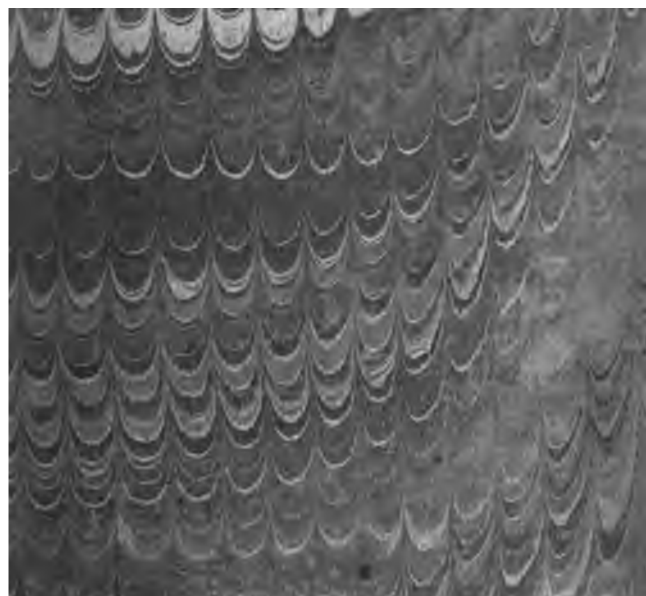

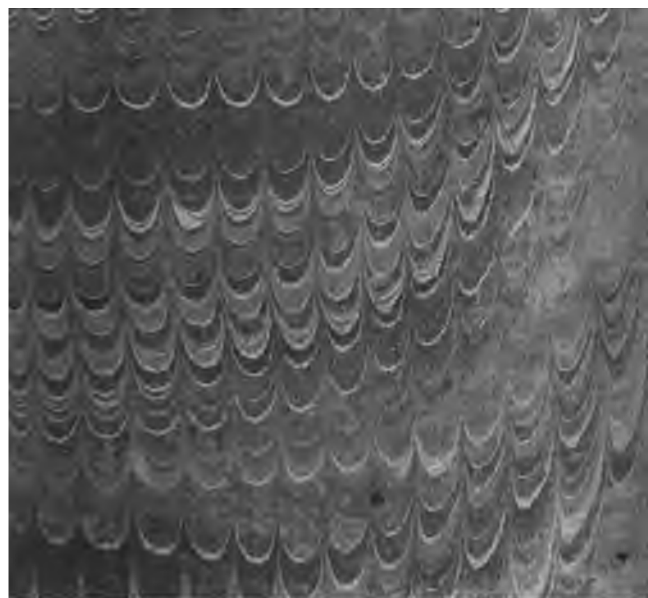

BREVIARIUM NOVIOMENSE

AD USUM

REGALIS ECCLESIÆ

S. QUINTINI.

BREVIARIUM NOVIOMENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris DD. Joannis-Franciſci DE LA CROPTE DE BOURZAC, Epiſc. Com. Noviom. Par. Franc. auctoritate, necnon Venerab. ejuſd. Eccleſiæ Capit. conſenſu, editum.

AD USUM

REGALIS ECCLESIÆ

S. QUINTINI,

De licentiâ Illuſtriſſ. & Reverendiſſ. in Chriſto Patris DD. Caroli DE BROGLIE, Epiſcopi-Comitis Noviomenſis, Paris Franciæ accommodatum.

PARS HIEMALIS.

PARISIIS,

Vendebat Aug.-Mart. LOTTIN, Biblio-Typographus Ordinarius Sereniſſimi Delphini, nec-non Urbis Pariſiorum, viâ San-Jacobeâ, ſub ſigno Galli.

M. DCC. LXXIV.

Cum Privilegio Regis Christianissimi.

JOANNES-FRANCISCUS

DE LA CROPTE

DE BOURZAC,

MISERATIONE DIVINA,

& sanctæ Sedis Apostolicæ gratiâ, Episcopus-Comes Noviomensis, Par Franciæ;

CLERO NOVIOMENSI

Salutem in Christo Jesu.

DOMINI (*a*) est salus, *&* sortes *nostræ in manibus ejus* (*b*). *Ad Salutem nemo, nisi Deo vocante, venit.* Ipse ut velimus operatur incipiens (*c*), volentibus cooperatur perficiens. *Deo non auxiliante, irritus labor; sed neque auxilium possumus promereri, nisi orando. Atque, cùm ea sit orationem inter & salutem arctissima necessitudo, quid ita de oratione Christianis hominibus imposita lex? Ecquis enim sibi salutique suæ providens ad eam, vel ante legem omnem, toto cordis affectu confugere negligat, quam fecêre nobis inopia & miseria nostra satis superque commendabilem?*

Quod *etenim* in domo fundamentum est (*d*), hoc & in anima deprecatio: ipsa munimentum inconcussum, animæ nervus, omnis justitiæ fons atque virtu-

(*a*) Psalm. 3.
(*b*) Psalm. 30.
(*c*) Aug. Libr. de Grat. & Lib. arbitr. cap. 17. n°. 33.
(*d*) Chrysost. Libr. 1. *de Orando Deum.*

tis ; *decertantibus* (*a*) scutum & armatura inexpugnabilis, ægrotantibus medela, *mœrentibus solamen*, radix vitæ frugiferæ, salutis ac vitæ conciliatrix (*b*).

At verò non permittitur modò, sed & à Deo miserante præcipitur. Oportet semper orare, & non deficere (*c*). Petite...quærite....pulsate. *Orare jubet Deus, quia impertire amat : orare præcipit Ecclesia, quia gestit parturire Christo & cœlo. Præcipitur vobis quammaximè, Fratres carissimi, quos assumpsit Deus in partem hæreditatis suæ præcipuam : quos* elegit Deus, ut stantes coram eo oretis pro filiis Israel & pro cunctis peccatis eorum (*d*); *quorum* officium in orando Deum pro totius Ecclesiæ (*e*) & populi Christiani prosperitate situm est; *quorum est denique* pondus populi sustinere viriliter, pro peccatis omnium (*f*), velut pro suis infatigabiliter supplicantes Deo, & avertentes iram futuræ animadversionis à populo.

Quod quidem ut ab omnibus sanctiùs & faciliùs adimpleretur, leve nobis ad fundendas preces Horarum onus injunxit Ecclesia, (ipsa, quid oremus (*g*), sicut oportet, *ordinans ;) atque optavit semper ut libri, divina recitandi Officia methodum exhibentes, castigatè componerentur, concinnè distribuerentur, quò nimirùm* vota, quæ distinguerent (*h*) labia nostra, *Deum honorificarent magìs, ipsique puriùs redderentur.*

Hinc tot Conciliorum Decreta & Sanctiones quibus Episcopis demandatur ut, omni curâ & sollicitudine, Ecclesiasticorum Officiorum libros expendant diligentissimè; quæ necessaria viderint, adjiciant; quæ superflua, resecent; quæ superstitiosiùs irrepsissent, expungant; quidquid decori divini cultûs aut dignitati minùs congruum est, prorsùs amputent.

His porrò Sanctionibus, eâ quâ par est religione parere cupientes, id quod tentavêre non pauci Ecclesiæ Gallicanæ Præsules, atque ad felicem perduxêre exitum, aggredi & ipsi decrevimus ; nec ab opere jam ab aliquot an-

(*a*) Greg. Nyss. de Oratione ; *Orat.* 1.
(*b*) Chrysost. Libr. 1. de Orando Deum.
(*c*) Luc. 18.
(*d*) II. Paralip. 29.
(*e*) Enchir. in Conc. Col. Decr. ann. 1536.
(*f*) Autor Libri de Vita contempl. Sacerd. Libr. 2. cap. 2.
(*g*) Rom. 8.
(*h*) Psalm. 65.

nis incœpto, variis aliundè casibus retardato, destitimus quin ex omni parte tandem absolveretur.

Accesserunt vota Cleri nostri totius iterùm atque iterùm exposcentis, ut & cultûs divini majestati & Diœcesis nostræ utilitati, ne dicam necessitati, hâc in parte pro nostra Pastorali sollicitudine provideremus. Neque verò eò nos adduxit novitatis amor, at magnoperè discors in Officii sive privati recitatione, sive publici celebratione varietas: quam quidem & talem Ecclesiasticorum penuria voluminum ita, gementibus nobis, intulerat, ut quot Ecclesiæ, tot ferè libri diversi, tot diversi ritus adhiberentur. Neque minùs impulêre nos ad emendationem Breviarii nostri, jam à centum & triginta quatuor annis editi, ea nec pauca quæ minùs accuratè digesta, atque Religionis majestati consona minùs exciderant, in actis Sanctorum spuria, in Hymnis obsoleta, quandoquè indecora, quibus adeò necesse visum est ea sufficere quæ sapientissimè sancitis ab Ecclesia regulis omninò consentanea proponerentur.

Formam porrò totius operis, singularumque ejus partium artificium, vel in ipso limine velut in tabella brevi delineatum accipite.

Ac primò quidem ita Calendarium institutum est ut inter agmina Beatorum quos tota latè veneratur Ecclesia, statuerimus inserendos esse non paucos, tùm eorum quos ad altaris Sacrificium Ecclesia commemorat, (nonnullorum porrò nomina locum in antiquo Calendario nunquàm *habuerant) tùm plurimorum qui Provinciam aut Diœcesim hanc nostram ortu, prædicatione, virtutibus & sanctitate suâ illustrârunt, quorum & olìm in vetustiori Calendario nomina desiderabantur. Neque hoc sine consilio & plausu accitorum à nobis & delegatorum à Noviomensis Ecclesiæ nostræ Capitulo Canonicorum effectum est: ita nempè decebat eos peculiari cultu prosequi, quos Deus* (in cujus manu sunt (*a*) omnes Sancti) *nobis quasi viciniora sanctitatis exempla concesserat.*

Aliquot etiam detrahere debuimus, ne Festorum numerus excresceret supra modum, neque ullus jam ferè locus Officio Feriali superesset.

Quod à ducentis annis edixit Remense Concilium(*b*), ut totus Psalmorum liber in unaquaque hebdomada recitetur; *& quod jam in Concilio Narbonensi* (*c*) *sancitum*

(*a*) Deuter. 33.
(*b*) Concil. Remens. 1564.
(*c*) Concil. Narbon. 589. can. 2.

erat *antiquitùs*, ut per majores Pſalmos pauſationes ficrent, & per quamcumque pauſationem gloria Trinitatis Domino decantaretur; *hæc Pſalterium dividendo præſtitimus.*

Dùm ſingulis per hebdomadam diebus ſua mens attribuitur, & ſuus inhæret unicuique Officio finis, faciliùs in eo recitando colligitur animus qui, vel ab ipſo Invitatorio, de recolendo inſigni aliquo Dei beneficio, præmonetur; atque per Hymnos, Antiphonas & Capitula ad eumdem finem redeuntia, redit & ipſa mens, ſi forsàn erret, aut ad aliena, ut fert levitas humana, rapiatur. Huic autem propoſito concordes Pſalmi, quantùm licuit, electi ſunt; non tamen in Completorio cujus Pſalmi, ut par eſt, deficiente die, pœnitentis animi ſenſus atque ad ſummam Dei clementiam unicè confugientis ingenerant.

Habemus è ſacris omnia ferè deſumpta codicibus, Antiphonas, Verſiculos, Capitula, Reſponſoria: & iſta quidem è gemino Veteris & Novi Teſtamenti contextu collecta ut plurimùm; ut ſic conſociatis & adunatis, ut ita dicam, cum veritate figuris, cum eventu promiſſis, mirus admodùm utriuſque concentus illuceſceret. Neque tamen his ita tenaciter hæſimus, quin Antiphonas aliquandò retinuerimus, quas è ſacris Scripturæ fontibus non deductas effuderat olìm pietas erudita, traditio illibata conſecraverat.

Lectiones ita ſelectæ ſunt ut è Scriptura ſacra (nullo ſaltem omiſſo Libro) ea potiſſimùm loca decerpſerimus quæ affectus animi movere magis & mentem utiliùs erudire valeant. Acta Sanctorum ex æqualibus aut melioris notæ auctoribus ad puriores hiſtoriæ fontes exacta delegimus: nil niſi ex probatis traditionibus, atque incorruptis rerum geſtarum monumentis admittendo; ſpuria omnia, quæ ſub obtentu pietatis olìm irrepſerant, amovendo, & ea quæcumque figmentum tantiſper redolere viſa ſunt ſeverâ caſtigatione reſecando. E germanis SS. Patrum & SS. Eccleſiæ Doctorum operibus, atque optimis eorum editionibus ea deprompſimus quibus ineſſe intelleximus plùs roboris ac documentorum, quæ viſa ſunt nobis & nutriendæ Paſtorum doctrinæ, & informandis per eos populorum moribus aptiora.

Veteribus Hymnis recentiores plurimos, ſacros orantis gemitus undequaque ſpirantes, vi ſententiarum, elegantiâ verborum, & teneriori pietatis ſenſu anteponen-

dos esse censuimus. **Retinuimus** *tamen ex antiquis aliquot sincero religionis affectu commendabiles.*

Orationes, seu Collectæ, si quandoquè transpositæ sunt, (& id rarò quidem) ideò factum est, ut Evangelio diei magis appositè consonarent; si mutatæ nonnunquàm, vel è Sacramentariis veteribus excerptæ, vel ad piam antiqui styli simplicitatem accommodatæ sunt.

Habetis & præ manibus ad Officium Capituli selectos è Conciliis generalibus, Synodisve Provinciæ aut Diœcesis nostræ Canones, primævam & præsentem Ecclesiæ, etiam Diœcesanæ, disciplinam exhibentes: & qui mos ubique ferè jam obtinet, hunc & ipsi nobis libentissimè adscivimus.

In Rubricis fieri mutationem aliquam exposcebat prorsùs Officiorum dignitas & ordo novus. Sic & diem Dominicam decere visum est tenere locum inter Festa principem & iis solummodò cedere, quæ tertiam in Ecclesia nostra Classem celebritatis obtinent: sic & è luctuosis Quadragesimalis pœnitentiæ temporibus omne Festum ad alia tempora transferri præcepimus; exceptâ, propter honorem Domini & sanctissimæ Matris ejus, insigniori solemnitate Incarnationis Domini, seu Annuntiationis: sic demùm & ab Octava Omnium Sanctorum, eo tempore quo Sanctos omnes proprio cultu veneratur Ecclesia, Festum omne peculiare Sancti cujuslibet amovendum esse censuimus.

Mandamus autem & præcipimus omnibus & singulis nostræ Diœceseos Ecclesiis, Capitulis, Monasteriis, Collegiis, Communitatibus, necnon omnibus Clericis nostro regimini subditis, ad divinum Officium, sive publicè, sive privatìm astrictis, ut hoc Breviario, auctoritate nostrâ, & de consensu Capituli Ecclesiæ nostræ Noviomensis, edito utantur in posterum; districtè videlicet inhibentes ne aliud quodlibet, sive publicè in Choro, sive privatìm extra Chorum recitare præsumant.

De cetero, Fratres carissimi, opus istud quod amanter offerimus vobis, eâ mente quâ nos elaboravimus &, auxiliante Deo, tandem absolvimus, excipiatis. Novum exhibetur in opere subsidium ad persolvendum supremo Numini laudis omninò debitæ vectigal, novis & pietas Cleri nostri floreat incrementis! Qui reminiscimini Domini (*a*), *ne taceatis & ne detis silentium ei*, donec stabiliat,

(a) Is. 62.

& donec ponat Jerusalem laudem in terra. *Sit ita decorum illud orandi pro populo munus, sit vobis levamen & solatium, non onus. Absit ut* fiat in peccatum (*a*), *quod debet esse in medelam & munimentum. Constituti pro populo* in iis quæ sunt ad Deum (*b*), *non opponetis per peccata* nubem (*c*) ne oratio transeat. *At enim ibi* sollicitiùs formidandum (*d*), ne qui placare iram posse creditur, hanc ipse ex proprio reatu vereatur. *Sed quid plura? Nempè esset* contumelia Sacerdotum (*e*) de divinis cultibus admoneri; quod enim ipsi debent exigere, turpiter exiguntur. *Hoc & vos in mente habete, Pastores*, arma vestra *esse* orationes (*f*) & lacrymas. Fidite plus orationi (*g*), quàm vestræ industriæ vel labori. Plorantes *autem* (*h*) inter vestibulum & altare, *mementote*, orando vos posse perficere (*i*) quod non possetis docendo suggerere, *eaque tunc & ita potens ad Principem* pastorum *deprecatio vestra dirigetur, ut* timeat orationem (*k*) qui contempserit admonitionem. Oro ut caritas vestra magìs ac magìs abundet (*l*), ut sitis repleti fructu justitiæ in gloriam & laudem Dei:

Datum Noviomi, in Palatio nostro Episcopali, die primâ mensis Julii anno millesimo septingentesimo sexagesimo-quarto:

† J. FR. Episc. Com. Noviomensis.

De Mandato Illustrissimi & Reverendissimi DD. Episcopi-Comitis Noviomensis, Paris Franciæ,

L'ELEU.

(*a*) Psalm. 108.
(*b*) Hebr. 5.
(*c*) Thren. 3.
(*d*) Gregor. de Cura Past. Part. 1. cap. 11.
(*e*) Greg. Libr. 3. Epist. 5. ad Bonifac. Episc.
(*f*) Conc. Mediolan. 1. P. 2.
(*g*) Bernard. de Consid. Libr. 4. cap. 4.
(*h*) Joël. 2.
(*i*) Autor Libri de Vita contempl. Sacerd. Libr. 1. cap. 17.
(*k*) Bernard. de Consid. Libr. 4. cap. ult.
(*l*) Philipp. 1.

TABULA
ALPHABETICA,

mina Sanctorum & Sanctarum, necnon seriem
:estivitatum quarumcumque, cum suo ritu,
Feriarum quoque ac Vigiliarum, ceterorumque
Breviarii totiûs Officiorum exhibens.

'sta quæ apud Populum festivantur, majoribus notantur caracteribus.

A.

Assumptionis B. M. V. annual. 15 aug.
Athanasii, episc. & eccl. doc. *semid.* 4 maii.
Audoeni, episc. *semid.* 23 aug.
Audomari, episc. *comm.* 9 sept.
Augustini, episc. & eccl. doct. *dupl.* 28 aug.
Aurea, virg. *comm.* 4 oct.

B.

Barbara, virg. & mart. *semid.* 4 dec.
Barnaba, apost. *dupl. maj. seu 3. cl.* 11 jun.
Bartholomæi, apost. *dupl. maj. seu 3. cl.* 24 aug.
Basilidis, Cyrini, Naboris & Nazarii, mart. *simpl.* 12 jun.
Basilii magni, episc. & eccl. doct. *semid.* 2 jan.
Bathildis, reginæ Francorum, viduæ, *comm.* 30 jan.
Benedictæ, virg. & mart. *semid.* 8 oct.
Benedicti, abbat. *dupl.* 11 jul.
Bernardi, abb. & eccl. doct. *ann. min. seu dupl. 2. cl.* 20 aug.
Bertini, abbat. *comm.* 13 sept.
Blandinæ virg. & *sociorum*, mart. *semid.* 2 jun.
Blasii, episc. & mart. *simpl.* 3 febr.
Bonaventuræ, episc. & eccl. doct. *comm.* 14 jul.
Brictii, episc. *simpl.* 13 nov.
Brunonis, monachi, *semid.* 6 oct.

C.

Cæciliæ, virg. & mart. *dupl. maj. seu 3. cl.* 22 nov.
Cæsarii, episc. & eccl. doct. *semid.* 27 aug.
Callisti, papæ & mart. *semid.* 14 oct.
Capitis S. Quintini (*Relationis*), *comm.* 14 sept.
Caroli Borromæi, episc. *dupl.* 9 nov.
Caroli magni, imperatoris, *dupl.* 28 jan.
Cassiani, episc. (*Depositionis*) *dupl. 2. cl.* 5 aug.
(*Adventûs & Tumulationis 1.*) *semid.* 16 jul.
(*Translationis & Tumulationis 2.*) *dupl.* 19 jan.
(*Elevationis*), *dupl. 1. cl. seu ann. maj.* 2 maii.
Cassiani (*Hippolyti &*) mart. *comm.* 13 aug.
Catharinæ, virg. & mart. *dupl. maj. seu 3. cl.* 25 nov.
Cathedræ S. Petri, apost. *dupl. maj. seu 3 cl.* 18 jan.
Celebrationis miraculorum S. Quintini, *dupl. maj. seu 3. cl.* 7 nov.
Celiniæ, mulieris, *comm.* 21 oct.
Christophori, mart. *comm.* 25 jul.
Chrysogoni, mart. *simpl.* 24 nov.
Cinerum (*feria IV*), 4 febr. - 10 mart.
Circumcisionis Domini, & *Imposit. SS. Nom. Jesu*, *ann. min. seu dupl. 2. cl.* 1 jan.
Claræ, virg. *comm.* 12 aug.
Claudii, episc. *ann. min. seu dupl. 2. cl.* 6 jun.
Clementis, papæ & mart. *semid.* 23 nov.
Cleti, papæ & mart. *comm.* 26 apr.
Clotildis, reginæ Francorum, viduæ, *semid.* 3 jun.
Columbæ, virg. & mart. *comm.* 31 dec.
Commemorationis S. Pauli, apost. *dupl. maj. seu 3. cl.* 30 jun.
Omnium Fidelium Defunctorum, *dupl. maj. seu 3. cl.* 2 vel 3 nov.
Benefactorum & Beneficiariorum Eccl. S. Quintini, *ann. min. seu dupl. 2. cl.* 7 aug.

Compassionis B. M. V. (Feria VI. post Dom. Pass.) dupl. maj. seu 3. cl. — 13 mart. - 16 apr.
CONCEPTIONIS B. M. V. ann. maj. seu dupl. 1. cl — 8 dec.
Conversionis S. Pauli, apost. dupl. maj. seu 3. cl. — 25 jan.
CORDIS JESU (Dominicâ 1. sept.) dupl. 2. cl. — 1-7 sept.
Cornelii, papæ, & Cypriani, episc. mart. semid. — 16 sept.
CORPORIS CHRISTI, ann. maj. seu dupl. 1. cl. — 21 maii. - 24 jun.
Corporis S. Stephani (Inventionis), semid. — 3 aug.
Corporis S. Quintini (Inventionis 1.), ann. min. seu dupl. 2. cl. — 23 jun.
(INVENTIONIS 2.) ann. maj. seu dupl. 1. cl. — 3 jan.
(Translationis), dupl. — 25 oct.
(Tumulationis), dupl. — 29 jan.
(ELEVATIONIS), ann. maj. seu dupl. 1. cl. — 2 maii.
Corporis S. Cassiani (Adventûs & Tumulationis 1.): semid. — 16 jul.
(Translationis & Tumulationis 2.) dupl. — 19 jan.
(ELEVATIONIS), ann. maj. seu dupl. 1. cl. — 2 maii.
Corporis S. Victorici (Inventionis), semid. — 27 jun.
(Allationis), semid. — 30 oct.
(Tumulationis), dupl. — 19 jan.
(ELEVATIONIS), ann. maj. seu dupl. 1. cl. — 2 maii.
Corporum SS. Fusciani & Gentiani (Inventionis) semid. — 27 jun.
Cosmæ & Damiani, mart. semid. — 27 sept.
Crispini, Crispiniani, } mart. semid. — 24 oct.
Crucis (Inventionis S.), dupl. maj. seu 3. cl. — 3 maii.
(Exaltationis S.), dupl. maj. seu 3. cl. — 14 sept.
Cypriani, episc. (Cornelii, papæ &) mart. semid. — 16 sept.
Cyrici & Julittæ, mart. simpl. — 16 jun.
Cyrini, Naboris & Nazarii (Basilidis), mart. comm. — 12 jun.

D.

Damiani (Cosmæ &), mart. semid. — 27 sept.
Decollationis S. Joannis-Baptistæ, dupl. maj. seu 3. cl. — 29 aug.
DEDICATIONIS Ecclesiæ (secunda Domin. julii), ann. maj. seu dupl. 1. cl. — 8 julii. - 14 jul.
DEFUNCTORUM (COMMEM. omnium Fidelium) dupl. maj. seu 3. cl. — 2 vel 3 nov.
(Commem. omnium Benefactorum & Beneficiariorum Ecclesiæ S. Quintini), ann. min. seu dupl. 2. cl. — 7 aug.
Depositionis S. Cassiani, dupl. 2. cl. — 5 aug.
Desiderii, episc. & mart. simpl. — 23 maii.
Dionysii, episc. Rustici, presb. & Eleutherii, diac. mart. ann. min. seu dupl. 2. cl. — 9 oct.
Discipulorum Domini 72. comm. — 15 jul.
Dispersionis SS. Apostolorum, semid. — 15 jul.

DOMINICÆ — privilegiatæ:
- 1 cl.
  - 1 Adv. dupl.
  - 1 Quadr. dupl.
  - Passionis, dupl.
  - Palmarum, dupl.
  - PASCHÆ, Ann.
  - In albis, dupl. 3 cl.
  - Pentec. Ann.
  - Trin. dupl. 1 cl.
- 2 cl. — dupl.
  - 2. 3 & 4 Adv.
  - 2, 3 & 4 Quadr.
- 3 cl. — dupl.
  - Septuages.
  - Sexages.
  - Quinquages.

4 cl. Dominicæ cæteræ per annum. dupl.

a vj

Dominici, presb. *semid.*	4 aug
Donati, episc. & mart. *simpl.*	7 aug

E.

Eleutherii, diac. (*Dionysii*, episc. *Rustici*, presb. &) mart. *ann. min. seu dupl.* 2. *cl.*	9 oct.
ELEVATIONIS CORPORUM SS. QUINTINI, *VICTORICI*, mart. & *CASSIANI*, episc. *ann. maj. seu dupl.* 1. *cl.*	2 mai
ELIGII, Nov. episc. (*DORMITIONIS*) *dupl.* 2. *cl.*	1 dec
(*Ordinationis*), *semid.*	14 mai
(*TRANSLATIONIS* seu *Translationum omnium*), *dupl. maj. seu* 3. *cl.*	25 jun.
Elisabeth, *Hungarorum*, viduæ, *dupl.*	19 nov
Epimachi (*Gordiani* &), mart. *comm.*	13 mai
EPIPHANIÆ DOMINI, *ann. maj. seu dupl.* 1. *cl.*	6 jan
Eulaliæ, virg. & mart. *comm.*	10 dec
Eunucii, Noviom episc. *comm.*	10 sept
Euphemiæ, virg. & mart. *comm.*	16 sept
Eusebiæ, viduæ, *comm.*	23 jun
Eutropii, episc. & mart. *comm.*	30 apr.
Eventii & *Theoduli*, presb. (*Alexandri*, papæ) mart. *comm.*	3 mai
Evremundi, abbatis, *simpl.*	10 jun.
Evurtii, episc. *comm.*	7 sept
Exaltationis S. Crucis, *dupl. maj. seu* 3. *cl.*	14 sept

F.

Fabiani, papæ, *semid.*	20 jan.
Feliciani (*Primi* &) mart. *simpl.*	9 jun.
Felicis Nolani, presb. *comm.*	14 jan.
Felicitatis (*Perpetuæ* &) mart. *simpl.*	7 mar
Felicitatis (*septem Fratrum* &), mart. *simpl.*	10 jul.
Feriæ majores priv. { *Vigilia Natalis Domini.* *Feria iv Cinerum.* *Feriæ omnes à Domin. Palm. ad Dom. in albis & à Vigil. Pentec. ad Trinit.*	
maj. non priv. { *Feriæ omnes Adv. & Quadr.* *Feriæ Rogat.* *Feria vj post Oct. Ascens.* *Feriæ iv Temp.*	
min. privileg. *Feriæ omnes temp. Pasch.*	
min. non priv. *Feriæ omnes per annum.*	
Fiacrii, solitarii, *simpl.*	30 aug
Fidis, virg. & mart. *comm.*	6 oct.
Filiberti, abbat. *comm.*	20 aug.
Firmini, episc. & mart. *ann. min. sive dupl.* 2. *cl.*	25 sept.
(*Adventûs Reliquiarum ejus*), *semid.*	19 mai
Francisci Assisinatis, justi, *semid.*	4 oct.
Francisci de Paula, justi, *semid.*	10 maii
Francisci Salesii, episc. *dupl.*	29 jan.
Francisci Xaverii, presb. *semid.*	2 dec.
Fursæi, abb. *semid.*	16 jan.
Fusciani & Gentiani (*Victorici*) mart. *dupl.* 2. *cl.*	11 dec
Inventionis Corporum eorum, *semid.*	27 jun.
Adventûs Reliquiarum eorum, *semid.*	19 mai

G.

Gaudiorum B. M. V. ann. min. seu dupl. 2. cl.	22 aug.
Gaugerici, episc. *semid.*	11 aug.
Genebaldi, episc. *comm.*	6 sept.
Genesii, mart. *comm.*	25 aug.
Genovefæ, virginis, *semid.*	4 jan.
Gentiani (*Victorici*, *Fusciani* &), mart. *dupl. 2. cl.*	11 dec.
Inventionis Corporum eorum, *semid.*	27 jun.
Adventûs Reliquiarum eorum, *semid.*	19 maii.
Georgii, mart. *comm.*	23 apr.
Germani, *Autissiodorensis*, episc. *semid.*	31 jul.
Germani, *Parisiensis*, episc. *simpl.*	28 maii.
Gertrudis, virginis, *simpl.*	4 mart.
Gervasii & *Protasii*, mart. *semid*	19 jun.
Gilberti, episc. *dupl.*	13 febr.
Godebertæ, virg. *semid.*	5 maii.
Godefridi, episc. *comm.*	9 nov.
Gordiani & *Epimachi*, mart. *comm.*	13 maii.
Gregorii magni, papæ & eccl. doct. *dupl.*	3 sept.
Gregorii Nazianzeni, episc. & eccl. doct. *semid.*	9 maii.
Gregorii, Neocæsariensis episc. *semid.*	17 nov.

H.

Henrici, imperatoris, *ann. min. seu dupl. 2. cl.*	14 jul.
Hermelandi, abb. *comm.*	25 nov.
Hieronymi, presb. & eccl. doct. *dupl.*	30 sept.
Hilarii, episc. & eccl. doct. *dupl.*	14 jan.
Hippolyti & *Cassiani*, mart. *comm.*	13 aug.
Humberti, abb. *simpl.*	6 sept.
Hunegundis, virg. *semid.*	26 aug.

I.

Ignatii, episc. & mart. *semid.*	1 febr.
Ignatii Loyolæ, presb. *semid.*	30 jul.
INCARNATIONIS DOMINI, *ann. maj. seu dupl. 1. cl.*	25 mart.
Innocentium, mart. *dupl.*	28 dec.
Inventionis S. Crucis, *dupl. maj. seu 3. cl.*	3 maii.
Corporis S. Stephani, protomart. *semid.*	3 aug.
Corporis S. Quintini primæ, *ann. min. seu dupl. 2. cl.*	23 jun.
SECUNDÆ, *ann. maj. seu dupl. 1. cl.*	3 jan.
Corporum SS. Victorici, *Fusciani* & *Gentiani*, *semid.*	27 jun.
Irenæi, episc. & eccl. doct. mart. *semid.*	28 jun.

J.

L.

M.

N.

Nazarii (*Basilidis*, *Cyrini*, *Naboris* &) mart. *comm.* 12 jun.
Nerei & *sociorum ejus*, mart. *comm.* 12 maii.
Nicasii, episc. & *sociorum ejus*, mart. *semid.* 14 dec.
Nicolai, episc. (*Natalis*), *ann. min. seu dupl.* 2. *cl.* 6 dec.
(*Translationis*), *comm.* 9 maii.
NOMINIS JESU IMPOSIT. & CIRCUMC. DOMINI, *ann. min. seu dupl.* 2. *cl.* 1 jan.
SOLEMNITAS (Dom. 3. post Pent.), *ann. min. seu dupl.* 2. *cl.* 31 maii. - 4 jul.
Norberti, episc., *semid.* 7 jun.

O.

Octava *Nativitatis Domini*, *dies intra oct. semid.* 25 dec.- 1 jan.
Dies ipsa Octava, *CIRCUMC. ann. min. seu dupl.* 2. *cl.*
Epiphaniæ, *semid.* 6-13 jan.
D. Oct. Baptism. Dom. dupl. maj. 3. *cl.*
Pascha, *Fer.* 2 & 3, *d.* 3 *cl. ceteræ semid* { 22 mart.-28 mart. / 25 apr. - 2 maii.
D. Oct. Domin. in alb. dupl. 3 *cl.*
Ascensionis, *semid.* { 30 apr. - 7 maii. / 3 jun. -10 jun.
D. Oct. ultimus Domini Advent. d. 3 *cl.*
Pentecostes, *F.* 2 & 3, *d.* 3 *cl. ceteræ sem.* { 10 maii.-17 maii. / 13 jun. -20 jun.
D. Oct. Fest. SS. TRIN. ann. maj. seu dupl. 1 *cl.*
Corporis Christi, *semid.* { 21 mart.-28 mart. / 17 apr. -24 apr.
D. Oct. Sacerdot. Dom. dupl. 3 *cl.*
Conceptionis B. M. V. semid. 8 dec. -15 dec.
D. Oct. dupl.
Nativitatis B. M. V. semid. 8 sept.-15 sept.
D. Oct. dupl.
Assumptionis, *semid.* 15 aug. -22 aug.
D. Oct. Fest. gaud. ann. min. seu dupl. 2. *cl.*
Omnium Sanctorum, *semid.* 1 nov. - 8 nov.
D. Oct. Vener. reliq. dupl. maj. seu dupl. 3 *cl.*
Joannis-Baptistæ, *simpl.* 24 jun. - 3 jul.
D. Oct. semid.
Petri & *Pauli*, apost. *simpl.* 29 jun. - 6 jul.
D. Oct. semid.
Laurentii, *simpl.* 10 aug. -17 aug.
D. Oct. semid.
Quintini, *semid.* 31 Oct. - 7 nov.
D. Oct. Celebratio Miraculorum ejus, *dupl. maj. seu* 3 *cl.*
Dedicationis ecclesiæ, *semid.* { 8 jul. -15 jul. / 14 jul. -21 jul.
D. Oct. dupl.
Patroni & Titul. cujusque eccl. semid.
D. Oct. dupl.

OMNIUM SANCTORUM, *ann. maj. seu dupl.* 1. *cl.* 1 nov.
Omnium Martyrum, *ann. min. seu dupl.* 2. *cl.* 22 jun.
OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM (*COMMEMOR.*) *dupl. maj. seu* 3. *cl.* 2 *vel* 3 nov.
Omnium Defunctorum Benefactorum vel Beneficiariorum Eccl. S. Quintini (*Commemorat.*) *ann. min. seu dupl.* 2. *cl.* 7 aug.
Ordinationis S. Eligii, *semid.* 14 maii.
Ordinationis & Translationis S. Martini, *semid.* 4 jul.

P.

Pantaleonis, mart. *comm.*	27 jul.
PASCHÆ (*Dominica*), *annual.*	22 mart.-25 apr.
PASSIONIS S. QUINTINI, *annual.*	31 oct.
Paulæ, viduæ, *comm.*	28 jan.
PAULI (*PETRI* &) apost. *dupl.* 2. *cl.*	29 jun.
Pauli (*Converſionis*), *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	25 jan.
(*Commemorationis*), *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	30 jun.
Pauli, eremitæ, *comm.*	10 jan.
Pauli (*Joannis* &), mart. *comm.*	26 jun.
Paulini, episc. *comm.*	22 jun.
Pecinnæ, virg. (*Natalis*) *dupl.*	26 jun.
(*Adventûs Reliquiarum*), *comm.*	25 jul.
PENTECOSTES (*Dominica*), *annual.*	10 maii-13 jun.
Perpetuæ & *Felicitatis*, mart. *ſimpl.*	7 mart.
PETRI & *PAULI*, apost. *dupl.* 2. *cl.*	29 jun.
Petri Cathedræ, *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	18 jan.
ad Vincula, *ſemid.*	1 aug.
Petri exorcistæ & *Marcellini*, presb. mart. *comm.*	2 jun.
Petri Alexandrini, episc. & mart. *ſimpl.*	26 nov.
PHILIPPI & *JACOBI*, apost. *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	1 maii.
Pictonis, mart. *comm.*	1 oct.
Polycarpi, episc. & mart. *ſemid.*	26 jan.
Pothini, episc. & sociorum, mart. *ſemid.*	2 jun.
Prajecti, episc. & mart. (*Natalis*), *comm.*	25 jan.
(*Advectio Reliquiarum*) *ſemid.*	12 jul.
Præſentationis B. M. V. ann. min. ſeu dupl. 2. *cl.*	21 nov.
PRÆSENTATIONIS D. & *PURIFICATIONIS B. M. V. ann. maj. ſeu dupl.* 1. *cl.*	2 febr.
Praxedis (*Pudentianæ* &) virg. *comm.*	19 maii.
Primi & *Feliciani*, mart. *ſimpl.*	9 jun.
Principii, episc. *comm.*	25 sept.
Protaſii (*Gervaſii* &) mart. *ſemid.*	19 jun.
Pudentianæ & *Praxedis*, virg. *comm.*	19 maii.
PURIFICATIONIS B. M. V. & *PRÆSENTATIONIS D. ann. maj. ſeu dupl.* 1. *cl.*	2 febr.

Q.

Quadraginta Militum Sebastensium, mart. *ſimpl.*	9 mart.
Quadraginta-quinque Martyrum Lugdunensium, (*Pothini*, *Blandinæ & aliorum*), *ſemid.*	2 jun.
Quatuor tempora. *Feria iv, vj & Sabb.* *post* { *Dominic.* 3. *Adv.* / *Dominic.* 1. *Quadr.* / *Dominic. Pentec.* / *Feſtum Exalt. S. Crucis.* }	
QUINTINI, mart. *PASSIONIS*, *ann.*	31 oct.
Inventionis 1. *ann. min. ſeu dupl.* 2. *cl.*	23 jun.
INVENTIONIS 2. *ann. maj. ſeu dupl.* 1. *cl.*	3 jan.
Tranſlationis, *dupl.*	25 oct.
Tumulationis, *dupl.*	19 jan.
ELEVATIONIS, *ann. maj. ſeu dupl.* 1. *cl.*	2 maii.
Venerationis Reliquiarum, *ann. min. ſeu dupl.* 2. *claſſis.*	2 sept.
Relationis Capitis, *comm.*	14 sept.
Celebratio miraculorum, *dupl. maj. ſeu* 3. *cl.*	7 nov.

R.

Radegundis, reginæ Francorum, viduæ, *semid.*	13 aug
Reguli, episc. *comm.*	23 apr.
Relatio capitis S. Quintini, comm.	14 sept
Reliquiarum omnium SS. (Venerationis), dupl. maj. seu 3. cl.	8 nov.
Ecclesiæ S. Quintini (Venerationis) dupl. 2. cl.	2 sept
SS. Firmini, Victorici, Fusciani, & Socior. (Adventûs), semid.	19 mai
S. Præjecti (Advectionis), semid.	12 jul.
Sanctæ Pecinnæ (Adventûs), comm.	25 jul.
Remigii, episc. *(Depositionis), comm.*	14 jan.
(Translationis), dupl.	1 oct.
Rochi, Justi, *comm.*	16 aug.
Rogationum Feriæ, { 27, 28. / 31 maii.	29 apr. / 1-2 jun.
Rufini & Valerii, mart. *semid.*	14 jun.
Rustici, presb. & *Eleutherii*, diac. (*Dionysii*, episc.) mart. *ann. min. seu dupl. 2. cl.*	9 oct.

S.

Salvii, episc. *simpl.*	29 oct.
Saturnini, episc. & mart. *comm.*	29 nov.
Scholasticæ, virg. *simpl.*	10 febr.
Sebastiani, mart. *comm.*	20 jan.
Sennen (Abdon &), mart. *comm.*	30 jul.
Septem Fratrum Machabæorum, eorumque Matris, mart. *comm.*	1 aug.
Septem Fratrum & S. Felicitatis, eorum matris, mart. *simpl.*	10 jul.
Septuaginta-duorum Discipulorum Domini, comm.	15 jul.
Simeonis, episc. & mart. *simpl.*	18 febr.
SIMONIS & JUDÆ, apost. *dupl. maj. seu 3. cl.*	28 oct.
Sinicii, *Sixti*, } episc. *comm.*	11 sept.
STEPHANI, diaconi & protomartyris, *(Natalis) dupl. maj. seu 3. cl.*	26 dec.
(Inventionis Corporis), semid.	3 aug.
Stephani, papæ & mart. *simpl.*	2 aug.
Sulpicii, episc. *comm.*	17 jan.
Sylvestri, papæ, *semid.*	16 dec.
Symphoriani, mart. *comm.*	22 aug.

T.

Theclæ, virg. & mart. *semid.*	23 sept.
Theodorici, abb. *comm.*	1 jul.
Theoduli (Alexandri, papæ, *Eventii &)*, mart. *comm.*	3 maii.
Theresiæ, virg. *semid.*	15 oct.
Thillonis, monachi, *comm.*	7 jan.
THOMÆ, apost. *dupl. maj. seu 3. cl.*	21 dec.
Thomæ Aquinatis, presb. & eccl. doct. *dupl.*	18 jul.

Thomæ Cantuar. episc. & mart. *semid.*	7 jul.
Tiburtii, *Valeriani* & *Maximi*, mart. *comm.*	22 nov.
Timothei, episc. & mart. *semid.*	24 jan.
Timothei & *Apollinaris*, mart. *comm.*	23 aug.
Titi, episc. *comm.*	4 jan.
Transfigurationis Domini, *ann. min. seu dupl. 2. cl.*	27 jul.
TRANSLATIONIS S. ELIGII, *dupl. maj. seu. 3. cl.*	25 jun.
S. Quintini, *dupl.*	25 oct.
S. Remigii, *dupl.*	1 oct.
S. Martini, *semid.*	4 jul.
TRINITATIS (SS.) ann. maj. seu dupl. 1. cl.	17 maii.20 jun.
Tumulationis SS. Quintini, *Victorici*, & *Cassiani*, *dupl.*	19 jan.
S. Cassiani, *prima*, *semid.*	16 jul.

U.

Ulteni, abb. *semid.*	30 apr.
Urbani, papæ & mart. *comm.*	25 maii.
Ursulæ & *sociarum*, virg. & mart., *ann. min. seu dupl. 2. cl.*	21 oct.

V.

Valerici, abb. *comm.*	12 dec.
Valentini, presb. & mart. *simpl.*	14 febr.
Valeriani (*Tiburtii*, *Maximi* &) mart. *comm.*	22 nov.
Valerii (*Rufini* &), mart. *semid.*	14 jun.
Vaningi, justi, *comm.*	9 jan.
Vedasti, episc. *comm.*	6 febr.
Venantii, abb. *simpl.*	11 oct.
Venerationis Reliquiarum omnium Sanctorum, *dupl. maj. seu 3. cl.*	8 nov.
Reliquiarum Eccl. S. Quintini à S. Ludovico, *dupl. 2. cl.*	2 sept
VICTORICI, *Fusciani* & *Gentiani*, mart. (*Natalis*) *dupl. 2. cl.*	11 dec.
(*Inventionis Corporum*), *semid.*	27 jun.
(*Adventûs Reliquiarum*), *semid.*	19 maii.
(*Allationis Corporis*), *semid.*	30 oct.
(*Tumulationis*), *dupl.*	19 jan.
(*ELEVATIONIS*), *ann. maj. seu dupl. 1. cl.*	2 maii.
VIGILIÆ Nativitatis Domini (*cum jejunio*).	24 dec.
Epiphaniæ. (*sine jej.*)	5 jan.
Pentecost. (*sine jej.*)	9 maii.-13 jun.
S. Joann. Bapt. (*cum jej.*)	23 jun.
SS. Petri & Pauli. (*cum jej.*)	28 jun.
S. Jacobi Zebedæi. (*sine jej.*)	24 jul.
S. Laurentii, (*cum jej.*)	9 aug.
Assumptionis B. M. V. (*cum jej.*)	14 aug.
S. Matthæi. (*cum jej.*)	20 sept.
SS. Simon. & Jud. (*cum jej.*)	27 oct.
Omnium SS. (*cum jej.*)	30 oct.
S. Andreæ. (*cum jej.*)	29 nov.
Vincentii, mart. *semid.*	22 jan.
Vincentii à Paulo, presb. *semid.*	19 jul.

Vindiciani, episc. *simpl.* 3 mai
Visitationis B. M. V. ann. min. seu dupl. 2. cl. 2 jul.
Vitalis, mart. *comm.* 19 jun.

X.

Xysti, papæ & mart. *simpl.* 6 aug.

Y.

Yvonis, presb. *comm.* 19 mai

Finis Tabulæ Sanctorum & Festivitatum.

CASUS

CASUS RESERVATI SANCTISSIMO Domino nostro Papæ, qui omnes annexam habent Excommunicationis censuram, propter quam reservantur.

I. INCENDIUM *ædium sive sacrarum sive profanarum*, modò reus ab Ecclesia excommunicatus ac juridicè denuntiatus fuerit.

II. *Effractio simul & spoliatio Ecclesiæ*; modò reus pariter excommunicatus & denuntiatus fuerit.

III. *Injectio violenta & injusta manûs in Clericum vel Religiosum*: si tamen atrox fuerit & enormis, hoc est juncta cum morte, aut membri alicujus mutilatione, aut ossis confractione, aut copiosâ sanguinis, aliundè tamen quàm ex naribus effusione, aut contumeliâ maximè injuriosâ: de cujus atrocitate in casu dubii judicium penès Nos erit. Idem dicendum est de ea quæ fit in Episcopum vel Prælatum, licèt gravis duntaxat sit.

IV. *Simonia in Ordine vel Beneficio realis*, id est, ex utraque parte completa, si tamen publica aut notoria sit. Item Confidentia, licèt merè conventionalis, publica pariter ac notoria.

V. *Delatio armorum ad partes Infidelium.*

VI. *Falsificatio Bullarum seu Litterarum Summi Pontificis.*

VII. *Invasio, deprædatio, occupatio, devastatio Terrarum S. R. Ecclesiæ.*

VIII. *Violatio Interdicti à sancta Sede Apostolica impositi.*

Si qui sint alii casus Summo Pontifici reservati, raro nostris in regionibus contingunt. Ab iis autem omnibus, si occulti sint, possunt Episcopi & ceteri, quibus potestatem circa reservatos dant, quoslibet absolvere; insuper (non obstante eorum notorietate) Moniales, conjugatas, viduas, puellas, pauperes, senes, valetudinarios, ac denique omnes quibus, salvâ, vitâ, sanitate, libertate, aut rebus suis, Romam adire non licet.

CASUS OMNES AC SOLI NOB reservati, & in Synodo generali habita N viomi, die septimâ mensis Octobris 17 promulgati.

CONTRA I. DECALOGI PRÆCEPTU

I. BLASPHEMIA *gravis & publica*, quandò quis, sc pto vel vocibus, Deo aut Sanctis insignem con meliam palàm & publicè infert; sive attributis justitia verbi gratiâ, aut providentiæ ejus derogando; sive a quid injuriosum, ut ignorantiam aut crudelitatem affingendo; sive eum maledictis, imprecationibus impetendo; sive (quod adhuc deterius est) eum aper & expresfsè renegando.

Hic casus specialiter reservatur.

Quamvis autem detestanda omninò sint, & ad bl sphemiam proximè vergant juramenta per Deum, Chri mortem, sanguinem, membra, &c. in quæ irati præse tim prorumpere solent, ea tamen ab omni reservatio eximimus; sicut & corruptas ac dimidiatas voces Deo a Sanctis injuriosas, nisi proferantur publicè & cum mot externo qui contemptum vel indignationem adversùs e directè & expresfsè enuntiet; ut si quis, ira jurando v renegando, oculos manusve in cœlum aut aliquam Chri imaginem impiè contorqueat.

II. MAGICÆ *artis exercitium, aut recursus quilibe ad eam exercentes.* Magiæ autem nomine hîc intelli genda, præsertim veniunt philtrum, sortilegium, male ficium, ligulæ nodatio, incantatio, divinatio, hoc est prædictio rerum futurarum; vel occultarum quæ lumin naturali imperviæ sunt, detectio: necnon maleficiorum solutio, & morborum quibus homines vel animalia ve xantur, curatio, quæ per expressum aut implicitum cum dæmone pactum fiunt. Implicitum porrò pactum illud fieri censetur, quandò quis, prædictorum causâ & intuitu adhibet seriò schedulas, aut verba sive profana, sive sa cra, aut preces, aut signum Crucis, aut ritum aliquem

tem medium, nullam ex institutione divina seu ecclesiastica, vel ex naturæ viribus cum effectu intento (etiamsi indè secutus minimè fuerit) connexionem habens: nisi ignorantiâ probabili, aut simplicitate nimiâ, aut jocandi voluntate, à qua nihilominùs hâc in parte diligenter abstinendum est, excusetur.

III. *Hæresis*, quâ quis fidei veritatem & ab Ecclesia ut talem propositam, scripto vel voce non dubitanter, sed ex animo & cum pertinacia impugnat, vel errorem ipsi apertè contrarium asserit. Item *apostasia* seu infidelitas, quâ Christum fidemque christianam jam susceptam penitùs abnegat. Tandem *societas* cum Hæreticis, quandò quis, cum periculo subversionis in fide, eorum concionibus seu cæremoniis interest.

Reservantur specialiter & hæresis, & apostasia & societas prædicta. Insuper apostasia & hæresis quoties aliquo exteriori signo manifestantur, annexam habent ipso facto censuram excommunicationis, quæ Nobis reservata manet; si quis eas publicè profiteri, aut Hæreticorum Infideliumve cœtibus, mente tamen perversâ, & approbandi causâ, etiam occultè, interesse ausus fuerit. Eumdem quoque casum simul & censuram Nobis specialiter reservatam ipso facto incurrunt qui libros hæreticos, aliosve ab Ecclesia, aut specialiter in hac Diœcesi sub prædictis pœnâ & reservatione prohibitos legunt vel retinent.

IV. *Sacrilegium*, tùm eorum qui sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum (aliter tamen quàm indignè communicando, aut consecrando, aut ministrando) vel venerandas Sanctorum reliquias aliquâ insigni contumeliâ afficiunt: tùm eorum qui prædicto Sacramento, aut aliis rebus sacris seu benedictis, ad maleficia vel magicam artem impiè abutuntur: tùm eorum qui res prædictas in quolibet loco, vel quaslibet alias (si tamen valoris sint notabilis, & qui ad peccatum mortale sufficiat) in loco sacro scienter furantur; tùm denique eorum qui sacras Ædes animo furandi aut spoliandi, etiam non secuto effectu, effringunt.

Reservatur specialiter: at duntaxat in capite primo, profanationis scilicet sacrosanctæ Eucharistiæ.

V. *Simonia occulta in Ordine vel Beneficio*: si tamen completa sit, saltem ex parte alterutrius, qui Bene-

ficium aut pretium partemve pretii tradidit, aut pact
conditionem implevit. *Confidentia* pariter occulta, li
merè conventionalis, quâ quis dat & alter acceptat
neficium, eâ lege ut titulus condicto tempore cedat
vel ut dans, seu quilibet alius, fructus partemve fructu
percipiat.

Excommunicationem habet ipso facto annexam huj modi Confidentia, quam non habet Simonia, nisi sit real & ex utraque parte completa. At utrumque peccatum servatur specialiter.

Contra II. Decalogi præceptum.

VI. *PERJURIUM coram competenti & legitimo Jud vel ejus Delegato*, quandò quis, sive in propria, sive aliena causa ab eo juridicè interrogatus, & præstito veritate dicenda juramento, scienter falsum affirm vel verum negat, vel illud malignâ tergiversatione, æquivocatione dissimulat, vel tanquam certum asse id de quo dubitat. Perjurium similiter commissum cor Notario publico bona alicujus defuncti vel defunctæ censente, seu, ut aiunt, Inventarium conficiente.

Contra IV. Decalogi præceptum.

VII. *PARRICIDIUM, seu etiam gravis percussio pat aut matris, ceterorumve ascendentium.* Idem dicend est de gravi, quæ eis facto tamen irrogatur, injuri verbi gratiâ, eos furiosè persequendo, luto sputi conspergendo, crines evellendo, aut aliâ æquivaler

Reservatur specialiter : at in primo duntaxat capi morteque secutâ.

Contra V. Decalogi præceptum.

VIII. *HOMICIDIUM voluntarium :* id est, ex ani proposito patratum ; aut etiam casuale, ex opera tam data peccato mortali, ex quo illius periculum proba liter secuturum prævideri potuit ac debuit : quod n rarò ebriis & irâ percitis contingit.

IX. *DUELLUM :* cùm duo vel plures, privatâ auct tate, & condictâ quoad tempus & locum pugnâ, sec invicem cum vitæ periculo decertant. Item ad illud p

vocare, aut oblatum acceptare, aut alicui suadere, vel etiam libellum provocationis scienter deferre, vel ei instar patroni comitisve ad favendum interesse, vel denique certaturis auxilium quodlibet præbere, etsi pugna ipsâ non secuta fuerit.

Excommunicationem habet ipso facto annexam, sed solummodò pugnâ secutâ: at sive secuta fuerit, sive non, peccatum reservatur specialiter.

X. *Oppressio seu suffocatio parvulorum*, quamvis ex sola incuria, modò sit notabilis, qualis vulgò præsumitur in parentibus, nutricibus, &c. quæ infantulos, nondùm annum secundum agentes, secum in eodem cubili ad decumbendum collocant.

XI. *Procuratio abortûs, fœtûs etiam inanimati*, modò de industria & ex intentione eum causandi fiat. Ad hoc pariter consensum, consilium, potiones, pharmaca, medicamenta auxiliumve quodlibet scienter præstare.

XII. *Violenta & injusta injectio manûs in personam Deo per religiosam professionem aut sacros Ordines dicatam, facta vel mandata.* Hujus autem injectionis nomine, non solùm percussionem gravem intelligimus, sed etiam læsionem ignominiosam, seu contumeliam prædictis personis, facto tamen irrogatam, ut in casu septimo.

Excommunicationem habet ipso facto annexam, & quidem reservatam Summo Pontifici, si sit atrox & enormis, ut dictum est casu tertio.

Contra VI. Decalogi præceptum.

XIII. *Nefandum & contra naturæ dictamen scelus Sodomiæ, sive propriè, sive impropriè dictæ:* inter personas scilicet ejusdem vel diversi sexûs, maritum etiam & uxorem, non modò consummatum, sed etiam tentatum eo actu qui per se & proximè ad consummationem tendit. Item & pari modo, (quod adhuc gravius est,) *crimen bestialitatis.*

XIV. *Concubitus personæ Deo, per solemne castitatis & religionis votum dicatæ, & vicissim complicis ejus, cujuscumque statûs & conditionis fuerit.*

XV. *Concubitus, vel etiam tactus per se tamen & ex*

R.

Radegundis, reginæ Francorum, viduæ, *semid.*	13 aug.
Reguli, episc. *comm.*	23 apr.
Relatio capitis S. Quintini, *comm.*	14 sept.
Reliquiarum omnium SS. (*Venerationis*), *dupl. maj. seu 3. cl.*	8 nov.
Ecclesiæ S. Quintini (*Venerationis*) *dupl. 2. cl.*	2 sept.
SS. Firmini, *Victorici*, *Fusciani*, & *Socior.* (*Adventûs*), *semid.*	19 maii.
S. Prajecti (*Advectionis*), *semid.*	12 jul.
Sanctæ Pecinnæ (*Adventûs*), *comm.*	25 jul.
Remigii, episc. (*Depositionis*), *comm.*	14 jan.
(*Translationis*), *dupl.*	1 oct.
Rochi, Justi, *comm.*	16 aug.
Rogationum Feriæ,	{ 27, 28. 29 apr. { 31 maii. 1-2 jun.
Rufini & *Valerii*, mart. *semid.*	14 jun.
Rustici, presb. & *Eleutherii*, diac. (*Dionysii*, episc.) mart. *ann. min. seu dupl. 2. cl.*	9 oct.

S.

Salvii, episc. *simpl.*	29 oct.
Saturnini, episc. & mart. *comm.*	29 nov.
Scholasticæ, virg. *simpl.*	10 febr.
Sebastiani, mart. *comm.*	20 jan.
Sennen (*Abdon* &), mart. *comm.*	30 jul.
Septem Fratrum Machabæorum, *eorumque Matris*, mart. *comm.*	1 aug.
Septem Fratrum & *S. Felicitatis*, *eorum matris*, mart. *simpl.*	10 jul.
Septuaginta-duorum Discipulorum Domini, *comm.*	15 jul.
Simeonis, episc. & mart. *simpl.*	18 febr.
SIMONIS & *JUDÆ*, apost. *dupl. maj. seu 3. cl.*	28 oct.
Sinicii, } *Sixti*, } episc. *comm.*	11 sept.
STEPHANI, diaconi & protomartyris, (*Natalis*) *dupl. maj. seu 3. cl.*	26 dec.
(*Inventionis Corporis*), *semid.*	3 aug.
Stephani, papæ & mart. *simpl.*	2 aug.
Sulpicii, episc. *comm.*	17 jan.
Sylvestri, papæ, *semid.*	16 dec.
Symphoriani, mart. *comm.*	22 aug.

T.

Theclæ, virg. & mart. *semid.*	23 sept.
Theodorici, abb. *comm.*	1 jul.
Theoduli (*Alexandri*, papæ, *Eventii* &), mart. *comm.*	3 maii.
Theresiæ, virg. *semid.*	15 oct.
Thillonis, monachi, *comm.*	7 jan.
THOMÆ, apost. *dupl. maj. seu 3. cl.*	21 dec.
Thomæ Aquinatis, presb. & eccl. doct. *dupl.*	18 jul.

favoremve præstantes : at in utroque capite re- *specialiter.*

Violatio mulieris aut puellæ, id est, copula r vim, non autem per promissiones aut blan- iis extorta.

Matrimonium contractum scienter, vivente iori marito vel uxore.

. *Matrimonium contractum per verba de iliter quàm coram Parocho, Vicario, aliove ab ipsis vel à Nobis deputato, simul & ma-* *bus.* Item matrimonium per prædicta verba m quidem coram Parocho, sed absque illius one quamvis petitâ.

mmunicationem habet ipso facto annexam & re- in hoc ultimo casu Statutis Synodalibus anni : in utroque peccatum reservatur specialiter.

dictum caput referri possunt, tanquàm libidinis incentiva.

. *Ebrietas Clerici in sacris ordinibus vel be- nstituti* : si tamen Clericus ex nimia & immode- tione fiat rationis impos.

Usus carnium aut etiam juris è carnibus ex- ibus, absque necessitate, diebus ab Ecclesia pro- juis vescitur. Antiquam autem & à sacris Cano- escriptam praxim adeundi Superiores, etiam in necessitatis casu, & licentiam ab iis petendi, servari præcipimus.

. *Ingressus absque licentia nostra personarum rum cujuscumque sexûs intra septa Monialium, narum intra septa Monachorum*, etsi pars ali- orum vetustate aut aliter diruta jaceat.

mmunicationem habet ipso facto annexam quoad mialium duntaxat : at in utroque casu pecca- vatur specialiter.

ntra VII. Decalogi præceptum.

I. *Incendium domûs seu areæ alienæ, etiam* , quamvis solummodò mandatum aut tenta- imo scilicet nocendi.

atur specialiter.

XXVIII. *Usura realis*, id est, exactio lucri ex tuo ultra sortem creditam, sive in pecunia, sive in gibus, sive in quibuslibet rebus aliis pretio æstima bus, solutione vel in toto vel in parte secutâ; si tai usura notoria sit.

XXIX. *Exactio vini seu pecuniæ, occasione spo liorum aut matrimonii*, non importunis precibus, per vim, aut minas, aut detentionem sponsi vel spon extorti; si tamen solutio in toto vel in parte secuta fue

Reservatur specialiter.

Excommunicationem habet ipso facto annexam Sta tis Synodalibus anni 1673, ob innumeras quæ ex sequi solent, ebrietates, rixas, homicidia, &c. Pe tum etiam reservatur specialiter.

ADMONITIONES.

I. Nullum peccatum reservatur nisi sit mortale. Nullum etiam reservatur, quandò solâ cogitatione admissum est, vel quandò à pueris committitur ante annum decimum quartum, aut à puellis ante annum duodecimum.

II. Nullum peccatum, nullaque censura in artic lo mortis est reservata: verò æger convalescat, d bet pro censuris adire S periorem.

III. Nullus Sacerdos h reticum publicum abs vat, nisi de licentiâ I D. Episcopi, eâque scripi expressâ.

FORMA ABSOLUTIONIS,

Cum Precibus, ante & post eam, à Sacerdote dicendis.

MIsereátur tuî omnípotens Deus; &, dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam.

INdulgéntiam, absolutiónem † & remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen.

DOminus noster Jesus Christus, qui est summus Póntifex, per suam piissimam misericórdiam te absolvat; & ego, auctoritáte ipsius, mihi licèt indigníssimo concessâ, absolvo te imprímis à vínculo excommunicatiónis, (*si pœnitens sit Clericus, additur*, suspensiónis) & interdicti, in quantum possum & índiges. Deindè ego te absolvo ab ómnibus peccátis tuis, in nómine Patris †, & Filii, & Spíritûs sancti.

℟. Amen.

PAssio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Mariæ Vírginis & ómnium Sanctórum, suffrágia sanctæ Matris Ecclésiæ, & quidquid boni féceris, & mali sustinúeris, váleant tibi in remissiónem peccatórum tuórum, in augmentum grátiæ, & præmium vitæ æternæ.

℟. Amen.

TABULA TEMPORARI

Ann. Dom.	*Litt. Dom.*	*Aur. Num.*	*Epact.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*	*Pa*
1774	b	8	xvij	30 Jan.	16 Febr.	3
1775	A	9	xxviij	12 Febr.	1 Mart.	16
1776	g f	10	ix	4 Febr.	21 Febr.	7
1777	e	11	xx	26 Jan.	12 Febr.	30
1778	d	12	j	15 Febr.	4 Mart.	19
1779	c	13	xij	31 Jan.	17 Febr.	4
1780	b A	14	xxiij	23 Jan.	9 Febr.	26
1781	g	15	iv	11 Febr.	28 Febr.	15
1782	f	16	xv	27 Jan.	13 Febr.	31
1783	e	17	xxvj	16 Febr.	5 Mart.	20
1784	d c	18	vij	8 Febr.	25 Febr.	11
1785	b	19	xviij	23 Jan.	9 Febr.	27
1786	A	1	*	12 Febr.	1 Mart.	16
1787	g	2	xj	4 Febr.	21 Febr.	8
1788	f e	3	xxij	20 Jan.	6 Febr.	23
1789	d	4	iij	8 Febr.	25 Febr.	12
1790	c	5	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4
1791	b	6	xxv	20 Febr.	9 Mart.	24
1792	A g	7	vj	5 Febr.	22 Febr.	8
1793	f	8	xvij	27 Jan.	13 Febr.	31
1794	e	9	xxviij	16 Febr.	5 Mart.	20
1795	d	10	ix	1 Febr.	18 Febr.	5
1796	c b	11	xx	24 Jan.	10 Febr.	27
1797	A	12	j	12 Febr.	1 Mart.	16
1798	g	13	xij	4 Febr.	21 Febr.	8
1799	f	14	xxiij	20 Jan.	6 Febr.	24
1800	e	15	iv	9 Febr.	26 Febr.	13
1801	d	16	xv	1 Febr.	18 Febr.	5
1802	c	17	xxvj	14 Febr.	3 Mart.	18
1803	b	18	vij	6 Febr.	23 Febr.	10
1804	A g	19	xviij	29 Jan.	15 Febr.	1
1805	f	1	*	10 Febr.	27 Febr.	14
1806	e	2	xj	2 Febr.	19 Febr.	6
1807	d	3	xxij	25 Jan.	11 Febr.	29
1808	c b	4	iij	14 Febr.	2 Mart.	17

ESTORUM MOBILIUM.

Ascensio.	*Pentecostes.*	*Corpus Christi.*	*Indictio.*	*Dom. post P.*	*I. Dominica Adventus.*
12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	7	26	27 Novemb.
25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	8	25	3 Decemb.
16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	9	26	1 Decemb.
8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	10	27	30 Novemb.
28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	11	24	29 Novemb.
13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	12	26	28 Novemb.
4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	13	28	3 Decemb.
24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	14	25	2 Decemb.
9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	15	27	1 Decemb.
29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	1	24	30 Novemb.
20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	2	25	28 Novemb.
5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	3	27	27 Novemb.
25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	4	25	3 Decemb.
17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	5	26	2 Decemb.
1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	6	28	30 Novemb.
21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	7	25	29 Novemb.
13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	8	26	28 Novemb.
2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	9	23	27 Novemb.
17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	10	26	2 Decemb.
9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	11	27	1 Decemb.
29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	12	24	30 Novemb.
14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	13	26	29 Novemb.
5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	14	27	27 Novemb.
25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	15	25	3 Decemb.
17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	1	26	2 Decemb.
2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	2	28	1 Decemb.
22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	3	25	30 Novemb.
14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	4	26	29 Novemb.
27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	5	24	28 Novemb.
19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	6	25	27 Novemb.
10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	7	27	2 Decemb.
23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	8	25	1 Decemb.
15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	9	26	30 Novemb.
7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	10	27	29 Novemb.
26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	11	24	27 Novemb.

CALENDARIUM.

In sequenti Calendario, appositum est, quantùm fieri po *tempus quo quisque Sanctus obiit.*

Ann. *significat anno.* c. ann. *circa annum.* f. *seculo.* c. m *circa medium seculi.*

Quibus nihil apponitur, tempus incertum est.

Festa, quæ majoribus caracteribus notantur, festiv *apud populum.*

Annuale *gradus est summarum solemnitatum*, Natalis mini, Paschæ, Pentecostes, Assumptionis B. Mariæ Virgi Passionis S. Quintini.

Annuale majus, *idem est ac Duplex I. Classis.*

Annuale minus, *est Duplex II. Classis, primi Ord* *Sequitur hunc gradum* Duplex II. Classis, *secundi Ord*

Duplex majus, *Duplex est III. Classis.*

Cui subest Duplex *simpliciter, deindè* Semiduplex, Simplex,

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	*Cal.*	1	CIRCUMCISIO DOMINI, Impositio minis Jesu, & Octava Nativitatis dem. *Dupl. II. Class. seu Ann. m*
xxix	b	iv	2	Basilii magni, Cæsariensis Episcopi Doctoris Ecclesiæ: *obiit die 1 Ja anni* 379. *Semiduplex.*
xxviij	c	iij	3	INVENTIO CORPORIS S. QUINT A S. ELIGIO. *c. an,* 641. *Dupl. I. sis, seu Annuale majus.*
xxvij	d	*Prid.*	4	Genovefæ, Virg. Parisiensis: *obiit c anni* 512. *Semiduplex. Comm.* S. Cretensis Episcopi. *I, sec.*
xxvj	e	*Non.*	5	Vigilia Epiphaniæ, *sine jejunio.*
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI. *Duplex I. seu Annuale majus, cum Oct. S & privilegiatâ.*
xxiv	g	vij	7	De Octavâ Epiphaniæ. *Semid. Com* S. Thillonis, Monachi, unius è d pulis S. Eligii: *obiit ann.* 702.
xxiij	A	vj	8	De Oct. Epiph. *Semid. Comm.* S. Luci Presb. & Mart. in agro Bellovac *obiit ann.* 290.
xxij	b	v	9	De Oct. Epiph. *Semid. Comm.* S. Van Comitis Laici: *obiit ann.* 688.
xxj		iv	10	De Oct. Epiph. *Sem. Com.* S. Pauli, Eremitæ Thebaidis: *obiit c. ann.*
xx	d	iij	11	De Octavâ Epiphaniæ. *Semiduplex*
xix	e	*Prid.*	12	De Octavâ Epiphaniæ. *Semiduplex,*

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xviij	f	*Idib.*	13	Octava Epiphaniæ, & Baptismus Domini. *Duplex III. Classis, seu Dupl. majus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii Pictav. Episc. & Doct. Eccl. (è die 13.) *obiit ann.* 368. *Dupl. Com.* S. Remigii, Episc. *deindè* S. Felicis, Nolani, Presb. & Conf. Christi: *obiit c. ann.* 265.
xvj	A	xviij	15	Joseph, Sponsi B. M. V. *Duplex III. Cl. seu Duplex majus. Comm.* S. Mauri, Glannofoliensis Abb. *obiit c. ann.* 600.
xv	b	xvij	16	Fursæi, Abb. Latiniacensis & Patroni Peroneæ Civit. *ob. ann.* 650. *Semiduplex. Comm.* S. Marcelli, Papæ & Confessoris Christi: *obiit ann.* 309 *vel* 310.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii: *obiit c. ann.* 356. *Semid. Comm.* S. Sulpitii, Bituricensis Episcopi: *obiit c. ann.* 644.
xiij	d	xv	18	Cathedra S. Petri, tùm Antiochena, tùm Romana. *Duplex III. Classis, seu Duplex majus.*
				Prima sedes Septuagesimæ, 18.
xij	e	xiv	19	Tumulatio SS. Quintini, Victorici & Cassiani (è 12 Jan.) *c. annum* 903. *Dupl.*
xj	f	xiij	20	Fabiani, Papæ & Mart. *c. ann.* 250. *Semid. Com.* S. Sebàstiani, Mart. *circa ann.* 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris: *ann.* 303 *vel* 304. *Semiduplex.*
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæsaraugustani Diaconi & Martyris Valentiæ in Hispania: *ann.* 303 *vel* 304. *Semiduplex.*
viij	b	x	23	
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini Episcopi & Martyris: *c. ann.* 97. *Semiduplex.*
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli, Apost. *ann.* 34 *vel* 35. *Duplex III. Classis, seu Dupl. majus. Commem.* S. Præjecti, Claromontensis Episcopi & Mart. *ann.* 673.
v	e	vij	26	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi & Mart. *ann.* 169. (è die 23 Februarii.) *Semid.*
iv	f	vj	27	Joannis Chrysostomi, Constantinopolitani, Episcopi & Doctoris Ecclesiæ: *obiit die* 14 *Sept. ann.* 407. (*Translatio ejus hâc die, ann.* 438.) *Semidupl. Commemorat.* S. Juliani Cenomanensis, Episcopi: *III. vel IV. S.*
iij	g	v	28	Caroli magni, Imperatoris: *obiit ann.* 814 *vel* 815. *Duplex. Commemorat.* Stæ Paulæ, Viduæ Romanæ: *ann.* 404.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genevensis Ep *obiit die* 28 *Decemb. ann.* 1622
j	b	iij	30	Aldegundis, Virginis: *ann.* 684. *Commem.* Stæ Bathildis, Regin corum, Viduæ : *obiit ann.* 6
*	c	*Prid.*	31	

FEBRUARIUS

xxix	d	*Cal.*	1	Ignatii, Antiocheni Episcopi & ris Romæ : *ann.* 107. (è die cembris.) *Semiduplex.*
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI IN T & PURIFICATIO B. M. Vi *Duplex I. Classis*, *seu Ann. n*
xxvij	f	iij	3	Blasii, Sebasteni in Armenia & Martyris : *circa annum* 31 *plex.*
25. xxvj	g	*Prid.*	4	*Prima sedes Feriæ IV. Cineru*
xxv. xxiv	A	*Non.*	5	Agathæ, Catanensis Virginis & ris : *circa annum* 251. *Sen* (*Tempore Quadrag. fit tant memorat. de Simplici atque Semiduplici per modum Simpl.*
xxiij	b	viij	6	Amandi, adjutoris S. Eligii & tensis Episcopi : *obiit ci* [illegible] *Semiduplex. Commemorat.* [illegible]. Episcopi Atrebatensis & Came *obiit circa annum* 539.
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	
xx	e	v	9	Apolloniæ, Virginis & Marty 249. *Duplex.*
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Virginis Cassinen *circa annum* 543. *Simpl.*
xviij	g	iij	11	
xvij	A	*Prid.*	12	
xvj	b	*Idib.*	13	Gilberti, Meldensis Episcopi : 1015. *Duplex.*
xv	c	xvj	14	Valentini, Presbyteri & Marty *c. ann.* 271. *Simpl.*

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxix	g	*Cal.*	1	
xxviij	A	iv	2	
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	*Prid.*	4	
xxv. xxiv	d	*Non.*	5	*Ultimum Novilunium Paschale*, 5.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	Leonis magni, Papæ & Doct. Eccl. *ann.* 461. *Duplex II. Class. seu Ann. min.* *Si in Quadrag. incidat, transfertur post Pascha.*
xvij	d	*Prid.*	12	
xvj	e	*Idib.*	13	
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Reguli, primi Silvanectensis Episc. *obiit ann.* 320. *Commemoratio; deindè* S. Georgii, Martyris in Oriente: *III. vel IV. sec.*
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Evangelistæ: *obiit circa ann.* 68. *Duplex III. Class. seu Dupl. majus.* *Litaniæ majores, cum abstinentia à carnibus. Qui non intersunt Processioni, tenentur recitare flexis genibus, post Laudes, Litanias Sanctorum, cum Precibus & Orationibus.* — *Ultima sedes Paschæ*, 25.
iij	d	vj	26	Cleti, Papæ & Mart. *c. ann.* 91. *Comm.*
ij	e	v	27	*Feriâ II. Rogationum, fit Commem.* S. Mamerti, Episcopi Viennensis: *obiit post annum* 475. *Litaniæ minores, seu Rogationes, cum abstinentia à carnibus. Qui non intersunt Processioni, tenentur recitare flexis genibus, post Laudes, Litanias*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis Episcopi : 550. *Simplex.*
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	Vindiciani, Cameracensis Epis è Discipulis S. Eligii : *obiit* (è die 11.) *Simplex.*
xxvij	g	iv	4	Gertrudis, Virginis : *obiit ann* die 17.) *Simplex.*
xxvj	A	iij	5	Alexandri, Hierosolymitani E Martyris : *circa annum* 25 18.) *Simplex.*
xxv	b	*Prid.*	6	
25. xxiv	c	*Non.*	7	Perpetuæ & Felicitatis, Martyr *ann.* 204. *Simpl.*
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Pasch*
xxij	e	vij	9	Quadraginta Militum Sebasten *circa annum* 320. *Simpl.*
xxj	f	vj	10	*Ultima sedes Feriæ IV. Cine*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	*Prid.*	14	
xvj	d	*Idib.*	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima sedes Paschæ,*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO INCARN DOMINI AD B. M. VI *Duplex I. Classis, seu Ann*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	*Prid.*	31	

Feriâ VI. post Dominican fit Officium Compassionis B. *plex III. Class. seu Duplex occurrat die* 25 *Martii; tunc fit de Compassione illo anno*

MAIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xix	d	vj	10	Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimorum : *obiit ann.* 1507. (è die 2 Aprilis.) *Semiduplex.* *Prima sedes Pentecostes*, 10.
xviij	e	v	11	
xvij	f	iv	12	Nerei & Socior. Martyr. *I. sec. Commem.*
xvj	g	iij	13	Gordiani & Epimachi, Mart. *circa annum* 362. *Commem.*
xv	A	*Prid.*	14	Ordinatio S. Eligii : *facta est hâc ipsâ die. Semiduplex.*
xiv	b	*Idib.*	15	
xiij	c	xvij	16	
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Adventus Reliquiarum SS. Firmini, Victorici, Fusciani & sociorum Martyr. *c. fin. sæc.* IX. *Semid. Comm.* S. Yvonis, Presbyt. Trecorensis : *ann.* 1303. *deindè* SS. Pudentianæ & Praxedis, Virginum : *II. sec.*
ix	g	xiij	20	
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Desiderii, Lingonensis Episc. & Martyr. *III. vel IV. sec. Simplex.*
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	Urbani, Papæ & Mart. *ann.* 230. *Simpl.*
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Germani, Parisiensis Episcopi : *obiit ann.* 576. *Simplex.*
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	*Prid.*	31	

Dominicâ I. post Pentecosten, fit Officium Festi SS. TRINITATIS. *Duplex I. Class. seu Annuale majus.*

Quatuor Tempora, Fer. iv. vj. & Sabb. hebdom. Pentecostes.

Feriâ V. post Festum SS. Trinitatis FESTUM CORPORIS CHRISTI. *Duplex I. Class. seu Ann maj. cum Octavâ Semiduplici & privilegiatâ.*

Feriâ V. subsequente, Octava Corporis Christi, *&* Festum Sacerdotii D. N. J. C. *Duplex III. Classis, seu Duplex majus.*

Dominic. III. post Pentec. fit de SS. NOMINE JESU. *Duplex II. Class.*

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvij	c	*Cal.*	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, primi Lugdunensis Episc. Blandinæ, Virginis, & aliorum XLV. Mart. Lugdunensium : *ann.* 177. *Semid. Commem.* SS. Marcellini, Presbyteri, & Petri, Exorcistæ, Romæ Mart. *ann.* 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum & Viduæ : *obiit c. med. VI. sec. Semid.* *Ultima sedes Ascensionis,* 3.
xxiij	A	*Prid.*	4	Liphardi, Abb. *c. med. VI. sec. Simplex.*
xxij	b	*Non.*	5	
xxj	c	viij	6	Claudii, Vesuntini Episc. *obiit ann.* 581. *Duplex II. Class. seu Ann. minus.*
xx	d	vij	7	Norberti, Magdeburgensis Episcopi, & Institut. Ordinis Præmonstr. *obiit ann.* 1135. (*è 6.*) *Semiduplex.*
xix	e	vj	8	MEDARDI, EPISCOPI NOVIOMENS. & DIŒCESIS PATRONI : *obiit c. ann.* 545. *Dupl. III. Class. seu Dupl. maj.*
xviij	f	v	9	Primi & Feliciani, Mart. *ann.* 286. *Simpl.*
xvij	g	iv	10	Evremundi, Abbatis : *ann.* 720. *Simplex.*
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli : *obiit c. fin. I. sec. Dupl. III. Class. seu Dupl. maj.*
xv	b	*Prid.*	12	Basilidis, Cyrini, Naboris & Nazarii, Martyr. *circa ann.* 309. *Simpl.*
xiv	c	*Idib.*	13	Antonii de Padua, Presb. *an.* 1231. *Simpl.* *Ultima sedes Pentecostes,* 13.
xiij	d	xviij	14	Rufini & Valerii, in agro Suessionensi, Martyr. *circa ann.* 287. *Semiduplex.*
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ, matris ejus, Tarsi Martyr. *ann.* 305. *Simplex.*
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci & Marcelliani, Martyrum : *III. sec. Simpl.*
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, Fratrum & Martyr. *I. vel II. sec. Semid. Commem.* S. Vitalis, Mart. *I. vel II. sec.*
vij	c	xij	20	
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Omnium SS. Martyrum. *Dupl. II. Class. seu Ann. min. Comm.* S. Paulini, Nolani Episcopi : *obiit ann.* 431.
iv	f	ix	23	Inventio prima S. Quintini à B. Eusebiâ : *c. an.* 341. *Dupl. II. seu Ann. min. Com.* Vigiliæ S. Joann. B. (*Jejunatur.*) *Deindè Comm.* B. Eusebiæ, Viduæ : *IV. sec.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ. *Duplex II. Class. cum Octava Simpl.*

MAIUS.

Cycl. pact.	*Litt. Dom.*	*Dies Mensis.*		
xix	d	vj	10	Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimorum : *obiit ann.* 1507. (è die 2 Aprilis.) *Semiduplex.* *Prima sedes Pentecostes*, 10.
xviij	e	v	11	
xvij	f	iv	12	Nerei & Sociòr. Martyr. *I. sec. Commem.*
xvj	g	iij	13	Gordiani & Epimachi, Mart. *circa annum* 362. *Commem.*
xv	A	*Prid.*	14	Ordinatio S. Eligii : *facta est hâc ipsâ die. Semiduplex.*
xiv	b	*Idib.*	15	
xiij	c	xvij	16	
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Adventus Reliquiarum SS. Firmini, Victorici, Fusciani & sociorum Martyr. *c. fin. sæc.* IX. *Semid. Comm.* S. Yvonis, Presbyt. Trecorensis : *ann.* 1303. *deindè* SS. Pudentianæ & Praxedis, Virginum : *II. sec.*
ix	g	xiij	20	
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Desiderii, Lingonensis Episc. & Martyr. *III. vel IV. sec. Simplex.*
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	Urbani, Papæ & Mart. *ann.* 230. *Simpl.*
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Germani, Parisiensis Episcopi : *obiit ann.* 576. *Simplex.*
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	*Prid.*	31	

Dominicâ I. post Pentecosten, *fit* Officium Festi SS. TRINITATIS. *Duplex I. Class. seu Annuale majus.*

Quatuor Tempora, Fer. iv. vj. & Sabb. hebdom. Pentecostes.

Feriâ V. post Festum SS. Trinitatis FESTUM CORPORIS CHRISTI. *Duplex I. Class. seu Ann maj. cum Octava Semiduplici & privilegiatâ.*

Feriâ V. subsequente, Octava Corporis Christi, *&* Festum Sacerdotii D. N. J. C. *Duplex III. Classis, seu Duplex majus.*

Dominic. III. post Pentec. fit de SS. NOMINE JESU. *Duplex II. Class.*

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, primi Lugdunensis Episc
				dinæ, Virginis, & aliorum XLV
				Lugdunensium : *ann.* 177. *Semic*
				mem. SS. Marcellini, Presbyteri
				tri, Exorcistæ, Romæ Mart. *an*
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum & V
				obiit c. med. VI. sec. Semid.
				Ultima sedes Ascensionis, 3
xxiij	A	*Prid.*	4	Liphardi, Abb. *c. med. VI. sec. Si*
xxij	b	*Non.*	5	
xxj	c	viij	6	Claudii, Vesuntini Episc. *obiit an*
				Duplex II. Class. seu Ann. m
xx	d	vij	7	Norberti, Magdeburgensis Episco
				Institut. Ordinis Præmonstr. *obi*
				1135. (è 6.) *Semiduplex.*
xix	e	vj	8	MEDARDI, EPISCOPI NOVIOME
				DIŒCESIS PATRONI : *obiit c*
				545. *Dupl. III. Class. seu Dup*
xviij	f	v	9	Primi & Feliciani, Mart. *ann.* 286.
xvij	g	iv	10	Evremundi, Abbatis : *ann.* 720. *Si*
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli : *obiit*
				I. sec. Dupl. III. Class. seu Dup
xv	b	*Prid.*	12	Basilidis, Cyrini, Naboris & Na
				Martyr. *circa ann.* 309. *Simpl.*
xiv	c	*Idib.*	13	Antonii de Padua, Presb. *an.* 1231.
				Ultima sedes Pentecostes, 13
xiij	d	xviij	14	Rufini & Valerii, in agro Suessio
				Martyr. *circa ann.* 287. *Semidu*
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ, matris ejus, Tars
				tyr. *ann.* 305. *Simplex.*
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci & Marcelliani, Martyrum
				sec. Simpl.
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, Fratrum & M
				I. vel II. sec. Semid. Commem.
				talis, Mart. *I. vel II. sec.*
vij	c	xij	20	
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Omnium SS. Martyrum. *Dupl. II.*
				seu Ann. min. Comm. S. Paulini
				lani Episcopi : *obiit ann.* 431.
iv	f	ix	23	Inventio prima S. Quintini à B. Eu
				c. an. 341. *Dupl. II. seu Ann. min.*
				Vigiliæ S. Joann. B. (*Jejunatur.*)
				dè Comm. B. Eusebiæ, Viduæ : *II*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTI
				Duplex II. Class. cum Octava

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
xv.xxiv	c	Cal.	1	Petri ad vincula, (è die 20 Aprilis.) *ann.* 44. *Basilicæ ejusd. Dedicatio hâc ipsâ die, c. ann.* 451. *Semid. Comm.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, eorumque matris, Martyrum: *c. ann.* 167. *ante Christum natum.*
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Martyris: *ann.* 257. *Simplex.*
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protomartyris: *ann.* 415. *Semiduplex.*
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presbyteri & Institutoris Fratrum Prædicatorum: *obiit 6 August. ann.* 1221. *Semiduplex.*
xx	g	Non.	5	Depositio S. Cassiani, Æduensis Episcopi: *c. ann.* 349. *vel* 354. *Dupl. II. Class.* Commem. S. Memmii, primi Catalaunensium Episc. *c. initium IV. sec.*
xix	A	viij	6	Xysti, Papæ & Mart. *ann.* 258. *Simpl.*
xviij	b	vij	7	Donati, Arretiensis in Etruria Episcopi & Martyris: *circa ann.* 362. *Simplex.* *Hâc eâdem die,* Officium solemne Defunctorum pro omnibus Ecclesiæ S. Quintini Benefactoribus & Beneficiariis, *sub ritu Dupl. II. Class. seu Ann. min.*
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	Vigilia, *cum Jejunio.*
xv	e	iv	10	LAURENTII, Diaconi & Martyr. *ann.* 258. *Dupl. II. Class. seu Ann. min. cum Octava Simplici.*
xiv	f	iij	11	Gaugerici, Cameracensis Episc. *ann.* 619. *Semid. Commemorat.* Octav. S. Laurent. & S. Claræ, Virginis: *circa annum* 1253.
xiij	g	Prid.	12	De Octav. S. Laurent. *Simplex.*
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Reginæ Francorum & Viduæ: *obiit ann.* 587. *Semid. Comm.* SS. Hippolyti & Cassiani, Martyrum: *ann.* 258. *&* Octav.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum Jejunio, commemor.* Octav.
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS. *Annuale, cum Octava Semid.*
ix	d	xvij	16	De Octava. *Semid. Commem.* S. Rochi, Laici: *obiit ann.* 1327. *apud Montem Pessulanum. Comm.* Oct. S. Laurentii.
viij	e	xvj	17	De Octava. *Sem. Comm.* Diei Oct. S. Laur. *&* S. Mamantis, Martyr. *c. ann.* 274.
vij	f	xv	18	De Octava. *Semid. Comm.* S. Agapiti, Martyr. *ann.* 274.
vj	g	xiv	19	De Octava. *Semiduplex.*

AUGUST

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
v	A	xiij	20	Bernardi, Abbatis Cla Ecclesiæ Doctoris : o *Duplex II. Class. seu* *memorat*. Octavæ & S *ann.* 684.
iv	b	xij	21	De Octava. *Semiduplex.*
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B Gaudiorum ejusdem B *II. Class. seu Ann. n* S. Symphoriani, apud Martyr. *circa ann.* 18
ij	d	x	23	Audoëni, Rotomagensis 683. (è die 24.) *Sem.* SS. Timothei & Ape Remos Mart. *sub fin.*
j	e	ix	24	BARTHOLOMÆI, Apost *III. Class. seu Duple*
*	f	viij	25	LUDOVICI, FRANCORU *ann.* 1270. *Duplex II* *minus. Commemorat.* *circa annum* 285.
xxix	g	vij	26	Hunegundis, Virginis & molariensis, in agro *obiit ann.* 690. (è di
xxviij	A	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Epi Doctor. *obiit ann.* 54
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis clesiæ Doctoris : *obiit* *plex.*
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Ba *Duplex III. Classis,* *jus.*
25. xxv	d	iij	30	Fiacrii, in agro Melo *circa medium VII. s*
xxiv	e	*Prid.*	31	

SEPTEM

Dominicâ I. Septe seu ADORATIO SS. CHRISTI DEI AC TRI. *Duplex II. Cl*

xxiij		*Cal.*	1	Ægidii, Abbatis : *circ* *Semidupl. Commemor* nensis Episcopi : *ann.*

SEPTEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xxij	g	iv	2	Veneratio Reliquiarum Ecclesiæ S. Quintini à S. Ludovico: *ann.* 1257. *Duplex II. Classis.*
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ ac Doctoris Eccles. *obiit die* 12 *Martii*, *ann.* 604. *Dupl. Ordinatio hâc die*, *ann.* 590.
xx	b	*Prid.*	4	Lazari à Christo suscitati, ac SS. Mariæ & Marthæ sororum ejus, Christi Hospitum: *I. sec.* (è 2.) *Duplex.*
xix	c	*Non.*	5	
xviij	d	viij	6	Humberti, Abbatis Matricolensis ad Sambram: *ann.* 682. *Simplex. Commemoratio* S. Genebaldi, primi Laudunensis Episcopi: *circa ann.* 550.
xvij	e	vij	7	Adriani, Martyris in Bithynia: *IV. sec. simpl. Commemoratio* S. Evurtii, Aurelianensis Episcopi: *ann.* 391. *vel* 424.
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS. *Dupl. I. Classis*, *seu Ann. maj.* *cum Octava Semid.*
xv	g	v	9	De Octava. *Semid. Commem.* S. Audomari, Morin. Episcopi: *obiit circa annum* 668.
xiv	A	iv	10	De Octava. *Semid. Commem.* S. Eunucii, Noviom. Episc. *ann.* 744.
xiij	b	iij	11	De Octava. *Semid. Commem.* SS. Sixti & Sinicii Episcop. primùm apud Suessionem, deindè apud Remos. *sub finem III. sec.* (è die 1.)
xij	c	*Prid.*	12	De Octava. *Semiduplex. Commemoratio* S. Marcelli, Cabillonensis, Martyris: *ann.* 179.
xj	d	*Idib.*	13	De Octava. *Semid. Commem.* S. Bertini, Abbat. *ann.* 709. (è die 5.)
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, *imperante Constantino*, *ann.* 326. *vel* 327. *imperante Heraclio*, *ann.* 629. *Dupl. III. Classis*, *seu Duplex maj. Comm.* Octav. *deindè* Relationis Capitis S. Quintini ex arce Cameracensi: *ann.* 1567.
				Quatuor Tempora Septembris incipiunt primâ Feriâ IV. post Exaltationem S. Crucis.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. M. V. *Duplex.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		SEPTEMBE
viij	g	xvj	16	Cornelii, Papæ, & Cypria Carthaginensis, Martyrum: *ambo die 14 hujus Mensis; i ann. 252. hic Carthagine, Semiduplex. Commemoratio* miæ, Virg. & Martyr. *IV*
vij	A	xv	17	Lamberti, Trajectensis Episc. *circa annum 708. Simplex.*
vj	b	xiv	18	
v	c	xiij	19	
iv	d	xij	20	Vigilia *cum Jejunio.*
iij	e	xj	21	MATTHÆI, APOSTOLI & LISTÆ, *I. sec. Duplex II. seu Dupl. majus.*
ij	f	x	22	Mauricii & Sociorum, Agaun *ann. 286. Semiduplex.*
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Martyr. nium, *sub fine I. secul. S. Commemorat.* S. Lini, Papæ *circa annum 78.*
*	A	viij	24	
xxix	b	vij	25	Firmini, primi Ambianorum & Martyr. *circa annum 28 II. Classis, seu Annuale mi memoratio* S. Principii, S. Episcopi: *obiit. ann. 506.*
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Cosmæ & Damiani, Fratrum *ineunte IV. sec. Semid.*
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaëlis Archangeli, & Om ctorum Angelorum. [*Hoc Apuliâ sumpsit initium si seculi.*] *Duplex II. Classis nuale minus.*
xxiij	g	*Prid.*	30	Hieronymi, Presbyteri, & I clesiæ: *obiit ann. 420. Du*

OCTOBE

xxij	A	*Cal.*	1	Remigii, Remensis Episc. *o Januar. circa ann. 533. Eji tio 1. hâc die ante ann. 5 die ann. 852. Duplex. Co*

OCTOBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis		
				S. Piatonis, in agro Tornacensi Martyris : *circa annum* 285.
				SYNODUS primâ Feriâ III. post Festum S. Remigii.
xxj	b	vj	2	Sanctorum Angelorum Custodum : *Dupl. Comm.* S. Leodegarii, Episc. Augustodunensis, & Martyr. *ann.* 678.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	Francisci, Assisinatis, Diaconi, & Institutoris Ordinis FF. Minorum : *obiit ann.* 1226. *Semid. Comm.* S. Aureæ, Virg. & primæ Abbatissæ S. Martialis apud Parisios : *obiit ann.* 666.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	*Prid.*	6	Brunonis, Monachi, & Institutoris Ordinis Carthusiensis : *obiit ann.* 1101. *Semidupl. Commem.* S. Fidis, Aginnensis Virg. & Martyr. *circa ann.* 287.
xvj	g	*Non.*	7	
xv	A	viij	8	Benedictæ, Virg. & M. apud Auriniacum, in agro Laudunensi : *ann.* 286. *Semid.*
xiv	b	vij	9	Dionysii, primi Parisiorum Episc. Rustici Presbyteri, & Eleutherii Diaconi, MM. *III. sec. Dupl. II. Cl. seu Ann. minus.*
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	Venantii, Abbat. *circa VI. sec. Simplex.*
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	
ix	g	*Prid.*	14	Callisti, Papæ & Mart. *ann.* 223. *Semid.*
viij	A	*Idib.*	15	Theresiæ Abulensis Virg. & Instauratricis Ord. Carmelitani : *ob. ann.* 1582. *Sem.*
vij	b	xvij	16	Mommoleni, Nov. Ep. *ob. ann.* 685. *Sem.*
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evangelistæ. *I. sec. Dupl. III. Cl.*
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Ursulæ & Sociarum, Virg. & Mart. *IV. vel V. sec. Dupl. II. Class. seu Ann. minus. Commemor.* S. Celiniæ, Matris S. Remigii : *obiit ann.* 500.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	Crispini & Crispiniani, fratrum & Mart. apud Suessiones : *an.* 288. (è 25.) *Sem.*
xxviij	d	viij	25	Transl. Corp. S. Quintini è *Tumulo S. Eligii in Cryptam Fulradi. ann.* 825. *Dupl.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		OCTOBE
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	Vigilia, *cum Jejunio.*
25. xxv	g	v	28	SIMONIS & JUDÆ, APOST. *I* *III. Class. seu Dupl. maju.*
xxiv	A	iv	29	Salvii, Ambianensis Episc. o *sub fin. VII. sec. Simplex.*
xxiij	b	iij	30	Allatio Reliquiarum S. Victoi *ann.* 893. *Sem.* & *Com.* Vigi SS. *cum Jejunio.*
xxij	c	*Prid.*	31	PASSIO BEATISSIMI QUINT TYRIS, APOST. & PATRC MANDUORUM : *c. ann.* 28; *cum Octav. Semiduplici.*
				NOVEMBI
xxj	d	*Cal.*	1	OMNIUM SANCTORUM *circa ann.* 835. *Dupl. I. Cla maj. cum Octav. Semidupli* *Quandò Festivitas Omnium incidit in Sabbatum, Comm transfertur in Feriam II.*
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO FIDELIUM DEFUNCTORUM : *Institut. festivatur usque ad peractun tutinum. Dupl. III. Class. maj. Eâd. die fit* de Oct. *Semiduplex :* & *Comm.* Oc
xix	f	iij	3	De Octava S. Quintini, *Sem memoratio* Oct. Omnium
xviij	g	*Prid.*	4	De Octava S. Quintini, *Sem memoratio* Oct. Omnium S
xvij	A	*Non.*	5	De Octava S. Quintini, *Semi memoratio* Oct. Omnium S
xvj	b	viij	6	De Octava S. Quintini, *Semi memoratio* Oct. Omnium S
xv	c	vij	7	Octava S. Quintini, & Miracu dem Celebratio. *Duplex I. seu Dupl. maj. Com.* Oct. (
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, ratio SS. Reliquiarum : *I Classis, seu Duplex maju.*
xiij	e	v	9	Caroli Borromæi, Mediola Cardin (è die 3.) *ann.* 15 *Commem.* S. Godefridi, Epi (è die 8.) *ann.* 1115.

NOVEMBER.

ycl. ect.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
xij	f	iv	10	
xj	g	iij	11	Martini, Turonensis Episcopi : *obiit ann.* 397. *Duplex III. Classis.*
x	A	*Prid.*	12	Martini, Papæ & Martyris : *ann.* 655, *Simplex.*
ix	b	*Idib.*	13	Brictii, Turonensis Episc. *obiit ann.* 444, *Simplex.*
viij	c	xviij	14	Leonardi, Solitarii : *obiit circa ann.* 559. *Simplex.*
vij	d	xvij	15	Maclovii, *sive* Macuti, Alethensis, in Britannia minore, Ep. *ob. c.* 565. *Simpl.*
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Gregorii, Thaumaturgi, Neocæsariensium Episc. *ann.* 265. *Semid. Commem.* S. Aniani, Aurelian. Ep. *ob. c. ann.* 453.
iv	g	xiv	18	Momboli, Abb. Latiniacensis, & adjutoris S. Eligii in Apostolatu ; *obiit sub fin. VII. sec. Simplex.*
iij	A	xiij	19	Elisabeth, Viduæ : *obiit* 1231. *Duplex.*
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præsentatio B. M. V. *Dupl. II. Classis, seu Ann. minus.*
*	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Mart. *II. vel III. sec. Duplex III. Class. seu Duplex maj. Commem.* SS. Tiburtii, Valeriani & Maximi, Martyr. *eod. sec.*
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *an.* 100. *Semid.*
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, Martyr. *ann.* 304. *Simplex. Commem.* S. Anastasiæ, Viduæ Romanæ & Martyr. *passa est die* 25 *Decembr. ann.* 305.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virg. Alexandrinæ, Martyr. *IV. sec. Duplex III. Class. seu Dupl. maj. Commem.* S. Hermelandi, Civis Noviomens. & Abbat. Antrensis : *obiit die* 25 *Martii, ann.* 718.
xxvj	A	vj	26	Petri, Alexandrini Episc. & Martyr. *ann.* 311. *Simplex.*
xxiv	b	v	27	Acharii, Nov. Ep. *obiit ann.* 639. *Semid.*
				Prima sedes Adventûs, 27.
iij	c	iv	28	Maximi, Reiensis Episcopi : *obiit ann.* 462. (è die 27.) *Simplex.*
ij	d	iij	29	Vigilia, *cum Jejunio. Commemor.* S. Saturnini, primi Tolosatium Episcopi & Martyr. *circa ann.* 258. *vel* 275.
j	e	*Prid.*	30	ANDREÆ, APOSTOLI : *I. sec. Duplex III. Class. seu Duplex majus.*

Cycl. Epact.	Lit. Dom.	Dies Mensis.		DECEMB
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomensis & Diocœsis Patroni: 659. *Duplex II. Classis.*
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presbyte diarum Apostoli: *obiit* *Semiduplex.*
xviij	A	iij	3	*Ultima sedes Adventû.*
xvij	b	*Prid.*	4	Barbaræ, Virginis Nicomedie tyris: *III. vel IV. sec.* *Commemoratio* de Advent
xvj	c	*Non.*	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrensis in Lyciâ, *IV. sec. Duplex II. Class* *nuale minus. Commem.* de
xiv	e	vij	7	Ambrosii, Mediolanensis Ep Doctoris Ecclesiæ: *obiit* *ann.* 397. *Ejus Ordinati* *ann.* 374. *Duplex. Comme* Adventu.
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. M. V. *Du sis, seu Ann. majus, cum* *miduplici. Commemorat.* de
xij	g	v	9	De Octava, *Semiduplex. Con* de Adventu, *deindè* Stæ Virginis & Martyris: *ci* *III. sec.*
xj	A	iv	10	De Octava, *Semiduplex. Con* de Adventu, *deindè* Stæ Eul ritensis Virginis & Martyr.
x	b	iij	11	Victorici, Fusciani & Gentia *circa finem III. secul.* 1 *Classis. Commemor.* de Octa de Adventu.
ix	c	*Prid.*	12	De Octava, *Semiduplex. Con* de Adventu, *deindè* S. Vale in agro Vinemacensi: *obiit*
viij	d	*Idib.*	13	Luciæ, Virginis Syracusanæ, *circa ann.* 304. *Semiduple* *moratio* de Octava, *deinc* ventu.
vij	e	xix	14	Nicasii, Remensis Episcopi, ciorum Martyr. *circa annu* *miduplex. Commemoratio* d *deindè* de Adventu.
				Quatuor Tempora Feriâ iv. vj *post Dominicam* III. Adv

DECEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
vj	f	xviij	15	Octava Conceptionis B. M. V. *Duplex.* *Commemoratio* de Adventu.
v	g	xvij	16	Sylvestri, Papæ: *ann.* 335. *Semiduplex.* (è die 31.) *Commemoratio* de Adventu.
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	THOMÆ, APOSTOLI: *I. sec. Duplex III. Class. seu Dupl. maj. Com.* de Adv.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum Jejunio.*
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS DOMINI. *Annuale, cum Octava Semidupl.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI ET PROTOMART. *circa annum* 33. *Duplex III. Classis, seu Duplex majus. Commemoratio* Octavæ.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANGEL. *Duplex III. Classis, seu Duplex majus, obiit ann.* 100 *vel* 04. *Commemoratio* Octavæ.
xxiij	e	v	28	Innocentium, Martyr. *I. sec. Duplex, Commemoratio* Octavæ.
xxij	f	iv	29	De Octava, *Semiduplex.*
xxj	g	iij	30	De Octava, *Semiduplex.*
¶ 19. xx	A	*Prid.*	31	De Octava, *Semiduplex. Commemorat.* Stæ Columbæ, Virginis & Martyris: *c. VI. sec.*

¶ Hæc Epacta 19 nunquàm est in usu, nisi quandò, eodem anno, concurrit cum aureo Numero xix.

RUBRICÆ GENERALES
habentur in Parte VERNA, *post Calendarium.*

EXCERPTA È RUBRICIS GENERALIBUS.

DE OFFICIO *Feriali.*

IN Officio Feriali, omnia ut in Psalterio, & in Proprio de Tempore.

Absolutiones & Benedictiones habentur inter Psalterium & Proprium de Tempore.

In Feriis Adventûs dicuntur Preces flexis genibus ad omnes Horas, non excepto Nocturno, in quo, si Laudes non sequuntur immediatè, dicuntur Preces positæ ad Tertiam, cum Oratione conveniente.

Omittuntur autem omninò Preces tàm ad Vesperas quàm ad Completorium, à die quâ incipiuntur Antiphonæ *O.*

Toto Tempore Adventûs omittuntur Suffragia, seu Commemorationes communes tam ad Laudes quàm ad Vesperas. A die verò 2. Januarii usque ad Præsentationem, etiamsi Septuagesima intervenerit, fit Commemoratio de B. V. Deip. ut notatur in Proprio de Tempore; aliæ autem Commemorationes communes omittuntur.

In Feriis Adventûs non fit de Simplici, nisi Commemoratio pridiè ad Vesperas & in Laudibus diei, cum iij. Lectione ad Nocturnum sub Benedictione, *Ipse Deus pacis*, &c. fit autem de Semiduplici & suprà cum Commemoratione Feriæ.

DE OFFICIO *Festi Simplicis.*

IN Officio Festi Simplicis, Psalmi de Feria in toto Officio. Officium Festi Simplici incipit à Capitulo Vesperarum diei præcedentis, & terminatur cum Nona: excipe d intra Octavam Simplicem, quibus dicuntur Vesperæ. Octava. Capitulum autem Hymnus, Versiculus, Antiphona ad *Magnificat*. & Orat ut in Proprio vel in Commun

Ad Vesperas & ad Laud Suffragia, exceptâ Commemoratione de sancta Cruce.

A die 2. Januarii ad Præsentationem fit tantùm Commemoratio de B. V. Deip. notatur in Proprio de Tempore; aliæ autem Commemorationes omittuntur.

Ad Completorium, Capitulum & Hymnus, ut in Officio Festivali.

Ad Matutinum, noven Psalmi sub tribus Antiphonis unaquæque post tres Psalmos, cum Versiculo de Festo; quæ omnia, si desint in Proprio sumuntur in Communi de Nocturno secundùm Feriam. Absolutio, secundùm Feriam; Benedictiones de Sanctis (Et sic in Semidupl.) nisi fiat de Simpl. (vel de Semiduplici) intra Octavam Festi Domini aut B. M. V. Tunc enim dicuntur Benedictiones ex uno de Noct. Dominicæ secundùm Feriam, vel Benedictiones de Beata. Tres Lectiones, quarum prima & secunda, de Scriptura occurrente; scilicet prima sola; secunda è duabus posterioribus junctis in unam;

unam; tertia de Festo cum duobus Responsoriis ex eodem Nocturno unde Antiphonæ desumptæ sunt, scilicet primo & ultimo Responsorio Nocturni secundùm Feriam, & dicitur *Te Deum*.

Ad Laudes, Canticum ut in Proprio, vel in Communi conveniente, Antiphona unica, quæ, si desit in Proprio, quarta sumitur è quinque positis in Communi pro Laudibus. Capitulum, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad *Benedictus*. & Oratio, ut in Proprio, vel in Communi.

Ad Primam, Capitulum *Regi seculorum* (& sic in omni Officio quod non est Feriale). Dicuntur Preces consuetæ.

Ad ceteras Horas, Ant. Capit. ℟℟. *brev.* & Oratio de Proprio, vel de Communi.

Nunquàm transfertur Festum Simplex; sed, ubi occurrit in aliqua Feria Adventûs, fit de eo tantùm Commemoratio pridiè ad Vesperas & in Laudibus diei cum Lectione iij. ad Nocturnum; & sine Lectione in Dominicis Adventûs & in Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ, & Quinquagesimæ. Ubi verò incidit in Festum Annuale aut Duplex I. & II. Classis quæ sunt Domini (idem dic de Semidupl.) nihil fit de eo, nequidem Commemoratio. Quæ autem & quandò fieri debeat Commemoratio Simplicis vel Semiduplicis in Duplicibus I. & II. Classis, non Domini, & infrà, habetur in Rubricis generalibus, Part. I. Cap. 9. & 10 *de Occurrentia*, & *de Concurrentia*.

DE OFFICIO
Festi Semiduplicis.

IN Officio Festi Semidupl. omnia ut in Officio Festi Simpl. exceptis quæ sequuntur. 1°. Habet utrasque Vesperas. 2°. In Semiduplicibus & suprà, non fiunt Suffragia neque ad Vesperas, neque ad Laudes (sed à die 2. Januarii fit Commemoratio de B. V. Deip. & sic in Duplicibus simpliciter) neque dicuntur Preces consuetæ ad Completorium, neque ad Primam. 3°. Ad Matutinum, Lectio prima de Scriptura occurrente (de tribus una); secunda & tertia de Festo.

Festum Semiduplex cedit Semiduplici intra Octavam si sit Domini, non verò Semiduplicibus intra Octavas quæ non sunt Domini.

DE OFFICIO
Festi simpliciter *Duplicis*.

IN Officio Festi *simpliciter* Duplicis, Psalmi de Feria in toto Officio. In utrisque Vesperis & in Laudibus tot sunt Antiphonæ quot Psalmi. Ad Matutinum, tres Nocturni, singuli sub singulis Antiphonis, id est tres Psalmi sub unica Antiphona, quæ, si desumatur è Communi, sumitur è tribus cujusque Nocturni secundùm Feriam. Post unamquamque Lectionem sequitur Responsorium, exceptâ Lectione ix. quam sequitur immediatè Canticum *Te Deum*. Non duplicantur Antiphonæ neque ad *Magnificat*, neque ad *Benedictus*; cetera ut in Semiduplicibus. Ubi occurrit Festum Duplex cum alio Festo superioris ordinis, transfertur

in primam diem, saltem Semiduplici non impeditam. Excipe Diem ipsam Octavam Duplicem, quæ non transfertur, sed fit Commemoratio de illa Die Octavâ Duplici in utrisque Vesperis & in Laudibus, cum ix. Lectione ad Matutinum, si habeat Evangelium diversum ab Evangelio Festi.

Dominicæ omnes per annum sunt simpliciter Duplices. (At in Dominicis Adventûs, Septuagesimæ, Sexagesimæ, & Quinquagesimæ, non dicitur *Te Deum*. & post ix. Lectionem dicitur ix. Responsorium). In Sabbatis autem præcedentibus, ad Completorium dicitur Capitulum & Hymnus ut in Dominicis.

DE OFFICIO
Festi Duplicis III. Classis.

OMnia ut in Officio *simpliciter* Duplici, præterquàm quòd in eo tot sunt Antiphonæ quot Psalmi in Matutino; & à die 2. Januarii ad Præsentat. non fit Commem. de B. V. Deip.

DE OFFICIO
Festi Duplicis II. Classis.

OMnia ut in Officio Duplici III. Classis, præter hæc tria. 1°. Habet Responsorium post Capitulum I. Vesperarum, & post *Gloria Patri*. resumitur duntaxat Reclamatio. [In Festis localibus quæ assurgerent ad ritum Dupl. II. Class. aut suprà, propter Solemnitatem Patroni, aut Titularis, &c, si ℟. dicendum post Capit. I. Vesp. desit tàm in Proprio, quàm in Communi, V. G. in Festis de S. Cruce, de SS. Angel. aut similibus, tunc sumitur iij. Responsorium Matutini.] 2°. Duplicantur Antiphonæ ad utrumque *Magnificat*. & ad *Benedictus*. 3°. Responsoriis brevibus additur duplex *Alleluia*; si tamen per tempus liceat.

DE OFFICIO
Festi Duplicis I. Classis.

OFficium fit ut in Dupl. II. Classis præter ea quæ sequuntur. Dicuntur semper Psalmi de Feria ad I. Vesperas & ad Completorium subsequens; sed, ad Matutinum & ceteras Horas diei, dicuntur Psalmi de Dominica, nisi proprii assignentur ad Matutinum & II. Vesperas. Prætereà, in Responsorio post Capitulum I. Vesp. & in ultimo Matutini post *Gloria Patri*. resumitur, non Reclamatio, sed ipsummet Respons. usque ad Versum.

DE OFFICIO
Annualium.

OFficium Festi Annualis habet omnia communia cum Officio Duplici I. Classis præter ea quæ sequuntur: In Matutino, post repetitam primi, tertii, sexti & octavi Responsorii Reclamationem, dicitur *Gloria Patri*. deindè resumitur, non Reclamatio, sed ipsummet Responsor. usque ad Versum. Ad utrumque Completorium, Antiphonæ post Psalmos & ad *Nunc dimittis*. propriæ sunt, & dicuntur per Octavam quandò fit de ea. Excipe tamen Octavas quæ sunt Domini, in quibus, etiamsi non fiat de Octava, dicuntur Antiphonæ illæ propriæ, nisi fiat de alio Annuali suas habente Antiphonas proprias.

SERIES TITULORUM

Sub quibus ordinantur CANONES Conciliorum distributi in hac Hiemali parte Breviarii.

1. DE scientia & usu Sacrarum Scripturarum, & Canonum, necnon de auctoritate Conciliorum generalium: *Hebdomadâ I. Adventûs.*

2. De Institutione Ministrorum Ecclesiæ, & eorum dignitate: *Hebdom. II. Adventûs.*

3. De Ordinatione, & Ordinandis in genere, ubi & de Interstitiis: *Hebdomadâ III. Adventûs.*

4. De Jejunio Quatuor anni Temporum: *in singulis Feriis IV. Quatuor Temporum.*

5. De Ordinandorum delectu, & precibus ad Deum fundendis ut digni ordinentur: *in singulis Feriis VI & Sabbat. Quatuor Temporum.*

6. De Sanctitate Cleri, & de vocationis necessitate: *Hebdomadâ IV. Adventûs.*

7. De Clericatu; ubi & de Tonsurâ, & Clericorum comâ, habitu & cultu. *à 26 Decembris, ad 6. Januarii.*

8. De Sacramento Matrimonii: *à 7 Januarii, ad Dominicam II. post Epiphaniam.*

9. De Ordinibus in specie: *à Dominica II. post Epiphaniam, ad Dominicam IV.*

10. De Virtutibus quibus pollere debent Clerici, seu Ecclesiæ Ministri, castitate, patientiâ, paupertate, zelo, prudentiâ, humilitate, &c: *à Dominica IV post Epiphaniam, ad Dominicam Septuagesima.*

11. De Vitiis à Clero fugiendis; ubì de avaritia, ebrietate & cauponâ, frequentatione mulierum, venatione, spectaculis, ludis, &c. *à Dominica Septuagesima, ad Feriam IV. Cinerum.*

In hac serie non comprehenduntur Festa & Solemnitates quæ proprios habent Canones, ratione peculiaris ritûs, aut disciplinæ prædictis Solemnitatibus congruentis.

PRECES ANTE OFFICIUM.

APeri, Dómine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis & aliénis cogitatiónibus: intellectum illúmina, affectum inflamma, ut dignè, attentè & devótè, hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri mérear ante conspectum divínæ majestátis tuæ; Per Christum Dóminum nostrum.

DOmine Jesu Christe, in unióne illíus divínæ intentiónis quâ ipse in terris laudes Deo Patri persolvisti, has tibi Horas persólvere intendo.

PRECES POST OFFICIUM.

[*Orationem sequentem piè post Officium recitantibus, Leo, Papa decimus, defectus & culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit*].

SAcro-sanctæ & indivíduæ Trinitáti, Crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ, & gloriosíssimæ, sempérque Vírginis Maríæ fœcundæ integritáti, & ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitern[a] laus, honor, virtus & glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt æterni Patris Fílium;

℟. Et beáta úbera quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater. Ave.

TABULA

Romæ edita, Typis Rever. Cameræ Apostolicæ & ad Horas Horologii Gallici accommodata.

DE HORA quâ potest inchoari pro die sequenti Matutinum Officium à privatìm recitantibus.

10 Januarii,	horâ secundâ cum quadrante.
13 Februarii,	horâ sesqui-secundâ.
1 Martii,	horâ secundâ cum tribus quadrant.
18 Martii,	horâ tertiâ.
4 Aprilis,	horâ tertiâ cum quadrante.
20 Aprilis,	horâ sesqui-tertiâ.
10 Maii,	horâ tertiâ cum tribus quadrant.
8 Junii,	horâ quartâ.
30 Julii,	horâ tertiâ cum tribus quadrant.
28 Augusti,	horâ sesqui-tertiâ.
7 Septembris,	horâ tertiâ cum quadrante.
24 Septembris,	horâ tertiâ.
13 Octobris,	horâ secundâ cum tribus quadrant.
20 Octobris,	horâ sesqui-secundâ.
18 Novembris,	horâ secundâ cum quadrante.
15 Decembris,	horâ secundâ.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum dicitur secretò :

PAter noster, qui es in cœlis : sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra : panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris : & ne nos indúcas in tentatiónem ; sed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María, grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ : & in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui conceptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine : passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus & sepultus : descendit ad ínferos ; tértiâ die resurrexit à mórtuis : ascendit ad cœlos ; sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis : inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur :

DOmine, lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

℣. Deus, in adjutórium meum intende ; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto ; sicut

erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

[*A Septuagesima ad Pascha loco* Allelúia *d' .tur:* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.]

Et sic deinceps ad quamlibet Horam.

In Dominicis per annum, Invitat. Hymn. Ant. ℣℣. *&c. prout hìc habentur : & sic in toto Officio.*

Invitatorium. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo salutári nostro. Præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes Deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam: quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

* Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud; & áridam fundavérunt manus ejus. Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos; quia ipse est Dó[minus] Deus noster, nos a[utem] pópulus ejus & ove[s pas]cuæ ejus.

Dóminum Deum [no]strum, * Veníte, a[doré]mus.

Hódie si vocem ej[us au]diéritis, nolíte obd[uráre] corda vestra, sicut in [exa]cerbatióne, secundū[m diem] tentatiónis in desert[o: ubi] tentavérunt me patr[es ve]stri, probavérunt & [vidé]runt ópera mea.

* Veníte, adorém[us.]

Quadraginta anni[s pro]ximus fui genera[tióni] huic, & dixi: Semp[er hi] errant corde; ipsi ver[o non] cognovérunt vias m[eas:] quibus jurávi in ira [mea:] Si introíbunt in réq[uiem] meam.

Dóminum Deum [no]strum, * Veníte, adoré[mus.]

Glória Patri, & [Fílio,] & Spirítui sancto; erat in princípio, & n[unc,] & semper, & in sécu[la se]culórum. Amen.

* Veníte, adorém[us.]

Dóminum Deum [no]strum, * Veníte, a[doré]mus.

Hymnus.

ADITE templa [sup]plices;
Huc festa vos dies v[ocat,]
Quam tot Deus mir[is]
Mundo verendam r[ed]dit.

ÆTERNUS hâc die Pater
Orbem volendo cóndidit:
Hinc nata primùm témpora
Cursu perenni prófluunt.
QUI sponte mortem pértulit
Christus, revixit hâc die:
Hinc nostra firmátur fides,
Et certa vitæ spes manet.
HÆC ipsa lux lapsum polo
Te vidit, alme Spíritus,
Micante flammâ, grátiæ
Mundo ferentem múnera.
O sempiterna Trínitas,
Quam víndicas diem tibi,
Fac tota sit semper tui
Cultu sacráta Núminis.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. Non est sanctus.

*In Psalmis & Canticis asteriscus hic * notat mediationem & pausam.*

Psalmus 1.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs decursus aquárum; * quod fructum suum dabit in témpore suo;

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi ℣℣. Glória & Sicut erat, *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes; * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * adversùs Dóminum & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos; * & Dó-

minus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua ; * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu ; ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam ; * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, nequando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me ? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es ; * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum ; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge, Dómine ; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa, * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus ; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Non eſt ſanctus ut eſt Dóminus : & non eſt fortis ſicut Deus noſter. *I. Reg.* 2.

℣. In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta ;

℟. Et benedícite Dóminum. *Pſ.* 133.

Poſt Verſiculum cujuſlibet Nocturni dicitur ſecretò Pater noſter, &c.

Altâ voce, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Abſolutiones & Benedictiones habentur poſt Pſalterium.

Lectiones cum Reſponſoriis habentur in Proprio vel Temporis, vel Sanctorum.

Quæ omnia observantur in singulis Nocturnis, nisi aliter notetur.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Magnus.

Psalmus 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meũ, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & sperábo in eum.

Protector meus, & cornu salútis meæ, * & susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum, * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me; * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: * fundamenta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarsit: * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Divisio Psalmi 17.

MIsit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die

afflictiónis meæ ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam ; * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi.

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo, * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris.

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne ; * & in Deo meo transgrédiar murum.

Altera divisio Ps. 17.

DEus meus, impollúta via ejus ; elóquia Dómini igne examináta : * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excelsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * & posuisti ut arcum æreum bráchia mea.

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua correxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtùs me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos, * & non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare : * cadent subtùs pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum, * & supplantasti insurgentes in me subtùs me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * & odiéntes me dispérdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret; * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Filii aliéni mentíti sunt mihi: * filii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me: * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, & fáciens misericórdiam Christo suo David, * & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus; & sapiéntiæ ejus non est númerus. *Psal.* 146.

℣. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi, Dómine, ℟. Super judícia justificatiónis tuæ. *Ps.* 118.

Pater noster.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. Dícite Deo.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo: Deus meus, ne síleas à me; * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus; *

quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus & protector meus : * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea ; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protector salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ : * & rege eos, & extolle illos usque in ætérnum.

Psalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me ; * nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ánimam meam : * salvasti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in volu[illegible] tua, * præstitisti d[illegible] meo virtútem.

Avertisti fáciem tu[illegible] me, * & factus sum turbátus.

Ad te, Dómine, cl[illegible] bo, * & ad Deum m[illegible] deprecábor.

Quæ utílitas in sa[illegible] ne meo, * dum desc[illegible] in corruptiónem?

Numquid confit[illegible] tibi pulvis, * aut an[illegible] tiábit veritátem tuam

Audívit Dóminus misértus est meî : * D[illegible] nus factus est adjútor m[illegible]

Convertisti plan[illegible] meum in gáudium mi[illegible] conscidisti saccum m[illegible] & circumdedisti me læ[illegible]

Ut cantet tibi g[illegible] mea, & non compun[illegible] * Dómine Deus meu[illegible] ætérnum confitébor [illegible]

Psalmus 65.

Jubiláte Deo, omni[illegible] ra, psalmum dícit[illegible] mini ejus, * date gl[illegible] laudi ejus.

Dícite Deo : Quàn[illegible] ribília sunt ópera tua [illegible] mine ! * in multit[illegible] virtútis tuæ mentient[illegible] bi inimíci tui.

Omnis terra adór[illegible] & psallat tibi : * psa[illegible] dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte [illegible] Dei : * terríbilis in [illegible] liis super fílios hóm[illegible]

Qui convertit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus, igne nos examinasti, * sicut examinátur argentum.

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam, * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea;

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine!

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et custodívi legem tuam. *Ps.* 118.

Pater noster.

Post nonam Lectionem dicitur Te Deum, *si dicendum sit.*

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli & universæ potestátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus * Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * immensæ majestátis;

Venerandum tuum verum * & únicum Filium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum.

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.

Æternâ fac * cum sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * & extolle illos usque in æternum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostrî, Dómine; * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodùm sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confundar in æternum.

[*Si Laudes non sequuntur continuò, hìc dicitur* Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria cum integra conclusione : ac posteà iterùm*, ℣. Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Tum submissâ voce, Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Ac tandem, Pater noster *secretò.*]

AD LAUDES.

Si separentur ab Officio Nocturno, antè dicuntur secretò Pater *&* Ave, *& sic in aliis diebus.*

Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps. 69.*

Glória Patri, &c.

Ant. 8. Deus.

Psalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea: * quàm multiplíciter tibi caro mea!

In terra deserta, & ínvia, & inaquósa, * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea; * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, in matutínis meditábor in te; * quia fuisti adjútor meus.

Et in velamento alárum tuárum exultábo: adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam: introíbunt in inferióra terræ: * tradentur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo; laudabuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Ant. 1. Mirábilis.

Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine; * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Mirábilis in altis Dóminus: testimónia tua credibília facta sunt nimis.

Ant. 5. Servíte.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspectu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dómi-

nus ipse est Deus ; * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus, * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus : in ætérnum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in lætítia ; scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus.

[*Canticum sequens semper dicitur in Dominicis per Annum.*

Tempore autem Adventûs, & à Circumcisione Domini ad Octavam Epiphaniæ inclusivè, habentur Cantica in Proprio Temporis.]

Ant. 4. Benedíctus es.

Cant. trium Pueror. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino, * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino : * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino : * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino : * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum ; * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino : * benedícite, universa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum ; * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino : * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Míſael, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Hic, loco Glória Patri, *dicitur :*

Benedicámus Patrem & Filium cum ſancto Spíritu : * laudémus & ſuperexaltémus eum in ſécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli ; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

Ant. Benedictus es, Dómine, in throno regni tui, & ſuperlaudábilis & ſuperexaltátus in ſécula.

Ant. 7. Laudáte.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Capitulum. Apoc. 7.

BEnedíctio, & cláritas, & ſapiéntia, & gratiárum áctio, honor, & virtus, & fortitúdo Deo noſtro in ſécula ſeculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

Hymnus.

LAUDATE, quem Cœli colunt :
Quem turba ſupplex, Angeli
Prono ſalútant vértice ;
Laudáte, mortáles, Deum.

HIC vos levi de púlvere
Alit creátos, & regit :
Hic cuncta nutu cóndidit,
Et cuncta nutu ſúſtinet.

QUÆ finxit error ímpius,
Gentes colunt ludíbria :
Aſt unus eſt nobis Deus,
Quem ſummæ laus unum decet.

NOMEN verendi Núminis
Laudáre ſit ſolus labor :
Nec ora ceſſent débitas
Grates canendo ſólvere.

Sic gens beáta Cœlitum
Optáta gustat ótia;
Deóque plena dúlcibus
Resolvit ora cánticis.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo; ℞. Ut meditárer elóquia tua. *Ps.* 118.

Ad Benedictus, *Antiphona habetur in Proprio.*

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dóminus Deus Israël; * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ;

Et erexit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibu diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Antiph. & Oratio ut in Proprio.

Si qua Commemoratio occurrit, fit statim post Orationem diei, per Antiphonam, Versiculum & Orationem, ut notatur in Proprio.

Post Commemorationem, aut, si plures sint, post ultimam dicitur:

Dóminus vobiscum;
℞. Et cum spíritu tuo.
Benedicámus Dómino.
℞. Deo grátias.

Tum, nisi subjungatur aliud Officium, dicitur secretò:

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.
℞. Amen.

Deinde, Pater noster.

Posteà, etiam extra Cho-

rum, Antiphona de Beata, pro tempore, ut habetur ad calcem Psalterii : ac tandem : Divínum auxílium máneat semper nobiscum.

℟. Amen.

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo, *secretò.*

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Præsens benigno lúmine
Nostros ut actus dírigat.

NIL lingua peccet, nil manus;
Nil mens ináne cógitet.
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

INCŒPTA dum fluet dies,
O Christe, sis custos vigil.
Da mente scire, quod doces;
Da corde, quod jubes, sequi.

TU spes salútis; áctuum
Tu finis & primórdium.
Te, prosequámur, aúspice,
Quæ, te favente, cœpimus.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

Ant. 1. Deus meus.

Psalmus 117.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum; * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem, * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus; * & fa-

ctus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me ; * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar , sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ ; ingressus in eas, confitébor Dómino : * hæc porta Dómini ; justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi , quóniam exaudísti me , * & factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes , * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud , * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus ; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine , sálvum me fac : ô Dómine, benè prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu , & confitébor tibi ; * Deus meus es tu , & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me , * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino , quóniam bonus , * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus , * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem , * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas !

Tunc non confundar , * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam ; * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te ; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua ; * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

RETríbue servo tuo, vivífica me, * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra, * non abscóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti superbos : * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum, * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur ; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea, * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudisti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me ; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me ; * & de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur, quando fit Officium de Dominica, nisi aliter notetur.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, ut unum Deum in Trinitáte, * & Trinitá-

tem in Unitáte venerémur:

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia enim est persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti, una est divínitas, * æquális glória, coætérna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus:

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est; * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Filio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut In-

carnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur,* quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus, * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo, * ex ánima rationáli & humána carne subsístens.

Æquális Patri secundùm divinitátem; * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo, * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad ínferos; * tértiâ die resurrexit à mórtuis.

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis; * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * & redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Ant. Deus meus es tu, & confitébor tibi; Deus meus es tu, & exaltábo te. *Ps.* 117.

Capitulum I. Tim. 1.

Regi seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo, honor & glória in sécula seculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris, [*hic Versus quandoquè mutandus est, ut notatur in propriis locis.*] * Miserére nobis. Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto. *Repetitur*: Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódiè salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò legitur Martyrologium, in cujus fine respondetur Deo grátias: *& statim Hebdomadarius dicit altâ voce:*

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Et absolutè sine Dóminus vobiscum, *& sine* Orémus.

SAncta María & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit & regnat in sécula seculórum. ℟. Amen.

Posteà dicitur, ℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína.

Deinde Glória Patri, &c. Sicut erat, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Tum secretò*, Pater noster. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum; ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. *Ps.* 89.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus.

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc & in ætérnum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas

ѐcula seculórum.
n.
, *versus ad Cele-*
petit benedictio-
ıs : Jube, Domne,
re. *Benedictio :*
m, & disciplíná,
:iam dóceat nos
;. *Psal.* 118. ℟.

· *lectio Canonis qui*
die varius legitur,
:r in Proprio, in
e dicitur : Tu au-
ómine, miserére
Chorus respondet :
tias.
ıto Canone, Heb-
ˑius dicit : ℣. Ad-
ı nostrum in nómi-
ini : ℟. Qui fecit
: terram. *Ps.* 123.
:ssiori voce dicit :
ite. ℟. Deus.
m. Deus pacis ap-
ı omni bono, ut fa-
ejus voluntátem :
in nobis quod plá-
am se, per Jesum
n cui est glória
a seculórum. *Heb.*
Amen.
quamlibet Horam,
non sequitur Offi-
licitur secretò : Fi-
ánimæ, &c. *Dein-*
r noster.

TERTIAM.

paretur ab Officio
ıti, dicuntur secretò
? Ave, & *sic ante*
loras.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus;
O dulce lumen méntium;
Sacras refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Fac sancta jungant víncula.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

Ant. 6. Misericórdiâ.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum; * & exquíram eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum; * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo clóquiū tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meū quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine ; * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum ; * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque ; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuã ſemper, * in ſéculum & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine ; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio Pſalmi 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant uſquequáque : * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judici tuórum à ſéculo, I ne, * & conſolátus

Deféctio ténuit pro peccatóribus de quéntibus legem tu

Cantábiles mihi juſtificatiónes tuæ loco peregrinatiónis

Memor fui nocte r nis tui, Dómine, * ſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mi quia juſtificatiónes exquisívi.

Pórtio mea, Dómi dixi, cuſtodíre l tuam.

Deprecátus ſum f tuam in toto corde m miſerére meî ſecu elóquium tuum.

Cogitávi vias me & converti pedes me teſtimónia tua.

Parátus ſum, & no turbátus, * ut cuſtó mandáta tua.

Funes peccatórum cumplexi ſunt me ; legem tuam non ſum tus.

Médiâ nocte ſurg ad confitendum tibi, per judícia juſtifica tuæ.

Párticeps ego ſu mnium timéntium & cuſtodiéntium ma tua.

Miſericórdiâ tuâ, mine, plena eſt te

tiónes tuas doce

livisio Psalmi 118.
tátem fecisti cum
o tuo, Dómine, *
m verbum tuum.
átem, & disciplí-
c sciéntiam doce
uia mandátis tuis

uàm humiliárer,
qui : * proptéreà
m tuum custodívi.
es tu, * & in bo-
a doce me justifi-
tuas.
iplicáta est super
uitas superbórũ : *
tem in toto corde
rutábor mandáta

ulátum est sicut lac
m : * ego verò le-
am meditátus sum.
m mihi quia hu-
me, * ut discam
tiónes tuas.
m mihi lex oris
per míllia auri &

is tuæ fecérunt me
navérunt me : * da
ntelléctum, & di-
nandáta tua.
iment te, vidébunt
etabuntur, * quia
a tua supersperávi.
óvi, Dómine, quia
judícia tua, * & in
tua humiliasti me.
misericórdia tua ut
tur me, * *secun-*

dùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam, * quia lex tua meditátio mea est.

Confundantur supérbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra.

Capitulum. 1. *Paral.* 16.

DAte Dómino glóriam nómini ejus, & adoráte Dóminum in decóre sancto.

℟. *breve.* Magnus Dóminus, * Et laudábilis nimis. ℣. Et magnitúdinis ejus non est finis. * Et laudábilis nimis. Glória Patri. ℟. Magnus. *Ps.* 144.

℣. Exultáte Deo in insigni die solemnitátis vestræ ; ℟. Quia præceptum in Israël est. *Ps.* 80.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm solis áureum jubar
Pleno coruscat lúmine :
O vera, Christe, cláritas,
Nostris refulge sénsibus.
O dux salútis & via,

O vita, quos doces, rege;
Et quos regis, da cónsequi
Vitæ perennis gaúdia.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

Ant. 2. Fac cum servo tuo.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína, * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In æternum, Dómine, *

verbum tuum perma
cœlo.

In generatiónem
neratiónem véritas t
fundasti terram, &
manet.

Ordinatióne tuâ
vérat dies, * quóni
mnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua
tátio mea est, * tun
tè periissem in hum
mea.

In æternum non o
scar justificatiónes t
quia in ipsis vivifica

Tuus sum ego, s
me fac; * quóniam
ficatiónes tuas exqu

Me expectavérun
catóres ut pérderent
testimónia tua intell

Omnis consumma
vidi finem: * latum
dátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 11

QUómodò dilex
tuam, Dómin
totâ die meditátio m

Super inimícos
prudentem me fecisti
dáto tuo, * quia in
num mihi est.

Super omnes doc
me intellexi, * quia
mónia tua meditátio
est.

Super senes intell
quia mandáta tua qu

Ab omni via mala
híbui pedes meos,
custódiam verba tu

díciis tuis non de-
, * quia tu legem
i mihi.
m dúlcia faúcibus
lóquia tua! * ſu-
l ori meo.
andátis tuis intel-
: proptéreà odívi
viam iniquitátis.
na pédibus meis
tuum, * & lumen
meis.
i, & ſtátui * custo-
dícia juſtítiæ tuæ.
iliátus ſum uſque-
, Dómine; * viví-
ſecundùm verbum

ntária oris mei be-
ta fac, Dómine, *
ia tua doce me.
a mea in mánibus
mper, * & legem
on ſum oblítus.
runt peccatóres lá-
mihi, * & de man-
is non errávi.
ditáte acquisívi te-
a tua in æternum, *
ultátio cordis mei

návi cor meum ad
as juſtificatiónes
eternum, * propter
iónem.
diviſio Pſalmi 118.
os ódio hábui, *
gem tuam dilexi.
tor & ſuſceptor
tu, * & in verbum
aperſperávi.
ináte à me, mali-
s Hiemalis.

gni; * & ſcrutábor man-
dáta Dei mei.
Súſcipe me ſecundùm
elóquium tuum, & vivam,
* & non confundas me ab
expectatióne mea.
[illegible] me, & ſalvus
ero, * & meditábor in juſti-
ficatiónibus tuis ſemper.
Spreviſti omnes diſce-
dentes à judíciis tuis; *
quia injuſta cogitátio eó-
rum.
Prævaricantes reputávi
omnes peccatóres terræ; *
ídeò dilexi teſtimónia tua.
Confíge timóre tuo car-
nes meas; * à judíciis enim
tuis tímui.
Feci judícium & juſtí-
tiam, * non tradas me ca-
lumniántibus me.
Súſcipe ſervum tuum in
bonum; * non calumnien-
tur me ſuperbi.
Oculi mei defecérunt in
ſalutáre tuum, * & in eló-
quium juſtítiæ tuæ.
Fac cum ſervo tuo ſe-
cundùm miſericórdiam
tuam; * & juſtificatiónes
tuas doce me.
Servus tuus ſum ego; *
da mihi intellectum ut
ſciam teſtimónia tua.
Tempus faciendi, Dó-
mine: * diſſipavérunt le-
gem tuam.
Ideò dilexi mandáta tua
* ſuper aurum & topázion.
Proptéreà ad ómnia
mandáta tua dirigébar; *

omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam, Dómine.

Capitulum 1. *Paral.* 29.

TUa est, Dómine, magnificéntia & poténtia; tua est glória: tu dominàris ómnium; in manu tua magnitúdo & impérium ómnium.

℟. *breve.* Dómine Deus meus, * Magnificátus es vehementer. ℣. Confessiónem & decórem induisti. * Magnificátus es vehementer. Glória Patri. ℟. Dómine Deus. *Ps.* 103.

℣. Afferte Dómino glóriam & honórem; ℟. Afferte Dómino glóriam nómini ejus. *Ps.* 95.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

RECÍDIT inclínans dies;
Sic vita præceps lábitur:
Sanctus supernam júgiter
Suspíret ardor pátriam.

DA, Christe, da tandem tuos
Cœli quiéte pérfrui:
Fac, lucis usúræ brevi
Ætérna succédat dies.

ÆTÉRNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

Ant. 4. E. Approp

Ex Psalmo 11

MIrabília test
tua; * ídeò s
est ea ánima mea.

Declarátio serm
nórum illúminat,
tellectum dat párv

Os meum apér
attraxi spíritum;
mandáta tua deside

Aspice in me, &
rére meî, * secund
dícium diligéntium
men tuum.

Gressus meos dír
cundùm elóquium
* & non dominétu
omnis injustítia.

Rédime me à cal
hóminum, * ut cust
mandáta tua.

Fáciem tuam il
super servum tuum
doce me justifica
tuas.

Exitus aquárum d
runt óculi mei; * qu
custodiérunt legem

Justus es, Dómin
rectum judícium tu

Mandasti justítiam
mónia tua, * & ver
tuam nimis.

Tabéscere me fec
meus, * quia oblí
verba tua inimíci m

Ignítum elóquium
vehementer; * &
tuus diléxit illud.

Adolescéntulus s
& contemptus: * ju

tiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua juſtítia in æternum ; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in æternum ; * intelléctum da mihi, & vivam.

Diviſio Pſalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine ; * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi ; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine ; * & ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti ; * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine ; * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis ; * quia in æternum fundaſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me ; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me : * propter elóquium tuũ vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus ; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ, multæ, Dómine ; * ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequuntur me, & tríbulant me : * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcébam ; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas : * in æternum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Altera diviſio Pſalmi 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs ; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui & abominátus ſum ; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dómine ; * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua, * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo: * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquiũ tuum, * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me, * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuũ, Dómine; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine.

Capitulum. Apoc. 5.

SEdenti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potestas in sécula seculórum.

℟. *breve.* Exaltáre * Super cœlos, Deus. ℣. [cut off]
per omnem terram [cut off]
tua. * Super cœlos, [cut off]
Glória Patri. ℟. Exa[cut off]
Ps. 107.

℣. Bénedic, ánima [cut off]
Dómino, ℟. Et ómni[cut off]
intra me sunt, nómin[cut off]
cto ejus. *Ps.* 102.

Oratio convenien[cut off]

AD VESPER[cut off]

Deus, in adjutórium [cut off]

Ant. 7. c. Dixit Dóm[cut off]

Psalmus 109.

DIxit Dóminus D[cut off]
no meo: * S[cut off]
dextris meis;

Donec ponam ini[cut off]
tuos * scabellum p[cut off]
tuórum.

Virgam virtútis tuæ [cut off]
tet Dóminus ex Sio[cut off]
domináre in médio i[cut off]
córum tuórum.

Tecum princípium [cut off]
virtútis tuæ, in splen[cut off]
bus sanctórum; * ex [cut off]
ante lucíferum génu[cut off]

Jurávit Dóminus, [cut off]
pœnitébit eum: * [cut off]
Sacerdos in æternu[cut off]
cundùm órdinem M[cut off]
sedech.

Dóminus à dextris [cut off]
confrégit in die ira[cut off]
reges.

Judicábit in natió[cut off]
implébit ruínas; * [cut off]
quassábit cápita in [cut off]
multórum.

De torrente in via b[cut off]
proptéreà exaltábit [cut off]

Dixit Dóminus Dó-
eo : Sede à dextris

4. d. Fidélia.
salmus 110.
itébor tibi , Dó-
ne , in toto corde
in concílio justó-
congregatióne.
a ópera Dómini : *
a in omnes volun-
is.
ssio & magnificén-
ejus ; * & justítia
net in séculum sé-

óriam fecit mira-
suórum miséricors
rátor Dóminus : *
ledit timéntibus se.
or erit in séculum
nti sui : * virtútem
suórum annuntiá-
ulo suo ;
et illis hæreditátem
n , * ópera má-
jus véritas & judí-

ia ómnia mandáta
onfirmáta in sécu-
uli , * facta in ve-
æquitáte.
nptiónem misit pó-
o : * mandávit in
n testamentum suũ.
tum & terríbile no-
us : * inítium sa-
timor Dómini.
lectus bonus ómni-
ciéntibus eum : *
o ejus manet in sé-
séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus , confirmáta in séculum séculi.

Ant. 1. f. Qui timet Dóminum.

Psalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum ; * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus , * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus , * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, & miserátor , & justus.

Jucundus homo qui miserétur & cómmodat : dispónet sermónes suos in judício ; * quia in æternum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino : confirmátum est cor ejus ; * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispersit , dedit paupéribus : justítia ejus manet in séculum séculi ; * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & irascétur ; déntibus suis fremet & tabescet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum , in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. ç. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus; * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens paúperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum, ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

IN éxitu Israël de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro;

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit & fugit: * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavéru arietes, * & colles agni óvium.

Quid est tibi, quòd fugisti; * & tu dánis, quia convers retrorsùm?

Montes, exultastis aríetes, * & colles agni óvium?

A fácie Dómini est terra, * à fáci Jacob.

Qui convertit petr stagna aquárum, * pem in fontes aquár

Non nobis, Dó non nobis, * sed n tuo da glóriam,

Super misericórdi & veritáte tua; * ne do dicant gentes: U Deus eórum?

Deus autem nost cœlo: * ómnia qua que vóluit, fecit.

Simulácra géntiu gentum & aurum, * mánuum hóminum:

Os habent, & nc quentur; * óculos ha & non vidébunt:

Aures habent, & aúdient; * nares ha & non odorábunt:

Manus habent, & palpábunt; pedes h & non ambulábunt; clamábunt in guttur

Símiles illis fiant c ciunt ea, * & omn confidunt in eis.

ıs Iſraël ſperávit
ıino : * adjútor
ℰ protector eórum

ıs Aaron ſperávit
ıino : * adjútor
ℰ protector eórum

:iment Dóminum,
runt in Dómino; *
eórum & protector
eſt.
nus memor fuit no-
& benedixit nobis.
ixit dómui Iſrael,*
cit dómui Aaron.
dixit ómnibus qui
Dóminum, * pu-
ım majóribus.
ciat Dóminus ſuper
ſuper vos & ſuper
eſtros.
dicti vos à Dómi-
qui fecit cœlum &

um cœli Dómino: *
autem dedit filiis
ım.
mórtui laudábunt
mine, * neque om-
i deſcendunt in in-
ı:
nos qui vívimus,
cimus Dómino, *
nunc, & uſque in
n.
. Nos qui vívimus,
cimus Dómino.
itulum. Epheſ. 1.
edictus Deus, & Pa-
r Dómini noſtri Jeſu
i, qui benedixit nos
in omni benedictióne ſpi-
rituáli in cœléſtibus in
Chriſto, ſicut elégit nos
in ipſo ante mundi conſti-
tutiónem, ut eſſémus ſan-
cti & immaculáti in con-
ſpectu ejus in caritáte.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Ter ſancte, ter potens
Deus,
Qui purus, immutábilis,
Fons ſanctitátis pérmanes:
Nos qui tuum genus
ſumus,
Nos, ô Pater, quos nú-
minis
Imáginem tui vocas,
Quàm pura nos virtus de-
cet!
Tu ſemper aſtas mén-
tibus
Teſtis vigil; tu péctoris
Scrutans receſſus íntimos,
Arcána præſens áſpicis.
Nostras, benigne Cón-
ditor,
Mentes ſubi, ſenſus rege;
Omnémque labem crími-
nis
Accenſa mundet cáritas.
Sic digna conſpectus
tuos
Mens ferre, quondam tri-
ſtibus
Vinclis ſolúta córporis,
Tuo quieſcet in ſinu.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

℣. Excelsus super omnes gentes Dóminus; ℟. Et super cœlos glória ejus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat *Antiphona ut in Proprio.*

Canticum B. M. V. Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes:

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus:

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispersit supérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ;

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sécula.

Deinde dicuntur Antiphona & Oratio convenientes.

Posteà Commemoratio, si qua occurrit, fit hoc loco; & sic in sequentibus Feriis.

Si Completorium non sequitur, submissâ voce dicuntur Fidélium ánimæ *denique* Pater.

AD COMPLETORI

Pater, Ave. *secre*

COnverte nos, De lutáris noster; averte iram tuam à *Ps.* 84.

Deus, in adjutóriu

Ant. 8. g. In pace *aliter notetur.*

Psalmus 4.

CUm invocárem, dívit me Deus ju meæ: * in tribula dilatasti mihi.

Miserére meî, * & di oratiónem meam.

Fílii hóminum, u quò gravi corde? * ut dilígitis vanitátem, & ritis mendácium?

Et scitóte quónian rificávit Dóminus San suum: * Dóminus diet me, cùm clam ad eum.

Irascímini, & nolít cáre: * quæ dícitis ir dibus vestris, in cubí vestris compungímin

Sacrificáte sacrifi justítiæ, & speráte ir mino: * multi dic Quis ostendit nobis b

Signátum est supe lumen vultûs tui, D ne: * dedisti lætíti corde meo.

A fructu frumenti & ólei sui * multip sunt.

. In pace in idipſum * dórmiam & requieſcam.

Quóniam tu, Dómine, ſingulàriter in ſpe * conſtituiſti me.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suſceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, ſperábo in eum.

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi; * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno,

A ſagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incurſu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem millia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, ſpes mea: * Altíſſimum poſuiſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum; * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exaúdiam eum: * cum ipſo ſum in tribulatióne; erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſtendam illi ſalutáre meum.

Pſalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini;

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. In pace in idipſum dórmiam & requieſcam.

In Adventu. Hymnus.

IN noctis umbra déſides
Dum ſomnus artus óccupat,

Ad te, Redemptor, júgibus
Cor éxcubat suspíriis.
VERBUM Dei, splendor Patris,
Desideráte géntibus,
Novi minister fœderis,
Mundo jacenti náscere.
NOX atra terris íncubat,
Incumbit horror críminum;
Prodi salúbre méntibus
Parentis è sinu jubar.
MUNDO Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

A Nativitate Domini ad ejus Præsentationem inclus.

Hymnus.

MUNDI salus qui násceris,
Jesu puer, nos réspice.
Tu vita nostra per diem,
Sis tuta per noctem quies.
CANDOR paterni lúminis,
Seréna sis lux méntium.
Matris recumbens in sinu,
Nostris quiesce córdibus.
ENIXA quæ Virgo Deum,
Alísque mater úbere,
Amóre quo tu díligis,
Fac diligámus Fílium.
QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

A Præsentatione Domini usque ad Feriam IV. Cinerum exclusivè,

Hymnus.

DEUS Creátor ómnium,
Grates peracto jam die,
Et noctis exortu preces
Proni tibi persólvimus.
QUOD longa peccávit dies
Nocturnus éxpiet dolor;
Nec per sopórem nos sinas
Hostis patére fraúdibus.
INFESTUS usque círcuit,
Quærens leo quem dévoret;
Umbrántibus tuos, Pater,
Natos sub alis prótege.
O quando lucescet tuus
Qui nescit occásum dies!
O quando te perénniter
Amábimus, laudábimus!
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

In Officiis de Beata, Virgo Dei génitrix, *ut in Officio B. M. V. in Sabbato.*

Capitulum 1. *Thess.* 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi. Non sumus noctis neque tenebrárum: ígitur non dormiámus sicut & céteri; sed vigilémus, & sóbrii simus.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. ℣. Rede-

misti me, Dómine Deus veritátis. * Commendo spíritum meum. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. ℟. In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ad Nunc dimittis, *nisi aliter notetur in Proprio*,

Ant. 3. c. Salva nos.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilantes; custódi nos dormientes; ut vigilémus cum Christo, & requiescámus in pace.

℣. Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea; qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum, &c.

℣. Dóminus vobiscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde submissiori voce dicitur: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus nobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Posteà dicitur Antiphona de B. M. V. pro tempore, cum ℣. *& Orat. ut habetur ad calcem Psalterii.*

Finitâ Oratione, dicitur ℣. Divínum auxílium máneat semper nobiscum. ℟. Amen.

Deinde secretò, Pater, Ave, Credo.

FERIA SECUNDA
AD MATUTINUM.

Pater, Ave, Credo.

Dómine, lábia mea, &c.

Deus, in adjutórium, &c.

Invitat. Dóminum qui fecit cœlum & terram, * Veníte, adorémus. *Ps.* 123.

Psalmus Veníte. *pag.* 2.

Hymnus.

QUAM mira nobis, ô Deus,
Paras amóris pígnora!
Qui sússicis solus tibi,
Mundum creáre, cógitas.

Tu magna cœli lúmina,
Tu noctis umbras, & diem,
Terræque tractus & maris
Immensus ipse cóntines.

Ut tempus incœptum fluat,
Te velle, te loqui sat est.
Virtus ab æterno latens
Expandet inclúsas opes.

Ubi merum subest nihil,
Creáre non tibi labor:
Quodcumque mente cóncipis,
Vis esse? Jam factum vides.

Extende ludens déxteram;
Te mundus ostendat Deũ:
Jubentis ore pródeat
Opus superbum quod moves.

Orbem potenter qui creas,
Tibi, Pater, cum Filio,
Almo simul cum Spíritu,
Sit summa laus in sécula.
Amen.

In Feriis & aliis Officiis trium Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Officiis autem novem Lectionum distribuuntur iidem Psalmi in tres Nocturnos sub Antiphonis tribus, vel novem pro Officii qualitate: sub Antiphonis tribus si Officium est simpliciter duplex; sub novem, si Officium duplex est III. Classis, vel suprà. Porrò illa Antiphona habentur vel in Proprio, vel in Communi.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Dómine.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam elevára est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam & stellas quæ tu fundasti:

Quid est homo, quòd memor es ejus; * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus: * oves & boves universas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 32.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

itémini Dómino in
: * in psaltério
chordárum psállite

áte ei cánticum no-
: bene psállite ei in
atióne.
ı rectum est verbum
i, * & ómnia ópera
fide.
;it misericórdiam &
m : * misericórdiâ
i plena est terra.
ıo Dómini cœli fir-
nt; * & spíritu oris
nnis virtus eórum.
gregans sicut in utre
maris, * ponens in
ris abyssos.
ıeat Dóminum om-
ra; * ab eo autem
ɔveantur omnes in-
ntes orbem.
ɔniam ipse dixit, &
unt : * ipse mandá-
: creáta sunt.
ninus díssipat consí-
ntium; * réprobat
cogitatiónes popu-
, & réprobat consí-
ncipum.
ısílium autem Dó-
n ætermum manet : *
ıtiónes cordis ejus in
atióne & genera-
n.

'ivisio Psalmi 32.

áta gens, cujus est
óminus Deus ejus; *
lus quem elégit in
litátem sibi.

De cœlo respexit Dómi-
nus : * vidit omnes fílios
hóminum.
De præparáto habitáculo
suo * respexit super omnes
qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim
corda eórum; * qui intél-
ligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per
multam virtútem, * & gi-
gas non salvábitur in mul-
titúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salú-
tem : * in abundántia au-
tem virtútis suæ non sal-
vábitur.
Ecce óculi Dómini super
metuentes eum, * & in eis
qui sperant super miseri-
córdia ejus;
Ut éruat à morte áni-
mas eórum, * & alat eos
in fame.
Anima nostra sústinet
Dóminum, * quóniam ad-
jútor & protector noster
est.
Quia in eo lætábitur cor
nostrum, * & in nómine
sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos; *
quemádmodùm sperávi-
mus in te.
Ant. Dómine, tu fecisti
cœlum & terram, & quid-
quid cœli ámbitu continé-
tur : Dóminus ómnium es.
Esth. 13.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Omnia.

Psalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei, * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam; * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ, * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt, * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exurgens miſerébe-ris Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus; * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera, * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit,

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini; * & laudem ejus in Jerúſalem;

In conveniendo pópulos in unum, * & reges, ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera divisio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundasti; * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes; * & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur; * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Filii servórum tuórum habitábunt, * & semen eórum in séculum dirigétur.

Ant. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. *Joann.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Ex ipso.

Psalmus 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induisti; * amíctus lúmine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum, * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos spíritus, * & ministros tuos ignem uréntem.

Qui fundasti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus sicut vestimentum amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Divisio Psalmi 103.

AScendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti quem non transgredientur, * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri, * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra;

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum;

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, & cedri Líbani quas

plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum ; * montes excelsi cervis, petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, & facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ;

Cátuli leónum rugientes ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt, * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad véspe-rum.

Altera divisio Psalmi 103.

QUàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! ómnia in sapiéntia fecisti : * impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum & spatiósum mánibus : * illic reptília quorum non est númerus,

Animália pusilla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste quem formasti ad illudendum ei ; * ómnia à te expectant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent ; * aperiente te manum tuam, ómnia i[...] buntur bonitáte.

Avertente autem [...] ciem, turbabuntur ; [...] feres spíritum eóru[...] defícient, & in púl[...] suum revertentur.

Emittes spíritum t[...] & creabuntur, * & [...] vábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini [...] culum : * lætábitu[...] minus in opéribus su[...]

Qui réspicit terra[...] facit eam trémere ; [...] tangit montes, & fúmi[...]

Cantábo Dómino i[...] mea ; * psallam Deo [...] quámdiu sum.

Jucundum sit ei [...] quium meum : * ego [...] delectábor in Dómin[...]

Deficiant peccató[...] terra, & iníqui, ita u[...] sint : * bénedic, á[...] mea, Dómino.

Ant. Ex ipso, & [...] ipsum, & in ipso sun[...] nia : ipsi glória in sé[...] *Rom.* 11.

℣. Magnus Dómin[...] ster, & magna virtus [...]

℟. Et sapiéntiæ eju[...] est númerus. *Ps.* 146.

Pater noster, *secr[...]*

Benedictiones, ut [...] nantur post Psalteriu[...]

Lectiones cum ℟. 1 [...] *ut in Proprio Tempor[...] sic in sequentibus Feri[...]*

Non dicitur Te Deu[...] *Feriis.*

AD LAUDES.

Deus, in adjutórium.

Ant. 5. a. Fecit terram.

Psalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi erućtat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum; * & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad currendam viam; * à summo cœlo egréssio ejus,

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiã præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si meî non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus * & redemptor meus.

Psalmus 135.

COnfitémini Dómino; quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum; * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum; * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus; * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu; * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas; * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna; * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam & stellas in potestátem noctis; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Divisio Psalmi 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.]

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti & bráchio excelso, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare rubrum in divisiónes; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israël servo suo; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostrî; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Canticum sequens dicitur in omnibus Feriis secundis per annum. Aliis tempóribus & in Festis Sanctorum habentur Cantica propria.

Canticum Annæ. 1. *Reg.* 2.

Exultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos; * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus ut est Dóminus; neque enim est álius extra te, * & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriantes.

Recédant vétera de ore vestro; * quia Deus sciéntiárum Dóminus est, & ipsi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus se locavérunt, * & famélici saturáti sunt;

Donec stérilis péperit plúrimos, * & quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat, & vivíficat; * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus paúperem facit, & ditat; * humíliat, & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat paúperem;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticescent; * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus, * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, * & dabit impérium regi suo, & sublimábit cornu Christi sui.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum, de cœlis, * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus, * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol & luna, * laudáte eum, omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in æternum, & in séculum séculi: * præceptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra, * dracónes, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ, & universa pécora; * serpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus, laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquanti sibi.

Ant. Fecit terram in fortitúdine sua, præparávit orbem in sapiéntia sua. *Jerem.* 51.

Capitulum. Rom. 1.

INvisibília Dei à creatúra mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur; sempiterna quoque ejus virtus & divínitas.

Hymnus.

DEo loquente, prótinùs
Fiunt ténebræ, fit dies;
Et splendidæ cœlo faces
Noctem, diémque dívidunt.

STAT terra: currunt flúmina,
Quæ fundit immensum mare:
Velantur astra núbibus,
Subsistit unda pénsilis.

HERBÆ virentis tégmine
Vestíta tellus pingitur:
Lætis onustæ frúctibus
Passim renídent árbores.

LEVES in imo gúrgite
Repente pisces ínnatant:
Feruntur ad cœlos aves;
Vagantur in silvis feræ.

HOMO creátus náscitu[r]
Spirans imágo núminis [...]
Terrestre córporis lutum
Cœlestis afflat spíritus.

O Numen! ô mund[i]
Pater!
Volendo quid non éfficis
Tuæ, Deus, poténtiæ
Mundum creáre ludus est.

ORBEM potenter qu[i]
creas,
Tibi, Pater, cum Fílio,
Almo simul cum Spíritu,
Sit summa laus in sécula.
Amen.

℣. Deus noster in cœlo
℟. Omnia quæcumque vóluit, fecit. *Ps.* 113.

Ad Bened. *p.* 14. *Ant.* 6. [...] Dignus es, Dómine Deu[s] noster, accípere glóriam quia tu creasti ómnia, & propter voluntátem tuam creáta sunt. *Apoc.* 4.

Preces & Suffragia, [si] dicantur, habentur infrà a[d] calcem Psalterii.

Oratio, quando propri[a] non assignatur, dicitur d[e] Dominica præcedente, [&] sic in aliis Feriis.

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo.

Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis ort[o] sídere, *ad calcem Psalterii, & sic in aliis Feriis.*

Ant. 8. g. Creávit Deus

Psalmus 81.

DEus stetit in synagóg[a] Deórum; * in médi[o] autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & paúperem justificáte.

Erípite paúperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priusquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis; * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixisti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hestérna quæ prætériit,

Et custódia in nocte: * quæ pro níhilo habentur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat & tránseat; * véspere décidat, indúret & aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspectu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, * & in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabuntur: * dies annórum nostrórum, in ipsis septuaginta anni.

Si autem in potentátibus, octoginta anni; * & ámplius eórum labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Divisio Psalmi 89.

COnvértere, Dómine: úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus

quibus nos humiliasti,*annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua, * & dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos: * & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Creávit Deus hóminem; ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum & féminam creávit eos, & benedixit illis. *Gen.* 5.

Capitulum, ℟. breve, & Preces, quando dicendæ sunt, habentur infrà ad calcem Psalterii; & sic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

Deus, in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris, *ad calcem Psalterii, & sic in aliis Feriis.*

Ant. 7. 5. Disciplína.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem; * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo hábitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; * & non cognovérunt, sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum; * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum, * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus; jam non est prophéta; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Usquequò, Deus, improperábit inimícus; * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Divisio Psalmi 73.

TU confirmasti in virtúte tua mare, * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis, * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes &

torrentes, * tu ſiccaſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox: * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu feciſti omnes términos terræ: * æſtátem & ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino, * & pópulus inſípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivifcáris in finem.

Réſpice in teſtamentum tuum; * quia repléti ſunt qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica cauſam tuam: * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne obliviſcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcendit ſemper.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulcritúdo in conſpectu ejus; * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem !; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerſa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra; commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ

in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Diſciplínâ intelle-ctûs replévit illos, ut nomen ſanctificatiónis collaudent. *Eccli*, 17.

Capitulum. Eccli. 18.

QUi vivit in æternum, creávit ómnia ſimul. Quis ſúfficit enarráre ópera illíus? quis enim inveſtigábit magnália ejus?

℟. *br.* Scitóte * Quóniam Dóminus ipſe eſt Deus. ℣. Ipſe fecit nos, & non ipſi nos. * Quóniam ipſe eſt Deus. Glória. ℟. Scitóte. *Pſ.* 99.

℣. Dómine, misericórdia tua in ſéculum; ℟. Opera mánuum tuárum ne deſpícias. *Pſ.* 137.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà ad calcem Pſalterii.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam ſolis. *ad calcem Pſalterii; & ſic in aliis Feriis.*

Ant. 2. D. Vidit Deus.

Pſalmus 91.

BOnum eſt confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíſſime:

Ad annuntiandum mane miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo pſalté-rio, * cum cántic[...] thara.

Quia delectaſti m[...] mine, in factúra tu[...] in opéribus mánuu[...] rum exultábo.

Diviſio Pſalmi

QUàm magnific[...] ópera tua, [...] ne! * nimis profun[...] ctæ ſunt cogitatión[...]

Vir insípiens n[...] gnoſcet, * & ſtult[...] intélliget hæc.

Cùm exorti fúeri[...] catóres ſicut fœnun[...] apparúerint omnes [...] perantur iniquitáte[...]

Ut intéreant in ſ[...] ſéculi; * tu autem [...] mus in æternum, D[...]

Quóniam ecce i[...] tui, Dómine: qu[...] ecce inimíci tui perí[...] & diſpergentur om[...] operantur iniquitáte[...]

Et exaltábitur ſic[...] cornis cornu meum [...] ſenectus mea in miſ[...] dia úberi.

Et deſpexit óculu[...] inimícos meos; * & ſurgéntibus in me [...] gnántibus aúdiet [...] mea.

Juſtus ut palma [...] bit, * ſicut cedrus [...] multiplicábitur.

Plantáti in dom[...] mini, * in átriis dom[...] noſtri florébunt.

Adhuc multiplica[...]

eri, * & benè
unt ut annún-

rectus Dómi-
ter, * & non
in eo.
us 96.
egnávit, exul-
, * lætentur
e.
calígo in cir-
justítia & ju-
ctio sedis ejus.
ipsum præcé-
flammábit in
ícos ejus.
fúlgura ejus
vidit, & com-
a.
ut cera fluxé-
Dómini, * à
omnis terra.
érunt cœli ju-
* & vidérunt
ali glóriam

ntur omnes
sculptília, *
itur in simu-

um, omnes
* audívit, &
on.
érunt fíliæ Ju-
judícia tua,

tu Dóminus
iper omnem
mis exaltátus
es deos.
is Dóminum,
: * custódit
nalis.

Dóminus ánimas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Vidit Deus cuncta quæ fécerat, & erant valde bona. *Gen.* 1.

Capitulum. Baruch. 3.

EMittit lumen, & vadit; & vocávit illud, & obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, & lætátæ sunt. Vocátæ sunt, & dixérunt: Adsumus: & luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas.

℞. *breve.* Tui sunt cœli, * Et tua est terra. ℣. Orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundasti. * Et tua est terra. Glória. ℞. Tui sunt. *Ps.* 88.

℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt, ℞. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. *Ps.* 32.

Preces, si dicendæ sunt, habentur infrà ad calcem Psalterii.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Deus, in adjutórium.

Hymnus. Recédit, *ad calcem Psalterii; & sic in aliis Feriis.*

Ant. 1. G. Omnia.

Pſalmus 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino, * & ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas:

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus:

Qui replet in bonis deſidérium tuum; * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſrael voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

MIſerátor & miſéricors Dóminus, * longánimis & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in æternum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis.

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiá ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Altera diviſio Pſalmi 102.

QUómodò miſerétur pater filiórum, miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe; * quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum.

Recordátus eſt quóniam pulvis ſumus: * homo ſicut fœnum dies ejus; tanquam flos agri, ſic efflorébit.

Quóniam ſpíritus pertransíbit in illo, & non ſubſiſtet; * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno * & uſque in æternum ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, * his qui ſervant teſtamentum ejus,

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo paravit ſedem ſuam, * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, * potentes virtúte, facientes verbum illíus, ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

:ite Dómino, óm-
a ejus, in omni
iinatiónis ejus: *
ánima mea, Dó-

mnia hæc vivunt,
ni necessitáte óm-
liunt ei. *Eccli.* 42.
ulum. Is. 40.
: in excelsum ócu-
'estros, & vidéte
ivit hæc: Deus
ius Dóminus, qui
términos terræ:
:iet, neque laborá-
: est investigátio
: ejus.
)e. Benedícite Dó-
Omnia ópera ejus.
nni loco dominá-
is, * Omnia ópe-
Glória. ℟. Bene-
's. 102.
:nerátio & gene-
idábit ópera tua,
téntiam tuam pro-
int. *Ps.* 144.
:, *si dicendæ sunt,*
infrà ad calcem
:.
o conveniens.
'ESPERAS.
. Ave.
, in adjutórium.
. F. Ipse dat.
'almus 137.
itébor tibi, Dó-
ie, in toto corde
: quóniam audisti
ris mei.
spectu Angelórum
tibi, * adorábo ad

templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo,

Super misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini

Quóniam excelsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in séculum; ópera mánuum tuárum ne despícias.

Psalmus 138.

DOmine, probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessiónem meã, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè, * sémitam meam & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas præ-

vidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua; * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illîc es; * si descéndero in infernum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminábitur; * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos, * suscepisti me de útero matris meæ.

Divisio Psalmi 138.

COnfitébor tibi [Dómine] quia terribiliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecisti in occulto; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus; * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres; * viri sánguinum, declináte à me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam; * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos, * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognosce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est, * & deduc me in via ætérna.

Psalmus 143.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & digitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum; * susceptor meus, & liberátor meus.

ector meus, & in
erávi; * qui subdit
m meum sub me.
ine, quid est homo,
notuisti ei? * aut
óminis, quia répu-
n?
no vanitáti símilis
est; * dies ejus sicut
prætéreunt.
ine, inclína cœlos
& descende: * tange
, & fumigábunt.
ura coruscatiónem,
pábis eos: * emitte
s tuas, & conturbá-
s.
tte manum tuam de
éripe me; & líbera
aquis multis, * de
filiórum alienórum,
rum os locútum est
tem; * & déxtera
déxtera iniquitátis.
visio Psalmi 143.
us, cánticum novum
antábo tibi: * in
rio decachordo psal-
bi.
i das salútem régi-
* qui redemísti Da-
vum tuum de gládio
o, éripe me.
érue me de manu
m alienórum, quo-
s locútum est vani-
* & déxtera eórum,
a iniquitátis.
rum fílii sicut no-
plantatiónes, * in
ute sua.
e eórum compósi-
tæ, * circumornátæ ut
similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Ipse dat ómnibus vitam, & inspiratiónem & ómnia. *Act.* 17.

Capitulum. Judith. 16.

ADónaï, Dómine, magnus es tu: tibi sérviat omnis creatúra tua, quia dixísti, & facta sunt; misísti Spíritum tuum, & creáta sunt.

Hymnus.

DEO canentes psállite.
Quicumque dulci spíritu
Vitális auræ véscimur,
Omnes per ipsum vívimus.

AUCTORIS in laudem sui
Natúra tota pérsonat.
Servíre, Mortáles, Deo
Vos terra, vos cœlum docet.

PARENT jubenti sídera,
Nubésque dicunt: Adsumus.
Illíus ad nutum mare
Submittit undas súpplices.

RERUM Sator, totum tibi

Cursúsque certos síderum,
Idem movéri néscius,
Motu perenni témperas.

Hinc vólvitur cœlo dies,
Hinc atra nox fugat diem:
Hinc nos per alternas vices
Aut somnus, aut labor tenet.

Fœcunda rerum sémina
Subacta tellus éxcipit,
Aptóque missus témpore
Cœlestis imber írrigat.

Hinc flava náscitur seges,
Dulcémque victum súfficit.
Sic sponte nobis pródigam
Benignus expandis manũ.

Tibi, Pater, cum Fílio,
Almo simul cum Spíritu,
Deo perenni, próvido,
Honor, decus, laus, glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Deus.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus; * suscéptor meus, non movébor ámpliùs.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos, tanquam paríeti inclináto & macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen D
jecta esto ánima r
quóniam ab ipso p
mea.

Quia ipse Deus
salvátor meus; *
meus, non emigrál

In Deo salutáre
& glória mea: *
auxílii mei, & spes
Deo est.

Speráte in eo, om
gregátio pópuli; ef
coram illo corda ve
Deus adjútor nostе
ternum.

Verúmtamen va
hóminum, mendá
hóminum in statér
decípiant ipsi de v
in idipsum.

Nolíte speráre in
táte, & rapínas
concupíscere: * d
áffluant, nolíte co
nere.

Semel locútus est
duo hæc audívi; q
testas Dei est, &
Dómine, misericó
quia tu reddes un
juxta ópera sua.

Psalmus 79

QUi regis Israe
de; * qui dedí
lut ovem Joseph.

Qui sedes super
bim, * manifestár
Ephraim, Bénjar
Manasse.

Excita poténtiam
veni, * ut salvos fá

Deus, converte nos, * & ostende fáciem tuam, & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradictiónem vicínis nostris, * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, * & ostende fáciem tuam, & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

Víneam de Ægypto transtulisti [Dómine] * ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu ejus; * plantasti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usque ad mare; * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus, * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de silva, * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convértere; * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istã.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua; * & super fílium hóminis, quem confirmasti tibi.

Incensa igni & suffossa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ * & super fílium hóminis, quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te; vivificábis nos, * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, * & ostende fáciem tuam, & salvi érimus.

Ant. Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Attingit.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei; * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini, * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter : * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſǽculum teſtamenti ſui,*verbi quod mandávit in mille generatiónes :

Quod diſpóſuit ad Abraham , * & juramenti ſui ad Iſaac.

Et ſtátuit illud Jacob in præceptum , * & Iſraël in teſtamentum æternum ,

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis veſtræ :

Cùm eſſent número brevi , * paucíſſimi , & íncolæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem , * & de regno ad pópulum álterum.

Diviſio Pſalmi 104.

NOn relíquit [Dñus] hóminē nocére eis , * & corrípuit pro eis Reges.

Nolíte tángere chriſtos meos , * & in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem ſuper terram , * & omne firmamentum panis contrívit.

Miſit ante eos virum : * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus , * ferrum pertránſiit ánimam ejus , donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum ; * miſit rex , & ſolvit eum ceps populórum, & eum.

Conſtítuit eum num domûs ſuæ príncipem omnis p nis ſuæ ;

Ut erudíret p ejus ſicut ſemetipſu ſenes ejus prudénti céret.

Et intrávit Iſrae gyptum , * & Jacob fuit in terra Cham.

Et auxit pópulu vehementer , * & f eum ſuper inimícos

Convertit cor eó odírent pópulum ej dolum fácerent in ejus.

Miſit Móyſen ſuum , * Aaron que git ipſum.

Póſuit in eis verba rum ſuórum , * & giórum in terra Ch

Miſit ténebras, & rávit ; * & non ex vit ſermónes ſuos.

Convertit aquas in ſánguinem , * & piſces eórum.

Edidit terra eór nas , * in penetráli gum ipsórum.

Dixit , & venit myía & cínifes , * i bus fínibus eórum.

Póſuit plúvias grándinem , * ígne burentem in terra ip

Et percussit víneas eórum & ficúlneas eórum, * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus.

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tribubus eórum infirmus.

Altera divisio Psalmi 104.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina.

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium; * & labóres populórum possedérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Attingit à fine usque ad finem fórtiter, & dispónit ómnia suáviter. *Sap.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Protector est.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Memento nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo;

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris, * injustè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua; * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendentes in mare, * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam

fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare rubrum, & exsiccátum est; * & deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Divisio Psalmi 105.

CItò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in deserto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abiron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt sculptile:

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt D
salvávit eos, *
magnália in Ægy
rabília in terra C
ribília in mari ru

Et dixit ut di
eos, * si non Móy
ejus stetisset in co
ne in conspectu e

Ut avérteret ir
ne dispérderet e
pro níhilo habué
ram desiderábilen

Non credidéru
ejus, & murmu
in tabernáculis su
exaudiérunt voc
mini.

Et elevávit ma
super eos, * ut p
ret eos in deserto.

Et ut dejíceret
rum in natiónibu
spérgeret eos in re

Et initiáti sunt
gor, * & comed
crifícia mortuóru

Et irritavérunt
adinventiónibus
multiplicáta est i
na.

Et stetit Phínee
cávit; * & cessávi
tio.

Et reputátum
justítiam, * in g
nem & generatió
que in sempitern

Altera divisio P

IRritavérunt eu
quas contradi
& vexátus est

propter eos, * quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distinxit in lábiis suis: * non disperdidérunt gentes quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & serviérunt sculptílibus eórum: * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * & filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium: * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum; & humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpè liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, * & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cùm tribularentur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testamenti sui, * & pœnítuit eum secundùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à sæculo, & usque in sæculum: * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Protector est ómnibus exquiréntibus se in veritáte. *Eccli.* 2.

℣. Adjútor meus esto, ne derelinquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus. *Ps.* 26.

Pater noster.

AD LAUDES.

Deus, in adjutórium.

Ant. 4. D. Tua, Pater.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci, * & de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu & occásu, * ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso; * viam civi-

tátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes & sitientes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur, * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consilium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur, * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbra mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Divisio Psalm

Uscépit eos [D
de via iniqui
rum; * propter i
enim suas humiliá

Omnem escam
náta est ánima e
& appropinquavé
que ad portas mor

Et clamavérun
minum, cùm tri
tur, * & de nece
eórum liberávit e

Misit verbum s
sanávit eos; * & e
de interitiónibus

Confiteantur
misericórdiæ ejus
mirabília ejus fíli
num.

Et sacríficent sa
laudis, * & an
ópera ejus in exu

Qui descendun
návibus, * facie
ratiónem in aquis

Ipsi vidérunt ó
mini., * & mira
in profundo.

Dixit: & steti
procellæ, * & exa
fluctus ejus.

Ascendunt usqu
los, & descendu
ad abyssos: * á
rum in malis tabe

Turbáti sunt
sunt sicut ébrius
omnis sapiéntia e
voráta est.

Et clamavérun
minum, cùm tri

tur, * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Altera divisio Ps. 106.

POsuit [Dóminus] flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim;

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriente; * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas: * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit paúperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur: * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc, * & intélliget misericórdias Dómini?

Canticum Moysi. Exod. 15.

CAntémus Dómino, gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensóré dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus; * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor; Omnípotens nomen ejus: * currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare.

Electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro, * abyssi operuérunt eos; descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percussit inimícum; * & in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos.

Misisti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam; * & in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar, & comprehendam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum; * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendisti manum tuam, & devorávit eos terra: * dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitúdine tua * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robustos Moab obtínuit tremor; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lápis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedisti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in æternum & ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare: * & reduxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum;

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dominus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis, * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas, * & occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non aúdient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Tua, Pater, providéntia gubernat; ostendens quóniam potens es. *Sap.* 14.

Capitulum. Philipp. 4

NIhil sollíciti sitis; sed in omni oratióne & obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotescant apud Deũ.

Hymnus.

NON cæca sors mundum regit,
Nec versat humánas vices:
Has lege certâ pónderat
Intentus è cœlo Deus.

Hic dat mori, dat vívere;
Hic sceptra regum dívidit,
Pacisque solus árbiter,
Aut bella sedat, aut movet.

Hic, ímpios ultrò sinit
Caput superbum tóllere:
Sed imminentem vértici
Cladem scelesto præparat.

Hic, paúperi tendens manum,
Humi jacentem súblevat;
Tactus potentí déxterâ,
Dum dives ex alto ruit.

Seu te secunda sors beat,
Adversa seu te déprimit:
Dispensat adversam Deus,
Idémque mittit prósperam.

Tibi, Pater, cum Fílio,
Almo simul cum Spíritu,

Deo perenni, próvido,
Honor, decus, laus, glória.
Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis; ℟. A generatióne in generatiónem. *Ps.* 89.

Ad Benedictus, *Ant.* 7. a. Oculi Dómini super timentes eum; protector poténtiæ, firmamentum virtútis, & adjutórium casûs; dans sanitátem & vitam & benedictiónem. *Eccli.* 34.

Cætera ut in Feriâ II. & sic in aliis Feriis.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Quid est homo.

Psalmus 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te, * psallam nómini tuo, Altíssime;

In convertendo inimícum meum retrorsùm: * infirmabuntur & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam: * sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delesti in æternum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memóri
cum sónitu, * &
in æternum pérm

Parávit in judi
num suum; * & i
cábit orbem terræ
táte; judicábit p
justítia.

Et factus est
refúgium paúper
tor in opportunitá
tribulatióne.

Et sperent in te
vérunt nomen t
quóniam non de
quærentes te, D

Psállite Dómino
bitat in Sion; * a
inter gentes stúd

Quóniam requ
guinem, eórum r
est; * non est ol
mórem paúperur

Divisio Psal

Miserére meî
ne: * vide
tem meam de inin

Qui exaltas me
mortis; * ut a
omnes laudatión
portis fíliæ Sion.

Exultábo in
tuo: * infixæ su
in intéritu quem

In láqueo isto
condérunt, * co
sus est pes eórun

Cognoscétur
judícia fáciens: *
bus mánuum suá
prehensus est pe

Convertantur p

in inférnum, * omnes gentes quæ oblivíscuntur Deũ.

Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: * patiéntia paúperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo; * judicentur gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos, * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

UT quid, Dómine, recessísti longè; * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secundùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine & dolo; * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat paúperem; * rápere paúperem dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit paúperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua; * ne obliviscáris paúperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper, * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in séculum

ſǽculi : * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium paúperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua ;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Quid eſt homo, quia magnificas eum, ô cuſtos hóminum ? *Job.* 7.

Cætera ut in Feriâ II. & ſic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Pater.

Pſalmus 19.

EXaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis; * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto, * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui, * & holocauſtum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi ſecundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in ſalutári tuo : * & in nómine Dei noſtri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam ſalvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum.

Exaúdiet illum de cœlo ſancto ſuo : * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi equis ; * nos autem in mine Dómini Dei no invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cidérunt ; * nos autem ſ réximus, & erecti ſum

Dómine, ſalvum fac gem, * & exaudi nos in quâ invocavérimus te.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, nihil mihi déerit ; in loco páſcuæ ibi me co locávit.

Super aquam refectió educávit me, * ánima meam convertit.

Deduxit me ſuper ſém tas juſtítiæ, * propter n men ſuum.

Nam & ſi ambuláve in médio umbræ morti non timébo mala ; * qu niam tu mecum es.

Virga tua & bácul tuus, * ipſa me conſolá ſunt.

Paraſti in conſpectu me menſam * adversùs eos q tríbulant me.

Impinguaſti in óleo c put meum : * & calix me inébrians quàm præclár eſt !

Et miſericórdia tua ſu ſequétur me * ómnib diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in d mo Dómini, * in longit dinem diérum.

'salmus 53.
;, in nómine tuo
rum me fac, * &
te tua júdica me.
exaudi oratiónem
* aúribus pércipe
ris mei.
iiam aliéni insurre-
adversùm me, &
quæsiérunt ánimam
* & non propo-
Deum ante con-
ı suum.
enim Deus ádjuvat
& Dóminus susce-
ánimæ meæ.
rte mala inimícis
* & in veritáte tua
e illos.
ntáriè sacrificábo ti-
: confitébor nómini
)ómine, quóniam
est.
iiam ex omni tribu-
eripuisti me, * &
nimícos meos de-
)culus meus.
Pater, panem no-
uotidiánum da no-
ie. *Luc.* 11.
:ulum. Osea 11.
quasi nutrítius E-
iim, portábam eos
iiis meis. In funí-
am traham eos, in
caritátis.
ve. Dóminus regit
t nihil mihi déerit.
co páscuæ, ibi me
it. * Et nihil mihi
ilória. ℟. Dómi-
: me. *Ps.* 22.

℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine; ℟. Et tu das escam illórum in témpore opportúno. *Ps.* 144.

Cætera ut in Feriâ II. & sic in aliis Feriis.

AD SEXTAM.

Ant. 4. c. Quómodò.

Psalmus 56.

Miserére meî, Deus, miserére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam, * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormivi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ, * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus, * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum,

Deus, parátum cor meum: * cantábo & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus, * & ſuper omnem terram glória tua.

Pſalmus. 93.

DEus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram; * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipientes in pópulo; * & ſtulti quando ſápite.

Qui plantávit a non aúdiet? * aut (xit óculum, non c rat?

Qui córripit gent árguet? * qui docet nem ſciéntiam?

Dóminus ſcit co nes hóminum, * q vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi

BEátus homo, q erudíeris, Dón & de lege tua (eum;

Ut mítiges ei à malis, * donec f peccatóri fóvea.

Quia non repel minus plebem ſuan hæreditátem ſuam relinquet.

Quoadúſque juſtí vertátur in judíciu qui juxta illam, om recto ſunt corde.

Quis conſurget r versùs malignantes quis ſtabit mecum sùs operantes iniqu

Niſi quia Dómir vit me: * paulò m bitaſſet in inferno mea.

Si dicébam, M pes meus; * miſe tua, Dómine, a me.

Secundùm multi dolórum meórum

de meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ;

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Quómodò posset aliquid permanére, nisi tu voluisses? aut quod à te vocátum non esset, conservarétur? *Sap.* 11.

Capitulum. Job. 12.

IN manu Dei ánima omnis viventis: apud ipsum est sapiéntia & fortitúdo; ipse habet consílium & intelligéntiam.

℟. *breve.* Sperent in te, * Qui novérunt nomen tuum. ℣. Quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine. * Qui novérunt nomen tuum. Glória. ℟. Sperent in te. *Ps.* 9.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℟. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

Cætera ut in Feria II. & sic in aliis Feriis.

Pars Hyemalis.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Non est.

Psalmus 43.

DEus, aúribus nostris audívimus, * patres nostri annuntiavérunt nobis,

Opus quod operátus es in diébus eórum, * & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantasti eos: * afflixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die, * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti & confudisti nos; * & non

egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimícos nostros: * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escárum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est; * & confúsio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te, * & iníquè non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum, * & declinasti sémitas nostras à via tua.

Quóniam humiliasti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad Deum aliénum.

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æstimáti súmus sicut oves occisiónis.

Exurge; quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis; * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva nos, * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. *Prov.* 21.

Capitulum. I. Petr. 5.

HUmiliámini sub potenti manu Dei, omnem sollicitúdinem vestram projicientes in eum; quóniam ipsi cura est de vobis.

℟. *breve.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. ℣. Bonum est speráre in Dómino. * Quàm confídere in hómine. Glória. ℟. Bonum est. *Ps.* 117.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, ℟. Et non respexit in vanitátes

nitátes & insánias falsas. ℣. 39.

Cætera ut in Feriâ II. & sic in aliis Feriis.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

Deus, in adjutórium.

Ant. 3. b. Quærite.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est; habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in sǽculum.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, * nisi quia Dóminus erat in nobis:

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra; * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, ficut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúfalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli fui, ex hoc nunc, & ufque in fǽculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum fuper fortem juftórum, * ut non extendant jufti ad iniquitátem manus fuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax fuper Ifrael.

Psalmus 126.

NIfi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nifi Dóminus cuftodíerit civitátem, * fruftrà vígilat qui cuftódit eam.

Vanum eft vobis ante lucem súrgere: * súrgite, poftquàm fedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis fuis fomnum: * ecce hæréditas Dómini, filii: merces, fructus ventris.

Sicut fagittæ in manu potentis, * ita filii excufsórũ.

Beátus vir qui implévit defidérium fuum ex ipfis; *

non confundétur, cùm quétur inimícis fuis in ta.

Ant. Quærite pri regnum Dei, & jufti ejus; & hæc ómnia cientur vobis. *Matth.*

Capitulum. Sap. 6

NOn súbtrahet p nam cujufquam I quóniam pufillum & gnum ipfe fecit, & æq ter cura eft illi de ómn

Hymnus.

CUR, aut amictûs cibi
Te cura mordet ánxia
Homo, tibi veftem, ci
Rex ipfe mundi próv

QUI veftit agri líli
Cœlíque nutrit páffer
Te lílio pluris facit,
Facitque pluris páffen

ESCAM petenti fili
Lethále virus non da
Tibíne cœleftis Pater
Pro pane faxum pórri

ERGO quiefce, pr
Secúrus in finu Dei:
Inter patres vel óptin
Se nemo tam proba trem.

QUÆ vera promífi na,
Sit cura primùm quær
Si quæris, ultrò céter
Voventis ad nutum fl

TIBI, Pater, cum F
Almo fimul cum Spíri
Deo perenni, próvid
Honor, decus, laus, gl
Amen.

℣. Jacta super Dóminum curam tuam, ℟. Et ipse te enútriet. *Ps.* 54.

Ad Magníficat *Ant.* 8. g. Non est álius Deus, nisi tu, Dómine, cui cura est de ómnibus. *Sap.* 12.

Cætera ut in Feriâ II. & sic in aliis Feriis.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos, &c.

Ant. 7. c. Tu, Dómine.

Psalmus 10.

IN Dómino confído; quómodò dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * justus autem, quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in paúperem respíciunt; * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminũ.

Dóminus intérrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa in corde & corde locúti sunt.

Disperdat Dóminus universa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus; lábia nostra à nobis sunt: * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, & gémitum paúperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus:

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplùm.

Tu, Dómine, servábis nos, & custódies nos, * à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secundùm altitúdinem tuam multiplicasti filios hóminum.

Psalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíscéris me in finem? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me ? * réspice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte ; * nequando dicat inimícus meus : Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Tu, Dómine, servábis nos, & custódies nos.

Cætera ut in Feriâ II. & sic in aliis Feriis.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Unum Legislatórem Dóminum, * Veníte, adorémus, *Jacob.* 4.

Hymnus.

De montis alto cúlmine
Clangunt tubæ, fulmen micat,
Ignes coruscant fúlgurum,
Numenque præsens núntiant.

Vocem Tonantis árbitram
Arrecta tellus audiat :
Legem verendi Núminis,
Orbis tremiscens áccipe.

Qui jura præscripsit polo,
Astrísque signávit viam ;
Fluctus maris qui témperat,
Hic jussa dat mortálibus.

Huic terra, pontus, sídera
Cultu perenni sérviunt.
An sola gens mortálium
Cultum rebellis ábnuat ?

Præsta, beáta Trínitas,
Ut, legis ad facem tuæ,
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Deus excelsus.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter arescent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem : * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo ; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem : * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua, * in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furórem : * noli

æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur : * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, & non erit peccátor : * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum suum ;

Ut dejíciant paúperem & inopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conterentur : * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

Novit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur, * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet ? * justus autem miserétur & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram ; * maledicentes autem ei dispeníbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur ; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui, * & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, & cómmodat, * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum : * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos ; * in ætérnum conservabuntur.

Injusti punientur, * & semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus, * & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & custódi viam ejus, & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul, * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino, * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos: * & eruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Deus excelsu[s] nullus ei símilis in le[gisla]tóribus. *Job.* 36.

IN II. NOCTUR[NO.]

Ant. 8. g. Inclinát[e]

Psalmus 77.

ATténdite, p[opule] meus, legem me[am:] inclináte aurem vestr[am in] verba oris mei.

Apériam in parábo[lis os] meum: * loquar pr[opositi]ónes ab inítio.

Quanta audívimu[s, &] cognóvimus ea, * & [patres] nostri narravérunt

Non sunt occultát[a à fi]liis eórum, * in gene[ratió]ne áltera.

Narrantes laudes [Dómi]ni, & virtútes ejus, * [& mi]rabília ejus quæ feci[t.]

Et suscitávit te[sti]nium in Jacob, * & [legem] pósuit in Israel.

Quanta mandávit [pátri]bus nostris, nota fác[ere] fíliis suis, * ut cog[noscat] generátio áltera.

Fílii qui nascent[ur, &] exurgent, * & nar[rabunt] fíliis suis;

Ut ponant in Deo [spem] suam, & non oblivis[cantur] óperum Dei, * & m[andáta] ejus exquírant.

Ne fiant sicut pat[res eó]rum, * generátio p[rava &] exásperans;

Generátio quæ no[n dire]xit cor suum, * & n[on]

créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Divisio Psalmi 77.

Interrúpit [Dominus] mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi: * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra: * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixérunt; Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem pó-terit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & dístulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israel.

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandavit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

Tránstulit [Dñus] Austrũ de cœlo, * & induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis, & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórũ, * & electos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte

dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est:

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testamento ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Ant. Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Lucerna,

Ex Psalmo 77.

QUóties exacerbavérunt eum in deserto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum, * & Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis.

Sicut pósuit in Æ
signa sua, * & prodíg
in campo Táneos.

Et convertit in s
nem flúmina eórum
imbres eórum, ne bíb

Misit in eos cœnom
& comédit eos: * & r
& dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini
eórum, * & labóres
locustæ.

Et occídit in gr
víneas eórum, * &
eórum in pruína.

Et trádidit gránd
menta eórum, * &
siónem eórum igni.

Misit in eos iram
gnatiónis suæ: * in
tiónem, & iram, & t
tiónem, immissión
ángelos malos.

Viam fecit sémi
suæ: non pepercit
te animábus eórum
jumenta eórum in
conclúsit.

Et percussit omne
génitum in terra Æg
primítias omnis lab
rum in tabernáculis

Divisio Psalmi

ABstulit [Dómi
cut oves pópuli
* & perduxit eos ta
gregem in deserto.

Et deduxit eos in
non timuérunt, * &
eos eórum opéruit
Et induxit eos in m
sanctificatiónis suæ,

em acquisívit déx-
us.
écit à fácie eórum
* & sorte divísit eis
in funículo distribu-

bitáre fecit in taber-
eórum * tribus Is-

tavérunt, & exacer-
nt Deum excelsum ;
stimónia ejus non
érunt.
vertérunt se, & non
runt pactum : *
lmodùm patres eó-
conversi sunt in ar-
avum.
ram concitavérunt
cóllibus suis : * &
tílibus suis ad æmu-
m eum provocavé-

ivit Deus, & spre-
& ad nihilum redégit
Israel.
épulit tabernáculum
tabernáculum suum,
itávit in homínibus.
rádidit in captivitá-
rtútem eórum, * &
údinem eórum in
inimíci.
onclúsit in gládio pó-
suum, * & hæredi-
suam sprevit.
nes eórum comédit
* & vírgines eórum
nt lamentátæ.
rdótes eórum in glá-
idérunt, * & víduæ
non plorabantur.

Altera divisio Psal. 77. Et

EXcitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra, * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sécula.

Et elégit David servum suum, & sústulit eum de grégibus óvium : * de post fœtantes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * & Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * & in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Lucerna pédibus meis verbum tuum, & lumen sémitis meis. *Ps.* 118.

℣. Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas ;

℟. Testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. *Ps.* 18.

Pater noster.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Custodíte.

Psalmus 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus, *

& fugiant qui odérunt eum à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspectu ejus: * turbabuntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo,

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conspectu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, * à fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta est, tu verò perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parasti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Divisio Psalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti: * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ; * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis, in Sina, in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem: * accepisti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminū Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciendi, * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli

perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convertam ; * convertam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine ; * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos, Deus ; * ingressus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus,* in médio juvenculárum tympanistriárum.

Altera divisio Psalmi 67.

IN ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus * in mentis excessu.

Príncipes Juda, duces eórum, * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis: congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti sunt argento.

Díssipa gentes quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto ; * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo, * psállite Dómino.

Psállite Deo qui ascendit super cœlum cœli * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis : date glóriam Deo super Israel ; * magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis ; Deus Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ ; * benedíctus Deus.

Cant. Baruch. 4.

OMnes qui tenent legem, pervénient ad vitam ; * qui autem dereliquérunt eam, in mortem.

Convértere, Jacob, * & apprehénde eam.

Ambula per viam ad splendórem ejus * contra lumen ejus.

Ne tradas álteri glóriam tuam, * & dignitátem tuam genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel ; * quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis.

Psalmus 147.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum ; * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem ; * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-

nam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas; * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & lique fáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni: * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Cuſtodíte leges meas atque judícia: ego Dóminus. *Lev.* 18.

Capitulum. 2. *Eſdr.* 9.

AD montem Sínaï deſcendiſti, Dómine, & locútus es cum pátribus noſtris de cœlo, & dediſti eis judícia recta, & legem veritátis, & præcepta bona.

Hymnus.

QUÆ juſſa ſaxo crédidit
Divína, cælans déxterâ;
Æterna dudùm Véritas
In corde noſtro ſcúlpſerat.
O ſancta Lex, certam poli
Pandis viam mortálibus.
In méntibus præfers facem,
Greſſúſque noſtros dírigis.
ERRORIS expers ámbulat,
Quicumque te velit ducem.
A calle dévius perit,
Te quiſquis amens ábdicat.
VITAM dabis fidélibus,
Necem mináris ímpiis.
Si pœna terret ímminens,
Accendat ingens præmium.
PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut, legis ad facem tuæ,
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Non fecit táliter omni natióni; ℟. Et judícia ſua non manifeſtávit eis. *Pſ.* 147.

Ad Benedictus *Ant.* 5. a. Finis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ & fide non fictâ. *I. Tim.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Homo ſenſátus.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo; * Dómine, manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxtà te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem; * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & do-

lósum abominábitur Dóminus;* ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam,* adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas,* cor eórum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórũ expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum; * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ* coronasti nos.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea:* aúdiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me;* & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumináмini,*& fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini su-

per facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Homo sensátus credit legi Dei; & lex illi fidélis. *Eccli.* 33.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Mélior est.

Psalmus 28.

AFferte Dómino, fílii Dei, * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem, afferte Dómino glóriã nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas: Deus majestátis intónuit, * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte, * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: * vox Dómini concutientis desertum; & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos; & revelábit condensa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est, * & vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifestè véniet: * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursùm, * & terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Divisio Psalmi 49.

AUdi, pópulus meus, & loquar; Israel, & testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te; * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi; * meus est enim orbis terræ & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum; * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis, * & redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justítias meas, & assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplínam, * & projecisti sermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo; * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecisti, & tácui.

Existimasti iníquè quòd ero tuî símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum: * nequando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illîc iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. Mélior est obediéntia quàm víctimæ. *I. Reg.* 15.

Capitulum. Proverb. 4.

NE recédant elóquia Dómini ab óculis tuis; custódi ea in médio cordis tui: vita enim sunt inveniéntibus ea, & universæ carni sánitas.

℟. *breve.* Beáti * Immaculáti in via. ℣. Qui ámbulant in lege Dómini.

* Immaculáti in via. Glória. ℟. Beáti.

℣. Pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine; ℟. Et non est illis scándalum. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Nihil dúlcius.

Psalmus 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * aúribus percípite, omnes qui habitátis orbem;

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die malà? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam,

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit sapientes morientes: * simul insípiens & stultus períbunt.

Et relinquent aliénis divítias suas, * & sepulcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie & progénie: vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt; * mors depascet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno; * & auxílium eórum veteráscet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non sumet ómnia, * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm benefféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum, * &

ı æternum non vimen.
ɔ, cùm in honóre non intellexit: * itus est jumentis :ibus, & símilis t illis.

'salmus 52.

insípiens in corde : * Non est Deus. pti sunt, & abomi-:acti sunt in iniqui- * non est qui fáum.
de cœlo prospexit ios hóminum, * ut est intélligens, aut ıs Deum.
es declinavérunt, útiles facti sunt: * qui fáciat bonum, usque ad unum.
ıe scient omnes qui :ur iniquitátem, * orant plebem meam m panis?
n non invocavé- illîc trepidavérunt, ubi non erat timor. iam Deus dissipávit :um qui homínibus ; * confúsi sunt, m Deus sprevit eos. dabit ex Sion saluael? * cùm convérus captivitátem ple-, exultábit Jacob, ›itur Israel.
Nihil dúlcius quàm e in mandátis Dó-*ccli.* 23.

Capitulum. 1. *Joann.* 5.

HÆc est cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus: & mandáta ejus grávia non sunt.

℟. *breve.* Quàm dúlcia faúcibus meis * Elóquia tua, Dómine! ℣. Super mel ori meo. * Elóquia tua, Dómine. Glória. ℟. Quàm. *Ps.* 118.

℣. Justítiæ Dómini rectæ, ℟. Lætificantes corda. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 8. d. Confortámini.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israel Deus, * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia; * operti sunt iniquitáte & impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam: * iniquitatem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc, * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt : Quómodò scit Deus ? * &, si est sciéntia in Excelso ?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas :

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc ; * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis : * dejecisti eos dum allevarentur.

Quómodò facti sunt in desolatiónem ! súbitò defecérunt ; * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt : * & ego ad níhilum redactu[s]
& nescívi.

Ut jumentum fact[us] apud te, * & ego [s]
tecum.

Divisio Psalmi

TEnuisti manum [dex]
ram meam, & in [volun]
táte tua deduxisti m[e,]
cum glória suscepis[ti]

Quid enim mih[i]
cœlo ? * & à te qui[d]
super terram ?

Defécit caro mea [et cor]
meum : * Deus cordi[s]
& pars mea, Deus, i[n ætér]
num.

Quia ecce qui el[ongant]
se à te, períbunt : *
disti omnes qui forn[icantur]
abs te.

Mihi autem adhære[re Deo]
bonum est, * pón[ere in]
Dómino Deo spem

Ut annúntiem
prædicatiónes tuas *
tis fíliæ Sion.

Psalmus. 74

COnfitébimur ti[bi]
us : * confitébi[mur]
invocábimus nome[n]
narrábimus mirabí[lia]

Cùm accépero tem[pus]
ego justítias judicáb[o]

Liquefacta est te[rra]
omnes qui hábitant i[n]
ego confirmávi co[lumnas]
ejus.

Dixi iníquis, No[lite ini]
què ágere * &
quéntibus, Nolíte e[xaltare]
cornu.

: extóllere in altum
estrum : * nolíte
dversùs Deum ini-
1.
neque ab oriente
occidente, neque
móntibus; * quó-
us judex est.
humíliat, & hunc
* quia calix in
ómini vini meri
:ixto.
inávit ex hoc in
imtamen fæx ejus
:inaníta; * bibent
:ccatóres terræ.
item annuntiábo
n: * cantábo Deo

nia córnua pecca-
onfringam ; * &
ntur córnua justi.
nfortámini, & vi-
ite in lege, quia
glorióſi éritis. *I.*
.

ılum. Hebr. 12.

ſsiſtis ad Sion mon-
, & teſtamenti no-
tórem Jesum ; vi-
recuſétis loquen-

:ve. Utinam * Di-
viæ moæ, ℣. Ad
ıdas justificatiónes
: Dirigantur viæ
ɔria. ℟. Utinam.
:tábor ego ſuper
ıa, ℟. Sicut qui
ʝólıa multa. *Ps.*

AD VESPERAS.

Ant. 5. a. Díliges Dóminum.

Psalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novellæ olivárum * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

Psalmus 130.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum ; * neque eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam ;

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſrael in Dómino * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Psalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus Rex, * & benedícam nómini tuo in sǽculum, & in sǽculum sǽculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in sǽculum, & in sǽculum sǽculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Miserátor & miséricors Dóminus, * pátiens & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Divisio Psalmi 144.

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnifi[cén]
regni tui.

Regnum tuum, re[gnum]
ómnium seculórum,
dominátio tua in om[ni ge-]
neratióne & generati[óne.]

Fidélis Dóminus in [ómni-]
bus verbis suis, * & s[anctus]
in ómnibus opéribus [suis.]

Allevat Dóminus [omnes]
qui córruunt, * & [érigit]
omnes elísos.

Oculi ómnium in t[e spe-]
rant, Dómine; * & [tu das]
escam illórum in té[mpore]
opportúno.

Aperis tu manum tu[am,]
& imples omne ánim[al be-]
nedictióne.

Altera divisio Psalm[i 144.]

JUstus Dóminus in [ómni-]
bus vis suis, * & s[anctus]
in ómnibus opéribus [suis.]

Propè est Dóminus [ómni-]
bus invocántibus e[um: *]
ómnibus invocántib[us eum]
in veritáte.

Voluntátem timé[ntium]
se fáciet; * & depre[catió-]
nem eórum exaúdi[et, &]
salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus [omnes]
diligentes se, * & [omnes]
peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dóm[ini lo-]
quétur os meum: * [& be-]
nedícat omnis caro n[ómini]
sancto ejus in sǽculu[m, &]
in sǽculum sǽculi.

Ant. Díliges Dó[minum]
Deum tuum ex toto

:próximum tuum si-
psum. *Matth.* 22.
tulum. Eccli. 15.
us ab início constí-
it hóminem, & re-
llum in manu consí-
adjécit mandáta &
ta sua. Si volúeris
:a serváre, conser-
te.
Hymnus.
M prona legi nos,
Deus,
corda díscimur,
nte scire quod do-
,
ite quod jubes sequi.
ríncipem summo,
is,
imóre díligi:
:cundùm prótinùs
ımári próximum.
pacis autor, mú-
s
ge nexus: da, Pater,
re fratrum gaúdiis,
ıdolére flétibus.
os orbis unus cónti-
:,
a jungat cáritas,
rpus unum plúrimi,
cor, una mens si-
ıs.
ıTA, beáta Trínitas,
:gis ad faccm tuæ,
ıs omne quod vetas,
ıur omne quod jubes.
ıen.
at cor meum imma-
n in justificatiónibus
Ut non confundar.
:,

Ad Magníficat, *Ant.* 7. a. Non auditóres legis justi sunt apud Deum; sed factóres legis justificabuntur. *Rom.* 2.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conserva me.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt; * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolósè agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne, & amaritúdine plenum est, * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinẽ.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátẽ, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavé-

runt : * illîc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est : * consílium ínopis confudístis, quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus ; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit : * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 15.

COnserva me, Dómine, quóniam sperávi in te ;* dixi Dómino : Deus

meus es tu, quóniam
rum meórum non e
Sanctis qui sunt
ejus, * mirificávit
voluntátes meas in
Multiplicátæ sur
mitátes eórum, *
acceleravérunt.
Non congregábo c
tícula eórum de sa
bus, * nec memor e
minum eórum per
nea.
Dóminus pars hær
meæ & cálicis mei :
qui restítues hæred
meam mihi.
Funes cecidérunt n
præcláris : * étenim h
tas mea præclára est
Benedícam Dómin
tríbuit mihi intellect
ínsuper & usque ad n
increpuérunt me ren
Providébam Dón
in conspectu meo sen
quóniam à dextris es
ne commóvear.
Propter hoc lætát
cor meum, & exultáv
gua mea : * ínsuper &
mea requiéscet in sp
Quóniam non de
ques ánimam meam
ferno : * nec dabis sa
tuum vidére corrupti
Notas mihi fecisti
vitæ : adimplébis me l
cum vultu tuo ; * de
tiónes in déxtera tua
in finem.
Ant. Conserva me

quóniam sperávi

A QUINTA.
MATUTINUM.
tatorium. Deum
rátiæ, * Veníte,
us. 1. Petr. 5.
Hymnus.
TA peccáti lues
vit humánum ge-

nébris óbsitus,
in malum ruit.
, salúbris grátia,
edéla vúlneri:
n addis méntibus,
is præstas péctori.
ce nostros præviâ
benigna dírigas;
gámur, ímpares
eréri pátrias.
rbidas septémplici
lavácro próluis:
canáles prófluunt
salútis rívuli.
ENTIS impulsum
i,
la, semper éxcipe;
a vel levíssimos
epellas grátiæ.
us Patri, laus Fílio:
tibi laus, Spíritus;
le nostro fac tuæ
riumphet grátiæ.
nen.
NOCTURNO.
. b. O quàm bonus.
Psalmus 44.
ctávit cor meum
bum bonum:* dico
era mea regi.
a mea cálamus scri-
bæ * velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tua & pulcritúdine tua intende, * próspere procéde & regna,

Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi: * virga diréctiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem: * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Divisio Psalmi 44.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet rex decó-

rem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : *vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs; * in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne, * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum ; * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei; * sanctificávit tabernácul[um] Altíssimus.

Deus in médio eju[s] commovébitur:* adj[uvabit] eam Deus manè dil[ùculo].

Conturbátæ sunt g[entes] & inclináta sunt reg[na] dedit vocem suam, [mota] est terra.

Dóminus virtútu[m] bíscum : * suscéptor Deus Jacob.

Veníte, & vidéte Dómini, quæ pósuit [prodí]gia super terram : * [áufe]rens bella usque ad [fines] terræ.

Arcum cónteret, [&] fringet arma, * & combúret igni.

Vacáte, & vidét[e quó]niam ego sum Deus:* [exal]tábor in géntibus, & [exal]tábor in terra.

Dóminus virtútu[m] bíscum : * suscéptor Deus Jacob.

Ant. O quàm bo[nus &] suávis est, Dómine, [spíri]tus tuus in ómnibus. 12.

IN II. NOCTUR[NO.]

Ant. 4. A. Miseré[re]

Psalmus 64.

TE decet hymnus, in Sion ; * & ti[bi red]détur votum in Jerú[salem].

Exaudi oratiónem [me]am : * ad te omni[s caro] véniet.

Verba iniquórum [præva]luérunt super nos ; * [et im]pie[tátibus]

bus nostris tu propi-
s.
us quem elegisti &
isti : * inhabitábit
; tuis.
ibimur in bonis do-
: * sanctum est
n tuum, mirábile
táte.
nos, Deus salutá-
r; * spes ómnium
erræ, & in mari

rans montes in vir-
, accinctus potén-
ui conturbas pro-
maris, sonum flú-
us.
buntur gentes, &
: qui hábitant tér-
signis tuis : * éxi-
tíni & véspere de-

ti terram, & ine-
um:* multiplicasti
ire eam.
n Dei replétum est
parasti cibum illó-
quóniam ita est
io ejus.
ejus inébria, mul-
enímina ejus : * in
is ejus lætábitur
ns.
íces corónæ anni
átis tuæ, * cam-
lebuntur ubertáte.
escent speciósa de-
& exultatióne col-
gentur.
sunt aríetes óvium,
abundábunt fru-
Hiemalis.

mento : * clamábunt; éte-
nim hymnum dicent.

Psalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi:* voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi; mánibus meis nocte contra eum : * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus sum : & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut oblivíscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi:* hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini; * quia me-

mor ero ab início mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecisti in pópulis virtútem tuam; * redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus; vidérunt te aquæ, * & timuérunt, & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo sónitûs aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Et enim ſagittæ tuæ tránſeunt, * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ: * commóta eſt & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis:* & veſtígia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Ant. Miſeréris ómnium, & diſsímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. *Sap.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Parcis ómnibus.

Pſalmus 8

BEnedixiſti, terram tuam tiſti captivitáten

Remiſiſti iniqui bis tuæ; * operui peccáta eórum.

Mitigaſti omn tuam, * averti indignatiónis tua

Converte nos, lutáris noſter; * iram tuam à nob

Numquid in æte ſcéris nobis; * au iram tuam à gene generatiónem?

Deus, tu conve ficábis nos, * & lætábitur in te.

Oſtende nobis, miſericórdiam tu ſalutáre tuum da

Aúdiam quid lo me Dóminus Deu niam loquétur p plebem ſuam;

Et ſuper ſanctos & in eos qui con ad cor.

Verúmtamen mentes eum ſalutá * ut inhábitet terra noſtra.

Miſericórdia & obviavérunt ſibi: tia & pax oſculát

Véritas de terra c & juſtítia de cœlo xit.

Etenim Dómin benignitátem, *

abit fructum suum.
a ante eum ambu-
& ponet in via
los.
salmus 142.
ne, exaudi ora-
em meam: aúri-
e obsecratiónem
veritáte tua; *
: in tua justítia.
tres in judícium
tuo; * quia non
ur in conspectu
vivens.
ersecútus est ini-
mam meam; *
: in terra vitam

vit me in obscú-
órtuos séculi, *
ıs est super me
eus; in me tur-
cor meum.
fui diérum anti-
neditátus sum in
péribus tuis; *
ıánuum tuárum
.
i manus meas ad
a mea sicut terra
tibi.
r exaudi me,
* defécit spíritus

tas fáciem tuam
similis ero de-
ıus in lacum.
Psalmi 142.
um fac mihi ma-
isericórdiam tu-
a in te sperávi.
fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Parcis ómnibus; quóniam tua sunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11.

℣. Dic ánimæ meæ, Dómine: ℟. Salus tua ego sum. *Ps.* 34.

Pater noster.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Deus.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudasti eum.

Quóniam prævenisti eum

in benedictiónibus dulcédinis ; * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te, & tribuísti ei longitúdinem diérum in séculum , * & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino , * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos , & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes , * & semen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre , Dómine , in virtúte tua : * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Psalmus 71.

DEus , judícium regi da,* & jud tuam fílio regis ;

Judicáre pópulun in justítia , * & pa tuos in judício.

Suscípiant montes pópulo , * & colle tiam.

Judicábit paúpei puli , & salvos fácie paúperum , * & hun calumniatórem.

Et permanébit cu & ante lunam,* in g tióne & generatión

Descendet sicut in vellus ; * & sic licídia stillántia su ram.

Oriétur in diébus stítia & abundántia donec auferátur lui

Et dominábitur usque ad mare ; * & mine usque ad té orbis terrárum.

Coram illo prócic thíopes , * & inim terram lingent.

Reges Tharsis & múnera ófferent : Arabum & Saba do ducent.

Et adorábunt eum reges terræ,* omne sérvient ei.

Quia liberábit pa à potente , * & pa cui non erat adjutc

Parcet paúperi & i

nas paúperum salvas

súris & iniquitáte ré-
inimas eórum ; * &
ɔile nomen eórum
llo.
ret, & dábitur ei de
ibiæ, & adorábunt
semper : * totâ die
ınt ei.
t firmamentum in
summis móntium :
ollétur super Líba-
ıctus ejus ; * &
t de civitáte sicut
terræ.
ɔmen ejus benedi-
sécula : * ante so-
nanet nomen ejus.
ıedicentur in ipso
ibus terræ, * omnes
ıagnificábunt eum.
ctus Dóminus Deus
qui facit mirabília

enedíctum nomen
tis ejus in æter-
& replébitur ma-
ejus omnis terra :
at.

Psalmus 97.

táte Dómino cánti-
a novum , * quia
ia fecit.
ávit sibi déxtera
& bráchium san-
jus.
n fecit Dóminus sa-
uum, * in conspectu
n revelávit justí-
iam.
ɔrdátus est miseri-
córdiæ suæ , * & veritátis
suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo , omnis terra : * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce psalmi , * in tubis ductílibus , & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspectu regis Dómini : * moveátur mare & plenitúdo ejus ; orbis terrárum , & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu : simul montes exultábunt à conspectu Dómini , * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia , * & pópulos in æquitáte.

Canticum. Is. 12.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus , & consolátus es me.

Ecce Deus Salvátor meus : * fiduciáliter agam , & non timébo ;

Quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus , * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris, * & dicétis in die illa : Confitémini Dómino , & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus ; * me-

mentóte quóniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit; * annuntiáte hoc in univerſa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion, * quia magnus in médio tuî Sanctus Iſrael.

Pſalmus 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus: * Deo noſtro ſit jucunda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus; * diſperſiónes Iſraélis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne: * psállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat juméntis eſcam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus

Non in fortitúdin voluntátem habébit; in tíbiis viri benepl erit ei.

Beneplácitum eſt no ſuper timentes e & in eis qui ſperant miſericórdia ejus.

Ant. Deus, qui di in miſericórdia, cùn mus mórtui peccátis vivificávit nos in Ch ut oſténderet abun divítias grátiæ ſuæ. 2.

Capitulum. 2. *Tim*

DEus nos liberáv vocávit vocatió ſanctâ; non ſecundù ra noſtra, ſed ſecu propóſitum ſuum, tiam quæ data eſt n Chriſto Jeſu ante té ſeculária.

Hymnus.

TUos canámus, G
Pio triumphos cá
Armis tuos victrícib
Muníre geſtis míl
His Orcus armis
tur;
His clauſtra pan
poli.
Quid arma non v
ſacro
Reſperſa Chriſti sán
Tu ſiſtis ad Chriſti
Dux blanda, ſonte
minam.
Saulum furóre pérci
Ceu fulmen, exturbas

VERSARE mentes éfficax,
Nutu rebelles állicis.
Duríssimum sese tuo
Cor sponte submittit jugo.
TE præda captantem volens
Amat sequi. Nullus trahit
Necessitátis ímpetus;
Divína sed virtus trahit.
SIT laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus;
De corde nostro fac tuæ
Virtus triumphet grátiæ.
Amen.

℣. Quid est homo, quòd memor es ejus; ℟. Aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. a. Deus omnes hómines vult salvos fieri, & ad agnitiónem veritátis veníre. *I. Tim.* 2.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. De plenitúdine ejus.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubescam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim universi qui sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonstra mihi; * & sémitas tuàs édoce me.

Dirige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à sǽculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Divisio Psalmi 24.

UNiversæ viæ Dómini misericórdia & véritas, * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est énim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse

evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî, * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt; * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delicta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniã multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam & érue me : * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Pſalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi; * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea; * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula, * prótegar in velamento alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem me-

am; * dediſti hæred timéntibus nomen

Dies ſuper dies re jícies, * annos ejus in diem generatiónis nerationis.

Pérmanet in ætern conſpectu Deì : * cordiam & veritáte quis requíret?

Sic pſalmum dica mini tuo in ſéculum li, * ut reddam vo de die in diem.

Ant. De plenitúdi nos omnes accépim grátiam pro grátia. J

AD TERTI

Ant. 5. a. Hauriétis

Pſalmus 41.

QUemádmodum derat cervus a tes aquárum, * ita rat ánima mea ad te

Sitívit ánima Deum fortem, viv quando véniam, & rébo ante fáciem D

Fuérunt mihi lá meæ panes die ac no dum dícitur mihi qu Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus & effúdi in me á meam, * quóniam bo in locum tabe admirábilis, uſque mum Dei.

In voce exultati confeſſiónis, * ſon lantis.

Quare triſtis es,

mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ : * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus ?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * Quare tristis es, ánima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Déo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Psalmus 42.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti ? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus ?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam; * ipsa me deduxérunt & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris. *Isai.* 12.

Capitulum. Isai. 55.

OMnes sitientes, veníte ad aquas; & qui non habétis argentum, properáte, émite, & comédite.

℟. *br.* Flúminis ímpetus * Lætíficat civitátem Dei. ℣. Deus in médio ejus. * Lætíficat civitátem Dei. Glória. ℟. Flúminis. *Ps.* 45.

℣. Flumen Dei replétum est aquis ; parasti cibum illórum: ℟. Quóniam ita est præparátio ejus. *Ps.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Misericórdiam.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum ; * psaltérium jucundum cum cithara.

Buccináte in neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ.

Quia præceptum in Israel est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus ; * manus ejus in cóphino serviérunt.

Divisio Psalmi 80.

IN tribulatióne invocasti me, & liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis, probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te : * Israel, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti ; * di-

láta os tuum, &
illud.

Et non audívi
meus vocem mea
Israel non inten

Et dimísi eos
desidéria cordis
ibunt in adinve
suis.

Si pópulus meu
me, * Israel si in
ambulasset :

Pro níhilo fórsi
cos eórum humili
& super tribulant
sissem manum me

Inimíci Dómin
sunt ei ; * & eri
eórum in sécula.

Et cibávit eos
frumenti, * &
melle saturávit

Psalmus

QUàm dilecta
cula tua, Dó
tútum ! * conc
déficit ánima me
Dómini.

Cor meum & ca
exultavérunt in
vum.

Etenim passer in
domum, * & turt
sibi, ubi ponat pu

Altária tua, Dó
tútum, * Rex
Deus meus.

Beáti qui hábita
mo tua, Dómine
cula seculórum l
te.

Beátus vir cuju

xílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit!

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster áspice, Deus, * & réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te!

Ant. Misericórdiam & veritátem díligit Deus; grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Capitulum. Rom. 8.

Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus filii Dei; si autem filii, & hærédes.

℟. *br.* Beáta gens * Cujus est Dóminus Deus ejus!

℣. Pópulus quem elégit in hæreditátem sibi. * Cujus est. Glória. ℟. Beáta gens. *Ps.* 32.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ; ℟. Hæréditas mea præclára est mihi. *Ps.* 15.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Grátia Dei.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum eléctis meis; jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino; * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio sanctórum: * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Divisio Psalmi 88.

DOmine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliasti sicut vulnerátum supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra: orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti; * Aquilónem & mare tu creasti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in justítia tua exaltabuntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & Sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dix

Pósui adjutórium in p

te, & exaltávi electu

plebe mea.

Invéni David se

meum, * óleo sanct

unxi eum.

Manus enim mea

liábitur ei, * & brác

meum confortábit ei

Nihil profíciet ini

in eo, * & fílius iniq

tis non appónet nocé

Et concídam à

ipsíus inimícos ejus,

odientes eum in f

convertam.

Et véritas mea & 1

ricórdia mea cum ip

& in nómine meo ex

bitur cornu ejus.

Et ponam in mar

num ejus, * & in f

nibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me:

meus es tu, * Deus n

& susceptor salútis n

Et ego primogénitu

nam illum, * excelsur

régibus terræ.

In ætérnum servát

misericórdiam meam

testaméntum meum f

ipsi.

Et ponam in sæculu

culi semen ejus, * & t

num ejus sicut dies cœ

Si autem derelíqu

fílii ejus legem mear

& in judíciis meis non

buláverint;

Si justítias meas prof

verint, * & mandáta mea non custodíerint;

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * Semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * & sicut luna perfecta in ætérnum; & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui, * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus; * posuisti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam; * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum; * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne, * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus; * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem; * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituisti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine; * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Grátia Dei, vita æterna in Christo Jesu Dómino nostro. *Rom.* 6.

Capitulum. Apoc. 3.

ECce sto ad óstium, & pulso, dicit Dóminus: si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum.

℟. *breve.* Non privábit

bonis eos qui ámbulant * In innocéntia. ℣. Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te! * In innocéntia. Glória. ℟. Non privábit. *Ps.* 83.

℣. Oculi Dómini super justos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Ps.* 33.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. Exhortámur.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego díxi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ, * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multùm repléti sumus despectióne.

Quia multùm repléta est ánima nostra; * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Psalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum; * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient

am exultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei;

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus; * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam, * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eum; * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et filii eórum, usque in séculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi: * hìc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David; * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. 2. *Cor.* 6.

Capitulum. Eccli. 15.

APpósuit tibi Deus aquam & ignem: ad quod volúeris, pórrige manum tuam. Ante hóminem vita & mors, bonum & malum: quod placúerit ei, dábitur illi.

Hymnus.

SUPERBA gens mortálium,
Fastu profáno quid tumes?
Quodcumque rectum pérficis,

Dei faventis munus est.
Nil víribus debes tuis.
Ni, fons salútis, Grátia
Tuos labóres próvehat,
Nil, vana virtus, éfficis.
Dat velle, dat rectum sequi,
Dat ipse quod jubet, Deus.
Dum nos corónat, & sua
Simul corónat múnera.
Poscamus ergo súpplices
Cœleste donum grátiæ;
Nec, sponte quod præbet Deus,
Rebelle pectus réspuat.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus;
De corde nostro fac tuæ
Virtus triumphet Grátiæ. Amen.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, ℟. Quam abscondísti timéntibus te! *Ps.* 30.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. b. Quì perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. *Matth.* 10.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Exaudi.

Psalmus 31.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi; * & gloriámini, omnes recti corde.

ſalmus 38.
: Cuſtódiam vias
s, * ut non de-
in lingua mea.
ori meo cuſtó-
cùm consíſteret
adversùm me.
ui, & humiliátus
ilui à bonis; * &
as renovátus eſt.
uit cor meum in-
& in meditatió-
tardeſcet ignis.
s ſum in lingua
Notum fac mihi,
finem meum.
erum diérũ meó-
s eſt; * ut ſciam
t mihi.
nenſurábiles po-
; meos: * & ſub-
ea tanquam níhi-
te.
ntamen univerſa
* omnis homo

amen in imágine
t homo: * ſed &
nturbátur.
urízat, * & ignó-
ngregábit ea.
nc quæ eſt expe-
a? nonne Dómi-
c ſubſtántia mea
eſt.
ſio Pſalmi 38.
nnibus iniquitáti-
meis érue me: *
um inſipienti de-

tui, & non apérui
, quóniam tu fe-

ciſti: * ámove à me plagas tuas.

A fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuiſti hóminem.

Et tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrígerer priuſquam ábeam; * & ámpliùs non ero.

Ant. Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Chriſtum qui paſſus eſt pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Hymnus.

O MIRA Patris cáritas!
Sic ille dilexit ſuos,
Ut ſponte natum tráderet:
Servi fit obſes Fílius.

SPLENDORIS ímmemor ſui,
Noſtræ ſalútis fit memor:
Ut nos in altum próvehat,
Ad ima deſcendit Deus.

PER mille fuſum vúlnera
Totum dat orbi ſánguinem;

Hoc fonte nascens grátia;
Terras inundans éxpiat.

Dum cæsa tortóris manu
Procumbit insons víctima;
Hanc ímmolat cœlo Pater,
Hanc mactat in terris amor.

Qui nos creávit; laus Patri,
Qui nos redémit Filio;
Fovens redemptos Grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. b. Deus.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem; * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt; & super eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & prævâluit in va
sua.

Ego autem sicut
fructífera in domo I
sperávi in misericórd
in æternum, & in sé
séculi.

Confitébor tibi in
lum quia fecisti, * &
pectábo nomen tuum
niam bonum est in
spectu sanctórum tu

Psalmus 54.

EXaudi, Deus, o
nem meam, &
despéxeris deprecati
meam: * intende mi
exaudi me.

Contristátus sum in
citatióne mea, * &
turbátus sum à voc
míci, & à tribulatión
catóris.

Quóniam declinav
in me iniquitátes, *
ira molesti erant mi

Cor meum contur
est in me, * & fo
mortis cécidit super

Timor & tremor
runt super me, * &
texérunt me ténebr

Et dixi: Quis dabi
pennas sicut columb
& volábo, & requie

Ecce elongávi fugi
& mansi in solitúdir

Expectábam eun
salvum me fecit * à
lanimitáte spíritûs &
pestáte.

Præcipita, Dómir

dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas, * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique.

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos * & descendant in infernum viventes.

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi, * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEspere & mane & merídie narrábo, & annuntiábo; * & exaúdiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi, * quóniam inter multos erant mecum.

Exaúdiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum, * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, dedúces eos * in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos; * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Deus erat in Christo, mundum reconcílians sibi. 2. *Cor.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Tráditus est.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam, * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea,

neque peccátum meum, Dómine; * sine iniquitáte cucurri & direxi.

Exurge in occursum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes: * non misereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad vésperam, & famem patientur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore suo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Divisio Psalmi 58.

FOrtitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus ostendet mihi super inimícos meos: ne occídas eos; * nequandò obliviscantur pópuli mei.

Disperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * & comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, &
erunt.

Et scient quia De
minábitur Jacob, *
nium terræ.

Convertentur ad v
ram, & famem pat
ut canes, * & circu
civitátem.

Ipsi dispergentur ad
ducandum; * si ver
fúerint saturáti, &
murábunt.

Ego autem cantáb
titúdinem tuam, * &
tábo manè misericó
tuam.

Quia factus es sus
meus, * & refúgium
in die tribulatiónis

Adjútor meus, tib
lam, quia Deus sus
meus es: * Deus n
misericórdia mea.

Psalmus 63.

EXaudi, Deus, o
nem meam, cùn
precor; * à timóre in
éripe ánimam mean

Protexisti me à co
tu malignántium, * a
titúdine operántiun
quitátem.

Quia exacuérunt
dium linguas suas;
tendérunt arcum ren
ram, ut sagittent in
tis immaculátum.

Súbitò sagittábun
& non timébunt; *
vérunt sibi sermóne
quam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos; * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes; * defecérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum, * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos, * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Tráditus est Christus propter delicta nostra. *Rom.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Ipse est.

Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus; * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans; raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam, * & delicta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubescant in me, qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me; * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam, * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilícium, * & factus sum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur, qui sedébant in porta, * & in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, *

in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto ut non infigar, * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua: * secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam; * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit; * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel, * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in s[...]
lum.

Obscurentur óculi e[...] ne vídeant, * & d[...] eórum semper incu[...]

Effunde super e[...] tuam, * & furor i[...] comprehendat eos.

Fiat habitátio eór[...] serta, * & in taber[...] eórum non sit qui i[...] tet.

Quóniam quem [...] cussisti, persecúti s[...] & super dolórem [...] rum meórum addi[...]

Appóne iniquitá[...] per iniquitátem eó[...] & non intrent in ju[...] tuam.

Deleantur de lib[...] véntium, * & cu[...] non scribantur.

Ego sum pauper [...] lens: * salus tua, [...] suscépit me.

Altera divisio Psal[...]

LAudábo nome[...] cum cántico, * [...] gnificábo eum in la[...]

Et placébit Deo su[...] tulum novellum, * [...] producentem & su[...]

Vídeant paúperes [...] tentur: * quærite [...] & vivet ánima vest[...]

Quóniam exaudív[...] peres Dóminus, * [...] ctos suos non desp[...]

Laudent illum c[...] terra, * mare, & [...] reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris tantùm, sed étiam pro totíus mundi. 1. *Joann.* 2.

℣. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; ℟. Et ánima mea quam redemisti. *Ps.* 70.

Pater noster.

AD LAUDES.

Ant. 7. ç. Justus perit.

Psalmus 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te, omnes qui quærunt te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias.

Quóniam firmamentum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui.

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea à juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantátio mea semper: * tanquam prodígium factus sum multis, & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi, * & qui custo-

diébant ánimam meam, consílium fecérunt in unũ,

Dicentes : Deus derelíquit eum; * persequímini & comprehéndite eum, quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confusióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Divisio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justítiam tuam, * totâ die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuisti me à juventúte mea; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et usque in senectam & sénium : * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est;

Poténtiam tuam & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima quæ fecisti, magnália; * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulatiónes, m[...] malas! & convers[...] ficasti me, * & d[...] terræ íterùm redu[...]

Multiplicasti ma[...] tiam tuam, * & co[...] consolátus es me.

Nam & ego co[...] tibi in vasis psalmi[...] tem tuam : * Deu[...] lam tibi in cíthara, [...] Israel.

Exultábunt láb[...] cùm cantávero tib[...] ánima mea quan[...] misti.

Sed & lingua m[...] die meditábitur j[...] tuam, * cùm co[...] revériti fúerint q[...] runt mala mihi.

Canticum Habac[...]

DOmine, aud[...] ditiónem tua[...] tímui.

Dómine, opus [...] in médio annórum [...] illud.

In médio annó[...] tum fácies : * cù[...] fúeris, misericórdi[...] dáberis.

Deus ab austro v[...] & Sanctus de mon[...] ran.

Opéruit cœlos [...] ejus; * & laudis e[...] na est terra.

Splendor ejus ut l[...] * córnua in mánib[...]

Ibi abscóndita e[...]

ejus : * ante fáciem
)it mors.
:grediétur diábolus
edes ejus ; * ftetit ,
fus eft terram.
:it, & diffolvit gen-
t contríti funt mon-
ıli.
rváti funt colles
ab itinéribus æter-
ejus.
iquitáte vidi tentó-
ıiópiæ:* turbabun-
es terræ Mádian.
ıquid in flumínibus
;, Dómine ; * aut
ínibus furor tuus ,
ıari indignátio tua?
cendes fuper equos
& quadrígæ tuæ
).
tans fufcitábis ar-
ım , * juramenta
s quæ locútus es.
os fcindes terræ :
t te, & doluérunt
; * gurges aquá-
nfiit.
: abyffus vocem
* altitúdo manus
ávit.
: luna ftetérunt in
ulo fuo ; * in luce
um tuárum ibunt,
ndóre fulgurantis
ıæ.
émitu conculcábis
* & in furóre ob-
:ies gentes.
fus es in falútem
tui , * in falútem
ırifto tuo.

Percuffifti caput de do-mo ímpii;* denudafti fundamentum ejus ufque ad collum.

Maledixifti fceptris ejus, cápiti bellatórum ejus , * veniéntibus ut turbo ad difpergendum me.

Exultátio eórum * ficut ejus qui dévorat paúperem in abfcóndito.

Viam fecifti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eft venter meus : * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óffibus meis , * & fubter me fcáteat ;

Ut requiefcam in die tribulatiónis, * ut afcendam ad pópulum accinctum noftrum.

Ficus enim non florébit, * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ , * & arva non afferent cibum.

Abfcindétur de ovíli pecus , * & non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo , * & exultábo in Deo Jefu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quafi cervórum.

Et fuper excelfa mea dedúcet me victor * in pfalmis canentem.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum : laudábo Dóminum in vita mea, * psallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis sunt!

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos, * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas : pupillum & víduam suscípiet, * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula; * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Justus perit, & non est qui recógitet in corde suo. *Isai.* 57.

Capitulum. Hebr. 12.

ASpicientes in auctórem fidei, & consummatórem Jesum, qu pósito sibi gaúdio, su crucem, confusión temptâ, recogitáte ut ne fatigémini áni stris deficientes.

Hymnus.

QUICUMQUE d cruci
Dei vides imágine
Simulque diro cón
Mucróne confossun

AGNOSCE, quant nere
Natúra læsa décid
Divínus en tanti cr
Medéla sola vúlne

NOS ergo Chris nocens
Livóre sanávit suo
Nostrosque langué lit
Ut lánguidis foret s

QUI tanta passu Deus,
Fac, írritus non sit
Nec sánguinis fruc
Sinas nocentes pér

QUI nos creávit Patri;
Qui nos redémit, I
Fovens redemptos g
Sit par tibi laus, S
Amen.

℣. Ad te clamávi anxiarétur cor meu Quia factus es spes Deus. *Ps.* 60.

Ad Bened. *Ant.* Commendat caritát Deus in nobis; quó cùm peccatóres es

pro nobis mór-
Rom. 5.
R I M A M.
. c. Recogitáte.
almus 34.
Dómine, nocen-
; * expugna im-
s me.
nde arma & ſcu-
: exurge in adju-
nihi.
e frámeam, &
adversùs eos qui
ntur me: * dic
eæ: Salus tua ego

ndantur & reve-
* quærentes áni-
am.
ntur retrorsùm,
adantur, * cogi-
ihi mala.
nquam pulvis an-
venti, * & ánge-
ini coarctans eos.
illórum ténebræ
am, * & ángelus
pérſequens eos.
am gratis abſcon-
nihi intéritum lá-
: * ſupervácuè
vérunt ánimam

illi láqueus quem
, & cáptio quam
it, apprehendat
& in láqueum ca-
ſum.
a autem mea exul-
Dómino, * &
itur ſuper ſalutári

Omnia oſſa mea dicent: * Dómine, quis ſímilis tibi!

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & paúperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

Surgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam; * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam: * quaſi lugens & contriſtátus, ſic humiliábar.

Et adversùm me lætáti ſunt, & convenérunt; * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti: tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne; * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies; * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna; * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergaúdeant mihi qui adversantur mihi iníquè; * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge; vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXurge, & intende judício meo; * Deus meus, & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non supergaúdeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justítiam meam; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Recogitáte eu[m qui] talem sustínuit à p[ecca]tóribus adversùm se[met] ipsum contradictió[nem]. *Hebr.* 12.

AD TERTIA[M]

Ant. 4. D. Record[a]...

Psalmus 25.

JUdica me, Dóm[ine,] quóniam ego in i[nno]céntia mea ingressus [sum:] * & in Dómino spe[rans] non infirmábor.

Proba me, Dómin[e, &] tenta me: * ure renes & cor meum.

Quóniam miseric[órdia] tua ante óculos meos [est:] & complácui in ve[ritáte] tua.

Non sedi cum co[ncílio] vanitátis, * & cum [iní]qua geréntibus nor[in]troíbo.

Odívi ecclésiam [mali]gnántium, * & cum [im]piis non sedébo.

Lavábo inter innoc[entes] manus meas, * & [cir]cúmdabo altáre tuum [Dó]mine;

Ut aúdiam voce[m lau]dis, * & enarrem uni[vérsa] mirabília tua.

Dómine, dilexi de[córem] domûs tuæ, * & locu[m ha]bitatiónis glóriæ tu[æ.]

Ne perdas cum ín[piis] Deus, ánimam mea[m:] & cum viris sánguinu[m vi]tam meam:

In quorum mánib[us]

es ſunt, * déxtera
repléta eſt munéri-

autem in innocéntia
greſſus ſum; * rédi-
, & miſerére meî.
meus ſtetit in dire-
in eccléſiis benedí-
:, Dómine.
Pſalmus 39.
pectans expectávi
ominum, * & in-
mihi.
exaudívit preces
* & eduxit me de
niſériæ, & de luto

tátuit ſuper petram
meos, * & direxit
s meos.
mmíſit in os meum
um novum, * car-
Deo noſtro.
ébunt multi, & ti-
nt, * & ſperábunt in
no.
tus vir cujus eſt no-
Dómini ſpes ejus, *
n reſpexit in vanitá-
insánias falſas!
lta feciſti tu, Dómi-
us meus, mirabília
* & cogitatiónibus
on eſt qui ſímilis ſit

nuntiávi & locútus
* multiplicáti ſunt
númerum.
rifícium & oblatió-
noluiſti, * aures au-
perfeciſti mihi.
locauſtum & pro pec-
cáto non poſtulaſti; * tunc
dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum
eſt de me, ut fácerem vo-
luntátem tuam: * Deus
meus, vólui, & legem
tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam
tuam in eccléſia ma-
gna: * ecce lábia mea non
prohibébo; Dómine, tu
ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſ-
condi in corde meo; *
veritátem tuam & ſalutáre
tuum dixi.

Non abſcondi miſericór-
diam tuam & veritátem
tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine,
ne longè fácias miſeratió-
nes tuas à me: * miſeri-
córdia tua & véritas tua
ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedé-
runt me mala, quorum non
eſt númerus: * compre-
hendérunt me iniquitátes
meæ, & non pótui ut vi-
dérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper
capillos cápitis mei, * &
cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dó-
mine, ut éruas me; * Dó-
mine, ad adjuvandum me
réſpice.

Confundantur & reve-
reantur ſimul, qui quærunt
ánimam meam, * ut áu-
ferant eam.

Convertantur retrorsùm & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur super te, omnes quærentes te; * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper: * Dóminus sollícitus est meî.

Adjútor meus, & protector meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Recordáre paupertátis, absínthii & fellis. *Thren.* 3.

Capitulum. 1. *Petr.* 4.

CHristo passo in carne, & vos eádem cogitatióne armámini; quia qui passus est in carne, désiit à peccátis.

℟. *breve.* Protector noster, * Aspice, Deus. ℣. Et réspice in fáciem Christi tui. * Aspice, Deus. Glória. Protector. *Ps.* 83.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; ℟. Effúndite coram illo corda vestra. *Ps.* 61.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Hæc récolens.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquisti? * longè à salúte meâ verba deli[ctorum] meórum.

Deus meus, clam[abo per] díem, & non exaú[dies]: & nocte, & non [ad insi]piéntiam mihi.

Tu autem in san[cto ha]bitas, * laus Israel.

In te speravérun[t patres] nostri: * speravér[unt, &] liberasti eos.

Ad te clamavéru[nt, &] salvi facti sunt: * [in te] speravérunt, & n[on sunt] confúsi.

Ego autem sum v[ermis] & non homo; * [oppro]brium hóminum & [abje]ctio plebis.

Omnes videntes [me de]risérunt me: * loc[uti sunt] lábiis, & movérun[t caput].

Sperávit in Dómi[no, eri]piat eum: * salvun[m faciat] eum, quóniam vu[lt eum].

Quóniam tu es [qui ex]traxisti me de ven[tre]: spes mea ab ubérib[us ma]tris meæ, in te pr[ojectus] sum ex útero.

Divisio Psalmi

DE ventre matri[s meæ] Deus meus es [tu]: ne discésseris à me.

Quóniam tribulát[io pro]xima est, * quóni[am non] est qui ádjuvet.

Circumdedérunt [me vi]tuli multi; * tauri [pingues] obsedérunt me.

Aperuérunt supe[r me]

it leo rápiens
effúsus sum,
a sunt ómnia
t cor meum
a liquescens *
atris mei.
uam testa vir-
: lingua mea
ibus meis ; *
em mortis de-
circumdedé-
nes multi : *
nalignántium
nanus meas &
: * dinumera-
ia ossa mea.
nsideravérunt
nt me ; * divi-
stimenta mea,
em meam mi-
m.
, Dómine, ne
auxílium tuũ
l defensiónem
oice.
ámea, Deus,
eam ; * & de
únicam meam.
ex ore leónis, *
us unicórnium
n meam.
nomen tuum
eis ; * in médio
udábo te.
étis Dóminum,
n : * universum
ob, glorificáte

Tímeat eum omne semen Israel, * quóniam non sprevit neque despexit deprecatiónem páuperis :

Nec avertit fáciem suam à me ; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Altera divisio Psalmi 21.

APud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabuntur, & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur, & convertentur ad Dóminum * universi fines terræ.

Et adorábunt in conspectu ejus * universæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet, * & semen meum serviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Hæc récolens in

corde meo, ídeò sperábo. *Thren.* 3.

Capitulum. 1. *Tim.* 2.

UNus mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus, qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus.

℟. *br.* Deus meus es tu, * Ne discésseris à me. ℣. Quóniam non est qui ádjuvet. * Ne discésseris à me. Glória. ℟. Deus. *Ps.* 21.

℣. Aliéni insurrexérunt adversùm me; ℟. Dóminus suscéptor est ánimæ meæ. *Ps.* 53.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Mihi absit.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum; * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu; * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odisti obser
tátes * super
Ego autem
sperávi: * ex
tábor in mise
Quóniam r
militátem me
sti de necessi
mam meam.
Nec conclus
nibus inimíci
loco spatióso
Divisio P
MIserére
ne, qu
lor: * contu
ira óculus n
mea, & vent
Quóniam
lóre vita me
mei in gemít
Infirmáta
táte virtus m
mea conturb
Super om
meos factus
brium, & vic
de, * & tim
Qui vidéb
fugérunt à me
datus sum ta
tuus à corde
Factus sum
pérditum; *
dívi vitupera
tórum comm
circúitu.
In eo dum
simul advers
cípere ánima
siliáti sunt.
Ego autem

: * dixi : Deus
tu ; in mánibus
es meæ.
ıe de manu inimi-
neórum , * & à
ntibus me.
fáciem tuam super
tuum ; salvum me
sericórdia tua ; *
, non confundar ,
i invocávi te.
scant impii , & de-
: in infernum ; *
nt lábia dolósa ,
quuntur adversùs
niquitátem , * in
, & in abusióne.
ivisio Psalmi 30.
n magna multitú-
dulcédinis tuæ ,
, * quam abscon-
éntibus te !
isti eis qui sperant
n conspectu filió-
inum.
les eos in abscón-
i tuæ , * à contur-
óminum.
:s eos in taberná-
* à contradictió-
rum.
ctus Dóminus , *
mirificávit mise-
suam mihi in ci-
níta.
m dixi in excessu
:æ : * Projectus
e oculórum tuó-

:xaudisti vocem
meæ , * dum cla-
l te.

Dilígite Dóminum , omnes sancti ejus , * quóniam veritátem requíret Dóminus , & retribúet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite , & confortétur cor vestrum , * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Gal. 6.*

Capitulum. 1. Petr. 2.

CArissimi, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequámini vestígia ejus.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus sum. ℣. Et dolor meus in conspectu meo semper. * In flagella parátus sum. Glória. ℟. Ego, Dómine. *Ps. 37.*

℣. In Deo salutáre meum & glória mea ; ℟. Deus auxilii mei , & spes mea in Deo est. *Ps. 61.*

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Próprio Fílio suo.

Psalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea , * dicat nunc Israel :

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea ; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres , *

prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundantur & convertantur retrorsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priusquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos ; * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Psalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine ; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Is
ex ómnibus iniquit
ejus.

Psalmus 139.

ERipe me, Dómin
hómine malo ; *
iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt i
tátes in corde, * to
constitu ant prælia

Acuérunt linguas
cut serpentis : * ven
áspidum sub lábiis e

Custódi me, Dór
de manu peccatóris
ab homínibus iníquis
me.

Qui cogitavérunt
plantáre gressus me
abscondérunt super
queum mihi.

Et funes extendéri
láqueum, * juxta ite
dalum posuérunt mi

Dixi Dómino : Deus
es tu ; * exaudi, Dó
vocem deprecatiónis

Divisio Psalmi 1

DOmine, Dómin
tus salútis mea
obumbrásti super
meum in die belli.

Ne tradas me, Dór
à desidério meo pe
ri : * cogitavérunt c
me, ne derelinquas m
fortè exaltentur.

Caput circúitûs eór
labor labiórum ips
opériet eos.

Cadent super eos c
nes, in ignem dejícies

iis non subsistent.
nguósus non diri-
terra : * virum in-
ıala cápient in in-

ıvi quia fáciet Dó-
ıdícium ínopis, *
ctam paúperum.
ıtamen justi confi-
· nómini tuo ; *
ábunt recti cum
o.
salmus 141.
: meâ ad Dómi-
ı clamávi, * voce
Dóminum depre-
m.
ı in conspectu ejus
:m meam; * & tri-
ıem meam ante ip-
ınúntio.
ficiendo ex me spí-
ıeum ; * & tu co-
sémitas meas.
hac quâ ambulá-
abscondérunt lá-
nihi.
derábam ad déxte-
c vidébam ; * &
t qui cognósceret

fuga à me, * &
qui requírat áni-
eam.
ávi ad te, Dómi-
dixi : Tu es spes
órtio mea in terra
ım.
de ad deprecatió-
am, * quia humi-
ım nimis.
:ame à persequén-
tibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Próprio Fílio suo non pepercit Deus; sed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8.

Capitulum. 2. *Cor.* 5.

CAritas Christi urget nos, æstimantes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt. Et pro ómnibus mórtuus est Christus, ut & qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est.

Hymnus.

SPERATE, Mortáles, gravi
Peccáta quos premunt jugo :
Qui sanguis in terras fluit,
Vestræ salútis pignus est.

DIVINA mundi Víctima,
Amando non servas modum.
Cur totus it venis cruor?
Guttam dedisse súfficit.

IMMENSUS hoc Amor jubet,
Suasque dat leges tibi.
Hic solus impónit crucem,
Et crux amanti fit levis.

SIC ergo, Christe, nos amas?
Salváre sic mundum juvat?
O ter beátum! cui licet
Tecum pati, tecúm mori.

Qui nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio:
Fovens redemptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Deo subjecta esto, ánima mea; ℟. Quóniam ab ipso patiéntia mea. *Ps. 61.*

Ad Magníficat, *Ant.* 1. d. Si quis non amat Dóminum nostrum Jesum Christum, sit anáthema. *I. Cor. 16.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Dómine.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum, * & sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem; * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus, * & non est sánitas in c
mea.

Afflictus sum & h
liátus sum nimis, * r
bam à gémitu cordis

Dómine, ante te
desidérium meum;
gémitus meus à te n
abscónditus.

Divisio Psálmi 3

COr meum cont
tum est, dereliqu
virtus mea; * & l
oculórum meórum,
sum non est mecum.

Amíci mei & pr
mei * adversùm m
propinquavérunt &
runt.

Et qui juxta me e
de longè stetérunt,
vim faciébant qui q
bant ánimam meam.

Et qui inquirébant
mihi, locúti sunt v
tes, * & dolos tot
meditabantur.

Ego autem tan
surdus non audiéba
& sicut mutus non
riens os suum.

Et factus sum sicu
mo non aúdiens, * &
habens in ore suo red
tiónes.

Quóniam in te, I
ne, sperávi: * tu exa
me, Dómine Deus m

Quia dixi: Nequ
supergaúdeant mihi i
ci mei; * & dum co
ventur pedes mei,

& magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum, * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus; * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 55.

MIserére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die; * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur; * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abscondent, * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo,

Sicut & in promissióne tua: * tunc convertentur inimíci mei retrorsùm.

In quacumque die invocávero te, * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum; in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine, ante te omne desidérium meum; & gémitus meus à te non est abscónditus.

SABBATO

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminum reddentem justis mercédem labórum suórum, * Veníte, adorémus. *Sap.* 10.

Hymnus.

HOMO creátur; hunc Deus
Cœleſtis oris hálitu
Succendit, & vivam ſuî
Spiráre dat imáginem.
HEU! cæca cordis právitas!
Jugum rebellis éxcutit;
Deo ſuperbus nec timet
Æquáre pulvis vérticem.
HINC pœna peccáti, labor
Cum patre natos óbruit.
Hinc terra cultóris manu
Verſanda ſpinas prótulit.
OMNES dolóris filii;
Omnes labóri náſcimur.
Inter labóres vívimus,
Labóre vitam claúdimus.
AT non caret fructu labor,
Factus medéla críminis:
Corpus domat, cor érigit,
Et munit ad cœlum viam.
QUI nos corónat, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio:
Almâ juvans nos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Ego.

Pſalmus 16.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam; * intende deprecatiónem meam.

Aúribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat; * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & visitaſti nocte: * igne me examinaſti, & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Diviſio Pſalmi 16.

MIrífica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me, nunc circumdedérunt me; * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam

meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis, * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo; * satiábor cùm apparúerit glória tua.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine; satiábor cùm apparúerit glória tua.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Apud te.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas;

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram; * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo ; * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis : * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Pſalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te ; * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum : Exquisívit te fácies mea ; * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me, * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto ; * ne derelinquas me, neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me ; * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua ; * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bo
mini * in terra viv
Expecta Dóminu
ríliter age, * & co
tur cor tuum, &
Dóminum.

Pſalmus 35.

DIxit injuſtus ut
quat in ſemeti
non eſt timor Dei an
los ejus.

Quóniam dolóse
conſpectu ejus, * u
niátur iníquitas ej
ódium.

Verba oris ejus in
& dolus : * nóluit
gere, ut bene ágeret.

Iniquitátem medit
in cubíli ſuo ; * áſti
ni viæ non bonæ,
tiam autem non od

Dómine, in cœlo
ricórdia tua ; * &
tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut
Dei, * judícia tua a
multa.

Hómines & jume
vábis, Dómine : *
ádmodùm multiplica
ſericórdiam tuam, I

Fílii autem hómi
in tégmine alárum t
ſperábunt.

Inebriabuntur ab u
domûs tuæ, * & to
voluptátis tuæ potáb

Quóniam apud
fons vitæ, * & in l
tuo vidébimus lume

Prætende miſeric

ciéntibus te, * &
m tuam his qui re-
t corde.
véniat mihi pes su-
, * & manus pec-
non móveat me.
ecidérunt qui ope-
iniquitátem, * ex-
nt, nec potuérunt

Apud te, Dómine,
vitæ, & in lúmine
ébimus lumen.
. NOCTURNO.
6. F. Gloriósa.
Psalmus 46.
nes gentes, plaú-
te mánibus: * ju-
Deo in voce exulta-

niam Dóminus ex-
terríbilis: * Rex
super omnem ter-

cit pópulos nobis,
entes sub pédibus

nobis hæreditátem
* spéciem Jacob
ilexit.
ndit Deus in júbi-
: Dóminus in voce

ite Deo nostro, psál-
psállite Regi no-
sállite.
niam Rex omnis
Deus, * psállite sa-
.
ábit Deus super gen-
Deus sedet super se-
nctam suam.

Príncipes populórum con-gregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolóres ut parturientis; * in spíritu vehementi cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam; * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætернum, & in séculum séculi: * ipse reget nos in sécula.

Psalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium * ómnium habitátio est in te.

Ant. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei.

℣. Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in ætернum, ℟. Propter retributiónem. *Ps.* 118.

Pater noster.

A D L A U D

Ant. 2. D. Non su

Psalmus 57.

SI veré útique jus loquímini, * rec dicáte, fílii hóminu

Etenim in corde tátes operámini; * ra injustítias manus concinnant.

Alienáti sunt pecc à vulva, erravérunt ro: * locúti sunt fals

Furor illis secund militúdinem serpen sicut áspidis surdæ, turantis aures suas

Quæ non exaúdi cem incantántium venéfici incantant pienter.

Deus cónteret den rum in ore ipsórum las leónum confring minus.

Ad níhilum dev tanquam aqua decur intendit arcum suu nec infirmentur.

Sicut cera quæ flu ferentur: * supe ignis, & non vidér lem.

Priusquàm intell spinæ vestræ rhamn sicut viventes, sic in sorbet eos.

Lætábitur justus víderit vindíctam nus suas lavábit in ne peccatóris.

Et dicet homo: S

lus justò; * útique
us júdicans eos in

Psalmus 66.
s misereátur nostrî,
benedícat nobis: *
et vultum suum su-
, & misereátur no-

gnoscámus in terra
im, * in ómnibus
salutáre tuum.
eantur tibi pópuli,
confiteantur tibi
mnes.
itur & exultent
* quóniam júdi-
ılos in æquitáte,
s in terra dírigis.
eantur tibi pópuli,
nfiteantur tibi pó-
nes: * terra dedit
suum.
lícat nos Deus,
ıoster; benedícat
ıs, * & métuant
mes fines terræ.
Psalmus 75.
tus in Judæa Deus:
in Israel magnum
ejus.
ctus est in pace lo-
s, * & habitátio
Sion.
onfrégit poténtias
, * scutum, glá-
bellum.
nans tu mirabíliter
bus æternis; * tur-
ıt omnes insipientes

miérunt somnum
suum, * & nihil invenérunt
omnes viri divitiárum in
mánibus suis.

Ab increpatióne tua;
Deus Jacob, * dormitavé-
runt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es; & quis
resístet tibi? * ex tunc ira
tua.

De cœlo audítum fecisti
judícium: * terra trémuit,
& quiévit.

Cùm exúrgeret in judí-
cium Deus, * ut salvos
fáceret omnes mansuétos
terræ.

Quóniam cogitátio hó-
minis confitébitur tibi, * &
relíquiæ cogitatiónis diem
festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómi-
no Deo vestro, * omnes
qui in circúitu ejus affertis
múnera;

Terríbili, & ei qui au-
fert spíritum príncipum, *
terríbili apud reges terræ.

Cantic. Moysi, Deut. 32.

AUdíte, cœli, quæ lo-
quor; * aúdiat terra
verba oris mei.

Concrescat ut plúvia do-
ctrína mea; * fluat ut ros
elóquium meum.

Quasi imber super her-
bam, & quasi stillæ super
grámina: * quia nomen
Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo
nostro: * Dei perfecta sunt
ópera, & omnes viæ ejus
judícia.

Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, * justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non filii ejus in sórdibus, * generátio prava atque perversa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit & creávit te?

Memento diérum antiquórum; * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * majóres tuos, & dicent tibi:

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat filios Adam;

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus; * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deserta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos suos, * & super eos vólitans,

Expandit alas suas, & assumpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit, * & non erat cum eo Deus aliénus.

Constítuit eum si
celsam terram, * u
deret fructus agró

Ut súgeret mel
tra, * oleúmque
duríssimo;

Bútyrum de arm
lac de óvibus; * cu
agnórum & aríetu
rum Basan:

Et hircos cum
trítici, * & sánguin
bíberet meracíssim

Incrassátus est di
& recalcitrávit: *
sátus, impinguátu
tátus.

Derelíquit Deun
rem suum, * & re
Deo salutári suo.

Provocavérunt
diis aliénis; * &
minatiónibus ad
diam concitavéru

Immolavérunt dæ
& non Deo, * d
ignorábant.

Novi recentésqu
runt, * quos non
runt patres eórum

Deum qui te gén
reliquísti; * & ol
Dómini creatóris t

Vidit Dóminus,
iracúndiam concitá
* quia provocavér
filii sui, & filiæ.

Et ait: Abscond
ciem meam ab eis
considerábo novíss
rum.

Generátio enim

& infidéles filii.
ıe provocavérunt
non erat Deus ; *
érunt in vanitáti-

provocábo eos
i non est pópu-
in gente stulta ir-
os.
.ccensus est in fu-
ı, * & ardébit
nferni novíssima.
itque terram cum
ıo, * & móntium
ıta combúret.
gábo super eos
& sagittas meas
in eis.
nentur fame ; *
ábunt eos aves
ıaríssimo.
əestiárum immit-
əs, * cum furóre
m super terram,
péntium.
rastábit eos glá-
intùs pavor; *
simul ac vírgi-
tentem cum hó-
e.
Ubinam sunt ? *
.ciam ex homíni-
óriam eórum.
ɔpter iram inimi-
stuli, * ne fortè
nt hostes eórum,
:rent : Manus no-
sa, * & non Dó-
fecit hæc ómnia.
bísque consilió est,
ırudéntia : * úti-
:rent & intellíge-

rent, ac novíssima provi-
dérent !

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia.

Nonne ídeò quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesauris meis ?

Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditiónis, * & adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum; * & in servis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmáta sit manus; * & clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam ;

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum ?

Surgant, & opituléntur

vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego sanábo; * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætcrnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea;

Reddam ultiónem hóstibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum; * & de captivitáte nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætcrnum.

Ant. Non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ re[...] lábitur in nobis. *Rom.* [...]

Capitulum. 1. *Cor.* [...]

NEscítis quòd ii q[...] stádio currunt, [...] nes quidem currunt; [...] unus áccipit bravíum? [...] cúrrite ut comprehend[...]

Hymnus.

PUGNATE, Christi [...]lites;
Fortes fide resístite.
Immensa promísit De[...]
Pio labóri præmia.

NON ille fluxas ac le[...]
Palmas dabit vincéntib[...]
Sed lucis æternæ decus,
Et pura semper gáudia.

MENTES beátas exc[...]
Formósa cœlitum do[...]
Hìc turba cœlis áltior [...]
Subjecta calcat sídera.

CADUCA vobis præ[...]
Offert levis mundi fa[...]
Vultus ad astra tóllite;
En ipse fit merces Deus.

HUC certa nos spes e[...]cat:
Huc vota tendant ómn[...]
Nec térreat brevis labor.
Æterna quos merces m[...]net.

QUI nos corónat, la[...] Patri;
Qui nos redémit, Fílio,
Almâ juvans nos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritu[...] Amen.

℣. Dómine, quis requi[...]scet in monte sancto tuo?
℟. Qui ingréditur sine m[...]

ꝛ operátur justítiam.

Bened. *Ant.* 8. g.
illam expectámus
Deus datúrus est his
lem suam nunquam
t ab eo. *Tob.* 2.

PRIMAM.

. 7. *d.* Conténdite.

Psalmus 40.

itus qui intélligit su-
r egénum & paúpe-
in die mala liberá-
n Dóminus.
inus consérvet eum,
ficet eum, & beátum
eum in terra; * &
idat eum in ánimam
orum ejus.
inus opem ferat illi
ctum dolóris ejus: *
um stratum ejus ver-
infirmitáte ejus.
dixi: Dómine, mi-
neî: * sana ánimam
, quia peccávi tibi.
ici mei dixérunt ma-
: * Quando morié-
eríbit nomen ejus?
ingrediebátur ut vi-
vana loquebátur: *
is congregávit ini-
m sibi.
diebátur foras, * &
átur in idipsum.
ersùm me susurrá-
nnes inimíci mei, *
ùm me cogitábant
nihi.
oum iníquum consti-
t advérsùm me; *
numquid qui dormit, non
adjíciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ
in quo sperávi, * qui edé-
bat panes meos, magnifi-
cávit super me supplanta-
tiónem.

Tu autem, Dómine,
miserére meî, & resúscita
me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam
volúisti me, * quóniam non
gaudébit inimícus meus su-
per me.

Me autem propter inno-
céntiam suscepisti, * &
confirmasti me in conspe-
ctu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus
Israel à século, & usque in
séculum: * Fiat, fiat.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, ira-
scantur pópuli: * qui
sedet super Chérubim, mo-
veátur terra.

Dóminus in Sion ma-
gnus, * & excelsus super
omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo
magno, quóniam terríbile
& sanctum est; * & honor
regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes: *
judícium & justítiam in Ja-
cob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum
nostrum, & adoráte sca-
bellum pedum ejus, * quó-
niam sanctum est.

Móyses & Aaron in sa-
cerdótibus ejus, * & Sá-

muel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propitius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus ; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Psalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea ; exurge, psaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine ; * & psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, * & super omnem terram glória tua.

Ut liberentur dilecti tui : * salvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * exul
dívidam Sichima
vallem tabernacu
métiar.

Meus est Gálaa
est Manasses : * &
suscéptio cápitis

Juda rex meus
lebes spei meæ.

In Idumæam
calceamentum m
mihi alienígenæ
cti sunt.

Quis dedúcet
vitátem munítam
dedúcet me usqu
mæam ?

Nonne tu, Deu
pulisti nos ; * &
bis, Deus, in virt
stris ?

Da nobis auxíli
bulatióne, * quia
lus hóminis.

In Deo faciém
tem ; * & ipse ad
dedúcet inimícos

Ant. Contendi
per angustam por
13.

AD TERT

Ant. 4. a. Vince

Psalmus 8

DOmine Deu
meæ, * in di
vi & nocte coram

Intret in consp
orátio mea ; *
aurem tuam ad
n eam.

Quia repléta

ânima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepulchris, quorum non es memor ámplius, * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longè fecísti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar; * óculi mei languérunt præ inópia.

Divisio Psalmi 87.

CLamávi ad te, Dómine, totâ die; * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília; * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam; * avertis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea; * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die; * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amícum & próximum; * & notos meos à miséria.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo qui fecit eum, * & fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo; * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligandos reges eó-

rum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Vincenti dabo édere de ligno vitæ quod est in paradíso Dei mei. *Apoc.* 2.

Capitulum. Apoc. 2.

VIncenti dabo manna abscónditum, & dabo illi cálculum cándidum; & in cálculo nomen novum scriptum quod nemo scit, nisi qui áccipit.

℞. *br.* Justi * Hæreditábunt terram. ℣. Et inhabitábunt in séculum séculi super eam.* Hæreditábunt terram. Glória. ℞. Justi. *Ps.* 36.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℞. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Unusquisque.

Psalmus 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, & intélligam in via immaculáta: * quando vénies ad me?

Perambulábam in innocéntia cordis mei * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam; * facientes p ricatiónes odívi.

Non adhæsit mih pravum; * declinar me malignum non cc cébam.

Detrahentem secrét ximo suo, * hunc québar.

Superbo óculo, & tiábili corde, * cum non edébam.

Oculi mei ad fidéli ræ, ut sédeant mecu ámbulans in via im láta, hic mihi minist

Non habitábit in domûs meæ qui facit biam: * qui lóquiti qua, non diréxit i spectu oculórum me

In matutíno inte bam omnes peccatór ræ, * ut dispérderem vitáte Dómini omne rantes iniquitátem.

Psalmus 108.

DEus, laudem me tacúeris, * q peccatóris, & os dol per me apertum est.

Locúti sunt advers linguâ dolósâ; * & nibus ódii circumde me, & expugnavér gratis.

Pro eo ut me dilig detrahébant mihi: autem orábam.

Et posuérunt adv me mala pro bonis ódium pro dilectió

tue super eum pec-
; * & diábolus
xtris ejus.
judicátur , éxeat
átus ; * & orátio
in peccátum.
lies ejus pauci , *
pátum ejus accí-
.
lii ejus órphani , *
ejus vídua.
tes transferantur
& mendícent ; *
itur de habitatió-
s.
tur fœnerátor om-
stántiam ejus , *
ant aliéni labóres

sit illi adjútor , *
ui misereátur pu-
s.
nati ejus in intéri-
in generatióne una
nomen ejus.
móriam rédeat iní-
atrum ejus in con-
óminì ; * & pec-
atris ejus non de-

contra Dóminum
: & dispéreat de
emória eórum ; *
quòd non est re-
fácere misericór-

secútus est hómi-
opem & mendí-
* & compunctum
nortificáre.
it maledictiónem ,
t ei : * & nóluit

benedictiónem , & elongá-
bitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum ; * & intrávit sicut aqua in interióra ejus , & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur ; * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum ; * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Divisio Psalmi 108.

ET tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum , * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me , quia egénus & pauper ego sum , * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cùm declínat , ablátus sum , * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio , * & caro mea immutáta est propter óleũ.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me , Dómine Deus meus : * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * & tu , Dómine , fecisti eam.

Maledícent illi , & tu

benedíces : * qui insurgunt in me, confundantur ; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre : * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit à dextris paúperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Unusquisque própriam mercédem accípiet secundùm suum labórem. *I. Cor.* 3.

Capitulum. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis.

℞. *br.* Expecta Dóminum, * Custódi viam ejus. ℣. Ut hæreditáte cápias terram. * Custódi viam ejus. Glória. ℞. Expecta. *Ps.* 36.

℣. Judícia Dómini vera ; ℞. In custodiendis illis retribútio multa. *Ps.* 18.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Qui ámbulat.

Psalmus 59.

DEus, repulísti nos, & destruxísti nos : * irátus es, & misertus es nobis.

Commovísti terr conturbasti eam : * contritiónes ejus, commóta est.

Ostendísti pópul dura ; * potasti no compunctiónis.

Dedísti metuénti significatiónem, * giant à fácie arcûs,

Ut liberentur dilect salvum fac déxterâ t exaudi me.

Deus locútus est i cto suo : * Lætábor, tíbor Síchimam, & vallem tabernaculó tíbor.

Meus est Gálaa meus est Manasses Ephraim fortitúdo mei.

Juda rex meus, * olla spei meæ.

In Idumæam ext calceamentum meu mihi alienígenæ : sunt.

Quis dedúcet me vitátem munítam ? dedúcet me usque i mæam ?

Nonne tu, Deus repulísti nos ; * & egrediéris, Deus, tútibus nostris ?

Da nobis auxíli tribulatióne, * qui salus hóminis.

In Deo faciémus tem ; * & ipse ad n dedúcet tribulantes

Psalmus 78.
;, venérunt gentes
hæreditátem tuam,
nt templum san-
um, * posuérunt
n in pomórum cu-

unt morticína ser-
órum escas volatí-
i, * carnes sanctó-
um béstiis terræ.
runt sánguinem
inquam aquam in
Jerúsalem; * &
qui sepelíret.
umus oppróbrium
ostris; * subsanná-
úsio his qui in cir-
stro sunt.
quò, Dómine, ira-
finem? * accen-
ut ignis zelus tuus?
le iram tuam in
quæ te non nové-
& in regna quæ
tuum non invoca-

comedérunt Ja-
& locum ejus de-
nt.
emíneris iniquitá-
rárum antiquárum;
cipent nos miseri-
uæ, * quia paúpe-
sumus nimis.
a nos, Deus salu-
ter; * & propter
nóminis tui, Dó-
bera nos.
pítius esto peccá-
; * propter nomen

Ne fortè dicant in géntibus: * Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natiónibus coram óculis nostris * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est.

Intróeat in conspectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum, * impropérium ipsórũ quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt; * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente, * & non memorétur nomen Israel ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul adversùm te testamentum dispo-

fuérunt tabernácula Idumæórum & Ismaelítæ.

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec, * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian & Sísaræ, * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor; * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb & Zeb, * & Zébee & Sálmana:

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam, * & sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit silvam, * & sicut flamma combúrens montes;

Ita persequéris illos in tempestáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ, * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant & conturbentur in séculum séculi, * & confundantur, & péreant.

Et cognoscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Ant. Qui ámbulat in justítiis, iste in excelsis habitábit; Regem in decóre suo

vidébunt óculi e

Capitulum. Ga

BOnum facie deficiámus; enim suo metém ficientes. Ergo du habémus, operé

℟. *br.* Quær num, * Et con ℣. Quærite fá semper. * Et co ni. Glória. ℟. Qu 104.

℣. Beáti qui judícium, ℟. E justítiam in omn *Ps.* 105.

AD VESP

QUÆ SUNT DE DOMI

Duplex

[*Ab Adventu tationem Domin ptuagesima inte Antiphonæ, C Hymnus ℣. &c. in Proprio Tem*

In Sabbatis

Ant. 4. D. Conv

Psalmus

DIlexi; quón diet Dómin cem oratiónis m

Quia incliná suam mihi, * & meis invocábo.

Circumdedéru lóres mortis, * inferni invenéru

Tribulatiónen rem invéni, * Dómini invocáv

O Dómine, líbera ánimam meam, * miſéricors Dóminus & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus: * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 1. a. Lætátus ſum.

Pſalmus 121.

Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Ant. Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: In domum Dómini íbimus.

Ant. 7. c. Illîc.

Pſalmus 132.

Ecce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite * quod deſcendit in barbam, barbam Aaron;

Quod deſcendit in oram veſtimenti ejus, * ſicut ros Hermon qui deſcendit in montem Sion;

Quóniam illîc mandávit Dóminus benedictiónem * & vitam uſque in ſǽculum.

Ant. Illîc mandávit Dóminus benedictiónem, & vitam uſque in ſǽculum.

Ant. 2. D. Si oblítus fúero.

Pſalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illîc ſédimus, & flévimus, * cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus in médio ejus * ſuſpéndimus órgana noſtra.

Quia illîc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: *

Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem , * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis , * ſi non memínero tuî ;

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto , Dómine, filiórum Edom * in die Jerúſalem ;

Qui dicunt : Exinaníte , exinaníte , * uſque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis míſera, * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam , quam retribuiſti nobis.

Beátus qui tenébit , * & allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Si oblítus fúero tuî , Jerúſalem, oblivióni detur déxtera mea.

Ant. 6. F. Ad te.

Pſalmus. 140.

DOmine , clamávi ad te , exaudi me : * inténde voci meæ cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo : * elevátio mánuum meárum ſacrifícium veſpertínum.

Pone , Dómine , cuſtódiam ori meo , * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ , * ad excuſandas excuſatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in misericórdia, & increpábit me ; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt juncti petræ júdices eórum ; * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erupta eſt ſuper terram , * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine , óculi mei : * in te ſperávi ; non aúferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi , * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * ſinguláriter ſum ego , donec tránſeam.

Ant. Ad te , Dómine , Dómine , óculi mei ; in te ſperávi.

pitulum. Hebr. 4.
Elínquitur sabbati-
mus pópulo Dei. Qui
ingressus est in ré-
ı ejus, étiam ipse re-
it ab opéribus suis,
ı suis Deus. Festiné-
rgo íngredi in illam
m.

Hymnus.

Uæ sex labórans per
dies,
s polumque cóndidit,
uiescens séptimâ,
a cessávit manus.
ERNUS orbis Cón-
itor
ipse sacrávit diem;
ı quam, legis tenax,
olébat rítibus.
dus novum, ritus
ovos
tus dedit: Christo
ıce,
tiónis filios
sánctior manet quies.
GAVIT umbram vé-
tas,
ua cessant Sábbata.
ex amóris córdibus
ıpta mortáles regit.
ON victimárum sán-
uinis
s ascendit vapor;
re sed litans suo
ostra Christus víctima.
TERNE tu Verbi Pater,
ne Fili par Patri,
r utríque Spíritus,
éris omni témpore.
men.

Deduc me, Dómine, in via tua, ℟. Et glorificábo nomen tuum in æternum. *Ps.* 85.

Ad Magnif. *Antiphona habetur in Proprio. Oratio Dominicæ sequentis.*

Posteà si qua Commemoratio occurrit, fit hoc loco.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. g. Miserére meî.

Psalmus 50.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea; * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti; * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gau-

dium & lætítiam, * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útique: * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta: * tunc impónent super altare tuum vítulos.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me, * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine, * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília, * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * læ-

ır meum, ut tímeat
tuum.
ſitébor tibi, Dómi-
ıs meus, in toto
neo, * & glorifi-
ımen tuum in æter-

miſericórdia tua
eſt ſuper me, * &
ánimam meam ex
inferióri.
, iníqui inſurrexé-
ɔer me, & ſynagó-
éntium quæſiérunt
n meam; * & non
ıérunt te in conſpe-

u, Dómine, Deus
:or & miséricors, *
pátiens, & multæ miſeri-
córdiæ, & verax,
Réſpice in me, & miſe-
rére meî; * da impérium
tuum púero tuo, & ſalvum
fac fílium ancillæ tuæ.
Fac mecum ſignum in
bonum, ut vídeant qui
odérunt me, & confundan-
tur; * quóniam tu, Dó-
mine, adjuviſti me, & con-
ſolátus es me.
Ant. Miſerére meî, Dó-
mine, quóniam ad te cla-
mávi totâ die.
Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, &c. habentur in-
frà, ad calcem Pſalterii,* *pag.* 164.

FERIIS PER ANNUM.

LAUDES.

*'eriis Adventûs di-
flexis genibus Preces
es.*
rie, eléíſon. *Chorus.*
:hriſte, eléíſon. Ky-
léíſon.
:r noſter *ſecretò uſque*
.Et ne nos indúcas in
ónem; ℟. Sed líbera
malo.
Ego dixi: Dómine,
:re meî; ℟. Sana áni-
meam, quia peccávi
'ſ. 40.
ɔnvértere, Dómine:
ɪuò? ℟. Et deprecá-
to ſuper ſervos tuos.
℣. Fiat miſericórdia tua,
Dómine, ſuper nos, ℟.
Quemádmodùm ſperávi-
mus in te. *Pſ.* 32.
℣. Sacerdótes tui induan-
tur juſtítiam; ℟. Et ſancti
tui exultent. *Pſ.* 131.
℣. Orémus pro ſummo
Pontífice noſtro *N.* ℟. Paſ-
cat hæreditátem Dómini in
innocéntia cordis ſui. *Pſ.*
77.
℣. Orémus pro Antíſtite
noſtro *N.* ℟. Dóminus
conſervet eum, & vivíficet
eum. *Pſ.* 40.
℣. Orémus pro Rege
noſtro N. ℟. Dómine, ſal-
vum fac Regem; & exaudi

nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; ℟. Et rege eos, & extolle illos usque in æternum. *Ps.* 27.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua & abundántia in túrribus tuis. *Ps.* 121.

℣. Orémus pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro ómnibus fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justitiam ejus. *Mic.* 7.

Deinde dicitur Psal. De profundis. *pag.* 130, *& in fine* Glória Patri.

[*In Vesperis ejus loco dicitur Psal.* 50. Miserére meî, Deus, *pag.* 153 *cum* Glória Patri.]

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, adjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, si propria non assignatur, dicitur de Dominicâ præcedenti.

Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit hoc loco statim post Orationem diei.

Non dicuntur Suffragia seu Commemorationes communes tempore Adventûs. A die secunda Januarii usque ad Præsentationem Domini, non in Officio Feriali tantùm, sed etiam in Duplicibus simpliciter & infrà (exceptâ Octavâ Epiphaniæ, aliisve Octavis Patroni si occurrerint,) fit sola Commemoratio Virginis Deiparæ, ut habetur suo loco.

Post Præsentationem usque ad Feriam IV. Cinerum, fiunt in Feriis & Festis simplicibus Suffragia ut sequitur.

De Patrono Ecclesiæ cujuslibet Comm. fit suo loco.

[*Commemoratio sequens dicitur in Officio Feriali tantùm.*

De S. Cruce.

Ant. Peccáta nostra Christus pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis

,justítiæ vivámus.
2.
.edémit nos ab ini-
oſtris ; ℟. Quó-
ı æternum miſeri-
ejus. *Pſ.* 135.
Orémus.
:tuâ nos , quæſu-
,Dñe,pace cuſtódi,
:r lignum ſanctæ
redímere dignátus
'átor mundi , Qui
regnas.]
. *Maria Virgine.*
Benedicta tu inter
s , & benedictus
ventris tui. *Luc.* 1.
git eam Dóminus ,
habitatiónem ſibi.
:.
Orémus.
ılórum tuórum ,
:ſumus., Dómine,
ignoſce; ut qui tibi
dc áctibus noſtris
ılémus , Genitrícis
i Dómini noſtri in-
óne ſalvémur ; Per
m Chriſtum.
)e S. Eligio.
Eſt ſervus Chriſti
mper ſollícitus pro
ın orationibus , ut
perfecti & pleni in
oluntáte Dei. *Coloſſ.*
Ie rétrahas manus
auxílio ſervórum
ı ; ℟. Líbera nos ,
præsídium. *Joſu.*

Orémus.

ANnue, quæſumus, Dómine ; ut mérita tibi plácita ſancti Pontíficis Elígii, grégibus quos fidéli miniſtério gubernávit, pietátem tuam ſemper exórent ; Per Chriſtum Dóminum.

Pro Pace.

Ant. Deus det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus noſtris. *Eccli.* 50.

℣. Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit ; ℟. Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace. *Pſ.* 28.

Orémus.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília & juſta ſunt ópera : da ſervis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacem; ut, & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla ; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si aliud non ſequitur Officium , ſecretò dicitur Fidélium ánimæ , &c. *Et* Pater noſter.

Deindè Antiphona de Beata, &c. *Denique* Divínum auxílium &c. *ut ad Laudes Dominicæ. pag.* 14.

AD PRIMAM.

Pater. Ave. Credo. *secretò.*

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Præsens benigno lúmine
Nostros ut actus dírigat.
Nil lingua peccet, nil manus;
Nil mens ináne cógitet.
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Christe, sis custos vigil.
Da mente scire, quod doces;
Da corde, quod jubes, sequi.
Tu spes salútis; áctuum
Tu finis & primórdium.
Te, prosequámur, aúspice,
Quæ, te favente, cœpimus.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

In Feriali Officio Antiphona dicitur secundùm Feriam, eæque singulis diebus assignata est.

In Feriali Officio,

Capitulum. Is. 33.

DOmine, miserére nostrì, te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis. ℟. Deo grátias.

In Festivali Officio dicitur sequens

Capitulum. 1. *ad Tim.* 1.

REgi seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo, honor & glória in sécula seculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. [*Hic* ℣. *semper dicitur in Feriis, quandò alius non assignatus est in Proprio Temporis.*] * Miserére nobis. Glória. ℟. Christe. *Matth.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

PRECES.

Quandò ad Laudes dictæ sunt Preces, hæ dicuntur flexis genibus.

In Semid. verò & suprà, & intra Octavas, omittuntur.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum *secretò usque ad* ℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et mane orá-

tio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui; ℟. Et spíritu principáli confírma me. *Ps.* 50.

Quandò Preces non dicuntur flexis genibus, hìc fit Confessio: quando verò genua flectuntur, adduntur versus sequentes ante Confessionem.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra mihi; ℟. Et sémitas tuas édoce me. *Ps.* 24.

℣. Dírige me in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo; ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

℣. Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris; ℟. Secundùm misericórdiam tuam, memento meî tu. *Ps.* 24.

Hìc Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis, fratres,) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, [*ad sequentia verba ter percutitur pectus*]. meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tuî omnípotens Deus; & dimissis peccátis tuis, per-

dúcat te ad vitam æternam.

Hebdomadarius dicit : Amen.

Deinde Chorus repetit Confessionem ; & ubi dictum est vobis, fratres, & vos, fratres, *dicit* tibi, Pater, & te, Pater.

Factâ Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit.

Misereátur vestrî omnípotens Deus ; & , dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, semel dicit* Confiteor, *omissis vocibus quæ clauduntur parenthesi, addendo particulam* [&] *ante has voces* ómnibus Sanctis, & omnes Sanctos ; *deinde* Misereátur *semel, dicendo* nostrî, nostris, & nos.]

Indulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen. *& prosequitur :*

℣. Dignáre, Dómine, die isto ; ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostrî, Dómine ; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte ; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

In Choro legitur Martyrologium, in cujus fine respondetur Deo grátias : *& statim Hebdomadarius dicit altâ voce :*

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Et absolutè sine Dóminus vobiscum, *& sine* Orémus.

Sancta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit

at in sécula sæculó-
t. Amen.
à dicitur, ℣. Deus,
tórium meum in-
℟. Dómine, ad ad-
ım me festína.
eus, in adjutórium
ntende; ℟. Dómi-
ıdjuvandum me fe-

eus, in adjutórium
ntende; ℟. Dómi-
adjuvandum me fe-
Ps. 69.
ia Patri, & Fílio, &
sancto; sicut erat
cípio, & nunc, &
, & in sécula sæcu-
Amen.
e, eléison. Christe,
Kyrie, eléison.
retò Pater noster.
voce, ℣. Et ne nos
in tentatiónem;
líbera nos à malo.
spice in servos tuos,
e, & in ópera tua;
e fílios eórum. ℟.
lendor Dómini Dei
uper nos, & ópera
n nostrárum dírige
ıos, & opus má-
ostrárum dírige. *Ps.*

lória. ℟. Sicut.
Orémus.
gere & sanctificáre,
gere & gubernáre
, Dómine Deus,
li & terræ, hódie
corpora nostra,
sermónes & actus

nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum, ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula sæculórum.
℟. Amen.

Lector versus ad Celebrantem petit benedictionem, dicens: Jube, Domne, benedícere.

Bened. Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam dóceat nos Dóminus. *Ps.* 118. ℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui quâlibet die varius legitur, & habetur in Proprio, in cujus fine dicitur Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Absoluto Canone, Hebdomadarius dicit: ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Deinde dicit Benedícite.
℟. Deus.

Hebdom. ℣. Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem: fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum, cui est glória in sécula sæculórum. *Hebr.* 13. ℟. Amen.

AD TERTIAM.

Pater. Ave. *secretò.*
Deus, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus!
O dulce lumen méntium,
Sacras refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Fac sancta jungant víncula.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

PRECES.

Quandò ad Laudes dictæ sunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam & Nonam, hæ dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *secretò.*

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

Jam solis áureum jubar
Pleno coruscat lúmine.
O vera, Christe, cláritas,
Nostris refulge sénsibus.

O dux salútis & via;
O vita, quos doces, rege;
Et quos regis, da cónsequi
Vitæ perennis gáudia.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

Preces, flexis genibus si dicantur, ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater. Ave. *secretò.*

Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

Recédit inclínans dies;
Sic vita præceps lábitur:
Sanctus supernam júgiter
Suspíret ardor pátriam.

Da, Christe, da tandem tuos
Cœli quiéte pérfrui:
Fac, lucis usúræ brevi,
Ætérna succédat dies.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

Preces, si dicendæ sint, dicantur ut suprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Preces, si dicendæ sunt, habentur suprà ad Laudes, *pag.* 155. *in quibus loco Ps.* De profundis, *dicitur Ps.* Miserére, *pag.* 153.

Si facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurrentis, fit hoc loco statim post Orationem diei.

Tempore Adventûs non dicuntur Suffragia seu Commemorationes communes.

A die secunda Januarii usque ad Præsentationem Domini, non in Officio Feriali tantùm, sed etiam in simpliciter Duplicibus & infrà, (exceptâ Octavâ Epiphaniæ aliisve Octavis Patroni, si occurrerint,) fit sola Commemoratio Virginis Deiparæ ut habetur in Proprio, suo loco.

Post Præsentationem usque ad Feriam IV. Cinerum fiunt in Feriis & Festis simplicibus Suffragia ut sequitur.

De Patrono Ecclesiæ cujuslibet Commemoratio fit suo loco.

[*Commemoratio sequens fit tantùm in Officio Feriali.*

De S. Cruce.

Ant. Mihi absit gloriári nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Galat.* 6.

℣. In Deo salutáre meum, ℟. Et glória mea. *Ps.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas.]

De B. Mariæ Virgine.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

℣. Vultum tuum deprecabuntur, ℟. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

Orémus.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Christum.

De S. Eligio.

Ant. Hic est fratrum amátor & pópuli Israel: hic est qui multùm orat pro pópulo, & universa civitáte. 2. *Mach.* 15.

℣. Cadat orátio nostra in conspectu tuo; ℟. Ora pro nobis ad Dóminum Deum. *Jerem.* 42.

Orémus.

DEus, qui beátum Elígium paúperum patrem, & exímium amatórem tuum nobis Pastórem

misericórditer providisti; concéde propítius, ut quod ille nos dócuit verbis & exemplis, te super ómnia diligentes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis; Per Christum.

Pro Pace.

Ant. Deus memínerit testamenti sui, & fáciat pacem; nec nos déserat in témpore malo. 2. *Mach.* 1.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem, ℟. In plebem suam. *Ps.* 84.

Orémus.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília & justa sunt ópera; da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem; ut, & corda nostra mandátis tuis dédita, &, hóstium sublátâ formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si Completorium non sequitur, secretò dicitur Fidélium ánimæ, &c. *&* Pater noster.

AD COMPLETORIUM.

Pater. Ave.
Converte nos.

In Adventu, Hymnus.

IN noctis umbra désides
Dum somnus artus óccupat,
Ad te, Redemptor, júgibus
Cor éxcubat suspíriis.

VERBUM Dei, splendor Patris,
Desideráte géntibus,
Novi minister fœderis,
Mundo jacenti náscere.

Nox atra terris íncubat,
Incumbit horror críminum;
Prodi, salúbre méntibus
Parentis è sinu jubar.

MUNDO Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

A vigilia Nativitatis Domini ad ejus Præsentationem inclusivè,

Hymnus.

MUNDI salus qui násceris,
Jesu puer, nos réspice.
Tu vita nostra per diem:
Sis tuta per noctem quies.

CANDOR paterni lúminis,
Seréna sis lux méntium,
Matris recumbens in sinu,
Nostris quiesce córdibus.

ENIXA quæ Virgo Deum,
Alísque mater úbere,
Amóre quo tu díligis,
Fac diligámus Fílium.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

astino Præsentationis
i usque ad Feriam
terum exclusivè.
Hymnus.
lucis ante términum,
Creátor, póscimus,
tua cleméntia
te nos custódias.
vana custos An-
is
procul phantás-
;
iente córpore,
s vigil te cógitet.
NE tu Verbi Pater,
Fili par Patri,
tríque Spíritus,
s omni témpore.
en.
stivali Officio,
Hymnus.
s Creátor ómnium,
ates peracto jam
s exortu preces
bi persólvimus.
D longa peccávit
,
nus éxpiet dolor;
sopórem nos finas
atére fraúdibus.
TUS usque círcuit,
s leo quem dévo-
;
tibus tuos, Pater,
ib alis prótege.
ando lucescet tuus
cit occásum dies!
do te perénniter
ius, laudábimus!
NE tu Verbi Pater,
Ætерne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

In Officio de Beata; *Hymnus* Virgo Dei génitrix, *in Officio de B. M. V. in Sabbato.*

In Feriali Officio,
Capitulum. 1. Petr. 5.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

In Festivali Officio,
Capitulum. 1. Thess. 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi. Non sumus noctis neque tenebrárum; ígitur non dormiámus sicut & céteri; sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum; ℣. Redemísti me, Dómine Deus veritátis. * Commendo spíritum meum. Glória. ℟. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ad Nunc dimittis, *nisi alia in Proprio assignata sit,* *Ant.* 3. c. Salva nos.

Canticum Simeon. Luc. 2.

NUnc dimittis servum tuum, Dñe, * secundùm verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilantes, custódi nos dormientes, ut vigilémus cum Christo, & requiescámus in pace.

P R E C E S.

In Simplicibus & Feriis dicuntur; flexis autem genibus, quando Preces dictæ sunt in Vesperis.

In Semiduplicibus verò & suprà non dicuntur, nec intra Octavas; sed dictâ Antiphonâ, statim dicitur Dóminus vobiscum, *& Oratio* Vísita, *ut infrà.*

Kyrie, eléison. Christe, eléison, Kyrie, eléison.

Pater *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum *secretò usque ad* ℣. Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine Deus patrum nostrórum, ℟. Et laudábilis, & gloriósus,& superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum, ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus sécul[a]. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in fi[r]mamento cœli, ℟. Et lau[-]dábilis, & gloriósus in s[æ]cula. *Dan.* 3.

℣. Benedicat nos De[us] Deus noster; ℟. Benedi[cat] nos Deus. *Ps.* 66.

Tunc Hebdomadarius f[a]cit Confessionem.

Confíteor Deo om[ni]potenti, beátæ Mar[iæ] semper Vírgini, beáto M[i]chaéli Archángelo, be[áto] Joanni Baptistæ, san[ctis] Apóstolis Petro & Paul[o], ómnibus Sanctis, (& v[o]bis, fratres,) quia pecc[avi] nimis cogitatióne, ver[bo] & ópere, [*ad sequent[ia] verba ter percutitur pectus*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ide[o] precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tuî omnipotens Deus; & dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Hebdomadarius dicit: Amen.

Deinde Chorus repetit Confessionem; & ubi di-

vobis, fratres, &
res, *dicit* tibi, Pa-
e, Pater.
Confessione à Cho-
lomadarius dicit:
reátur vestrî om-
otens Deus; & di-
ccátis vestris, per-
s ad vitam ætér-
Amen.
lus recitat, semel
fiteor, *omissis vo-*
clauduntur paren-
dendo particulam
has voces ómni-
tis, & omnes San-
einde Misereátur
icendo nostrî, no-
nos.]
éntiam, absolu-
, & remissiónem
um nostrórum trí-
ois omnípotens &
rs Dóminus.
nen.
dicitur ℣. Digná-
iine, nocte istâ,
peccáto nos custo-

isereré nostrî, Dó-
. Miserére nostrî.

misericórdia tua,
, super nos, ℟.
lmodùm sperávi-
. *Ps.* 32.
mine, exaudi ora-
neam, ℟. Et cla-
is ad te véniat. *Ps.*

ominus vobíscum.
m spíritu tuo.

Orémus.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde submissiori voce dicitur: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus nobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Posteà dicitur una ex his Antiphonis de B. Maria Virgine pro tempore.

ANTIPH. DE BEATA.

In Adventu.

Alma Redemptóris Mater,
Quæ pérvia cœli
Porta manes, & stella maris,
Succurre cadenti,
Súrgere qui curat, pópulo:
Tu quæ genuisti,
Natúrâ mirante,

Tuum sanctum genitórem :
Virgo priùs ac postériùs,
Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave,
Peccatórum miserére.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ; ℟. Et concépit de Spíritu sancto.

Orémus.

GRátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infunde; ut qui Angelo nuntiante Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus & crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur; Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A die Natalis Domini usque ad Præsentationem inclusivè.

℣. Post partum, Virgo invioláta permansisti; ℟. Dei génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præstitisti; tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem
pere, Dóminu
Jesum Christu
tuum. ℟. Ame

A crastino Pr
Domini, ad F
majoris Hebdon

AVe, Regina
Ave, Dóm
lórum.
Salve, radix; sa
Ex qua mundo l
Gaude, Virgo
Super omnes sp
Vale, ô valde
Et pro nobis
exóra.

℣. Dignáre n
te, Virgo sacrá
mihi virtútem c
stes tuos.

Orému

COncéde,
Deus, frag
stræ præsídium
sanctæ Dei geni
móriam ágimus
siónis ejus auxíl
stris iniquitátib
gámus; Per eum
stum Dóminum
℟. Amen.

℣. Divínum
máneat semper
℟. Amen.

Deinde dicit
Pater. Ave. Cre

ABSOLU

LUTIONES ET BENEDICTIONES

enda ad Matutinum, ante Lectiones.

OMINICA
is ix. Lectionum quæ
int de Sanctis.
IOCTURNO
II. ET V. FERIA.
io. 2. Mach. 1.
et nobis cor ómni-
ut colámus eum :
or nostrum in lege
præceptis suis.
n.
ondetur ad singulas
s & Benedictiones.]
nedictiones.
Dómini nostri Jesu
Pater glóriæ, det
píritum sapiéntiæ.
℟. Amen.
ei det nobis sen-
t cognoscámus ve-
um. 1. Joann. 5.
veritátis dóceat nos
veritátem. Joann.

NOCTURNO
I. ET VI. FERIA.
tio. 3. Reg. 8.
ster inclínet corda
ad se, ut custodiá-
ta ejus. ℟. Amen.
edictiones.
ómini nostri Jesu
benedícat nos in
edictióne spirituá-
1.
supereminentem
caritátem Christi,
ámur in omnem
nem Dei. Ephes. 3.
yemalis.

6. Únctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. Joann. 2.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testaménti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélium, virtus Dei, sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

¶ 9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo, ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium cum Homilia, tunc nona Benedictio erit :.

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi qui est imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Eadem Benedictio dicitur in omni Feria, quando pro tertia Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

Si nona Lectio sit de Sancto, Benedictio erit : Ipse Deus pacis sanctíficet nos per ómnia. 1. *Thessal.* 5.

Quandò DD. Episcopus Lectionem lecturus est, vel in Choro, vel privatìm cum uno aut pluribus, postquàm ipse præmisit de more, Jube, Domne, benedícere, *dignior post ipsum dicit illi :* Ora pro nobis, Pater. *Ipse autem DD. Episcopus respondet :* Oro ut cáritas vestra magìs ac magìs abundet in sciéntia & in omni sensu. *Philipp.* 1. *Chorus resp.* Amen. *Idem observatur, etiam in Choro, ubi unicus est Presbyter.*

FERIA IV. ET SABBATO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit testamenti sui quod locútus est, & exáudiat oratiónes nostras. ℞. Amen.

Benedictiones.

1. Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. *Ephes.* 3.

2. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

3. Déus spei répleat nos omni gaúdio & pace in credendo, ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs Sancti. *Rom.* 15.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRG. & Sanctorum,

Quæ sunt ix. Lectionum.

In I. & III. Nocturno, Absolutiones & Benedictiones dicuntur ut suprà in Dominica.

In II. Nocturno, ut sequitur.

Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

℞. Amen.

PRO FESTIS BEATÆ [...]

& in Sabbat[...]

Benedictiones.

4. Exultet spíritus [...] Deo, quia respexit [...] tátem ancillæ suæ. [...]

5. Nobiscum sit Deus [...] ancilla sua adimple[...] ricórdiam suam, qu[...] mísit dómui Israel [...] 13.

6. Invocet Dóminum [...] quátur Regi pro [...] líberet nos de morte [...] 15.

¶ *Notandum has Bene[...] non dici in Festis q[...] simul de Domino, [...] Maria Virgine; qu[...] Annuntiatio, Puri[...] & Visitatio : in h[...] Festis, Benedictiones [...]tur è II. Nocturno D[...]*

PRO FESTIS SANCT[...]

Benedictiones.

4. Deus det nobis illu[...] óculos cordis, ut [...] quæ sit spes vocati[...] in Sanctis. *Ephes.* 1

5. Dignos nos fáciat i[...] sortis Sanctórum, [...] puit nos de potesta[...] brárum. *Coloss.* 1.

6. Aperiantur óculi n[...] convertámur à téne[...] lucem, & accipiám[...] tem inter Sanctos. [...]

IN FESTIS SANCT[...]

Quæ sunt iij. Lecti[...]

Absolutio est secun[...]riam ;

Benedictiones verò [...] proximè superiores. [...] pro tertia Lectione leg[...] Evangelium, tunc ter[...] dictio erit : Fúlgeat, [...]

PROPRIUM DE TEMPORE.

SABBATO
ante Dom. I. Adventûs.
Duplex.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato.

Antiphona, 1. *toni*, a.

DOmine, úsquequò tu non miseréberis Jerúsalem, & úrbium Juda quibus irátus es? *Zach.* 1.

Ant. 7. d. Súscita prædicatiónes quas locúti sunt in nómine tuo Prophétæ prióres. *Eccli.* 36.

Ant. 5. a. Ne írritum fácias fœdus tuum nobíscum: nonne tu es Dóminus Deus noster quem expectávimus? *Jer.* 14.

Ant. 2. D. Da mercédem sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniantur. *Eccli.* 36.

Ant. 3. *a.* Dabis, Deus, veritátem Jacob, misericórdiam Abraham; quæ jurasti pátribus nostris à diébus antíquis *Mich.* 7.

Capitulum. Jerem. 33.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo verbum bonum quod locútus sum ad domum Israel & ad domum Juda: in diébus illis germináre fáciam David germen justítiæ.

℟. Deo grátias.

Hymnus, Creátor, *infrà pag.* 182.

℣. Oriétur in diébus ejus justítia, ℟. Et abundántia pacis. *Ps.* 71.

Ad Magníf. *Ant.* 3. a. Propósuit Deus in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo. *Ephes.* 1.

Oratio, ad Laudes, p. 177.

AD COMPLET.

Psalmi & Ant. de Sabbato. Hymn. Capitul. ut in Dominicis, (& sic in omnibus Sabbatis). Cetera ut in Psalterio, servatis quæ sunt propria Temporis Adventûs, ut suprà, pag. 164.

DOMINICA PRIMA
Adventûs.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum Deum qui ventúrus est, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Ps. Veníte. *pag.* 2.

Hymnus Prædicta, *pag.* 179. *Psalmi de Dominica in toto Officio, & sic in sequentibus Dominicis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus; & suscitábo David germen justum, & fáciet judícium & justítiam in terra. *Jer.* 23.

℣. Justítia ante eum ambulábit; ℟. Et ponet in via gressus suos. *Ps.* 84.

Pater noster.

Absolutiones & Benedictiones habentur ad calcem Psalterii, p. 169.

Incipit Liber Isaíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Visio Isaíæ, filii Amos, quam vidit super Judam & Jerúsalem in diébus Oziæ, Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cœli, & áuribus pércipe, terra; quóniam Dóminus locútus est. Fílios enutrívi & exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos posséssórem suum, & ásinus præsépe dómini sui; Israel autem me non cognóvit, & pópulus meus non intellexit. Væ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, filiis sceleratis. Dereliquérunt Dóminum, blasphe-

mavérunt Sanć
abalienáti sunt
Super quo per
ultrà, addent
catiónem? O
lánguidum, &
mœrens. A p
usque ad vértic
in eo sánitas.
Dóminus Deus
mini ad me, &
¶ *Sic termina*
nes ex Isaia, per
nihil responden
℟. Aspiciéba
ne noctis; &
núbibus cœli
hóminis venié
Antíquus diéru
potestátem &
& regnum. †
puli, tribus &
sérvient: ¶ Pot
potestas æterna
auferétur. ℣. D
cœlo, Fílius h
est in cœlo. *
diérum dedit ei
& honórem
℣. Qui de cœlo
per omnes est.
pópuli, tribus
ipsi sérvient. ℣
git Fílium, &
dit in manu ej
stas ejus potest
quæ non auferét
ria Patri, & Fíli
tui sancto. *Re*
Aspiciébam, *u*
Descendit de
niel. 7. *Joann.*

Lectio ij.

AUdíte verbum Dómini, príncipes Sodomórum: percípite áuribus legem Dei nostri, pópulus Gomorrhæ. Quò mihi multitúdinem victimárum vestrárum, dicit Dóminus? Plenus sum: holocausta aríetum, & ádipem pínguium, & sánguinem vitulórum & agnórum & hircórum nólui. Cùm venirétis ante conspectum meum, quis quæsívit hæc de mánibus vestris, ut ambularétis in átriis meis? Ne offerátis ultrà sacrifícium frustrà: incensum abominátio est mihi. Neoméniam & sábbatum & festivitátes álias non feram: iníqui sunt cœtus vestri. Caléndas vestras, & solemnitátes vestras odívit ánima mea: facta sunt mihi molésta, laborávi sustínens. Et cùm extendéritis manus vestras, avertam óculos meos à vobis: & cùm multiplicavéritis oratiónem, non exaúdiam, manus enim vestræ sánguine plenæ sunt. Hæc dicit, &c.

℟. Scrutémur vias nostras, & quærámus & revertámur ad Dóminum. * Levémus corda nostra cum mánibus ad Dóminum in cœlos. ℣. Quærite Dóminum, dum inveníri potest. * Levémus. *Thren.* 3. *Isai.* 55.

Lectio iij.

LAvámini, mundi estóte, auferte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere perversè, díscite benefácere: quærite judícium, subveníte oppresso, judicáte pupillo, defféndite víduam; & veníte, & argúite me, dicit Dóminus. Si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur: &, si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt. . . . Et convertam manum meam ad te, & éxcoquam ad purum scóriam tuam, & aúferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos ut fuérunt priùs, & consiliários tuos sicut antíquitùs: post hæc vocáberis Cívitas Justi, Urbs fidélis. Hæc dicit, &c.

℟. Oculus non vidit, nec auris audívit, * Nec in cor hóminis ascendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum. ℣. Benefácite, & erit merces vestra multa. * Nec. Glória. * Nec. *I. Cor.* 2. *Luc.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ecce Deus noster iste; expectávimus eum, & salvábit nos. *Is.* 25.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum; ℟. Et in

ſervis ſuis deprecábitur. *Pſ.* 134.

Pater noſter.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 4. *de Adv. Domini.*

Lectio iv.

DIgnum eſt, fratres, ut totâ cum devotióne Dómini celebrétis Adventum, delectáti tantâ consolatióne, ſtupefacti tantâ dignatióne, inflammáti tantâ dilectióne. Nec verò solùm cogitétis adventum quo venit quærere & salvum fácere quod períerat; ſed & illum nihilóminùs quo véniet, & aſſúmet nos ad ſeipſum. Utinam circa hos duos adventus jugi meditatióne versémini, ruminantes in córdibus veſtris, quantùm in prióre præſtíterit, quantùm promíſerit in ſecundo. Advéniens enim Salvátor reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ, ſi tamen priùs fúerit cor reformátum, & configurátum humilitáti cordis ipsíus. Propter quod & dicébat: Díſcite à me quia mitis ſum & húmilis corde. Ergo illam virtútum formã teneámus, quam verbo & exemplo commendávit Chriſtus præſens in carne; síquidem omnis virtus noſtra tam longè eſt à vera virtúte, quam longè eſt ab

ea formà. ¶ Tu autem
mine, miſerére nol
¶ *Sic terminantur*
nes per annum, niſi
notetur.]
℟. Præparábitur
ſericórdia sólium; *
débit ſuper illud in
te in tabernáculo I
júdicans & quæren
cium. ℣. Regnábit
mo Jacob in ætern
regni ejus non eri
* Et ſedébit. *Iſ.* 16.

Serm. 5. *Lecti*

TErtius quidam
tus eſt médiu
illos, in quo delect
dórmiunt qui eum r
Illi enim duo m
ſunt, ſed non iſte. I
ri quidem, In terri
& cum homínibus
sátus eſt, quando
ipſe teſtátur, & v
eum, & odérunt. In
rióre verò, Vidébit
caro ſalutáre Dei
&, Vidébunt in quen
fixérunt. Médius o
eſt, in quo ſoli eum
ipſis vident electi, &
fiunt ánimæ córum.
mo ergo venit in c
in infirmitáte; in h
dio, in Spíritu &
in último, in glóri
jeſtáte. Per virtúte
pervenítur ad glória
Dóminus virtútu
eſt rex glóriæ; &
tus iſte médius via q

'quam à primo vení-
últimum. In primo
ıs fuit redémptio no-
n último apparébit
ſtra; in iſto réquies
onſolátio noſtra.
Conſortáre, omnis
terræ; * Quóniam
biſcum ſum, dicit
ıs exercítuum: &
meus erit in médio
ı. ℣. Non dicent,
ìc, aut Ecce illîc;
ım regnum Dei in-
eſt. * Quóniam.
. *Luc.* 17.
. 5. *Lectio vj.*
ıoc adventu médio
ſum audíte: Si quis
ne, inquit, ſermó-
ɔs ſervábit: & Pa-
ıs díliget eum, &
ı veniémus. Legi
ui timet Dóminum,
ɔna; ſed plus áli-
ctum séntio de di-
quia ſermónes Dei
. Ubi ergo ſervan-
Haud dúbium quin
, ſicut ait Prophé-
orde meo abſcondi
tua, ut non pec-
i. Sic ſerva ſermó-
i, quómodò mé-
váre potes cibum
tui: nam & ille
ıvus eſt, & cibus
Ergo trajiciátur in
uædam ánimæ tuæ,
in affectiónes tuas
ıres tuos. Si ſic ver-
i ſerváveris, haud
dúbium quin ab eo ſervé-
ris. Véniet enim Fílius ad
te cum Patre: véniet Pro-
phéta magnus qui renová-
bit Jeruſalem; & ille nova
fáciet ómnia. Hoc enim fá-
ciet hic adventus, ut, ſicut
portávimus imáginem ter-
réni, ſic portémus & imá-
ginem cœleſtis. Sicut fuit
vetus Adam effúſus per to-
tum hóminem, & totum
occupávit; ita modò totum
obtíneat Chriſtus, qui to-
tum creávit, totum redé-
mit, totum & glorificábit.

℟. Expectat Dóminus ut
miſereátur veſtrî; & ídeò
exaltábitur parcens vobis.
* Deus judícii Dóminus;
† Beáti omnes qui expe-
ctant eum. ℣. Apparébit ex-
pectántibus ſe in ſalútem.
* Deus. Glória Patri. † Beá-
ti omnes. *Iſ.* 30. *Hebr.* 9.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Corónam ju-
ſtítiæ reddet Dóminus in
illa die juſtus judex iis qui
díligunt adventum ejus. *II.*
Timoth. 4.

℣. Lætentur & exultent
gentes; ℟. Quóniam júdi-
cas pópulos in æquitáte.
Pſ. 66.

Pater noſter.

Léctio ſancti Evangélii
ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore, Dixit Je-
ſus diſcípulis ſuis; Erunt

ſigna in ſole & luna & ſtellis; & in terris preſsúra géntium. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 1. *in Evangelia.*

DOminus ac Redemptor noſter, fratres caríſſimi, parátos nos inveníre desíderans, ſeneſcentem mundum quæ mala ſequantur, denúntiat; ut nos ab ejus amóre compeſcat. Appropinquantem ejus términum quantæ percuſſiónes prævéniant, innoteſcit: ut, ſi Deum metúere in tranquillitáte nólumus, vicínum ejus judícium vel percuſſiónibus attríti timeámus.

℟. Sol convertétur in ténebras, & luna in sánguinem, * Antequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis: & erit; Omnis qui invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit. ℣. Erunt ſigna in ſole & luna & ſtellis, & in terris preſsúra géntium, areſcéntibus homínibus præ timóre. * Antequám. *Joel.* 2. *Luc.* 21.

Lectio viij. §. 2. *poſt pauca.*

NAm virtútes cœlórum movebuntur. Quid étenim Dóminus virtútes cœlórum, niſi Angelos, Archángelos, Thronos, Dominatiónes, Principátus & Poteſtátes, appellat? Quæ in adventu diſtricti Júdicis, noſtris tunc viſibíliter apparébu diſtrictè tunc à nobi gant hoc quod nos invisíbilis Cónditor nímiter portat. Ubi & ditur: Et tunc vidébu lium hóminis veni in núbibus, cum pot magna & majeſtáte, apertè dicerétur: In ſtáte & majeſtáte ſunt, quem in humi póſitum audíre nolu ut virtútem ejus tant diſtríctiùs séntiant, q nunc cervícem cord ejus patiéntiam non nant.

℟. Incurvábitur mitas hóminum, * E miliábitur altitúdo rum, & elevábitur D nus ſolus in die illa. ℣ débunt Fílium hómin nientem in nube, cu teſtáte magna & ma te. * Et humiliábitur. *Luc.* 21.

Lectio ix. §. 3.

SEd quia hæc conti probos dicta ſunt, ad electórum conſo nem verba vertuntur. & súbditur: His a fieri incipiéntibus, cite, & leváre cápit ſtra; quóniam appr quat redémptio veſtr ſi apertè Véritas e ſuos admóneat, di Cùm plagæ mundi cr

:ùm terror judícii
s commótis ostén-
váte cápita, id est,
e corda: quia dum
nundus cui amíci
, propè sit redém-
n quæsístis... Qui
um díligunt, ex
ne gaudére atque
:e jubentur: quia
eum quem amant;
niunt; dum trans-
n non amavérunt.
eváte in cœlum
estros, & vidéte
deorsùm; * Quia
fumus liquescent,
sicut vestimentum
: salus autem mea
iternum erit. ℣.
ri incipiéntibus,
, & leváte cápita
quóniam appro-
redémptio vestra.
Glória. * Quia.
.uc. 21.
icitur Te Deum.

LAUDES.

hona, 1. *toni* f.
Dóminus Deus in
údine véniet, &
n ejus dominábi-
.o.
. A. Levábit si-
natiónes, & di-
nda cólliget à quá-
;is terræ. *Is.* 11.
'. a. De Jerúsalem
ocem suam: spes
ui & fortitúdo fi-
.srael. *Joel,* 3.

Canticum. Miserére Deus, *pag.* 180.

Ant. 6. F. Judicábit judícium plebis suæ, & oblectábit justos misericórdiâ suâ. *Eccli.* 35.

Ant. 3. a. Replébitur terra, ut cognoscant glóriam Dómini. *Habac.* 2.

Capitulum. Rom. 13.

HOra est jam nos de somno súrgere; nunc enim própior est nostra salus, quàm cùm credídimus. Nox præcessit, dies autem appropinquávit; abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honestè ambulémus.

Hymnus. Vox clara. ℣. Excita, *pag.* 180.

Ad Bened. *Ant.* 8. g. Cùm vénerit Filius hóminis in majestáte sua, congregabuntur ante eum omnes gentes; & separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis. *Matth.* 25.

Oratio.

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, & veni; ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegente éripi, te liberante salvári; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Oratio Dominica praeced. dicitur per Hebdomadam, nisi aliter notetur.

AD HORAS.

Hymnorum Doxologia:
Mundo Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Antiphona de Laudibus quartâ praetermissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ecce Dóminus.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui ventúrus es in mundum. *Joann.* 6.

Cetera ut in Psalterio:

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Anno 633. *Cap.* 25.

SCiant Sacerdótes Scriptúras sanctas, & Cánones meditentur; ut omne opus eórum in praedicatióne divínâ & doctrínâ consistat; atque aedíficent cunctos tam fidei sciéntiâ, quàm óperum disciplínâ. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Levábit signum.

Capitulum. Judae. 24.

EI qui potens est vos conserváre sine peccáto, & constitúere ant[e] spectum glóriae suae [imma]culátos in exultáti[one in] adventu Dómini no[stri Je]su Christi, soli De[o Sal]vatóri nostro, per Christum Dóminu[m no]strum, glória & [magni]ficéntia, impérium [& po]testas.

℟. *brev.* Tu exu[...] *infrà pag.* 181.

Oratio Excita, *su[pra ad] Laudes p.* 177, *& [ad] Sextam & Nonam.*

AD SEXTA[M].

Ant. 7. a. De Jerú[salem]

Capitulum. I. Joa[n.]

FIlíoli, manéte i[n eo,] ut, cùm apparúer[it, ha]beámus fidúciam, & [non] confundámur ab eo [in ad]ventu ejus.

℟. *brev.* Dóminu[s ... in]*frà, pag.* 181.

AD NONA[M].

Ant. 3. a. Replébitur

Capitulum. Tit.

SObriè, & justè, [& piè] vivámus in hoc s[aeculo,] expectantes beátam [spem,] & adventum glóriae [magni] Dei, & Salvatóris [nostri] Jesu Christi.

℟. *brev.* Oculi [...] *infrà, p.* 182.

AD VESPER[AS].

Ant. 1. D. Ecce [in] núbibus coeli quasi [filius] hóminis veniébat; [& an]tíquus diérum dedit [ei po]testátem & honóre[m]

regnum. *Dan.* 7.

Ant. 3. a. Omnes pópuli, tribus & linguæ ipsi sérvient. *Dan.* 7.

Ant. 7. d. Potestas ejus potestas æterna, quæ non auferétur, & regnum ejus quod non corrumpétur. *Dan.* 7.

Ant. 5. C. Fluent ad eum pópuli, & judicábit inter pópulos multos, & corrípiet gentes fortes usque in longinquum. *Mich.* 4.

Ant. 4. f. Ambulábimus in nómine Dómini Dëi nostri; & regnábit Dóminus in monte Sion, ex hoc nunc & usque in ætérnum. *Mich.* 4.

Capitulum. II. Petr. 3.

NOn tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant; sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam reverti.

Hymnus Creátor alme. & ℣. Memento, *pag.* 182.

Ad Magníf. *Ant.* 6. E. Vigiláte omni témpore orantes, ut digni habeámini stare ante Fílium hóminis. *Luc.* 21.

Oratio Excita, *p.* 177.

IN FERIIS ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminum Deum qui ventúrus est, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Psalm. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

PRædicta priscis témpora pátribus,
Novíque partûs áurea sécula
Optáta procédunt; ab alto,
Christe, micas nova lux olympo.

Disrumpe nubes, te sitiéntibus
Demitte terris. Désuper úberes,
Roráte, cœli; jam salúbres
In plúvias ruat omnis æther.

Nostri misertus, (quæ tua cáritas!)
Mundo jacenti certa salus ades:
Te cursus ævi corruentis,
Téque novus vocat ordo rerum.

Qui cuncta fecit, jam fit homo, Deus:
Qui membra finxit, fingitur ártubus;
Qui nutrit omnes, nutriendus
Ubéribus puer indigébit.

Laus summa, mittis qui Génitum, Pater:
Laus, Nato, nostrum qui réparas genus:
Fecunda per quem Virgo, compar
Sit tibi laus, utriusque Nexus. Amen.

Psalmi & Ant. de Psalterio, secundùm Feriam.

℣. Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam; ℟. Et salutáre tuum da nobis. *Ps.* 84.

Tria ℟℟℟. *sumuntur ex Dominicâ præcedentis Nocturno I. & II. alternatìm; ut notatur in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi & Ant. de Psalterio, secundùm Feriam.

Canticum Eccli. 36.

MIserére, Deus, plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum, * & Israel quem coæquasti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.

Da testimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ sunt; * & súscita prædicatiónes quas locúti sunt in nómine tuo Prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniantur: * & exaudi oratiónes servórum tuórum. Glória Patri.

Capitulum. Is. 2.

ERit in novíssimis diébus præparátus mons domûs Dómini in vértice montium, & elevábitur super colles; & fluent ad eum omnes gentes

Hymnus

VOx clara terris nonat
 gravi
Somno sepultos éxcitat
Umbræ facessant, nox cadat:
Salus adest mortálibus.

VENERE tandem témpora;
Roráte, cœli, désuper;
Nobis Deum nubes pluant;
Justúmque terra gérminet.

VERBUM Patris, mundi salus,
Afflicta, te vocat, Sion:
Audi preces geméntium,
Lapsósque sursùm súbleva.

ADSIS, Redemptor, & tuæ
Plebis relaxans crímina;
Quas ira Patris clauserat
Reclúde cœlestes domos.

MUNDO Redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Hæc Doxologia, Mundo Redemptor, *in fine Hymnorum hujus metri propriam non habentium, dicitur toto Tempore Adventûs, etiam in Festis, nisi aliter notetur.*

℣. Excita poténtiam tuam, & veni, ℟. Ut salvos fácias nos. *Ps.* 79.

Ad Benedictus *Antiph. propria ut infrà, in qualibet Feria.*

:es, flexis genibus, ut
lterio. 155.
:. Dominicæ præced.
fiunt Commemora-
onsuetæ ad Laudes
d Vesperas, toto
: Adventûs.

H O R A S.

logia Mundo Re-
, &c.

P R I M A M.

. D. Salutáre tuum
o, Dómine. *Ge-*

ılum, Dómine,
nostrî, *ut in Psal-*
g. 158.
br. ℣. Qui ven-
n mundum. *Joann.*
Versus dicitur quo-
que ad Nativita-
mini, nisi aliter

, flexis genibus,
.

E R T I A M.

ı. G. Obsecro, Dó-
itte quem missú-
xod. 4.
lum. Zach. 2.
tábo in médio tuî,
ı; & scies quia
exercítuum misit
.
ev. Tu exurgens
éberis Sion. ℣.
:mpus miserendi
:iseréberis. Glória.
xurgens. *Ps.* 101.
:ignè fac, Dómi-
n bona voluntáte
ı. *Ps.* 50.

Preces, flexis genibus, pag. 162.

Oratio Dominicæ præcedentis, & sic ad Sextam & Nonam.

A D S E X T A M.

Ant. 3. c. Roráte, cœli, désuper, & nubes pluant Justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. *Is.* 45.

Capitulum. Is. 61.

Sicut terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus germinábit justítiam & laudem coram universis géntibus.

℟. *brev.* Dóminus * Dabit benignitátem. ℣. Et terra nostra dabit fructum suum. * Dabit benignitátem. Glória. ℟. Dóminus. *Ps.* 84.

℣. Descendet sicut plúvia in vellus, ℟. Et sicut stillicídia stillántia super terram. *Ps.* 71.

Preces, flexis genibus, pag. 162.

A D N O N A M.

Ant. 7. d. Emitte Agnum, Dómine, dominatórem terræ, de petra deserti ad montem filiæ Sion. *Is.* 16.

Capitulum. Is. 59.

Ecce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat; neque aggraváta est auris ejus, ut non exaúdiat.

℟. *br.* Oculi noſtri * Ad Dóminum Deum noſtrum ; ℣. Donec miſereátur noſtri. * Ad Dóminum. Glória. Oculi. *Pſ.* 122.

℣. Juxtà eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde, ℟. Et húmiles ſpíritu ſalvábit. *Pſ.* 33.

Preces flexis genibus, pag. 162.

AD VESPERAS.

Antiph. & Pſ. Feriales.

Capitulum. Jer. 33.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus ; & ſuſcitábo verbum bonum quod locútus ſum ad domum Iſrael, & ad domum Juda.

Hymnus.

CReator alme síderum,
Intende votis súpplicum :
Tuæ memor cleméntiæ,
Veni, Redemptor ómnium.

Delusus hoſtis fraúdibus,
Mundus jacébat pérditus :
Quid non tuus poteſt amor !
Fis pérditi mundi ſalus.

Ut tu piáres ſánguine
Quod nos ſcelus commíſimus,
Te Vírginis claudis ſinu,
Patri Deo par víctima.

Salutis auctor vix ades,
Et cœlites & ínferi,
Tremente curváti genu,
Subdunt tuo ſe Númini.

Te deprecámur ſéculi
Olim futúrum júdicem ;
Tuâ potenti gráti
Defende nos ab l

Mundo Reden
venis,
Fili, tibi laus má
Cum Patre & almo
In ſempiterna ſéc
Amen.

℣. Memento nc mine, in beneplá puli tui ; ℟. Viſit ſalutári tuo. *Pſ.* 1

Ad Magníficat *phona propria ut qualibet Feria.*

Preces, flexis g pag. 155.

Orat. Dominic.

COMPLETOR

Pſalterio, ſervatis propria Temporis tûs. Preces, flexis pag. 164 *& ſequen*

FERIA SECU

De Iſaía Prop

Lectio j. Cap

ERit in noviſſi bus præparát domûs Dómini i móntium, & e ſuper colles. Et eum omnes ger ibunt pópuli mult cent : Veníte & mus ad montem & ad domum De & docébit nos vi & ambulábimus i ejus ; quia de Sic lex, & verbum de Jerúſalem. Et gentes, & árguei

s: & conflábunt glá-
ios in vómeres, &
: suas in falces. Non
gens contra gentem
, nec exercebuntur
l prælium. Domus
veníte, & ambulé-
lúmine Dómini.
:it, &c.
ulta satis, filia Sion;
filia Jerúsalem: *
:x tuus véniet tibi
c Salvátor. ℣. Ip-
m fáciet pópulum
peccátis eórum.
Zach. 9. *Matth.* 1.
tio ij. Cap. 3.
te justo quóniam
iè, quóniam fru-
inventiónum suá-
medet. Væ ímpio
n: retribútio enim
ı ejus fiet ei. Pó-
ıeum exactóres sui
runt, & mulíeres
æ sunt eis. Pópule
qui te beátum di-
psi te decípiunt,
gréssuum tuórum
. Stat ad judican-
minus, & stat ad
os pópulos. Dó-
l judícium véniet
ıibus pópuli sui,
ípibus ejus: vos
pasti estis víneam,
a paúperis in do-
ra. Quare attéri-
um meum, & fá-
ıerum commólitis?
it, &c.
:rutémur, *p.* 173.

Lectio iij. Cap. 4.

IN die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ sublímis, & exultátio his qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis qui relictus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur; omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem: si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, & sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus in spíritu judícii & spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, & ubi invocátus est, nubem per diem, & fumum & splendórem ignis flammantis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Hæc dicit, &c.

℟. Oculus, *pag.* 173.

Ad Bened. *Ant.* 5. a. Non dominabuntur Jerúsalem ámpliùs aliéni; sed sérvient Dómino Deo suo & regi suo quem suscitábo eis. *Jer.* 30.

CANON.

Ex Concílio Senonensi. *Ann.* 1528. *Decr.* 3. *de Fide.*

SAncta & inviolábilis est sacrórum Conciliórum universálium auctóritas; cui quisquis pertináciùs refragátur, hostis fidei jure óptimo censéri debet.

Ad Magníf. *Ant.* 7. d.

Pacíficus vocábitur: & pacem & ótium dabo in Israel cunctis diébus ejus; firmabóque sólium regni ejus in ætername. *I. Paral.* 22.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

CAntábo dilecto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ. Vínea facta est dilecto meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, & lápides elégit ex illa: & plantávit eam electam, & ædificávit turrim in médio ejus, & tórcular extruxit in ea: & expectávit ut fáceret uvas, & fecit labruscas. Nunc ergo, habitatóres Jerúsalem, & viri Juda, judicáte inter me & víneam meam. Quid est quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? An quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruscas. Hæc dicit, &c.

℟. Præparábitur. *p.* 174.

Lectio ij.

ET nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ. Aúferam sepem ejus, & erit in direptiónem: díruam macériam ejus, & erit in conculcatiónem; & ponam eam desertam. Non putábitur, & non fodiétur; & ascendent vepres & spinæ: & núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vínea e[...] mini exercítuum, Israel est; & vi[...] germen ejus dele[...] & expectávi ut judícium, & ecce [...] tas; & justítiam, [...] clamor. Hæc dicit [...]

℟. Confortáre, *p*[...]

Lectio iij.

VÆ qui consurg[...] nè ad ebrietá[...] ctandam, & potand[...] que ad vésperam, [...] æstuétis. Cíthara &[...] & tympanum & tí[...] vinum in convíviis [...] & opus Dómini no[...] citis; nec ópera m[...] ejus considerátis. P[...] eà captívus ductus [...] pulus meus, quia n[...] buit sciéntiam; & [...] ejus interiérunt fa[...] multitúdo ejus siti [...] Proptéreà dilatávit [...] nus ánimam suam, [...] ruit os suum absq[...] término: & desc[...] fortes ejus, & p[...] ejus, & sublímes [...] síque ejus ad eum. [...] curvábitur homo, [...] miliábitur vir, & ó[...] blímium depriment [...] exaltábitur Dóminu[...] cítuum in judício; &[...] sanctus sanctificábi[...] justítia. Hæc dicit,

℟. Expectat, *pag*[...]

Ad Bened. *Ant.* Convertam manum

Sion : post hæc vo-
Cívitas Justi, Urbs
Is. 1.
A N O N.
ncílio Aquisgra-
ısi secundo.
36. *c.* 2. *Can.* 4.
venit Sacerdotáli
ıistério scire for-
angélicam, docu-
postólica, Cáno-
túta, normam ré-
torális à sanctissi-
ıtífice Gregório
:, juxta eumdem
ıum virum, ab
, quod absit,
magistérium áli-
:ritáte usurpétur
:at.
agníf. *Ant.* 7. *d.*
ı, erit tibi Dómi-
em sempiternam;
ıus omnes justi, in
n hæreditábunt
Is. 60.
QUARTA.
ía Prophéta.
o j. Cap. 6.
.o quo mórtuus
Ozías, vidi Dó-
dentem super só-
:lsum & elevá-
:a quæ sub ipso
ébant templum :
stabant super il-
: mihi quia tácui,
ɔllútus lábiis ego
n médio pópuli
ɔia habentis ego
: Regem Dómi-
ítuum vidi ócu-
t volávit ad me

unus de Séraphim, & in manu ejus cálculus quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, & dixit : Ecce tétigit hoc lábia tua, & auferétur iníquitas tua, & peccátum tuum mundábitur. Hæc dicit, &c.

℟. Exulta, *pag.* 183.

Lectio ij.

ET audívi vocem Dómini dicentis : Quem mittam ? & quis ibit nobis ? Et dixi : Ecce ego, mitte me. Et dixit : Vade, & dices pópulo huic : Audíte audientes, & nolíte intellígere : & vidéte visiónem, & nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, & aures ejus ággrava, & óculos ejus claude : ne fortè vídeat óculis suis, & auribus suis aúdiat, & corde suo intélligat & convertátur, & sanem eum. Et dixi : Usquequò, Dómine ? Et dixit : Donec desolentur civitátes absque habitatóre, & domus sine hómine. Hæc dicit, &c.

℟. Scrutémur. *p.* 173.

Lectio iij. Cap. 7.

ET dixit Dóminus ad Isaíam : Egrédere in occursum Achaz tu, & qui derelíctus est Jasub fílius tuus, ad extrémum aquæductûs piscínæ superióris in via agri fullónis.... Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz dicens : Pete

ſtítia paúperes, & árguet in æquitáte pro manſuétis terræ: & percútiet terram virgâ oris ſui, & ſpíritu labiórum ſuórum interfíciet ímpium. Et erit juſtítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus. Hæc dicit, &c.

℟. Exulta, *pag.* 183.

Lectio ij.

HAbitábit lupus cum agno; & pardus cum hædo accubábit: vítulus, & leo, & ovis ſimul morabuntur; & puer párvulus minábit eos. Vítulus & urſus paſcentur: ſimul requieſcent cátuli eórum: & leo quaſi bos cómedet páleas. Et delectábitur infans ab úbere ſuper forámine áſpidis: & in caverna réguli, qui ablactátus fúerit, manum ſuam mittet. Non nocébunt, & non occídent in univerſo monte ſancto meo; quia repléta eſt terra ſciéntiâ Dómini, ſicut aquæ maris operientes. Hæc dicit.

℟. Scrutémur, *pag.* 173.

Lectio iij.

IN die illa radix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabuntur, & erit ſepulcrum ejus glorióſum. Et erit in die illa: Adjíciet Dóminus ſecundò manum ſuam ad poſſidendum resíduum pópuli ſui: . . . & levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófu[gos Iſ]rael, & diſperſos Ju[da col]liget à quátuor plagis [terræ.] Hæc dicit, &c.

℟. Oculus, *pag.*

Ad Bened. *Ant.* Ecce ego ſalvábo [pópu]lum meum de terra [orién]tis & de terra occás[us ſo]lis, & habitábunt i[n mé]dio Jerúſalem. *Zach.*

CANON.

Ex Concílio Senon[enſi] *Ann.* 1528. *Decr.* 3. *de*

CUm certa ſit & [infal]líbilis Eccléſiæ [regu]la, nec aliquandò in[fideli]litátis prætextu elúdi ... ea profectò ſacris g[enera]libus Concíliis auct[oritas] derogári non poteſt ... próximè universále[m re]præſentant Eccléſian[.]

Ad Magníf. *Ant.* Ero Deus univerſis c[ognatio]tiónibus Iſrael, & ipſi [erunt] mihi in pópulum. *Je[r.]*

SABBAT[O]

De Iſaía Proph[eta.]

Lectio j. Cap. 1[4.]

MIſerébitur Dó[minus] Jacob, & élig[et ad]huc de Iſrael; & requi[éſcere] eos fáciet ſuper hu[mum] ſuam. Adjungétur á[dvena] ad eos, & adhærébit ... Jacob. Et tenébunt e[os pó]puli, & addúcent eos [in lo]cum ſuum: & poſſidéb[it eos] domus Iſrael ſuper t[erram] Dómini in ſervos & [ancil]las: & erunt capient[es]

céperant; & subjí-
actóres suos. Et erit
lla: cùm réquiem
ibi Deus à labóre
à concussióne tua,
virúte dura, quâ
isti; sumes pará-
am contra Regem
s, & dices: Quó-
essávit exactor?
ibútum? Contrí-
inus báculum im-
virgam dominán-
edentem pópulos
atióne plagâ in-
subjicientem in
entes, persequen-
éliter. Conquiévit
omnis terra, ga-
& exultávit. Hæc
c.
parábitur, *p.* 174.
Lectio ij.
modò cecidisti de
, Lúcifer, qui
ebáris? corruisti
, qui vulnerábas
Qui dicébas in
: In cœlum con-
, super astra Dei
sólium meum;
monte testamen-
ribus Aquilónis;
super altitúdi-
ium; símilis ero
. Verúmtamen ad
detrahéris in pro-
aci: qui te vide-
te inclinabuntur,
spícient: Num-
st vir qui contur-
am, qui concussit
regna, qui pósuit orbem desertum, & urbes ejus destruxit, vinctis ejus non apéruit cárcerem? Hæc dicit.

℟. Confortáre, *pag.* 175.

Lectio iij.

NE læteris, Philisthæa omnis tu, quóniam comminúta est virga percussóris tui: de radíce enim cólubri egrediétur régulus, & semen ejus absorbens vólucrem. Et pascentur primogéniti páuperum, & páuperes fiduciáliter requiescent: & interíre fáciam in fame radícem tuam, & relíquias tuas interficiam. Ulula, porta; clama, cívitas: prostráta est Philisthæa omnis; ab Aquilóne enim fumus véniet, & non est qui effúgiet agmen ejus. Et quid respondébitur núntiis gentis? Quia Dóminus fundávit Sion, & in ipso sperábunt paúperes pópuli ejus. Hæc dicit, &c.

℟. Expectat, *pag.* 175.

Ad Bened. Ant. 2. D. In sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus, te: nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. *Is.* 26.

C A N O N.

Ex Concílio Nicæno secundo.

Ann. 787. *Can.* 1.

CAnones ampléctimur, non solùm qui ab al-

mis Apóstolis & universálibus Synodis, sed qui étiam in áliis Concíliis quæ locáliter per províncias & regiónes sunt collécta, in expositiónem hujúsmodi decretórum promulgáti sunt, & qui à sanctis Pátribus nostris proláti fuisse probántur; ab uno enim omnes eodémque Spíritu illumináti, quæ erant utília definiérunt.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ ut in Vesperis Sabbati ante Dominicam I. Adventûs, pag. 171.

Capitulum. Deut. 18.

PRophétam de gente tua, & de frátribus tuis sicut me, suscitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipsum aúdies.

Hymnus Creátor alme, *pag.* 182.

℣. Oriétur, *pag.* 171.

Ad Magníf. *Ant.* 5. C. Atténdite ad me, pópule meus; quia lex à me éxiet, & judícium meum in lucem populórum requiescet *If.* 51.

Oratio infrà ad Laudes.

DOMINICA II. Adventûs.

AD MATUTINUM.

Invitatorium & Hymnus, pag. 179.

Psalmi ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Flos de radíce Jesse ascender, quiescet super eum tus sapiéntiæ & ctûs, Spíritus scié pietátis. *If.* 11.

℣. Díriget mansu judício: ℟. Docébi vias suas. *Ps.* 24.

De Isaía Proph

Lectio j. Cap.

EMitte Agnum, ne, dominatórt ræ de petra deserti a tem filiæ Sion. Et e cut avis fúgiens, de nido avolantes, filiæ Moab in tra Arnon. Ini consíliu ge concílium: por noctem umbram t merídie: abscondé tes, & vagos ne Habitábunt apud fugi mei: Moab, e bulum eórum à fá statóris: finítus e pulvis, consummá miser; defécit qui cábat terram. Et rábitur in misericó lium, & sedébit su in veritáte in tabe David, júdicans & judícium, & velóc dens quod justum e dicit, &c.

℟. Hoc erit pact fériam cum domo dicit Dóminus; legem meam in bus eórum, & i eórum scribam e

nmábo ſuper do-
ſrael, & ſuper do-
ſuda teſtamentum
* Dabo. *Jer.* 31.
.
io ij. Cap. 19.
Dóminus aſcendet
r nubem levem,
diétur Ægyptum,
novebuntur ſimu-
ypti a fácie ejus,
Ægypti tabeſcet in
ius. Et concúrrere
Egyptios adversùs
os: & pugnábit vir
fratrem ſuum, &
ra amícum ſuum,
dversùs civitátem,
adversùs regnum.
npétur ſpíritus Æ-
viſcéribus ejus, &
m ejus præcipitá-
interrogábunt ſi-
ſua, & divínos
pythónes & arío-
tradam Ægyptum
u dominórum cru-
, & Rex fortis do-
ur eórum, ait Dó-
Deus exercítuum.
cit, &c.
'roperábunt gentes
& dicent: Vení-
endámus ad mon-
ómini, & ad do-
ei Jacob: * Et do-
os de viis ſuis. ℣.
s venit, qui dícitur
s; cùm vénerit ille,
annuntiábit ómnia.
océbit nos. *Mich.* 4.
4.

Lectio iij.

IN die illa erunt quinque civitátes in terra Ægypti loquentes linguá Chánaan, & jurantes per Dóminum exercítuum: Cívitas ſolis vocábitur una. In die illa erit altáre Dómini in médio terræ Ægypti, & títulus Dómini juxta términum ejus: erit in ſignum, & in teſtimónium Dómino exercítuum in terra Ægypti. Clamábunt enim ad Dóminum à fácie tribulantis, & mittet eis Salvatórem & propugnatórem qui líberet eos. Et cognoſcétur Dóminus ab Ægypto, & cognoſcent Ægyptii Dóminum in die illa, & colent eum in hóſtiis & in munéribus: & vota vovébunt Dómino, & ſolvent. Et percútiet Dóminus Egyptum plagâ, & ſanábit eam: & revertentur ad Dóminum, & placábitur eis, & ſanábit eos. Hæc dicit, &c.

℟. Erunt óculi tui videntes præceptórem tuum; * Et † Aures tuæ aúdient verbum monentis: Hæc eſt via, ambuláte in ea. ℣. Lex per Móyſen data eſt: grátia & véritas per Jeſum Chriſtum facta eſt. * Et. Glória. † Aures. *Iſ.* 30. *Joann.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In ſciéntia ſua

justificábit ipse justus servus meus multos. *Is.* 53.

℣. Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus; ℟. Quóniam loquétur pacem in plebem suam. *Ps.* 84.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. *de Jejunio decimi mensis & Collectis.*

Lectio iv.

SI fidéliter, dilectíssimi, atque sapienter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeò ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris; & hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis quasi in quodam spéculo divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídiè nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secundo.

℟. Prophétam suscitábo eis, & ponam verba mea in ore ejus; * Loquetúrque ad eos ómnia quæ præcépero illi. ℣. Hic est verè Prophéta qui ventúrus est in mundum. * Loquetúrque. *Deut.* 18. *Joann.* 6.

Lectio v.

CAusa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei, quem non diligerémus, nisi nos prior ipse dilígeret, & ténebras ignorántiæ nostræ suæ veritátis luce discúteret. Quod per I Isaíam Dóminus [...] tians ait: Addúcan[...] in viam quam igno[...] & sémitas quas nesc[...] fáciam illos calcáre. [...] illis ténebras in luc[...] prava in directa. H[...] ba fáciam illis, & [...] linquam eos. Et [...] Inventus sum, inquit [...] quæréntibus me, & [...] appárui iis qui me [...] terrogábant.

℟. Fériam vobiscu[...] ctum sempitérnum, [...] ricórdias David fid[...] Ecce testem pópulis [...] eum, ducem ac præ[...] rem géntibus. ℣. M[...] Fílium meum dilect[...] Ecce testem. *Is.* 55. *Lu*[...]

Lectio vj.

QUod quómodò i[...] tum sit, Joann[...] póstolus commémora[...] cens: Scimus quónian[...] lius Dei venit, & dedi[...] bis sensum, ut cogn[...] mus verum Deum, [...] mus in vero Fílio eju[...] íterùm: Nos ergo di[...] mus Deum, quóniam [...] prior diléxit nos. Dili[...] do ítaque nos, Deus ad [...] ginem suam nos répa[...] & ut in nobis formam [...] bonitátis invéniat, dat [...] de ipsi quoque, quod [...] rátur, operémur: ac[...] dens scílicet méntium [...] strárum lucernas; & i[...] nos suæ caritátis infl[...]

m

non solùm ip-
étiam quidquid
gámus.
us durâ cervíce
, & scient quia
minus Deus eó-
abo eis cor, &
aures, & aú-
dábunt me. ℣.
in illis, & in-
ter eos: & ero
s, & ipsi erunt
is. * Dabo eis.
bo. *Baruch.* 2.

OCTURNO.

Ducam cæcos
n nésciunt; &
uas ignoravé-
ire eos fáciam.

ctiónem dabit
℟. Vidébitur
n in Sion. *Ps.*

cti Evangélii
Matthæum.
j. *Cap.* 11.
ore: Joannes,
set in vínculis
, mittens duos
suis, ait illi:
ntúrus es? an
ámus? Et ré-

ancti Gregórii
pæ.
in Evang.
1.
signis-tantís-
tútibus, non
quisquam pó-
nalis,

tuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit; cùm eum post tot mirácula morientem vidit. Unde & Paulus dicit: Nos autem prædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus auctor vitæ morerétur: & inde contra eum homo scándalum sumpsit, unde étiam plus débitor fieri débuit. Nam tantò Deus ab homínibus dígniùs honorandus est, quantò pro homínibus & indigna suscépit.

℟. Deus ipse véniet, & salvábit vos: tunc aperientur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt: tunc sáliet sicut cervus claudus; * Et aperta erit lingua mutórum. ℣. Cæci vident, claudi ámbulant, lepróſi mundantur, surdi aúdiunt. * Et aperta. *Is.* 35. *Matth.* 11.

Lectio viij.

Quid est ergo dícere: Beátus qui non fúerit scandalizátus in me; nisi apertâ voce abjectiónem mortis suæ humilitatémque signáre? Ac si patenter dicat: Mira quidem fácio, sed abjecta pérpeti non dedignor. Quia ergo moriendo te súbsequor, ca-

vendum valdè est homínibus ne in me mortem despíciant, qui signa venerantur.

℟. Aúdient in die illa surdi verba libri, & de ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt; * Et paúperes hómines in Sancto Israel exultábunt. ℣. Mórtui resurgunt, paúperes evangelizantur. * Et paúperes. *Is.* 29. *Matth.* 11.

Lectio ix. §. 5.

SEd quid existis vidére in desertum? Prophétam? Etiam, dico vobis, & plus quàm Prophétam. Prophétæ quippe ministérium est ventúra prædícere, non étiam demonstráre. Joannes ergo plus quàm Prophéta est, quia eum quem præcurrendo prophetáverat, étiam ostendendo monstrábat. Sed quia arundo vento agitáta esse denegátur, quia non esse vestitus móllibus dícitur, quia Prophétæ nomen huic impár esse perhibétur; jam quid dignè dici possit, audiámus. Séquitur: Hic est de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te.

℟. Euntes renuntiáte Joanni quæ audistis & vidistis. * Beátus est qui non fúerit scandalizátus in me. ℣. Qui me invénerit, invéniet vitam, & haúriet salútem à Dómi[n]... autem in me pe[ccaverit]... lædet ánimam sua[m]... tus est. Glória. ... est. *Matth.* 11 *Pr*...

AD LAU[DES]

Antiphona. 8...

DOminus form[avit]... ex útero serv[um]... ut redúcam Jacob... dixit: Ecce dedi t[e]... cem géntium. *Is.*...

Ant. 2. D. Ad [annun]tiandum mansuét[is]... me, ut medérer... corde, & prædicár[em]... tívis indulgéntia[m]... clausis apertiónem...

Ant. 3. a. Misi[t]... prædicárem annu[m]... bilem Dómino, u[t consolárer]... lárer omnes lugent[es]...

Cantic. Miserér[e]... *pag.* 180.

Ant. 1. d. Dab[o]... ut sciant me; & er[unt]... hi in pópulum, &... eis in Deum. *Jer.*...

Ant. 7. b. Lætáb[or]... eis cùm benè eis... addúcam super e[os]... bonum quod ego... ad eos. *Jer.* 32.

Capitulum. *Is.*

HÆc dicit Dóm[inus Re]demptor tuu[s San]ctus Israel: Ego D[óminus] Deus tuus, docens... lia, gubernans te... quâ ámbulas.

Hymnus, Vox cl[ara]... Excita, *pag.* 180.

Bened. *Ant.* 1. D.
s, cùm audiísset in
; ópera Christi, mit-
os de discípulis suis,
u es qui ventúrus
álium expectámus?
11.

Oratio.

ta, Dómine, corda
tra ad præparandas
iti tui vias; ut per
ventum purificátis
ntibus, servíre me-
; Qui tecum vivit
at.

PRIMAM.

8. g. Dóminus.

ANON.

ncílio Bituricensi.
584. *tit.* 24. *Can.* 2.
usque Ordinis my-
:ium & rátio expli-
ut inde Ordinem
:veréri unusquísque
ejúsque dignitátem
suspíciant.

TERTIAM.

2. D. Ad annun-
n.
itulam. Is. 42.
di te in fœdus pó-
uli, in lucem gén-
ut aperíres óculos
m, & edúceres de
ióne vinctum, de
cárceris sedentes in
s.
reve. Tu exurgens,
81.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Misit me.

Capitulum. Is. 54.

POnam universos filios tuos doctos à Dómino, & multitúdinem pacis filiis tuis: & in justítia fundáberis.

℟. *breve.* Dóminus, *pag.* 181.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Lætábor.

Capitulum. Jer. 33.

ERit mihi in nomen, & in gaúdium, & in laudem, & in exultatiónem cunctis géntibus terræ, quæ audíerint ómnia bona, quæ ego factúrus sum eis.

℟. *brev.* Oculi, *p.* 182.

AD VESPERAS.

Antiphona. 1. f.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam, & statìm véniet Dominátor. *Malach.* 3.

Ant. 2. D. Præparábitur in misericórdia sólium, & sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David. *Is.* 16.

Ant. 4. F. Dóminus diléxit eum, fáciet voluntátem suam. Ego, ego adduxi eum, & directa est via ejus. *Is.* 48.

Ant. 7. a. Veníte in conspectu ejus: commoveátur à fácie ejus omnis terra, quia venit. *I. Paral.* 16.

Ant. 5. a. Pastor unus

erit ómnium eórum : in judíciis meis ambulábunt, & mandáta mea custódient, & fácient ea. *Ezech.* 37.

Capitulum. Jer. 32.

FEriam eis pactum sempitérnum, & non désinam eis benefácere, & timórem meum dabo in corde eórum, ut non recédant à me.

Hymnus, Creátor alme.

℣. Memento. *pag.* 182.

Ad Magníf. Ant. 6. F. Dixit Jesus ad turbas de Joanne : Hic est de quo scriptum est : Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. *Matth.* 11.

Oratio suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 24.

ECce Dóminus dissipábit terram, & nudábit eam, & afflíget fáciem ejus, & dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacerdos; & sicut servus, sic dóminus ejus; sicut ancilla, sic dómina ejus; sicut emens, sic ille qui vendit; sicut fœnerátor, sic is qui mútuum áccipit; sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, & direptióne prædábitur. Dóminus enim locútus est verbum hoc. Luxit & terra, & infirmáta
fluxit orbis, infirm
altitúdo pópuli te
terra infecta est ab
tóribus suis; quia
gressi sunt leges,
runt jus, dissipavé
dus sempitérnum.
hoc maledíctio vo
ram, & peccábunt
tóres ejus : ideóq
niènt cultóres ejus
linquentur hómin
Hæc dicit, &c.

℟. Hoc erit, *p*

Lectio ij.

TRanslátum e
dium terræ :
est in urbe solitúd
lámitas ópprimet
Quia hæc erunt i
terræ, in médio pop
quómodò si paucæ o
remansérunt, excut
ólea; & racémi, c
rit finíta vindémia
vábunt vocem sua
laudábunt: cùm g
tus fúerit Dómini
nient de mari. Pro
in doctrínis glorifi
minum : in ínsul
nomen Dómini D
A fínibus terræ la
dívimus, glórian
Hæc dicit, &c.

℟. Properábunt

Lectio iij.

IN die illa visit
minus super
cœli in excelso;

-rræ qui sunt super
Et congregabun-
ongregatióne unius
i lacum, & clau-
ibi in cárcere; &
ltos dies visitabun-
erubescet luna, &
étur sol, cùm re-
Dóminus exercí-
monte Sion & in
n; & in conspectu
órum fuerit glori-
Hæc dicit, &c.
it óculi tui, p. 191.
ened. Ant. 1. a.
miserébitur tuî
, & non fáciet
a te ultrà Doctó-
n. Is. 30.
A N O N.
cílio Bituricensi.
1584. tit. 24.
legem Christi Dó-
i duntaxat adum-
t Mosis, & sacri-
stros habúerit Le-
cerdótes & Pon-
equum est étiam
ngélicæ suos quos-
ministros, qui &
viant, & mystéria
t.
ignif. Ant. 2. D.
a inclinábitur ho-
factórem suum,
ejus ad Sanctum
spícient. Is. 17.
A TERTIA.
ía Prophéta.
j. Cap. 28.
orónæ supérbiæ,
is Ephraim, & flori decidenti, glóriæ ex-
ultatiónis ejus; qui erant
in vértice vallis pinguíssimæ,
errantes à vino. Ecce
válidus & fortis Dóminus
sicut ímpetus grándinis;
turbo confringens sicut
ímpetus aquárum multárum
inundántium, & emissárum
super terram spatiósam.
Pédibus conculcábitur
coróna supérbiæ ebriórum
Ephraim. Et erit flos
décidens glóriæ exultatiónis
ejus qui est super vérticem
vallis pínguium, quasi
temporáneum ante maturitátem
autumni: quod cùm aspéxerit
videns, statìm ut manu tenúerit,
devorábit illud. Hæc dicit, &c.

℟. Prophétam, pag. 192.

Lectio ij.

In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, & sertum exultatiónis resíduo pópuli sui; & spíritus judícii sedenti super judícium, & fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verùm hi quoque præ vino nesciérunt, & præ ebrietáte erravérunt. Sacerdos & Prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absorpti sunt à vino, erravérunt in ebrietáte; nesciérunt videntem, ignoravérunt judícium. Omnes enim mensæ replétæ sunt vómitu, sordiúmque, ita ut non esset ultrà locus.

Quem docébit sciéntiam? & quem intellígere fáciet audítum? Ablactátos à lacte, avulsos ab ubéribus. Hæc dicit, &c.

℟. Fériam, *pag.* 192.

Lectio iij.

AUdíte verbum Dómini, viri illusóres, qui dominámini super pópulum meum qui est in Jerúsalem. Dixistis enim: Percússimus fœdus cum morte, & cùm inferno fécimus pactum. Flagellum inundans cùm transíerit, non véniet super nos; quia posúimus mendácium spem nostram, & mendácio protecti sumus. Idcircò hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem, lápidem probátum, anguláre, pretiósum, in fundamento fundátum: qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, & justítiam in mensúra: & subvertet grando spem mendácii; & protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte; & pactum vestrum cum inferno non stabit. Hæc dicit, &c.

℟. Pópulus, *pag.* 193.

Ad Bened. *Ant.* 8. c. De Sion egrediétur lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. *Mich.* 4.

CANON.

Ex Concílio Bituric

Ann. 1584. *tit.* 24

INstítuit Christus I nus duódecim A los Ecclésiæ suæ mini dispensatóres verbi Sacramentórum : c póstcà secundi Ordi ptuaginta duos disc adjunxit, quorum totum mundum illust

Ad Magníf. *Ant.* Dedi te in fœdus p ut díceres his qui sunt; Exíte: & his ténebris; Revelámini.

FERIA QUAR

De Isaía Prophét

Lectio j. Cap.

OBstupéscite & rámini; fluctu vacilláte: inebriámi non à vino; mové & non ab ebrietáte. niam míscuit vobis I nus spíritum sopóris; det óculos vestros. P tas & príncipes vest vident visiónes, o Et erit vobis vísio ón sicut verba libri si quem cùm déderint ti lítteras, dicent: istum: & respond Non possum; signát enim. Et dábitur lib scienti lítteras, dice ei: Lege: & respon Néscio lítteras. H cit, &c.

℟. Hoc erit, *pag.*

Lectio ij.

ET dixit Dóminus : Eò quòd appropinquat pópulus iste ore suo, & lábiis suis gloríficat me, cor autem ejus longè est à me, & timuérunt me mandáto hóminum & doctrínis : ideò ecce ego addam ut admiratiónem fáciam pópulo huic miráculo grandi & stupendo : períbit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus ; & intelléctus prudéntium ejus abscondétur. Væ qui profundi estis corde, ut à Dómino abscondátis consílium ; quorum sunt in ténebris ópera, & dicunt : Quis videt nos ? &, Quis novit nos ? Pervérsa est hæc vestra cogitátio : quasi si lutum contra fígulum cógitet, & dicat opus factóri suo : Non fecísti me ; & figmentum dicat fictóri suo : Non intélligis. Hæc dicit, &c.

℟. Properábunt, *p*: 191.

Lectio iij.

AUdient in die illa surdi verba libri ; & de ténebris & calígine óculi cæcórum vidébunt. Et addent mites in Dómino lætítiam, & paúperes hómines in Sancto Israel exultábunt ; quóniam defécit qui prævalébat, consummátus est illúsor, & succísi sunt omnes qui vigilábant super iniquitátem : qui peccáre faciébant hómines in verbo, & arguentem in porta supplantábant, & declinavérunt frustrà à Justo. Propter hoc hæc dicit Dóminus ad domum Jacob, qui redémit Abraham : Non modò confundétur Jacob, nec modò vultus ejus erubéscet : sed, cùm víderit fílios suos, ópera mánuum meárum, in médio suî sanctificantes nomen meum, & sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Israel prædicábunt : & scient errantes spíritu intelléctum, & mussitatóres discent legem. Hæc dicit, &c.

℟. Erunt óculi tui, *pag.* 191.

Ad Bened. *Ant.* 3. a. Ecce super montes pedes evangelizantis, & annuntiantis pacem. *Nahum.* 1.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 23. *de Ordine, cap.* 4.

SI quis omnes Christiános promíscuè novi testamenti Sacerdótes esse, aut omnes pari inter se potestáte spirituáli præditos affirmet ; nihil áliud fácere vidétur, quàm Ecclesiásticam Hierárchiam quæ est ut castrórum ácies ordináta, confúndere ; perindè ac si, contra beáti Pauli doctrínam, omnes Apóstoli, omnes Prophétæ, omnes Evangelístæ, omnes

Pastóres, omnes sint Doctóres.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Domus Jacob, veníte, & ambulémus in lúmine Dómini. *Is.* 2.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 30.

VÆ filii desertóres, dicit Dóminus, ut facerétis consílium, & non ex me: & ordiréminí telam, & non per spíritum meum, ut adderétis peccátum super peccátum: qui ambulátis ut descendátis in Ægyptum, & os meum non interrogastis, sperantes auxílium in fortitúdine Pharaónis, & habentes fidúciam in umbra Ægypti. Et erit vobis fortitúdo Pharaónis in confusiónem, & fidúcia umbræ Ægypti in ignomíniam. Hæc dicit, &c.

℟. Prophétam, *pag.* 192.

Lectio ij.

POpulus enim ad iracúndiam próvocans est, & filii mendáces, filii nolentes audíre legem Dei. Qui dicunt vidéntibus, Nolíte vidére: & aspiciéntibus, Nolíte aspícere nobis ea quæ recta sunt: loquímini nobis placéntia, vidéte nobis erróres. Auferte à me viam, declináte à me sémitam: cesset à fácie nostra Sanctus Israel. Proptéreà hæc dicit Sanctus Israel: Pro eo quò bastis verbum hoc, rastis in calúmnia multu, & innixi per eo; proptéreà bis iníquitas hæc terrúptio cadens, & sita in muro excels niam súbitò, dum n rátur, véniet contri Hæc dicit, &c.

℟. Fériam, *pag.*

Lectio iij.

PRoptéreà expect minus ut miserea strî: & ídeò exa parcens vobis; qui judícii Dóminus: be nes qui expectant e pulus enim Sion h in Jerúsalem; plor quáquàm plorábis rans miserébitur t vocem clamóris tui ut audíerit, resp tibi. Et dabit vobis nus panem arctum quam brevem: & cìet avoláre à te ult ctórem tuum: & óculi tui videntes ptórem tuum; & au aúdient verbum p gum monentis: H via, ambuláte in ea declinétis neque ad ram, neque ad sin Hæc dicit, &c.

℟. Pópulus, *pag.*

Ad Bened. *Ant.* Ponam óculos m placandum; & d

: me. *Jer.* 24.
J O N.
› Tridentíno.
Ordine, *cap.* 6.
terit in Ecclé-
olica non esse
ı divínâ ordi-
itútam, quæ
píscopis, Pre-
Ministris, aná-

íf. *Ant.* 2. D.
; testamentum
piternum, ut
Deum : & ipsi
in pópulum.

SEXTA.
Prophéta.
Cap. 30.
plúvia sémi-
, ubicumque
in terra : &
m terræ erit
pinguis. Pa-
sessióne tua in
s spatiósè : &
: pulli asinó-
antur terram,
nigma cóme-
n área venti-
t erunt super
em excelsum,
mem collem
i curréntium
ı die interfe-
rum, cùm ce-
es. Et erit lux
x solis, & lux
templíciter si-
m diérum, in
gáverit Dómi-

nus vulnus pópuli sui, & percussúram plagæ ejus sanáverit. Hæc dicit, &c.

℟. Hoc erit pactum, *pag.* 190.

Lectio ij.

Ecce nomen Dómini venit de longinquo; árdens furor ejus & gravis ad portandum: lábia ejus repléta sunt indignatióne, & lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inundans usque ad médium colli; ad perdendas gentes in níhilum, & frænum erróris, quod erat in maxillis populórum. Cánticum erit vobis sicut nox sanctificátæ solemnitátis, & lætítia cordis, sicut qui pergit cum tíbia, ut intret in montem Dómini ad Fortem Israel. Et audítam fáciet Dóminus glóriam vocis suæ, & terrórem bráchii sui ostendet in comminatióne furóris, & flamma ignis devorantis: allídet in túrbine & in lápide grándinis. A voce enim Domini pavébit Assur virgâ percussus. Hæc dicit, &c.

℟. Properábunt gentes, *pag.* 191.

Lectio iij. Cap. 32.

Ecce in justítia regnábit Rex, & príncipes in judício præerunt. Et erit vir sicut qui abscónditur à vento, & celat se à

tempestáte sicut rivi aquárum in siti, & umbra petræ prominentis in terra desérta. Non caligábunt óculi vidéntium; & aures audiéntium diligenter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam; & lingua balbórum velóciter loquétur & planè. Non vocábitur ultrà is qui insípiens est, princeps; neque fraudulentus appel lábitur major. Hæc dicit Dóminus Deus: Convertimini ad me, & salvi éritis.

℟. Erunt óculi tui vidéntes, *pag.* 191.

Ad Bened. *Ant.* 1. f. Ego suscitávi Christum meum ad justítiam, & omnes vias ejus dírigam. *Is.* 45.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *libro* 1. *cap.* 4.

SAcerdótes per Dei grátiam fiunt divínæ voluntátis índices, Ecclesiárum Christi, post Apóstolos fundatóres, fidélis pópuli duces, veritátis assertóres, pravæ doctrínæ hostes, ómnibus bonis amábiles.

Ad Magníf. *Ant.* 7. d. Expectátio Israel, Salvátor ejus in témpore tribulatiónis; Dómine, ne derelínquas nos. *Jer.* 14.

SABBAT

De Isaía Proph

Lectio j. Cap.

ERit desertum in mel, & Charn saltum reputábitur. bitábit in solitúdin cium; & justítia in mel sedébit. Et eri justítiæ pax, & cul stítiæ siléntium & se usque in sempitern sedébit pópulus m pulchritúdine pacis, tabernáculis fidúci in réquie opulenta dicit, &c.

℟. Prophétam,

Lectio ij. Cap.

VÆ qui prædáris ne & ipse prædá & qui spernis; no ipse spernéris? Cùn summáveris depræ nem, deprædáberis fatigátus desíeris co nere, contemnéris. ne, miserére nost enim expectávimus bráchium nostrum i ne, & salus nostra i pore tribulatiónis. A Angeli fugérunt p & ab exaltatióne t spersæ sunt gentes. E gregabuntur spólia sicut collígitur bru velut cùm fossæ plen rint de eo. Magni est Dóminus, qu habitávit in excelso plévit Sion judício &

fides in tempó-
divítiæ salútis
& sciéntia : ti-
ni ipse est the-
is. Hæc dicit
eus : Converti-
e, & salvi éritis.
am vobiscum,

tio iij.
consúrgam, di-
óminus : nunc
nunc sublevá-
piétis ardórem,
pulam : spíritus
nis vorábit vos.
ópuli quasi de
nis; spinæ con-
ii comburentur.
ii longè estis,
n; & cognósci-
, fortitúdinem
ntérriti sunt in
tóres; possédit
ócritas. Quis pó-
re de vobis cum
ante? quis ha-
vobis cum ardó-
ternis? Qui ám-
stítiis, & lóqui-
em; qui próji-
m ex calúmnia,
manus suas ab
ere; qui obtú-
uas, ne aúdiat
, & claudit ócu-
vídeat malum.
elsis habitábit :
a saxórum sublí-
; panis ei datus
ejus fidéles sunt.
decóre suo vi-
débunt óculi ejus, cernent terram de longè. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertimini ad me, & salvi éritis.

℟. Pópulus durâ cervice, *pag.* 193.

Ad Bened. *Ant.* 4. A. Tempus requirendi Dóminum, cùm vénerit qui docébit vos justítiam. *Os.* 10.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Anno 829. *libro* 1. *cap.* 12.

GRandis dígnitas Sacerdótum; sed grandis ruína, si peccent. Lætámur ad ascensum : sed timeámus ad lapsum. Non est tanti gaúdii excelsa tenuisse, quanti mœróris de sublímibus corruisse. Nec enim solùm pro delictis nostris reddémus ratiónem; sed pro ómnium, quorum abútimur donis, & nequáquàm sumus de eórum salúte sollíciti.

AD VESPERAS.

Psalmi de Sabbato & Antiphonæ ut in Vesperis Sabbati ante Dominicam I. Adventûs, pag. 171.

Capitulum. Gen. 49.

NOn auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus est, & ipse erit expectátio géntium.

Hymn. Creátor alme, *pag.* 282.

℣. Oriétur, *pag.* 171.

Ad Magníf. [*Nisi dicenda sit Antiph.* O,] *Ant.* 3. a. Sion, vidébunt gentes Justum tuum, & cuncti reges Inclytum tuum; & vocábitur tibi nomen novum quod os Dómini nominábit. *If.* 62.

Orat. ut infrà ad Laudes.

DOMINICA III. Adventùs.

Ad Matut. Invit. Hymn. pag. 179.

Psalmi de Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Noli timére, Sion; non dissolvantur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in médio tuî fortis: ipse salvábit. *Soph.* 3.

℣. Tu, Dómine, pópulum húmilem salvum fácies, ℟. Et óculos superbórum humiliábis. *Ps.* 17.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 33.

RESpice Sion civitátem solemnitátis nostræ: óculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquàm transferri póterit. Nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster. Locus fluviórum rivi latíssimi & patentes; non transibi eum navis rémigum que triéris magna grediétur eum. Dó enim judex noster, I nus légifer noster, I nus rex noster: ipse sa nos. Hæc dicit, &c.

℟. Stabit Dóminá Israel, & pascet in mitáte nóminis D Dei sui; * Et magn bitur usque ad térr terræ. ℣. Exiet Du regat pópulum meur rael. * Et magnificá *Mich.* 5. *Matth.* 2.

Lectio ij. Cap. 3

LÆtábitur deserta via, & exultábit túdo, & florébit qua lium. Gérminans ger bit, & exultábit lætab & laudans. Glória L data est ei; decor C li & Saron. Ipsi vid glóriam Dómini, & rem Dei nostri. Con te manus dissolútas, nua debília roboráte. te pusillánimis: Con mini, & nolite tir ecce Deus vester ultió addúcet retributiónis; ipse véniet, & salvábi Tanc aperientur ócul córum, & aures surd patébunt. Tunc sáliet cervus, claudus; & aj erit lingua mutórum: scissæ sunt in deserto a & torrentes in solitúd

erat árida, erit in
n;& sítiens, in fontes
n. Hæc dicit, &c.
Iultiplicábitur ejus
m, & pacis non
s : * Super sólium
& ſuper regnum
ébit : ut confirmet
t corróboret in ju-
juſtítiâ. ℣. Dabit
ninus Deus ſedem
atris ejus. * Super
Iſ. 9. *Luc.* 1.

Lectio iij.

pílibus in quibus
dracónes habitá-
riétur viror cála-
nci. Et erit ibi sé-
via, & Via ſancta
ır. Non transíbit
pollútus; & hæc
is directa via, ita
non errent per
n erit ibi leo, &
ſtia non aſcendet
, nec inveniétur
mbulábunt qui li-
erint. Et redempti
no convertentur,
it in Sion cum lau-
ætítia ſempiterna
put eórum; gau-
lætítiam obtiné-
t fúgiet dolor &
Hæc dicit, &c.
ex unus erit óm-
nperans, & non
ltrà duæ gentes,
olluentur in idólis
nt mihi pópulus,
ro eis Deus : * Et
meus David rex
ſuper eos, paſtor unus
erit ómnium. ℣. Fiet ùnum
ovíle, & unus paſtor. *
Et ſervus. Glória. † Servus.
Ezech. 37. *Joann.* 10.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Relinquent gentes idóla ſua, & vénient in Jerúſalem, & inhabitábunt in ea, adorantes Regem Iſrael. *Tob.* 14.
℣. Benedicentur in ipſo omnes tribus terræ : ℟. Omnes gentes magnificábunt eum. *Pſ.* 71.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 2. *de Jejunio decimi menſis & Collectis.*

Lectio iv.

QUod témporis rátio, & devotiónis noſtræ ádmonet conſuetúdo, paſtoráli vobis, dilectíſſimi, ſollicitúdine prædicámus décimi menſis celebrandum eſſe jejúnium, quo pro conſummáta perceptióne ómnium frúctuum, diligentíſſimè largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offertur. Quid enim poteſt efficácius eſſe jejúnio? cujus obſervántiâ appropinquámus Deo, & reſiſtentes diábolo vítia blanda ſuperámus.

℟. Jejúnium décimi erit dómui Juda in gaúdium & lætítiam, & in ſolemnitátes præcláras : * Veritátem tantùm & pacem dilígite.
℣. Pacem ſequímini cum

ómnibus, & ſanctimóniam ſine qua nemo vidébit Deum. * Veritátem. *Zach.* 8. *Hebr.* 12.

Lectio v.

SEmper virtúti cibus jejúnium fuit. De abſtinéntia pródeunt caſtæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, ſalubrióra consília: & per voluntárias afflictiónes caro concupiſcéntiis móritur, virtútibus ſpíritus innovátur. Sed quia non ſolo jejúnio animárum noſtrárum ſalus acquíritur, jejúnium noſtrum miſericórdiis paúperum ſuppleámus. Impendámus virtúti, quod ſubtrâhimus voluptáti. Fiat reféctio paúperis abſtinéntia jejunantis.

℞. Hoc eſt jejúnium quod elégi, dicit Dóminus; Frange eſurienti panem tuum, & egénos vagóſque induc in domum tuam; * Tunc invocábis, & Dóminus exaúdiet; clamábis, & dicet: Ecce adſum. ℣. Cùm vénerit Fílius hóminis: dicet his qui à dextris ejus erunt: Veníte, benedícti Patris mei; eſurívi enim, & dediſtis mihi manducáre. * Tunc. *Iſ.* 58. *Matth.* 25.

Lectio vj.

STudeámus viduárum defenſióni, pupillórum utilitáti, lugéntium conſolatióni, diſſidéntium paci. Suſcipiátur peregrínus, adjuvétur oppreſſus, veſtiátur nudus, foveátur ægrótus: ut quicumque noſtrûm de juſtis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo ſacrifícium hujus pietátis obtúlerit, ab eódem regni cœleſtis præmium percípere mereátur. Quartâ ígitur & ſextâ Fériâ jejunémus: Sábbato autem apud beátum Petrum Apóſtolum páriter vigilémus, cujus ſuffragántibus méritis, quæ póſcimus, impetráre poſsímus, per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

℞. Bona eſt orátio cum jejúnio & eleemóſynâ; * Quóniam † Eleemóſyna facit inveníre miſericórdiam & vitam ætérnam. ℣. Date eleemóſynam; & ecce ómnia munda ſunt vobis. * Quóniam. Glória. † Eleemóſyna. *Tob.* 12. *Luc.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Sedébit pópulus in pulchritúdine pacis, & in tabernáculis fidúciæ & in réquie opulenta. *Iſ.* 32.

℣. Fílii Sion exultent in rege ſuo; ℞. Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo. *Pſ.* 149.

o sancti Evangélii
ndùm Joannem.
ctio vij. Cap. 1.
o témpore; Misérunt
ei ab Jerosólymis
ótes & Levítas ad
m ut interrogárent
u quis es? Et réliqua.
lia sancti Gregórii
Papæ.
r. in Evang. §. 1.
iujus nobis lectió-
verbis, fratres ca-
Joannis humílitas
idátur, qui cùm
virtútis esset, ut
s credi potuisset,
ólidè subsístere in
humánâ opinióne
ir inániter super se.
onfessus est, & non
, & confessus est
Non sum ego Chri-
d quia dixit, Non
egávit planè quod
t; sed non negávit
rat; ut veritátem
, ejus membrum
cujus sibi nomen
r non usurpáret.
go non vult appéte-
en Christi, factus
brum Christi: quia
nfirmitátem suam
humíliter agnósce-
s celsitúdinem mé-
áciter obtinére.
oc est testimónium
, quandò misérunt
l eum; * Non sum
ristus: non sum
on sum Prophéta: ego vox clamantis in desérto. ℣. Non est exaltátum cor meum, neque ambulávi in magnis, neque in mirabílibus super me. * Non sum. *Joann.* 1. *Ps.* 130.

Lectio viij. §. 2.

JOannes vocem se esse ásserit, quia Verbum præcédit. Adventum ítaque Domínicum præcurrens, vox dícitur; quia per ejus ministérium Patris Verbum ab homínibus audítur. Qui étiam in desérto clamat: quia derelictæ destitutæque Judææ solátium Redemptóris annúntiat. Quid autem clamet, insínuat cùm subjungit: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías Prophéta. Via Dómini ad cor dirígitur, cùm veritátis sermo humíliter audítur. Via Dómini ad cor dirígitur, cùm ad præceptum illíus vita præparátur. Unde scriptum est: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus.

℟. Conféssus est Joannes: Non sum ego Christus: * Ipse est qui post me ventúrus est, qui ante me factus est; cujus ego non sum dignus ut solvam ejus corrígiam calceamenti. ℣. Ante Dóminum qui

elégit me, vílior fiam; & ero húmilis in óculis meis. * Ipse est qui post me. *Joann.* 1. *II.Reg.* 6.

Lectio ix. §. 3.

JOannes mystérium nostri Redemptóris annúntians, hunc in médio hóminum & stetisse ásserit & nescíri: quia per carnem Dóminus appárens, & visíbilis éxtitit córpore, & invisíbilis majestáte. De quo étiam subdit: Qui post me venit, ante me factus est. Sic namque dícitur, Ante me factus, ac si dicátur, ante me pósitus. Post me ergo venit, quia póstmodùm natus: ante me autem factus est, quia mihi prælátus. Sed hæc paulò supériùs dicens, étiam prælatiónis ejus causas apéruit cùm subjunxit: Quia prior me erat. Ac si apertè dicat: Indè me étiam pòst natus súperat, quò eum nativitátis suæ témpora non angustant. Nam qui per matrem in témpore náscitur, sine témpore est à Patre generátus. Cui quantæ reveréntiæ humilitátem débeat, subdendo manifestat: Cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamenti.

℞. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem * Non quiescam, donec egrediátur ut splendor Justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur. ℣. Ego vox clamantis in deserto: Dirígite viam Dómini. * Non quiescam. Glória Patri. * Non quiescam. *Is.* 62. *Joann.* 1.

AD LAUDES.

Antiphona, 7. d.

REgnábit Dóminus in monte Sion ex hoc nunc & usque in æternum. *Mich.* 4.

Ant. 4. a. Erit Jerúsalem sancta; & erit in die illa: stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lacte. *Joel.* 3.

Ant. 8. g. Erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium & secúritas usque in sempitérnum. *Is.* 32.

Cantic. Miserére, Deus *pag.* 180.

Ant. 1. a. Sedébit vir subtus vitem suam & subtus ficum suam, & non erit qui detérreat. *Mich.* 4.

Ant. 2. A. Propè est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabuntur. *Is.* 14.

Capitulum. *Jer.* 31.

AUdíte verbum Dómini, gentes; & annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt, & dícite: Qui dispersit Israel, congregábit eum; & custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Hymn. Vox clara. ℣. Excita, *pag.* 180.

Bened. *Ant.* 7. c.
aptízo in aqua; mé-
utem vestrûm stetit
vos nescitis; ipse est
st me ventúrus est.
1.

Oratio.

ta, quæsumus, Dó-
ie, poténtiam tuam,
; ut hi qui in tua
confidunt, ab om-
s adversitáte libe-
Qui vivis.

PRIMAM.

7. d. Regnábit.

ANON.

cílio Mediolanensi
secundo.

;69. *tit.* 1. *decr.* 22.
ìnico illo die qui
átuor statúta jejú-
ıpora, quibus Or-
.cramentum mini-
, próximè antecé-
óchi non solùm so-
lud jejúnium hujus
i institútum denún-
erùm étiam in sua
sque eórum Paro-
:cclésia supplicatió-
ac religiósè há-
. ut, Dei ope im-
, tùm Epíscopus
ım delectu quibus
cónferet, Spíri-
cti lúmine illustré-
n illi quibus con-
, in vitæ sanctitá-
trínâ religiosísque
us profíciant.

TERTIAM.

. a. Erit Jerúsalem.

Capitulum. If. 52.

QUàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem! annuntiantis bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion: Regnábit Deus tuus.

℟. *br.* Tu exurgens, *pag.* 181.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Erit opus.

Capitulum. Jer. 30.

REverrétur Jacob & quiescet, & cunctis áffluet bonis, & non erit quem formídet; quóniam tecum ego sum, ait Dóminus, ut salvem te.

℟. *br.* Dóminus. *p.* 181.

AD NONAM.

Ant. 2. A. Propè est.

Capitulum. Habac. 2.

APparébit in finem, & non mentiétur: si moram fécerit, expecta illum, quia véniens véniet, & non tardábit.

℟. *br.* Oculi. *pag.* 182.

AD VESPERAS.

Antiphona. 1. D.

VEniet ex Sion, qui erípiat & avertat impietátem à Jacob. *Rom.* 11.

Ant. 3. a. Dicit Dóminus Redemptor tuus Israel: Ego sum Dóminus, súscitans verbum servi sui, & consílium nuntiórum suórum complens. *Isai.* 44.

Ant. 1. D. Locútus sum

elégit me, vílior fiam; & ero húmilis in óculis meis. * Ipse est qui post me. *Joann.* 1. *II.Reg.* 6.

Lectio ix. §. 3.

JOannes mystérium nostri Redemptóris annúntians, hunc in médio hóminum & stetisse ásserit & nescíri: quia per carnem Dóminus appárens, & visíbilis éxtitit córpore, & invisíbilis majestáte. De quo étiam subdit: Qui post me venit, ante me factus est. Sic namque dícitur, Ante me factus, ac si dicátur, ante me pósitus. Post me ergo venit, quia póstmodùm natus: ante me autem factus est, quia mihi prælátus. Sed hæc paulò supériùs dicens, étiam prælatiónis ejus causas apéruit cùm subjunxit: Quia prior me erat. Ac si apertè dicat: Indè me étiam post natus súperat, quò eum nativitátis suæ témpora non angustant. Nam qui per matrem in témpore náscitur, sine témpore est a Patre generátus. Cui quantæ reveréntiæ humilitátem débeat, subdendo manifestat: Cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceaménti.

℟. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem * Non quiéscam, donec egrediátur ut splendor Justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur. ℣. Ego vox clamantis in desérto: Dirígite viam Dómini. * Non quiescam. Glória Patri. * Non quiescam. *Is.* 62. *Joann.* 1.

AD LAUDES.

Antiphona, 7. d.

REgnábit Dóminus in monte Sion ex hoc nunc & usque in æternum. *Mich.* 4.

Ant. 4. a. Erit Jerúsalem sancta; & erit in die illa: stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lacte. *Joel.* 3.

Ant. 8. g. Erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium & secúritas usque in sempitérnum. *Is.* 32.

Cantic. Miserére, Deus *pag.* 180.

Ant. 1. a. Sedébit vir subtus vitem suam & subtus ficum suam, & non erit qui detérreat. *Mich.* 4.

Ant. 2. A. Propè est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabuntur. *Is.* 14.

Capitulum. *Jer.* 31.

AUdíte verbum Dómini, gentes; & annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt, & dícite: Qui dispersit Israel, congregábit eum; & custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Hymn. Vox clara. ℣. Excita, *pag.* 182.

! Bened. *Ant.* 7. c.
aptízo in aqua; mé-
utem vestrûm stetit
vos nescitis; ipse est
st me ventúrus est.
1.

Oratio.

ita, quæsumus, Dó-
ne, poténtiam tuam,
; ut hi qui in tua
confídunt, ab om-
is adversitáte libe-
; Qui vivis.

PRIMAM.

7. d. Regnábit.

ANON.

ncílio Mediolanensi
secundo.

569. *tit.* 1. *decr.* 22.
nínico illo die qui
uátuor statúta jejú-
npora, quibus Or-
acramentum mini-
, próximè antecé-
róchi non solùm so-
llud jejúnium hujus
â institútum denún-
erùm étiam in sua
isque eórum Paro-
Ecclésia supplicatió-
è ac religiósè há-
.. ut, Dei ope im-
, tùm Epíscopus
um delectu quibus
s cónferet, Spíri-
cti lúmine illustré-
m illi quibus con-
r, in vitæ sanctitá-
ctrínâ religiosísque
us proficiant.

TERTIAM.

. a. Erit Jerúsalem.

Capitulum. If. 52.

Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem! annunciantis bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion: Regnábit Deus tuus.

℟. *br.* Tu exurgens, *pag.* 181.

AD SEXTAM.

Ant. 8. g. Erit opus.

Capitulum. Jer. 30.

Evertétur Jacob & quiescet, & cunctis âffluet bonis, & non erit quem formídet; quóniam tecum ego sum, ait Dóminus, ut salvem te.

℟. *br.* Dóminus. *p.* 181.

AD NONAM.

Ant. 2. A. Propè est.

Capitulum. Habac. 2.

Apparébit in finem, & non mentiétur: si moram fécerit, expecta illum, quia véniens véniet, & non tardábit.

℟. *br.* Oculi. *pag.* 182.

AD VESPERAS.

Antiphona. 1. D.

Veniet ex Sion, qui erípiat & avertat impietátem à Jacob. *Rom.* 11.

Ant. 3. a. Dicit Dóminus Redemptor tuus Israel: Ego sum Dóminus, suscitans verbum servi sui, & consílium nuntiórum suórum complens. *Isai.* 44.

Ant. 1. D. Locútus sum

ſuper Prophétas & ego viſiónem multiplicávi; & in manu Prophetárum aſſimilátus ſum. *Oſ.* 12.

Ant. 5. C. Propter hoc ſciet pópulus meus nomen meum in die illa; quia ego ipſe qui loquébar, ecce adſum. *Iſai.* 52.

Ant. 4. A. Bonas fácite vias veſtras, & ſtúdia veſtra; & habitábo vobiſcum. *Jerem.* 7.

Capitulum. Iſ. 46.

PRopè feci juſtítiam meam, non elongábitur; & ſalus mea non morábitur. Dabo in Sion ſalútem, & in Iſrael glóriam meam.

Hymn. Creátor alme.

℣. Memento, *pag.* 182.

Ad Magníf. [*Niſi dicenda ſit Antiph.* O], *Ant.* 2. D. Véniet fórtior me, cujus non ſum dignus sólvere corrígiam calceamentórum ejus: ipſe vos baptizábit in Spíritu ſancto. *Luc.* 3.

Oratio, ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 40.

SUper montem excelſum aſcende tu, qui evangelízas Sion: exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem: exalta, noli timére. Dic civitátibus Juda: Ecce Deus veſter. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus domin[abitur]: ecce merces ej[us] cum eo, & opus illíus co[ram] illo. Sicut paſtor gr[egem] ſuum paſcet: in bra[chio] ſuo congregábit a[gnos], & in ſinu ſuo levá[bit]; fœtas ipſe portábit. Hæc dicit, &c.

℟. Stabit, *pag.* 204.

Lectio ij. Cap. 41.

TAceant ad me inſulæ, & gentes mutent fortitúdinem: accédant, & tunc loquantur. Simul ad judícium propinquémus. Quis ſuſcitávit ab oriente Juſtum? vocávit eum ut ſequerétur ſe? Dabit in conſpectu ejus gentes, & reges obtinébit: dabit quaſi púlverem gládio ejus, ſicut ſtípulam vento raptam árcui ejus. Perſequétur eos, transíbit in pace: sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus eſt & fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus: primus & noviſſimus ego ſum. Hæc dicit, &c.

℟. Multiplicábitur, *pag.* 205.

Lectio iij.

ET tu Iſrael ſerve meus, Jacob quem elégi, ſemen Abraham amíci mei, in quo apprehendi te ab extrémis terræ, & à longinquis ejus vocávi te, & dixi tibi: Servus meus es

:gi te, & non abjéci
tímeas, quia ego
sum : ne declínes,
;o Deus tuus. Con-
te, & auxiliátus
)i, & suscépit te
Justi mei. Ecce
lentur & erubescent
qui pugnant adver-
: erunt qùasi non
períbunt viri qui
icunt tibi. Quæres
non invénies, vi-
elles tuos : erunt
on sint, & véluti
)tio- hómines bel-
lversùm te. Quia
ninus Deus tuus ap-
:ns manum tuam,
e tibi : Ne tímeas,
úvi te. Hæc, &c.
x, *pag.* 205.
:cepta fuerint Ant.
ad Laudes & Ho-
. propriæ, ut ordi-
nte officium Vigil.
Domini.]
ened. *Ant.* 8. c.
neus Princeps eó-
erpétuum, & per-
illis fœdus pacis.
7.
A N O N.
cílio Tridentíno.
de Ordine, Can. 3.
díxerit Ordinem,
sacram Ordinatió-
esse verè & próprie
itum à Christo
institútum ; vel
nentum quoddam
n, excogitátum à

viris rerum ecclesiasticárum imperítis ; aut esse tantùm ritum quemdam eligendi Ministros verbi Dei & Sacramentórum ; anáthema sit.

Ad Magníf. [*Nisi dicenda sit Antiphona* O,] *Ant.* 8. g. Non éxcidit verbum Dómini : qui dispersi sunt à terra Israel, revertentur ad eam. *Tob.* 14.

FERIA TERTIA.

De Isáia Prophéta.

Lectio j. Cap. 42.

ECce servus meus; suscípiam eum : electus meus; complácuit sibi in illo ánima mea : dedi Spíritum meum super eum, judícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, & linum fúmigans non extinguet : in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis neque turbulentus, donec ponat in terra judícium : & legem ejus ínsulæ expectábunt. Hæc, &c.

℟. Redempti à Dómino convertentur, * Et vénient in Sion cum laude, & lætítia sempiterna super caput eórum. ℣. Et erit : in loco ubi dictum est eis, Non plebs mea vos ; ibi vocabuntur Fílii Dei vivi. * Et vénient in Sion. *Is.* 35. *Rom.* 9.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus Deus creans cœlos, & extendens eos; firmans terram & quæ gérminant ex ea; dans flatum pópulo qui est super eam, & spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, & apprehendi manum tuam, & servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium; ut aperíres óculos cæcórum, & edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedentes in ténebris. Ego Dóminus: hoc est nomen meum: glóriam meam álteri non dabo, & laudem meam sculptílibus. Quæ prima fuérunt, ecce venérunt: nova quoque ego annúntio: ántequam oriantur, audíta vobis fáciam. Cantáte Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ, qui descénditis in mare & plenitúdo ejus, ínsulæ & hábitatóres eárum. Hæc dicit, &c.

℟. Super montem excelsum ascende tu, * Qui evangelízas Sion: exalta in fortitúdine vocem tuam, dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester. ℣. Verbum misit Deus fíliis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum. * Qui evangelízas. *Is.* 40. *Act.* 10.

Lectio iij.

ET ducam cæcos quam nésciunt sémitis quas ignora ambuláre eos fácia nam ténebras coram lucem, & prava in Hæc verba feci eis, derelíqui eos. Conve retrorsùm: confus confusióne qui co in sculptili, qui conflátili: Vos dii Surdi, audíte; & ca tuémini ad videndu cæcus, nisi servus & surdus, nisi ad núntios meos misi cæcus, nisi qui datus est? & quis nisi servus Dómini vides multa, nonne dies? qui apertas ha res, nonne aúdies? minus vóluit ut san ret eum, & magn legem, & extóllere dicit, &c.

℟. Anima nostra net Dóminum; q adjútor & protector est: * In eo lætábi nostrum; & in sancto ejus sperávin Dictum est per Isáia phétam: In nómir gentes sperábunt. * Glória. * In eo. *Matth.* 12.

Ad Bened. *Ant.* Nomen sanctum me tum fáciam in médi

l; & scient gen-
:go Dominus.

N O N.
,o Tridentino.
Reform. cap. 12.
»iscopi non sín-
. ætáte constitú-
ad Ordines as-
ignos duntaxat,
probáta vita se-

gníficat, [*Nisi*
Antiphona O,]
Dabo clavem
rid super húme-
& apériet, &
|ui claudat; &
: non erit qui
22.

QUARTA
Temporum.
a Prophéta.
. *Cap.* 43.
: hæc dicit Dó-
creans te, Ja-
nans te, Israel:
e, quia redémi
ávi te nómine
s tu. Cùm trans-
aquas, tecum
ımina non opé-
ìm ambuláveris
on comburéris,
non ardébit in
ego Dóminus
Sanctus Israel,
us, dedi propi-
ıam Ægyptum,
& Saba pro te.
norábilis factus

es in óculis meis, & gloriósus; ego diléxi te, & dabo hómines pro te, & pópulos pro ánima tua. Hæc dicit, &c.

℟. Jejúnium, *pag.* 205.

Lectio ij.

NOli timére, quia ego tecum sum: ab Oriente addúcam semen tuum, & ab Occidente congregábo te. Dicam Aquilóni: Da: & Austro: Noli prohibére: affer filios meos de longinquo, & filias meas ab extrémis terræ. Et omnem, qui invocat nomen meum, in glóriam meam creávi eum, formavi eum, & feci eum. Educ foràs pópulum cæcum, & óculos habentem: surdum, & aures ei sunt. Omnes gentes congregátæ sunt simul, & collectæ sunt tribus. Quis in vobis annúntiet istud, & quæ prima sunt, audíre nos fáciet? Dent testes eórum, justificentur, & aúdiant; & dicant: Verè. Vos testes mei, dicit Dóminus, & servus meus, quem elégi: ut sciátis, & credátis mihi, & intelligátis quia ego ipse sum. Ante me non est formátus Deus, & post me non erit. Ego sum, ego sum Dóminus, & non est absque me salvátor. Hæc dicit, &c.

℟. Hoc est jejúnium, *pag.* 206.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

IN illo témpore; Missus est Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David; & nomen Vírginis, María. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in Festo Annuntiat. B. M. Virg.

EXórdium nostræ redemptiónis, fratres caríssimi, hodierna nobis sancti Evangélii léctio commendat, quæ Angelum à Deo de cœlis missum narrat ad Vírginem: ut novam in carne nativitátem Fílii Dei prædicáret, per quam nos, abjectâ vetustáte nóxiâ, renovári, atque inter fílios Dei computári possímus... Aptum profectò humánæ restauratiónis princípium fuit, ut Angelus à Deo mitterétur ad Vírginem partu consecrandam divíno: quia prima perditiónis humánæ fuit causa, cùm serpens à diábolo mittebátur ad mulíerem spíritu supérbiæ decipiendam: imò ipse in serpente diábolus veniébat, qui genus humánum, deceptis paréntibus primis, immortalitátis glóriâ nu

℟. Audíte, dom vid: Dabit Dómi vobis signum: Ec go concípiet & pá lium; * Et † V nomen ejus Em ℣. Missus est Ange briel ad Maríam, & Ne tímeas: ecce c & páries fílium. * cábitur. Glória. † tur. *Is.* 7. *Luc.* 1.

Ad Bened. *Ant.* Ave, María, gráti Dóminus tecum: i grátiam apud Deum

Oratio.

PRæsta, quæsum nípotens Deus: demptiónis nostræ ra solémnitas & pr nobis vitæ subsídia rat, & ætérnæ be nis præmia largiát Dóminum nostrum.

Hæc Oratio dic Laudes & Horas t

CANON

Ex Concílio Medio quarto.

Ann. 1576. *part.* 5. *de sacris IV. T*

SAcra Quátuor j rum Témpora ex Spíritûs doctrína s ter instituta, sicut o frequenti fidélium c tu, & solemni celeb & religióso suppl num offício coleb

l illórum cultum pa-
i curâ erudítis fidé-
méntibus, in uſum
æ pietátis revocanda

Aagníf. [*Niſi dicenda*
iphona O,] *Ant.* 8. g.
us dixit Maríæ :
s ſanctus ſupervé-
ı te, & virtus Al-
obumbrábit tibi;
ıe & quod naſcétur
ſanctum, vocábitur
Dei. *Luc.* 1.
tio, Excita, *p.* 209.
IA QUINTA.
: Iſáia Prophéta.
ctio j. Cap. 44.
nunc audi, Jacob,
rve meus, & Iſrael
elégi. Hæc dicit Dó-
fáciens & formans
ab útero auxiliátor
Noli timére, ſerve
acob, & rectíſſime,
elégi. Effundam enim
ſuper ſitientem, &
a ſuper áridam : ef-
n ſpíritum meum ſu-
men tuum, & bene-
ıem meam ſuper ſtir-
ıam. Et germinábunt
ıerbas, quaſi sálices
ræterfluentes aquas.
icet : Dómini ego
& ille vocábit in nó-
Jacob, & hic ſcribet
luâ : Dómino : & in
e Iſrael aſſimilábi-
æc dicit, &c.
Stabit Dominátor,
04.

Lectio ij.

MEmento horum, Jacob; & Iſrael, quóniam ſervus meus es tu. Formávi te; ſervus meus es tu, Iſrael; ne oblivíſcáris meî. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quaſi nébulam peccáta tua : revértere ad me, quóniam redémi te. Laudáte, cœli, quóniam miſericórdiam fecit Dóminus : jubiláte, extréma terræ : reſonáte, montes, laudatiónem, ſaltus & omne lignum ejus; quóniam redémit Dóminus Jacob, & Iſrael gloriábitur. Hæc dicit, &c.

℟. Multiplicábitur ejus imperium, *pag.* 205.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus redemptor tuus, & formátor tuus ex útero : Ego ſum Dóminus fáciens ómnia, extendens cœlos ſolus, ſtabíliens terram, & nullus mecum. Irrita fáciens ſigna divinórum, & ariólos in furórem vertens : convertens ſapientes retrorsùm, & ſciéntiam eórum ſtultam fáciens : ſúſcitans verbum ſervi ſui, & consílium nuntiórum ſuórum complens. Qui dico Jerúſalem, Habitáberis : & civitátibus Juda, Ædificabímini, & deſerta ejus ſuſcitábo. Qui dico profundo : Deſoláre, & flúmina

tua arefáciam. Qui dico Cyro : Pastor meus es, & omnem voluntátem meam complébis. Qui dico Jerúsalem : Ædificáberis, & Templo : Fundáberis. Hæc dicit, &c.

℟. Rex unus, *pag.* 205.

Ad Bened. *Ant.* 1, a. Sion, eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui : non vocáberis ultrà Derelícta. *Is.* 62.

CANON.

Ex Concílio Románo.

Ann. 465. *Can.* 3.

INscii litterárum, nec non & áliqua membrórum damna perpessi; & hi qui ex pœniténtibus sunt, ad sacros Ordines aspiráre non aúdeant. Quisquis tálium consecrátor extíterit, factum suum dissolvet.

Ad Magníficat, *Ant.* O.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 45.

EGo Dóminus, & non est alter, formans lucem & creans ténebras, fáciens pacem & creans malum : ego Dóminus fáciens ómnia hæc. Roráte, cœli, désuper, & nubes pluant Justum : aperiátur terra, & gérminet Savatórem, & justítia oriátur simul. Ego Dóminus creávi eum . . . . Ego suscitávi eum ad justítiam, & omnes v dirigam : ipse æ civitátem meam, vitátem meam di non in prétio, ne munéribus. Hæc di

℟. Redempti à D *pag.* 211.

[*Si hâc die Festum Sancti T Lectio sequens divi duas, divisione fa Asteriscum.* *]

Lectio ij.

HÆc dicit Dó Labor Ægyp negotiátio Æthióp Sábaïm viri sublím transíbunt, & tui. post te ambulábun cti mánicis pergen adorábunt, teque d buntur. Tantùm ir Deus, & non est al Deus. Verè tu es D cónditus, Deus Isr vátor. * Confúsi s erubuérunt omnes abiérunt in confu fabricatóres erróru rael salvátus est in no salúte ætérnâ : n fundémini, & non cétis usque in sécu culi. Quia hæc di minus creans cœlo Deus formans terra ciens eam, ipse plast non in vanùm creá Hæc dicit, &c

℟. Super monten sum, *pag.* 212.

ı sancti Evangélii
ındùm Lucam.
iø iij. Cap. 1.
·gens María in dié-
illis, ábiit in mon-
m festinatióne, in
n Juda : & intrá-
lomum Zacharíæ,
ivit Elísabeth. Et

ia sancti Ambrósii
Epíscopi.
Evang. in Luc.
br. 2. §. 19.
tále est ómnibus;
qui fidem éxigunt,
ltruant. Et ídeò
cùm abscóndita
r, ut fidem astrúe-
mplo, senióris fé-
steriliśque conce-
giniMaríæ nuntiá-
ɔssíbile Deo omne
placúerit, asśére-
audívit hoc Ma-
quasi incrédula de
nec quasi incerta
o, nec quasi dú-
.e exemplo; sed
a pro voto, reli-
o officio, festína
io,in montána per-
ıò enim jam Deo
ıisi ad superióra
tinatióne contén-
lescit tarda molí-
cti Spíritûs grátia.
nde hoc mihi ut
ıater Dómini mei
F Beáta quæ cre-
ıuóniam † Perfi-
:a quæ dicta sunt
Hyemalis.

tibi à Dómino. ℣. Glorió-
sa dicta sunt de te. * Beá-
ta. Glória. † Perficientur.
Luc. 1. *Ps.* 86.

[*Ad Laudes & per Ho-
ras, Antiphona propria, ut
infrà ante Officium Vigi-
liæ Natalis Domini; & sic
in sequentibus Feriis.*]

Ad Bened. *Ant.* 3. a.
Ut audívit salutatiónem
Maríæ Elísabeth, exultá-
vit infans in útero ejus;
& repléta est Spíritu San-
cto. *Luc.* 1.

Oratio.

AUrem tuam, quæsu-
mus, Dómine, pré-
cibus nostris accómmoda,
& mentis nostræ ténebras
grátiâ tuæ visitatiónis il-
lustra; Qui vivis & regnas
cum Deo Patre in unitáte.
*Hæc Oratio dicitur ad Lau-
des & Horas diei tantùm.*

C A N O N.

Ex Concílio Remensi.
Ann. 1564. *stat.* 8.

SAtius est promovendos
ad sacros Ordines & Ec-
clésiæ gubernatiónem, diù
multúmque ánteà probáre
& exploráre, quàm de té-
merè admissis pósteà pudé-
re & pœnitére. Quapro-
pter, sanctárum Synodó-
rum vestígiis inhærendo,
conabuntur Epíscopi suos
Cléricos gradátim, omni
adhíbitâ cautióne, ordi-
náre.

Ad Magníf. *Ant.* O.

Oratio. Excita, quæsumus, *pag.* 209.

SABBATO

Quatuor Temporum.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 46.

REcordámini prióris séculi, quóniam ego sum Deus, & non est ultrà Deus, nec est símilis meî: annúntians ab exórdio novíssimum, & ab inítio quæ necdùm facta sunt; dicens: Consílium meum stabit, & omnis voluntas mea fiet: vocans ab Oriente avem, & de terra longinqua virum voluntátis meæ. Et locútus sum, & addúcam illud: creávi, & fáciam illud. Audíte me, duro corde, qui longè estis à justítia. Propè feci justítiam meam, non elongábitur; & salus mea non morábitur. Dabo in Sion salútem, & in Israel glóriam meam. Hæc dicit.

℟. Jejúnium. *pag.* 205.

[*Si hâc die occurrat Festum Sancti Thomæ, Lectio sequens dividitur in duas, divisione factâ ad asteriscum.* *]

Lectio ij. Cap. 48.

ACcédite ad me, & audíte hoc. Non à princípio in abscóndito locútus sum: ex témpore ántequàm fieret, ibi eram: & nunc Dóminus Deus misit me, & Spíritus ejus. Hæc dicit Dóminus Red[...] tuus, Sanctus Israel [...] Dóminus Deus tuus [...] te utília, gubernan[...] via quâ ámbulas. * [...] attendisses mandáta [...] facta fuisset sicut [...] pax tua, & justítia [...] cut gúrgites maris; [...] set quasi aréna seme[...] & stirps úteri tui u[...] ejus: non interisset, [...] fuisset attrítum nom[...] à fácie mea. Egre[...] de Babylóne, fu[...] Chaldæis, in voce [...] tiónis annuntiáte; a[...] fácite hoc: & effer[...] usque ad extréma [...] Dícite: Redémit D[...] servum suum Jacob [...] dicit, &c.

℟. Hoc est jeji[...] *pag.* 206.

Léctio sancti Eva[...] secundùm Marc[...]

Lectio iij. Cap. [...]

INítium Evangél[...] Christi, Fílii De[...] scriptum est in Isa[...] phéta: Ecce ego mi[...] gelum meum ante [...] tuam, qui præparáb[...] tuam ante te. Et rél[...]

Homília sancti Gr[...] Papæ.

Homil. 6. in Evang.

QUod Græcè A[...] hoc Latinè nún[...] citur. Rectè ergo q[...] tiáre supernum [...] mittitur, Angelus v[...]

gnitátem servet in
ıe, quam explet in
ióne. Altum quidem
ı est; sed vita nómine
ɔr non est. Utinàm,
carissimi, non ad ju-
ı nostrum dicámus,
mnes qui Sacerdótii
e censentur, Angeli
ur, Prophétâ atte-
, qui ait : Lábia Sa-
is custódiunt scién-
& legem requírunt
ejus; quia Angelus
ir exercítuum est.
jus altitúdinem nó-
tiam vos, si vultis,
s meréri. Nam unus-
: vestrûm in quantum
, in quantum grá-
upernæ aspirationis
, si à pravitáte pró-
révocat, si exhortá-
ɪenè operandum cu-
æternum regnum vel
ium erranti denún-
im sanctæ annuntia-
erba impendit, pro-
ıngelus existit.
'uit Joannes in de-
aptízans, & prædi-
aptismum pœnitén-
emissiónem peccató-
' Et baptizabantur
confitentes peccáta
: † Prædicábat di-
'enit fórtior me post
Ipse est directus di-
in pœniténtiam gen-
baptizabantur. Gló
rædicábat. *Marc.* I.
·9·

Ad Bened. *Ant.* 8. g. Erat Joannes vestítus pilis caméli : & zona pellícea circa lumbos ejus; & locustas & mel silvestre edébat, & prædicábat. *Marc.* I.

Oratio.

DEus, qui cónspicis quia ex nostra pravitáte afflígimur; concéde propítius, ut ex tua visitatióne consolémur; Qui vivis & regnas.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes & Horas tantùm.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. *part.* I. *tit.* 5.

PArochi fidélium caritátem omni religióso propósito ita præparáre stúdeant, ut Sábbato sub vésperum frequentíssimi ad Ecclésiam, ut piæ consuetúdinis fuit, convéniant: ubi sanctis précibus, cùm pro sacra Ordinatióne, tùm pro his cómmodis quæ singulórum annórum revolutióne conséquimur, ómnium bonórum largitóri Deo grátia habeátur, sicut & instituta illórum Témporum rátio, & Christiánæ religiónis cultus depóscit.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ Vesperarum Sabbati ante Dominicam I. Adventûs, pag. 171.

Capitulum. If. 59.

TImébunt qui ab occidénte, nomen Dómini; & qui ab ortu solis, glóriam ejus; cùm vénerit quasi flúvius violentus, quem Spíritus Dómini cogit; & vénerit Sion Redemptor.

Hymn. Creátor, *pag.* 182. ℣. Oriétur, *pag.* 171.

Ad Magníf. *Ant.* O.

Oratio infrà ad Laudes.

DOMINICA IV. Adventûs.

AD MATUTINUM.

Invit, & Hymn. p. 179. *Psalmi de Psalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Animæquior esto, pópulus Dei, memorábilis Israel: venúmdati estis, non in perditiónem. *Baruch.* 4.

℣. Ex iniquitáte rédimet ánimas eórum, ℟. Et honorábile nomen eórum coram illo. *Ps.* 7.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 49.

AUdíte, ínsulæ: & atténdite pópuli de longè. Dóminus ab útero vocávit me; de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manûs suæ protexit me, & pósuit me sicut sagittam electam: in pháretra sua abscondit me: & dixit mihi: Servu[s] es tu, Israel; quia gloriábor. Et ego di[xi] vácuum laborávi, sin[e] sa & vanè fortitú[dinem] meam consumpsi: er[go ju]dícium meum cum [Dómi]no, & opus meum [cum] Deo meo. Et nunc di[cit Dó]minus formans me e[x útero] servum sibi, ut re[dúcam] Jacob ad eum; & Isra[el non] congregábitur; & g[lorifi]cátus sum in óculis [Dómi]ni, & Deus meus fac[tus est] fortitúdo mea. Ha[c di]cit, &c.

℟. Excútere de pu[lvere] consurge, sede Jerús[alem:] solve víncula colli [tui] captíva fília Sion; qu[ia hæc] dicit Dóminus: Gra[tis ve]númdati estis, & si[ne ar]gento * Redimémi[ni.] ℣. Non corruptibílibus [auro] vel argento, sed pr[etióso] sánguine Agni imma[culáti] Christi. * Redimémi[ni.] *If.* 52. *I. Petr.* 1.

Lectio ij.

ET dixit: Parum [est ut] sis mihi servus ad [sus]citandas tribus Jacob, [& fæ]ces Israel convert[endas.] Ecce dedi te in lucen[m gen]tium, ut sis salus m[ea us]que ad extrémum [terræ.] Hæc dicit Dóminus r[edem]ptor Israel, Sanctus [ejus,] ad contemptíbilem [ani]mam, ad abomi[nátam] gentem, ad servum

Reges vidébunt,
rgent príncipes, &
ɪt propter Dómi-
ːa fidélis est, &
Israel qui elégit
dicit Dóminus: In
plácito exaudívi
lie salútis auxiliá-
ɪî: & servávi te,
: in fœdus pópuli;
:es terram, & pos-
ereditátes dissipá-
.ceres his qui vin-
Exíte; & his qui
ris, Revelámini.
s pascentur, & in
planis páscua eó-
n esúrient neque
: non percútiet eos
ɔl; quia miserátor
get eos, & ad fon-
rum potábit eos.
t, &c.
piósa apud Dómi-
émptio: & * Ipse
Israel ex ómnibus
bus ejus, ℣. Deus
ɔmines vult salvos
ɪd agnitiónem ve-
níre. * Ipse rédi-
129. *I. Tim.* 2.

Lectio iij.

isti de longè vé-
, & ecce illi ab
: & mari, & isti de
tráli. Laudáte, cœ-
lta, terra: jubilá-
es, laudem; quia
ɪs est Dóminus pó-
um, & paúperum
niserébitur. Et di-
Derelíquit me Dó-
minus, & Dóminus oblítus est meî. Nunquid oblivísci potest múlier infantem suum, ut non misereátur fílio úteri sui? Et si illa oblíta fúerit; ego tamen non oblivíscar tuî. Ecce in mánibus meis descripsi te: muri tui coram óculis meis semper. Hæc dicit, &c.

℟. Sion, quare mœróre contráheris? numquid Rex non est tibi? aut consiliárius tuus périit?* Liberáberis; † Rédimet te Dóminus de manu inimicórum tuórum. ℣. Venit Fílius hóminis quærere, & salvum fácere quod períerat. * Liberáberis. Glória. † Rédimet te. *Mich.* 4. *Luc.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Scient omnes gentes, quia est qui rédimat & líberet Israel. *I. Mach.* 4.

℣. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: ℟. Et non delinquent omnes qui sperant in eo. *Ps.* 33.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Serm. 2. *de duplici Nativ. Christi.* §. 5.

Lectio iv.

DIlectíssimi fratres, atténdite magnitúdinem grátiæ, & agnóscite quid Deus hómini dignátus est prærogáre. Christus enim Dei Fílius, de vero Deo

Deus verus, & unus cum Patre naturáliter Deus; semper ex seipso sanctos Angelos pascit; sed tamen Angélicam natúram Dei Fílius non accépit. Ut autem suam caritátem Deus commendáret in nobis, Fílius ejus natúram nostram suscépit ex nobis: & Deus Unigénitus qui panis est Angelórum, ut étiam hóminum seipsum fáceret panem, simul hóminis & ánimam suscépit & carnem.

℟. Israel salvátus est in Dómino salúte ætérnâ: * Non confundémini, & non erubescétis usque in séculum séculi. ℣. Speráte in eam quæ offertur vobis, grátiam in revelatiónem Jesu Christi. * Non confundémini. *Is.* 45. *I. Petr.* 1.

Lectio v. §. 6.

ACcépit utramque veram, utramque sanctam, utramque mundam: accépit ánimam nostram sine iniquitáte, accépit carnem nostram cum mortalitáte: accépit ánimam justam, per quam nostris animábus justítiam rédderet. Carnem verò proptéreà dignátus est habére mortálem, ut secundùm ipsam móriens mortem vínceret, secundùm ipsam étiam resúrgeret, per quam nostra quoque córpora suscitáret. Magnum mystérium, dilectíssimi fratres, magnū divínæ dilectiónis indícium. Homo Deum contemnens à Deo discessit: Deus hóminem díligens, ad hómines venit. Dilexit ímpium, ut fáceret justum; dilexit infirmum, ut fáceret sanum; dilexit perversum, ut fáceret rectum; dilexit mórtuum, ut fáceret vivum.

℟. Auferte offendícula de via pópuli mei: vias ejus vidi, & sanávi eum: creávi fructum labiórum pacem, pacem * Ei qui longè est, & qui propè. ℣. Christus enim est pax nostra, fáciens pacem. * Ei. *Is.* 57. *Ephes.* 2.

Lectio vj. Post pauca.

NAtúra quæ in primo hómine mundum peccáto pólluit, ipsa in secundo hómine mundum à peccáto mundávit. Primus homo de terra terrénus, secundus homo de cœlo cœlestis. Primum hóminem múlier, corruptâ mente, decépit: secundum hóminem Virgo, incorruptâ virginitáte, concépit. In primi hóminis cónjuge nequítia diáboli seductam depravávit mentem: in secundi autem hóminis matre, grátia Dei & mentem íntegram servávit & carnem: menti cóntulit firmíssimam fidem, carni ábstulit omnínò libídinem. Quóniam ígitur miserabíli-

ter pro peccáto damnátus est homo; ideò sine peccáto mirabíliter natus est Deus homo.

℟. Vidébunt salútem vestram quæ supervéniet vobis cum honóre magno. * Persecútus est te inimícus tuus, sed citò vidébis perditiónem ipsíus. ℣. Princeps hujus mundi ejiciétur foràs. * Persecútus. Glória. * Persecútus. *Bar.* 4. *Joann.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Confortámini, & nolíte timére: ecce Deus vester ipse véniet, & salvábit vos. *Is.* 35.

℣. Suscípiant montes pacem pópulo, ℟. Et colles justítiam. *Ps.* 71.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 3.

ANno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procurante Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 20. *in Evang.* §. 2.

CUnctis legéntibus líquet, quia Joannes non solùm baptismum pœniténtiæ prædicávit, verùm étiam quibusdam dedit: sed tamen baptismum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptismo Christi tribúitur. Notandum ítaque quod dícitur; Prædicans baptismum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum: quóniam baptismum quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat; ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptismum pœniténtiæ, quo peccáta solvuntur, præcúrreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt: ut, quia ejus sermo præcurrébat præséntiam Redemptóris, ipsum quoque ejus baptisma præcedendo fíeret umbra veritátis.

℟. Constítuit Deus humiliáre omnem montem excelsum, & convalles replére in æqualitátem terræ; * Ut ámbulet Israel diligenter in honórem Dei. ℣. Omnis vallis implébitur; & omnis mons & collis humiliábitur. * Ut ámbulet. *Baruch.* 5. *Luc.* 3.

Lectio viij. §. 3.

QUid clamáret Joannes, aperítur cùm súbditur: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Omnis qui fidem rectam & bona ópera prædicat, quid áliud quàm veniénti Dómino ad corda audiéntium viam parat? ut hæc vis grátiæ pénetret, ut lumen veritátis illustret, ut rectas Deo sémitas fá-

ciat, dum mundas in ánimo cogitatiónes per sermónem bonæ prædicatiónis format. Omnis vallis implébitur, & omnis mons & collis humiliábitur. Quid hoc loco vállium nómine, nisi húmiles? quid móntium & cóllium, nisi superbi hómines designantur? In adventu ergo Redemptóris valles implétæ, montes verò & colles humiliáti sunt; quia, juxta ejus vocem, Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & omnis qui se humíliat, exaltábitur.

℟. Præparáte viam, * Planum fácite iter: ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ: Dícite filiæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit. ℣. Erunt prava in directa, & áspera in vias planas. * Planum. *Is.* 62. *Luc.* 3.

Lectio ix. §. 3.

IN fide Mediatóris Dei & hóminum hóminis Christi Jesu, & Gentílitas plenitúdinem grátiæ accépit, & Judæa per errórem perfídiæ hoc unde tumébat, pérdidit. Omnis enim vallis implébitur, quia corda humílium sacræ doctrínæ elóquio virtútum grátiâ replebuntur, juxta hoc quod scriptum est: Qui emittit fontes in convállibus: & unde rursùm dícitur: Et convalles abundábunt frumento. A móntibu[s]
que aqua dilábitur; [...]
perbas mentes verit[á]
trína déserit: sed
in convállibus s[u]
quia mentes humíli[...]
bum prædicatióni[s]
piunt. Jam vidému[s]
convalles frumento
dáre conspícimus;
lórum ora pábulo [...]
impléta sunt, qui [...]
símplices huic mu[...]
spicábiles esse vide[...]

℟. Revelábitur [...]
Dómini, & * Vidé[...]
nis caro páriter q[...]
Dómini locútum [...]
Vidébit omnis caro [...]
Dei. * Vidébit. Gl[...]
Vidébit *Is.* 40. *Luc*[...]

AD LAUDE[S]

Antiphona, 3. *to*[...]

SCiet omnis car[o]
ego Dóminus [...]
te, & Redemptor t[...]
tis Jacob. *Is.* 49.

Ant. 4. E Domi[...]
tuî qui fecit te; & [...]
ptor tuus, Sanctus [...]
Deus omnis terræ [...]
tur. *Is.* 54.

Ant. 1. a. Ego s[...]
eum ad justítiam, &
vitátem meam di[...]
non in prétio neque
néribus. *Is.* 45.

Cant. Miserére, [...]

Ant. 2. D. Capt[...]
forti tollétur; & qu[...]
látum fúerit à ro[...]
salvábitur. *Is.* 49.

. 5. a. Convertam
ia miserébor eórum:
idiam eos, & con-
) illos, quia redémi
ıch. 10.
·itulum. Is. 44.
ıs meus es tu, Is-
ne oblivíscáris meî:
t nubem iniquitátes
quasi nébulam pec-
: revértere ad me,
ı redémi te.
us. Vox. ℣. Ex-
g. 180.
Bened. Ant. 7. d.
mantis in deserto:
iam Dómini; rectas
mitas ejus. Luc. 3.
Oratio.
a, quæsumus, Dó-
e, poténtiam tuam,
, & magnâ nobis
succurre; ut per
ı grátiæ tuæ, quod
eccáta præpédiunt,
ıtia tuæ propitia-
céleret; Qui vivis.
PRIMAM.
:. Sciet omnis caro.
A N O N.
ıcílio Bituricensi.
84. tit. 8. de Vigi-
can. 1. & 2.
liæ pro more locó-
n, & ex mandá-
hólicæ Ecclésiæ,
lebratióne próprii
: Ecclésiæ officii,
ır: ideóque semper
eâ præcedénte in
proclamentur, ne,

vítio ignorántiæ, eas à láïcis solvi contingat.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Dominábitur tuî.

Capitulum. Is. 54.

IN momento indignatiónis abscondi fáciem meam parumper à te, & in misericórdia sempiterna misertus sum tuî, dixit Redemptor tuus Dóminus.

℟. *br.* Tu exurgens, *p.* 181.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Ego suscitávi eum.

Capitulum. Zach. 10.

COnfortábo domum Juda, & domum Joseph salvábo: & convertam eos, quia miserébor eórum: & erunt sicut fuérunt quando non projéceram eos; ego enim Dóminus Deus eórum, & exaúdiam eos.

℟. *brev.* Dóminus, *p.* 181.

Ant. 5. a. Convertam eos.

AD NONAM.

Capitulum. Is. 62.

VOcábunt eos Pópulus sanctus, Redempti à Dómino: tu autem vocáberis Quæsíta cívitas, & non Derelícta.

℟. *brev.* Oculi, *pag.* 182.

AD VESPERAS.

Antiphona, 7. *toni.* d.

LAudate, cœli: jubiláte, extréma terræ; resonáte, montes, laudatiónem; quóniam redémit Dóminus Jacob. *Is.* 44.

Ant. 1. D. Ego levávi

manum meam ut ramos germinétis, & fructum afferátis pópulo meo; propè enim est ut véniat. *Ezech.* 36.

Ant. 5. a. Erit ibi sémita & via, & via sancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus, & ambulábunt qui liberáti fúerint. *Isai.* 35.

Ant. 2. D. Omnia ligna regiónis plaudent manu; & erit Dóminus nominátus in signum æternum. *Is.* 55.

Ant. 3. a. Revelábitur glória Dómini; & vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. *Is.* 40.

Capitulum. Philipp. 4.

FRatres, gaudéte in Dómino semper: íterùm dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus; Dóminus propè est.

Hymnus, Creátor. ℣. Memento, *pag.* 182.

Ad Magníficat, *Ant.* O.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

AUdíte me, qui sequímini quod justum est, & quæritis Dóminum: atténdite ad petram unde excísi estis, & ad cavernam laci de qua præcísi estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, & ad Saram quæ péperit vos: quia unum vocávi eum, & benedíxi ei, & multiplicávi eum: consolábitur ergo D Sion, & consolábitur ruínas ejus: & pon sertum ejus quasi de & solitúdinem ejus hortum Dómini. Ga & lætítia inveniétur gratiárum áctio & v dis. Atténdite ad m pule meus; &, tribu me audíte: quia le éxiet, & judícium in lucem populórum escet. Propè est Justu egressus est Salvátor & bráchia mea pópu dicábunt: me ínsula ctábunt, & bráchium sustinébunt. Hæc dic

℟. Excútere *pag*

Lectio ij.

AUdíte me, qu justum: pópulu lex mea in corde Nolíte timére oppr hóminum, & blasp eórum ne metuátis enim vestimentum, medet eos vermis; lanam, sic devorá tínea. Salus autem sempitérnum erit, & tia mea in generatió neratiónum. Con consúrge, indúere dinem bráchium D consúrge, sicut in antíquis, in generati seculórum. Numqu tu percussísti super vulnerasti dracónem

quid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis, qui posuisti profundum maris viam, ut transírent liberáti? Et nunc qui redempti sunt à Dómino, revertentur & vénient in Sion laudantes, & lætítia sempiterna super cápita eórum. Hæc dicit, &c.

℟. Copiósa, *pag.* 221.

Lectio iij.

EGo, ego ipse consolábor vos. Quis tu ut timéres ab hómine mortáli, & à filio hóminis, qui quasi fœnum ita arescet? Et oblítus es Dómini factóris tui, qui tetendit cœlos, fundávit terram: & formidasti júgiter totâ die à fácie furóris ejus qui te tribulábat, & paráverat ad perdendum. Ubi nunc est furor tribulántis? Citò vénier grádiens ad aperiendum, & non interfíciet usque ad interneciónem, nec defíciet panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus, qui conturbo mare, & intumescunt fluctus ejus: Dóminus exercítuum nomen meum. Pósui verba mea in ore tuo, & in umbra manûs meæ protexi te; ut plantes cœlos, & fundes terram, & dicas ad Sion: Pópulus meus es tu. Hæc dicit, &c.

℟. Sion, *pag.* 221.

Ad Bened. *Ant.* 4. D. Mittet eis Salvatórem & propugnatórem, qui líberet eos. *Is.* 19.

CANON.

Ex Concílio Toletáno undécimo.

Ann. 675. *cap.* 2.

QUantùm quis præcelsi cúlminis óbtinet locum, tantò necesse est præcédat céteros grátiâ meritórum; ut in eo quod præsidet síngulis, singuláriter ornétur eminéntiâ sanctitátis, habens semper in ore gládium veritátis, & in ópere efficiéntiam lúminis; ut, juxta Paulum, potens sit exhortári in doctrína sana, & contradicentes revíncere.

Ad Magníficat, *Ant.* O.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 52.

REcédite, recédite: exíte indè, pollútum nolíte tángere, exíte de médio ejus: mundámini, qui fertis vasa Dómini. Quóniam non in tumultu exíbitis, nec in fuga properábitis: præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Israel. Ecce intélliget servus meus: exaltábitur, & elevábitur & sublímis erit valdè. Sicut obstupuérunt super te multi, sic inglórius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter filios hóminum. Iste aspergét

gentes multas, super ipsum continébunt reges os suum: quia quibus non est narrátum de eo, vidérunt: & qui non audiérunt, contempláti sunt. Hæc dicit, &c.

℟. Israel, *pag.* 222.

Lectio ij. Cap. 54.

LAuda, stérilis quæ non paris: decanta laudem & hinni, quæ non pariébas; quóniam multi filii desertæ magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, & pelles tabernaculórum tuórum extende; ne parcas: longos fac funículos tuos, & clavos tuos consólida. Ad déxteram enim & ad lævam penetrábis: & semen tuum gentes hæreditábit, & civitátes desertas inhabitábit. Noli timére, quia non confundéris, neque erubesces. Non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ oblivíscéris: & oppróbrii viduitátis tuæ non recordáberis ámpliùs. Hæc dicit, &c.

℟. Auferte, *pag.* 222.

Lectio iij.

AD punctum in módico derelíqui te, & in miseratiónibus magnis congregábo te. In momento indignatiónis abscondi fáciem meam parùmper à te, & in misericórdia sempiterna misertus sui dixit Redemptor tu minus. Sicut in diéb istud mihi est, cui ne indúcerem aqua ultrà super terram: rávi ut non irascar t non íncrepem te. tes enim commoveb & colles contremi misericórdia autem non recédet à te, & pacis meæ non mov Hæc dicit, &c.

℟. Vidébunt, *pag*

Ad Bened *Ant.* Visitábit eos Dóminu eórum, & avertet c tátem eórum. *Soph.*

CANON.

Ex Concilio Aquisgr *Ann.* 816. *libr.* 1. *c.*

QUi in erudien que instruend virtúte pópulis præeri cesse est ut in ómnib ctus sit, & in nullo hensíbilis habeátur enim álium de peccá guit, ipse à peccáto esse aliénus.

Ad Magníf. *Ant.*

FERIA QUAR

De Isaía Prophé

Lectio j. Cap. 5

QUi fidúciam meî, hæreditáb ram, & possidébit m sanctum meum. Et d Viam fácite, præbéte declináte de sémita,

ndícula de via pópu-
Quia hæc dicit Ex-
t Subiímis, hábitans
item , & sanctum
ejus : in excelso & in
hábitans, & cum
) & húmili spíritu :
icet spíritum humí-
t vivificet cor con-
i. Non enim in
num litigábo, ne-
ie ad finem irascar.
cit, &c.
rcútere, *pag.* 220.
io ij. Cap. 59.
vit sibi bráchium
i, & justítia ejus
nfirmávit eum. In-
t justítiâ ut lorícâ,
i salútis in cápite
dútus est vestimen-
nis , & opertus est
illio zeli. Sicut ad
m quasi ad retri-
m indignatiónis hó-
iis, & vicissitúdi-
imícis suis : ínsulis
edder. Et timébunt
Occidente, nomen
; & qui ab ortu so-
iam ejus : cùm vé-
iasi flúvius violen-
em Spíritus Dómi-
:; & vénerit Sion
itor, & eis qui réd-
) iniquitáte in Ja-
ec dicit, &c.
Copiósa apud Dó-
, *pag.* 221.
io iij. Cap. 60.
, ínsulæ expectant,
: naves maris in

princípio ut addúcam fílios tuos de longè : argentum eórum & aurum eórum cum eis nómini Dómini Dei tui, & Sancto Israel, quia glorificávit te. Et ædificábunt fílii peregrinórum muros tuos, & reges eórum ministrábunt tibi. In indignatióne enim meâ percussi te; & in reconciliatióne mea misertus sum tuî. Et aperientur portæ tuæ júgiter : die ac nocte non claudentur, ut afferátur ad te fortitúdo géntium, & reges eárum adducantur. Gens enim & regnum quod non servíerit tibi, períbit. Hæc dicit, &c.

℟. Sion, quare mœróre, *pag.* 221.

Ad Bened. *Ant.* 7. d. Lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî. *Zachar.* 2.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi. *Ann.* 816. *libr.* 1. *cap.* 13.

PEnsandum valdè est, ad culmen quisque regíminis quáliter véniat; atque ad hoc ritè pervéniens quáliter vivat; & benè vivens, quáliter dóceat; & rectè docens, infirmitátem suam quotídie quantâ consideratióne cognoscat : ne aut humílitas accessum fúgiat, aut perventióni vita contradícat, aut vitam doc-

trína destítuat, aut doctrínam præsúmptio extollat.

Ad Magníficat. *Ant.* O.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 60.

PRo eo quòd fuisti derelícta & ódio hábita, & non erat qui per te transíret, ponam te in supérbiam seculórum, gaúdium in generatiónem & generatiónem: & suges lac géntium, & mamillâ regum lactáberis: & scies quia ego Dóminus salvans te, & Redémptor tuus fortis Jacob. Pro ære ásferam aurum, & pro ferro áfferam argentum, & pro lignis æs, & pro lapídibus ferrum: & ponam visitatiónem tuam pacem, & præpósitos tuos justítiam. Non audiétur ultrà iníquitas in terra tua, vástitas & contrítio in términis tuis; & occupábit salus muros tuos, & portas tuas laudátio. Hæc dicit, &c.

℟. Israel, *pag.* 222.

Lectio ij.

NOn erit tibi ámpliùs sol ad lucendum per diem, nec splendor lunæ illuminábit te: sed erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam, & Deus tuus in glóriam tuam. Non óccidet ultrà sol tuus, & luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam; & complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes justi, in perpétuum hæreditábunt terram, germen plantatiónis meæ, opus manûs meæ ad glorificandum. Mínimus erit in mille, & párvulus in gentem fortíssimam. Ego Dóminus, in témpore ejus súbitò fáciam istud. Hæc dicit, &c.

℟. Auferte, *pag.* 222.

Lectio iij. Cap. 61.

SPíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me: ad annuntiandum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem: ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo nostro: ut consolárer omnes lugentes: ut pónerem lugéntibus Sion, & darem eis corónam pro cínere, óleum gaúdii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris: & vocabuntur in ea Fortes justítiæ, Plantátio Dómini ad glorificandum. Hæc dicit, &c.

℟. Vidébunt, *pag.* 223.

Ad Bened. *Ant.* 2. A. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ, cùm convértero captivitátem vestram. *Soph.* 3.

A N O N.
cílio Ravennatensi
secundo.
1311. *rubricâ* 20.
, secundùm Apó-
im, nemo sibi dé-
iórem assúmere,
uam Aaron à Deo
cátus; hoc minùs
int & attendunt
tis obliti, qui se
t ad dignitátes Ec-
as, vel benefícia,
& intrúdi procú-
poténtiam laïcá-

lagníf. *Ant.* O.
[A SEXTA.
saía Prophéta.
tio j. Cap. 62.
muros tuos, Jerú-
i, constitui custó-
â die & totâ nocte
uum non tacébunt.
iniscímini Domini,
tis; & ne detis si-
ei donec stabíliat,
: pónat Jerúsalem
in terra. Jurávit
s in déxtera sua,
ráchio fortitúdinis
i dédero tríticum
ltrà cibum inimícis
si bíberint filii a-
num tuum in quo
i. Quia qui con-
illud, cómedent,
ábunt Dóminum:
comportant illud,
n átriis sanctis meis.
cit, &c.
xcútere, *pag.* 220.

Lectio ij. Cap. 63.

MIserationum Dómini recordábor, laudem Dóminî super ómnibus quæ réddidit nobis Dóminus, & super multitúdinem bonórum dómui Israel quæ largítus est eis, secundùm indulgéntiam suam & secundùm multitúdinem misericordiárum suárum. Et dixit: Verúmtamen pópulus meus est, filii non negantes: & factus est eis Salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, & Angelus faciéi ejus salvávit eos. In dilectióne sua, & in indulgéntia sua ipse redémit eos, & portávit eos & elevávit eos cunctis diébus séculi. Hæc dicit, &c.

℟. Copiósa, *pag.* 221.

Lectio iij.

ATtende de cœlo, & vide de habitáculo sancto tuo & glóriæ tuæ. Ubi est zelus tuus & fortitúdo tua, multitúdo víscerum tuórum & miseratiónum tuárum? Super me continuérunt se. Tu enim Pater noster, & Abraham nescívit nos, & Israel ignorávit nos. Tu, Dómine, Pater noster, Redemptor noster, a século nomen tuum. Quare erráre nos fecisti, Dómine, de viis tuis: indurasti cor nostrum ne timerémus te? Convértere,

propter servos tuos, tribus hæreditátis tuæ. Hæc dicit, &c.

℟. Sion, *pag.* 221.

Ad Bened. *Ant.* 3. 2. Exaudi, Dómine : ne moréris, propter temetipsum, Deus meus. *Dan.* 9.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 23. *de Ordine, can.* 7.

SI quis díxerit, . . . eos qui nec ab Ecclesiástica & Canónica potestáte ritè ordináti, nec missi sunt, sed aliundè véniunt, legítimos esse verbi & Sacramentórum Ministros; anáthema sit.

ANTIPH. MAJORES.

Sequentes Antiphonæ inchoantur die 16. *Decembris ad* Magníficat : *& singulæ ante & post* Magníficat *integrè dicuntur usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusivè.*

Si Vesperæ sunt de Festo, Antiph. O. *dicuntur post Orationem Festi pro Commemoratione Adventûs, cum* ℣. Memento. *si sit Feria; vel cum* ℣. *proprio, si sit Sabbatum, aut Dominica; & Oratione conveniente.*

DIE XVI. DECEMBRIS.

Antiph. 2. D.

O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiisti, attingens à fine usque ad finem fórtiter, suavitérque dispónens ómnia; veni [illegible] docendum nos viam prudéntiæ. *Eccli.* 24. *Sap.* [illegible] *Is.* 40.

DIE XVII. 2. D.

O Adónai & dux domûs Israel, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuisti, & ei in Sina legem dedisti; veni ad rediméndum nos in bráchio extento. *Judith.* 16. *I. Paral.* 17. *Act.* 7. *Exod.* 6. *IV. Reg.* 17.

DIE XVIII. 2. D.

O Radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem gentes deprecabuntur : veni ad redimendum nos; jam noli tardáre. *Is.* 11. *&* 52. *Psal.* 25. *&* 39.

DIE XIX. 2. D.

O Clavis David, & sceptrum domûs Israel; qui áperis, & nemo claudit; claudis, & nemo áperit : veni, & érue nos de servitúte, & rédime in bráchio excelso *Is.* 22. *Exod.* 6.

DIE XX. 2. D.

O Oriens, splendor lucis ætérnæ, & sol justítiæ; veni, & illúmina sedentes in ténebris & umbrâ mortis. *Zach.* 3. *Sap.* 7. *Mal.* 4. *Ps.* 12 *&* 106.

DIE XXI. 2. D.

O Rex géntium, Deus Israel & Salvátor, lapísque anguláris, qui facis

ūnum; veni, & sal-
:nem quem de limo
. *Jer.* 10. *Is.* 45.
5. *Ephes.* 2. *Gen.* 2.
XXII. 2. D.
mánuel, Rex &
ifer noster, expe-
ntium, & deside-
um; veni ad sal-
ıos, Dómine Deus
f. 8. & 33. *Gen.*
. 2. *Zach.* 9.

XXIII. 2. D.

ıcte Sanctórum,
nine, fac mira-
:ogitatiónes antí-
éles: Virgo páriat
múlier cónterat
rpentis: hoc erit
le nóminis tui,
ıus féminæ dejéce-
Dan. 9. *Isai.* 25.
. *Judith.* 9.

H. LAUDUM.

Feriis,

xvii. Decembris.
17. *mensis Decem-
ınè inchoantur An-
Laudum Ferialium
(quæ etiam dicun-
Horas, quartâ præ-
) Incipitur autem
ntiphonis, quæ as-
Feriæ occurrenti
sive fuerit Feria
alia, sive Sabba-
verò fuerit dies
a, inchoantur po-
Quæ autem occur-
quâ sit Officium
de Sancto Thoma, scilicet
21 die Decembris omittun-
tur eo anno.*

Ad Laudes, & Horas in his Feriis dicuntur Preces flexis genibus.

Ad Vesperas, Antiphona Feriæ. Non dicuntur Preces, neque ad Complet. quod dicitur ritu Semiduplici.

FERIA SECUNDA,

AD LAUDES ET HORAS.

Antiphona 7. toni. d.

UTinam dirúmperes cœlos & descénderes; ut notum fieret nomen tuum. *Is.* 64.

Ant. 4. f. Dómine, Pater noster es tu: ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. *Is.* 64.

Ant. 3. b. Mitte sapiéntiam tuam de cœlis sanctis tuis, & à sede magnitúdinis tuæ. *Sap.* 9.

Ant. 8. g. Ostende, Dómine, fáciem tuam: placáre, Dómine; attende & fac. *Dan.* 9.

Ant. 1. a. Nomen tuum invocátum est super pópulum tuum. *Dan.* 9.

FERIA TERTIA,

AD LAUDES ET HORAS.

Antiphona, 4. toni. A.

ATtende, Dómine, & vide de habitáculo sancto tuo: ubi est multitúdo miseratiónum tuárum? *Is.* 63.

Ant. 8. g. Tu, Dómine, Pater noſter, Redemptor noſter: convértere propter ſervos tuos. *Iſ.* 63.

Ant. 1. a. Quærimus fáciem tuam: ne confundas nos. *Dan.* 3.

Ant. 3. c. Fac nobiſcum juxta manſuetúdinem tuam & ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ tuæ. *Dan.* 3.

Ant. 6. F. Inclína, Dómine, aurem tuam, & audi: áperi, Dómine, óculos tuos, & vide: Deus noſter, ſalva nos. *Iſ.* 37.

FERIA QUARTA,

AD LAUDES ET HORAS.

Antiphona, 3. *toni.* c.

RESpice, Dómine, oppróbrium noſtrum: ſervi domináti ſunt noſtrî; non fuit qui redímeret de manu eórum. *Thren.* 5.

Ant. 7. ç. Quare in perpétuum oblivíſcéris noſtrî: derelinques nos in longitúdine diérum? *Tren.* 5.

Ant. 8. g. Ne tradas nos in perpétuum, & ne díſſipes teſtamentum tuum; neque aúferas miſericórdiam tuam à nobis. *Dan.* 3.

Ant. 2. D. Miſerére plebi tuæ ſuper quam invocátum eſt nomen tuum. *Eccli.* 36.

Ant. 1. a. Dómine, exaltétur manus tua: Dómine, dabis pacem nobis. *Iſ.* 26.

FERIA QUI

AD LAUDES ET H

Antiphona, 7. *to*

COnverte nos, I ad te, & conve innova dies noſtro princípio. *Thren.* 5

Ant. 3. c. Miſe ſtrî, Deus ómniu ſpice nos, & oſten lucem miſeratiónu rum. *Eccli.* 36.

Ant. 1. a. Miſe rael quem coæqu mogénito tuo: miſ vitáti ſanctificatió Jerúſalem. *Eccli.* 3

Ant. 2. D. Nome invocátum eſt ſuper derelinquas nos. *Je*

Ant. 8. c. Deus cœ exaudi: memento, ne, teſtamenti tui, u gentes agnoſcant q Deus. *Judith.* 9.

FERIA SEX

AD LAUDES ET H

Antiphona, 4. *to*

EXpectábo Dó qui abſcondit ſúam à domo Jac præſtolábor eum. *I*

Ant. 7. *d.* Non in ſempiternum Dé ſi abjécit, & miſe *Thren.* 3.

Ant. 8. g. Super non confundentur, pectant eum. *Iſ.* 4

Ant. 1. a. Dómin tuum: in médio a vivífica illud. *Hab.*

. 3. a. Cùm irátus
misericórdiæ recor-
. *Habac.* 3.
: B B A T O,
LUDES ET HORAS.
phona, 8. *toni.* c.
:úmspice, Jerúsa-
1, & vide jucundi-
Deo tibi veniéntem.
. 4.
5. a. In monte Sion
átio: & erit sanctus.
7.
6. F. In Dómino
bitur & laudábitur
men Israel. *Is.* 45.
3. c. Bonus est Dó-
perántibus in eum,
quærenti illum.
3.
7. c. Bonum est præ-
:um siléntio salutáre
hren. 3.
:XIV. DECEMBRIS.
I VIGILIA
VITATIS DOMINI.
venerit die Domi-
fficium fiet hoc modo.
I ATUTINUM.
:atorium & Hymnus
1, Psalmi de Domi-

. & II. Nocturno,
ona, Versus, Lectio-
n Responsoriis, de
ica IV. Adventûs,
20 & 221.
II. Nocturno Anti-
& ℣. ut in eadem
IV. Adventûs, Le-
de Homilia in Evan-
Vigilia, divisioni-
*bus factis ad asteriscos **,*
nec legitur Homilia de Do-
minica pro nonâ Lectione.
℟. *vij.* Sanctificámini.
℟. *viij.* Hâc ipsâ horâ.
℟. *ix,* Páriet *ut infrà, pag.*
236 & 237. *Non dicitur.*
Te Deum.

AD LAUDES.

Psalm. de Dominica, cum
Cantico Miserére, *p.* 180, *nec*
fit Commemoratio de Do-
minica. Reliqua ut in Vi-
gilia.

AD HORAS.

Psalmi de Dominica:
reliqua ut in Vigiliâ. Ad
Primam non dicitur Sym-
bolum Quicumque.

¶. *Si Vigilia venerit*
aliâ die, fiet Officium ut se-
quitur.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminus
propè est: * Veníte, ado-
rémus. *Philipp.* 4.
Psalmus, Veníte, *pag.* 2.
Hymn. Prædicta, *p.* 179.
Antiph. & Psal. Ferial.
℣. Citò antícipent nos
misericórdiæ tuæ; ℟. Quia
paúperes facti sumus nimis.
Ps. 78.

De Isaía Prophéta.
Lectio j. Cap. 64.

UTinàm dirúmperes
cœlos & descénderes!
à fácie tua montes deflúe-
rent. Sicut exústio ignis ta-
béscerent, aquæ ardérent
igni, ut notum fieret no-
men tuum inimícis tuis:

à fácie tua gentes turbarentur. Cùm féceris mirabília, non sustinébimus: descendisti, & à facie tua montes defluxérunt. A sǽculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. Occurristi lætanti & facienti justítiam: in viis tuis recordabuntur tuî: ecce tu irátus es, & peccávimus: in ipsis fúimus semper, & salvábimur. Hæc dicit, &c.

℟. j. Sanctificámini: * Cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. ℣. Exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. * Cras. Jos. 3. II. Cor. 6.

Lectio ij. Cap. 66.

AUdíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus. Dixérunt fratres vestri odientes vos, & abjicientes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, & vidébimus in lætítia vestra: ipsi autem confundentur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo: vox Dómini reddentis retributiónem inimícis suis. Antequàm parturíret, péperit: ántequàm veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit unquàm tale? & quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut

pariétur gens sim
parturívit, & pép
fílios suos. Num
qui álios párere fa
non páriam, dicit D
Si ego qui gener
céteris tríbuo, stér
Hæc dicit, &c.

℟. ij. Hâc ipsâ h
nunc est, cras miti
cem super pópulum
* Et salvábit p
meum. ℣. Non est
áliquo salus. * Et s
I. Reg. 9. Act. 4.

Léctio sancti Ev
secundùm Matth
Lectio iij. Cap

IN illo témpore: C
desponsáta Ma
María Joseph, án
convenírent, inven
útero habens de Spi
cto. Et réliqua.

Homília sancti Hie
Presbyteri.
Comment. in Matth
cap. 1.

QUare non de
vírgine, sed
sponsáta concípitu
mùm, ut per ge
nem Joseph oríg
monstrarétur. Secu
lapidarétur à Jud
adúltera. Tértiò ut i
ptum fúgiens habé
tium maríti Marty
tius étiam quartam
causam, cur à des
conceptus sit: Ut
ínquiens, ejus celare

um eum putat non
ine, sed de uxóre
im . . . * Quòd au-
ur, Antequàm con-
; non séquitur ut
convénerint; sed
i quod factum non
idit. Joseph autem
cùm esset justus, &
m tradúcere, vó-
ltè dimíttere eam.
fornicáriæ conjún-
num corpus effíci-
n lege præceptum
solùm reos, sed &
críminum obnó-
peccáti: quómodò
cùm crimen ce-
s, justus scríbitur.
testimónium Ma-
quòd Joseph sciens
titátem, & admí-
d evénerat; celat
cujus mystérium
. ** Joseph fili
oli timére accípere
cónjugem tuam. . .
m quòd Joseph fi-
dicátur David, ut
ioque de stirpe Da-
trarétur. Et vocá-
n ejus Jesum. Jesus
sermóne Salvátor
tymológiam ergo
ejus Evangelista
dicens: Vocábis
us Jesum, quia ip-
n fáciet pópulum

Páriet María Fí-
ocábis nomen ejus
: Ipse enim † Sal-

vum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus converténtur. * Ipse enim. Glória Patri. † Salvum fáciet. *Matth.* 1. *Mich.* 5.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Psalmi Feriales cum Cantico Miserére, *p.* 180. *sub unica Antiphona* 5. a, Incurváti sunt. [*Si autem sit dies Dominica quinque Antiphonæ sequentes.*]

Antiphona, 2. *toni*. D.

DAbo vobis misericórdias, & miserébor vestrî, dicit Dóminus. *Jer*, 42.

Ant. 6. F. Adhuc módicùm aliquántulùm, qui ventúrus est véniet, & non tardábit. *Hebr.* 10.

Ant. 4. d. Sciétis quòd Dóminus Deus vivens in médio vestrî est. *Jos.* 3.

Ant. 5. a. Incurváti sunt.

Canticum Miserére, Deus, *pag.* 180.

Ant. Incurváti sunt colles mundi ab itinéribus æternitátis ejus. *Habac.* 3.

Ant. 1. f. Quasi dilúculum præparátus est egressus ejus, & véniet quasi imber temporáneus. *Os.* 6.

Capitulum. Apoc. 22.

EGo sum radix & genus David, stella spléndida

& matutína. Et spíritus & sponsa dicunt; Veni: & qui audit, dicat; Veni.

Hymn. Vox clara, *pag.* 180.

℣. Deus illúminet vultum suum super nos, ℟. Et misereátur nostrî. *Ps.* 66.

Ad Bened. *Ant.* 8. g. Adhuc audiétur in loco isto vox gaúdii & vox lætítiæ, vox sponsi & vox sponsæ, vox dicéntium: Confitémini Dómino. *Jer.* 33.

Oratio.

DEus, qui nos redemptiónis nostræ ánnuâ expectatióne lætíficas; præsta ut Unigénitum tuum quem Redemptórem læti suscípimus, venientem quoque júdicem secúri videámus Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

A D H O R A S.

Duplex.

Psalmi de Feria.

A D P R I M A M.

Ant 2. D. Dabo vobis.

In ℟. *br.* ℣. Qui ventúrus es * in mundum.

C A N O N.

Ex Concílio Bituricensi.

Ann. 1584. *tit.* 8. *de Vigiliis, can.* 1. & 2.

SErvétur Vigília Nativitátis Dómini ad imitandum pietátem pastórum, qui Christo Dómino, eâ nocte, adoratiónis munus impendérunt.

A D T E R T[...]

Ant. 6. F. Adh[...] dicùm.

Capitulum. *Apo[...]*

DIcit qui testi[...] pérhibet istór[...] tiam vénio citò. [...] veni, Dómine Jes[...]

℟. *brev.* Veni, * [...] vos fácias nos. ℣. [...] fáciem tuam, * U[...] fácias nos. Glória. [...] ut salvos fácias no[...]

℣. Qui regis Isr[...] tende; ℟. Qui sed[...] Chérubim, manifes[...] 79.

A D S E X T[...]

Ant. 4. d. Sciét[...]

Capitulum. *Is.* [...]

AUdíte me, qu[...] estis à justítia [...] feci justítiam mean[...] lus mea non morál[...]

℟. *brev.* Exurg[...] mine, * Exaltétur [...] tua. ℣. Ne oblivisc[...] perum. * Exaltétu[...] tua. Glória. ℟. [...] *Ps.* 9.

℣. Deus domináb[...] cob, ℟. Et finiu[...] *Ps.* 58.

A D N O N[...]

Ant. 1. f. Qu[...] culum.

Capitulum. *Am[...]*

PRæparáre in o[...] Dei tui, Israe[...] ecce formans mo[...] creans ventum, &[...]

ómini elóquium
ev. Exultávit ut
Ad currendam
A summo cœlo
:jus. * Ad curren-
dam viam. Glória. ℟. Exultávit. *Ps.* 18.

℣. Cognoscámus, Deus, in terra viam tuam, ℟. In ómnibus géntibus Salutáre tuum. *Ps.* 66.

E XXV. DECEMBRIS.

NATIVITATE

DOMINI.

ANNUALE.

IMIS VESPERIS.
mi de Feria.
ona, 8. *toni.* G.
te timére : state,
vidéte magnália
quæ factúrus est.
4.
3. E. Ne meminé-
›rum, & antíqua
ımini : ecce ego fá-
a, & nunc orien-
43.
7. G. Pósuit Altís-
ıvid púero suo ex-
:gem ex ipso for-
, & in throno ho-
entem in sempiter-
:*cli.* 24.
4. E. Egréssus ejus
›, à diébus æterni-
nagnificábitur us-
:érminos terræ, &
erit iste pax. *Mich.* 5.

Ant. 5. C. Erípiet vos de manu príncipum inimicórum; ipse addúcet vobis sempitérnam jucunditátem cum salúte vestra. *Bar.* 4.

Capitulum. Agg. 2.

ADhuc unum módicùm est, & ego commovébo cœlum & terram, & mare & áridam : & movébo omnes gentes; & véniet Desiderátus cunctis géntibus.

℟. Confidenter state, & vidébitis auxílium Dómini super vos, ô Juda & Jerúsalem : * Cras Dóminus erit vobíscum. ℣. Gaudéte in Dómino, gaudéte : Dóminus propè est. * Cras. Glória. *Repetitur* ℟. Confidenter *usque ad* ℣. Gau-

déte. *II. Paral.* 29. *Phil.* 4.

Hymnus.

CEssent gementûm tædia; nóxiis
Captíva dudùm sólvere vínculis,
Sion, salútis se dat Omen
Exóriens tibi pacis auctor.
Stupenda mundo quot simul exhibet
Nox illa summo splendídior die!
Parí-ne terris adveníre
Ordine te décuit, Redemptor?
Adeste cunis: régia Núminis
Præsépe, fœnum, léctulus; & tener
Infans diei Numen alget:
Virgo parit, sine labe Mater.
O quantus orbi próditur hinc amor!
Spes quanta sese córdibus ínserit!
Spirant iisdem, Christe, tecum
Spes & amor sociáta cunis.
Pannis amictus vílibus hóspitâ
Si vagit Infans in pécudum specu,
Mundi salútem, vagiendo,
Ecce puer Deus auspicátur.
Qui nos creasti, sit tibi laus, Pater;
Fili, Redemptor, glória;
Tu, Flamen fons amóris,
Perpétuo celeb
tu.
Amen.

℣. Propè timen
Salutáre ipsíus; ℟.
hábitet glória in t
stra. *Ps.* 84.

[*Duplicatur An*
ad Magníficat *in*
Vesperis & ad Ben
in Laudibus, & sic
Annuali, & in I
& II. Classis.]

Ad Magníf. *An*
Béthlehem Ephráta
lus es in míllibus J
te mihi egrediétur
Dominátor in Israe
lúia. *Mich.* 5.

Oratio.

COncéde, qua
omnípotens D
nos Unigéniti tuin
carnem Natívitas
quos sub peccáti ju
tusta sérvitus tene

AD COMPLETO

Psalmi de Fer.

Ant. 1. D. Nox
obserábilis Dómin
observáre debent o
lii Israel in genera
suis. *Exod.* 12.

Hymnus, Mundi,

Ad Nunc dim

Ant. 5. a. Cántic
vobis sicut nox sanc
solemnitátis. *Is.* 3

AD MATUT

ΓUTINUM.
ium. Christus
obis : * Veníte,
Luc. 2.
Veníte, *pag.* 2.
ymnus.
rel médio splen-
lior die !
énebras vírginis
.
riens Sol novus
:,
ómnia lúmine.
: sólio qui regit
,
que Deo concí-
enus,
ub tugurî vilis
ilo
aupériem docet.
hac cáthedra,
a doces, Deus!
is lácrymis pár-
írrigas ?
num ve silens,
is éxplicas;
mina díluis.
JID non pótuit
s amor Dei ?
se tui Núminis
mor,
factus homo,
iis éxulem,
ehis éxules.
nittis génitum,
i laus, Pater:
s homo, par tibi
a :
nda parit Virgo
era,
is tibi, Spíritus.
1.
yemalis.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Dóminus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt gentes : * & pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum : * adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus : * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu; ego hódiè génui te.

Póstula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam : * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea : * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur

magnificásti lætítiam. Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quandò dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & sceptrum exactóris ejus superásti, sicut in die Mádian. Quia omnis violenta prædátio cum tumultu, & vestimentum mistum sánguine erit in combustiónem, & cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, & Fílius datus est nobis: & factus est principátus super húmerum ejus: & vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri séculi, Princeps pacis. Tu autem.

℟. Visitávit nos Oriens ex alto: * Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. ℣. Habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. *Illumináre. Glória. *Repet.* ℟. Visitávit *usque ad* ℣. *Luc.* 1. *If.* 9.

Lectio ij. Cap. 40.

Consolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, & advocáte eam; quóniam compléta est malitia ejus, dimissa est iníquitas illíus: suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamantis in deserto: Paráte via[m] mini, rectas fácite i[n] túdine sémitas Dei Omnis vallis exaltábi[tur] omnis mons & coll[is] miliábitur: & erunt in directa, & áspera planas. Et revelábitu[r] ria Dómini, & vidéb[it] nis caro páriter qu[od] Dómini locútum est dicentis: Clama. Et Quid clamábo? Omn[is] ro fœnum, & omnis ejus quasi flos agri. cátum est fœnum, & dit flos; quia spíritu[s] mini sufflávit in eo. fœnum est pópulus: cátum est fœnum, & dit flos; verbum Dómini nostri man[et in] ætérnum.

℟. Gaudéte & læ[tamini] quia consolátus est D[omi]nus pópulum suum: vidébunt omnes fines Salutáre Dei nostri. ℣ sit Deus Fílium su[um in] mundum, ut salvétur dus per ipsum. * Et bunt. *If.* 52. *Joann.*

Lectio iij. Cap.

Consurge, consu[rge,] indúere fortit[údine] tuâ, Sion; indúere mentis glóriæ tuæ, J[erusa]lem cívitas Sancti: non adjíciet ultrà u[t] tránseat per te incirc[umci]sus & immundus. Ex[cutere] de púlvere; consurge;

lem : solve víncula
i, captíva fília Sion.
ıæc dicit Dóminus :
venúmdati estis, &
gento redimémini.
ıæc dicit Dóminus
In Ægyptum de-
pópulus meus in
o, ut colónus esset
Assur absque ulla
alumniátus est eum.
: quid mihi est hîc,
óminus, quóniam
est pópulus meus
Dominatóres ejus
agunt, dicit Dómi-
júgiter totâ die no-
eum blasphemátur.
hoc sciet pópulus
omen meum in die
ıia ego ipse qui lo-
, ecce adsum.
antáte Dómino, quó-
ıagníficè fecit; an-
e hoc in universa
* Exulta & lauda,
io Sion, quia ma-
médio tuî Sanctus
℣. Natus est Jesus
cátur Christus. *
Glória. *Repetit.* ℟.
. *usque ad* ℣. Natus.
Matth. 1.

NOCTURNO.
6. F. Hic est Deus.
Psalmus 47.

gnus Dóminus &
ıudábilis nimis, *
ate Dei nostri, in
sancto ejus.
itur exultatióne u-
niversæ terræ mons Sion,
* látera Aquilónis, cívitas
Regis magni.

Deus in dómibus ejus co-
gnoscétur, * cùm suscípiet
eam.

Quóniam ecce reges ter-
ræ congregáti sunt, * con-
venérunt in unum.

Ipsi videntes sic admirá-
ti sunt, conturbáti sunt,
commóti sunt : * tremor
apprehendit eos.

Ibi dolóres ut parturien-
tis; * in spíritu vehementi
cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic ví-
dimus in civitáte Dómini
virtútum, in civitáte Dei
nostri : * Deus fundávit
eam in æternum.

Suscépimus, Deus, mi-
sericórdiam tuam * in mé-
dio templi tui.

Secundùm nomen tuum,
Deus, sic & laus tua in
fines terræ : * justítiâ plena
est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, &
exultent fíliæ Judæ * pro-
pter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, &
complectímini eam : * nar-
ráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in
virtúte ejus, * & distri-
búite domos ejus, ut enar-
rétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in æternum,
& in séculum séculi : *

ipſe reget nos in ſécula.

Ant. Hic eſt Deus noſter in æternum, & in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 47.

Ant. 3. a. Oriétur.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da : * & juſtítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & paúperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit paúperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios paúperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare : * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent : * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eu
reges terræ : * om
tes sérvient ei.

Quia liberábit p
à potente, * & pa
cui non erat adjút

Parcet paúperi
pi : * & ánimas p
ſalvas fáciet.

Ex uſûris & i
rédimet ánimas e
& honorábile no
rum coram illo.

Et vivet, & dá
de auro Arábiæ,
rábunt de ipſo ſe
totâ die benedícen

Et erit firmame
terra in ſummis m
ſuperextollétur ſup
num fructus ejus :
rébunt de civitáte
num terræ.

Sit nomen ejus
ctum in ſécula : *
lem pérmanet nom

Et benedicentur
omnes tribus terræ
nes gentes magni
eum.

Benedictus Dómi
us Iſrael : * qui f
rabília ſolus.

Et benedictum
majeſtátis ejus i
num : * & replébi
jeſtáte ejus omni
Fiat, fiat.

Ant. Oriétur in
ejus abundántia p
dominábitur. *Pſ.* 7

8. G. Véritas.

Psalmus 84.

:dixisti, Dómine,
am tuam : * aver-
ıtivitátem Jacob.
isti iniquitátem ple-
: * operuisti ómnia
córum.
gasti omnem iram
* avertisti ab ira
tiónis tuæ.
'erte nos, Deus sa-
ıoster : * & averte
am à nobis.
quid in ætemum
s nobis? * aut exten-
n tuam à generatió-
:neratiónem ?
, tu conversus vi-
s nos : * & plebs
bitur in te.
ıde nobis, Dómine,
órdiam tuam : * &
: tuum da nobis.
am quid loquátur
Dóminus Deus : *
n loquétur pacem
em suam,
per sanctos suos, *
ıs qui convertuntur

mtamen propè ti-
eum salutáre ipsíus;
ıábitet glória in ter-
ra.
ricórdia & véritas
:runt sibi : * justi-
ıx osculátæ sunt.
:as de terra orta
& justítia de cœlo
ıt.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Véritas de terra orta est, & justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

℣. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; ℟. Justítia & pax osculátæ sunt. *Ps.* 84.

Pater noster, &c.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. I. *de Nat. Dom.*

Lectio iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est : gaudeámus. Neque enim locum fas est ibi esse tristítiæ, ubi natális est vitæ; quæ, consumpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promissa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur : una cunctis lætítiæ commúnis est rátio; quia Dóminus noster, peccáti mortísque destructor, sicut nullum à reátu líberum répcrit, ita pro liberandis ómnibus venit. Exultet sanctus, quia propinquat ad palmam : gaúdeat peccátor, quia invitátur ad véniam : animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secundùm plenitúdinem témporis, quam divíni

consílii inſcrutábilis altitúdo diſpóſuit, reconciliandam auctóri ſuo natúram géneris aſſumpſit humáni; ut inventor mortis diábolus, per ipſam quam vícerat, vincerétur.

℟. Sic Deus dilexit mundum, ut Fílium ſuum unigénitum daret; * Ut omnis qui credit in eum, non péreat, ſed hábeat vitam ætcrnam. ℣. Egreſſus es in ſalútem pópuli tui, Dómine, in ſalútem cum Chriſto tuo. * Ut omnis. *Joann.* 3. *Habacuc.* 3.

Lectio v.

IN quo conflictu pro nobis iníto, magno & mirábili æquitátis jure certátum eſt: dum omnípotens Dóminus cum ſæviſſimo hoſte, non in ſua majeſtáte, ſed in noſtra congréditur humilitáte; objíciens ei eamdem formam, eamdémque natúram mortalitátis quidem noſtræ partícipem, ſed peccáti totius expertem. Aliénum quippe ab hac nativitáte eſt, quod de ómnibus légitur: Nemo mundus à ſorde, nec infans cujus eſt uníus diéi vita ſuper terram. Nihil ergo in iſtam ſingulárem nativitátem de carnis concupiſcéntia transívit: nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ ſtirpis elígitur, quæ ſacro gravidanda fœtu, divínam humanámque prolem prius conciperet mente, quàm córpore. Et ne ſuperni ignára consílii ad inuſitátos paveret effectus, quod in ea operandum erat à Spíritu ſancto, collóquio diſcit Angélico: nec damnum credit pudóris, Dei génitrix mox futúra.

℟. Chriſtus, cùm in forma Dei eſſet, * Semetipſum exinanívit, formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus, & hábitu inventus ut homo. ℣. Ergone credíbile eſt ut hábitet Deus cum homínibus ſuper terram? * Semètipſum. *Phil.* 2. *II. Paral.* 6.

Lectio vj. Cap. 3.

AGámus ergo, dilectíſſimi, grátias Deo Patri per Fílium ejus, in Spíritu ſancto: qui, propter multam miſericórdiam ſuam quâ dilexit nos, miſertus eſt noſtrî; &, cùm eſsémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Chriſto; ut eſsémus in ipſo nova creatúra novúmque figmentum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus ſuis; & adepti participatiónem generatiónis Chriſti, carnis renuntiémus opéribus. Agnoſce, ô Chriſtiáne, dignitátem tuam; & divínæ conſors factus natúræ, noli in véte-

tam vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis & cujus córporis sis membrum. Reminíscere quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen & regnum.

℟. Convértere, Jacob; * Ambula per viam ad splendórem ejus contra lumen ejus: ne tradas álteri glóriam tuam, & dignitátem tuam genti aliénæ. ℣. Per Christum máxima & pretiósa nobis promíssa donávit Deus; ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ. * Ambula. Glória. *Repetitur* ℟. Convértere. *usque ad* ℣. Per. *Baruch.* 4. *II. Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO

Ant. 5. a. Annuntiáte.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium; afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exultet terra; commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Annuntiáte de die in diem Salutáre ejus. *Ps.* 95.

Ant. 2. D. Eux.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra: * læten-

tur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus; * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ; * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram; * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis

Ant. Lux orta e
& rectis corde læt
96.

Ant. 4. A. Vid

Psalmus 97

CAntáte Dómi
ticum novum,
mirabília fecit.

Salvávit sibi déxte
* & bráchium
ejus.

Notum fecit D
salutáre suum: *
spectu géntium r
justítiam suam.

Recordátus est
córdiæ suæ * &
suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes
terræ * salutáre Dei

Jubiláte Deo, om
ra: * cantáte, & e
& psállite.

Psállite Dómino
thara, in cithara
psalmi: * in tubis
bus, & voce tubæ

Jubiláte in consp
gis Dómini: * m
mare & plenitúdo
orbis terrárum, &
bitant in eo.

Flúmina plaudent
simul montes exult
conspectu Dómini,
niam venit judicá
ram.

Judicábit orbem
rum in justítia, * &
los in æquitáte.

Ant. Vidérunt

ómini terræ Salutáre Dei nostri. *Ps.* 97.

℣. Dóminus virtútum nobíscum ; ℟. Suscéptor noster Deus Jacob. *Ps.* 45.

Pater.

Benedictio. Evangélium virtus Dei, sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN diébus illis, Exiit edíctum à Cæsare Augusto, ut describerétur universus orbis. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Hom. 8. *in Evang.* §. 1.

QUia, largiente Dómino, Missárum solémnia ter hódiè celebratúri sumus, loqui diù de Evangélica lectióne non póssumus. Sed nos áliquid vel bréviter dícere Redemptóris nostri Natívitas ipsa compellit. Quid est quòd nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc quod apertè monstrátur, quia ille veniébat in carne, qui electos suos adscriberet in æternitáte? Quò contra de réprobis per Prophétam dícitur : Deleántur de libro vivéntium, & cum justis non scribantur. Qui benè étiam in Béthlehem náscitur : Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est qui ait : Ego sum panis vivus qui de cœlo descendi. Locus ergo in quo Dóminus náscitur, domus panis ántea vocátus est ; quia futúrum profectò erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes interná satietáte reficeret. Qui non in paréntum domo, sed in via náscitur : ut profectò osténderet, quia per humanitátem suam quam assúmpserat, quasi in aliéno nascebátur.

℟. Impléti sunt dies Maríæ ut páreret : & * Péperit Fílium suum primogénitum, & reclinávit eum in præsépio ; quia non erat eis locus in diversório. ℣. Expectátio Israel, Salvátor ejus : quasi colónus in terra, & quasi viátor declínans ad manendum. * Péperit. *Luc.* 2. *Jer.* 14.

Benedictio. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Christi qui est imágo Dei. *II. Cor.* 4. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio viij. Cap. 2.

IN illo témpore : Pastóres loquebantur ad ínvicem ; Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expositio Evang. in Luc. Libr. 2. §. 53.

VIdes festináre Pastóres; nemo enim cum desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidisse: & tu Patri, Fílio, Spirítui sancto, Angelis, Prophétis & Apóstolis crede. Vide quàm signátè Scriptúra singulórum libret momenta verbórum: Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cùm caro Dómini videtur, Verbum vidétur quod est Filius. Non mediocre fidei tibi hoc videátur exemplum, non vilis persóna pastórum. Certè quò vílior ad prudéntiam, eò pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris referta sapientûm, sed plebem Dóminus símplicem requisívit, quæ phalerárè audíta & fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur. Nec contemnenda putes quasi vília verba pastórum: à pastóribus étiam María fidem cólligit: à pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur; miráti enim sunt de iis quæ dicebantur à pastóribus ad ipsos.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unig[...] Patre, plenum grá[...] veritátis. ℣. In terri[...] est, & cum homínib[...] versátus est. * Et. [...] *Repetitur* ℟. Verbum *ad* ℣. In terris. *Joa[...] Baruch.* 3.

Benedictio. Annû[...] tam æternam quæ er[...] Patrem, & appáruit ℟. Amen. *I. Joann[...]*

Léctio sancti Evan[...] secundùm Joann[...]

Lectio ix. Cap.

IN princípio era[...] bum, & Verbun[...] apud Deum, & De[...] Verbum. Et réliqua.

Homília sancti Au[...] Epíscopi.

Epist. 140. ad Hono[...]

QUem Fílium De[...] serit, fieríque [...] here volúerit, quan[...] Deus sit, qui hanc [...] litátem pro salúte fi[...] suscípere dignátus [...] ut agnoscas, nunc a[...] Evangélium. In pr[...] erat Verbum, & V[...] erat apud Deum, & [...] erat Verbum. Hic [...] Deus Verbum Dei pe[...] facta sunt ómnia, [...] Dei est, incommut[...] manens, ubíque pra[...] qui cùm esset Fíliu[...] venit ut fieret filius [...] nis, donarétque no[...] erámus filii hóminu[...] lios Dei fieri... Qu[...]

dum adjunxis-
nális intellige-
as, quòd scili-
ræstíterit, qui
nómine ejus,
m renascuntur
... mox com-
uasi hujus vi-
sacramentum.
iim miráti tan-
ion auderémus
im subjunxit:
caro factum
távit in nobis.
íceret: O hó-
e desperáre vos
lios Dei; quia
Dei, hoc est,
i caro factum
ávit in nobis.
em. Efficímini
iabitáte in illo
tas est, & ha-
obis.
*ionem, canta-
enealogia Do-
esu Christi, ut
issali. Deindè*
eum, *quo fini-
Missa in galli
ntatâ Commu-
rdos stans ad
it Laudes, ab-
positione An-*
óres. *Non di-
oro, Capitul.*
℣. *sed post fi-
os cum Anti-
ìm Celebrans
iphonam ad* Be-
*cujus fine, re-
honâ, termi-
natur Missa per Postcommunionem, & Ite Missa est: ut moris est. Privatìm verò, dicuntur Laudes more solito, ut infrà.*

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Antiphona, 4. toni E.

PAstóres erant vigilantes, & custodientes vigílias noctis super gregem suum; & ecce Angelus Dómini stetit juxta illos: allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Cláritas Dei circumfulsit illos, & timuérunt timóre magno: & dixit illis Angelus: Nolíte timére: allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 5. a. Ecce evangelízo vobis gaúdium magnum quod erit omni pópulo; quia natus est vobis hódiè Salvátor: allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 7. *d.* Facta est.

Canticum. Mich. 5.

TU Béthlehem Ephráta, * párvulus es in míllibus Juda.

Ex te mihi egrediétur * qui sit Dominátor in Israel.

Et egressus ejus ab inítio, * à diébus æternitátis.

Propter hoc dabit eos usque ad tempus, * in quo partúriens páriet.

Et relíquiæ fratrum ejus * converteniur ad fílios Israel.

Et stabit & pascet in fortitúdine Dómini, * in

sublimitáte nóminis Dómini Dei sui.

Et converrentur, quia nunc magnificábitur usque ad términos terræ: * & erit iste pax.

Ant. Facta est cum Angelo multitúdo milítiæ cœlestis laudántium Deum, & dicéntium: Glória in altíssimis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis: allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 6. C. Pastóres loquebantur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus ostendit nobis: allelúia. *Luc* 2.

Capitulum. II. Cor. 8.

Scitis grátiam Dómini nostri Jesu Christi: quóniam propter vos egénus factus est, cùm esset dives; ut illíus inópiâ vos dívites essétis.

Hymnus.

A Solis ortûs cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus príncipem,
Natum Maríâ Vírgine.

BENIGNUS auctor séculi
Mortále corpus induit;
Ut carne carnem líberans
Ne pérderet quos cóndidit.

CASTÆ parentis víscera
Virtus obumbrat Núminis;
Deíque dextra pérficit,

Quod nulla mens
perat.

DOMUS pudíci
Templum repentè
Matérque nésciens
Concépit alvo Fili

EDIT parens
Deum,
Quem Gábriel præ
Quem matris intr
Clausus Joannes

FOENO jacére
Præsépe non horr
Parvóque lacte pás
Per quem nec ale

GAUDET chor
stium,
Et Angeli canunt
Palámque fit pastó
Pastor, Creátor ó

QUI natus es de
Jesu, tibi sit glóri
Cum Patre & almo
In sempiterna séc
Amen.

¶ *Hæc Doxolog natus es de Vírgin tur in fine Hymnor dem metri, usque sentationem Domi sivè, præterquàm i va Epiphaniæ.*]

℣. Animas p salvas fáciet; ℟. rábile nomen eóru illo. *Ps.* 71.

Ad Bened. *An* Pastóres venérunt tes, & invenérunt & Joseph, & Infa situm in præsépio: *Luc.* 2.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetusta sérvitus tenet; Per eumdem Dóminum.

A D H O R A S.

Psalmi de Dominica.

A D P R I M A M.

Non dicitur Symbolum, Quicumque.

Ant. 4. E. Pastóres.

In ℟. *brevi,* ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Matth.* 1.

Hic ℣. *dicitur quotidiè usque ad Præsentationem Domini inclusivè, exceptâ Octavâ Epiphaniæ.*

C A N O N.

Ex Concílio Toletáno décimo quarto.

Ann. 684. *Capit.* 10.

SI quis Jesu Christo Dei Fílio, ex útero Maríæ Vírginis nato, áliquid aut Divinitátis immínuit, aut de suscepta humanitáte subdúcit, exceptâ solâ lege peccáti; & non eum verum Deum, hominémque perfectum in una persóna subsisténtem sinceríssimè credit; anáthema sit.

A D T E R T I A M.

Ant. 3. a. Cláritas Dei.

Capitulum. Hebr. 1.

CUm íterùm introdúcit Deus primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. *br.* Adoráte eum, omnes Angeli ejus. * Allelúia, allelúia. ℣. Audívit, & lætáta est Sion. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. Adoráte. *Ps.* 96.

℣. Jubiláte Deo, omnis terra; ℟. Cantáte, & exultáte & psállite. *Ps.* 97.

A D S E X T A M.

Ant. 5. a. Ecce.

Capitulum. Tit. 3.

CUm benígnitas & humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei; non ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit.

℟. *br.* Memor fuit in sǽculum testamenti sui: * Allelúia, allelúia. ℣. Verbi quod mandávit in mille generatiónes. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. Memor. *Ps.* 104.

℣. Lætábimur in Salutári tuo, Dómine, ℟. Et in nómine Dei nostri magnificábimur. *Ps.* 19.

A D N O N A M.

Ant. 6. C. Pastóres.

Capitulum. Tit. 2.

APpáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem & seculária desidéria, sóbriè, & justè, & piè vivámus in hoc sǽculo.

℟. *br.* Notum fecit Dóminus Salutáre suum : * Allelúia, allelúia. ℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Notum. *Ps.* 97.

℣. Suscípiant montes pacem pópulo, ℟. Et colles justítiam. *Ps.* 71.

AD VESPERAS.

Ps. Dixit, *pag.* 28.

Antiphona, 1. *toni*, G.

TEcum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum : ex útero ante lucíferum génui te.

Ps. Confitébor, *pag.* 29.

Ant. 7. c. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo; mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ps. Beátus vir, *pag.* 29.

Ant. 5. C. Exortum est in ténebris lumen rectis; miséricors & miserátor & justus Dóminus.

Ps. De profúndis, 130.

Ant. 4. A. Apud Dóminum misericórdia, & copiósa apud eum redémptio.

Ps. Meménto, Dómine, *cum sua divisione. p.* 111.

Ant. 8. G. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Capitulum. Hebr. 1.

MUltifáriàm multísque modis olìm Deus loquens Pátribus in Prophétis; novíssimè istis locútus est n Fílio, quem constítu rédem universóru quem fecit & sécu

Hymnus.

UMbra sepul óritur nov Mundo stupenti s éxhibent
Infans Creátor, Mater,
Séque minor De factus.
Numen suprém Patre Númine
E Matre prodit pa Deus;
De fonte Lucis, Lu ennis,
Carne suos rádi umbrat.
Compressa stric chia fásciis
Libráta mundi p sústinent :
Lactante nutritu rente
Cœlícolûm cibi jugis.
Homo superbus rat miser;
Se deprimendo ne érigit :
Fit Numen infans formâ;
Jámque Deum l mulári.
Ergo per orbe novus ímpere
Quondàm timendi dice déxterâ.

s ardet nunc
i:
tuis, Puer, ure
imis.
s summa Patri,
imaque Filio;
icte, compar laus
i, Spíritus:
umen infans, spes
uiéta,
ndice te, rédeat sa-
lútis. Amen.

. Hic est Deus, Deus
ter in ætérnum: ℟. Ipse
et nos in sécula. *Ps.* 47.

Ad Magnif. *Ant.* 7. G.
ce Deus noster iste: ex-
pectávimus eum, & salvá-
it nos. Iste Dóminus; su-
stinúimus eum: exultábi-
mus & lætábimur in salu-
tári ejus: allelúia. *Is.* 25.

Oratio.

CONcéde, quæsumus, omnípotens Deus; ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetusta sérvitus tenet; Per eumdem Dóminum.

Pro Commemoratione sancti Stephani.

Ant. Mittam ad illos Prophétas & Apóstolos: & ex illis occídent & persequentur; ut inquirátur sanguis ómnium Prophetárum qui effúsus est à constitutióne mundi à generatióne ista. *Luc.* 11.

℣. Propter te mortificámur totâ die; ℟. Æstimáti sumus sicut oves occisiónis. *Ps.* 43.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

AD COMPLET.

Psalmi & Capitulum de Dominica.

Ant. 2. D. Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat. *Joann.* 12.

Hymnus. Mundi salus qui násceris, *pag.* 164.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidérunt óculi mei Salutáre tuum, Dómine. *Luc.* 2.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

In Festo
SANCTI STEPHANI,
PROTO-MARTYRIS.
Duplex III. Classis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Jesum quem vidit Stéphanus stantem à dextris Dei, * Veníte, adorémus. *Act.* 7.

Psalmus, Veníte, *p.* 2.

Hymnus.

O Qui tuo, dux Mártyrum,
Præfers corónam nómine,
Non de cadúcis flóribus,
Tibi corónam néctimus.

Tuo cruenta sánguine
Quàm saxa fulgent púlchriùs!
Aptáta sacro vértici
Non sic micárent sídera.

Quot facta fronti vúlnera,
Tot tela lucis émicant;
Et Angelo monstrat parem,
Quod prodit è vultu, jubar.

Tu prima Christo víctimæ
Vitam rependis víctima;
Primúsque testis, æmulo
Deum fatéris fúnere.

Tu primus ostensam tibi
Maris rubri sulcas viam:
Quot te sequentur Mártyrum,
Quibus præis, exércitûs!

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. d. Convocantes duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, & ministráre mensis. *Act.* 6.

Ant. 2. D. Consideráte viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto & sapiéntiâ, quos constituámus super hoc opus. *Act.* 6.

Ant. 3. a. Plácu coram omni mult & elegérunt Sté *Act.* 6.

℣. Beátus quem & assumpsísti, ℟. Inhabitábit i tuis. *Ps.* 64.

De Actibus Apost
Lectio j. Cap.

IN diébus illis, c número discipu factum est murmu rum adversùs Hebr quòd despicerentu nistério quotidián córum. Convocant Duódecim multi discipulórum, di Non est æquum n línquere verbum ministráre mensis. ráte ergo, fratres, vobis boni testim ptem, plenos Spírit & sapiéntiâ, quos tuámus super hoc nos verò oratióni stério verbi instan mus. Et plácuit se ram omni multitú elegérunt Stéphan rum plenum fide & sancto, & Philip Próchorum, & Nic & Timónem, & Pár & Nicoláum ádve tiochénum. Hos st ante conspectum lórum; & orante fuérunt eis manus

℟. Stéphanum

fide & Spíritu san-
tatuérunt ante con-
ı Apostolórum; &
imposuérunt ei ma-
Locútus est Dómi-
Móysen, dicens:
Levítas in conspe-
on & filiórum ejus,
ecrábis oblátos Dó-
Statuérunt. *Act.* 6.

Lectio ij.

hanus autem plenus
iâ & fortitúdine fa-
rodígia & signa ma-
ópulo. Surrexérunt
uidam de Synagó-
appellátur Liberti-
& Cyrenénsium &
lrinórum, & eórum
ıt à Cilícia & Asia,
ıtes cum Stéphano:
óterant resístere sa-
& Spirítui qui lo-
r. Tunc summisé-
ros qui dícerent se
e eum dicentem
lasphémiæ in Móy-
n Deum. Commo-
ítaque plebem, &
; & scribas: & con-
es rapuérunt eum,
érunt in concílium,
érunt falsos testes
erent: Homo iste
sat loqui verba ad-
locum sanctum &
audívimus enim
entem: Quóniam
Nazarénus hic dé-
cum istum, & mu-
ditiónes quas trádi-
dit nobis Móyses. Et intuentes eum omnes qui sedébant in concilio, vidérunt fáciem ejus tanquam fáciem Angeli.

℟. Levítes præpósitus erat iis quæ sponte offerebantur Dómino; * Universæque multitúdini fidéliter cibi præbebantur. ℣. Erant credéntibus ómnia commúnia; neque quisquam egens erat inter illos: dividebátur autem síngulis prout cuíque opus erat. * Universæque. *II. Paral.* 31. *Act.* 4.

Lectio iij. Cap. 6.

CUm autem esset plenus Spíritu sancto, intendens in cœlum vidit glóriam Dei, & Jesum stantem à dextris Dei; & ait: Ecce vídeo cœlos apertos, & Fílium hóminis stantem à dextris Dei. Exclamantes autem voce magnâ, continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejicientes eum extra civitátem, lapidábant: & testes deposuérunt vestimenta sua secùs pedes adolescentis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocantem & dicentem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem génibus, clamávit voce magnâ dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum.

Et cùm hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet, sicut scriptum est: Dispersit, dedit paupéribus: * Justítia ejus manet in séculum séculi. ℣. Beátus qui intélligit super egénum & paúperem. * Justítia ejus. Glória Patri. * Justítia ejus. *II. Cor. 9. Ps. 40.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Stéphanus plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. *Act. 6.*

Ant. 5. a. Fuit gratus Deo, & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act. 7.*

Ant. 6. F. Sapiéntia firmábitur in illo, & non flectétur: & continébit illum, & exaltábit illum apud próximos suos. *Eccli. 15.*

℣. Confirmátum est cor ejus; ℟. Non commovébitur donec despíciat inimícos suos. *Ps. 111.*

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Serm. 3. de S. Stephano.

Lectio iv.

HEri celebrávimus temporálem sempiterni Regis nostri natálem: hódiè celebrámus triumphálem mílitis passiónem. Herì Rex noster trábeâ carnis indútus, de aula ut ginális egrédiens, dignátus est mundu diè miles de tabe córporis éxiens, tri tor migrávit ad Glória in excelsis D rì sancti Angeli ex cantavérunt: hódiè num lætantes in suu sórtium suscepérun Christus pro nobis est involútus: hód phanus stolâ est ab mortalitátis indútu præsépis angústia Cl portávit infantem imménsitas cœli Stéphanum triumph

℟. Potens in Sc erat, edoctus viam ni. * Et fervens Spí quebátur, & docéb genter ea quæ sun ℣. Dedit illi Sapiénti tiam sanctórum. * vens. *Act. 18. Sap*

Lectio v.

NEcessárium no fratres caríssi gnóscere quibus arn cinctus Stéphanus, s Judæórum pótuit su ut ita meruísset triumpháre. Invict enítuit insigne virtú nec freméntium s formidávit, nec l tium íctibus devict buit. Usque ádeò e ter frementes perm térritus, & inter l

amenta securus; ulitátem Judæó- ter argüeret, & pro lapidántibus Quod est ergo ıum atque insu- ;enus armórum? bio munímine ré- ,nullátenùs est ab is superátus; quó- noster, cùm sit ;, pro nobis hú- it, sed inánis ve- pótuit. Magnum ›natívum suis mi- ulit, quo eos non piósè ditávit, sed certandum invi- :onfortávit. Attu- ıe donum caritá- perdúceret hómi- ısórtium Deitátis. œpit fiduciáliter synagóga; * Ve- enim Judæos re- públicè, osten- : Scriptúras esse Jesum. ℣. Surre- ignis, & verbum ıasi fácula ardé- hementer. *Act.* 18 :.

Lectio vj.

as ergo quæ de cœ- d terras depósuit ı, ipsa Stéphanum levávit ad cœlum. uæ præcessit in Re- ubsequenter reful- lite. Stéphanus er- nóminis sui coró- uisset accípere, caritátem pro armis habébat; & per ipsam ubíque vincébat. Per caritátem Dei, sæviéntibus Judæis non cessit: per caritátem próximi, pro lapidántibus intercessit. Per caritátem arguébat errantes, ut corrigerentur: per caritátem pro lapidántibus orábat, ne punirentur. Caritátis virtúte subnixus, vicit Saulum crudéliter sævientem; & quem hábuit in terra persecutórem, in cœlo méruit habére consortem.

℟. Surrexérunt quidam de synagóga disputantes cum Stéphano: * Et non póterant resístere sapiéntiæ & Spirítui † Qui loquebátur. ℣. Obstructum est os loquéntium iníqua. * Et non. Glória. † Qui loquebatur. *Act.* 6. *Ps.* 62.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. D. Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. *Act.* 13.

Ant. 8. g. Summisérunt viros qui dicerent se audivisse Stéphanum dicentem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. *Act.* 6.

Ant. 7. c. Commovérunt plebem, & senióres & scribas; & concurrentes rapuérunt Stéphanum. *Act.* 6.

℣. Lábia dolósa loquuntur adversùs justum iniqui-

tátem, ℟. In supérbia & in abusióne. *Ps.* 30.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 23.

IN illo témpore: Dicébat Jesus Scribis & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & sapientes & scribas; & ex illis occidétis & crucifigétis. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Comm. in Matth. 4. 23.

HOc quod ánteà dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eò quòd occidendus esset ab eis, potest & ad discípulos ejus referri de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & sapientes & scribas, & ex illis occidétis & crucifigétis, & flagellábitis in synagógis vestris: & persequémini de civitáte in civitátem; ut impleátis mensúram patrum vestrórum. Simúlque obsérva juxta Apóstolum scribentem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios Prophétas qui ventúra prædícant; álios sapientes qui nóverint, quando débeant proferre sermónem; álios scribas in lege doctíssimos; ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifixus Petrus, flagel-

láti in Actibus Ap
rum discípuli.

℟. Adduxérunt S
num in concílium,
tuérunt falsos teste
dícerent: * Homo i
cessat loqui verba ad
locum sanctum & l
& intuentes eum o
vidérunt fáciem eju
quam fáciem Ang
Adductis viris filiis d
fecérunt eos sedére
eum: at illi dixérunt
eum testimónium. * I
Act. 6. *III. Reg.* 2

Lectio viij. Multò

JErúsalem, Jerús
quæ occídis Prop
& lápidas eos qui ad t
sunt. Jerúsalem, no
& ædificia civitátis,
bitatóres vocat; quan
git patris affectu, s
in álio loco légimus
videns eam fléverit.
autem quod dicit:
ties vólui congregár
tuos? omnes retrò P
tas à se missos esse
tur.... Ecce relin
vobis domus vestra d
Hoc ipsum ex persón
míæ jam antè díxera
líqui domum meam,
hæreditátem meam
est mihi hæréditas m
si spelunca hyænæ.
tam Judæórum do
id est, templum illu
fulgébat augústius,
comprobámus, quia

hristum pérdi-
reditátem præ-
:ns, occídit hæ-

esset Stéphanus
itu sancto, in-
cœlum vídit gló-
& ait: * Ecce
os apertos, &
minis stantem à
. ℣. Ecce in cœ-
:us, & cónscius
xcelsis. * Ecce.
i.* Ecce. *Act.* 7.

ctio ix.
nim vobis: Non
idébitis ámodò
tis: Benedíctus
n nómine Dómi-
usalem lóquitur,
lum Judæórum.
a autem istum,
ruli atque lacten-
ressu Jerúsalem
lvatóris usi sunt,
xérunt: Bene-
venit in nómine
Hosanna in ex-
mpsit de centé-
no séptimo Psal-
manifestè de ad-
nini scriptus est.
icit, hoc vult in-
lisi pœniténtiam
t confessi fuéritis
esse, de quo Pro-
:inérunt, Fílium
atris Patris; meam
n vidébitis. Ha-
i datum sibi tem-
éntiæ: confiteari-
ictum qui venit in
nómine Dómini, & Christi
ora conspícient.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Antiphona, 8. *toni*. G.

EGo replétus sum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício & virtúte; ut annúntiem Israel peccátum suum. *Mich.* 3.

Ant. 3. *a*. Factus est sermo Dómini in corde meo quasi ignis exæstuans, clausúsque in óssibus meis. *Jer.* 20.

Ant. 4. E. Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, & quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. *III. Reg.* 19.

Ant. 1. f. Passus sum.

Canticum. Job. 16.

SUscitátur falsíloquus adversùs fáciem meam, * contradícens mihi.

Collégit furórem suum in me, * & comminans mihi, infrémuit contra me déntibus suis.

Hostis meus terribílibus óculis me intúitus est; * aperuérunt super me ora sua.

Et exprobrantes percussérunt maxillam meam: * satiáti sunt pœnis meis.

Conclúsit me Deus apud iníquum, * & mánibus impiórum me trádidit.

Ténuit cervícem meam: * confrégit me, & pósuit me sibi quasi in signum.

Circúmdedit me, * con-

vulnerávit lumbos meos.

Non pepercit, * & effúdit in terra víscera mea.

Concídit me vúlnere super vulnus; * írruit in me quasi gigas.

Hæc passus sum absque iniquitáte manûs meæ; * cùm habérem mundas ad Deum preces.

Ant. Passus sum absque iniquitáte manûs meæ; cùm habérem mundas ad Deum preces. *Job.* 16.

Ant. 6. F. Glorificátus sum in óculis Dómini, & Deus meus factus est fortitúdo mea. *Is.* 49.

Capitulum. Apoc. 2.

HÆc dicit primus & novíssimus: Blasphemáris ab his qui se dicunt Judæos esse, & non sunt; sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es.

Hymnus S. V.

QUID, obstináta péctora,
Verbo Dei resístitis?
Qui vos Deo plenus docet,
Hunc destinátis fúneri.

OMNES in unum sæviunt,
Saxis gravant truces manus:
Hunc párticeps Saulus necis
Per ómnium dextras petit.

QUID hoc? repentè pánditur
Stelláta cœli régia:
Ad déxteram Patris videt
Sublímè stantem Fi

NON déseris, di
litem
Quem, Christe, f
róboras:
Stas árbiter certámi
Futúrus ipse præmiu

DEO mori sub
Pugnantis est victó
Dum grando sa
pluit,
Nil sentit affixus po

MENS nempè la
vidæ
Torrente lucis ébria
Nil córporis memor
Jam se beátis ínseri

SERVIRE mens
perum
Id múneris quondam
Convíva nunc dignu
Mensis supernis ássi

Qui natus es de
gine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo S
In sempiterna sécul
Amen.

℣. Accípere án
meam consiliáti sun
Ego autem in te sp
Dómine. *Ps.* 30.

Ad Bened. *Ant.*
Exclamantes voce
continuérunt aures s
ímpetum fecérunt un
ter in Stéphanum;
cientes eum extra civ
lapidábant *Act.* 7.

Oratio.

DA nobis, quæs
Dómine, imitá
có

s : ut discámus &
os dilígere; quia ejus
ia celebrámus, qui
étiam pro persecu-
; exoráre Dóminum
n Jesum Christum
tuum; Qui tecum

ndè fit Commemora-
av. Nativitatis Do-
ut sequitur.
: Visitávit Dóminus,
t redemptiónem ple-
:; sicut locútus est per
ctórum qui à século
Prophetárum ejus.
:.
In humilitáte nostra
r fuit nostrî; ℟. Et
it nos ab inimícis
. *Ps.* 135.
tio. Concéde. *ut su-*
g. 257.
) *HORAS.*
ne Hymnorum, Do-
i, Qui natus es de
e, &c.
almi de Feria.
PRIMAM.
. 8. G. Ego.
:. *br.* ℣. Qui natus es
ía Vírgine. *Matth.* 1.
: *ANON.*
oncílio Románo.
n. 1059. *can.* 13.
llus láicus ad quém-
bet gradum Eccle-
m repentè promo
, nisi, post mutátum
n seculárem, diutur-
versatióne inter Clé-
ierit comprobátus.
: *Hiemalis.*

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Factus est.

Capitulum. Jerem. 6.

ECce incircumcísæ aures eórum, & audíre non possunt: ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium; & non suscípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus sum; laborávi sústinens.

℟. *brev.* Justítiam tuam, Dómine, non abscondi in corde meo. * Allelúia, allelúia. ℣. Veritátem tuam & Salutáre tuum dixi. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Justítiam. *Ps.* 39.

℣. Vidi prævaricantes, & tabescébam; ℟. Quia elóquia tua non custodiérunt. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Zelo zelátus sum.

Capitulum. Ezech. 3.

FIli hóminis, ut adamantem, & ut sílicem dedi fáciem tuam, ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum.

℟. *br.* Iníqui insurrexérunt super me. * Allelúia, allelúia. ℣. Et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Iníqui. *Ps.* 85.

℣. Sedérunt Príncipes & adversùm me loquebantur: ℟. Servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Glorificátus sum.

Capitulum. Is. 50.

DOminus Deus auxiliátor meus, ídeò non sum confúsus: ídeò pósui fáciem meam ut petram durísſimam, & scio quóniam non confundar: juxtà est qui justíficat me.

℟. *br.* Ecce Deus ádjuvat me. * Allelúia, allelúia. ℣. Et Dóminus suſceptor est ánimæ meæ. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Ecce. *Ps. 53.*

℣. Dóminus à dextris est mihi, ne commóvear: ℟. Propter hoc lætátum est cor meum. *Ps. 15.*

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ & Psalmi, ut ad II. Vesperas de Nativitate Domini, pag. 256.

Capitulum. Job. 16.

PAſſus sum abſque iniquitáte manûs meæ, cùm habérem mundas ad Deum preces.

Hymnus.

MIRIS probat ſeſe modis
Suos in hostes cáritas:
Et blándiens, & íncrepans,
Amíca ſemper cáritas.

DUM ſaxa corpus ópprimunt,
Ad astra mens attóllitur:
O Christe, dixit, ſúſcipe
Quem pono pro te spíritum.

QUI stans perorábat sibi;
Cadens & expírans humi,
Linguâ diſerti ſáng
Suis perórat hóstib

AUDIVIT è cœ
Supréma verba Má
Dux Saulus & testi
Necis fit ipse præm

TUM blanda mo
bili
Sopóre clausit lúm
Ad lucis æternæ jul
Exútus artus, évo

QUID non, D
réspicis,
Humána poſſunt
Cujus triumphum
mus,
Fac nos & exemplu

QUI natus es de
Jesu, tibi sit glóri
Cum Patre & almo
In ſempiterna ſæc
Amen.

℣. Posuérunt a
me mala pro nobis
ódium pro dilectió
Ps. 108.

Ad Magníf. *An*
Pósitis génibus,
voce magnâ Stép
dicens: Dómine, n
illis hoc peccátum.
hoc dixiſſet, obdor
Dómino. *Act. 7.*

Oratio, Da nob
prà ad Laudes, p

Pro Commem
S. Joannis.

Ant. Qui dìligi
mundítiam, prop
tiam labiórum ſuó
bébit amícum
Prov. 22.

ınocens mánibus &
corde, ℟. Accí-
nedictiónem à Dó-
Ps. 23.
o infrà ad Laudes.
ıdè fit Commemora-
tva Nativitatis, per
. Ecce Deus. ℣. Hic
atio. Concéde. *pag.*

OMPLETORIUM.
salmi de Feria.
qua ut in die Nati-
pag. 257. *& sic us-*
Circumcisionem in-

XVII. DECEMBRIS.
In Festo
CTI JOANNIS
oli & Evangelistæ.
plex iij. Classis.
MATUTINUM.
tat. Jesum, qui di-
discípulum Joan-
Veníte, adorémus.
13.
Hymnus.

, quem præ réliquis
Christus amáverat,
es hóminis delíciæ
ei,
ım sócius, fúneris
comes,
testis quoque glóriæ.
TUNATE nimis, cui
citum fuit
tare manu Verbum,
óminem Deum,
audíre, óculis cér-
ıere, mútuo
uin & collóquio frui.

HÆC dos quanta fuit,
cùm tibi crédidit
Sensus, Christus amans,
péctoris íntimos:
Quandò monte super, to-
tus homo Deus
Sese número véstiit!
JESU tu plácido dum
récubas sinu,
Potas plena Deo vívida
flúmina:
Illapsu tácito se própiùs
tuis
Numen sénsibus ínserit.
HINC creber répetis,
creber idem sonas;
Quidquid faris, amor; sic
amor ímperat:
Vix sese cápiens æstuat, &
suis
Pectus rúmpitur ígnibus.
SIT laus summa Patri,
súmmaque Fílio;
Sit par, sancte, tibi gló-
ria, Spíritus;
Hæc est certa fides, fón-
tibus è tuis
Quam divínitùs haúsi-
mus. Amen.
Psalmi de Feria.
IN I. NOCTURNO.
Ant. 7. c. Hæc dicit Dó-
minus: Vocávi te nómine
tuo; meus es tu. *Is.* 43.
Ant. 4. A. Vocábitur tibi
nomen novum, quod os
Dómini nominábit. *Is.* 62.
Ant. 5. a. Honorábilis
factus es in óculis meis &
gloriósus: ego diléxi te.
Is. 43.
℣. Prævenisti eum, Dó-

mine, ℟. In benedictióni-
bus dulcédinis. *Ps.* 20.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod antè promíserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secundùm carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte, secundùm spíritum sanctificatiónis ex resurrectióne mortuórum, Jesu Christi Dómini nostri, per quem accépimus grátiam & Apostolátum ad obediendum fidei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis & vos vocáti Jesu Christi: ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo.

℟. Vidit Jesus Jacóbum Zebedæi, & Joannem fratrem ejus, componentes rétia in navi; & statìm vocávit illos: & * Relicto patre suo, secúti sunt eum. ℣. Dóminus ipse est hæréditas eórum, sicut locútus est. * Relicto. *Marc.* 1. *Deut.* 18.

Lectio ij.

PRimùm quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnib[us vo]bis: quia fides vest[ra an]nuntiátur in univers[o mun]do. Testis enim mi[hi est] Deus, cui sérvio in [spíritu] meo in Evangélio Fíli[i ejus,] quòd sine intermissió[ne me]móriam vestrî fácio s[emper] in oratiónibus meis: [óbse]crans, si quo modo t[andem] aliquandò prósperu[m iter] hábeam in voluntá[te Dei] veniendi ad vos. De[sídero] enim vidére vos; ut á[liquid] impértiar vobis gráti[æ spi]rituális ad confirm[ándos] vos; id est, simul c[onsolá]ri in vobis per eam [quæ] ínvicem est, fidem ve[stram] atque meam. Nolo [autem] vos ignoráre, fratres[, quia] sæpè propósui vení[re ad] vos, & prohíbitus s[um us]que adhuc, ut álique[m fru]ctum hábeam & in v[obis,] sicut & in céteris gén[tibus.] Græcis ac Bárbaris, s[apién]tibus & insipiéntibus [debi]tor sum: ita quod i[n me] promptum est & vobi[s qui] Romæ estis, evangel[izáre.]

℟. Vocávit Jesus [Jacóbum &] quos vóluit ipse; & [fecit] ut essent duódecim c[um il]lo, & ut mítteret eos [præ]dicáre; & * Impósu[it Ja]cóbo & Joanni n[ómina] Boanerges, quod est [fílii] tonítrui. ℣. Dóminus [autem] servos suos vocábit n[ómine] álio. * Impósuit. *M[arc. 3.]* *Is.* 65.

tio iij.
enim erubesco
gélium; virtus
est in salútem
nti, Judæo pri-
Græco. Justítia
n eo revelátur
ìdem sicut scri-
ustus autem ex
Revelátur enim
cœlo super om-
átem & injustí-
ium eórum qui
Dei in injustítia
nia quod notum
nifestum est in
nim illis mani-
visibília enim
eatúra mundi,
facta sunt, in-
spiciuntur; sem-
que ejus virtus
, ita ut sint in-
. Quia cùm co-
Deum, non sicut
ificavérunt, aut
runt; sed eva-
cogitatiónibus
curátum est in-
eórum : dicen-
esse sapientes,
sunt.
ait Jesus Petrum
n & Joannem;
los in montem
seorsùm solos,
figurátus est co-
V. Magnália ho-
vidit óculus illó-
ansfigurátus est.
Transfigurátus
9. *Eccli.* 17.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. G. Immortálitas est in cognatióne sapiéntiæ, & in amicítia illíus delectátio bona. *Sap.* 8.

Ant. 2. D. Sapiéntia amícos Dei & Prophétas constítuit : díligit Deus eum qui cum sapiéntia inhábitat. *Sap.* 7.

Ant. 3. c. Omni témpore díligit qui amícus est, & frater in angústiis comprobátur. *Prov.* 17.

℣. Funes cecidérunt mihi in præcláris : ℟. Etenim hæréditas mea præclára est mihi. *Ps.* 15.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv. Cap. 9.

JOannes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimùm, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli quem Heródes post passiónem Dómini decolláverat, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ Epíscopis, adversùs Cerinthum, aliósque hæréticos, & máximè tunc Ebionitárum dogma consurgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuisse. Undè & compulsus est divínam ejus nativitátem edícere.

℟. Amantíssimus Dómini habitábit confidenter in eo : * Quasi in thálamo

totâ die morábitur, & inter húmeros illíus requiescet. ℣. Erat recumbens unus ex discípulis in sinu Jesu, quem diligébat Jesus. * Quasi in thálamo. *Deut.* 33. *Joann.* 13.

Lectio v.

QUarto décimo ígitur anno, secundam post Nerónem persecutiónem movente Domitiáno, in Pathmos ínsulam relegátus scripsit Apocalypsim, quam interpretátur Justínus Martyr, & Irenæus. Interfecto autem Domitiáno, & actis ejus ob nímiam crudelitátem à Senátu rescissis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum: ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexítque Ecclésias: & confectus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eamdem urbem sepultus est.

℟. Dixit Jesus: Unus ex vobis tradet me. * Cùm recubuisset ille quem diligébat Jesus supra pectus Jesu, dicit ei: Dómine, quis est? Respondit Jesus: Ille est cui ego intinctum panem porréxero. ℣. Timórem & metum & probatiónem indúcet super illum, & denudábit abscónsa sua illi. * Cùm recubuisset. *Joann.* 13. *Eccli.* 4.

Ex Commentáriis ej
in Epístolam ad G
Lectio vj. libr. 3. (

BEátus Joannes E
lista, cùm Eph
rarétur usque ad úl
senectútem, & vix i
scipulórum manus a
clésiam deferrétur; n
set in plura vocem
contéxere, nihil áli
síngulas solébat p
collectas nisi hoc: I
dilígite altérutrum.
dem discípuli & frat
áderant, tædio a
quòd éadem sempe
rent, dixérunt: Ma
quare semper hoc
ris? Qui respondit d
Joanne senténtiam
præceptum Dómini e
si solum fiat, súffic

℟. Juxta crucem
vidisset Jesus matrem
scípulum stantem qu
ligébat: * Dicit mat
Múlier, ecce filius
deindè dicit discípu
ce mater tua. ℣. Ar
déli nulla est comp
* Dicit. Glória. *
Joann. 19. *Eccli.* 6.

IN III. NOCTU

Ant. 7. a. Stetit J
littore; non tamen c
vérunt discípuli quia
est. Dixit discípulu
quem diligébat Jesu
minus est. *Joann.* 2

Ant. 6. F. Exiit
inter fratres quia d

: (quem diligébat Je
non móritur. *Joann.*

. 8. G. Non dixit Pe-
sus : Non móritur:
ic eum volo manére
véniam : quid ad
ann. 21.
Notas mihi fecisti
itæ, ℟. Delectatió-
déxtera tua usque in
Ps. 15.
o sancti Evangélii
ndùm Joannem.
tio vij. Cap. 21.
llo témpore : Dicit
us Petro : Séquere
onversus Petrus, vi-
um discípulum quem
bat Jesus, sequentem;
recúbuit in cœna su-
ctus ejus. Et réliqua.
lia sancti Joannis
Chrysóstomi.
m. 87. *in Joann.*
Jm magna Christus
Petro communicasset,
terrárum curam de-
asset, martyrium præ-
et, & majórem erga
dilectiónem testátus
; cùm vellet Petrus
iem sócium & collé-
dixit : Hic autem
? numquid eamdem
aggrediétur?& quem-
dùm in cœna inter-
e non ausus, Joan-
suffécit; ita nunc vi-
eddit, arbitrátus eum
, sed non audére de
scitári. Tum Christus:
Si eum volo manére donec véniam, quid ad te? His verbis nos erúdiens neque dolendum, neque curiósiùs præter divínam voluntátem investigandum. Nam cùm Petrus semper in hujúsmodi interrogatiónes fervéntiùs prosilíret, íterùm ejus fervórem retundens, quòd non sit ultériùs inquirendum, in hunc modum respondit.

℟. Loquéntibus Petro & Joanne ad pópulum, supervenérunt sacerdótes & magistrátus templi, dolentes quòd annuntiárent in Jesu resurrectiónem; & * Posuérunt eos in custódiam. ℣. Inclúsos custodiébant, per quos incipiébat incorruptum legis lumen século dari. * Posuérunt. *Act.* 4. *Sap.* 18.

Lectio viij.

Exiit ergo sermo iste inter fratres, quòd discípulus ille non móritur. Et non dixit ei Jesus, quia non móritur, sed : Si volo eum manére donec véniam, quid ad te? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me de vobis disposuisse. Hoc autem dixit, ut intempestívum affectum & consuetúdinis desidérium tólleret. Cùm enim essent orbis terrárum curam susceptúri, simul ámpliùs esse non oportébat; magnum

enim fuisset mundo detrimentum : idcircò inquit : Opus suscepisti; id consídera, pérfice, labóra, & te certamínibus expóne : quid ad te, si volo eum manére hîc ? Tu offícium tuum cura & exéquere.

℟. Quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, & manus nostræ contrectavérunt de Verbo vitæ, annuntiámus vobis * Vitam æternam, quæ erat apud Patrem, & † Appáruit nobis. ℣. Elevábitur áquila, & in árduis ponet nidum suum : de longè óculi ejus prospíciunt. * Vitam. Glória Patri. † Appáruit. *Joann.* 1. *Job.* 39.

Lectio ix.

TU autem hoc in loco Evangelistæ modéstiam intéllige. Videns namque discipulórum suspiciónem, córrigit eam, tanquàm quid díxerit, non intellígerent. Non dixit, inquit, Jesus, quia Non móritur; sed, Si volo eum manére. Hic est discípulus ille qui testimónium pérhibet de his, & scripsit hæc; & scimus quia verum est testimónium ejus. Omnibus enim adfúerat, neque crucifixum derelíquit, matrem commendátam hábuit; quæ & signa amóris erant, & quòd certò ómnia sciret. Quòd si tanta signa

facta dixit, noli ad
sed immensam auct
testátem intéllige &
Ut enim fácile n
loqui; ita & illi, i
gè facílius, fácere q
voluntas sola súffi
cuncta ei parent.

Te Deum, *pag.*

A D L A U D

Psalmi de Fer

Antiphona, 4. *to*

QUæ oportet fi
significávit D
tens per Angelu
servo suo Joanni.

Ant. 8. g. Testi
perhíbuit verbo
testimónium Jesu
quæcumque vidit.

Ant. 3. a. Spíritu
vidit última; usque
pitérnum ostendit
abscóndita. *Eccli.*

Ant. 2. D. Scien

Cantic. Apoc.

SCient quia ego
* quóniam serv
bum patiéntiæ mea

Et ego servábo
hora tentatiónis,

Quæ ventúra e
bem universum *
habitantes in terra

Ecce vénio cit
quod habes, *
accípiat corónam

Si quis audíerit
meam, * & aperú
hi jánuam;

Intrábo ad illum

illo, * & ipse

ient quia ego di-
uóniam servasti
patiéntiæ meæ.

a. Beátus qui le-
t verba prophe-
& servat ea quæ
ta sunt : tempus
è est. *Apoc.* 1.
m. Is. 45.
ibi thesauros abs-
tos & arcána se-
ut scias, quia
nus.
Hymnus.
cte Deo, lúmine
léndidum
n própiùs se dedit
:
Dei, mentis &
æ
is penetrália.
inis áquilæ, ra-
n æthera
ente petis, sídera
volas :
at rútili fúlgura
iis,
Númine páseeris.
o génitum de
Fílium,
ube vides, éque
Deum
se sacros de pá-
l
Vírginis in sinus.
hoc pótuit tantus
Dei !
e sui Núminis ím-
ior,

Nobis factus homo, se facit éxulem,
Ut cœlo trahat éxules.
Patri máxima laus, máxima Fílio :
Amborúmque sacro máxima Flámini.
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háusimus. Amen.

℣. Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! ℟. Super mel ori meo. *Ps.* 118.

Ad Bened. *Ant.* 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi ; & fructus ejus dulcis gútturi meo : ordinávit in me caritátem. *Cant.* 2.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, benignus illustra ; ut beáti Joannis Apóstoli tui & Evangelistæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempiterna ; Per.

Fit Comm. Octav. Nativ. Ant. Visitávit. ℣. In. *Orat.* Concede, *pag.* 265.

AD HORAS.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 4. A. Quæ oportet.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es, &c.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi. *Ann.* 816. *libr.* 1. *cap.* 94.

Cléricus qui Christi servit Ecclésiæ, interpretétur primò vocábulum

suum; & nóminis definitióne prolátâ, nitátur esse quod dícitur. Si enim cleros Græcè, Latínè sors appellátur; proptéreà vocantur Clérici, vel quia de sorte sunt Dómini, vel quia Dóminus ipse sors, id est, pars Clericórum est.

AD TERTIAM.

Ant. 8. g. Testimónium.

Capitulum. Apoc. 1.

EGo Joannes, frater vester & párticeps in tribulatióne, & regno & patiéntia in Christo Jesu, fui in ínsula quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei & testimónium Jesu.

℟. *br.* Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ: * Allelúia, allelúia. ℣. In loco peregrinatiónis meæ. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Cantábiles. *Ps.* 118.

℣. In terra deserta appárui tibi; ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Ps.* 62.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Spíritu magno.

Capitulum. Apoc. 1.

FUi in spíritu in Domínica die, & audívi post me vocem magnam tanquam tubæ dicentis: Quod vides, scribe in libro, & mitte septem Ecclésiis.

℟. *br.* Annuntiávi justítiam tuam. * Allelúia, allelúia. ℣. In ecclésia magna. * Allelúia, allelúia. Glória.

℟. Annuntiávi justi[...]

℣. Non abscondi [...] ricórdiam tuam, & [...] tem tuam, ℟. A co[...] multo. *Ps.* 39.

AD NONA[M]

Ant. 7. a. Beátu[...] legit.

Capitulum. Apoc. [...]

BEátus qui custód[...] ba prophetíæ lib[...] jus! Et ego Joannes q[...] dívi, & vidi hæc.

℟. *br.* Mirabília te[...] nia tua: * Allelúia, [...] lúia. ℣. Ideò scrutá[...] ea ánima mea. * All[...] allelúia. Glória Pat[...] Mirabília. *Ps.* 118.

℣. Occulta sapiénti[...] ℟. Manifestasti mi[...] 50.

AD II. VESPE[R...]

Antiphonæ & Psalm[...] Vesperar. Nativit. p.[...]

Capitulum. Jer. [...]

INventi sunt sermón[...] Dómine; & coméc[...] & factum est mihi v[...] tuum in gaúdium [...] lætítiam cordis mei.

Hymnus.

SIT qui ritè canat [...] dò Vírginem
Te scriptis célebrem Apóstolum,
Jungat verídicis te q[...] Vátibus;
Christi te cano M[...] rem.
DIRI testis eras f[...] & comes:

Votis cum Dómino fixus eras cruci.
Hæc tantùm lícuit tunc tibi, mútuis
Respondére dolóribus.
Pendens funéreâ Christus ab árbore
Te Matri míseræ jam sine fílio
Natum substítuit: Crédere Vírginem
Quàm par est tibi Vírgini!
Tali depósito quid pretiósius?
Mater vera Dei jam tua dícitur;
Natus jure pari dícere: mórtui
Jactúram réparas Dei.
Patri máxima laus, máxima Fílio:
Amborúmque sacro máxima Flámini:
Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs haúsimus. Amen.

℣. Testimónia tua, Dómine, ℟. Credibília facta sunt nimis. *Ps.* 92.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Quem diligébat Jesus, qui & recúbuit in cœna super pectus ejus; hic est Discípulus ille qui scripsit hæc: & scimus quia verum est testimónium ejus. *Joann.* 21.

Orat. ut suprà ad Laudes.

[*Si sit Sabbatum, post Orationem diei fit Commemoratio Dominicæ intra Octavam Natalis Domini per Antiph.* Ecce nos. *Neque alia fit commemoratio Nativitatis; & crastinâ die fit de Dominica intra Octavam, ut ordinatur infrà, post Festum SS. Innocentium, quod tunc transfertur in diem xxix.*]

Si non est Sabbatum, pro Commem. SS. Innocentium.

Ant. Contemplámini & vocáte lamentatríces: assúmant super nos lamentum: quia mors ingressa est domos nostras, dispérdere párvulos. *Jer.* 9.

℣. Captábunt in ánimam Justi; ℟. Et sánguinem innocentem condemnábunt. *Ps.* 93.

Oratio, Deus, cujus hodiernâ die, *ut infrà ad Laudes, pag.* 282.

Deinde Oct. Ecce Deus noster. *pag.* 257.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria. Reliqua ut in die Nativitatis, pag. 257.

Die xxviii. *Decembris.*

In Festo SS. INNOCENTIUM.

Duplex.

AD MATUTINUM.

Invitat. Púerum cujus ánimam quærébat Heródes, * Veníte, adorémus. *Matth.* 2.

Hymnus.

Salvete, Christi víctimæ,

Flores tenelli Mártyrum,
Quos crudus ensis démetit,
Ceu turbo nascentes rosas.

Vos prima messis quam recèns
Nato Deo tellus dicat:
Ejus rigáta sánguine
Quos indè fructus próferet!

O vos pusilli mílites,
Vestro statis pro Príncipe.
Nondùm scientes vívere,
Duci potestis præmori.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula..
Amen.

Psalmi de Feria.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Futúrum est ut Heródes quærat púerum Jesum ad perdendum eum. *Matth.* 2.

℣. Inimíci tui, Dómine, declinavérunt in te mala; ℟. Cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre. *Ps.* 20.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 2.

PRopter quod inexcusábilis es, ô homo omnis qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teipsum condemnas: eádem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei est secundùm veritátem in eos qui tália agunt. Exístimas autem hoc, ô homo, qui júdicas eos qui tália agunt, & facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, & patiéntiæ, & longanimitátis contemnis? Ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit? Secundùm autem durítiam tuam & impœnitens cor thesaurízas tibi iram in die iræ, & revelatiónis justi judícii Dei qui reddet unicuíque secundùm ópera ejus: iis quidem qui secundùm patiéntiam boni óperis, glóriam & honórem & incorruptiónem quærunt, vitam ætenam: iis autem qui sunt ex contentióne, & qui non acquiescunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira & indignátio.

℟. Númerus annórum incertus est tyránnidis ímpii: sónitus terróris semper in aúribus illíus; & * Cùm pax sit, ille semper insídias suspicátur. ℣. Magi ab Oriente venérunt Jerosólymam dicentes: Ubi est qui natus est rex Judæórum? aúdiens autem Heródes rex turbátus est. * Cùm. *Job.* 15. *Matth.* 2.

Lectio ij.

NOn est accéptio personárum apud Deum. Quicumque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt: & quicumque in lege peccavérunt, per le-

ıdicabuntur : (non
ıuditóres legis justi
ɔud Deum, sed fa-
egis justificabuntur.
nim gentes quæ le-
ɔn habent, naturá-
quæ legis sunt, fá-
ejúsmodi legem
ɔentes, ipsi sibi sunt
ui ostendunt opus
riptum in córdibus
timónium reddente
ısciéntiâ ipsórum :
se ínvicem cogita-
accusántibus aut
efendéntibus,) in
n judicábit Deus
hóminum, secun-
vangélium meum
m Christum.
eródes clàm vocá-
is, diligenter dí-
cis tempus stellæ
ɔáruit eis; & *
illos in Béthlehem,
Ite & interrogáte
:r de púero ; &
te mihi, ut & ego
ıdórem eum. ℣. In
is indulcat inimí-
in corde suo insí-
Mittens. *Matth.* 2.
1.

Lectio iij.

:m tu Judæus co-
ıináris, & requie-
ge, & gloriáris in
nosti voluntátem
probas utilióra,
s per legem; con-
ɔsum esse ducem

cæcórum, lumen eórum qui in ténebris sunt, erudi-tórem insipiéntium, ma-gistrum infántium, haben-tem formam sciéntiæ & ve-ritátis in lege. Qui ergo álium doces, teipsum non doces : qui prædicas non furandum, furáris : qui di-cis non mœchandum, mœ-cháris : qui abomináris idó-la, sacrilégium facis : qui in lege gloriáris, per præ-varicatiónem legis Deum inhonóras.

℟. Magi, responso acce-pto in somnis ne redírent ad Heródem, * Per áliam viam reversi sunt in regió-nem suam. ℣. Non est sa-piéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. * Per áliam. Glória. * Per áliam. *Matth.* 2. *Prov.* 21.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Heródes vi-dens quóniam illúsus esset à Magis, irátus est valdè. *Matth.* 2.

℣. Dóminus réprobat consília príncipum; ℟. Con-sílium autem Dómini in ætérnum manet. *Ps.* 32.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Epiph. Serm. 1. *c.* 2. & 3.

Lectio iv.

HEródes aúdiens Ju-dæórum príncipem natum, successórem su-

spicátus expávit; & molítus necem salútis Auctóri falsum spondet obséquium. Quàm felix foret, si Magórum imitarétur fidem, & convérteret ad religiónem quod disponébat ad fraudem!.. Reversis Magis in regiónem suam, translatóque Jesu in Ægyptum ex admonitióne divína, exardescit frustráta in meditatiónibus suis Heródis insánia. Necári omnes Béthlehem párvulos jubet; & quóniam quem métuat, nescit infantem, generálem sævítiam in suspectam sibi tendit ætátem. Sed quos rex ímpius éximit mundo, Christus ínserit cœlo.

℟. Rex, efferátis ánimis, jussit milítibus interfícere, nec párcere: * Fiébant ergo natórum extermínia, & parvulórum neces. ℣. Heródes irátus est valdè; & mittens, occídit omnes púeros qui erant in Béthlehem & in fínibus ejus, à bimátu & infrà, secundùm tempus quod exquisíerat à Magis * Fiébant. *II. Machab.* 5. *Matth.* 2.

In Epiph. Serm. 2. *cap.* 3.

Lectio v.

QUæ ista, Judæi, tam imperíta in vobis sciéntia est?... Interrogáti, ubi Christus nascerétur,

veráciter & men
citis quod legisti
lehem Judæ. L
tivitátis de scripto
stimónio dem
præséntiam. tén
cœli & terræ a
cognóscitis: & ta
ad persequendu
Heródis exarsit,
credendum vest
obdúruit. Felíc
ignorántia infan
persecútor occíd
vestra sciéntia, q
perturbatióne
Vos noluistis re
recípere, cujus
potuistis osténde
tuérunt pro eo m
nondùm póterai
ri. Itaque Christi
ei tempus esset a
ráculo, ante us
potestátem Ve
exerébat: & qu
ceret, Sínite pá
níre ad me,
enim regnum
novâ glóriâ co
fantes, & de iníti
vulórum primó
crábat: ut disce
nem hóminum
capácem esse
quando étiam ill
riæ esset apta m

℟. Adimpléte
dictum est per
Prophétam dic
Vox in Rama
plorátus & ulu

achel plórans filios
t nóluit consolári,
n sunt. ℣. Invocá-
óminum ut vocem
iis ad se clamantis
, memorarétur quo-
iiquíssimas mortes
rum innocentûm.
in Rama. *Matth.* 2.
ich. 8.

Lectio vj.

at Christus infán-
im, quam primùm
io suscépit & cór-
mat Christus infán-
humilitátis magi-
innocéntiæ régu-
iansuetúdinis for-
ımat Christus in-
, ad quam majó-
ırigit mores, ad
:num redúcit ætá-
eos ad suum inclí-
mplum, quos ad
sublímat æternum.
vos, dilectíssimi,
inem parvulórum,
m hodiernæ Festi-
nvítat: & hanc
umilitátis formam
; à Magis puer Sal-
nsínuat; qui, ut
ibus suis quid gló-
iret, osténderet,
ii témpore éditos
ɔ consecrávit: ut
lehem, ubi Chri-
ıs est, géniti, per
iiónem ætátis con-
erent passiónis.
æc dicit Dóminus:
t vox tua à ploráttu, & óculi tui à lácrymis: * Revertentur filii ad términos suos. ℣. Nunc meliórem áppetunt pátriam, id est, cœlestem. * Revertentur. Glória. * Revertentur. *Jer.* 31. *Hebr.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Módico dolóre sustentáto, sub testamento ætérnæ vitæ effecti sunt. *II. Machab.* 7.

℣. Deus noster miserétur; ℟. Custódiens párvulos Dóminus. *Ps.* 114.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore: Heródes videns quóniam illúsus esset à Magis, irátus est valdè; &, mittens, occídit omnes púeros qui erant in Béthlehem, & in ómnibus fínibus ejus, à bimátu & infrà. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 9. *in Matth.*

CErtè non oportébat Heródem irasci, sed pótiùs timére & cómprimi, atque intellígere se rem tentáre quam non posset perfícere: at ille non coercétur. Quando enim ímprobus ánimus & insanábilis est, nulli cedit à Deo concessæ medicínæ. Vide ígitur illum prióribus insistentem, & cædem cædi

jungentem, atque per præcipítia úndiquè ruentem. Nam quasi à quodam iræ invidiæque dæmone pércitus, nullâ ratióne frenátur; sed contra ipsam furit natúram, irámque quam contra Magos sibi illudentes concéperat, contra insontes púeros exónerat; símile fácinus in Palæstína aggressus ei quod olìm in Ægypto perpetrátum fúerat.

℟. Plácita erat Deo ánima illórum: propter hoc * Properávit edúcere illos de médio iniquitátum; quóniam grátia Dei & misericórdia est in sanctos ejus, & respectus ejus in electos illíus. ℣. Ut osténderet divítias glóriæ suæ in vasa misericórdiæ, quæ præparávit in glóriam. * Properávit. *Sap.* 4. *Rom.* 9.

Lectio viij. §. 1. *circa fin.*

CUr, ô Heródes, à Magis illúsus, irátus es? Non nóveras divínum esse partum? Annon tu Príncipes Sacerdótum advocáveras? Annon Scribas congregáveras? Annon vocáti illi Prophétam qui hæc olìm prænuntiáverat, ad tribúnal tuum adduxérunt? Annon vidisti vétera novis consonáre? Annon audisti stellam his ministravisse?.. Cur non ex his ómnibus tecum reputasti, non ex Magórum fraude hæc evenisse, sed divínâ ómnia, ut par erat dente? Etiamsi ve sus fuisti à Magi illud ad púeros q te læserant?

℟. Hi empti sun mínibus primítiæ Agno: in ore eó est inventum men sine mácula * Su thronum Dei. ℣. I tas immaculatórui ternum erit * Sunt. * Sunt. *Apoc.* 14.

Lectio ix. §.

TUnc implét quod dictum Jeremíam Prophé centem: Vox in R díta est, plorátus & ululátus multus: plorans filios suos luit consolári, q sunt. Quóniam eni tórem replévit horr rátâ hâc violentâ, c mâ & iníquâ cæde consolátur docens idcò accidisse, qu nec posset impedi prævidisset; sed e & futúra novisse, nuntiasse per Pro Ne ítaque turbéri cidas, in provi ejus ineffábilem re quam tùm ex iis qu tur, tùm ex iis q mittit, vidére est.

Te Deum, *pag.*

. A U D E S.

ni de Feria.

na, 7. toni, c.

cogitárent justó-
occídere infan-
iberáto, suscepta
ilo sánitas. *Sap.*

a. Púeri tui tan-
ii exultavérunt,
ntes te, Dómine,
sti illos. *Sap.* 19.
. D. Decantavé-
nine, nomen san-
n; & victrícem
am laudavérunt
p. 10.
G. Vox in Ra-
est.

m. Jerem. 31.

dicit Dóminus:
in excelso audi-
nentatiónis, lu-
tûs;
plorantis filios
noléntis conso-
is, quia non sunt.
it Dóminus: *
vox tua à plorá-

tui à lácrymis,
nerces óperi tuo,
us.
ox in Rama au-
orátus & ululá-
, Rachel plorans
, & nóluit con-
non sunt.
g. Lætítia sem-
er caput eórum:

gaúdium & lætítiam obti-
nébunt. *If.* 35.

Capitulum. Jer. 31.

Convertam luctum eórum in gaúdium, dicit Dóminus: & consolábor eos, & lætificábo à dolóre suo.

Hymnus.

Vos prima Christi víctima,
Hostis neci quos dévovet;
Aram sub ipsam símplices
Palmâ & corónis lúditis.

Molles in agnos ceu lupus,
Amens tyrannus írruit;
Et déstinat promíscuâ
In strage Christum tóllere.

Cunæ replentur sánguine;
Sed in Deum frustrà furit.
Unum petit tot mórtibus,
Mortes tot unus éffugit.

Sic stulta regis ímpii
Edícta quondàm fúgerat
Christi figúram præferens
Moses, redemptor cívium.

Matres, querélis párcite:
Quid rapta fletis pígnora?
Agnum salútis óbsidem
Denso sequuntur ágmine.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Salvávit eos Dóminus de manu odiéntium;

℟. Et redémit eos de manu inimíci. *Ps.* 105.

Ad Bened. *Ant.* 7. b. Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. *Luc.* 12.

Oratio.

DEus, cujus hodiernâ die præcónium Innocentes Mártyres, non loquendo, sed moriendo confessi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur; Per Dóminum.

Fit Commem. Octavæ Nativit. Visitávit. *p.* 265.

AD HORAS.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Cùm cogitárent.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 22. *de Reform. cap.* 1.

SIc decet omnínò Cléricos, in sortem Dómini vocátos, vitam moresque suos omnes compónere, ut hábitu, gestu, incessu, sermóne, aliísque ómnibus rebus, nihil nisi grave, moderátum, ac religióne plenum præ se ferant: lévia étiam delicta, quæ in ipsis máxima essent, effúgiant; ut eórum actiónes cunctis ásserant veneratiónem.

AD TERTI

Ant. 3. a. Píue

Capitulum. Tit

NOn ex operil
tiæ quæ féci
sed secundùm su
ricórdiam Deus s
fecit.

℟. *br.* Anima
cut passer erepta e
lúia, allelúia. ℣
queo venántium
lúia, allel. Glóri
nima nostra.

℣. Láqueus con
℟. Et nos liber
Ps. 123.

AD SEX

Ant. 2. D. Deca

Capitulum. 2.

DEus nos li
vocávit voc
sancta, non secu
ra nostra, sed
propósitum suu
tiam.

℟. *br.* Humi
Deus, in lóco afl
Allelúia, allel.
opéruit nos uml
*Allelúia, allelú
℟. Humiliasti n
℣. Tu, Dó
vábis nos & cus
℟. A generati
æternum. *Ps.* 11

AD NO

Ant. 8. g. I

Capitulum.

SErvient De
& vidébunt

jus in frónti-

ſcondes eos, abſcóndito fa- llelúia, allel. batióne hómi- lúia, allelúia. condes. *Pſ.* 30. tábunt terram, ectabuntur in pacis. *Pſ.* 36.

SPERAS.

& *Pſalmi II.* *ativit. p.* 256. *t Sabbatum.*]

n. Dan. 3.

olocauſto aríe- taurórum, & ibus agnórum ſic fiat ſacri- um in conſpe- mine.

de Laudibus. , *pag.* 281.

ernum exultá- t habitábis in

níſ. *Ant.* 3. E. odò computáti lios Dei, & in- ors illórum eſt!

prà ad Laudes. *niſi ſit Sabba- ommem. Nati- t.* Ecce Deus Hic eſt. *Orat.* *ag.* 257.

PLETORIUM.

de Feria.

in Die Natalis

DOMINICA

Intra Octavam Nativitatis Domini.

[*Si Dominica intra Octavam Nativitatis Domini inciderit in diem S. Stephani, vel S. Joannis Evang. aut, ſi nulla fuerit Dominica intra Octavam, Officium Dominicæ ponetur die* 30 *Decembris; & fiet ut ibi notatur.*

Si inciderit in diem 28, *tunc ad II. Veſperas S. Joannis fiet Commemoratio de Dominica intra Octavam per Antiph.* Ecce nos. ℣. Quid eſt. *Orat.* Omnípotens. *ut infrà; ſine alia Commemorat. Octavæ Nativit. Domini; & Feſtum SS. Innocentium transferetur in Feriam II.*

Si inciderit in diem 29, *de ea fiet à Capitulo II. Veſper. SS. Innoc. cum eorumdem commemoratione.*

Si verò inciderit in diem 30 *vel* 31, *fiet ut ſequitur.*]

IN PRIMIS VESPERIS.

Pſalmi & Antiphonæ II. Veſperar. Nativit. p. 256.

Capitulum. I. Joann. 4.

Quiſquis confeſſus fúerit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei, Deus in eo manet; & ipſe in Deo.

Hymnus, Ceſſent gemєntûm, *pag.* 240.

℣. Quid eſt homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut fi-

lius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Ad Magníf. *Ant.* 1. d. Ecce nos venímus ad te; tu enim es Dóminus Deus noster: verè in Dómino Deo nostro salus Israel. *Jerem.* 3.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo; ut in nómine dilecti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre; Per eumdem Dóminum.

Non fit alia Commemoratio Octavæ.

Si dies est 30, fit Commemoratio S. Sylvestri Papæ & Martyris, ut infrà, die 30.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria: cetera ut suprà, pag. 257.

AD MATUTINUM.

Invit. & Hymn. ut in Die pag. 241.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. In útero habens de Spíritu sancto, péperit María Fílium suum primogénitum. *Matth.* 1.

℣. In splendóribus sanctórum, ℟. Ex útero ante lucíferum génui te. *Ps.* 109.

Lectiones de Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos, juxta diem Mensis, factis divisionibus a
*r:scos **. Responso*
de I. Nocturno Nat
Domini, pag. 244.
dempto ritu Annua

IN II. NOCTU

Ant. 1. f. Párvu
tus est nobis, & Fí
tus est nobis. *Is.* 9

℣. Unxit te, Deu
tuus, óleo lætítiæ,
consórtibus tuis. *Ps*

Sermo sancti Aug
Epíscopi.

Sermo 380.

Lectio iv.

VEnit Dóminus
do de Vírgine
non de Patris sub
Duas enim Dómini
tátes accépimus, u
vínam, álteram hun
tamen utramque
lem: illam sine
istam sine patre: illa
nam, ut crearet te
lem; hanc temporá
præstáret æternam.
tantus in forma De
lis Patri; ille sine t
fábricans témpora;
nullo sǽculo ante ó
cula, judex sǽculi,
est tam parvus, u
mina nascerétur: s
sit tam magnus, u
tre non separarétur.
bentes obséquium
mónium, tanquàm
næ ventúro diéi, om
phétæ prænuntiante
ante ipsum nascend

AUDES.

i de Feria.

a, 7. toni, c.

ogitárent justó-
occídere infan-
peráto, suscepta
o sánitas. *Sap.*

ı. Púeri tui tan-
exultavérunt,
tes te, Dómine,
i illos. *Sap.* 19.
D. Decantavé-
ne, nomen san-
; & victrícem
m laudavérunt
. 10.
G. Vox in Ra-
est.

n. Jerem. 31.

icit Dóminus :
n excelso audí-
entatiónis, lu-
is ;
plorantis filios
olentis conso-
, quia non sunt.
: Dóminus : *
ox tua à plorá-

tui à lácrymis,
erces óperi tuo,
s.
x in Rama au-
rátus & ululá-
Rachel plorans
& nóluit con-
non sunt.
. Lætítia sem-
r caput eórum:
gaúdium & lætítiam obti-
nébunt. *Is.* 35.

Capitulum. Jer. 31.

CONvertam luctum eó-
rum in gaúdium, di-
cit Dóminus : & consolá-
bor eos, & lætificábo à
dolóre suo.

Hymnus.

VOs prima Christi ví-
ctima,
Hostis neci quos dévovet;
Aram sub ipsam símplices
Palmâ & corónis lúditis.

MOLLES in agnos ceu
lupus,
Amens tyrannus írruit;
Et déstinat promíscuâ
In strage Christum tóllere.

CUNÆ replentur sán-
guine;
Sed in Deum frustrà furit.
Unum petit tot mórtibus,
Mortes tot unus éffugit.

SIC stulta regis ímpii
Edícta quondàm fúgerat
Christi figúram præferens
Moses, redemptor cívium.

MATRES, querélis pár-
cite:
Quid rapta fletis pígnora?
Agnum salútis óbsidem
Denso sequuntur ágmine.

QUI natus es de Vírgi-
ne,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Salvávit eos Dómi-
nus de manu odiéntium;

discernat, & pro nostrórum qualitáte factórum judex verus & justus aut supplícia decernat, aut præmia.

℞. Símeon dixit ad Maríam matrem Jesu: * Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectiónem multórum in Israel, & in signum, cui contradicétur. ℣. Erit in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem; & offendent ex eis plúrimi, & cadent. * Ecce pósitus est. *Luc.* 2. *Is.* 8.

Lectio viij. §. 61.

ET tuam, inquit, ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec história docet ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrasse; non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeò prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cœlestis ostendit. Vivum enim verbum Dei, & válidum, & acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ & spíritûs, ártuum quoque & medullárum, cogitatiónes cordis & secréta scrutátur animórum: quia nuda & aperta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℞. Israel in legem justítiæ non pervénit; offendérunt enim in lápidem offensiónis, sicut scriptum est: Ecce pono in pidem offensiónis Omnis, qui credit non confundétur. dicit Dóminus: mitto in fundame lápidem probátum lárem, pretiósum damento fundátu omnis. Glória. † *Rom.* 9. *Is.* 28.

Lectio ix. §.

PRophetávit ít meon, propl Virgo, propheta pulátа conjúgio: táre débuit étiam qua aut proféssio aut sexus. Et íd & stipéndiis vidu móribus talis indú digna planè fuiss tur, quæ Rede ómnium venisse n

Te Deum. *pag*

AD LAU

Antiphona & P Cantico ut in die tis Domini, pag.

Capitulum. Ga

UBi venit témporis, m Fílium suum factu líere, factum sub eos, qui sub lege dímeret; ut adopt liórum reciperému

Hymnus, A s cárdine, *in Laud tivitatis, pag.* 2

℣. Jubiláte De

Date glóriam lau-
ſ. 65.
ied. *Ant.* 6. F.
inhábitat omnis
divinitátis cor-
& eſtis in illo re-
i eſt caput omnis
is & poteſtátis.

Oratio.
potens ſempiter-
Deus, dírige actus
beneplácito tuo;
ine dilecti Fílii tui
r bonis opéribus
; Per eumdem.
t alia Commem.
t. de S. Sylveſtro

HORAS.
ut in die Nativi-
ag. 255. *excepto*
id Primam; qui
xta diem Menſis.
iam, Sextam &
Orat. Omnípotens

VESPERAS.
iona & Pſalmi II.
tiv. pag. 256.
lum. Epheſ. 1.
ictus Deus & Pa-
Dómini noſtri Jeſu
ti benedixit nos in
edictióne ſpirituá-
éſtibus in Chriſto.
us, Umbrâ ſepul-
, 256.
nedixiſti, Dómi-
m tuam; ℟. Aver-
tivitátem Jacob.

Ad Magníf. *Ant.* 8. g. Erat pater Jeſu & mater mirantes ſuper his quæ dicebantur de illo. *Luc.* 2.

Oratio, ut ſuprà ad Laud. Nulla ſit Commem. niſi die 30. *de S. Sylveſtro.*

COMPLET. *ut in Die, pag.* 257.

DIEBUS

Intra Octavam Nativitatis Domini.

Semiduplex.

Omnia ut in Die, exceptis quæ ſequntur.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi de Feria, ſub Antiphonis quæ ſequuntur.

Ant. 2. D. In útero habens de Spíritu Sancto, péperit María Fílium ſuum primogénitum. *Matth.* 1.

Ant. 1. f. Párvulus natus eſt nobis, & Fílius datus eſt nobis. *Iſ.* 9.

Ant. 5. a. Ipſe eſt pax noſtra, ſolvens inimicítias in carne ſua, ut reconcíliet Deo. *Epheſ.* 2.

℣. A Dómino factum eſt iſtud: ℟. Et eſt mirábile in óculis noſtris. *Pſ.* 117.

Lectiones, ut infrà pro qualibet die.

℟. j. Qui ſanctíficat & qui ſanctificantur, ex uno omnes: * Undè débuit per ómnia frátribus ſimilári, ut miſéricors fieret, ut repropitiáret delicta pópuli. ℣. Deus in terris viſus eſt, & cum homínibus convers

sátus est : * Undè. *Hebr.* 2. *Baruch.* 3.

℟. *ij.* Verbum caro factum est, & habitávit in nobis : * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis. ℣. Cùm nox in suo cursu médium iter habéret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, de cœlo à regálibus sédibus prosilívit. * Et vídimus. Glória. * Et vídimus. *Joann.* 1. *Sap.* 18.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, cum Cantico de Die, sub unica Ant. sequenti :

Ant. 7. *d.* Facta est cum Angelo multitúdo milítiæ cœléstis laudántium Deum, & dicéntium : Glória in altíssimis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis : allelúia. *Luc.* 2.

℣. In humilitáte nostra memor fuit nostrî, ℟. Et redémit nos ab inimícis nostris. *Ps.* 135.

Ad Benedict. *Ant.* 4. A. Visitávit Dóminus, & fecit redemptiónem plebis suæ, sicut locútus est per os Sanctórum qui à seculo sunt Prophetárum ejus. *Luc.* 1.

Orat. Concéde, *p.* 257.

AD HORAS.

Psalmi de Feria.

Cetera ut in Die, excepto Canone ad Pr

dicitur juxta d

AD VESP

Psalmi & r

Die.

AD COMPLE

Psalmi de F

ut in Die.

¶ *Si Domini*

in diem 29 aut

Decembris, de

fient tres, div

*ad asteriscos **

DIE XXIX D

DE OCT

NATIVITATIS

Semidu

De Epístola b

Apóstoli ad

Lectio j. Cap

NOn per le

sio Abra

mini ejus, ut

mundi; sed p

fidei. Si enim q

hærédes sunt; e

fides, abólita es

lex enim iram

ubi enim non e

prævaricátio. I

ut secundùm gr

sit promíssio om

non ei qui ex

lùm, sed & ei

est Abrahæ, q

ómnium nostrû

scriptum est, Q

multárum gén

te) ; ante Deu

dit, qui vivífica

& vocat ea qu

tanquàm ea qu

in spem cré-
:t pater multá-
n, secundùm
est ei: Sic erit
. * Et non in-
ide, nec consi-
us suum emór-
am ferè centum
ım, & emór-
m Saræ. In re-
étiam Dei non
iffidéntiâ, sed
est fide, dans
:o : pleníssimè
quæcunque pro-
ns est & fácere:
ıutátum est illi
n. Non est au-
ım tantùm pro-
, quia reputátum
ustítiam; sed &
s quibus reputá-
éntibus in eum
vit Jesum Chri-
inum nostrum à
qui tráditus est
:licta nostra, &
propter justifica-
ıstram. ** Justi-
) ex fide, pacem
; ad Deum per
ı nostrum Jesum
: per quem & ha-
:cessum per fidem
n istam in qua sta-
oriámur in spe gló-
ım Dei. Non so-
m, sed & gloriá-
tribulatiónibus :
quòd tribulátio pa-
operátur; patién-
m probatiónem,
probátio verò spem; spes
autem non confundit: quia
cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum
sanctum qui datus est nobis.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 3. de Nat. Domini.

Lectio ij.

NAscitúrus Dei Fílius, cujus in arbítrio erat quodcumque vellet elígere tempus, elégit quod moléstius est, præsertìm párvulo, & páuperis matris filio, quæ vix pannos habéret ad involvendum, præsépe ad reclinandum. Non est tale judícium mundi: aut iste fállitur, aut mundus errat. Sed divínam falli impossíbile est sapiéntiam: méritò proindè & carnis prudéntia inimíca est Deo, & séculi quoque prudéntia stultítia nominátur. Quid enim? Christus útique qui non fállitur, elégit quod carni moléstius est: id ergo mélius, id utílius, id pótiùs eligendum: & quisquis áliud dóceat vel suádeat, ab eo tanquam à seductóre cavendum.

Lectio iij.

IN stábulo náscitur Christus, & in præsépio reclinátur; & nonne ipse est qui dicit: Meus est orbis terræ & plenitúdo ejus? Quid ergo stábulum elégit? Planè ut réprobet gló-

riam mundi, damnet séculi vanitátem. Necdùm lóquitur lingua, & quæcumque de eo sunt clamant, prædicant, evangelízant: ipsa quoque infantília membra non silent; in ómnibus mundi judícium argúitur, subvértitur, confutátur. O sapiéntia, quæ de occultis tráheris! O verè incarnáta & veláta sapiéntia! Et tamen, fratres, ipse est olìm promissus párvulus sciens reprobáre malum & elígere bonum. Malum ergo voluptas córporis, bonum verò afflíctio est: si quidem & hanc elégit, & illam réprobat puer sápiens, Verbum infans. Verbum enim caro factum est, & caro infirma, caro infantis, caro ténera, caro ímpotens omnis óperis, omnis labóris impátiens.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 23 *de Reform. c.* 4.

PRimâ tonsúrâ non initientur, qui Sacramentum Confirmatiónis non suscéperint, & fidei rudimenta edócti non fúerint; quíque légere & scríbere nésciant; de quibus probábilis conjectúra non sit, eos non seculáris judícii fugiendi fraude, sed ut Deo fidélem cultum præstent, hoc vitæ genus elegisse.

DIE XXX. D

¶ [*Si Dom Octavam incide S. Stephani, a nis, aut si nulla minica intra Oc ejus Officium p aie, & fit* Semi *Nocturnum, Ps ria, sub tribus de Officio Dom Octav. Lectio j* stola ad Romá ℞. Símeon, *pag. ij.* Sermo S. Bas *frà.* ℞. Israel. *p. iij. Evangeliun ca, cum prima L miliæ, pag.* 285. *ctione*, Disce. *Psalmi de Feria tico de Die sub u phona* 7. d. Fac *liqua de Officio e minicæ. Et non si memorat. Octav Laud. neque ad Horas & ad Com mi de Feria*].

DE OCT

Semidupl

De Epístola be Apóstoli ad R

Lectio j. C

UT quid Chr adhuc infi mus, secundùm t ímpiis mórtuus enim pro justo tur: nam pro bo quis aúdeat mo mendat autem

:us in nobis; quó-
m adhuc peccatóres
secundùm tempus,
pro nobis mórtuus
ò ígitur magìs nunc
i in sánguine ip-
vi érimus ab ira per
* Si enim cùm ini-
émus, reconciliáti
eo per mortem Fí-
. multò magìs re-
:i, salvi érimus in
us. Non solùm au-
d & gloriámur in
Dóminum nostrum
hristum, per quem
conciliatiónem ac-
. Proptéreà sicut
m hóminem peccá-
hunc mundum in-
& per peccátum
& ita in omnes hó-
iors pertránsiit, in
ines peccavérunt.
d legem enim pec-
:at in mundo: pec-
utem non imputa-
ùm lex non esset.
ávit mors ab Adam
l Móysen, étiam
ii non peccavérunt
itúdinem prævari-
Adæ, qui est for-
i. ** Sed non sicut
, ita & donum. Si
íus delícto multi
unt: multò magìs
ei & donum in
iius hóminis Jesu
i plures abundávit.
cut per unum pec-
ta & donum. Nam
judícium quidem ex uno in condemnatiónem: grátia autem ex multis delíctis in justificatiónem. Si enim uníus delícto mors regnávit per unum: multò magìs abundántiam grátiæ, & donatiónis, & justítiæ accipientes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum.

Sermo sancti Basilii Epíscopi.

De humana Christi gener.

Lectio ij.

DEus in terra, Deus inter hómines, non ferens legem per ignem & tubam & montem fumantem, aut calíginem, & procellam ánimas audiéntium perterrefacientem; sed per corpus mansuétè ac blandè cum iis qui eamdem atque ipse natúram habent, cólloquens. Deus in carne, non intervallo óperans velut in Prophétis, sed ínsitam sibi & conjunctam humanitátem consecútus, atque per suam carnem nobis cognátam omne hóminum genus redúcens ad semetipsum. Quómodò ígitur per unum, inquis, in omnes splendor devénit? Quonam modo divínitas est in carne? velut ignis in ferro, non tránsitu, sed communicatióne. Non enim ignis excurrit in ferrum, sed manens in loco, suam ei virtútem impertit: neque hâc

communicatióne minúitur, ſed quidquid ſui ipsíus párticeps eſt, omne id replet. Sic ígitur & Deus Verbum, neque emótus eſt ſeipſo, & tamen habitávit in nobis: neque fuit mutatióni obnóxius, & tamen Verbum caro factum eſt: neque cœlum deſtitútum fuit eo qui illud continébat, ſed tamen ſuſcépit terra in ſuo ſinu cœleſtem.

Lectio iij.

DIſce ígitur myſtérium. Proptéreà Deus in carne eſt, ut latitantem in ea mortem énecet. Ut enim ſi medicamenta venénis expellendis idónea córpori miſceantur, cauſas corruptiónis expugnant; utque ténebræ in domo reſidentes adveniente luce diſſolvuntur: ſic mors quæ in natúra humána dominabátur, divinitátis præſéntiâ abólita eſt.... O altitúdinem bonitátis amoríſque Dei in hómines! ſervitútem excútimus magnitúdine benignitátis. Ratiónem cur Deus inter hómines ſit, hómines requírunt, cùm adoráre oportuiſſet bonitátem. Quid faciémus tibi, ô homo? Manentem in ſupernis Deum non inquiſiviſti; dimittentem ſe ad te atque per carnem converſantem non ſúſcipis. Idcircò Deus in carne eſt, quia hanc carnem à Deo abalienátam (bat cum eo conjung lapſum è paradíſo in redúci.

C A N O N.

Ex Concílio Mediol quinto.

Ann. 1579. *part.* 3.

DUm ſuperpellí qui amictus e línea conſtat, índu ricus; cógitet quam nam ſuſtíneat, nempè dibus labéque puram lem veſtítus ille índi

AD VESPER

Fit Commemor. S *veſtri Papæ*, *Ant.* elégit, ℣. Elégit, *Communi Pontificum* xxvj. *Oratio*, Da, mus. *pag.* xxxij.

Die xxxi. Decem

DE OCTAV

Semiduplex.

De Epíſtola beáti Apóſtoli ad Romá

Lectio j. Cap. 6.

PEccátum vobis n minábitur: non ſub lege eſtis, ſed ſ tiâ. Quid ergo? p mus; quóniam non ſub lege, ſed ſub abſit. Neſcítis quóni exhibétis vos ſervos diendum, ſervi eſt cui obedítis, ſive pec mortem, ſive obed ad juſtítiam? Grátias Deo, quòd fuiſtis ſe cáti, obediſtis aut

eam formam do-
quam tráditi estis.
autem à peccáto,
:ti estis justítiæ.
ium dico, propter
:em carnis vestræ:
i exhibuistis mem-
a servíre immun-
iiquitáti ad iniqui-
:a nunc exhibéte
vestra servíre ju-
sanctificatiónem.
n servi essétis pec-
:ri fuistis justítiæ.
·go fructum ha-
nc in illis in quibus
›éscitis? Nam finis
iors est. Nunc ve-
i à peccáto, servi
:cti Deo, habétis
'estrum in sanctifi-
, finem verò vi-
iam. Stipéndia e-
áti mors: grátia
:i, vita ætérna in
Jesu Dómino no-
Nihil ergo nunc
›nis est iis qui sunt
› Jesu, qui non se-
carnem ámbulant.
ı spíritûs vitæ in
esu liberávit me à
áti & mortis. Nam
possíbile erat le-
› infirmabátur per
Deus Fílium suum
in similitúdinem
:cáti, & de peccá-
ávit peccátum in
: justificátio legis
:r in nobis, qui
idùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum. Qui enim secundùm carnem sunt, quæ carnis sunt, sápiunt: qui verò secundùm spíritum sunt, quæ sunt spíritûs, séntiunt. Nam prudéntia carnis, mors est: prudéntia autem spíritûs, vita & pax. Quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: legi enim Dei non est subjecta; nec enim potest.

Sermo sancti Hilárii Epíscopi.

Libr. 2. de Trinit.

Lectio ij.

DEi imágo invisíbilis pudórem humáni exórdii non recusávit, & per conceptiónem & partum, vagítum & cunas, omnes natúræ nostræ contumélias transcucurrit. Quid dignum à nobis tantæ dignatiónis afféctui rependétur? Inenarrábilis à Deo oríginis unus Unigénitus Deus, in corpúsculi humáni formam sanctæ Vírginis útero insertus accréscit. Qui ómnia cóntinet, & intra quem & per quem cuncta sunt, humáni partûs lege profertur: & ad cujus vocem Archángeli atque Angeli tremunt, cœlum & terra & ómnia mundi hujus resolvuntur elementa, vagítu infántiæ audítur. Qui invisíbilis & incomprehensíbilis est, non visu, sensu tactúque mode-

randus, cunis est obvolútus. Hæc si quis indigna Deo récolet, tantò se majóris beneficii obnóxium confitébitur, quantò minùs hæc Dei convénerint majestáti. Non ille éguit homo éffici, per quem homo factus est: sed nos egúimus ut Deus caro fieret, & habitáret in nobis... Humílitas ejus, nostra nobílitas est; contumélia ejus, honor noster est: quòd ille Deus in carne consistens, hoc nos vicissìm in Deum ex carne renováti.

De sancto Sylvestro.

Lectio iij.

SYlvester Ecclésiæ Románæ Présbyter, in eo múnere tantâ cum laude se gessit, ut ad sancti Petri Sedem post Melchíadem fúerit evectus. Hujus tempóribus coactum est Areláte Concílium, in quo damnáti fuérunt Donatistæ, statutúmque ut uno eodémque die per mundum universum Pascha peragerétur: & lítteras ad omnes ex more ipse Sylvester dirígeret. Sub ejus quoque Pontificátu, orbi per Constantínum datâ pace, instaurátæ sunt Basílicæ, sacri ritus præscripti, váriis in locis indicta Concília. Diuturnâ tamen pace frui n[...] Arii enim Verbi [...]tem impugnantis [...]fárium dogma. Ac[...] de Páschate di[...] quæ in Oriente [...]rant. His comprim[...]bitum est Nicææ [...]nia trecentórum [...] cim Episcopórum [...]lium, ad quod [...] Legátos misit. In[...]cílio proscripta es[...] pietas, & ália m[...]ter sancíta. Per d[...] círciter pósteà [...] gubernávit Sylve[...] que circa annum [...] trecentésimum tri[...] quintum.

Te Deum. *pa[...]*

A D L A U[...]

Pro Commem[...] vestri, Ant. Sace[...] Véritas. *Orat.* D[...]mus, *pag.* xxxij.

C A N O[...]

Ex Concílio Tri[...] *Sess.* 14. *de Reform[...]*

ET si hábitus [...] mónachum, [...] tamen Cléricos v[...] prio congruente [...] semper deferre; [...] céntiam hábitûs e[...] morum honestáte [...] secam ostendant.

V E S P E R Æ d[...] quenti.

DIE I. JANUARII.
IN FESTO
CIRCUMCISIONIS
DOMINI,
IMPOSITIONIS SS. NOMINIS JESU, ET OCTAVA NATIVITATIS EJUS.

Duplex secunda Classis.

In Primis Vesperis.

Antiphona & Psalmi II. Vesperarum Nativitatis, pag. 256.

Capitulum. Hebr. 2.

NUsquàm Angelos apprehendit; sed semen Abrahæ apprehendit, undè débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fíeret & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli.

℟. Ingrédiens mundum dicit: * Hóstiam & oblatiónem noluísti; corpus autem aptásti mihi: ℣. Ecce vénio ut fácerem, Deus, voluntátem tuam. * Hóstiam. Glória. * Hóstiam. Hebr. 10. Ps. 39.

Hymnus.

CHristus, ut Matris grémium relíquit,
Æmulo fletu, Pater, inquit, adsum:
Quas petis vindex, vénio parátus
Sólvere pœnas.

Non placet fusus cruor hostiárum:
Quod mihi aptásti, Pater, ecce corpus:
Agnus implébo móriens figúras
Verus inánes.

Dixit; & Patris venerátus iram,
Sústinet vulnus sílicis cruéntæ:
Hunc cruor stillans Abrahæ probávit
Esse nepótem.

Legis ut ritus súbiit probrósos,
Incipit nostras reparáre clades:
Jam crucis tyro, próprio Parentem
Sánguine placat.

Sic & effúsi prétium cruóris,

Accipit Nomen Súperis verendum;
Prona quod tellus pavet; ad quod omnis
Infremit orcus.

SUMMA laus Patri; simul æqua Nato,
Qui suo mundum rédimit cruóre:
Par sit ambórum, tibi laus, per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Si voluisses sacrificium, dedissem útique: ℟. Holocaustis non delectáberis. *Ps.* 50.

Ad Magníf. *Ant.* 3. E. Nolíte putáre quóniam veni sólvere legem aut prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. *Matth.* 5.

Oratio infrà ad Laudes.

Nulla fit Commemoratio, neque ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria. Cetera ut in die Nativit. p. 257.

AD MATUTINUM.

Invitator. Fílium Dei factum sub lege, * Veníte, adorémus. *Galat.* 4.

Psalmus, Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

JAM satis mentes timor occupávit:
Débilis cessent elementa legis:
Jesus æternum stabilíre cœpit
Fœdus amóre.

SOLE de vero rá[...]
paterni
Lúminis purus sine [...]
splendor,
Probra peccáti Pue[...]
tinctus
Sánguine præfer[...]

STILLAT excísos [...]
per artus
Efficax noxas abol[...]
guis:
Obligat morti preti[...]
tum
Stilla cruórem.

SANGUIS erumpe[...]
comparávit,
O Puer, Nomen quo[...]
rat orbis;
Et simul dici, sim[...]
Jesus
Incipis esse.

SUMMA laus Pat[...]
mul æqua Nat[...]
Qui suo mundum r[...]
cruóre:
Par sit ambórum, tib[...]
per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

IN I. NOCTU[...]

Psalmi de die Nati[...]

Ant. 1. G. Deus appáruit patri nostr[...] hæ, & dedit illi te[...] tum circumcisiónis.

Ant. 3. a. Abra[...] gnum accépit circu[...] nis signáculum just[...] dei, ut sit pater ci[...] siónis non iis tant[...] sunt ex circumcisió[...]

sectantur vestígia
m. 4.
F. Unus est Deus,
ficat circumcisió-
de, & præpútium
i. *Rom.* 3.
emor fuit Dómi-
amenti sui, ℟.
spósuit ad Ábra-
. 104.
ibro Génesis.
io j. Cap. 17.
Deus ad Abra-
: Hoc est pactum
uod observábitis
& vos, & semen
t te: circumcidé-
bis omne mascu-
circumcidétis car-
pútii vestri, ut sit
a fœderis inter me
fans octo diérum
détur in vobis, om-
ulínum in gene-
s vestris: tàm ver-
quàm emptítius
détur, & quicum-
fúerit de stirpe
erítque pactum
carne vestra in
ternum. Másculus
pútii caro circum-
fúerit, delébitur
la de pópulo suo;
tum meum írri-
t.
x per Móysen da-
Grátia & véritas
n Christum facta
Legem mandávit
in præceptis justi-

tiárum, & hæreditátem dómui Jacob, & Israel promissiónes. * Grátia. *Joann.* 1. *Eccli.* 24.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio ij. Cap. 2.

Circumcísio quidem prodest, si legem observes: si autem prævaricátor legis sis, circumcísio tua præpútium facta est. Si ígitur præpútium justítias legis custódiat; nonne præpútium illíus in circumcisiónem reputábitur? & judicábit id quod ex natúra est præpútium, legem consummans, te qui per lítteram & circumcisiónem prævaricátor legis es? Non enim qui in manifesto Judæus est: neque quæ in manifesto in carne, est circumcísio: sed qui in abscóndito Judæus est; & circumcísio cordis in spíritu, non litterâ: cujus laus non ex homínibus, sed ex Deo est.

℟. Nos spíritu ex fide spem justítiæ expectámus. * Nam in Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium: sed fides, quæ per caritátem operátur. ℣. Consideráte, & quærite virum faciéntem judícium, & quæréntem fidem, & propítius ero ei, ait Dóminus. * Nam in Christo Jesu. *Galat.* 5. *Jerem.* 5.

N v

Lectio iij. Cap. 3.

QUid ergo ámplius Judæo est? aut quæ utílitas circumcisiónis? Multùm per omnem modum: Primùm quidem, quia crédita sunt illis elóquia Dei. Quid enim si quidam illórum non credidérunt? numquid incredúlitas illórum fidem Dei evacuábit? absit. Est autem Deus verax; omnis autem homo mendax, sicut scriptum est: Ut justificéris in sermónibus tuis & vincas cùm judicáris.

℟. In Christo Jesu * Circumcísi sumus circumcisióne non manufactâ in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi. ℣. Non cum pátribus nostris íniit pactum Deus, sed nobiscum. * Circumcísi. Glória. * Circumcísi. *Coloss.* 2. *Deut.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Quicumque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. *Galat.* 3.

Ant. 8. g. Qui ex fide sunt, benedicentur cum fidéli Abraham. *Galat.* 3.

Ant. 7. *d.* Omnes filii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu. *Galat.* 3.

℣. Semen Abraham, servi ejus; ℟. Filii Jacob, electi ejus. *Ps.* 104.

Sermo sancti Be
Abbátis.

Serm. 1. *in Circum*

Lectio iv.

MAgnum &
sacramentun
cumcíditur Puer,
tur Jesus. Quid
ista connéxio? Cir
nempe salvandi
quàm Salvatóris e
tur; & Salvatór
cumcídere decet
circumcídi. Sed
Mediatórem Dei
num, qui ab ipso
tis suæ exórdio di
mána sóciat, ima
Náscitur ex mulíe
cui fœcunditátis fr
accédat, ut non
flos Virginitátis. P
vólvitur, sed pann
gélicis laúdibus h
tur. Abscónditur i
pio, sed próditur
stellâ de cœlo. Si
cumcísio veritáten
ptæ probat huma
& nomen quod
omne nomen, gló
dicat majestátis.

℟. Christus nos
de maledícto legis
pro nobis maledi
Ut in géntibus be
Abrahæ fieret in
Jesu; ut pollicit
spíritûs accipiámus
dem. ℣. Notam
pópulis virtútem
Dómine; redemist

.o pópulum tuum. * géntibus. *Galat.* 3. i..

Lectio v.

:umcíditur tanquàm :rus Abrahæ filius: rocátur tanquàm veius Dei. Neque enim tar priórum meus sus nomen vácuum ine portat. Non est magni nóminis umed véritas. Cœlitùs :m índitum nomen elista testátur: Quod m est ab Angelo, iàm in útero conci-:. Et attende verbi ditátem. Póstquàm est Jesus, Jesus vo-ib homínibus: quo e vocátus est ab An-)riúsquàm in útero erétur. Idem quippè eli Salvátor & hómi-i hóminis ab Incar-e, Angeli ab inítio :æ.

Nos sumus circumci-ii * Spíritu servímus e gloriámur in Christ-ù, & non in carne m habentes. ℣. Hæc ominus: In hoc glo-, qui gloriátur, scire Te me.. * Spíritu. p.. 3. *Jerem.* 9.

tio vj. §: 3. & 4.

átor noster & cir-acidi octávo die, & num tricésimum di-.. est. crucifigi; ubi in pœnam corpus omne distensum est: cujus simi-litúdini mortis complantá-mur & nos, ut scribit Apóstolus; nimírùm, quod novíssimè tráditum est, observantes. Quæ est ergo morális circumcísio nostra, nisi quam commendat idem apóstolus? victum, ínquiens, & vestitum habentes, his contenti simus. Optimè prorsùs circumcídit nos, & supérflua résecat univer-sa, voluntária hæc pauper-tas, pœniténtiæ labor, re-guláris obserwátio disci-plínæ.

℟. Mortificáte membra vestra; * Expoliantes vé-terem hóminem cum ácti-bus suis, & induentes no-vum: † Dómino Christo servíte. ℣. Circumcídimi-ni Dómino, & auferte præ-pútia córdium vestrórum.* Expoliantes. Glória. † Dó-mino. *Coloss.* 3. *Jerem.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Deus exaltá-vit Jesum, & donávit illi nomen quod est super om-ne nomen. *Philipp.* 2.

Ant. 2. D. In nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium & infernórum. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Omnis lin-gua confiteátur, quia Dó-minus Jesus Christus in glória est Dei Patris. *Phi-lipp.* 2.

℣. Lætábimur in salutári tuo, Dómine; ℟. Et in nómine Dei nostri magnificábimur. *Ps.* 19.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore: Postquàm consummáti sunt dies octo ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 2. *in Circumcis.* §. 3.

MEritò sanè, dum circumcíditur Puer qui natus est nobis, Salvátor vocátur; quòd vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcídi: propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter electos. Nec in peccáto génitus, nec à peccáto circumcísus, nec mórtuus est pro peccáto suo, magìs autem propter delícta nostra.

℟. Postquàm consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, * Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquàm in útero conciperétur. ℣. Dedit [illegible] ut liberáret pópulum suum & acquíreret sibi nomen æternum. * Vocátum est. *Luc.* 2. *I. Machab.* 6.

Lectio viij. §. 3. & 4.

QUod vocátum est ab Angelo, priúsquàm in útero conciperétur. Vocátum est planè, non impósitum; nempe hoc ei nomen est ab æterno. A natúra própria habet ut sit Salvátor: innátum est ei nomen hoc, non índitum ab humánâ vel angélicâ creatúrâ. Sed quid dícimus? quod egrégius ille Prophéta hunc ipsum Púerum multis nomínibus appellandum fore prædícens, hoc unum tacuisse vidétur, quod solum, ut præmónuit Angelus, & testátur Evangelista, vocátum est nomen ejus.

℟. Non est in álio áliquo salus: * Nec enim aliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri. ℣. Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit. * Nec. Glória. * Nec. *Act.* 4. *Joel.* 2.

Lectio ix.

EXultávit Isaías, ut vidéret diem hunc: & vidit, & gavísus est. Dénique & loquebátur gra-

ıdus, & laudans
: Puer natus est no-
lius datus est no-
factus est principá-
ıer húmerum ejus :
ıbitur nomen ejus,
ıbilis, Consiliárius,
Fortis, Pater futúri
Princeps pacis. Ma-
idem nómina : sed
nomen quod est su-
ıe nomen, nomen Je-
ıo omne genu flectá-
ırtè in his ómnibus
llud invénies, sed
ım quodámmodò
ıum. Nempè ipsum
ıuo sponsa in Cán-
ıóris : Oleum, in-
fusum nomen tuum.
ınum in his appel-
ıus Jesum; nec om-
ıt vocári posset aut
vátor, si fortè quíd-
orum defuisset.
Deum. *pag.* 9.

LAUDES.

mi de Dominica.
hona, 1. *toni.* f.
istus Jesus venit in
ınc mundum pecca-
lvos fácere. *Tim.* 1.
5. a. Omnes Pro-
testimónium pérhi-
remissiónem pecca-
accípere per nomen
ınes qui credunt in
Act. 10.
3. a. Nomen ejus,
bilis, Consiliárius,
Fortis, Pater futúri
séculi, Princeps pacis. *Is.* 9.
Ant. 8. c. Qui ambulávit.

Canticum. Isaï. 12.

Ecce Deus salvátor meus : * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus : * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris : & dicétis in die illa ; * Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * meméntóte, quóniam excelsúm est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit : * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tuî Sanctus Israel.

Ant. Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum. *Is.* 50.

Ant. 7. a. Non derelinquet Dóminus pópulum suum, propter nomen suum magnum. *I. Reg.* 12.

Capitulum. Coloss. 3.

Omne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

Hymnus.

FElix dies quam prόprio
Jesus cruόre cónsecrat!
Felix dies quâ géstiit
Opus salútis ággredi!

Vix natus, ecce lácteum
Profundit infans sánguinem:
Libámen est hoc fúneris,
Amóris hoc prælúdium.

Ingressus orbem; jam Patris
Mandáta promptus éxequi,
Statum præóccupat diem,
Et, quà potest, fit víctima.

Amore se facit reum,
Pœnásque solvit ínnocens.
Sub lege factus Légifer,
A lege nos ut éximat.

Quo Christus ictu læditur,
Lex abrogáta cóncidit;
Et subrogátur sánctior
Mansúra semper cáritas.

Tu, Christe, quod non est tuum,
Nostro recíde péctore:
Inscríbe nomen, íntimis
Inscríbe legem córdibus.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sǽcula.
Amen.

℣. Ipse rédimet Israel, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Ps.* 129.

Ad Bened. *Ant.* 5. C. Credátis quia Jesus est Christus Fílius Dei, ut
tes vitam habeátis
mine ejus. *Joann.* 2

Oratio.

DEus, qui pro
homo factus,
nâ die circumcídi,
men Jesu accípere v
concéde propítius,
nis renuntiantes op
salútis ætérnæ pr
per invocatiónem sa
Nóminis consequ
Qui vivis.

AD HOR.

Psalmi de Domi

AD PRIMA

Ant. 1. f. Christu

In ℟. *br.* Qui nat
María Vírgine. *Ma*

CANON

Ex Concílio Flore
Ann. 1439. *in Decr*
genii Papæ qu

NE in celebritáti
par sit Christia
ritus, unde pertu
caritátis occásio pos
rit, decérnimus ta
veritáti & ratióni c
táneum, & juxta to
liqui orbis obsérvá
ut Festa Nativitátis
dùm carnem Salvató
stri vicésimâ quin
cembris, Circum
ejusdem primâ Ja
Epiphaníæ sexto e
Januárii, Præsent
Dómini in templo
dâ Februárii, débe
lémniter celebrári.

TERTIAM.
ſ. a. Omnes Pro-

lum. Epheſ. 1.
ificávit nos Deus
lilecto Fílio ſuo,
habémus redem-
per sánguinem
niſſiónem peccató-
ndùm divítias grá-
quæ ſuperabundá-
bis.
A ſolis ortu uſque
um: * Allelúia,
℣. Laudábile no-
nini. * Allelúia,
Glória. ℟. A ſolis
. 112.
nfitébimur tibi,
. Confitébimur &
mus nomen tuum.

SEXTAM.

3. a. Nomen ejus.
ulum. II. Tim. 2.
óvit Dóminus qui
ejus..... Diſcé-
iquitáte omnis qui
nomen Dómini.
Afferte Dómino
& honórem. * Al-
llelúia. ℣. Afferte
glóriam nómini
Allelúia, allelúia.
℟. Afferte. *Pſ.* 28.
nfiteámur nómini
uo, ℟. Et glorié-
ude tua. *Pſ.* 105.

NONAM.
7. a. Non derelin-

Capitulum. Tob. 3.

Benedictum eſt nomen tuum, Deus patrum noſtrórum: qui, cùm irátus fúeris, miſericórdiam fácies; & in témpore tribulatiónis peccáta dimittis his qui ínvocant te.

℟. *br.* Sperent in te, Dómine, qui novérunt nomen tuum: * Allelúia, allelúia. ℣. Quóniam non dereliquiſti quæréntes te, Dómine. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Sperent. *Pſ.* 9.

℣. Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos; ℟. Et propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ & Pſalmi de II. Veſperis Nativ. p. 296.

Capitulum. I. Joann. 5.

Vitam ætérnam dedit nobis Deus: & hæc vita in Fílio ejus eſt.

Hymnus, Chriſtus, *ut in I. Veſp. p.* 295.

℣. Protéctor noſter, áſpice, Deus; ℟. Et réſpice in fáciem Chriſti tui. *Pſ.* 83.

Ad Magníf., *Ant.* 1. J. Advocátum habémus apud Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum: & ipſe eſt propitiátio pro peccátis noſtris; non pro noſtris autem tantùm, ſed étiam pro totíus mundi. *I. Joann.* 2.

Oratio, Deus, qui pro-

nobis, *suprà ad Laudes.*

[*Si sit Sabbatum, fit Commem. Dominicæ inter Circumcisionem & Epiphaniam per Ant.* Ecce. *pag.* 309. ℣. Viderunt *infrà*; *Oratio*, Deus, qui in Unigénito. *pag.* 312.]

Commem. S. Basilii, Episc. & Doct. Ant. Sápiens. ℣. Beátus. *p.* xxxv. *Orat.* Excita. *pag.* xlj.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in die Natalis Domini, pag. 257.

SABBATIS

A Circumcisione ad Præsentationem.

(*Nisi priùs occurr. Septuag.*)

AD VESPERAS.

Ant. & Pss. de Psalt. nisi aliter notetur.

Capitulum. Isaï. 48.

IN voce exultatiónis annuntiáte: audítum fácite hoc, & efferte illud ad extréma terræ: Redémit Dóminus servum suum Jacob.

Hymnus.

VERBUM, quod ante sécula
Sinu paterno násceris,
Recèns homo sub témpore
E Vírginis prodis sinu.

FATALE rumpis vínculum
Quo nos Adámus néxuit:
Reddes quod ille pérdidit;
Spes illa tecum náscitur.

JAM dura discis pépeti
Quæ ferre par fontes fui
Orbis salúti, flétibus
Prælúdis in cunis Puer.

FIS pauper, indigénti
Et nos tuâ ditéscimus:
Luges, tuis & lácrymis
Totum lavas mundi scelus.

PANNIS opertus vílibus
Lates recumbens in specu
Homo supérbis! & Deum
Panni, specus non dédecent.

A PATRE missus, pérdi
Qui factus es mundi salus,
Jesu, períre ne finas,
Tot quos emis labóribus.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Vidérunt omnes términi terræ ℟. Salutáre Dei nostri. *Ps.* 97.

Ad. Magníf. *Ant. & Orat. ut infrà in quolibet Sabbato.*

AD COMPLET. Pss. & Ant. de Sabb. Reliqua ut in Dominicis.

DOMINICIS

A Circumcisione ad Præsentationem.

(*Nisi priùs occurr. Septuag.*)

AD MATUTINUM.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

JAM nata lux est & salus,

ιox & victa mors :
gentes ; crédite :
Maria prótulit.
s parentis in sinu
ardébat pati :
s ut discat mori
corpus índuit.
iatus imbellis puer
entit frígora ;
: pro molli thoro
jacenti súfficit.
ie se facit reum :
ontè pœnas ínno-
s ;
nit se légibus,
factus Légifer.
rimus excísâ cruor
stillat córporis,
s micans ex ómni-
,
s instar, próruet.
mucro lactentes
at,
um pectus fodit ;
adébant párvuli,
cadébas vúlnere.
atus es de Vírgine,
i sit glória,
re & almo Spíritu,
iterna sécula.
men.

NOCTURNO.
ii de Dominica, ut Officio.

1. G. Parvulus na-
nobis, & Fílius
t nobis. *Isaï.* 9.
mas páuperum sal-
t, ℟. Et honorábile
órum coram illo.

nes & ℟℟℟. ut infrà, in qualibet Dominica ; & sic in II. & III. Nocturno.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Verè tu es Deus abscónditus : Deus Israel Salvátor. *Isaï.* 45.

℣. Tu pópulum húmilem salvum fácies, ℟. Et óculos superbórum humiliábis. *Ps.* 17.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Díscite à me, quia mitis sum & húmilis corde. *Matth.* 11.

℣. Quis sápiens & custódiet hæc ? ℟. Et intélliget misericórdias Dómini ? *Ps.* 106.

AD LAUDES.

Antiphona, 3. *toni. a.*

PAstóres venérunt, & invenérunt Maríam & Joseph, & Infantem pósitum in præsépio. *Luc.* 2.

Ant. 8. g. Videntes cognovérunt de verbo quod dictum erat illis de Púero hoc. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Omnes qui audiérunt, miráti sunt ; & de his quæ dicta erant à pastóribus ad ipsos. *Luc.* 2.

Super Canticum Ecce Deus, *de die Circumcisionis, pag.* 301.

Ant. 1. a. Erat pater Jesu & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. *Luc.* 2.

Ant. 5. a. Puer crescé-

bat, & confortabátur, plenus sapiéntiâ: & grátia Dei erat in illo. *Luc.* 2.

Capitulum. Judic. 13.

ERit puer Nazaræus Dei ab infántia sua, ex útero matris suæ usque ad diem mortis suæ.

Hymnus.

O Ter beáta Názareth,
Quæ Núminis fis hóspita:
Tuísque sub mapáliis
Celas Tonantis Fílium.
INFANTE de Deo refer
Secréta quanta nóveris:
Huc, cœca gens mortálium,
Tantis stupe miráculis.
SATUS Deo volens tegi,
Elégit obscúrum patrem:
Qui fecit æternas domos,
Domo latet sub paúpere.
CŒLUM manus quæ sústinent,
Fabríle contrectant opus:
Cui promus orbis súbditur,
Se sponte fabro súbjicit.
SUPERBIENTES déprimit
Nostri tumóres péctoris,
Infantiúmque nos docet
Paráre cœlos índole.
QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Speciósus formâ præ fíliis hóminum: ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *Ps.* 44.

Ad Benedict. *Ant.* & *Orat. infrà in q Dominica.*

Deindè, post Com rationes de Sanctis rentibus, A DIE nuarii usque ad Pr tionem Domini, fit mem. de Virgine ra, per Ant. ℣. *& O sequitur.*

[*Hæc autem Com ratio quotidiè fit à Januarii ad Præse nem (etiam si Sept ma intervenerit) e Festo & Octavâ Epiphan. aliisve C Patron. si occurrerin non Festis Duplicil Classis & suprà, & S in quibus fit Offici Beata.*]

Ant. Péperit Ma lium suum primogé & pannis eum inv & reclinávit eum i sépio. *Luc.* 2.

℣. Homo natus ea; ℟. Et ipse fundáv Altíssimus. *Ps.* 86.

Oratio.

BEáta témpora cel tes, quæ per temp Unigéniti tui Nativ & partum Maríæ V consecrasti: quæs Dómine, ut ejusde genitrícis intercessi in illo renasci, & mystérii fructum júg nobis conserváre mur: Per eumdem.

H O R A S.
Hymnorum, Do-
Qui natus es de
&c. ut suprà. pag.

P R I M A M.
.. a. Pastóres ve-
DiciturSymbolum
que, & in ℟. br.
natus es de Maria
Matth. 1.
ON legitur secun-
n mensis.
T E R T I A M.
8. g. Videntes.
ulum. I. Joann. 4.
is spíritus, qui con-
tur Jesum Chri-
carne venisse, ex

Ecce cognóvi, *
n Deus meus es.
Deo laudábo ver-
Quóniam Deus
Glória. ℟. Ecce.

es ipse Rex meus &
us, ℟. Qui man-
es Jacob. Ps 43.
S E X T A M.
2. D. Omnes.
um. I. Joann. 5.
s quóniam Fílius
enit, & dedit no-
um, ut cognoscá-
um Deum, & si-
vero Fílio ejus.
Hic est Deus, *
oster in ætemum.
reget nos: * Deus
℟. Hic est. Ps. 47.
Deus meus, ℟.

Et Salutáris meus. Ps. 61.

A D N O N A M.

Ant. 5. a. Puer.

Capitulum. I. Joann. 5.

DEus testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℟. br. Cantáte Dómino, * Et benedícite nómini ejus. ℣. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus: * Et benedícite nómini ejus. Glória. ℟. Cantáte Dómino. Ps. 95.

℣. Exultábit cor meum in salutári tuo; ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. Ps. 12.

A D V E S P E R A S.

Antiphona, 5. toni C.

VEnit Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat. Luc. 19.

Ant. 2. D. In própria venit & sui eum non recepérunt. Joann. 1.

Ant. 1. a. Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. Joann. 1.

Ant. 7. d. Non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Narrábo nomen tuum frátribus meis. Hebr. 2.

Ant. 8. c. Partícipes Christi effecti sumus: si tamen inítium substántiæ ejus usque ad finem firmum retineámus. Hebr. 3.

Capitulum. Act. 10.

VErbum misit Deus filiis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum: hic est ómnium Dóminus.

Hymnus.

INFANS Deus, qui gáudia
Pacis perennis núntias:
Te quanta monstrat óptimum
Mundo parentem cáritas!
MANENS Deus, sis párvulus,
Nobis ut angustam teras
Cœli viam quâ prævium
Te subsequámur párvuli.
OBTUSA sacris vátibus,
Judæa gens te réspuit:
Nobis at alma náscceris,
Orbi docendo, Véritas.
FIANT ab auro dívites,
Quos stultus error décipit.
Doctóre te sit dítior,
Qui vana mundi déspicit.
QUID nos ináni décipit
Fulgóre pompa dívitum?
Dum sponté, Jesu, sis inops
Opes quis amens æstimet?
QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

Deindè fit Comm. de Virgine Deipara, ut dictum est in Laudib. per Ant. ℣. *& Orat. sequentes.*

Ant. Beátus venter qui te portávit & úbera quæ suxisti. *Luc.* 11.

℣. Benedixisti terram tuam: ℟
sti captivitátem
84.

Orat. Beáta
ut suprà, pag.

AD COMPLET.

IN FER
A Circumcision
sentatione
(*Nisi priùs occurr*

AD NOCTU

Invit. & Hy
prà in Dominici
Psalmi, Anti
de Psalt.
Lectiones de
curr. ℟℟℟. *sumu*
natim de I. &
no Dominicæ o
Non dicitur,

AD LAU

Pss. Ant. de
Capitul. Hym
suprà in Domini
Ad Bened.
Mediátor Dei
num, homo Chr
dedit semetipsu
ptiónem pro ór
Timoth. 2.
Orat. Domin
dent. Commem.
Deip. ut suprà,

AD HO

Psal. & Ant.
Capitul. ℟℟
℣. *ut suprà in*
cis, pag. 307.
Dominica præ

Canon in qualibet Feria.

AD VESPERAS.

Psal. & Ant. de Psalt. Capitul. Hymn. & ℣. *ut supra, in Dominicis, p.* 307.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Omnis qui credit quóniam Jesus est Christus, ex Deo natus est. *I. Joann.* 5.

Oratio Dominicæ præced. Commem. de Virg. Deip. ut suprà, pag. 308.

Ad Complet. *ut in Psalt.*

¶ *Post Præsentat. vel, etiam ante Præsentation. si prius occurrerit Septuagesima; omnia, tàm in Dominicis, quàm in Feriis, ut in Psalterio.*

DOMINICA

Inter Circumcisionem & Epiphaniam.

(*Si qua occurrerit*).

[*Si hæc Dominica inciderit in diem* 2. *vel* 4 *Januarii, fiet Officium de ea cum Commemoration. SS. occurrentium.*

Quòd si inciderit in diem 3. *fiet de Inventione & Elevatione S. Quintini cum Commemor. Dominicæ in utrisque Vesperis & Laud. & pro ultima Lectione legitur Evangelium cum Homilia ejusdem.*

Si verò venerit die 5. *in Vigilia Epiphaniæ Officium fiet ut eo die notatur, infrà.*

Si nulla occurrat Dominica, omittetur hoc anno Officium illius Dominicæ].

PRIDIE AD VESPERAS.

Ant. & Psalmi de Psalt. Capitul. Hymn. ℣. *ut suprà, in Sabbatis à Circumcisione, &c. pag.* 304.

Ad Magníf. *Ant.* 1. G. Ecce Dóminus ascendet super nubem levem, & ingrediétur Ægyptum, & commovebuntur simulácra Ægypti à fácie ejus. *Is.* 19.

Oratio infrà, ad Laudes.

Post Commem. de SS. occurrentibus, fit Commem. de Virg. Deip. ut suprà, pag. 306.

Ad Complet. *ut in Psalt.*

AD MATUTINUM.

Totum Officium, ut suprà, in Dominicis à Circumcisione ad Præsentationem, pag. 304. *exceptis quæ sequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura sumentur ex ea die, in quam dies Dominica inciderit divisione factâ ad ** asteriscos.*

℟.*j.* Christus, cùm in forma Dei esset, * Semetipsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu inventus ut homo. ℣. Ergone credíbile est ut hábitet Deus cum homínibus super terram? * Semetipsum. *Philipp.* 2. *II. Paral.* 6.

℟. *ij.* In mundo erat, &

ego inde addúcam te revertentem. * Fuge. *Matth.* 2. *Genes.* 46.

Lectio viij.

HInc est quòd Christus fugit, ut cedat témpori, non Heródi: neque enim mortem fugit, qui vénerat de hoste reportáre victóriam: neque humánas insídias expavescit, qui totas vénerat diabólicæ fraudis aperíre versútias: neque tunc tímuit, quandò infans, & secundùm hóminem timére nescívit, & secundùm Deum non pótuit timére.

℞. *viij.* Consíderat peccátor justum; & quærit mortificáre eum: * Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus. ℣. Futúrum est ut Heródes quærat Púerum ad perdendum eum. * Dóminus. Glória. * Dóminus. *Ps.* 36. *Matth.* 2.

Lectio ix. Serm. 151.

ALia est causa quòd fugit Christus; quòd infans tempus suæ dístulit passiónis; quòd crucem supra tricésimum annum vitæ corporális ascendit: ut qui ad vitam perfectum hóminem fécerat, perfectam reparáret in vitam; & qualem terris déderat, talem rédderet cœlo. Et quòd ad Ægyptum fugit, áliam procédit ad causam. Fugit ad Ægyptum, ut perfidiam Judæórum per fidei tium castigáret: ni minum suum quem fugáverat, Ægypti quenter accépit: ut siam Synagógæ, Jud tes anteponendas i suam pánderet per

Te Deum. *pag.*

A D L A U D

Ant. Capit. Hy ut suprà, pag. 305

Ad Bened. *Ant.* Cognoscétur Dómi Ægypto, & cog Ægyptii Dóminum illa. *Isaï.* 19.

Oratio.

DEus, qui in Un tuo novam cre nos tibi esse fecisti; di ópera misericórdi & ab ómnibus nos vetustátis emunda; auxílium grátiæ t illíus inveniámur for quo tecum est nost stántia; Qui tecum

Post Commem. o *tes, fit Commem. Deip. ut suprà, pa*

Ad Horas, om in Dominicis à Ci sione, &c. suprà,

Canon, ut infrà dùm diem Mensis.

A D V E S P E

Ant. Capit. Hym suprà, pag. 307 &

Ad Magnif. *An* Erat Joseph in Ægy que ad óbitum Heró adimp

: quod dictum o per Prophé- n : Ex Ægy- Filium meum.

rà ad Laudes. nem. occurren- nem. de Virg. à, pag. 308.

ANUARII.

Festo

I MAGNI, Episcopi & Doctoris.

uplex.

Communi Do- xxxiv. exce- intur.

beáti Pauli Romános.

Cap. 8.

ne sunt, Deo non possunt. n carne non spíritu: si ta- Dei hábitat tis autem Spí- non habet; us. Si autem bis est; cor- nórtuum est um, spíritus pter justifica- d si Spíritus ávit Jesum à tat in vobis; Jesum Chri- is, vivificá- corpora ve- alis.

stra propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis. * Ergo, fratres, debitóres sumus non carni, ut secundùm carnem vivámus: si enim secundùm carnem vixéritis, moriémini; si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicumque enim Spíritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spíritum servitútis iterùm in timóre; sed accepistis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba, pater. Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus filii Dei: si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut & conglorificémur. ** Exístimo enim quòd non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat. Vanitáti enim creatúra subjecta est non volens, sed propter eum qui subjécit eam in spe: quia & ipsa creatúra liberábitur à servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei.

Lectio ij.

Basílius, Cæsaréæ in Cappadócia natus, propter doctrínæ & morum

excellentiam cognomento Magnus, cùm Cæsaréæ & Byzántii lítteris óperam dedisset, Athénas venit; ubi cum Gregório Theólogo sanctæ amicítiæ fœdus iniit. Reversus in pátriam, cùm sanctæ Macrínæ Vírginis soróris suæ consílio renuntiáre mundo statuisset; in Ægyptum, Palæstínam, Cœlesyriam & Mesopotámiam iter fecit, solitários invisúrus. Deindè in erémum Ponti secessit; ubi, cóndito monastério, & collocátis juxta anachorétas cœnobítis, monásticas régulas constítuit. Tùm ab Eusébio Cæsaréæ in Cappadócia Epíscopo Présbyter, licèt invítus, consecrátur. Ob cujus pósteà malévolum in se ánimum, iterùm in Ponti solitúdinem se recépit: unde Cæsaréam revocátus est aliquantò pòst, ut eumdem Eusébium in persecutióne Valentis imperatóris Ariáni laborantem, in Ecclésiæ administratióne adjuváret. In summa annónæ caritáte, paúperes Cæsaréæ in unum coactos sustentávit; suis étiam mánibus cibos ministrans quos verbi divíni pábulo condiébat. Eusébio inter manus ejus defuncto, annitente Gregório, Gregórii Nazianzéni patre, subrogátus est, & quartâ dé-

cimâ die Júnii o
Valente íterùm in
cos sæviente, M
ejus Præfectum ex
bi minitantem, tar
táte repressit, ut
tus ille díxerit: N
ad hunc usque diei
locútus est. Cui I
Neque enim forsàn
scopum incidisti.
tus tantam ánimi
dinem Modestus,
tem adit: Imperá
quit, ab hujus Eccl
tístite victi sumus
supérior est, sen
firmior, & verbórum
dítiis fórtior.

Lectio iij.

Cum ígitur Val
stántibus Ariá
sílium relegáre st
& jam exílii decre
subscriptúrus, mar
Deus mirabíliter i
Modestum, ingrav
morbo, ut sibi ign
deprecantem, sani
stituit. Ecclésiæ O
ab Ariánis vexátæ,
tiochéno dissídio sc
lamitátibus permót
apud sanctum Athan
& álios Orientis Epí
ut auxílium ipsi al
dentálibus Epíscopi
lárent. Mónachis
sanctíssimas totíque
siæ probátas pósuit.
bia Virgínibus De

; & paupéribus exci-
s alendísque amplís-
extra civitátem do-
onstruxit. Nihil pro-
bóres contínuos de
xeritáte remísit. Stra-
'humi léctulus : as-
igíliæ ; panis & sal
ónio, & aqua pro
x qua vivendi ra-
aves morbos con-
quibus confectus
mâ die Januárii has
ces : In manus tuas
ido spíritum meum.
lò post óbitum,
tum fuisse Festum
ert ejus frater san-
górius Nyssénus.

AUDES, *Oratio* Ex-
j. xlj. *Commem. de*
Deipar. pag. 308.

ANON.

ncílio Lateranensi
secundo.

1139. *Can.* 4.

ípimus quód Cléri-
statu mentis, in
órporis, Deo & ho-
placére stúdeant;
in superfluitáte,
aut colóre véstium,
nsúra, intuéntium,
forma & exem-
se debent, offen-
ectum : sed pótiùs
déceat, sanctitá-
se ferant.

ERÆ de sequenti.
noratio S. Basilii.

Die iii. Januarii.

In Festo
Inventionis & Elevationis
S. QUINTINI,
MARTYRIS.

Duplex III. Classis.

[*Sanquintini Dupl. I. Cl*].

Omnia de Communi unius Martyris, exceptis quæ sequuntur. Psalmi de Feria in toto Officio.

Oratio infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8.

Scimus quòd omnis creatúra ingemíscit & párturit usque adhuc : non solùm autem illa, sed & nos ipsi primítias Spíritûs habentes, & ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum Dei expectantes; redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus : spes autem quæ vidétur, non est spes : nam quod videt quis, quid sperat? Si autem quod non vidémus, sperámus, per patiéntiam expectámus. Simíliter autem & Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram. Nam quid orémus, sicut oportet, nescímus : sed ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spí-

ritus; quia secundùm Deum póstulat pro sanctis.

Lectio ij.

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperantur in bonum, iis qui secundùm propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, & prædestinávit conformes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit: quos autem justificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodò non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit adversùs electos Dei? Deus qui justíficat: quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imò qui & resurrexit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis.

Lectio iij.

QUis ergo nos separábit à caritáte Christi? tribulátio? an angústia? an fames? an núditas? an perículum? an persecútio? an gládius? Sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur totâ die; æstimáti sumus sicut oves oc

Sed in his ómnibus

mus propter eum q

xit nos. Certus sun

quia neque mors

vita, neque Angeli

Principátus, neque

tes, neque instántia

futúra, neque for

neque altitúdo, nec

fúndum, neque creat

póterit nos separár

ritáte Dei, quæ est

sto Jesu Dómino

IN II. NOCTU

Ex beáto Audoéno

sancti Elígii

Lectio iv.

TEmpore quo b

lígius Ecclésiæ

est datus, ab eo n

córpora inventa

sunt declaráta; ex

primum ac summu

Mártyrem Quintíni

tio sui Episcopátûs

instántiâ quæsítum,

in públicum promóv

enim locum illum fr

táret, haud procul

Viromandensi, ubi

dàm Martyr ex flúv

vátus ab Eusébia i

te fúerat tumulátus

tandem sagáci inqui

per pavimentum hù

que tentáre, sícubi

tum túmulum posset

héndere. Cúmque n

nùs indícium túmuli

ret, triduánum indix

nium; atque enìxiùs

tem cum lácrymis
, vovit non se priùs
n alimóniæ acce-
, quàm mererétur
tum votum percí-

Lectio v.

to insistens óperi,
adjutóres ejus per
Ecclésiæ tentando
ent loca, núllaque
di cáperent indí-
m eis locum quo
: suspício póterat,
ióri Ecclésiæ par-
endum designat.
anium labóre ibi
, effossâque in al-
s decem terrâ, ab
n inveniendi cór-
ituuntur. Cùm tér-
nox média fluxis-
to Elígius sárculo
e amphíbalo, cæ-
s totis cum céreis
dibus terram san-
ere mánibus; cùm
lùm ima fossæ de-
latus cavernæ hu-
pisset effódere,
rit tumbum sanè
m tegentem cor-
tum. Confestìm
mulo, tanta odó-
ntia cum immenso
e eo emanávit, ut
e sanctus Elígius
posset.

Lectio vj.

a corpus inventum
ius cum gaúdio

lacrymábili deosculátur, ac de profunda tellúre élevat, relíquias inde sibi ségregat. Dentes è maxilla languéntium medélam aufert, túmque ex dentis radíce gutta sánguinis exívit. Clavos prægrandes è cérebro ceterísque ártubus avulsos, & capillos ejusdem velut sacras relíquias sibi servávit. Deindè pállio holosérico obvolútum corpus ponè altáre cóndidit, tumulúmque ex auro argentóque & gemmis miro ópere désuper fabricávit. [Anno autem millésimo ducentésimo vigésimo octávo, postrídie Apostolórum Philippi & Jacóbi, corpus sancti Mártyris è loco ubi illud beátus Elígius posúerat, elevátum est, & in conspícua parte Chori, unà cum corpóribus Sanctórum Victoríci Mártyris, & Cassiáni Æduensis Epíscopi collocátum est. Sed & anno millésimo ducentésimo quinquagésimo séptimo sacræ Relíquiæ, coram Sancto Ludovico & Regni procéribus, de véteri in novam translátæ Basílicam, supra majus Altáre honorificentíssimè pósitæ sunt, ibíque assíduo populórum concursu & veneratióne frequentantur].

IN III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.
Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore: Accessérunt quidam Sadducæórum qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.
26. in 2. ad Corinth.

QUid de ipso Christo loquor; cùm suis quoque discípulis largítus sit, ut post mortem célebres essent & clari? Ubi est, quæso, Alexandri sepulcrum? Servórum autem Christi sepulcra spléndida sunt, & dies quibus mórtui sunt, máximi festi habentur, atque ab ómnibus religiósè celebrantur. Quin sepulcra servórum crucifixi régiis aulis sunt splendidióra, non amplitúdine solùm & splendóre ædificiórum, nam étiam in hoc súperant: sed quod majus est, accedéntium stúdio. Nam & is qui púrpurâ indútus est, ad illa sepulcra se confert, ut ea amplectátur: abjectóque fastu supplex sanctos deprecátur, ut ipsi apud Deum sibi præsídio sint: atque id non Romæ solùm fieri quíspiam víderit, sed étiam Constantinópoli. Nam & hîc quoque Constantínum Magnum fi-lius ipsíus ingenti se affectúrum exist si eum in Piscatóri bulo depóneret: quod in régiis j sunt Imperatóribu in túmulo Piscatór ipsi Imperatóres: infidélibus planum tes, majórem in ctióne futúram Pis excelléntiam.

Lectio viij.

QUòd si cum Re pulcris hæc rum sepulcra confe lis: illîc solitúdo, lébritas multa. Qui & ipsis Imperatór lis longè præcellu multi sunt qui turb móveant, hîc conti qui invítent: illîc hîc ineffábilis volu dulce spectáculum peratórem auro an & corónâ redimítu re, astantésque exe duces, præfectos, nos, prætóres: ver præ illis longè au sunt. Simul enim a men transilíeris, lo mentem ad cœlum pernum Regem, a citum Angelórum, blímem thronum, cessam glóriam tran

Lectio ix.

EST quidem pen cipem potestas

iosdam solvat,
icula conjíciat:
m ossa non mí-
: potestátem ha-
longè præstan-
dæmonas enim
: & excrúciant,
cerbíssimis vín-
rictos solvunt.
ibunáli terribí-
cérnitur, nemo
téribus incum-
en voces & di-
, vérbera, lin-
grantes audiun-
ne admirábilem
tiam non feren-
pora gestârunt,
ipsas incorpó-
es. Pulvis, ossa,
isíbiles illas af-
ras. Vides quæ
órum étiam de-
Si tália sunt
cógita quália
. Quare ut San-
rcédem obtí-
vítia, & omni
e virtútem.
ratio.
tens sempiterne
Sanctórum tuó-
or mirábilis:
quæsumus, ut
intíni Martyris
& Elevatiónis
hodiernâ die
celebrámus, ip-
s & précibus
apud te grátiam
aleámus; Per

CANON.

Ex Concílio Aquisgra-nensi.

Ann. 816. *libr.* 1. *cap.* 124.

SUnt quidam, quibus omnis cura est de véstibus, si benè óleant, si pes laxâ pelle non fólleat: crines calamistri vestígio rotantur; dígiti de ánnulis rádiant; & ne plantas humídior via spargat, vix ímprimunt summa vestígia: tales cùm víderis, sponsos magis æstimáto quàm cléricos.

AD VESPERAS *Commem. Sanctæ Genovefæ Virgin. Ant.* Córpora. ℣. Afferentur, *ut in Communi Virgin. pag.* lxx. *Orat.* Beátæ, *ut infrà.*

Deinde Sancti Titi Pontif. Antiph. Ipsum. ℣. Elégit, *ut in Communi Pontific. p.* xxvj. *Orat.* Deus, *ut infrà.*

DIE IV. JANUARII.

[*Fit de Sancta Genovefa, (nisi fiat Officium de Dominica) & tunc j. Lectio legitur de Epistola ad Romanos, ut sequitur: Si verò sit dies Dominica, ex una fiunt tres, factâ divisione ad asteriscos* **.]

In Festo

SANCTÆ GENOVEFÆ, Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, pag. lxviij. *exceptis quæ sequuntur.*

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 9.

VEritátem dico in Christo: non méntior, testimónium mihi perhibente consciéntiâ meâ in Spíritu sancto; quóniam tristítia mihi magna est, & contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse à Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secundùm carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, & glória, & testamentum, & legislátio, & obséquium & promissa: quorum patres, & ex quibus est Christus secundùm carnem, qui est super ómnia Deus benedictus in sécula. Amen. * Non autem quòd excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ: neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii: sed in Isaac vocábitur tibi semen: id est, non qui filii carnis, hi filii Dei; sed qui filii sunt promissiónis, æstimantur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est: Secundùm hoc tempus véniam, & erit Saræ filius. Non solùm autem illa: sed & Rebecca ex uno concúbitu habens Isaac patris nostri. Cùm enim nondùm nati fuissent, aut áliquid boni egissent, aut (ut secundùm elect propósitum Dei man non ex opéribus, vocante dictum est e: major sérviet minóri scriptum est: Jacob Esaü autem ódio háb Quid ergo dicémus? quid iníquitas apud I Absit. Móysi enim Miserébor cujus mis & misericórdiam pr: cujus miserébor. Igit volentis, neque curi sed miserentis est D cit enim Scriptúra raóni: Quia in hoc excitávi te, ut ost in te virtútem m & ut annuntiétur meum in universa Ergo cujus vult mise & quem vult indúra

Lectio ij.

GEnovéfa, in agr fiensi nata, futú ctitátis à téneris ann nifesta dedit indícia. cùm vidisset sanctu mánus Autissiodor unà cum sancto Lup censi iter in Británni ciens, ad profliganc resis Pelagiánæ relí puellam Deo acceptí ac vitæ sanctitáte mam fore prædixit. siam frequenti pópu ctus Præsul ingress novéfam, impósitis bus, Christo Vi

t & consecrávit.*
xindè in dies ejus
piétas: jugis erat
abstinéntia incre-
effúsa in ægrótos
·es cáritas; patién-
s inter malevoló-
mnias semper in-
Iiraculórum dono
údine celebérrima
píritu prophético
ædixit, atque im-
Lutétiam urbem,
áliis munitióribus
:, ab Hunnórum
lâ detrimenti nihil
1. Rei veritátem,
ost témporis inter-
robávit eventus;
enovéfæ patrocínio
** Grassante dein-
, magnâ frumenti
bem & paúperes
os abundè susten-
lmirandis tot vir-
lara, ad octoginta
t ámpliùs annos in
ervitúte consénuit.
ille Stylítes ejus se
vóluit commen-
Lutétiæ sepulta est
za sanctórum Apo-
1 Petri & Pauli,
indè ipsíus Geno-
men accépit.

Sancto Tito.

Lectio iij.

n, orígine gentílem,
idem à sancto Pau-
e conversum indè
otest, quòd fílium
vocet. Interpres A-
póstolo fuisse in Evangélio
ab Hierónymo dícitur. Cómitem eum assumpsit, cùm
Hierosólymam ad Concílium se cóntulit. Paulus
Titum circumcídi nóluit,
cùm tamen subintroducti
falsi fratres id instanter
péterent. Corinthum ab eódem missus ad componendas illius Ecclésiæ controvérsias, cum timóre & paráto ad obediendum ánimo à Corínthiis exceptus
est: nihil tamen ab illis,
Magistri mores imitátus,
unquàm accípere vóluit.
Ad Paulum in Macedóniâ
tunc agentem rédiit, statímque ab eódem Corinthum dénuò missus, secundam ipsíus Epístolam ad
Corínthios détulit. Cùm
Paulus in ínsula Creta fidem prædicasset, Titum
ibi relíquit ut ea quæ deessent corrígeret, & Presbyteros per civitátes constitúeret; unde ab Eusébio
vocátur Cretæ Ecclesiárum
Epíscopus. Ad ipsum scripsit Paulus Epístolam quæ
est utriúsque ad Timótheum Epístolæ quasi compéndium: in hac enim,
sicut in illis docet Apóstolus, sed paucióribus verbis,
quæ sint Epíscopi múnia.
Constat ipsum, jubente
Paulo, in Dalmátiam profectum fuisse ad prædicandum Evangélium. Tandem

in Cretam redux, in pace, ut tráditur, mórtuus est.

Ad Bened. *Ant.* Exultábit. ℣. Lætábor. *in Communi. pag.* lxxvj.

Oratio.

BEátæ Genovéfæ natalítia veneranda, Ecclésia tua, Dómine, devóta suscípiat; & fiat glorificatiónis ejus amóre devótior, & tantæ fidei profíciat exemplo; Per Dóminum.

Deinde Comm. S. Titi. Ant. Sacerdótes. ℣. Véritas, *in Communi. p.* xxxij.

Oratio.

DEus, qui per Apostólicos beáti Titi labóres Ecclésiam tuam propagári voluisti; quæsumus ut, contínuo ejus præsídio munita, spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Christum.

Ultimò de B. Virgine Deip. pag. 308.

C A N O N.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Ann. 1215. *capit.* 16.

CLérici corónam & tonsúram hábeant congruentem, & se in officiis divínis & áliis bonis exérceant stúdiis diligenter: clausa déferant désuper indumenta, nímiâ brevitáte vel longitúdine non notanda.

DIE V. JANUA

IN VIGIL

EPIPHANI

¶ *Si venerit die nica, Officium fiet h do.*

Pridie Vesperæ d ut in Sabbato inter C cisionem & Epipha pag. 309.

Ad Matutinum I & Hymnus de Vigili phaniæ, Psalmi de

In I. & II. No Antiphonæ, ℣℣. *& ut in Dominica inte cumcisionem & E niam, pag.* 309. *Le I. Nocturni de Script. ut in Vigilia, & ex fient tres, divisione ad asteriscum* *. *Le II. Nocturni, ut in nica inter Circumci & Epiphaniam, pag.*

In III. Nocturno tiphona & ℣. *de eade minica, pag.* 311. *nes autem de Homilia Officio Vigiliæ, di factâ ad asteriscos* **, *gitur Homilia de Do pro nona Lectione:* Dómine, ℟. *viij.* An *& dicitur* Te Deum.

Ad Laudes, Psal Dominica cum Cantic clináte, *sub quinque tiphonis, infrà, ad des; nec fit Comme tio de Dominica: r ut in Vigilia.*

loras Psalmi de
a : reliqua ut in
Ad Primam non
Symbolum Qui-

igilia venerit aliâ
Officium ut se-

ATUTINUM.
t. Dóminum Re-
gnum super om-
ram, * Veníte,
s. Ps. 46.
us Veníte. pag. 2.
. Jam nata lux,
.
i & Antiphona de
.
avertentur ad Dó-
niversi fines terræ:
dorábunt in con-
us universæ famí-
um. Ps. 21.
tola beáti Pauli
li ad Romános.
io j. Cap. 9.
itaque mihi: Quid
uc quéritur? vo-
nim ejus quis resi-
homo! tu quis es
ndeas Deo? Num-
t figmentum ei qui
: Quid me fecisti
non habet potestá-
lus luti ex eádem
ere áliud quidem
onórem, áliud ve-
ntuméliam? Quòd
, volens osténdere
notam fácere po-
suam, sustínuit in
atiéntia vasa iræ

apta in intéritum; ut osténderet divítias glóriæ suæ in vasa misericórdiæ quæ præparávit in glóriam. Quos & vocávit nos non solùm ex Judæis, sed étiam ex géntibus, sicut in Osée dicit: Vocábo non plebem meam, Plebem meam; & non diléctam, Diléctam; & non misericórdiam consecútam, Misericórdiam consecútam. Et erit in loco ubi dictum est eis: Non plebs mea vos; ibi vocabuntur Fílii Dei vivi.

℟. Dómine, ad te gentes vénient ab extrémis terræ, & dicent: * Verè mendácium possedérunt patres nostri. ℣. Commutavérunt veritátem Dei in mendácium; & serviérunt creatúræ pótiùs quàm Creatóri. * Verè. Jerem. 16. Rom. 1.

Lectio ij.

ISaías autem clamat pro Israel: Si fúerit númerus filiórum Israel tanquàm aréna maris, relíquiæ salvæ fient. Verbum enim consúmmans & abbrévians in æquitáte: quia verbum breviátum fáciet Dóminus super terram: & sicut prædixit Isaías, Nisi Dóminus sábaoth reliquisset nobis semen, sicut Sódoma facti essémus, & sicut Gomorrha símiles fuissémus. * Quid ergo dicémus? Quòd gentes quæ non sectaban-

tur justítiam, apprehendérunt justítiam, justítiam autem quæ ex fide est: Israel verò sectando legem justítiæ, in legem justítiæ non pervénit. Quare? Quia non ex fide, sed quasi ex opéribus: offendérunt enim in lápidem offensiónis, sicut scriptum est: Ecce pono in Sion lápidem offensiónis & petram scándali: & omnis qui credit in eum, non confundétur.

℟. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum & Matrem ejus, & * Vade in terram Israel: † Defuncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri. ℣. Surge & egrédere de terra hac, revertens in terram nativitátis tuæ. * Vade. Glória. † Defuncti. *Matth.* 2. *Gen.* 31.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore: Defuncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum & Matrem ejus, & vade in terram Israel. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Comm. in Matth. l. 1. *c.* 2.

DEfuncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri. Ex hoc loco gimus non solùm dem, sed & sacer scribas eódem tém cem Dómini fuiss tátos. Qui consurg cépit Púerum & ejus, & venit in Israel. Non dixit, filium suum & suam; sed Púerum trem ejus, quasi nu non marítus. * Et habitávit in civitá vocátur Názareth, u plerétur quod dict per Prophétas: Q Nazaræus vocábitu xum de Scriptúris p exemplum, nunqua ret, Quod dictum Prophétas; sed simp Quod dictum est p phétam: nunc aut ráliter Prophétas v ostendit se non ve Scriptúris sumpsiss sensum. ** Naz Sanctus interpretátu ctum autem Dómin túrum, omnis Sc comménorat. Póssu áliter dícere, quòd eísdem verbis jux bráicam veritátem i scriptum sit: Exiet v radíce Jesse, & Na de radíce ejus cons

Te Deum. *pag.* 9

AD LAUD

¶ *Nisi sit dies Don fit* Semiduplex, &

mi de Feria, *cum* Inclináte, *sub Ansóla* 4. f. Magnifi-
Si sit Dominica, *Antiphona sequen-*

iona, 7. *toni*. d.
mſpice, Jerúſa-
ı, ad Orientem, &
:unditátem à Deo
entem. *Baruch*. 4.
1. a. Viri ſublímes
:ansíbunt, & tui
éque deprecabun-
:um in te eſt Deus,
ſt abſque te Deus.
.
:. D. Reddam pó-
ium electum, ut
omnes in nómine
, & sérviant ei hú-
o. *Sophon*. 3.
ı. f. Magnificábor.
ticum Iſ. 55.
te aurem veſtram,
te ad me : * audi-
vet ánima veſtra.
am vobiſcum pa-
ıpiternum,* & mi-
as David fidéles.
ſtem pópulis dedi
ducem ac præce-
:éntibus.
ʒentem quam ne-
vocábis,* & gen-
te non cognové-
. te current;
:r Dóminum Deum
& Sanctum Iſrael,
rificávit te.
ı Patri.
Magnificábor, &

notus ero in óculis multárum géntium ; & ſcient quia ego Dóminus. *Ezech*. 38.

Ant. 8. c. Véniet ómnis caro ut adóret coram fácie mea. *Iſai*. 66.

Capitulum. Iſaï. 65.

QUæſiérunt me qui antè non interrogábant: invenérunt qui non quæſiérunt me. Dixi : Ecce ego, ecce ego ; ad gentem quæ non invocábat nomen meum.

Hymnus. O ter beáta. *ſuprà pag*. 306.

℣. Regnábit Deus ſuper gentes ; ℟. Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. *Pſ*. 46.

Ad Bened. *Ant*. 8. c. Filii Iſrael & filii Juda ſimul vénient, & apponentur ad Dóminum fœdere ſempiterno, quod nullâ oblivióne delébitur. *Jer*. 50.

Non dicuntur Preces.

Oratio.

COrda noſtra, quæſumus, Dómine, ventúræ feſtivitátis ſplendor illuſtret ; quo mundi hujus ténebris carére valeámus, & perveníre ad pátriam claritátis ætérnæ ; Per Dóminum.

Commemoratio de Virg. Deipara.

AD HORAS.

Duplex.

Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Circúmspice, Jerúsalem.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de Maria Vírgine. *Matth.* 1.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi.

Ann. 1565. *part.* 2. *tit.* 23.

NE in hábitu clericáli aut studiósiùs exquisíta cultûs elegántia, aut nimìs abjecta negligéntia, & affectátæ sordes appáreant. In omni vestítu color tantùm niger adhibeátur; nisi fortassè álium colórem requírat dignitátis gradus.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Viri sublímes.

Capitulum. Sophon. 2.

ATtenuábit Dóminus omnes deos terræ; & adorábunt eum viri de loco suo, omnes ínsulæ géntium.

℟. *br.* Confundantur omnes * Qui adórant sculptília; ℣. Et qui gloriantur in simulácris suis. * Qui adórant sculptília. Glória. ℟. Confundantur.

℣. Tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: ℟. Nimìs exaltátus es super omnes deos. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Reddam pópulis.

Capitulum. Is.

COnvertímini : & salvi éritis fines terræ; quia eg & non est álius. metipso jurávi : I tur de ore meo justí bum, & non rev quia mihi curvábi ne genu, & jurábi lingua.

℟. *br.* Omnes * Plaúdite mánibus biláte Deo in vo tatiónis. * Plaúdit bus. Glória. ℟. gentes. *Ps.* 46.

℣. Ipse est I Deus; ℟. Et ad eum. *Ps.* 44.

AD NON

Ant. 8. c. Vénie

Capitulum. Je

VOcábunt Je sólium Dóm congregabuntur : omnes gentes in Dómini in Jerúsa non ambulábunt p vitátem cordis sui

℟. *br.* Vacáte déte, * Quóniam Deus. ℣. Exaltá géntibus, & exal terra, * Quóniam Deus. Glória. ℟. *Ps.* 45.

℣. Confitébor pópulis, Dómine. psalmum dicam tibi tibus. *Ps.* 56.

DIE VI. JANUARII.

I EPIPHANIA DOMINI.

Duplex primæ Classis.

IMIS VESPERIS.
ſalmi de Feria.
iphona 1. *toni.* J.
ıda, ſtérilis quæ non
is: decanta laudem,
n pariébas; quóniam
filii deſertæ magis
ejus quæ habet vi-
ſaï. 54.
. 2. D. Diláta locum
i tui: ad déxteram
ad lævam penetrá-
ſemen tuum gentes
tábit. *Iſaï.* 54.
. 3. a. Dices in corde
Quis génuit mihi
ſtos quis enutrívit?
ıbi erant? *Iſaï.* 49.
4. E. Erunt reges
tui, & regínæ nu-
uæ: vultu in terram
adoıábunt te, &
m pedum tuórum
Iſaï. 49.
. 5. a. Vidébunt gen-
tum tuum; & eris
glóriæ in manu Dó-
& diadéma regni in
Dei tui. *Iſaï.* 62.

Capitulum. Iſaï. 55.

Ecce gentem quam neſciébas, vocábis: & gentes quæ te non cognovérunt, ad te current, propter Dóminum Deum tuum, & Sanctum Iſrael, quia glorificávit te.

℞. Cívitas Dei, luce ſplendidâ fulgébis. * Natiónes ex longinquo ad te vénient, & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum. ℣. Deus viſitávit súmere ex géntibus pópulum nómini ſuo. * Natiónes. Glória. *Repetitur* ℞. Civitas, *uſque ad* ℣. Deus. *Tob.* 13. *Act.* 15.

Hymnus.

Vatum dicta patent: mortis in umbra
Gens ſopíta, novo lúmine ſurgit:
Antíqui pópulus fœderis exul,
Nunc ad ſancta venit fœdera conſors.

VOBIS, ecce, Magi, stella refulget
Sulcans æthéreas ígnibus auras:
Confestìm mónitis ite vocáti,
Ignótas Púeri quærere cunas.
SURGUNT præcípites: prompta moràri
Mens nescit: próperant sídere jussi:
Felíces, plácito múnere, totas
In se primítiis dúcere gentes.
NEC spes ire citos írrita fallit
Ad parvæ véniunt mœnia Béthlem:
Illîc quem rénuit plebs sua regem
En, Stellâ duce, gens éxtera noscit.
CÆCIS ergò micat géntibus orta,
O Judæa, tuis, lux nova, damnis:
Sic germen spúrium, fœtus adulter,
Natívæ inséritur ramus olívæ:
NOSTRÆ, sæpè, Deus, lux tua menti
Illuxit, nec adhùc súbdita cessit:
Tandem tolle moras, subde rebellem;
Accrescátque tuis victa triumphis.
TE festíva, Pater, cántica laudent,
Qui miro récre[...]
gentes:
Laudent te, Gé[...]
quoque sem[...]
Compar Sancte, [...]
Flamen.
Amen.

℣. Annuntiá[...] justitiam Dómi[...] pulo qui nascér[...] fecit Dóminus.

Ad Magnif.
Surge, illuminá[...] lem; quia ve[...] tuum: super te o[...] minus, & glória[...] vidébitur; & a[...] gentes in lúmin[...] lelúia. *Isai.* 60.

Oratio infrà [...]

AD COMPLET[...]

Psalmi de [...]

Hymnus. Mu[...] *pag.* 164.

Doxolog.
Qui te revélas[...]
Jesu, tibi, sit gl[...]
Cum Patre & alm[...]
In sempiterna sé[...]
Amen.

Et dicitur per [...] *ad omnes Hora*[...] *Hymnorum ejusd*[...]

A D MATUT[...]

Dictis secret[...] Ave. Credo. *di*[...] *voce*: Dómine, l[...] &c. Deus, in ad[...] &c. *deindè, omis*[...] *torio & Psalmo* [...] *citur Hymnus* [...] dicta. *ut suprà p*[...]

NOCTURNO.

lfferte. *pag.* 86.
7. a. Afferte Dó-
óriam & honórem;
Dóminus Rex in
1 *Pf.* 28.
:us noster, *pag.* 96.
3. a. Veníte & vi-
:ra Dómini, quæ
rodígia super ter-
f. 45.
nnes gentes, *pag.*

2. D. Psállite Deo
psállite: psállite
tro, psállite; quó-
.ex omnis terræ
f. 46.
nnis terra adóret
llat tibi: ℟. Psal-
at nómini tuo. *Pf.*

saía Prophéta.

o j. Cap. 55.

es sitientes, veníte
aquas: & qui non
argentum, prope-
nite & comédite.
émite absque ar-
absque ulla com-
ie vinum & lac.
pénditis argentum
ánibus, & labó-
:rum non in satu-
Audíte audientes
comédite bonum,
tábitur in crassitú-
na vestra. Incliná-
1 vestram, & ve-
me: audíte, & vi-
na vestra, & fé-
riam vobiscum pactum sempiternum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus.

℟. Vénient pópuli multi, & gentes robustæ * Ad quærendum Dóminum exercítuum in Jerúsalem, & deprecandam fáciem Dómini. ℣. Cùm natus esset Jesus in Béthlehem Juda, ecce Magi ab Oriente venérunt Jerosólymam. * Ad quærendum. *Zach.* 8. *Matth.* 2.

Lectio ij. Cap. 60.

Surge, illumináre, Jerúsalem; quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos: super te autem oriétur Dominus, & glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortûs tui. Leva in circúitu óculos tuos, & vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longè vénient, & fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis & áffiues, & mirábitur & dilatábitur cor tuum; quandò convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian &

Epha : omnes de Saba vénient, aurum & thus deferentes, & laudem Dómino annuntiantes.

℟. Venérunt Magi Jerosólymam dicentes : Ubi eſt qui natus eſt rex Judæórum ? * Vídimus ſtellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum. ℣. Oriétur ſtella ex Jacob, & conſurget virga de Iſrael : de Jacob erit qui dominétur. * Vídimus ſtellam ejus. *Matth.* 2. *Num.* 24.

Lectio iij. Cap. 61. & 62.

GAudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo : quia índuit me veſtimentis ſalútis ; & indumento juſtítiæ circúmdedit me, quaſi ſponſum decorátum corónâ, & quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. Sicut enim terra profert germen ſuum, & ſicut hortus ſemen ſuum gérminat, ſic Dóminus Deus germinábit juſtítiam & laudem coram univerſis géntibus. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúſalem non quieſcam, donec egrediátur ut ſplendor Juſtus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam : * Habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta eſt eis.

℣. Ténebræ tra
& verum lumen j
* Habitántibus.
Habitántibus. *Iſ.* 9

IN II. NOCT

Pſ. Magnus
pag. 137.

Ant. 2. D. S
nomen tuum, I
& laus tua in fin
Pſ. 47.

Pſ. Deus, judícii
pag. 100.

Ant. 1. G. Rege
& Inſulæ múnera
reges Arabum &
na addúcent. *Pſ.*

Hîc dicitur i
ſemel Invitatori
quitur :

Invit. Ipſe eſt
Deus noſter ; * Ve
rémus. *Pſ.* 94.

Pſalm. Veníte.
g. *pag.* 2.

Poſt Glória Pa
titur integrè &
vitatorium Ipſe e
nus, &c. *Deindè*
quitur :

℣. Adorábunt
nes reges terræ ;
gentes ſérvient ei
Sermo ſancti Leó

Serm. 2. *de Epip*

Lectio iv

GAudéte in
dilectíſſimi
dico, gaudéte ;
brevi intervallo
poſt ſolemnitáten
tátis Chriſti, feſt

nis ejus illuxit : &
in illo die Virgo
, in hoc mundus
Verbum enim ca-
mi sic susceptiónis
mperávit exórdia,
Jesus, & credén-
nifestus, & perse-
s esset occultus.
ergo cœli enarra-
lóriam Dei, & in
erram sonus veri-
it; quandò & pa-
exércitus Angeló-
atóris éditi annun-
páruit, & Magos
dorandum prævia
duxit : ut à solis
e ad occásum veri
nerátio coruscáret;
um fidem & regna
per Magos disce-
Románum Impé-
latéret.
itcit lumen, & va-
vocávit illud, &
i in tremóre. Stel-
æ sunt, & luxé-
m jucunditáte qui
. * Hic est Deus
r non æstimábitur
ersùs eum. ℣. Ecce
m víderant Magi
te, antecedébat
e dum véniens sta-
ubi erat Puer. *
uch. 3. *Matth.* 2.
Lectio v.
& sævítia Heró-
volens primórdia
sibi regis extín-
huic dispensatióni
néfciens serviébat : ut dùm atróci intentus facínori, ignótum sibi Púerum indiscrétâ infántium cæde perséquitur, annuntiátum cœlitùs Dominatóris ortum insígnior ubíque fama loquerétur; quam promptiórem ad narrandum diligentiorémque faciébat, & supernæ significatiónis nóvitas, & cruentíssimi persecutóris impiétas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus est; ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occultam grátiam vocarétur; & quæ nondùm ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio recíperet veritátem.

℟. Videntes stellam Magi gavísi sunt gaúdio magno valdè : & intrantes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus; & * Procidentes adoravérunt eum. ℣. Quóniam Dómini est regnum, & ipse dominábitur géntium. * Procidentes. *Matth.* 2. *Ps.* 21.

Lectio vj. Cap. 4.

AGnoscámus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis nostræ fideíque primítias, & exultántibus animis beátæ spei inítia celebrémus. Exindè enim in ætérnam hæreditátem cœpimus introíre : exindè no-

bis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; & véritas quam Judæórum obcæcátio non recépit, ómnibus natiónibus lumen suum invexit. Honorétur ítaque à nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit: & quem Magi infantem veneráti sunt in cunábulis, nos Omnipotentem adorémus in cœlis. Ac sicut illi de thesauris suis mysticas Dómino múnerum spécies obtulérunt: ita & nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

℟. Magi, apertis thesauris suis, * Obtulérunt ei múnera, aurum, thus & myrrham. ℣. De Saba vénient, aurum & thus deferentes, & laudem Dómino annuntiantes. * Obtulérunt. Glória. * Obtulérunt. *Matth.* 2. *Is.* 60.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Fundamenta. *p.* 138.

Ant. 7. d. Ecce alienígenæ & Tyrus & pópulus Æthíopum, hi fuérunt illîc. *Ps.* 86.

Ps. Cantáte. *pag.* 47.

Ant. 6. c. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, in ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Ps. Dóminus regnávit, exultet. *pag.* 49.

Ant. 5. a. Annuntiavé-

runt cœli justítiam e
vidérunt omnes póp
riam ejus. *Ps.* 96.

℣. Pópuli confite
tibi, Deus, ℟. In æ
& in séculum séculi.

Léctio sancti Eva
secundùm Matth

Lectio vij. Cap.

CUm natus esse
in Béthlehem J
diébus Heródis regi
Magi ab Oriente ve
Jerosólymam dice
Ubi est qui natus
Judæórum? Et rélic

Homília sancti Gr
Papæ.

Homil. 10. *in Evan*

IN ómnibus signi
vel nascente Dó
vel moriente, mo
sunt, considerandun
est, quanta fúerit i
rumdam Judæórum
durítia, quæ nec p
phetíæ donum, nec
rácula agnóvit.
quippe elementa au
suum venisse testát
Ut enim de eis qu
usu humáno loquar:
hunc cœli esse co
runt, quia prótinùs
misérunt. Mare cog
quia sub plantis e
calcábile præbuit.
cognóvit, quia eo m
contrémuit. Sol cog
quia lucis suæ rádi
condit. Saxa & p
cognovérunt, quia te

jus scissa sunt. In-
gnóvit, quia hos
:bat mórtuos, réd-
tamen hunc quem
m ómnia insensibí-
nta sensérunt, ad-
délium Judæórum
eum esse mínimè
int.
ámus insipientes,
., errantes; * Cùm
:nígnitas & humá-
ipáruit Salvatóris
:i, secundùm suam
:diam salvos nos
Omnes nos quasi
vimus; unusquis-
am suam decliná-
:m. *Tit.* 3. *Is.* 53.
io viij. §. 3.
:tivitáte Regis no-
:ógnitâ, Heródes
a argumenta con-
ne terréno regno
r. Renuntiári sibi,
invenirétur, pós-
doráre eum velle
t, ut hunc, si in-
ossit, extinguat.
ta est humána ma-
ra consílium divi-
Scriptum quippe
. est sapiéntia, non
ntia, non est con-
:ontra Dóminum.
quæ appáruit stel-
;os perdúcit: na
;em repériunt, mú-
erunt; &, ne redí-
Ieródem débeant.
is admonentur: síc-
:t Jesum quem quæ-
rit Heródes, inveníre non possit. Cujus persónâ qui álii quàm hypócritæ designantur? qui dum fictè quærunt, inveníre Dóminum nunquam merentur.

℟. Dignos nos fecit Deus in partem sortis sanctórum in lúmine. * Erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ. ℣. Laudáte Dóminum, omnes gentes, quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus. * Erípuit. Glória. *Repetitur* ℟. *usque ad* ℣. *Coloss.* 1. *Ps.* 116.

Lectio ix. §. 6.

MAgi aurum, thus & myrrham déferunt. Aurum, quippe Regi cóngruit: thus verò in Dei sacrifícium pónitur: myrrhâ autem mortuórum córpora condiuntur. Eum ergo Magi quem adórant, étiam mysticis munéribus prædicant; auro regem, thure Deum, myrrhâ mortálem... Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum; ut hunc ubíque regnáre fateámur: offerámus thus; ut credámus, quòd is qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxtitit; offerámus myrrham; ut eum quem crédimus in sua divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuisse carne mortálem.

Te Deum. *pag.* 9.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Antiphona, I. *toni*. g.

VOluit Deus notas fácere divítias glóriæ sacramenti hujus in géntibus, quod est Christus. *Coloss.* I.

Ant. 2. D. Qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illuxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei. *II. Cor.* 4.

Ant. 3. a. Grátia quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora seculária, manifestáta est nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri. *II. Tim.* I.

Ant. 4. E. Ut osténderet.

Canticum. Isaï. 49.

LAudáte, cœli, & exulta, terra: * jubiláte, montes, laudem.

Quia consolátus est Dóminus pópulum suum; * & paúperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus: * & Dóminus oblítus est meî.

Numquid oblivisci potest múlier infantem suum; * ut non misereátur fílio úteri sui?

Et si iila oblíta fúerit; * ego tamen non obliviscar tuî.

Ecce in mánibus meis descripsi te: * mu[illegible] ram óculis meïs s[illegible]

Venérunt struct * destruentes te & tes à te exibunt.

Leva in circúit tuos, & vide: * isti congregáti sur runt tibi.

Vivo ego, dici nus; * quia ómn velut ornamento v & circúmdabis tibi si sponsa.

Quia deserta tu litúdines tuæ, & t næ tuæ, * nunc erunt præ habitató

Et longè fugab qui absorbébant t

Adhuc dicent in tuis fílii sterilitátis Angustus est mihi fac spátium mihi tem.

Et dices in cor * Quis génuit mih

Ego stérilis & riens, transmigrát ptíva: * & istos q trívit?

Ego destitúta & & isti ubi erant?

Ant. Ut osténd vítias glóriæ suæ, nos non solùm ex sed étiam ex g *Rom.* 9.

Ant. 5. a. Appá peccáta nostra tólle páruit, ut dissolva diáboli. I. *Joann.* 3

lum I. Petr. 2.
enus electum, re-
sacerdótium, gens
opulus acquisitió-
irtútes annuntié-
ui de ténebris vos
n admirábile lu-
.

Hymnus.

s umbris, & sine
ere
ictæ, vos Deus
at:
rto nuntiátur
ata spes salútis.
Redemptor, páf-
æmulis,
guntur, lúmine
i,
pinquant, gen-
ue
bi consecrantur.
uprémum, vérti-
dito,
entes, múnera
unt:
oonórum, quot
is,
refers potióra
is!
rta fulget lux fi-
cræ:
n rerum vota pe-
um
ntur, caritásque
o fovet igne cor-

hriste, fines orbis
timos
nandum te céle-
Deum
nguâ te canentes
Mente tibi famulentur unâ.

Laus summa Patri,
súmmaque Fílio:
Sit, sancte, compar laus
tibi, Spíritus:
Per te fidéles qui creantur,
Da fidei prétium reportent.
Amen.

℣. Pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem; ℟. Afferte Dómino glóriam nómini ejus. *Ps.* 95.

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Visitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis: allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die Unigénitum tuum géntibus stellâ duce, revelasti: concéde propítius, ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplandam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

Hymnorum doxologia.

Qui te revélas géntibus,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Vóluit Deus.

In ℟. *br.* ℣. Qui te revélas géntibus.

C A N O N.

Ex Concílio Ephesíno.

Part. 2. *Anno* 431.

QUóniam Christus Rex & Deus est, & mortem ob passiónis dispensatiónem gustávit, múnera mysteriórum sunt indícia. Offerunt Magi aurum, cognoscentes ipsum esse Regem : ófferunt thus, norunt enim se Deo offerre : ófferunt myrrham, propter mortem in mystério Passiónis.

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Qui dixit.

Capitulum I. Paral. 16.

FAmíliæ populórum, afferte Dómino glóriam & impérium : date Dómino glóriam nómini ejus : leváte sacrifícium, & veníte in conspéctu ejus, & adoráte Dóminum in decóre sancto.

℟. *br.* Benedícite, gentes, Deum nostrum: * Allelúia, allelúia. ℣. Et audítam fácite vocem laudis ejus. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Benedícite. *Ps.* 65.

℣. In conspéctu géntium revelávit justítiam suam ; ℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

A D S E X T A M.

Ant. 3. a. Grátia.

Capitulum. I. *Joann.* I.

VIta manifestáta est, & vídimus & testámur : & annuntiámus vobis vitam ætern‍am quæ era[t] Patrem, & appáru[it]

℟. *br.* Benedic[tus qui] venit in nómine I[…] * Allelúia, alleli[…] Deus Dóminus, & [illuxit] nobis; * Allelúia, [*] Glória. ℟. Benedic[tus]. 117.

℟. Accédite ad [eum, et] illuminámini ; ℟. [Et facies] vestræ non confun[dentur]. *Ps.* 33.

A D N O N [A M.]

Ant. 5. a. Appá[ruit].

Capitulum. Isaï.

DEdi te in fœdu[s popu]li, ut suscitár[es ter]ram, & possidéres h[æredita]tes dissipátas ; ut [diceres] his qui vincti sunt : [Exite] & his qui in ténebr[is : Re]velámini.

℟. *br.* Dóminus [dixit ad] me : Fílius meus es [tu. *] Allelúia, allelúia. [℣. Po]stula à me, & dab[o tibi] gentes hæreditátem [tuam. *] Allelúia, allelúia. [Glória.] ℟. Dóminus. *Ps.* 2.

℣. Spécie tuâ & p[ulchri]túdine tuâ intende, [pro]spere procéde & reg[na.] *Ps.* 44.

A D II. V E S P E[R A S.]

Psalmi de Dom[inica,] excepto ultimo, cuj[us loco] dicitur Laudáte [Domi]num, omnes gentes. *[Ps. 116.]*

Antiphona, 1. *toni*

MYstérium quo[d abs]cónditum fuit [...]

ıerationibus, nunc
átum eft. *Coloff.* 1.
2. D. Gentes quæ
ıbantur juftítiam,
ıdérunt juftitiam;
ı autem quæ ex fi-
Rom. 9.
3. 2. In Chrifto Je-
qui erátis longè,
s propè; ipfe enim
noftra qui fecit ú-
num. *Ephef.* 2.
4. E. Non eft dif-
Judæi & Græci:
em Dóminus óm-
ives in omnes qui
t illum. *Rom.* 10.
5. C. Salvátor nof-
us omnes hómines
lvos fieri, & ad
ıem veritátis vení-
im. 2.

itulum. Iſ. 57.
c dicit Excelfus &
ıblímis, hábitans
item: Creávi pacem
ongè eft & qui pro-
fanávi eum.

Hymnus.

MA victrícis fidei
corona,
i! cœlo céleres vo-
nte,
vos laudem, fidei-
e primos
a triumphos.
s dolor, cùm vos
éluti vagantem
is circùm vada cæ-
navem)
ns vultum dúbios
Hiemalis

viárum
Stella relíquit.
Sed fides vincit: Sóly-
mis euntes
Sidus affurgens récreat:
domóque
Infidet, Regem púerum
revélans
Lúmine prono.
Dona dant facro pre-
tiófa fenfu:
Thure dùm Numen cele-
brátur; auro
Rex; homo, myrrhâ;
melióra donis
Péctora libant.
Ne, Sion, ultrà ftérilis
vocáre:
Surget afflictæ tibi multa
proles:
Afflues natis: réfera pa-
rentis
Géntibus ulnas.
Separans olìm páries
folútus
Ambo nunc corpus có-
eunt in unum:
Díffiti pridèm pópuli re-
vincit
Fœdera Chriftus.
Summa laus Patri, fi-
mul æqua Nato
Ad Fidem gentes hódie vo-
canti:
Omne, non impar, tibi
fit per ævum
Glória, Flamen.
Amen.
℣. Pópulus quem non
cognóvi, fervívit mihi;
℟. In audítu auris obedívit
mihi. *Pf.* 17.

Ad Magníf. *Ant.* 1. A. Manifestè magnum est pietátis sacramentum, quod manifestátum est in carne, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo: allelúia. *I. Tim.* 3.

Si sit Sabbatum, non fit Commemoratio Dominicæ intra Octavam Epiphaniæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica, reliqua ut heri.

¶ De Dominica *intrà Octavam Epiphaniæ, (in quamcumque diem Octava inciderit) fit Officium ut notatur infrà.*

Sabbato præcedenti, ad Vesp. (nisi sit dies Epiphaniæ) dicuntur Psalmi de Sabbato, sub Antiphonis I. Vesperarum diei Festi.

Capitulum. Dan. 2.

SUscitábit Deus cœli regnum quod in ætérnum non dissipábitur; & regnum ejus álteri pópulo non tradétur: comminuet autem, & consúmmet univérsa regna hæc; & ipsum stabit in ætérnum.

Hymn. Vatum, *pag.* 327.

℣. Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi: ℟. Virga directiónis virga regni tui. *Ps.* 44.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Hæc dicit Dóminus: Stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in Patrem, & ipse erit mihi in Fil[ium]. *Reg.* 7.

Oratio infrà ad[...]

Non fit Comm.

DOMIN[ICA]
intra Octa[vam]
EPIPHA[NIÆ]

AD MATUTI[NUM]

Invit. Christum manifestátum. * adorémus *I. Ti[m]*

Ps. Veníte, *pa[g]*

Hymn. Vatum,

Psalmi de Do[minica]

IN I. NOCT[URNO]

Ant. 2. D. O [...]tium! inter cu[ncta sa]piéntes & in uni[versis re]gnis nullus est sí[milis tibi]. *Jer.* 10.

℣. Omnis terr[a adóret] te, & psallat tibi; [psal]mum dicat nómin[i tuo]. 65.

¶ *Hâc die & [...]bus intra Octava[m legi]tur Epistola prim[a ad Co]rinthios, quæ ha[...] Officium Octavæ [...]nes verò, si quæ [...]de Epistola ad R[...] prætermittuntur. [...]ria de I. Noctu[rno] Epiph. pag. 329.*

IN II. NOCT[URNO]

Ant. 1. a. Fa[ctum est] regnum hujus m[undi Do]mini nostri & Ch[risti ejus]. *Apoc.* 11.

℣. Adorábunt [eum om]nes Reges terræ, [om]gentes sérvient ei.

ſancti Leónis Papæ.
4. *de Epiph. cap.* 1.
Lectio iv.
roborandum fidem,
quæ contra omnes
niebátur erróres, ex
geſtum eſt divíni
consílii, ut gens in
qua orientális pla-
ióne conſiſtens, quæ
ıdórum síderum ar-
lébat, ſignum nati
ui ſupra omnem Iſ-
et regnatúrus, accí-
Nova étenim cláritas
lagos ſtellæ illuſtrió-
áruit, & intuéntium
ita admiratióne ſui
oris implévit, ut ne-
m ſibi crédereat ne-
lum, quod tanto
oátur indício. Præ-
em, ſicut res dócuit,
iráculo grátia Dei;
Chriſti Nativitátem
à adhuc Béthlehem
diciſſet; jam illam
ris géntibus inferé-
, quod nondùm pó-
umáno elóquio díſ-
elo faciébat evange-
cognoſci.
mittit, *pag.* 331.
tio v. Cap. 2.
amvis autem divínæ
ignatiónis eſſet hoc
, ut agnoſcíbilis gén-
éret Natívitas Salva-
id intelligendum ta-
íráculum ſigni, po-
r Magi étiam de an-
Bálaam prænuntia-
tiónibus commonéri; ſcien-
tes olim eſſe prædictum, &
célebri memóriâ diffamá-
tum: Oriétur ſtella ex Ja-
cob, & exurget homo ex
Iſrael, & dominábitur gén-
tium. Tres ítaque viri, ful-
góre insóliti síderis divíni-
tùs incitáti, prævium mi-
cantis lúminis curſum ſe-
quuntur, exiſtimantes ſe
ſignificátum Púerum Jero-
sólymis in civitáte régia re-
pertúros. Sed, cùm eos hæc
opínio fefelliſſet, per Ju-
dæórum Scribas atque Do-
ctóres, quod ſacra de ortu
Chriſti prænuntiáverat Scri-
ptúra, didicérunt: ut gé-
mino teſtimónio confirmá-
ti, ardentióri fide expéte-
rent, quem & ſtellæ clári-
tas & Prophetíæ manifeſtá-
bat auctóritas.

℞. Videntes, *pag.* 331.

Lectio vj.

PRoláto autem divíno oráculo per reſponſa Pontíficum, & declarátâ Spíritûs voce quæ dicit: Et tu, Béthlehem terra Juda, non es mínima inter príncipes Juda; ex te enim éxiet dux qui regat pópulum meum Iſrael: quàm fácile, & quàm cónſequens fuit ut Hebræórum próceres créderent quod docébant! Sed appáret illos carnáliter cum Heróde ſapuiſſe, & regnum Chriſti commúne cum hujus mundi po-

testátibus æstimasse: ut & isti temporálem sperárent ducem, & terrénum metúeret ille consortem. Supérfluo, Heródes, timóre turbáris; & frustrà in suspectum tibi Púerum sævíre molíris. Non capit Christum régio tua; nec mundi Dóminus potestátis tuæ scep̄tri est contentus angústiis. Quem in Judæa regnáre non vis, ubíque regnat: & felíciùs ipse regnáres, si ejus império ipse subderéris.

℟. Magi, *pag.* 332.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile in ómnibus séculis: benedictus es in throno regni tui. *Dan.* 3.

℣. Pópuli confitebuntur tibi, Deus, ℟. In æternum & in séculum séculi. *Ps.* 44.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore: Puer crescébat & confortabátur, plenus sapiéntiâ; & grátia Dei erat in illo. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Hom. in hoc Ev. inter Hiem.

QUòd Dóminus per omnes annos cum paréntibus in Pascha Jerosólymam venit, humánæ nimírùm est humilitátis indícium. Hóminis ad offerenda I ciórum spirituá concúrrere, & suum oratiónil míisque sibi con fúsis. Fecit ergo inter hómines h quod faciendun bus per Angel verat Deus. Se legem quam nobis qui puri h mus, servandur nia quidquid D osténderet. Sequ tur iter humán satiónis ejus, glóriam delectá ri. Quòd ipse in templo sedit Doctórum aúdi térrogans illos, est humilitátis imò étiam exími dæ humilitátis Dei quippe virtu piéntia æterna q tùs lóquitur: E tia hábito in co hómine indúta a dos hómines ad gnáta est; ut ni mínibus, quamv ingénio præditis riam discendi mam prærogáret

℟. Remansit in Jerúsalem, & novérunt paren & post tríduum runt illum in t dentem in médi

tem, audientem illos, & interrogantem eos. ℣. Sapiéntia in médio pópuli sui gloriábitur, & in Ecclésiis Altíssimi apériet os suum. * Invenérunt illum. *Luc.* 2. *Eccli.* 24.

Lectio viij.

Stupébant autem omnes qui eum audiébant. Qui enim idem verus homo & verus erat Deus, ad ostendendum quia homo erat, hómines magistros humíliter audiébat; &, ad comprobandum quia Deus erat, eísdem loquéntibus sublímiter respondébat. Quòd autem rédiens Názareth, erat súbditus paréntibus, humánæ est veritátis indícium, simúlque humilitátis exemplum. In ea namque natúra súbditus erat homínibus, in qua minor est Patre: in illa autem in qua ipse & Pater unum sunt, in qua non ex témpore vadit ad Patrem, sed semper in ipso est; Omnia per ipsum facta sunt, & ipse est ante omnes.

℟. Stupébant omnes qui Jesum audiébant, super prudéntia & respónsis ejus: * Et vidéntes paréntes Jesu admiráti sunt. ℣. Sapiéntia in plenitúdine sancta admirábitur, & in multitúdine electórum habébit laudem. * Et vidéntes. Glória. * Et vidéntes. *Luc.* 2. *Eccli.* 24.

Lectio ix.

Et mater ejus conservábat omnia verba hæc, cónferens in corde suo. Omnia quæ de Dómino, vel à Dómino dicta, sive acta cognóverat Mater Virgo, diligéntiùs in corde retinébat, sollícitè cuncta memóriæ commendábat; ut, cùm demùm tempus prædicándæ, sive scribendæ Incarnatiónis ejus adveníret, sufficienter universa, prout essent gesta, posset explicáre quæréntibus. Imitémur & nos, fratres mei, piam Dómini Matrem: ipsi quoque ómnia verba & facta Dómini, ac Salvatóris nostri fixa in corde conservando, horum meditatióne diurnâ & nocturnâ importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incursus: horum crebrâ collatióne & nos & próximos nostros à fábulis supervácuis, & malè dulcorátis detractiónum collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam laudis accéndere curémus.

Te Deum, *pag.* 9.

AD LAUDES.

Omnia ut in die Epiphaniæ, pag. 334. *exceptis quæ sequuntur.*

Ad Bened. *Ant.* 5. C. Descendit cum paréntibus (Jesus) & venit Názareth: & erat súbditus illis. *Luc.* 2.

Oratio.

VOta, quæsumus, Dómine, supplicantis pópuli cœlesti pietáte proséquere; ut & quæ agenda sunt, vídeant, &, ad implenda quæ víderint, convalescant; Per Dóminum.

Non fit alia Commemoratio Epiphaniæ.

AD HORAS.

Omnia ut in die Epiphaniæ, pag. 335.

Non dicitur Symbolum Quicumque, *ad Primam.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 24. *de ref. Matr. c.* 1.

QUi áliter quàm præsente Párocho, vel álio Sacerdóte, de ipsíus Párochi seu Ordinárii licéntiâ, & duóbus vel tribus téstibus, matrimónium contráhere attentábunt; eos sancta Synodus ad sic contrahendum omnínò inhábiles reddit: & hujúsmodi contractus írritos & nullos esse decernit, prout eos præsenti decréto írritos facit & annullat.

AD VESPERAS.

(*Nisi hæc Dominica concurrat cum I. Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ.*)

Psalmi de Dominica, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus. ℣. *de II. Vesp. diei Epiphaniæ, pag.* 336. *& sequent.*

Ad Magníf. *Ant.* Jesus proficiébat sap & ætáte & grátiâ Deum & hómines. L

Oratio suprà ad L

Non fit alia Comm ratio Epiphaniæ.

AD COMPLET. *Die, pag.* 338.

DIEBU intra Octavam EPIPHANI *Semiduplex.*

Omnia ut in Die, ex quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in Officio.

AD NOCTURNU

Invit. Christum i ne manifestátum, * V adorémus. *I. Timot*

Ps. Veníte, *pag.* 2

Hymn. Vatum, *pag*

Ant. 5. a. Ecce teste pulis dedi eum, duc præceptórem géntibu 56.

Ant. 8. c. Relinquen tes idóla sua & vénie gaudébunt adorante gem Israel. *Tob.* 14.

Ant. 7. d. Tuum, I ne, regnum; & tu e per omnes príncipe *Par.* 29.

℣. *è Nocturno diei ta Feriam; id est Fer & v. è I. Nocturno. iij. & vj. è II. Noct riâ iv. & Sabbato è Noct.*

. ante Domini-
Octavam sumi-
t. ad Romanos;
nicam, de Epist.
nth. Lectio ij. &
ur infrà pro una-

ᵗimum & ulti-
uno de Nocturnis
a Feriam.
AUDES.
n, Laudáte, cœli.

sola Ut osténs-
a est quarta de
Diei.
d Bened. infrà
t die. Oratio ut

IORAS.
ut in Die, excepto
Primam, qui
ıdè sumpta est
occurrens.
SPERAS.
na prima de II.
esti, pag. 336.
Magníf. ut in-
alibet die.
MPLET. ut in
338.
t. JANUARII.
CTAVA.
ola beáti Pauli
ad Romános.
j. Cap. 10.
créditur ad ju-
ı; ore autem con-
l salútem. Dicit
túra: Omnis qui
llum, non con-
Non enim est distínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum: omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodò ergo invocábunt in quem non credidérunt? aut quómodò credent ei quem non audiérunt? quómodò autem aúdient sine prædicante? quómodò verò prædicábunt, nisi mittantur? sicut scriptum est: Quàm speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio; Isáias enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem insipientem in iram vos mittam. Isáias autem audet, & dicit: Inventus sum à non quæréntibus me: palàm appárui iis qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit: Totâ die expandi manus meas ad pópulum non credentem, & contradicentem.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Hom. 1. in Epiph.

Lectio ij.

IN hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitáte lætandum. Ferunt enim hódie Christum Dóminum nostrum, vel stellâ duce à géntibus adorátum; vel, invitátum ad núptias aquas in vina vertisse; vel, suscepto à Joanne Baptísmate, consecrasse fluenta Jordánis, suúmque simul purificasse Baptistam. Sed quid potíssimum præsenti hoc factum sit die, nóverit ipse qui fecit; nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quòd eum fulgentióris stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum Géntibus spes data est adorandi. Quòd aquæ novo sunt órdine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est sacramentum. Quòd autem baptizátus est Agnus Dei, regenerantis baptismi salutáre nobis munus est dedicátum. Et quàm rectè tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicantur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur! Per hæc ergo miràcula Christus I[...] nus, Redemptórque n[...] óculis se vóluit re[...] mortálium, quátenùs [...] síbilis ejus divínitas latébat in hómine, in [...] re non latéret.

De sancto Thillo[...]

Lectio iij.

THillo, paréntibu[s] [...] délibus in Saxón[...] tus, puer à prædónib[us] [...] ptus est; & trans Rh[...] vénditus, ipsâ servitú[...] ram ánimæ libertátem [...] parávit. Cùm enim in [...] státem sancti Elígii [...] nisset, ab eo statim i[...] lemniacense monast[...] missus est divínis & [...] nis lítteris informa[...] undè non multò pòst [...] ctus, & auri fábrican[...] ctus, ipsi morum con[...] tiâ & artis perítiâ fu[...] ceptíssimus. Dómino [...] Noviomensem Epi[...] tum electo adhæsit [...] indivíduus, Presby[...] consecrátus eumdem [...] lustrandis luce Evan[...] váriis pópulis egrégiè [...] vit. Rolláriis præser[...] Isengénii non longè [...] tráco enítuit ejus indí[...] hodiéque ibidem c[...] est ejus labórum me[...] Elígio ad melióreni [...] transláto, apud Sole[...] cum monásticam vita[...] plexus est; ac pósteà mittente Gundebert[...]

uptis Arvernó-
, monachórum
n solitúdinem
iam sic est imi-
ulus Occidentis
átus. Cilício ad
em adhíbito,
crudis frúctibus
post solis occá-
ad summum bis
ida corpus ut-
stentans, áni-
quâ rerum cœ-
litatióne pascé-
a nonagenário
ni, non procul
o, vitam méritis
o fine clausit,
Solemniacensis
ptâ ab Ermeno
i Antístite se-

d. *Ant.* 2. d.
: sis mihi servus
das tribus Ja-
ces Israel con-
ecce dedi te in
um. *Is.* 49.
. *S. Thillonis*,
hi mundus. ℣.
rat. Deus, qui
es. *pag.* lviij.
N O N.
io Tridentíno.
eform. Matrim.
p. 10.
ventu Dómini
Jesu Christi us-
Epiphániæ, &
rta Cinerum us-
ávam Páschatis
ntíquas solém-

nium nuptiárum prohibi-
tiónes diligenter ab ómni-
bus servári sancta Synodus
præcipit: in áliis verò tem-
póribus núptias solémniter
celebrári permittit: quas
Epíscopi, ut eâ quâ decet
modéstiâ & honestáte fiant,
curábunt: sancta enim res
est Matrimónium, & san-
ctè tractandum.

Ad Magníf. *Ant.* 1. a.
Pósui te in lucem géntium,
ut sis in salútem usque ad
extrémum terræ. *Act.* 13.

Fit Commemoratio sancti Luciani Presbyteri & Martyris, *Ant.* Qui vícerit. ℣. Justus. *in Communi unius Mart. pag.* ix. *Oratio*, Majestátem. *ut infrà.*

DIE VIII. JANUARII.

DE OCTAVA.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 11.

VObis dico géntibus: Quámdiu quidem ego sum géntium Apóstolus, ministérium meum honorificábo, si quo modo ad æmulandum próvocem carnem meam, & salvos fáciam áliquos ex illis. Si enim amíssio eórum reconciliátio est mundi; quæ assúmptio, nisi vita ex mórtuis? Quòd si delibátio sancta est, & massa: & si radix sancta, & rami. Quòd si áliqui ex ramis fracti sunt, tu autem cùm olea-

ſter eſſes, inſertus es in illis, & ſócius radícis & pinguédinis olívæ factus es, noli gloriári adversùs ramos. Quòd ſi gloriáris, non tu radícem portas, ſed radix te. Dices ergo: Fracti ſunt rami, ut ego ínſerar. Benè; propter incredulitátem fracti ſunt. Tu autem fide ſtas: noli altum ſápere, ſed time. Si enim Deus naturálibus ramis non pepercit; ne fortè nec tibi parcat. Vide ergo bonitátem & ſeveritátem Dei: in eos quidem qui cecidérunt, ſeveritátem; in te autem bonitátem Dei, ſi permánſeris in bonitáte: alióquin & tu excidéris. Sed & illi, ſi non permánſerint in incredulitáte, inſerentur: potens eſt enim Deus íterùm inſérere illos.

Ex libro ſancti Irenæi Epiſcopi & Mártyris, adversùs Hæreſes.

Lib. 3. Cap. 10. Lectio ij.

MAtthæus Magos ab Oriente venientes ait dixiſſe: Vídimus enim ſtellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum: deductóſque à ſtella in domum Jacob ad Emmánuel, per ea quæ obtulérunt múnera oſtendiſſe quis erat qui adorabátur. Myrrha quidem; quòd ipſe erat, qui pro mortáli humáno génere morerétur & ſepelirétur. Aurum verò; quóniam Rex, cujus regni finis non eſt. Thus verò; quóniam Deus, qui & notus in Judæa factus eſt, & manifeſtus eis qui non quærébant eum.

De ſancto Luciano.

Lectio iij.

LUciánus Présbyter, in Gállias eódem, quo ſanctus Quintínus, témpore áppulit: eunte verò ad Ambiános Quintíno, Bellóvacos pétiit Luciánus; ubi pópulos ſuperſtitiónibus Gentílium obcæcátos ad veræ religiónis lumen adduxit, & ſacra Deo altária erexit. Véhemens ídeò gentílium in ſe concitávit ódium: & ſæviente in Chriſtiános Diocletiáno, cùm in illa immáni ſtrage Maximiánum & Juliánum, quos Baptiſmo ablúerat, gládio interemptos accepiſſet, líberè Chriſtum, & ubíque prædicáre non déſtitit; donec eódem quo ſancti Mártyres, judício damnátus, eamdem in cœlo laúream eſt adeptus. Poſt multos annos corpus ejus in terra abſcónditum ſanctus Elígius, poſtquàm Epíſcopus factus eſt, invénit; ejúſque ſepulcrum auro, argento & gemmis eleganter ornávit; ad quod pófteà mirácula multa édita ſunt.

Ad Bened. *Ant.* 1. D In die illa ſuſcitábo taber-

ıvid, quod cé-
ædificábo illud
›us antíquis, ut
ımnes natiónes.

nem. S. Lucia-
›num certámen.
›. *p.* xv. & xiv.
ratio.
átem tuam, Dó-
, súpplices de-
t, ficut agnitió-
ṡniti tui, per
yris tui Luciáni
ıem, populórum
ıfudisti, ita &
s opitulántibus
ɛi ftabilitáte fir-
ɛr eumdem.
N O N.
ıo Tridentíno.
Sacram. Matr.
ın. 1.
díxerit Matri-
a non effe verè
ınum ex feptem
;élicæ Sacramen-
to Dómino insti-
l ab homínibus
inventum, ne-
a conferre; aná-

;níf. *Ant.* 4. E.
›ernáculum Da-
ıírant céteri hó-
minum, & om-
fuper quas in-
t nomen meum.

nmem. S. Va-
:t. Omnis. ℣. In
in Communi Ju-

ftorum. p. lxj. & lx. *Oratio,* Præfta, quæfumus, *p.* lxvij.

DIE IX. JANUARII.

DE OCTAVA.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 11.

NOlo vos ignoráre, fratres, myftérium hoc, ut non fitis vobis ipfis fapientes: quia cæcitas ex parte cóntigit in Ifrael, dónec plenitúdo géntium intráret; & fic omnis Ifrael falvus fieret, ficut fcriptum eft: Véniet ex Sion qui erípiat, & avertat impietátem à Jacob: &, Hoc illis à me teftamentum, cùm abftúlero peccáta eórum. Secundùm Evangélium quidem inimíci propter vos: fecundùm electiónem autem cariffimi propter patres; fine pœniténtia enim funt dona, & vocátio Dei. Sicut enim aliquandò & vos non credidiftis Deo, nunc autem mifericórdiam confecúti eftis propter incredulitátem illórum: ita & ifti nunc non credidérunt in veftram mifericórdiam; ut & ipfi mifericórdiam confequantur. Conclúfit enim Deus ómnia in incredulitáte: ut ómnium mifereátur. O altitúdo divitiárum fapiéntiæ & fciéntiæ Dei! quàm incomprehenfibília funt judícia ejus, & inveftigábiles viæ ejus! Quis

enim cognóvit sensum Dómini? aut quis consiliárius ejus fuit? aut quis prior dedit illi, & retribuétur ei? Quóniam ex ipso, & per ipsum & in ipso, sunt ómnia: ipsi glória in sécula: Amen. Tu autem, Dómine.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 200. *Lectio ij.*

AD partum Vírginis adorandum Magi ab Oriente venérunt: magnum sacramentum. In præsépi Christus jacébat, & Magos ab Oriente ducébat: abscondebátur in stábulo, & agnoscebátur in cœlo; ut ágnitus in cœlo, manifestarétur in stábulo; & appellarétur Epiphanía dies iste, quod Latinè Manifestátio dici potest. Simul ejus celsitúdinem humilitatémque commendans, ut qui in aperto cœlo signis sidéreis monstrabátur, in angusto diversório quæsítus inveniretur: inválidus infantílibus membris, involútus infantílibus pannis, adorarétur à Magis, timerétur à malis. Tímuit enim eum rex Heródes, eisdem sibi Magis nuntiántibus, cùm adhuc quærerent párvulum quem cognóverant, cœlo teste, jam natum. Quid erit tribúnal judicantis, quandò supérbos reges cunæ terrébant infantis?

De sancto V[...]

Lectio ij[...]

VAningus, in[...] tomagensi [...] tium séptimi séc[...] natálium splendó[...] nobilitáte superá[...] enim, vel puérul[...] gébant omnes e[...] quæ puerílem æt[...] commendant & h[...] Grándior factus [...] accessit, fuítque [...] carus Clotário t[...] sapientíssimis eju[...] usus, rem Fránci[...] mâ cum laude [...] strávit, ipsúmqu[...] Caletensi Provín[...] erat ex eo témp[...] ma: quo in mún[...] esset justítiæ dílig[...] dit. Virórum b[...] maximéque Aud[...] tomagensis Epí[...] Wandregísili Fo[...] sis Abbátis, hóm[...] ctissimórum con[...] delectabátur incr[...] Opes quas habéb[...] simas, cóntulit p[...] alendis, & monas[...] ficandis ac dotan[...] tanellensi monast[...] jam multa prædia [...] dedit & fílium qu[...] bat únicum, De[...] nómine, qui cùm [...] plina sancti Wa[...] adolevisset, eò [...] pervénit, ut sanct[...] mero sit ascriptu[...]

monaftérium con-
& magnificè dotá-
:óque fanctimoniá-
juàm trecentas con-
t, & quod vitæ fu-
illud totum dicávit
iujus famíliæ fervi-
útâ mortalitáte, ibí-
pultus eft, & fum-
:ratióne cultus. Bel-
ránnicis ejus relí-
Diœcéfim Novio-
delátæ, non procul
io quievérunt, quæ
multis jam féculis
rocínio gloriátur,
tur relíquiis.

Bened. *Ant.* 5. C.
int veftígia pedum
omnes qui detra-
:ibi. *Ifaï.* 60.

Commem. S. Va-
lnt. Propter. ℣. In
Oratio. Præfta,
us. *in Communi*
2. *pag.* lxvij.

A N O N.

oncílio Remenfi.

3 5. *tit. de Matr. n.* 1.
trimónii quanta fit
gnitas, rátio Sacra-
b Apóftolo expli-
i obfcûrè insinuat:
verò in hujûfmodi
conciliando hódie
inum pervérfitas,
plus fatìs docet ex-
ꝛ.

Lagníf. *Ant.* 8. g.
s fum à non quæ-
réntibus me: palàm appá-
rui iis qui me non interro-
gábant. *Rom.* 10.

Commem. S. Pauli Eremitæ. Antiph. Habitábit. ℣. Pinguefcent. *pag.* lij. *Oratio.* Deus, qui nos ánnuâ. *pag.* lviij.

Die x. Januarii.

DE OCTAVA.

De Epíftola beáti Pauli Apóftoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 12.

OBfecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora veftra hóftiam viventem, fanctam, Deo placentem, rationábile obséquium veftrum. Et nolíte conformári huic féculo, fed reformámini in novitáte fensûs veftri; ut probétis quæ fit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta. Dico enim, per grátiam quæ data eft mihi, ómnibus qui funt inter vos: Non plus sápere quàm oportet sápere, fed sápere ad fobrietátem: & unicuíque ficut Deus divífit mensúram fidei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eumdem actum habent: ita multi unum corpus fumus in Chrifto, fínguli autem alter altérius membra.

ut & mortuórum & vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábimus ante tribúnal Christi; scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dóminus: Quóniam mihi flectétur omne genu, & omnis lingua confitébitur Deo.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

In Epiph. Serm. 5.

Lectio ij.

TRáditum tenémus à Pátribus, quòd Unigénitus Dei, postquàm est secundùm carnem temporáliter natus, in isto die est Magis veniéntibus manifestátus; à quibus, oblátis munéribus, supplíciter est adorátus. Quid est, dulcíssimi fratres, ut isti Magi Regem Judæórum adorandum quærerent, cùm ipsi Judæi non essent? Et quem Regem? útique non Heródem, sed Christum. De Heróde filii jam fúerant nati, qui erant, patre mórtuo, regnatúri: mórtuo Heróde, Archeláus regnávit: Archeláus natus est in palátio, Christus in diversório: Archeláus natus, in lecto est argénteo pósitus; Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus: & tamen ille natus in palátio, contémnitur; iste natus in [...]rio, quæritur: ill[...] gis nullátenùs no[...] iste inventus s[...] adorátur.

Lectio iij.

QUis est iste [...] dæórum? P[...] dives; húmilis & [...] qui portátur ut p[...] adorátur ut Deus [...] lus in præsépio, i[...] in cœlo: vilis in [...] pretiósus in stell[...] est quòd sic turbá[...] ródes? Rex iste q[...] est, non venit r[...] gnando superáre, [...] riendo mirabiliter [...] re: nec ídeò nat[...] tibi succédat, sed u[...] mundus fidéliter [...] Venit ergo, non u[...] vivus, sed ut t[...] occísus. Puer qui [...] Magis dícitur Re[...] rum, idem Creát[...] Dóminus Angelór[...] propter cujus tim[...] tiam nascentis, ma[...] re debes omnipoté[...] dicantis. Noli erg[...] mére regni tui succ[...] sed time infidelit[...] justíssimum damn[...]

Ad Bened. *An*[...] Ecce ego declináb[...] Jerúsalem quasi flú[...] cis, & quasi torrent[...] dantem glóriam [...] *Isai.* 66.

CANON.

Ex Concílio Remensi.

Ann. 1583. *tit. de Matrim. num.* 8.

DIes áliquos infortunátos seu infaustos Matrimónio esse, putáre; non mínimum superstitiónis genus esse, pópulo significétur.

Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Scriptum est : Confitébor tibi in géntibus, Dómine; & iterùm : Lætámini, gentes, cum plebe ejus. *Rom.* 15.

Die XII. Januarii.

DE OCTAVA.

¶ *Si sit Sabbatum, fiet Officium de Dominica intra Octavam, sub ritu Semiduplici, ut sequitur :*

Invit. Christum in carne manifestátum. * Veníte, adorémus. *I. Timoth.* 3.

Hymn. Vatum dicta. *pag.* 327. *Psalmi de Sabb. sub tribus Antiph. quæ sequuntur.*

Ant. 2. D. O Rex géntium! inter cunctos sapientes & in universis regnis nullus est símilis tuî. *Jerem.* 10.

Ant. 1. a. Factum est regnum hujus mundi, Dómini nostri, & Christi ejus. *Apoc.* 11.

Ant. 3. a. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile in ómnibus séculis : benedictus es in throno regni tui. *Dan.* 5.

℣. Pópuli confitebuntur tibi, Deus, ℟. In æternum, & in séculum séculi. *Ps.* 44.

Lect. j. de Script. occur.

Lect. ij. de Sermone S. Bernardi. Hódie Magi. *infrà. (una tantùm legetur.)*

Lect. iij. de Evangelio Dominicæ cum prima Lectione Homiliæ, omissis duabus sequentibus. ℟℟. *III. Noct. ejusd. Domin.* Remansit... Stupébant omnes. *pag.* 340. & 341.

Cetera omnia, præter Psalmos, ut notatur pro ead. Dominica, usque ad II. Vesp. quæ erunt integrè primæ Vesperæ diei Octavæ, sine Commem. Dominicæ.

Epistola verò ad Corinth. quæ ponitur in Dominica, inchoatur ipsâ die Octav. Epiphaniæ.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 14.

UNusquisque nostrûm pro se ratiónem reddet Deo. Non ergo ámpliùs ínvicem judicémus : sed hoc judicáte magìs, ne ponátis offendículum fratri, vel scándalum. Scio & confído in Dómino Jesu, quia nihil commúne per ipsum; nisi ei qui exístimat quid commúne esse, illi commúne est. Si enim propter cibum frater tuus contristátur : jam non secundùm caritátem ám-

bulas. Noli cibo tuo illum pérdere pro quo Christus mórtuus est. Non ergo blasphemétur bonum nostrum: non est enim regnum Dei esca & potus; sed justítia, & pax & gaúdium in Spíritu sancto. Qui enim in hoc servit Christo, placet Deo, & probátus est homínibus. Itaque quæ pacis sunt, sectémur; & quæ ædificatiónis sunt, in invicem custodiámus. Noli propter escam destrúere opus Dei. Omnia quidem sunt munda; sed malum est hómini qui per offendículum mandúcat. Bonum est non manducáre cárnem, & non bíbere vinum, neque in quo frater tuus offénditur, aut scandalizátur, infirmátur. Tu fidem habes: penes temetipsum habe coram Deo. Beátus qui non júdicat semetipsum in eo quod probat! Qui autem discernit, si manducáverit, damnátus est: quia non ex fide. Omne autem quod non est ex fide, peccátum est.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Epiphania Domini.*

Lectio ij.

HOdiè Magi ab Oriente venérunt, ortum solem Justítiæ requirentes eum de quo légitur: Ecce vir: Oriens nomen illi. Hódiè adoravérunt n[illegible] Vírginis partum, seq[illegible] síderis ductum. Qui[illegible] citis, ô Magi? quid [illegible] Lactentem púerum a[illegible] tis? in tugúrio vili? [illegible] libus pannis? Ergone est iste? Deus certè in[illegible] plo sancto suo; Dómi[illegible] in cœlo sedes ejus: [illegible] eum quæritis in vili [illegible] lo? in Matris gre[illegible] Quid fácitis quòd & a[illegible] offertis? Ergo Rex est[illegible] At ubi aula régia? ubi [illegible] nus? ubi cúriæ regál[illegible] quéntia? Numquid au[illegible] stábulum? thronus [illegible] pium? Cúriæ frequ[illegible] Joseph & María?

Lectio iij.

NOnne timendum[illegible] fratres, ne sca[illegible] zarentur viri isti, & [illegible] se créderent, cùm ta[illegible] digna vidérent? A[illegible] civitáte, ubi Regem [illegible] rendum conjectában[illegible] Béthlehem villam [illegible] lam diriguntur: ingr[illegible] tur stábulum, inv[illegible] involútum pannis in[illegible] lum. Non illis sordet [illegible] lum, non pannis offe[illegible] tur, non scandalizan[illegible] ctentis infántiâ: próc[illegible] venerantur ut Regem [illegible] rant ut Deum: sed [illegible] ctò qui illos adduxit [illegible] & instruxit: & qui p[illegible] lam foris admónuit [illegible] in occulto cordis e[illegible]

itur Dómini decla-
rificávit hanc diem:
orum devóta vene-
evótam fecit & ve-
m.
ened. *Ant.* 7. *d.*
n, fuges lac gén-
: mamillâ Regum
is; & fcies quia ego
s falvans te. *If.* 60.
A N O N.
ncílio Senonenfi.
28.*decr. morum.* 39.
bémus ne in fpon-
us, aut nuptiáli be-
ne fiant rifus, ca-
ónes, aut ália ri-
erba enuntientur;
ò moneantur affi-
átenùs jejúni, con-
confeffi, ac cum
veréntia ad hoc Sa-
um accédant.
III. JANUARII.
A EPIPHANIÆ,
ptifmus Domini.
lex III. Claffis.
. VESPERIS.
ni de Feria, & fic
Officio.
ona, 8. toni, g.
ons patens habitán-
s Jerúfalem in ablu-
eccatóris. *Zach.* 13.
2. D. Effundam fu-
aquam mundam,
labímini ab ómni-
uinamentis veftris.
36.
3. a. Dabo vobis
um, & aúferam cor
n de carne veftra,
& dabo vobis cor cárneum:
& Spíritum meum ponam
in médio veftrì. *Ezech.* 36.

Ant. 4. E. Fáciam ut in
præceptis meis ambulétis,
& judícia mea cuftodiátis
& operémini. *Ezech.* 36.

Ant. 5. a. Eritis mihi in
pópulum, & ego ero vobis
in Deum, & falvábo vos.
Ezech. 36.

Capitulum. Joël. 3.

ERit Jerúfalem fancta, & aliéni non trans-
íbunt per eam ámpliùs: &
erit in die illa: Stillábunt
montes dulcédinem, &
colles fluent lacte; & per
omnes rivos Juda ibunt
aquæ: & fons de domo
Dómini egrediétur, & irri-
gábit torrentem fpinárum.

Hymnus.

CLAMANTIS ecce vox
fonans
Deferta Judææ quatit:
Mox ad Joannem cón-
fluunt,
Quos críminum moles
gravat.

EN ipfe permiftus reis,
Accédit Agnus ínnocens:
Agnus, fuo qui sánguine
Delébit orbis crímina.

SUB nube carnis at fuum
Lucerna Solem détegit:
Lymphis nec audet tíngere,
A quo lavári débuit.

PARERE fed fas eft Deo;
Et quando fefe déprimit:
Hunc omne virtútum ge-
nus

Implére nempè sic decet.

Agnosce, præcúrsor, tibi
Intùs revélat quem Deus:
Tu mergis undis córpora,
Hic corda mundat Spíritu.

Mundi scelus qui díluis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; ℟. Sémitæ tuæ in aquis multis. *Ps.* 76.

Ad Magníf. *Ant.* 7. G. Erit dies una, quæ nota est Dómino, & exíbunt aquæ vivæ de Jerúsalem: & erit Dóminus Rex super omnem terram. *Zach.* 14.

Oratio infrà ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Jesum qui baptízat in Spíritu sancto, * Veníte, adorémus. *Joann.* 1.

Psalm. Veníte, *pag.* 2.

Hymn. Clamantis, *p.* 355.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Terra erat inánis & vácua, & ténebræ erant super fáciem abyssi; & Spíritus Dei ferebátur super aquas. *Gen.* 1.

Ant. 5. a. Fons ascendébat è terra írrigans univérsam superfíciem terræ. *Gen.* 2.

Ant. 4. f. Flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigandum Paradísum. *Gen.* 2.

℣. Flabit spíritu
℟. Et fluent aquæ.

Lectiones sume
Epistola prima ad
thios, pro ea Feriæ
Octava Epiph. occu
infrà.

Post j. Lect. ℟.
nostri omnes sub n
runt, & omnes mar
iérunt, & omnes i
se baptizáti sunt in
in mari: * Hæc a
figúra facta sunt
℣. Sapiéntia tránst
los per mare rubr
transvexit illos per
nímiam. * Hæc
I. Cor. 10. *Sap.* 10.

Post ij. Lect. ℟.
Náaman leprósum
núntium, dicens:
séptiès in Jordáne,
dáberis. * Náaman
Jordáne séptiès, &
tus est. ℣. Vos nun
lis formæ salvos fa
ptisma; non carni
sítio sórdium, se
sciéntiæ bonæ inter
in Deum. * Náamar
IV. Reg. 5. *I. Pet.*

Post iij. Lect. ℟
aquæ egrediebant
Orientem, & ait Dó
Aquæ istæ sanabun
Et † Vivent ómnia
vénerit torrens; qui
de sanctuário egre
℣. Ostendit mihi
flúvium aquæ vitæ,
dum tanquam cryst

em de ſede Dei
℟ Et. Glória. †
mnia. *Ezech.* 47.

NOCTURNO.
. a. Fuit Joannes
baptízans,& præ-
ptiſmum pœnitén-
miſſiónem pecca-
Marc. 1.
. g. Exíbat ad
ıis Judæa, & ba-
ur ab eo in Jor-
nfitentes peccáta
tth. 3.
. £. Dicébat Joan-
baptízo in aqua;
utem veſtrùm ſte-
vos neſcítis; ut
tur in Iſrael, ve-
a aqua baptízans.

emádmodùm de-
ervus ad fontes
; ℟. Ita desíderat
ea. ad te, Deus.

ſancti Gregórii
azianzéni.
. *in ſanct. Lumin.*
Lectio iv.
iſti Nativitátem
is aptâ ſolemnitáte
imus, . . . cum ſtel-
imus, cum Magis
nus, cùm Paſtóri-
circumfuſi ſumus,
gelis divínam gló-
dicávimus... Nunc
lia Chriſti áctio;
yſtérium séquitur.
voluptátem tenére

néqueo: divíno furóre corrípior; propémodùm étiam, Joannis inſtar, fauſtum núntium prófero; non quidem, ut ille, præcurſor, cæterùm à ſolitúdine véniens. Chriſtus illuminátur; ſimul illuminémur. Chriſtus baptizátur; ſimul deſcendámus, ut ſimul étiam cum illo aſcendámus.

℟. Videns Joannes multos venientes ad baptiſmum ſuum, dixit eis: Ego baptízo vos in aqua in pœniténtiam: qui autem poſt me ventúrus eſt, fórtior me eſt: * Ipſe vos baptizábit in Spíritu ſancto & igni. ℣. Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris.* Ipſe. *Matth.* 3. *Iſ.* 12.

Lectio v.

Nec verò hoc ſolùm ſpectandum eſt, quòd Jeſus baptizátur, ſed ália étiam sédulò obſerváre neceſſe eſt: nimírum, quis? & à quo? & quando? Purus vidélicet, & à Joanne, & tum cùm ſignórum edendórum inítium fáceret. Quæ res nobis documento eſſe debet, purgatiónem animíque ſubmiſſiónem priùs adhibendam eſſe, nec concionandi províncian antè ſúſcipi debére, quàm ad ſpirituális & corpóreæ ætátis perfectiónem ventum fúerit.

℟. Venit Jeſus à Gali-

implére vocem prophetíæ illíus: Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dño. Tale autem baptísma Dómini, qualis Dóminus: ergo baptísma Dómini divínum, quia Dóminus Deus. Pótuit autem Dóminus Jesus Christus, si vellet, dare potestátem alicúi servo suo, ut daret baptísmum suum tanquam vice suâ, & transferre à se baptizandi potestátem, & constitúere in áliquo servo suo, & tantam vim dare baptísmo transláto in servum, quantam vim habéret baptísmus datus à Dómino. Hoc nóluit ídeò, ut in illo spes esset baptizatórum, à quo se baptizátos agnóscerent.

Te Deum. *pag.* 9.

AD LAUDES.

Antiphona, 7. *toni.* ç.

NIsi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. *Joann.* 3.

Ant. 6. F. Quod natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex Spíritu, spíritus est: oportet vos nasci dénuò. *Joann.* 3.

Ant. 3. a. Novus homo secundùm Deum creátus est in justítia & sanctitáte veritátis. *Ephes.* 4.

Super Canticum, Laudáte, cœli, *pag.* 334.

Ant. 4. d. Quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est v quæ vincit mundum nostra. *I. Joann.* 5.

Ant. 5. a. Qui cre & baptizátus fúerit, erit. *Marc.* 16.

Capitulum. Ephes.

CHristus diléxit siam, & seipsum didit pro ea, ut illam ctificáret, mundans cro aquæ in verbo vi exhibéret ipse sibi g sam Ecclésiam, non bentem máculam a gam, aut áliquid huj di, sed ut sit sancta maculáta.

Hymnus.

LAVACRA puri g
Cœlestis Agnus à
Peccáta quæ non d
Nos abluendo, sústu

NON ábluunt ly
Deum,
Sed ábluit lymphas
Carnísque contactu
Vim dat lavandi cr

PROMISSUS ecce jam
Fons abluendis cór
Res mira! tíngitur
Mentísque labes tóll

HIS tincta nam car
Regis suprémi púrpu
Tinctos cruentat, &
Instar, dat esse cándi

FŒCUNDA sancto S
Virgo Deum nobis
Fœcunda sancto Spí
Nunc unda nos parit

MUNDI scelus qui
Jesu, tibi sit glória

e & almo Spíritu,
erna sécula.

ábis me, Dómine:
er nivem dealbá-
o.
ned. *Ant.* 7. G.
estátem filios Dei
ui credunt in nó-
, qui non ex san-
, sed ex Deo nati
nn. 1.
Oratio.
, cujus Unigéni-
in substántia no-
is appáruit; præ-
esumus, ut, per
m símilem nobis
óvimus, intùs re-
mereámur; Qui

HORAS.
Hymn. Doxol.
i scelus qui díluis,
i sit glória,
re & almo Spíritu,
terna sécula.

RIMAM.
. G. Nisi quis.
br. ℣. Mundi sce-
íluis.

ANNON.
cílio Mediolanensi
quinto.
79. *part.* 3. *tit.* 15.
chus, quos sponsos
riundo víderit do-
hristiánæ rudimen-
ignoráre, ne Ma-
o illos antè jungat,
Hiemalis.

quàm eâ item ratióne cognôrit didicisse quæ eo de génere illos planè scire oportet.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Quod natum est.

Capitulum. Coloss. 3.

NOvus homo renovátur in agnitiónem secundùm imáginem ejus qui creávit illum; ubi non est Gentílis & Judæus, circumcísio & præpútium, bárbarus & Scytha, servus & liber; sed ómnia & in ómnibus Christus.

℟. *br.* Visitasti terram, & inebriasti eam. * Allel. allel. ℣. Multiplicasti locupletáre eam. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℣. Visitasti.

℣. Flumen Dei replétum est aquis; ℟. Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus. *Ps.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Novus homo.

Capitulum. II. Petr. 1.

PEr Christum Deus máxima & pretiósa nobis promissa donávit; ut per hæc efficiámini divínæ consortes natúræ, fugientes ejus quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. *br.* Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus; * Allelúia, allelúia. ℣. Pópulus quem elégit in hære-

ditátem sibi. * Allelúia, allel. Glória. ℟. Beáta gens. *Ps.* 32.

℣. Dómini est assúmptio nostra; ℟. Et Sancti Israel Regis nostri. *Ps.* 88.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Qui credíderit.

Capitulum. Hebr. 10.

ASpersi corda à consciéntia mala, & ablúti corpus aquâ mundâ, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem; fidélis enim est qui repromísit: & considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum.

℟. *br.* Cor mundum crea in me, Deus; * Allelúia, allel. ℣. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Allel. allel. Glória. ℟. Cor mundum.

℣. Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, ℟. Et à peccáto meo munda me. *Ps.* 50.

AD VESPERAS.

Antiphona 7. *toni*, a.

UNus Dóminus, una fides, unum baptísma: unus Deus & Pater ómnium. *Ephes.* 4.

Ant. 2. D. Omnes filii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu. *Galat.* 3.

Ant. 3. c. Quicumque in Christo baptizáti estis, Christum induistis. *Gal.* 3.

Ant. 1. a. Non e[st] dæus neque Græcus est servus neque libe[r] nes enim vos unum [e] Christo Jesu. *Gal.* 3.

Ant. 8. g. Ablúti sanctificáti estis, jus[t] estis in nómine Dómi[ni] stri Jesu Christi, & i[n] ritu Dei nostri. *1. Co[r]*

Capitulum. Ephes

DEus, Dómini Jesu Christi Pat[er] riæ, det vobis spírit[um] piéntiæ & revelatió[nis] agnitióne ejus; ut quæ sit spes vocatióni[s] & quæ divítiæ glóriæ ditátis ejus.

Hymnus.

EMERGIT undis, [e]
Fundit preces [I]
Deus:
Patet polórum régia;
Adest repentè Spíritu[s]
INSTAR columbæ, [mys-]
tici
Illapsus ínsidet sacro
Summi Patris vox [i]
nat;
Dilectus hic est Filiu[s]
CHRISTI dicáta c[...]
Sic quem lavácra [...]
crant,
Hic náscitur proles D[...]
Cœlum precanti pánd[...]
CASTIS fit ac innó[...]
Columba simplex mó[...]
Divínus hanc intùs r[...]
Agit fovétque Spíritu[s]
O Christe, fac ut
tuis

iisti fontibus,
re cándidos
labes ínquinet.
scelus qui díluis,
sit glória,
& almo Spíritu,
rna sécula.
.
minus pars hære-
æ; ℟. Tu es qui
æreditátem meam
15.
gníf. *Ant.* 1. D.
anctum effúdit in
abundè per Jesum
salvatórem no-
:, justificári grátiâ
ærédes simus se-
pem vitæ ætérnæ.

suprà ad Laudes.
è (si non sit Sab-
fit Commemoratio
ii Episc. & Doct.
Sápiens. ℣. Beá-
n Communi Doct.
v.
Oratio.
: nobis, Dómine,
Pontíficis Hilá-
a solémnitas; ut,
nsubstantiális tibi
dem per universas
servávit illæsam,
ejus intercessióne,
n fide immóbiles
re valeámus; Per
l.
Sancti Felicis,
Antiph. Qui con-
me coram homí-
confitébor & ego

eum coram Patre meo qui in cœlis est. *Matth.* 10.

℣. Dóminus mihi adjútor; ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Ps.* 117.

Oratio.

EXcita in Ecclésia tua, Dómine, Christiánæ spíritum paupertátis, quem sanctus Presbyter Felix, tui nóminis Conféssor, religiósè cóluit; ut, ejus intercedéntibus méritis, promissa paupéribus præmia felíciter consequámur; Per Dóminum.

¶ *Ab Octava Epiphaniæ ad Præsentationem Domini inclusivè (etiamsi Septuagesima interveniat) in fine Hymnorum ejusdem metri dicitur Doxologia:*

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ad Laudes et Vesp. *fit Commemoratio de B. V. ut notatur in Proprio, suprà, pag. 306. & 308.*

AD PRIMAM.

℟. *br.* ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus, Mundi salus, *pag.* 164.].

DOMINICA PRIMA
post Epiphaniam,
Quæ est intra Octavam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus, vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei quæ est Corinthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus qui ínvocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco, ipsórum & nostro. Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo semper pro vóbis in grátia Dei quæ data est vobis in Christo Jesu; quòd in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo & in omni sciéntia: sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis; ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui & confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die adventûs Dómini nostri Jesu Christi.

Lectio ij.

FIdélis Deus, per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri. Obsecro autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi, ut idipsum dicátis omnes, & no bis schísmata perfecti in eó in eádem sen ficátum est e vobis, fratre qui sunt Chlo tentiónes su Hoc autem c nusquisque ve Ego quidem Ego autem A verò Cephæ: Christi. Divi stus? numquic cifixus est pr in nómine Pa estis?

Lectio

NOn eni Christus sed evangeliz sapiéntia verbi cuétur crux bum enim cru bus quidem st autem qui sa est nobis, D Scriptum est e sapiéntiam sa prudéntiam pr probábo. Ubi scriba? ubi co jus séculi? n fecit Deus sa jus mundi? N Dei sapiéntia, mundus, per Deum, plácuit títiam prædica fácere credent & Judæi signa

›iéntiam quærunt:
:em prædicámus
ı crucifixum, Ju-
dem scándalum,
autem stultítiam:
:m vocátis Judæis
ræcis, Christum
item & Dei sapién-

& III. Nocturno,
Lect. de Domin.
tav. Si autem dies
nerit in Dominica,
de die Octava.
ı SECUNDA.
Octavam Epipha-
ndò fiet de Feria,
um ut notatur, pag.
c in aliis Feriis se-
ute Præsentationem,
'veniente Septuag.
stola prima beáti
li Apóstoli ad
Corínthios.
tio j. Cap. 1.
›d stultum est Dei,
›iéntius est hómini-
quod infirmum est
tius est homínibus.
enim vocatiónem
, fratres: quia non
ıpientes secundùm
non multi poten-
'n multi nóbiles:
stulta sunt mundi
'eus, ut confundat
s: & infirma mun-
Deus, ut confun-
ia: & ignobília
& contemptibília
:us, & ea quæ non
ea quæ sunt, de-
strúeret; ut, non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia à Deo & justítia, & sanctificátio, & redémptio, ut, quemádmodùm scriptum est: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

Responsaria non assignantur, quia per hanc Hebdomadam non fit de Feria.

Lectio ij. Cap. 2.

ET ego, cùm venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum. Et ego in infirmitáte, & timóre, & tremóre multo fui apud vos: & sermo meus & prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritûs & virtútis; ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Lectio iij.

SApiéntiam autem lóquimur inter perfectos; sapiéntiam verò non hujus séculi, neque príncipum hujus séculi qui destruuntur: sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério quæ abscóndita est, quam præ-

destinávit Deus ante sécula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus séculi cognóvit: si enim cognovissent, nunquàm Dóminum glóriæ crucifixissent. Sed, sicut scriptum est: Quòd óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendit quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum: nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum.

¶ *Oratio.*

VOta, quæsumus, Dómine, supplicantis pópuli cœlesti pietáte prosequere; ut & quæ agenda sunt, vídeant, & ad implenda quæ víderint, convalescant; Per Dóminum.

¶ *Hæc Oratio dicitur per Hebdom. ad omnes Horas.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 24. de Reform. Matr. cap. 1.

SAncta Synodus hortátur ut cónjuges, ante benedictiónem sacerdotálem in templo suscipiendam, in eádem domo non cohábitent. Eosdem hortátur, ut ántequàm cóntrahant, vel saltem tríduo ante matrimónii consummatiónem, sua peccáta diligenter confiteantur, & ad sanctíssimum Eucharístiæ Sacramentum piè accédant.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Coríntbios.

Lectio j. Cap. 2.

SPíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis qui in ipso est? ita & quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis: quæ & lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs, spirituálibus spirituália comparantes. Animális autem homo non pércipit ea quæ sunt Spíritûs Dei: stultítia enim est illi, & non potest intellígere; quia spirituáliter examinátur. Spirituális autem júdicat ómnia, & ipse à némine judicátur. Quis enim cognóvit sensum Dómini qui ínstruat eum? nos autem sensum Christi habémus.

Lectio ij. Cap. 3.

ET ego, fratres, non pótui vobis loqui quasi spirituálibus, sed quasi carnálibus. Tanquam párvulis in Christo lac vobis potum dedi, non escam; nondùm enim poterátis: sed nec nunc quidem potestis; ad-

ı carnáles estis.
ı sit inter vos ze-
ınténtio, nonne
stis, & secundùm
ambulátis? Cùm
ı dicat: Ego qui-
Pauli; álius au-
o Apollo; nonne
:stis? Quid ígitur
o? quid verò Pau-
stri ejus cui cre-
k unicuíque sicut
dedit. Ego plan-
ıollo rigávit: sed
:rementum dedit.
eque qui plantat
d, neque qui rigat;
incrementum dat,
ui autem plantat &
:, unum sunt.

Lectio iij.

ısquisque autem
ópriam mercédem
secundùm suum la-
Dei enim sumus
:s: Dei agricultúra
ei ædificátio estis.
im grátiam Dei quæ
: mihi, ut sápiens
tus fundamentum
álius autem super-
:. Unusquisque au-
eat quómodò super-
:. Fundamentum e-
ud nemo potest pó-
ræter id quod pósi-
t, quod est Christus
ii quis autem super-
t super fundamen-
oc, aurum, argen-
lápides pretiósos,
fœnum, stípulam,
uniuscujusque opus mani-
festum erit. Dies enim Dó-
mini declarábit; quia in
igne revelábitur: & uniuscujusque opus quale sit,
ignis probábit. Si cujus opus
mánserit quod superædificávit, mercédem accípiet.
Si cujus opus árserit, detrimentum patiétur: ipse autem salvus erit; sic tamen
quasi per ignem.

C A N O N.

Ex Concílio Remensi.
Ann. 1583. *tit. de Matrim. num* 6.

CUm matrimónium non fáciat contractus, sed consensus, ac proindè contrahéntium libertas nullâ vi premi débeat; qui ad illud áliquem compúlerint, ipso facto se excommunicatiónem incúrrere moneantur. Líberi autem, invítis paréntibus, contráhere volentes, non inconsultè; vagíque hómines & incógniti fácilè non admittantur ad Matrimónii celebratiónem.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 3.

NEscítis quia templum Dei estis? & Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei violáverit, dispérdet illum

Deus: templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. Nemo se sedúcat: si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc século, stultus fiat ut sit sápiens. Sapiéntia enim hujus mundi stultítia est apud Deum: scriptum est enim: Comprehendam sapientes in astútia eórum. Et íterùm: Dóminus novit cogitatiónes sapiéntium, quóniam vanæ sunt. Nemo ítaque gloriétur in homínibus.

Lectio ij. Cap. 4.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apollo, propter vos; ut in nobis discátis, ne suprà quam scriptum est, unus adversùs álterum inflétur pro álio. Quis enim te discernit? quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris, quasi non accéperis? Jam saturáti estis: jam dívites facti estis: sine nobis regnátis: & útinam regnétis! ut & nos vobiscum regnémus. Puto enim quòd Deus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquàm morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Lectio iij. Cap. 5.

OMnínò audítur inter vos fornicátio, & talis fornicátio, qualis nec inter gentes, ita ut u[illegible] patris sui áliquis h[illegible] Et vos infláti estis? [illegible] magìs luctum habuis[illegible] tollátur de médio v[illegible] qui hoc opus fecit. quidem absens cór[illegible] præsens autem spíritu judicávi, ut præsens qui sic operátus est, mine Dómini nostri Christi, congregáti bis & meo spíritu virtúte Dómini nos[illegible] su, trádere hujúsm[illegible] tanæ in intéritum nis; ut spíritus sal[illegible] in die Dómini no[illegible] su Christi. Non es[illegible] gloriátio vestra. N[illegible] quia módicum ferm[illegible] totam massam c[illegible] pit?

CANON

Ex Concílio Tride[illegible]

Sess. 24. de Ref. M[illegible] num. 1.

SI quis Párochus álius Sacerdos, guláris, sive seculá[illegible] altérius Paróchiæ [illegible] sine illórum Pároch[illegible] tia Matrimónio [illegible] gere aut benedícer[illegible] fúerit; ipso jure tám[illegible] pensus máneat, [illegible] ab Ordinário ejus [illegible] qui matrimónio i[illegible] debébat, seu à quo ctio suscipienda er[illegible] solvátur.

QUINTA.
ola prima beáti
Apóstoli ad
orínthios.
ɔ j. Cap. 6.
áliquis vestrûm
ns negótium ad-
erum, judicári
os, & non apud
An nescítis quó-
cti de hoc mun-
ɔunt? & si in vo-
ıbitur mundus,
tis qui de míni-
tis? Nescítis quó-
ıgelos judicábi-
ntò magìs secu-
ulária ígitur ju-
ıabuéritis, con-
:s qui sunt in Ec-
ɔs constitúite ad
m. Ad verecún-
:am dico: sic non
vos sápiens quis-
ıi possit judicáre
rem suum? Sed
n fratre judício
, & hoc apud in-

ectio ij.
:scítis quia iníqui
um Dei non possi-
Nolíte errare: ne-
árii, neque idólis
, neque adúlteri,
lles, neque mas-
:oncubitóres, ne-
, neque avári, ne-
ısi, neque malé-
: rapáces, regnum
débunt. Et hæc
uistis, sed ablú-
ti estis: sed sanctificáti e-
stis: sed justificáti estis in
nómine Dómini nostri Jesu
Christi, & in Spíritu Dei
nostri.

Lectio iij.

NEscítis quóniam cór-
pora vestra membra
sunt Christi? Tollens ergo
membra Christi, fáciam
membra meretrícis? Absit.
An nescítis quóniam qui
adhæret meretríci, unum
corpus efficitur? Erunt e-
nim, inquit, duo in carne
una. Qui autem adhæret
Dómino, unus spíritus est.
Fúgite fornicatiónem. Om-
ne peccátum quodcumque
fécerit homo, extra cor-
pus est: qui autem forni-
cátur, in corpus suum pec-
cat. An nescítis quóniam
membra vestra templum
sunt Spíritûs sancti, qui in
vobis est, quem habétis
à Deo, & non estis ve-
strî? Empti enim estis pré-
tio magno: glorificáte &
portáte Deum in córpore
vestro.

C A N O N.

Ex Concílio Bituricensi.
Ann. 1584. *tit.* 27. *de Matr.* *num.* 5.

FIat benedíctio nuptiá-
lis à próprio Párocho,
aut álio Sacerdóte de ipsíus
Párochi aut Ordinárii li-
céntia, in fácie Ecclésiæ in
Missa, ab auróra usque ad
merídiem; duóbus saltem

aut tribus téstibus idóneis præséntibus: non post prándium, neque noctu, neque in privátis dómibus.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7.

HOc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est ut & qui habent uxóres, tanquàm non habentes sint: & qui flent, tanquàm non flentes: & qui gaudent, tanquàm non gaudentes: & qui emunt, tanquàm non possidentes: & qui utuntur hoc mundo, tanquàm non utantur: prætérit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodò pláceat Deo: qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodò pláceat uxóri: & divísus est. Et múlier innupta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt; ut sit sancta córpore & spíritu: quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem vestram dico; non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honestum est, & quod facultátem præbeat sine impedimento Dóminum obsecrandi.

Lectio ij. Cap. 8.

ESca nos non comméndat Deo. Neque enim, si manducavérimus, abundábimus: neque, si non manducavérimus, deficiémus. Vidéte autem ne fortè hæc licéntia vestra offendículum fiat infirmis. Si enim quis víderit eum qui habet sciéntiam, in idolío recumbentem; nonne consciéntia ejus, cùm sit infirma, ædificábitur ad manducandum idolóthyta? Et períbit infirmus in tua sciéntia frater propter quem Christus mórtuus est? Sic autem, peccantes in fratres, & percutientes consciéntiam eórum infirmam, in Christum peccátis. Quaproter, si esca scandalízat fratrem meum, non manducábo carnem in ætérnum, ne fratrem meum scandalízem.

Lectio iij. Cap. 9.

VÆ mihi est, si non evangelizávero. Si enim volens hoc ago; mercédem hábeo: si autem invítus, dispensátio mihi crédita est. Quæ est ergo merces mea? ut Evangélium prædicans, sine sumptu ponam Evangélium, ut non abútar potestáte meâ in Evangélio. Nam cùm liber essem ex ómnibus,

me servum feci, lucrifácerem. Et a Judæis tanquàm ut Judæos lucrá-ius sum infirmis ut infirmos lu-n. Omnibus óm-; sum, ut omnes salvos. Omnia au-o propter Evan-ut párticeps ejus

A N O N.

ncílio Remensi.

3. *tit. de Matrim.*

num. 11.

tiis ritè complétis, se compónant cón-putent se non à e, sed per eum à conjugiórum Præ-junctos; in quem quótiès fides pro-vitur. Neutri ergo áltero discédere, ioad thorum, nisi gítimâ priùs à su-ipprobátâ: concés-ivórtio, neutri licé-am matrimónium igenter admonean-

. B B A T O.

die & aliis Sabba-ue ad Quadragesi-t de B. M. V. nisi Festum semidupl. rà, vel nisi fieri de-Feria, propter Offi-icujus Dominicæ eo ndum. [Quandò Septuagesima inciderit in Dominicam sequentem, tunc hodiè, si nullum occurrat Festum semiduplex aut supra, fit de Feria ut in Psalterio præter sequentia: Lectio j. & ij. ac ℟. *j. &* ℟. *ij. è I. Nocturn. Dominicæ sequentis; Lectio iij. de Evangelio, & Homilia ejusdem Dominicæ, cum* ℟. *viij. Ant. ad* Benedictus, *ex eadem Dominica, sicut & Oratio quæ dicitur ad Laudes, Tertiam, Sextam & Nonam.*

Si autem occurrat Festum IX. Lectionum, fit de Festo; in primo Nocturno legentur tres Lectiones I. Noctum. Domin. sequentis; & in tertio Nocturno, pro ix. Lectione Evangelium & Homil. ejusdem Dominicæ, de qua fit Commemoratio in Laudibus tantùm per Ant. ad Benedictus. ℣. *& Orationem ejusdem Dominicæ ante Commem. de Virgine Deipara, nisi Festum sit duplex III. Class. aut supra.*

Si occurrat Festum semiduplex, fiet pariter de Festo, prima Lectio de primo Nocturno Dominicæ sequentis (è tribus una), secunda Lectio de Festo (de duabus una), tertia de Evangelio cum Homilia Dominicæ sequentis, & ejusdem Dominicæ Commem. in Laudibus

cantùm, ut suprà, ante Commemor. de Virg. Deip.

Et sic de qualibet alia Dominica, cujus Officium non poterit poni post Dominicam XXIV. à Pentecost. [*Post Præsentat. non fit Commemoratio de Virgine Deipara.*]

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Coríntbios.

Lectio j. Cap. 13.

SI linguis hóminum loquar & Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, & nóverim mystéria ómnia & omnem sciéntiam, & si habúero omnem fidem ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas; & si tradídero corpus meum ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cáritas pátiens est, benigna est: cáritas non æmulátur, non agit pérperàm, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congaudet autem veritáti: ómnia suffert: ómnia credit: ómnia spera[t]
sústinet.

Lectio ij

CAritas nunq[uam]
dit: sive [
evacuabuntur; [
quæ cessábunt; [
tia destruétur. [
enim cognóscimu[s]
parte prophetám[us]
autem vénerit q[
fectum est, ev[
quod ex parte est
sem párvulus, lo[
párvulus, sapiéba[
vulus, cogitába[
vulus: quandò [
ctus sum vir, eva[
erant párvuli. [
nunc per spéculu[
gmate; tunc au[
ad fáciem: nunc [
ex parte; tunc a[
gnoscam sicut &
sum. Nunc autem
fides, spes, cári[
hæc: major aute[
est cáritas.

Lectio iij. Ca[

DE collectis a[
fiunt in sanct[
ordinávi Ecclésiis
ita & vos fácite. I[
Sábbati unusquis[
strûm apud se sep[
condens quod ei [
cúerit.... Vigiláte
fide, viriliter ágit[e]
fortámini. Omnia
caritáte fiant.... Si
amat Dóminum
Jesum Christum,

Maran atha. Grátia
nostri Jesu Christi
m. Cáritas mea cum
s vobis in Christo
nen. Tu autem.

ANON.

ncílio Tridentíno.
.4. *de Matrimon.*
can. 9.

tis díxerit Cléricos
icris Ordínibus con-
vel Reguláres casti-
lémniter professos,
natrimónium con-
, contractúmque
i esse, non obstan-
ecclesiásticâ vel vo-
oppósitum nihil
sse quàm damnáre
ónium, pósseque
contráhere matri-
a, qui non séntiunt
átis, etiamsi eam
t, habére donum;
na sit: cùm Deus
peténtibus non dé-
nec patiátur nos su-
uod póssumus, ten-

VESPERAS.

agesimâ non occur-
te Præsentationem,
ut in Sabbatis à
isione ad Præsenta-
p. 304. *exceptis quæ*
r.

Magníf. *Ant.* I. G.
estóte, idem sápi-
em habére, & Deus
dilectiónis erit vo-
II. Cor. 13.
infrà ad Laudes.

DOMINICA II.
post Epiphaniam.

Omnia ut in Dominicis à Circumcisione ad Præsentationem, pag. 304. *exceptis quæ sequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus, Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Timótheus frater, Ecclésiæ Dei quæ est Corinthi, cum ómnibus sanctis qui sunt in universa Achája. Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro & Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra; ut possímus & ipsi consolári eos qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem quâ exhortámur & ipsi à Deo. Quóniam sicut abundant passiónes Christi in nobis; ita & per Christum abundat consolátio nostra. Sive autem tribulámur; pro vestra exhortatióne & salúte: sive consolámur; pro vestra consolatióne: sive exhortámur; pro vestra exhortatióne & salúte quæ

operátur toleràntiam earúmdem passiónum quas & nos pátimur; ut spes nostra firma sit pro vobis: sciemtes quòd, sicut sócii passiónum estis, sic éritis & consolatiónis.

℟. Nihil intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auferre quid póssumus. * Habentes autem alimenta & quibus tegámur, his contenti simus. ℣. Dives, cùm dormíerit, nihil secum áuferet: apériet óculos suos, & nihil invêniet. * Habentes autem. *I. Tim. 6. Job. 27.*

Lectio ij.

NOn enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra quæ facta est in Asia: quóniam supra modum graváti sumus, supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis respónsum mortis habúimus; ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos: qui de tantis periculis nos erípuit & éruit; in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet: adjuvántibus & vobis in oratióne pro nobis; ut ex multórum persónis ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agantur pro nobis. Nam glória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ; quod in simpli[...] cordis & sinceritáte [...] & non in sapiéntia c[...] li, sed in grátia Dei versáti sumus in hoc [...] do, abundántiùs autem [...] vos.

℟. Tempus breve e[...] liquum est ut qui gau[...] tanquàm non gaud[...] sint; & qui utuntur mundo, tanquàm n[...] tantur: * Præterit [...] figúra hujus mundi. ℣ [...] nitas vanitátum, & ó [...] vánitas! * Præterit. *I. C[...] Ecclef. 2.*

Lectio iij. Cap. 2

NAm ex multa tri[...] tióne & angústi[...] dis scripsi vobis per m[...] lácrymas: non ut c[...] stémini, sed ut sciátis [...] caritátem hábeam a[...] dántiùs in vobis. Si [...] autem contristávit, [...] me contristávit; sed e[...] te, ut non ónerem, o[...] vos. Súfficit illi qui [...] modi est, objurgáti[...] quæ fit à plúribus: it[...] contrário magìs don[...] consolémini; ne fortè [...] dantióri tristítiâ absc[...] tur qui ejúsmodi est. [...] pter quod óbsecro v[...] confirmétis in illum c[...] tem. Ideò enim & sc[...] ut cognóscam exper[...] tum vestrum; an in [...] bus obedientes sitis [...] autem áliquid donast[...]

am & ego quod do-
. quid donávi, pro-
s in persóna Christi;
circumveniámur à
non enim ignorá-
gitatiónes ejus.
!ui gloriátur, in Dó-
orriétur.* Non enim
psum commendat,
bátus est; sed quem
mmendat. ℣. Hæc
óminus: Non glo-
ápiens in sapiéntia
d in hoc gloriétur,
nosse me. * Non.
* Non. *II. Cor.* 10.
9.

NOCTURNO.

ommentário sancti
nis Chrysóstomi in
olam ad Románes.
œmio Edit. Bened.
§. 1.

Lectio iv.

m Epistolárum san-
i Pauli lectiónem
iter ac sæpè ter qua-
per singulas Heb-
as áudio, quandò
sanctórum Márty-
memóriam celebrá-
um gáudeo & exul-
)â illâ fruens spiri-
Totus árdeo desidé-
m amícam mihi vo-
am ausculto; illúm-
è præséntem & dis-
m mihi vidére vi-
ed angor ac discrú-
uòd non omnes tan-
rum, ut par esset,
cognoscant, & usque ádeò quidam ignórent, ut nec númerum quidem Epistolárum ejus sciant. Illud verò non hinc évenit quòd díscere non váleant; sed quòd nolint cum sancto viro frequenter versári.

℟. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, & veritátis suæ dómui Israel: * Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri. ℣. Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi. * Vidérunt omnes. *Ps.* 97. *II. Cor.* 5.

Lectio v.

Neque enim nos quæ scimus, si qua tamen scimus, ex ingénii acrimónia nóvimus; sed quòd ejus scripta assíduè tractémus, illúmque afféctu máximo compleetámur.... Verùm quia plerique ex iis qui huc nobiscum convenére, líberos educandos, uxórem alendam, ædes curandas suscepére; nec sese totos huic stúdio dare possunt: ad ea quæ álii collegérunt, excipienda ipsi vos comparáte, tantumque stúdium dictis audiendis adhibéte, quantum colligendæ pecúniæ: & si turpe est nihil à vobis plus exígere; útinam vel tantum adhibeátis!

℟. Quómodò miserétur pater filiórum, misertus est

Dóminus timéntibus se, quóniam * Ipse cognóvit figmentum nostrum: recordátus est quóniam pulvis sumus. ℣. Non ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit. * Ipse cognóvit figmentum nostrum. *Ps.* 102. *Tit.* 3.

Lectio vj.

Hom. 3. *super hæc verba:* Habentes eumdem spíritum. *t.* 3. *Ed. Bened.*

PAulínæ Epístolæ metalla sunt spíritûs, & fontes: metalla quidem, quia quovis auro pretiosióres nobis præbent divítias: fontes verò, quia nunquàm deficiunt, sed quantúmlibet exháurias, tantumdem ac multò ampliùs rursùm áffluit.... Ex quo Paulus vixit, multi, tum commentatóres, tum doctóres & intérpretes, multa sæpè indè extraxérunt, nec tamen repósitas ibi divítias exhaurire valuérunt. Non est enim sensíbilis hic thesaurus, & idcircò non consúmitur à multis effodiéntium mánibus, sed augétur & multiplicátur. Et quid dico de illis qui ante nos fuérunt? quàm multi post nos dictúri sunt, & rursùs post álios álii; nec tamen defícient scatentes hujus modum fontis divítiæ, neque metallórum hoc [illegible] hauriétur.

℟. Fidélis serm[illegible] mórtui sumus, & [illegible] mus: * Si sustiné[illegible] conregnábimus. [illegible] in tempus sustin[illegible] tiens, & pósteà [illegible] jucunditátis. * Si [illegible] mus. Glória. * Si [illegible] mus. *II. Tim.* 2.

IN III. NOCT[illegible]

Léctio sancti E[illegible] secundùm Joa[illegible]

Lectio vij. C[illegible]

IN illo tempore [illegible] factæ sunt in [illegible] lilææ, & erat m[illegible] ibi: vocátus est [illegible] Jesus, & discípul[illegible] núptias. Et réliqua[illegible]

Homília sancti [illegible] Abbátis.

Serm. 2. *in Dom[illegible] Epiphan. c.*

AUdístis hódi[illegible] lum factum i[illegible] inítium útique si[illegible] cujus & história [illegible] admirábilis, & fi[illegible] delectábilis. Magn[illegible] divínæ Majestátis [illegible] fuit, ad nutum D[illegible] quam in vinum c[illegible] sed est illa multò [illegible] mutátio déxteræ [illegible] quam in ista præs[illegible] Omnes enim nos [illegible] tuales núptias vo[illegible] mus; in quibus [illegible] sus est Christus [illegible]

verò nos ipsi su-
omnes simul una
& ánimæ singuló-
asi síngulæ sponsæ.
ıdò hoc sentíre pó-
ıgílitas nostra de
ı, quòd eo affectu
gat, quo dilígitur
ı sponso? Multùm
ıæc sponsa sponso
ṡrior génere, infé-
ːie, inférior digni-
ttamen propter Æ-
am istam de longin-
ius æterni Regis ad-
& ut sibi desponsá-
ːn, étiam mori pro
ın tímuit. Móyses
Æthiopissam duxit
: sed non pótuit
ıissæ mutáre coló-
hristus verò quam
'it ignóbilem adhuc
am, gloriósam sibi
ːt Ecclésiam, non
ːm máculam neque

ꞁelinquet homo pa-
matrem suam, &
bit uxóri suæ, &
t duo in carne una:
ːntum hoc magnum
ːhristo & in Ecclésia.
ıs secundùm imági-
am fecit hóminem,
vit ex ipso adjutó-
mile sibi. * Erunt.
ſ. *Eccli.* 17.
Lectio viij.
ıuptiárum prándium
ırátur; nam cœna
in cœlo & in aula

æterna parátur. Verúmtamen numquid vinum ibi defíciet? Absit. Inebriábimur ibi ab ubertáte domûs Dei, & torrente voluptátis ejus potábimur. Parátum est profectò illis núptiis flumen vini, vini, inquam, quod lætíficat cor; síquidem flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. Nunc autem, quóniam grandis nobis restat via, prándium quidem accípimus hîc etsi non in tanta cópia, quòd plenitúdo & sátietas cœnæ reservétur æternæ. Hîc ergo nonnunquàm vinum déficit, grátia scílicet devotiónis & fervor caritátis. Quóties mihi necesse est, fratres, post lacrymósas querimónias vestras, exoráre Matrem misericórdiæ, ut súggerat suo benigníssimo Filio quóniam vinum non habeátis? Et ipsa, dico vobis, caríssimi, si piè à nobis pulsáta fúerit, non déerit necessitáti nostræ; quóniam miséricors est mater misericórdiæ. Nam si compassa est verecúndiæ illórum à quibus fúerat inviráta, multò magis compatiétur nobis, si piè fúerit invocáta. Placent enim illi núptiæ nostræ, & pértinent ad eam multò magis illis; nimírùm de cujus útero tanquàm è thálamo suo cœlestis Sponsus procesſit.

℟. Vir caput est mulíeris, ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſiæ : * Sicut Eccléſia ſubjecta eſt Chriſto, ita & mulíeres viris ſuis : ſicut Chriſtus dilexit Eccléſiam, ita & viri debent dilígere uxóres ſuas. ℣. Sunt probáta coram Deo & homínibus, concórdia fratrum, & vir & múlier benè ſibi conſentientes. * Sicut Eccléſia. Glória. * Sicut Eccléſia. *Epheſ.* 5. *Eccli.* 25.

Lectio ix.

ERant, ait Evangeliſta, hydriæ ſex póſitæ ſecundùm purificatiónem Judæórum. Vel ex hoc potes manifeſtiùs advértere præparatiónem nuptiárum eſſe, ubi nimirùm adhuc opus eſt purificatióne.... Nunc útique lavandi tempus eſt: nunc ablúitur ſponſa, nunc purificátur, ut in cœléſtibus illis núptiis ſponſo ſuo ſine omni mácula præſentétur. Ait ergo Dóminus ad miniſtros : Impléte hydrias aquâ. Nobis, fratres, qui miniſtri ſumus & ſervi veſtri, per Chriſtum præcípitur impléte hydrias aquâ, quóties deeſt vinum. Ac ſi dicátur : Illi devotiónem desíderant, vinum requírunt, fervórem flágitant : ſed nondùm venit hora mea : impléte hydrias aquâ. Quæ eſt enim aqua ſapiéntiæ ſalutáris? niſi fons vitæ, & inítium ſ timor Dómini? I go miniſtris : Im tum, & ſpíritu ti da repléte; quia tátem pervéniant di ſunt à timóre : & ipſi : A timóre pimus, Dómine rívimus ſpíritun Omnis timor Dó cut aqua extingu ſic extinguit pe cupiſcéntiam ... ne fortè ſubintr tum, dum vinum bémur impléte h quâ, ut obſerve dáta Dómini in ti tunc mutátur in vi timor expéllitur & implentur óm re ſpíritûs & jucu tióne.

Te Deum, pa

Ad Bened. A Núptiæ factæ ſu Galilææ, & erat ibi : vocátus eſt Jeſus, & diſcípu núptias. *Joann.* 2

Oratio.

OMnípotens ne Deus, q ſimul & terréna ris : ſupplicatió tui clementer e pacem tuam noſt de tempóribus; num noſtrum Je ſtum.

ANON.
ncílio Tridentíno.
;. de Ordine, c. 2.
ı divína res sit san-
Sacerdótii ministé-
onsentáneum fuit,
nìùs & majóri cum
ône exercéri posset,
cclésiæ ordinatíssi-
ositióne, plures &
ssent Ministrórum
qui sacerdótio ex
eservírent; ita di-
ut qui jam Clericá-
·â insigníti essent,
res ad majóres a-
ıt.
agníf. Ant. 1. D.
ium signórum Je-
na Galilææ, & ma-
glóriam suam: &
ınt in eum discípu-
oann. 2.
supra ad Laudes.
ı SECUNDA.
a ut in Feriis à
sione ad Præsenta-
p. 308. & sic in Fe-

ola secunda beáti
li Apóstoli ad
Corínthios.
io j. Cap. 2.
grátias qui semper
mphat nos in Chri-
, & odórem notí-
nanifestat per nos
loco: quia Christi
or sumus Deo, in
lvi fiunt, & in iis
unt: áliis quidem
ortis in mortem; áliis autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idóneus? Non enim sumus sicut plúrimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo in Christo lóquimur.

℟. Nihil intúlimus, pag. 374.

Lectio ij. Cap. 4.

IDeò habentes administratiónem, juxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus; sed abdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in astútia, neque adulterantes verbum Dei: sed in manifestatióne veritátis commendantes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo. Quòd si étiam opertum est Evangélium nostrum; in iis qui péreunt, est opertum: in quibus Deus hujus séculi excæcávit mentes infidélium, ut non fúlgeat illis illuminátio Evangélii glóriæ Christi qui est imágo Dei. Non enim nosmetipsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum; nos autem servos vestros per Jesum: quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illuxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Christi Jesu.

℟. Tempus breve est, *pag.* 374.

Lectio iij.

HAbentes autem eumdem spíritum fidei, sicut scriptum est: Crédidi; propter quod locútus sum; & nos crédimus, propter quod & lóquimur: sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit & constítuet vobíscum. Omnia enim propter vos: ut grátia, abundans per multos in gratiárum actióne, abundet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est, renovátur de die in diem. Id enim quod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis: non contemplántibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur; ætérna sunt.

℟. Qui gloriátur, *pag.* 375.

C A N O N.

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

Ann. 398. *cap.* 9.

OStiárius cùm ordinátur, postquàm ab Archidiácono instructus fúerit, quáliter in débeat conversár gestiónem Archid dat ei Epíscopus cléfiæ de altário Sic age, quasi Deo ratiónem pr quæ his clávibus tur.

FERIA TE

De Epístola sec Pauli Apóst Corínthi

Lectio j. C

SCimus quóni restris domus jus habitatiónis tur, quòd ædi ex Deo habému non manufactar nam in cœlis. N hoc ingemíscim tatiónem nostra cœlo est, supe pientes: si tam non nudi inveniá & qui sumus in náculo, ingemís váti; eò quòd nó spoliári, sed su ut absorbeátur q tále est, à vita. éfficit nos in ho Deus, qui dedi gnus Spíritûs. ígitur semper, sci niam dum sum pore, peregriná mino: per fidem bulámus, & no ciem: audémus & bonam volun

ģis peregrinári
, & præséntes
ninum. Et ídeò
s, sive absén-
æséntes, placé-

·dátus est, *pag.*

ctio ij.
enim nos mani-
oportet ante
risti, ut réferat
: própria cór-
:t gessit, sive
: malum. Scien-
ıórem Dómini,
suadémus, Deo
nifesti sumus.
ı & in conscién-
manifestos nos
erùm commen-
vobis, sed oc-
ımus vobis glo-
nobis; ut ha-
:os qui in fácie
& non in corde.
mente excédi-
sive sóbrii su-
s. Cáritas enim
:t nos; æstiman-
ıóniam si unus
ıs mórtuus est,
s mórtui sunt:
.bus mórtuus est
t & qui vivunt,
ɔi vivant, sed ei
s mórtuus est &

nodò, *pag.* 375.
ctio iij.
ergo in Christo
reatúra, vétera

transiérunt: ecce facta sunt ómnia nova. Omnia autem ex Deo qui nos reconciliávit sibi per Christum; & dedit nobis ministérium reconciliatiónis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, & pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquàm Deo exhortante per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit; ut nos efficerémur justítia Dei in ipso.

℟. Fidélis sermo, *pag.* 376.

CANON.

Ex Concílio Carthaginensi quarto.

Ann. 368. *cap.* 8.

Lector cùm ordinátur, fáciat de illo verbum Epíscopus ad plebem, índicans ejus fidem ac vitam atque ingénium. Post hæc, spectante plebe, tradat ei códicem de quo lectúrus est, dicens ad eum: Accipe, & esto Lector verbi Dei, habitúrus, si fidéliter & utíliter impléveris officium, partem cum eis qui verbum Dei ministráverint.

FERIA QUARTA.
De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectiò j. Cap. 6.

OS nostrum patet ad vos, ô Corínthii: cor nostrum dilatátum est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris. Eamdem autem habentes remuneratiónem, tanquàm filiis dico, dilatámini & vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus: quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? aut quæ sócietas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consensus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos: & ero illórum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus.

℟. Nihil intúlimus, *pag.* 374.

Lectio ij. Cap. 7.

QUi consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in adventu Titi. Non solùm autem in adventu ejus, sed étiam in consolatióne quâ consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magìs gaudérem. Quónia[m] contristávi vos in E[pistola,] non me pœnitet: e[t si pœ]nitéret, videns qu[ò]d [epi]stola illa, etsi ad h[oram] vos contristávit: nu[nc gau]deo; non quia co[ntristáti] estis, sed quia co[ntristáti] estis ad pœniténtia[m:] tristáti enim estis sec[undùm] Deum, ut in nullo [detri]mentum patiámini [ex no]bis. Quæ enim sec[undùm] Deum tristítia est, [pœni]téntiam in salúte[m stabi]lem operátur: sæc[uli au]tem tristítia morte[m ope]rátur.

℟. Tempus bre[ve] *pag.* 374.

Lectio iij. Cap.

IPse autem ego Pa[ulus ob]secro vos per ma[nsuetú]dinem & modéstia[m Chri]sti, qui in fácie quid[em hu]milis sum inter vos, [absens] autem confído in [vobis:] rogo autem vos ne [præsens] áudeam, per eam co[nfiden]tiam quâ exístimor [audére] in quosdam, qui a[rbitran]tur nos tanquàm se[cundùm] carnem ambulémus. [In car]ne enim ambulante[s, non] secundùm carnem [milità]mus; nam arma mil[itiæ no]stræ non carnália su[nt, sed] poténtia Deo ad de[structio]nem munitiónum [consi]lia destruentes, & [omnem] altitúdinem extolle[ntem se] adversùs sciéntiam

ritátem redigentes
ntellectum in ob-
Christi, & in prom-
entes ulcísci om-
bediéntiam, cùm
fúerit vestra obe-

ui gloriátur, *pag.*

A N O N.

ilio Carthaginensi
quarto.

. 398. *cap.* 7.
cista cùm ordiná-
accípiat de manu
libellum in quo
nt exorcísmi, di-
Epíscopo: Accipe
enda memóriæ, &
otestátem impo-
nus super energú-
sive baptizátum,
húmenum.

A QUINTA.

ola secunda beáti
li Apóstoli ad
Corínthios.

o j. Cap. 10.
secundùm fáciem
t, vidéte. Si quis
ibi Christi se esse,
et íterùm apud se:
t ipse Christi est,
s. Nam, & si ám-
uid gloriátus fúero
áte nostra quam
obis Dóminus in
ónem, & non in
ónem vestram,
bescam. Ut autem
timer tanquàm ter-

rére vos per Epístolas: Quóniam quidem Epístolæ, ínquiunt, graves sunt & fortes; præséntia autem córporis infirma, & sermo contemptíbilis; hoc cógitet qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per Epístolas absentes, tales & præsentes in facto.

℟. Recordátus est, *pag.* 375.

Lectio ij.

NOn enim audémus insérere aut comparáre nos quibusdam qui seipsos commendant; sed ipsi in nobis nosmetipsos metientes, & comparantes nosmetipsos nobis. Nos autem non in immensum gloriábimur, sed secundùm mensúram régulæ quâ mensus est nobis Deus, mensúram pertingendi usque ad vos. Non enim quasi non pertingentes ad vos, superexténdimus nos: usque ad vos enim pervénimus in Evangélio Christi.

℟. Quómodò miserétur, *pag.* 375.

Lectio iij. Cap. 11.

TImeo autem ne, sicut serpens Evam seduxit astútiâ suâ, ita corrumpantur sensus vestri, & excidant à simplicitáte quæ est in Christo. Nam si is qui venit, álium Christum prædicat quem non prædicávimus, aut álium Spíritum

accípitis quem non accepiſtis, aut áliud Evangélium quod non recepiſtis; rectè paterémini. Exiſtimo enim nihil me minus feciſſe à magnis Apóſtolis. Nam etſi imperítus ſermóne, ſed non ſciéntiâ: in ómnibus autem manifeſtáti ſumus vobis. Aut numquid peccátum feci, meipſum humílians, ut vos exaltémini; quóniam gratìs Evangélium Dei evangelizávi vobis? Alias Eccléſias expoliávi, accípiens ſtipéndium ad miniſtérium veſtrum. Et, cùm eſſem apud vos & egérem, nulli oneróſus fui: nam quod mihi déerat, ſuppléverunt fratres qui venérunt à Macedónia: & in ómnibus ſine ónere me vobis ſervávi & ſervábo.

℟. Fidélis ſermo, *pag.* 376.

CANON.

Ex Concílio Carthaginenſi quarto.

Ann. 398. *cap.* 6.

ACólythus cùm ordinátur, ab Epíſcopo quidem doceátur, quáliter in offício ſuo ágere débeat; ſed ab Archidiácono accípiat ceroferárium cum céreo, ut ſciat ſe ad accendenda Eccléſiæ luminária mancipári. Accípiat & urcéolum vácuum ad ſuggerendum vinum

in Euchariſtiam ſa[...]
Chriſti.

FERIA SE[...]

De Epíſtola ſecun[...]
Pauli Apóſtoli
Corínthios.

Lectio j. Cap.

QUóniam mul[...] riantur ſecund[...] nem, & ego glo[...] libenter enim ſuffe[...] ſipientes, cùm ſitis [...] pientes. Suſtinétis [...] quis vos in ſervitúte[...] git, ſi quis dévorat[...] áccipit, ſi quis ext[...] ſi quis in fáciem vo[...] ſecundùm ignobilit[...] co; quaſi nos infir[...] rimus in hac parte. quis audet, in in[...] dico, áudeo & ego. ſunt? & ego. Iſraeli[...] & ego. Semen Abra[...] & ego. Miniſtri [...] ſunt? ut minùs ſáp[...] co, plus ego. In la[...] plúrimis, in carcé[...] bundántiùs, in plag[...] modum, in mórti[...] quenter.

℟. Nihil intúlim[...] 374.

Lectio ij.

A Judæis quí[...] quadragénas [...] nùs accépi: ter virg[...] ſum: ſemel lapidát[...] ter naufrágium fec[...] & die in profund[...] fui: in itinéribus ſ[...]

ı, perículis
culis ex gé-
; ex génti-
ı civitáte,
údine, pe-
, perículis
ıs : in la-
a, in vigí-
fame & si-
multis, in
ıte : præter
ecùs sunt,
ıotidiána,
ium Eccle-

breve est,

iij.
ıtur, & ego
nor ? quis
& ego non
ı oportet,
meæ sunt,
s & Pater
Jesu Chri-
ıedíctus in
l non mén-
præpósitus
gis, custo-
n Damasce-
e compre-
fenestram
us sum per
fugi manus

itur, *pag.*

. N.
identíno.
- *cap.* 11.
gradum
ici minó-

res, ut in eis cum ætáte, vitæ méritum & doctrína major accrescat : quod & bonórum morum exemplum, & assíduum in Ecclésia ministérium, atque major erga Presbyteros & superióresOrdines reveréntia, & crébrior quàm ánteà, Córporis Christi commúnio, máximè comprobábunt.

SABBATO.

Si fiat de B. M. Virg. tres Lectiones sequentes (in unam contractæ) erunt Lect. j. & sic in aliis Sabbatis usque ad Quadragesimam.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 12.

SI gloriári oportet, non éxpedit quidem, véniam autem ad visiónes & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, sive in córpore, néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit, raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem, sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit, quóniam raptus est in paradísum; & audívit arcána verba quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor; pro me autem nihil gloriábor nisi in

R

infirmitátibus meis. Nam, & si volúero gloriári, non ero insípiens; veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me.

Lectio ij.

ET, ne magnitúdo revelatiónum extollat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet à me: & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perficitur. Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo: cùm enim infirmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coegístis; ego enim à vobis débui commendári; nihil enim minus fui ab iis qui sunt supra modum Apóstoli, tametsi nihil sum. Signa tamen Apostolátûs mei facta sunt super vos in omni patiéntia, in signis & prodígiis & virtútibus.

Lectio iij. Cap. 13.

ECce tértiò hoc vénio ad vos: in ore duórum vel tríum téstium stabit omne verbum. Prædixi & díco, ut præsens & absens, iis qui antè ... vérunt, & céteris ... bus, quóniam si véne... rùm, non parcam. ... perimentum quæriti... qui in me lóquitur ... stus, qui in vobis n... firmátur, sed potens ... vobis? Nam etsi cru... est ex infirmitáte; se... ex virtúte Dei. Nam ... infirmi sumus in ill... vivémus cum eo ex v... Dei in vobis. Vosme... tentáte si estis in fid... vos probáte. An nc... gnóscitis vosmetipso... Christus Jesus in vob... nisi fortè réprobi esti...

C A N O N.

Ex Concílio Rotoma...

Ann. 1445. *can.* ...

PRomovendi ad ... Ordines hábeant ... fícium seu patrimón... vel títulum verum & ... fictum, à suis parénti... propinquis, sine fr... in quo si qui suos d... aut promotóres circu... nerint, suórum sint ... num executióne su...

Ad Magnif. *Ant.* Non justificátur hom... opéribus legis, nisi p... dem Jesu Christi: & ... Christo Jesu crédimu... justificémur ex fide Cl... *Galat.* 2.

Oratio, infrà ad La...

IINICA III.
· Epiphaniam.

NOCTURNO.

:pístola beáti Pauli
oli ad Gálatas.

'io j. Cap. 1.

ıs Apóstolus non
ıomínibus, neque
ninem, sed per
:hristum, & Deum
qui suscitávit eum
is; & qui mecum
ınes fratres, Ecclé-
ıtiæ. Grátia vobis,
Deo Patre, & Dó-
ostro Jesu Christo,
it semetipsum pro
nostris; ut erípe-
de præsenti século
, secundùm volun-
Dei & Patris nostri,
glória in sécula se-
ı. Amen. Tu au-
c.
hil intúlimus, pag.

Lectio ij.

or quòd sic tam citò
ansferímini ab eo
vocávit in grátiam
, in áliud Evangé-
quod non est áliud:
: áliqui qui vos con-
, & volunt convér-
angélium Christi.
èt nos, aut Angelus
o evangelízet vobis
uàm quod evange-
ıus vobis, anáthe-
Sicut prædíximus
: íterùm dico: Si
quis vobis evangelizáverit
præter id quod accepistis,
anáthema sit. Modò enim
homínibus suádeo, an Deo?
an quæro homínibus placé-
re? Si adhuc homínibus
placérem, Christi servus
non essem.

℟. Tempus breve est, *pag.* 374.

Lectio iij.

Notum enim vobis fá-
cio, fratres, Evangé-
lium quod evangelizátum
est à me, quia non est se-
cundùm hóminem: neque
enim ego ab hómine accé-
pi illud, neque dídici, sed
per revelatiónem Jesu
Christi. Audístis enim con-
versatiónem meam ali-
quandò in Judaïsmo; quó-
niam supra modum perse-
québar Ecclésiam Dei, &
expugnábam illam, & pro-
ficiébam in Judaïsmo supra
multos coætáneos meos in
génere meo, abundántiùs
æmulátor existens pater-
nárum meárum traditió-
num. Cùm autem plácuit
ei qui me segregávit ex
útero matris meæ, & vo-
cávit per grátiam suam ut
reveláret Fílium suum in
me, ut evangelizárem il-
lum in géntibus; continuò
non acquiévi carni & sán-
guini: neque veni Jerosóly-
mam ad antecessóres meos
Apóstolos: sed ábii in Ará-
biam, & íterùm reversus

Jesu, ut pollicitatiónem Spíritûs accipiámus per fidem.

℟. Qui gloriátur, pag. 375.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. libr. 1. cap. 7.

Diaconórum ordo à tribu Levi accépit exórdium.... In Evangélio autem primórdia eórum, & in Actibus Apostolórum leguntur.... Sicut in Sacerdóte consecrátio, ita & in Ministro dispensátio Sacramenti est. Ille oráre; hic psállere mandat: ille obláta sanctíficat; hic sanctificáta dispensat.

FERIA TERTIA.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 3.

Priusquàm veníret fides, sub lege custodiebámur conclúsi, in eam fidem quæ revelanda erat. Itaque lex pædagógus noster fuit in Christo, ut ex fide justificémur. At, ubi venit fides, jam non sumus sub pædagógo. Omnes enim filii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induistis. Non est Judæus, neque Græcus: non est servus, neque liber; non est másculus, neque fé[...] omnes enim vos unu[...] in Christo Jesu: si [...] vos Christi, ergo [...] Abrahæ estis, secu[...] promissiónem hæréd[...]

℟. Recordátus est [...] 375.

Lectio ij. Cap. [...]

Scitis quia per infi[...]tem carnis evange[...] vobis jamprídem; & [...] tatiónem vestram in [...] mea non sprevistis, [...] respuistis: sed sicu[...] gelum Dei excepisti [...] sicut Christum Jesu[...] est ergo beatitúdo [...] Testimónium enim [...] beo vobis, quia, [...] posset, óculos vestro[...] sétis, & dedissétis [...] Ergo inimícus vobis [...] sum verum dicens [...] Æmulantur vos non [...] sed exclúdere vos [...] ut illos æmulémini. [...] autem æmulámini i[...] semper, & non [...] cùm præsens sum ap[...] Filíoli mei, quos [...] partúrio, donec f[...] Christus in vobis, [...] autem esse apud vo[...] & mutáre vocem [...] quóniam confun[...] vobis.

℟. Quómodò, p[...]

Lectio iij. Cap[...]

State, & nolíte [...] jugo servitútis [...]

:e ego Paulus dico
Quóniam si circum-
ni, Christus vobis
próderit. Testíficor
rursùs omni hómini
cidenti se, quóniam
: est universæ legis
læ. Evacuáti estis à
o, qui in lege justifi-
: à grátia excidi-
ios enim spíritu ex
spem justítiæ expe-
:. Nam in Christo
:que circumcísio áli-
alet, neque præpú-
sed fides quæ per ca-
n operátur. Currebá-
è : quis vos impedí-
ritáti non obedíre?
sio hæc non est ex
vocat vos. Módicum
ntum totam massam
npit.
Fidélis sermo, *pag.*

CANON.

oncílio Tridentíno.

: 23. *de Reform.*
cap. 13.

diáconi & Diáconi
intentur, habentes bo-
:estimónium, & in
ibus Ordínibus jam
:i, ac lítteris, & iis
:d órdinem exercen-
pértinent, instructi.
perant, Deo auctóre,
rinére posse, Eccle-
ubus adscribentur,
iant.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis qui sunt Ephesi, & fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem : ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

℟. Nihil intúlimus, *pag.* 374.

Lectio ij.

QUi prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum; secundùm propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilecto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum, secundùm divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis, in omni sapiéntia & prudéntia : ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secundùm beneplácitum ejus quod

propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis, & quæ in terra sunt, in ipso.

℟. Tempus breve est, *pag.* 374.

Lectio iij.

IN quo étiam & nos sorte vocáti sumus, prædestináti secundùm propósitum ejus qui operátur ómnia secundùm consílium voluntátis suæ: ut simus in laudem glóriæ ejus nos qui antè sperávimus in Christo: in quo & vos, cùm audissétis verbum veritátis (Evangélium salútis vestræ) in quo & credentes signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ; in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Qui gloriátur, *pag.* 375.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 23. *de Ordine, cap.* 1.

NOvum visíbile & externum sacerdótium, in quod vetus translátum est, a Dómino salvatóre nostro institútum esse, atque Apóstolis eorúmque successóribus in sacerdótio, potestátem tráditam consecrandi, offerendi, & ministrandi Corpus &, Sánguinem ejus, nec non & peccáta dimittendi [illegible] nendi, sacræ Lítteræ d[illegible]nt, & Cathóli[illegible] cléfiæ tradítio semp[illegible] cuit.

FERIA QUIN[illegible]

De Epístola beáti [illegible] Apóstoli ad Ephé[illegible]

Lectio i. Cap. [illegible]

CUm essétis mór[illegible] lictis, & peccá[illegible] stris, in quibus aliq[illegible] ambulastis secundùm [illegible] lum mundi hujus, [illegible] dùm príncipem pot[illegible] áeris hujus, spíriti[illegible] nunc operátur in fili[illegible] fidéntiæ: in quibus [illegible] omnes aliquándo c[illegible] sáti sumus in desidéri[illegible] nis nostræ, faciente[illegible] luntátem carnis & [illegible] tatiónum, & erámus [illegible] râ filii iræ, sicut & [illegible] Deus autem, qui di[illegible] in misericórdia, p[illegible] nimiam caritátem [illegible] quâ diléxit nos, & [illegible] cssémus mórtui pec[illegible] convivificávit nos in [illegible] sto (cujus grátiâ est[illegible] váti) & conresuscit[illegible] & consedére fecit i[illegible] léstibus in Christo [illegible] ut osténderet in sécu[illegible] perveniéntibus abun[illegible] divítias grátiæ suæ [illegible] nitáte super nos in C[illegible] Jesu.

℟. Recordátus est [illegible] 375.

Lectio ij.
átiâ enim estis sal-
uti per fidem : & hoc
: vobis ; Dei enim
est : non ex opéri-
t ne quis gloriétur.
enim sumus factú-
áti in Christo Jesu
ibus bonis quæ præ-
: Deus ut in illis
mus. Propter quod
es estóte quòd ali-
vos gentes in car-
ii dicímini præpú-
ea quæ dícitur cir-
o in carne, manu fa-
uia erátis illo in
e sine Christo, alie-
conversatióne Is-
hóspites testamen-
promissiónis spem
bentes, & sine Deo
mundo. Nunc au-
Christo Jesu, vos
quandò erátis longè,
tis propè in sángui-
isti.
Quómodò miserétur,
75.

Lectio iij.
enim est pax nostra,
fecit útraque unum,
lium paríetem ma-
olvens inimicítias in
ua : legem manda-
decrétis evácuans,
s condat in semet-
i unum novum hó-
i, fáciens pacem ; &
iliet ambos in uno
e Deo per crucem,
ciens inimicítias in
semetipso. Et véniens evangelizávit pacem vobis qui longè fuistis, & pacem iis qui propè. Quóniam per ipsum habémus accessum ambo in uno Spíritu ad Patrem.

℟. Fidélis sermo, *pag.* 376.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.
Sess. 23. *de Ordine, can.* 4.

SI quis díxerit, per sacram ordinatiónem non dari Spíritum sanctum ; ac proindè frustrà Epíscopos dícere : Accipe Spíritum sanctum ; aut per eam non ímprimi charactérem, vel eum qui Sacerdos semel fuit, láicum rursùs fieri posse ; anáthema sit.

FERIA SEXTA.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 3.

MIhi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, & illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacramenti abscónditi à séculis in Deo qui ómnia creávit : ut innotescat principátibus & potestátibus in cœléstibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei, secundùm præfinitiónem seculórum quam fecit in Christo Jesu Dómino nostro : in quo ha-

bémus fidúciam, & accessum in confidéntia per fidem ejus. Propter quod peto ne deficiátis in tribulatiónibus meis pro vobis, quæ est glória vestra.

℟. Nihil intúlimus, *pag.* 374.

Lectio ij. Cap. 4.

OBsecro itaque vos ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne quâ vocáti estis, cum omni humilitáte & mansuetúdine, cum patiéntia supportantes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem spíritûs in vínculo pacis. Unum corpus, & unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma, unus Deus & Pater ómnium, qui est super omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis.

℟. Tempus breve est, *pag.* 374.

Lectio iij.

UNicuíque autem nostrùm data est grátia secundùm mensúram donatiónis Christi.... Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres & Doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus minist̃érii, in ædificatiónem córporis Christi; donec occurrám nes in unitátem fi agnitiónis Fílii De rum perfectum, i súram ætátis plen Christi; ut jam nc párvuli fluctuantes cumferámur omn doctrínæ in nequi minum, in astútia cumventiónem erré ritátem autem faci caritáte, crescámu per ómnia qui est Christus: ex quo corpus compactum nexum per omnem ram subministratió cundùm operatiór mensúram uniusci membri, augmentu poris facit in ædi nem suî in caritáte.

℟. Qui gloriátu 375.

C A N O N

Ex Concílio Cartha quarto.

Ann. 398. cap.

QUi Epíscopu nandus est, examinétur, si na prudens, si docib móribus temperátu tâ castus, si sóbrius, per suis negótiis ca húmilis, si affábilis séricors, si litterá in lege Dómini inst si in Scripturárum s cautus, si in dogn Ecclesiásticis exerci

BBATO.

istola beáti Pauli
oli ad Ephésios.

ctio j. Cap. 5.

e imitatóres Dei,
filii caríssimi: &
e in dilectióne, si-
ristus diléxit nos,
lit semetipsum pro
blatiónem & hó-
eo in odórem sua-
Fornicátio autem,
s immundítia, aut
, nec nominétur
, sicut decet san-
turpitúdo, aut stul-
m, aut scurrílitas
rem non pértinet;
is gratiárum áctio.
im scitóte intelli-
quòd omnis forni-
ut immundus, aut
quod est idolórum
, non habet hære-
in regno Christi, &
mo vos sedúcat iná-
erbis: propter hæc
nit ira Dei in fílios
tiæ. Nolíte ergo
rtícipes eórum. E-
im aliquando téne-
unc autem lux in
o: ut filii lucis, am-
Fructus enim lucis
mni bonitáte, &
, & veritáte: pro-
quid sit beneplácit-
o. Et nolíte commu-
opéribus infructuó-
brárum; magis au-
güite. Vidéte itaque,
fratres, quómodo cautè
ambulétis.

Lectio ij. Cap. 6.

FIlii, obedíte paréntibus vestris in Dómino: hoc enim justum est. Honóra patrem tuum, & matrem tuam, quod est mandátum primum in promissióne: ut benè sit tibi, & sis longævus super terram. Et vos, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre filios vestros: sed educáte illos in disciplína & correptióne Dómini. Servi, obedíte dóminis carnálibus cum timóre & tremóre, in simplicitáte cordis vestri sicut Christo: non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo: cum bona voluntáte serviéntes, sicut Dómino, & non homínibus: sciéntes quóniam unusquisque, quodcumque fécerit bonum, hoc recípiet à Dómino, sive servus, sive liber. Et vos, dómini, éadem fácite illis, remitténtes minas: sciéntes quia & illórum, & vester Dóminus est in cœlis, & personárum accéptio non est apud eum.

Lectio iij.

STate ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, & indúti lorícam justítiæ, & calceáti pedes in præpa-

ratióne Evangélii pacis: in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere. Et gáleam salútis assúmite, & gládium spíritûs, quod est verbum Dei: per omnem oratiónem, & obsecratiónem orántes omni témpore in spíritu: & in ipso vigilántes in omni instántia & obsecratióne pro ómnibus sanctis, & pro me; ut detur mihi sermo in apertióne oris mei cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii: pro quo legatióne fungor in caténa; ita ut in ipso áudeam, pro-ut opórtet me loqui.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Sess. 23. de Ordine, cap. 4.

SAcrosáncta Synodus declárat, præter céteros Ecclesiásticos gradus, Epíscopos qui in Apostolórum locum succedérunt, ad hierárchicum Ordinem præcípuè pertinére; & pósitos, sicut Apóstolus ait, à Spíritu sancto, régere Ecclésiam Dei; eósque Presbyteris superióres esse; ac Sacramentum Confirmatiónis conferre, Ministros Ecclésiæ ordináre, atque ália pléraque perágere ipsos posse æquarum functiónum potestátem réliqui in-

ferióris órdinis bent.

Ad Magníf. Cáritas vestra n gis abundet in in omni sensu; potióra, replé stítiæ per Jesum *Philipp.* 1.

Oratio infrà a

DOMINI post Epiph

IN I. NOC

Incipit Epístola Apóstoli ad Ph

Lectio j. (

PAulus, & T servi Jesu C nibus sanctis i Jesu qui sunt cum Epíscopis & bus. Grátia vob Deo Patre nostr mino Jesu Chri ago Deo meo in mória vestrî, cunctis oratió pro ómnibus gáudio depreca ciens, super c tióne vestra in Christi à prima nunc. Confider sum, quia qui c bis opus bonum usque in diem C Sicut est mihi sentíre pro óm bis: eò quòd h in corde, & i meis, & in de

tióne Evangélii, áudii mei omnes

úl infilimus, *pag.*

Lectio ij.

dam autem ex con-tióne Christum an-t non sincérè, exi-s pressúram se sus-inculis meis Quid lum omni modo, occasiónem, sive tátem Christus an-it; & in hoc gáu-i & gaudébo. Scio lia hoc mihi pro-d salútem, per ve-atiónem, & subminiem Spíritûs Jesu secundùm expecta-& spem meam, nullo confundar: nni fidúcia, sicut & nunc magnifi-Christus in córpo-, sive per vitam, mortem. Mihi rere Christus est, lucrum. Quòd si carne, hic mihi peris est, & quid ignóro. Coarctor duóbus, desidé-xeus dissolvi, & Christo multo ma-is: permanére au-tem necessárium tos. . . . . . mpus breve est,

Lectio iij. Cap. 1. & 2.

Vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini: idem certámen habentes, quale & vidístis in me, & nunc audístis de me. Si qua ergo consolátio in Christo, si quod solátium caritátis, si qua sociétas spíritûs, si qua víscera miseratiónis: impléte gáudium meum; ut idem sapiátis, eamdem caritátem habentes, unánimes, idipsum sentientes, nihil per contentiónem, neque per inánem glóriam: sed in humilitáte superióres sibi ínvicem arbitrantes, non quæ sua sunt sínguli consideramtes, sed ea quæ aliórum.

℟. Qui gloriátur, *p.* 375.

IN II. NOCTURNO.

Ex libris Morálium sancti Gregórii Papæ.

Libr. 4. cap. 24.

Lectio iv.

Replémus refectiónibus corpus, ne extenuátum deficiat: extenuámus abstinéntiâ, ne nos replétum premat. Vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis intéreat; sed citiùs hoc collocando sistimus, ne ipsâ suâ vegetatióne succumbat. Adjumentis hoc véstium tégi-

cta est tranquíllitas magna. *Matth.* 8.

Oratio.

DEus, qui nos in tantis perículis constitútos pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis & córporis, ut ea quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvante, vincámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Sess.* 22. *de Reform. cap.* 1.

NIhil est quod álios magìs ad pietátem & Dei cultum assíduè instruat, quàm eórum vita & exemplum, qui se divíno ministério dedicârunt: cùm enim à rebus séculi in altiórem subláti locum conspiciantur; in eos tanquàm in spéculum, réliqui óculos conjíciunt, ex iisque sumunt quod imitentur.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Hómines miráti sunt dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obédiunt ei? *Matth.* 8.

FERIA SECUNDA.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.

Lectio j. Cap. 2.

CArissimi mei, (sicut semper obedistis,) non ut in præséntia meî tantùm, sed multò magìs nunc in abséntia mea cu
& tremóre vestram
operámini. Deus e
qui operátur in
velle & perfícere,
na voluntáte. Om
tem fácite sine m
tiónibus & hæsi
bus: ut sitis sine q
símplices fílii Dei
prehensióne, in m
tiónis pravæ & pe
inter quos lucétis
minária in mund
bum vitæ contin
glóriam meam in
sti, quia non in
cucurri, neque in
laborávi. Sed & si
supra sacrifícium
quium fídei vestr
deo, & congrátul
bus vobis. Idipsu
& vos gaudéte, &
tulámini mihi.

℟. Nihil intúli
374.

Lectio ij. Ca

DE cétero, fra
gaudéte in
Eadem vobis scrib
quidem non pigr
bis autem necessá
déte canes, vidé
operários, vidéte
nem. Nos enim s
cumcísio, qui spír
mus Deo, & glo
Christo Jesu, &
carne fidúciam h
quanquàm ego
confidéntiam & i

s vidétur con-
:ne, ego ma-
ncísus octávo
eré Israel, de
min, Hebræus
, secundùm le-
:us, secundùm
m pérsequens
)ei, secundùm
æ in lege est,
síne queréla.
ihi fuérunt lu-
trátus sum pro-
m detrimenta.
us breve est,

ij. Cap. 4.
o, fratres, quæ-
e sunt vera,
pudíca, quæ-
a, quæcumque
ecumque ama-
:umque bonæ
ı virtus, si qua
næ, hæc cogi-
: didicistis, &
& audístis, &
ıe, hæc ágite:
cis erit vobis-
ıs sum autem
vehementer,
ıdem aliquan-
is pro me sen-
& sentiebátis:
em erátis. Non
r penúriam di-
im dídici, in
sufficiens esse.
ıiliári, scio &
ubíque & in
stitútus sum:
: esuríre, & a-

bundáre, & penúriam pati. Omnia possum in eo qui me confortat.

℟. Qui gloriátur, *pag.* 375.

C A N O N.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Ann. 633. *Cap.* 22.

QUamvis consciéntiam puram apud Deum nos habére opórteat, tamen apud hómines famam óptimam custodíre cónvenit: ut, juxta præceptum Apostólicum, non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus, vitæ sanctæ testimónium habeámus.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Timótheus frater: eis qui sunt Colossis, sanctis & fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo, & Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orantes: audientes fidem vestram in Christo Jesu, & dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem quæ repósita est vobis in cœlis: quam audístis in verbo veritátis

Evangélii quod pervénit ad vos, ficut & in univerfo mundo eft, & fructíficat, & crefcit, ficut in vobis ex ea die quâ audiftis, & cognoviftis grátiam Dei in veritáte.

℟. Recordátus eft, *pag.* 375.

Lectio ij.

NOn cefsámus pro vobis orantes, & poftulantes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni fapiéntia & intellectu fpiritáli: ut ambulétis dignè Deo per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crefcentes in fciéntia Dei: in omni virtúte confortáti fecundùm poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia, & longanimitáte cum gáudio, grátias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem fortis fanctórum in lúmine: qui erípuit nos de poteftáte tenebrárum, & tránftulit in regnum Fílii dilectiónis fuæ; in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remiffiónem peccatórum: qui eft imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ; quóniam in ipfo cóndita funt univerfa in cœlis, & in terra, vifibília & invifibília, five throni, five dominatiónes, five principátus, five poteft[...] nia per ipfum, [...] creáta funt: & ip[...] te omnes, & ómn[...] conftant.

℟. Quómodò, [...]

Lectio ii[j]

ET ipfe eft cap[...] ris Ecclésiæ [...] princípium, pr[...] tus ex mórtuis: [...] ómnibus ipfe [...] tenens, quia in i[...] plácuit omnem [...] dinem inhabitár[e] [...] eum reconciliár[e] [...] in ipfum: pacíf[...] sánguinem crucis [...] ve quæ in terr[...] quæ in cœlis fun[t] [...] cùm efsétis aliq[...] lienáti, & inim[...] in opéribus mal[...] autem reconciliá[...] pore carnis ejus [...] tem, exhibére [...] ctos, & immac[...] irreprehensíbiles [...] fo: fi tamen p[...] in fide fundáti [...] biles & immóbi[...] Evangélii quod [...] quod prædicátu[...] univerfa creatúr[...] cœlo eft.

℟. Fidélis fer[...] 376.

CANO[...]

Ex Concílio Mo[...]

Ann. 813. *c[...]*

CLérici non [...] lis, non infr[...]

, tumidóque
it; sed pudó-
indiam men-
ibitu incessú-
t.... Castimó-
inviolati cór-
iò conserváre

QUARTA.
beáti Pauli
Colossenses.
Cap. 3.
ite ergo mem-
tra, quæ sunt
, fornicatió-
dítiam, libí-
cupiscéntiam
varítiam quæ
rum sérvitus:
venit ira Dei
ncredulitátis;
vos ambula-
, cùm vive-
Nunc autem
vos ómnia;
atiónem, ma-
hémiam, tur-
m de ore ve-
mentíri invi-
antes vos vé-
em cum ácti-
nduentes no-
qui renovátur
m secundùm
is qui creávit
on est Gentí-
, circumcísio
, Bárbarus &
'us & liber;
in ómnibus

℟. Nihil intúlimus, *pag.* 374.

Lectio ij.

OMne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut oportet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, & nolíte amári esse ad illas. Fílii, obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant. Servi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes quasi homínibus placentes, sed in simplicitáte cordis timentes Deum. Quodcumque fácitis, ex ánimo operámini, sicut Dómino, & non homínibus: sciéntes quòd à Dómino accipiétis retributiónem hæreditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam facit, recípiet id quod iníquè gessit: & non est personárum accéptio apud Deum.

℟. Tempus breve est, *pag.* 374.

Lectio iij. Cap. 4.

DOmini, quod justum est & æquum, servis præstáte; sciéntes quòd &

vos Dôminum habétis in cœlo. Oratióni instate, vigilantes in ea in gratiárum actióne: orantes simul & pro nobis, ut Deus apériat nobis óstium sermónis ad loquendum mystérium Christi, (propter quod étiam vinctus sum) ut manifestem illud ita ut opórtet me loqui. In sapiéntia ambuláte ad eos qui foris sunt, tempus rediméntes. Sermo vester semper in grátia sale sit condítus, ut sciátis quómodò opórteat vos unicuíque respondére.

℟. Qui gloriátur, *pag.* 375.

CANON.

Ex Concílio Remensi.

Ann. 1564. *stat.* 6.

NE cuíquam moléstí símus, hortámur in Dómino Párochos nostros, ut in ómnibus se præbeant exemplum bonórum óperum, in castitáte, sobrietáte, morum gravitáte, atque omni honestáte; ut erubéscant qui nobis insidiantur adversárii, non habentes undè Ecclésiæ Christi insúltent.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Lectio j. Cap. I.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus, Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, & Dómi[no Jesu] Christo. Grátia [vobis, &] pax. Grátias ági[mus Deo] semper pro ómn[ibus vo]bis, memóriam [vestri fa]cientes in oratió[nibus no]stris, sine interm[issióne] mémores óperis [fidei ve]stræ, & labóris, [& chari]tis, & sustinéntiæ [spei Dó]mini nostri Jesu [Christi] ante Deum & Pa[trem no]strum: sciéntes, [fratres di]lecti à Deo, elect[iónem ve]stram. Quia Ev[angélium] nostrum non fuit [ad vos in] sermóne tantùm [sed et] in virtúte, & i[n Spíritu] sancto, & in pl[enitúdine] multa: sicut sci[tis quales] fuérimus in vobi[s propter] vos.

℟. Recordátus [...] 375.

Lectio ij. Ca[p. 2.]

EXhortátio en[im nostra] non de errór[e, neque] de immundítia, [neque in] dolo; sed sicut p[robáti su]mus à Deo, ut c[rederétur] nobis Evangéliu[m, ita lo]quimur: non qu[asi homí]nibus placentes, [sed Deo,] qui probat cord[a nostra.] Neque enim aliq[uando fui]mus in sermóne [adulatió]nis, sicut scitis; [neque in] occasióne avarít[iæ: Deus] testis est; nec quæ[réntes ab] homínibus glóri[am, neque] à vobis, neque [ab áliis,] cùm possémus v[obis...]

Christi Apóstoli :
i sumus párvuli in
vestrûm, tanquàm
fóveat filios suos.
derantes vos cúpi-
bámus trádere vo-
solùm Evangélium
l étiam ánimas no-
quóniam caríssimi
cti estis. Mémo-
i estis, fratres, la-
ostri, & fatigatió-
cte ac die operan-
quem vestrûm gra-
;, prædicávimus in
vangélium Dei.
uómodò miserétur,
s.

Lectio iij.

testes estis, & Deus,
m sanctè, & justè,
queréla, vobis,
didistis, fúimus :
is, quáliter unum-
e vestrùm, sicut
ios suos, deprecan-
, & consolantes,
ti sumus ut ambu-
ligné Deo qui vo-
os in suum regnum
iam. Ideò & nos
ágimus Deo sine in-
one; quóniam, cùm
étis à nobis ver-
ditûs Dei, accepi-
d, non ut verbum
m, sed sicut est ve-
um Dei qui operá-
vobis qui credidi-
os enim imitatóres
is, fratres, Eccle-
Dei quæ sunt in Ju-
dæa in Christo Jesu : quia eádem passi estis & vos à contribúlibus vestris, sicut & ipsi à Judæis : qui & Dóminum occidérunt Jesum & Prophétas, & nos persecúti sunt, & Deo non placent, & ómnibus homínibus adversantur, prohibentes nos géntibus loqui, ut salvæ fiant, ut impleant péccáta sua semper : pervénit enim ira Dei super illos usque in finem.

℟. Fidélis sermo, *pag.* 376.

CANON.

Ex Concílio Valentíno.

Ann. 855. *Can.* 15.

SAcerdos maturitáte morum & repudiatióne ómnium levitátum ac vanitátum, ómnibus sibi adhæréntibus, séque intuéntibus, formam disciplínæ & verecúndiæ ac modéstiæ infundat.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Lectio j. Cap. 5.

IPsi diligenter scitis quia dies Dómini, sicut fur in nocte, ita véniet. Cùm enim dixerint : Pax & secúritas : tunc repentínus eis supervéniet intéritus, sicut dolor in útero habentis, & non effúgient. Vos autem, fratres, non estis in ténebris, ut vos dies illa tan-

quàm fur comprehendat. Omnes enim vos filii lucis estis, & filii diéi; non sumus noctis neque tenebrárum: ígitur non dormiámus sicut & céteri; sed vigilémus, & sóbrii simus. Qui enim dórmiunt, nocte dórmiunt: & qui ébrii sunt, nocte ébrii sunt. Nos autem qui diéi sumus, sóbrii simus, indúti lorícam fídei, & caritátis, & gáleam spem salútis: quóniam non pósuit nos Deus in iram, sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis: ut sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus.

℟. Nihil intúlimus, *pag.* 374.

Lectio ij.

PRopter quod consolámini ínvicem, & ædificáte altérutrum, sicut & fácitis. Rogámus autem vos, fratres, ut novéritis eos qui labórant inter vos, & præsunt vobis in Dómino, & monent vos, ut habeátis illos abundántiùs in caritáte propter opus illórum. Pacem habéte cum eis. Rogámus autem vos, fratres, corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infirmos, patientes estóte ad omnes. Vidéte ne quis malum pro malo alícui red[...] semper quod bo[...] sectámini in ínvi[...] omnes.

℟. Tempus br[...] *pag.* 374.

Lectio iij.

SEmper gaudé[...] intermissióne [...] ómnibus grátias á[...] est enim volunta[...] Christo Jesu, in [...] vobis. Spíritum n[...] tínguere: prophe[...] te spérnere. Omni[...] probáte: quod bo[...] tenéte. Ab omni s[...] la abstinéte vos. [...] tem Deus pacis sa[...] vos per ómnia; u[...] spíritus vester, & [...] & corpus, sine qu[...] adventu Dómini n[...] su Christi servétur [...] est qui vocávit v[...] étiam fáciet. Fratr[...] te pro nobis. Salut[...] tres omnes in ósc[...] cto. Adjúro vos pe[...] num, ut legátur [...] hæc ómnibus san[...] tribus. Grátia Dóm[...] stri Jesu Christi vo[...] Amen. Tu autem,

℟. Qui gloriátu[...] 375.

CANO[...]

Ex Concílio Tol[...] quarto.

Ann. 633. *Cap.*

QUicumque in[...] dótio Dei pós[...] irreprehe[...]

›iles esse de-
Apóstolo at-
›ortet Epísco-
hensíbilem es-
›s ígitur & im-
.ecet Dei ex-
ótes; nec ullo
.ónis contágio
, castè viven-
semetipsos ce-
híbeant Sacra-

3 A T O.

stola secunda
ı Apóstoli ad
›nicenses.
ı. Cap. 1.
x Silvánus, &
eus, Ecclésiæ
:énsium in Deo
o & Dómino
o. Grátia vo-
: à Deo Patre
Dómino Jesu
átias ágere de-
›er Deo pro vo-
, ita ut dignum
ım supercrescit
, & abundat
ıscujusque ve-
ıvicem: ita ut
.n vobis glorié-
:léfiis Dei, pro
estra, & fide,
persecutiónibus
ribulatiónibus,
ıétis in exem-
judícii Dei, ut
ámini in regno
uo & patímini.
ıstum est apud
:emalis.

Deum retribúere tribulatiónem iis qui vos tríbulant: & vobis qui tribulámini, réquiem nobiscum in revelatióne Dómini Jesu de cœlo cum Angelis virtútis ejus, in flamma ignis dantis vindíctam iis qui non novérunt Deum, & qui non obédiunt Evangélio Dómini nostri Jesu Christi; qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas, à fácie Dómini & à glória virtútis ejus; cùm vénerit glorificári in sanctis suis, & admirábilis fieri in ómnibus qui credidérunt.

Lectio ij. Cap. 3.

DEnuntiámus autem vobis, fratres, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre ambulante inordinátè, & non secundùm traditiónem quam accepérunt à nobis. Ipsi enim scitis quemádmodùm opórteat imitári nos: quóniam non inquiéti fúimus inter vos, neque gratìs panem manducávimus ab áliquo; sed in labóre & in fatigatióne, nocte & die operantes, ne quem vestrûm graverémus. Non quasi non habuérimus potestátem, sed ut nosmetipsos formam darémus vobis ad imitandum nos. Nam & cùm essémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis, quóniam,

si quis non vult operári, nec mandúcet.

Lectio iij.

AUdívimus enim inter vos quosdam ambuláre inquiétè, nihil operantes, sed curiósè agentes. Iis autem qui ejúsmodi sunt, denuntiámus, & obsecrámus in Dómino Jesu Christo, ut, cum siléntio operantes, suum panem mandúcent. Vos autem, fratres, nolíte deficere benefaciéntes. Quòd si quis non obédit verbo nostro per Epístolam, hunc notáte, & ne commisceámini cum illo, ut confundátur. Et nolíte quasi inimícum existimáre, sed corrípite ut fratrem. Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sempitérnam in omni loco. Dóminus sit cum ómnibus vobis.

CANON.

Ex Concílio Senonensi.
Ann. 1528.

CUm in sanctórum número sint Clérici, necessitátem benè vivendi se assecútos esse sciant, non licéntiam peccandi.

AD VESPERAS.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus: Quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. *I. Tim.* 1.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINIC
post Epiphan

IN I. NOCT

Incipit Epístola pr
Pauli Apósto
Timótheu

Lectio j. Ca

PAulus Apóst
Christi secun
périum Dei Salva
stri, & Christi
nostræ, Timóth
fílio in fide. Grát
ricórdia & pax à I
& Christo Jesu Dó
stro. Sicut rogávi
manéres Ephesi c
in Macedóniam
nuntiáres quibusd
ter docérent, nec
derent fábulis,
lógiis interminá
quæstiónes præst
quàm ædificatió
quæ est in fide. Fi
præcepti est cárit
de puro, & consc
nâ, & fide non fi

℞. Nihil in
pag. 374.

Lectio ij

GRátias ago
confortávit
Jesu Dómino no
fidélem me existi
nens in ministéric
blasphémus fui, &
tor, & contumel
misericórdiam I
cútus sum, quia
feci in incredulit

autem grátia
ostri cum fide &
quæ est in Chri-
Fidélis sermo, &
eptióne dignus :
istus Jesus venit
undum peccató-
fácere, quorum
o sum. Sed ídeò
liam consecútus
me primo osten-
istus Jesus om-
ntiam, ad infor-
córum qui cre-
it illi in vitam

npus breve est,

iij. *Cap.* 2.
ro ígitur primùm
ium fíeri obse-
, oratiónes, po-
s, gratiárum a-
ro ómnibus ho-
pro Régibus &
ui in sublimitáte
uiétam & tran-
itam agámus, in
áte & castitáte.
bonum est, &
coram Salvatóre
o, qui omnes hó-
t salvos fíeri, &
nem veritátis ve-
us enim Deus :
Mediátor Dei &
homo Christus
i dedit redemp-
semetipsum pro
, testimónium
us suis.
gloriátur, *p.* 375.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 175. *aliàs* 9. *de Verb. Apost. cap.* 1.

Lectio iv.

FIdélis sermo, & omni acceptióne dignus : Quia Christus Jesus venit in mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Nulla causa fuit veniendi Christo Dómino, nisi peccatóres salvos fácere. Tolle morbos, tolle vúlnera, & nulla causa est medicínæ. Si venit de cœlo magnus Médicus, magnus per totum orbem terræ jacébat ægrótus : ipse ægrótus genus humánum est.

℟. Recordátus est, *pag.* 375.

Serm. 176. *aliàs* 10. *de Verb. Apost. cap.* 4.

Lectio v.

DIcit Paulus unicuíque ægróto, & de se volenti desperáre : Qui curávit me, misit me ad te, & dixit mihi : Illi desperanti vade, & dic quid habuisti, quid in te sanávi, quàm citò sanávi. De cœlo vocávi, unâ voce percussi & dejéci, áliâ erexi & elégi, tértiâ implévi & misi, quartâ liberávi & coronávi. Vade; dic ægrótis, clama desperátis; Fidélis sermo, &

omni acceptióne dignus: Quia Christus Jesus venit in mundum peccatóres salvos fácere. Quid timétis? quid trepidátis? Quorum primus ego sum. Ego, inquit, vobis loquor, sanus ægrotántibus, stans jacéntibus, secúrus desperántibus. Ideò enim misericórdiam consecútus sum, ut in me osténderet Christus Jesus omnem longanimitátem.

℟. Quómodò miserétur, *pag.* 375.

Lectio vj. Cap. 5.

NOlíte ergo desperáre. Ægróti estis; accédite ad eum, & sanámini: cæci estis; accédite ad eum, & illuminámini. Et qui sani estis, ei grátias ágite: & qui ægrotátis, ad eum sanandi cúrrite. Dícite omnes: Veníte, adorémus, & prosternámur ei, & plorémus coram Dómino qui fecit nos, & hómines, & salvos. Nam si ille nos fecit hómines, nos autem ipsi nos fécimus salvos; áliquid illo mélius fécimus. Mélior est enim salvus homo, quàm quílibet homo. Si ergo te Deus fecit hóminem, & tu te fecísti bonum hóminem, quod tu fecísti mélius est. Noli te extóllere super Deum: subde te Deo, adóra, prostérnere, confitére illi qui fecit te: quia nemo [illegible] nisi qui creat; nemo [illegible] nisi qui fecit.

℟. Fidélis ser[illegible] 376.

IN III. NOCT[URNO]

Léctio sancti E[vangelii] secundùm Mat[thæum]

Lectio vij. Ca[p. 13.]

IN illo tempor[e: dixit Jesus turbis para]bolam propósi[tam] Jésus, dicens: S[imile fa]ctum est regnum [cælórum] hómini qui semi[návit bo]num semen in a[gro suo:] cùm autem dorm[írent hó]mines, venit inim[icus ejus] & superseminávi[t zizánia] in médio trítici, [...] Et réliqua.

Homília sancti [Joánnis] Chrysósto[mi]

Homil. 46. in M[atth.]

HÆc diáboli [...] est, ut cum [...] semper commísce[at ...] rem, cui véritátis [...] & similitúdinem [...] ita ut símplices f[...] cumveníre possit. [...] ália sémina quàm [...] dixit, quod sem[...] quidem frument[...] est: deindè modu[m ...] rum dicit: Cùm d[ormírent] hómines, inquit. [...] vum hìc Præsúli[bus ...] pónitur præcipítiu[m ...] sculum, quibus [...] agri cura demand[...] neque illis tantù[m ...] étiam súbditis.

rrórem post veritá-
isse : id quod étiam
ventus testificátur ;
st Prophétas pseu-
ıétæ, post Apósto-
doapóstoli, & post
m Antichristus. Nisi
ábolus víderit quid
possit, aut quibus
:, nihil insidiárum

giláte, quia adver-
ester diábolus, tan-
:o rúgiens, círcuit,
; quem dévoret :
esístite fortes in fi-
)entes leónis dentes
cerficientes, ánimas
m. * Cui résístite.
5. Eccli. 21.
Lectio viij.
álibì per viam, per
ım, & per spinas,
c per somnum per-
:cidit. Quapropter
opus est custódiâ.
ristus dieébat : Qui
cáverit usque in fi-
ic salvus erit.... Et
lò fieri potest, ín-
t non dórmiant hó-
Naturáli quidem
ieri nequit; volun-
nno, secùs. Qua-
Paulus dicébat: Vi-
state in fide. Ini-
ıóminem vocat il-
damna quæ infert
)us : damnum enim
etit : damni verò
non ódio nostrî,
) Dei factum est.

Undè palàm est, Deum nos magìs dilígere, quàm nos à nobis ipsis diligámur. Sed aliundè vidére est diáboli versútiam : non enim ántehàc seminávit, quia nihil quod pérderet hábuit ; sed cùm ómnia plena essent, ut totum agrícolæ stúdium labefactáret : sic inimíco erga illum ánimo cuncta faciébat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris. * Beáti servi illi quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes! ℣. Qui vigiláverint ad Dóminum, invénient benedictiónem. * Beáti servi. Glória.* Beáti. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

Lectio ix.

VIde autem servórum diligéntiam. Nam zizánia citò evéllere cúpiunt, etiamsi id non considerátè fáciant : quod illórum circa sémina sollicitúdinem declárat, arguítque ipsos ad unum tantùm respícere, non quo pacto ille pœnas det, neque enim illud ita urget ; sed ne jacta sémina péreant. Ideò id cógitant, ut morbum celériter avellant. Illud verò non statìm efficere conantur, neque enim id sibi árrogant ; sed Dómini senténtiam expectant dicentes : Vis? Quid ígitur Dóminus ; id vetat

dicens: Non: ne fortè eradicétis simul & tríticum.

Ad Bened. *Ant.* 3. a. Dómine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? undè ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. *Matth.* 13.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuâ pietáte custódi; ut quæ in sola spe grátiæ cœlestis innítitur, tuâ semper protectióne muniátur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Turonensi primo.

Ann. 461. *can.* 1.

SI universis fidélibus, secundùm Apostólicam doctrínam, cástitas custodienda indícitur; ut qui habent uxóres, ita sint quasi non habentes: quantò magis Sacerdótes Dei ac Levítæ divíno mancipáti altário custodíre debent; ut non solùm cordis, verùm étiam córporis puritátem servantes, pro plebe supplicatúri, preces suas ad divínum introíre mereantur audítum?

Ad Magníf. *Ant.* 1. G. Collígite primùm zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburendum; tríticum autem congregáte in hórreum meum. *Matth.* 13.

FERIA SECUN

De Epístola prima Pauli Apóstoli a Timótheum.

Lectio j. Cap. 3

FIdélis sermo: S Episcopátum desí bonum opus desíder portet ergo Epíscopu reprehensíbilem esse uxóris virum, sób prudentem, ornátur dícum, hospitálem, rem: non vinolentur percussórem; sed stum: non litigiósun cúpidum; sed suæ benè præpósitum, fil bentem súbditos cum castitáte. Si quis aut mui suæ præesse quómodò Ecclésiæ I ligéntiam habébit neóphytum; ne, in biam elátus, in judíci cidat diáboli. Opor tem illum & testim habére bonum ab forìs sunt, ut non próbrium íncidat, & queum diáboli.

℟. Nihil intúlimu 374.

Lectio ij.

DIáconos símilit dícos, non bili non multo vino d non turpe lucrum tes: habentes my fidei in consciéntia Et hi autem probent mùm, & sic mini

timen habentes.
imíliter pudícas,
hentes, sóbrias,
ómnibus. Diá-
níus uxóris viri,
uis benè præsint,
mibus: qui enim
istráverint, gra-
m sibi acquírent,
fidúciam in fide
n Christo Jesu.
cribo, sperans me
íre citò: si autem
, ut scias quó-
orteat te in domo
ersári, quæ est
Dei vivi, colum-
mamentum veri-

mpus breve est,

iij. Cap. 4.
autem, & aníles
devíta: exerce
ipsum ad pietá-
corporális exer-
l módicum útilis
s autem ad ómnia
promissiónem ha-
e, quæ nunc est,
. Fidélis sermo, &
ceptióne dignus:
im laborámus, &
mur, quia sperá-
eum vivum, qui
tor ómnium hó-
máximè fidélium.
hæc, & doce. Ne-
lescéntiam tuam
at: sed exemplum
ium in verbo, in
tióne, in caritáte,

in fide, in castitáte. Dum vénio, attende lectióni, exhortatióni & doctrínæ. Noli neglígere grátiam quæ in te est, quæ data est tibi per Prophetíam, cum impositióne mánuum Presbytérii. Hæc meditáre; in his esto, ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Attende tibi & doctrínæ; insta in illis. Hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos qui te áudiunt.

℟. Qui gloriátur, *pag.* 375.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Ann. 633. *Cap.* 21.

Abstineámus nos ab omni ópere malo, & ab omni inquinamento carnis líberi maneámus; ut, mundi córpore, purgáti mente, possímus ad sacrifícium Christi digni accédere, & Deum pro delictis ómnium deprecári.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 5.

Qui benè præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur; máximè qui labórant in verbo & doctrínâ. Dicit enim Scriptúra: Non alligábis

os bovi trituranti; & : Dignus est operárius mercéde suâ. Adversùs Presbyterum accusatiónem noli recípere, nisi sub duóbus aut tribus téstibus. Peccantes coram ómnibus árgue, ut & céteri timórem hábeant. Testor coram Deo & Christo Jesu, & electis Angelis, ut hæc custódias sine præjudício, nihil fáciens in álteram partem declinando. Manus citò némini imposúeris, neque communicáveris peccátis aliénis. Teipsum castum custódi. Noli adhuc aquam bíbere, sed módico vino útere propter stómachum tuum, & frequentes tuas infirmitátes.

℟. Recordátus est, *pag.* 375.

Lectio ij. Cap. 6.

SI quis áliter docet, & non acquiescit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundùm pietátem est, doctrínæ, superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiónes & pugnas verbórum: ex quibus oriuntur invídiæ, contentiónes, blasphémiæ, suspiciónes malæ, conflictatiónes hóminum mente corruptórum, & qui veritáte priváti sunt, existimántium quæstum esse pietátem. Est autem quæstus magnus pietas cum sufficiéntia. Nihil eni limus in hunc mı haud dúbium quòd ferre quid póssum bentes autem alim quibus tegámur, l tenti simus. Nam lunt dívites fieri, í in tentatiónem, & queum diáboli, & ria multa inutília, va, quæ mergunt l in intéritum, & p nem: radix enim ó malórum est cupídi

℟. Quómodò mi *pag.* 375.

Lectio iij.

DIvítibus huju præcipe non sápere, neque spe incerto divitiárum Deo vivo qui præst ómnia abundè ad dum, benè ágere, fieri in bonis opéri cilè tribúere, comı re, thesaurizáre sib mentum bonum i rum, ut apprehenc ram vitam. O Tin depósitum custódi tans profánas vocu tátes, & oppositió si nóminis sciéntiæ quidam promittent fidem excidérunt. tecum. Amen. Tu Dómine.

℟. Fidélis serm 376.

A N O N.
:ílio Mediolanensi
tértio.
73. part. 1. tit. de
a ad honest. cle-
al. pertinent.
in Sacerdótio san-
, constitúti sunt, ad
lum íllud Deo ac-
e córporis Dómini
um, sicut eam fun-
ı gerunt, quâ nulla
ecogitári potest; ita
i sacerdotális vitæ
sic se gerant, ut
etiam præstántiâ &
re álios allíciant,
xcitent ad débitum
tio honórem illis
dum.

IA QUARTA.
: Epístola secunda
Pauli Apóstoli
Timótheum.
tio j. Cap. 1.
us Apóstolus Jesu
isti per voluntátem
cundùm promissió-
æ, quæ est in Chri-
:, Timótheo carís-
io, grátia, miseri-
pax à Deo Patre,
to Jesu Dómino no-
rátias ago Deo cui
à progenitóribus in
ntia pura, quòd
ermissióne hábeam
nóriam in orationi-
is, nocte ac die: de-
s te vidére, memor
árum tuárum, ut
ímplear: recorda-

tiónem accípiens ejus fidei, quæ est in te non ficta, quæ & habitávit primùm in ávia tua Lóide, & matre tua Eunice; certus sum autem quòd & in te. Propter quam causam admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris; sed virtútis, & dilectiónis, & sobrietátis.

℟. Nihil, pag. 374.

Lectio ij. Cap. 1. & 2.

NOli itaque erubéscere testimónium Dómini nostri, neque me vinctum ejus: sed collabóra Evangélio secundùm virtútem Dei: qui nos liberávit, & vocávit vocatióne suâ sanctâ; non secundùm ópera nostra, sed secundùm propósitum suum, & grátiam quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora seculária: manifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi: qui destruxit quidem mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem per Evangélium: in quo pósitus sum ego prædicátor, & Apóstolus, & Magister Géntium. Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor: scio enim cui crédidi; & certus sum quia po-

tens est depósitum meum serváre in illum diem. Formam habe sanórum verbórum, quæ à me audisti in fide, & in dilectióne in Christo Jesu.... Labóra sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo militans Deo implicat se negótiis seculáribus, ut ei pláceat cui se probávit. Nam & qui certat in agóne, non coronátur, nisi legitimè certáverit. Laborantem agrícolam oportet primùm de frúctibus percípere.

℟. Tempus, *pag.* 374.

Lectio iij.

INtéllige quæ dico: dabit enim tibi Dóminus in ómnibus intellectum. Memor esto Dóminum Jesum Christum resurrexisse à mórtuis ex sémine David secundùm Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula quasi malè óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Ideò ómnia sustíneo propter electos, ut & ipsi salútem consequantur quæ est in Christo Jesu, cum glória cœlesti. Fidélis sermo: Nam si commórtui sumus, & convivémus; si sustinébimus, & conregnábimus; si negavérimus, & ille negábit nos: si non crédimus, ille fidélis pérmanet, negáre seipsum non potest. Hæc commone, testíficans coram Dómino.

℟. Qui gloriátur, *pag.* 375.

CANON.

Ex Concílio Turonensi primo.

Ann. 461. *can.* 1.

CUm láico abstinéntia imperétur, ut possit oratióni vacans & Deum déprecans exaudíri: quantò magìs Sacerdótibus vel Levítis? qui omni momento paráti Deo esse debent, in omni mundítia & puritáte secúri, ne aut sacrifícium offerre, aut baptizáre, si id témporis necéssitas popóscerit, cogantur.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 2.

NOli contendere verbis: ad nihil enim útile est, nisi ad subversiónem audiéntium. Sollícitè cura teipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, rectè tractantem verbum veritátis. Profána autem, & vanilóquia devíta: multùm enim proficiunt ad impietátem; & sermo eórum ut cancer serpit: ex quibus est Hymenæus, & Philétus, qui à veritáte excidérunt, dicentes resurrectiónem esse jam factam, & subvertérunt quorumdam fidem,

um fundamentum
, habens signácu-
: Cognóvit Dómi-
unt ejus; &, Dis-
iniquitáte omnis
inat nomen Dó-

cordátus est, *pag.*

Lectio ij.
ília autem desidé-
ige: sectáre verò
n, fidem, caritá-
pacem cum iis qui
t Dóminum de cor-
. Stultas autem &
ciplína quæstiónes
sciens quia géne-
es. Servum autem
non oportet litigá-
mansuétum esse ad
docíbilem, patien-
im modéstia corri-
i eos qui resistunt
; nequandò Deus
s pœniténtiam ad
cendam veritátem,
iscant à diáboli lá-
à quo captívi tenen-
psíus voluntátem.
uómodò miserétur,
s.

ctio iij. Cap. 3.
autem assecútus es
eam doctrínam, in-
nem, propósitum,
, longanimitátem,
ónem, patiéntiam,
tiónes, passiónes;
mihi facta sunt An-
e, Icónii, & Lystris;
persecutiónes susti-
nui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes qui piè volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patientur: mali autem hómines, & seductóres proficient in pejus; errantes, & in errórem mittentes. Tu verò pérmane in iis quæ didicisti, & crédita sunt tibi, sciens à quo didíceris: & quia ab infántia sacras litteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem per fidem quæ est in Christo Jesu. Omnis Scriptúra divínitùs inspiráta útilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justítia: ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.

℟. Fidélis sermo, *pag.* 376.

CANON.

Ex Concílio Cameracensi.
Ann. 1565. de vita Cler.

HOmini Ecclesiástico, quâcumque dignitáte fúlgeat, plus laudis affert frugálitas in mensa quàm sumptus; plus dedécoris exquisítus apparátus quàm simplex; plus moléstiæ longus accúbitus quàm brevis & natúræ sufficiens. Sit ergo cultus in mensa & convíviis pótiùs in gravitáte, sobrietáte, & sale condítis sermónibus, quàm in pompa & delíciis.

FERIA SEXTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Lectio j. Cap. 1.

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi secundùm fidem electórum Dei, & agnitiónem veritátis quæ secundùm pietátem est, in spem vitæ ætérnæ, quam promísit qui non mentítur Deus, ante témpora seculária; manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secundùm præceptum Salvatóris nostri Dei; Tito dilecto filio secundùm commúnem fidem, grátia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Salvatóre nostro. Hujus rei grátiâ relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt, córrigas, & constítuas per civitátes Presbyteros, sicut & ego dispósui tibi.

℟. Nihil intúlimus, *pag.* 374.

Lectio ij. Cap. 2.

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: senes ut sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes; benè docentes, ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudentes, castas, sóbrias, domûs curam habentes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte: verbum sanum, irreprehensíbile: ut is qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Tempus breve est, *pag.* 374.

Lectio iij. Cap. 3.

ADmone illos princípibus, & potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse: néminem blasphemáre: non litigiósos esse; sed modestos, omnem ostendentes mansuetúdinem ad omnes hómines.... Fidélis sermo est; & de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præesse, qui credunt Deo. Hæc sunt bona, & utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, & genealógias, & contentiónes, & pugnas legis devíta; sunt enim inútiles, & vanæ. Hæréticum hóminem, post unam & secundam correptiónem, devíta: sciens quia subversus est, qui ejúsmodi est, & delinquit, cùm sit próprio judício condemnátus.

i gloriátur, *pag.*

I N O N.
cílio Aquiſgra-
nenſi.
. *libr.* 1. *cap.* 12.
: vívitur, neceſſi-
; eſt accípere, ca-
: præbére : non
venále ſit Evan-
t iſtud ſit prétium
d ſumunt qui an-
, undè vivant : ſi
endunt, magnam
prétio vendunt.
: ſuſtentatiónem
is à pópulo, mer-
ſpenſatiónis à Dó-

B B A T O.
ıíſtola beáti Pauli
ad Philémonem.
io j. Cap. 1.
vinctus Chriſti
k Timótheus fra-
ːmoni dilecto, &
ıoſtro, & Appiæ
ıríſſimæ, & Ar-
:ommilitóni no-
Ecclésiæ quæ in
eſt. Grátia vobis,
)eo Patre noſtro,
ıo Jeſu Chriſto.
ʒo Deo meo, ſem-
óriam tuî fáciens
nibus meis, áu-
itátem tuam, &
am habes in Dó-
u, & in omnes
ıt communicátio
évidens fiat in
: omnis óperis bo-
ni, quod eſt in vobis in
Chriſto Jeſu. Gáudium e-
nim magnum hábui, & con-
ſolatiónem in caritáte tua :
quia víſcera ſanctórum re-
quievérunt per te, Frater.

Lectio ij.

PRopter quod multam fidúciam habens in Chriſto Jeſu imperandi tibi quod ad rem pértinet : propter caritátem magìs óbſecro, cùm ſis talis, ut Paulus ſenex; nunc autem & vinctus Jeſu Chriſti : óbſecro te pro meo filio, quem génui in vínculis, Onéſimo, qui tibi aliquandò inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remíſi tibi. Tu autem illum ut mea víſcera súſcipe : quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi miniſtráret in vínculis Evangélii : ſine consílio autem tuo nihil vólui fácere, utì ne velut ex neceſſitáte bonum tuum eſſet, ſed voluntárium.

Lectio iij.

FOrſitàn enim ídeò diſceſſit ad horam à te, ut æternùm illum recíperes; jam non ut ſervum, ſed pro ſervo cariſſimum fratrem, máximè mihi : quantò autem magìs tibi, & in carne, & in Dómino? Si ergo habes me ſócium, súſcipe illum ſicut me : ſi autem áliquid nócuit tibi, aut de-

bet; hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi, quòd & teipsum mihi debes. Ita, frater, ego te fruar in Dómino: réfice víscera mea in Dómino. Confidens in obediéntia tua, scripsi tibi; sciens quóniam & super id quod dico, fácies. Simul autem & para mihi hospítium; nam spero per oratiónes vestras donári me vobis. Salútat te Epaphras concaptívus meus in Christo Jesu, Marcus, Aristarchus, Demas & Lucas, adjutóres mei. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro. Amen. Tu autem.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quarto.

Ann. 1575. *p.* 3. *tit. Monit.*

NOn séculi vos mercatóres, non Mammónæ ministri estis, sed Christi mercatóres: nolíte thesaurizáre vobis thesauros in terra; sed bonórum óperum abundántiâ cum caritáte conjunctâ fácite thesauros in cœlis: studéte vos lucrári ánimas Deo, cœleste hórreum augére.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D. Pacem sequímini cum ómnibus, & sanctimóniam, sine qua nemo vidébit Deum. *Hebr.* 12.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA VI. post Epiphaniam.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 1.

MUltifáriàm multísque modis olìm Deus loquens pátribus in Prophétis, novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sécula. Qui, cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram Majestátis in excelsis: tantò mélior Angelis effectus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit.

℟. Nihil intúlimus, *pag.* 374.

Lectio ij. Cap. 2.

NOn enim Angelis subjécit Deus orbem terræ futúrum, de quo lóquimur. Testátus est autem in quodam loco quis, dicens: Quid est homo, quòd memor es ejus: aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? Minuisti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronasti eum, & constituisti eum super ópera mánuum tuárum: ómnia subjecisti sub pédibus ejus. In eo enim quòd ómnia ei subjécit, nihil

a subjectum ei.
em necdùm vi-
nia subjecta ei.
m qui módico
li minorátus est,
esum, propter
mortis, glóriâ
coronátum, ut,
, pro ómnibus
ortem. Decébat
. propter quem
. per quem óm-
multos fílios in
ldúxerat, auctó-
eórum per paf-
nsummáre.
npus breve est,

ctio iij.

im sanctíficat,&
anctificantur, ex
s. Propter quam
on confúnditur
vocáre, dicens:
nomen tuum frá-
s; in médio ec-
dábo te. Et íte-
ro fidens in eum;
: Ecce ego, &
quos dedit mihi
a ergo púeri com-
runt carni & sán-
pse simíliter par-
eísdem: ut per
estrúeret eum qui
ortis impérium,
ibolum; & libe-
qui timóre mortis
n vitam obnóxii
vitúti. Nusquàm
gelos apprehen-
men Abrahæ ap-
prehendit: undè débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fieret, & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli. In eo enim, in quo passus est ipse & tentátus, potens est & eis qui tentantur, auxiliári.

℟. Qui gloriátur, *pag.* 375.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne sancti Athanásii Epíscopi.

Orat. 1. *contra Arianos*; *Edit. Bened.* §. 55.

Lectio iv.

SI persónam, rem & tempus verbórum Apóstoli cognovissent hærétici, non ea quæ ad humánam pértinent natúram, transtulissent in divinitátem, nec eò impietátis insáni devenissent. Id autem is fácilè perspíciet, qui inítium hujus loci rectè intelléxerit. Hæc enim sunt Apóstoli verba: Multifáriàm multísque modis olìm Deus locútus pátribus per Prophétas, hisce últimis diébus locútus est nobis in Fílio: deindè paulò pòst ait: Per seipsum, purgatióne peccatórum nostrórum factâ, sedet ad déxteram Majestátis in excelsis, tantò præstántior factus Angelis, quantò excelléntius præ illis nomen hæreditávit. Itaque Apóstoli dictum témporis mé-

minit quo nobis Deus in Fílio locútus est, & peccatórum facta purgátio est.

℟. Recordátus est, *pag.* 375.

Lectio v.

DEindè cùm sermo fit de dispensatióne quæ nostrî causâ suscepta est; de últimis tempóribus verba fáciens, conveniențer ádmonet, neque prióribus tempóribus Deum tacuisse: síquidem per Prophétas locútus est. Quóniam ígitur Prophétæ ministravére, & lex promulgáta est per Angelos, deindéque advénit Fílius ut ipse ministráret; necessáriò hæc verba íntulit: Tantò præstántior factus Angelis; ut scílicet osténderet quantò servo major est Fílius, tantò étiam Fílii administratiónem servórum administratióne præstantiórem fuisse.

℟. Quómodò miserétur, *pag.* 375.

Lectio vj.

VEterem ítaque & novam administratiónem distinguens Apóstolus, fidenter hæc ad Judæos scribit: Tantò præstántior factus Angelis. Quapropter nullâ hîc usus est comparatióne; nec dixit: Major, vel honorátior, ne quis illum ejusdem atque illos esse géneris suspicarétur; sed Præstántior dixit, ut natúræ

Fílii & rerum cr[...] differéntiam demo[...]

℟. Fidélis sermo [...]

IN III. NOCTU[...]

Léctio sancti Ev[...] secundùm Matth[...]

Lectio vij. Cap[...]

IN illo témpore [...] bolam propósu[...] Jesus, dicens: Símil[...] gnum cœlórum gra[...] pis, quod accípien[...] seminávit in agro [...] réliqua.

Homília sancti Hie[...] Presbyteri.

Comm. in Matth. l.[...]

REgnum cœlór[...] dicátio Evang[...] & notítia Scripturár[...] ducit ad vitam, & [...] dícitur ad Judæos: [...] tur à vobis regnum [...] dábitur genti facie[...] ctus ejus. Símile e[...] hujuscémodi regnu[...] no sinápis, quod ac[...] homo seminávit i[...] suo. Homo qui sém[...] agro suo, à plerísqu[...] tor intellígitur, qu[...] nimis credéntium se[...] ab áliis ipse homo sé[...] in agro suo, hoc [...] semetipso & in cor[...] Quis est iste qui sé[...] nisi sensus noster [...] mus; qui suscípie[...] num prædicatiónis [...] vens sementem hun[...] dei, facit in agro [...] ctoris pulluláre?

ocutus est Jesus in
is ad turbas, ut im-
quod dictum est
phétam: * Eructá-
óndita à constitu-
mundi. ℣. Apériam
olis os meum; lo-
opositiónes ab iní-
uctábo. *Matth.* 13.

Lectio viij.

dicátio Evangélii
ima est ómnibus
ais. Ad primam
doctrínam fidem
et veritátis, hómi-
eum, Deum mór-
& scándalum Cru-
licans. Confer hu-
di doctrínam dog-
s philosophórum
eórum, & splen-
quéntiæ, & com-
i sermónum; &
quantò minor sit
semínibus sementis
lii. Sed illa cùm cré-
nihil mordax, nihil
a, nihil vitále de-
nt; sed totum flác-
marcidúmque, &
m ebullit in ólera,
rbas quæ citò aref-
córruunt.
bis datum est nosse
a regni cœlórum: *
eáti óculi quia vi-
aures vestræ quia
℣. Beátus qui in
rsátur bonis! qui
la in corde suo, sá-
it semper. * Vestri.

Glória. * Vestri óculi.
Matth. 13. *Eccli.* 50.

Lectio ix.

HÆc autem prædicátio quæ parva videbátur in princípio, cùm vel in ánima credentis, vel in toto mundo sata fúerit, non exurgit in ólera, sed crescit in árborem: ita ut vólucres cœli, quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas, sentíre debémus, véniant & hábitent in ramis ejus.... Assumámus & nos pennas columbæ, ut, volitantes ad altióra, possímus habitáre in ramis hujus árboris, & nídulos nobis fácere doctrinárum, terrénaque fugientes ad cœléstia festináre.

Ad Bened. *Ant.* 7. *d.* Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum quidem est ómnibus semínibus; cùm autem créverit, majus est ómnibus oléribus. *Matth.* 13.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, semper rationabília meditantes, quæ tibi sunt plácita, & dictis exequámur & factis; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanensi quartò.

Ann. 1576. *part.* 3. *Monit.*

PAupertátem vestram ne molestè ferte: pauper-

próxima; cujus consummátio in combustiónem.

℟. Recordátus est, *pag.* 375.

Lectio ij.

Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra & vicinióra salúti, tametsi ita lóquimur. Non enim injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, & dilectiónis quam ostendistis in nómine ipsíus, qui ministrastis sanctis & ministrátis. Cúpimus autem unumquemque vestrûm eamdem ostentáre sollicitúdinem ad expletiónem spei usque in finem: ut non segnes efficiámini, verùm imitatóres eórum qui fide & patiéntiâ hæreditábunt promissiónes. Abrahæ namque promittens Deus, quóniam néminem hábuit, per quem juráret, majórem, jurávit per semetipsum, dicens: Nisi benedícens benedícam te, & multíplicans multiplicábo te: & sic longanímiter ferens, adeptus est repromissiónem.

℟. Quómodò miserétur, *pag.* 375.

Lectio iij. Cap. 10.

Habentes ítaque, fratres, fidúciam in introítu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem Sacerdótem mag domum Dei; a cum vero corde i dine fidei, aspe consciéntia mala ti corpus aquâ m neámus spei no fessiónem indecl fidélis enim est mísit: & conside vicem in prov caritátis & bon rum: non desere ctiónem nostram suetúdinis est qu sed consolantes magìs quantò vi propinquantem

℟. Fidélis se 376.

CANO

Ex Concílio P sexto.

Ann. 829. *libr.*

Ipsi sunt Ecclési qui non ambi spirituáliter viv cerdótium merué que non favóri suffrágio, sed di nere sublimáti, de præstántia sui tûs applaudunt. inflat honor acce exercet labor in quia non exc suam cógitant p sed sárcinam; ne tur de offícii dign sudant pótiùs con ónere.

[Q]UARTA.
[Lectio] beáti Pauli
[a]d Hebræos.
Cap. 10.
[...]iè peccántibus
post acceptam
[ver]itátis, jam non
[p]ro peccátis hó-
[...]is autem quæ-
[...]tio judícii, &
[...]tio quæ con-
[...]t adversários.
fáciens legem
ulla miseratió-
[v]el tribus tésti-
: quantò ma-
[d]eterióra meréri
[q]ui Fílium Dei
[...]it, & sángui-
[...]enti pollútum
[...]o sanctificátus
[...]tui grátiæ con-
[...]écerit? Scimus
[...]xit: Mihi vin-
[e]go retríbuam:
Quia judicábit
[p]ópulum suum.
est incídere in
[v]iventis.
intúlimus, pag.

[Lect]io ij.
[Rememor]ámini autem
[prist]os dies, in qui-
[illumi]náti magnum
[s]ustinuístis pas-
in áltero qui-
[op]briis & tribula-
[sp]ectáculum fa-
[alte]ro autem sócii
[conv]ersántium effe-
[nam e]t vinctis com-
passi estis, & rapínam bo-
nórum vestrórum cum gáu-
dio suscepístis, cognoscen-
tes vos habére meliórem
& manentem substántiam.
Nolíte ítaque amíttere con-
fidéntiam vestram, quæ ma-
gnam habet remuneratió-
nem. Patiéntia enim vobis
necessária est, ut voluntá-
tem Dei facientes reporté-
tis promissiónem. Adhuc
enim módicum aliquántu-
lum, qui ventúrus est, vé-
niet & non tardábit. Justus
autem meus ex fide vivit;
quòd si subtráxerit se, non
placébit ánimæ meæ. Nos
autem non sumus subtra-
ctiónis filii in perditiónem,
sed fídei in acquisitiónem
ánimæ.

℟. Tempus breve est, pag. 374.

Lectio iij. Cap. 11.

Est autem fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium: in hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sécula verbo Dei, ut ex invisibílibus visibília fierent. Fide plúrimam hóstiam Abel quàm Caïn, óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibente munéribus ejus Deo, & per illam defunctus adhuc lóquitur. Fide Enoch translátus est ne vi-

déret mortem, & non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus: ante translatiónem enim testimónium hábuit placuisse Deo: sine fide autem impossíbile est placére Deo; crédere enim oportet accedentem ad Deum quia est, & inquiréntibus se remunerátor sit.

℟. Qui gloriátur, *pag.* 375.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1563. *tit.* 2. *cap.* 23.

UT omnem ambitiónis radícem Christus discipulórum córdibus exímeret, párvulum in médio illórum státuit, déque primátu certáre prohíbuit.... Quare meminérimus pótiùs offícii nostri, quàm dignitátis; neque enim ad dominatiónem vocáti sumus, sed ad opus.

FERIA QUINTA.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 11.

FIde Noe, responso accèpto de iis quæ adhuc non videbantur, métuens aptávit arcam in salútem domûs suæ, per quam damnávit mundum; & justítiæ quæ per fidem est, hæres est institútus. Fide, qui vocátur Abraham, obedívit in locum exíre, quem accep-

túrus erat in h
& éxiit, nésci
Fide demorátı
repromissiónis
in aliéna, in
tando cum Isa
cohærédibus
nis ejusdem.
enim fundam
tem civitátem
fex & cóndito
& ipsa Sara st
tem in concept
nis accépit, é
tempus ætátis
fidélem crédid
qui repromíse
quod & ab un
&, hoc emórtu
sídera cœli in
nem, & sicut
est ad oram m
merábilis. Juxt
functi sunt om
acceptis repror
sed à longè eas
& salutantes,
tes quia peregrí
tes sunt super t
enim hæc dict
cant se pátrian
Et si quidem i
nissent de qu
habébant útiq
revertendi. N
melióre mappe
cœlestem: íde
fúnditur Deus
eórum: parávi
civitátem.

℟. Recordát
375.

ectio ij.
ibtulit Abraham
, cùm tentarétur,
nitum offerébat
perat repromissió-
quem dictum est:
saac vocábitur ti-
: árbitrans quia &
s suscitáre potens
; undè eum & in
m accépit. Fide &
s benedíxit Isaac,
Esaü. Fide Jacob
síngulos filiórum
enedixit, & ado-
tigium virgæ ejus.
eph, móriens, de
one filiórum Israel
tus est, & de óssi-
mandávit.
ómodò miserétur,

Lectio iij.
Móyses natus, oc-
tus est ménsibus
paréntibus suis, eò
dissent elegantem
n, & non timué-
gis edictum. Fide
grandis factus ne-
esse filium filiæ
is, magis éligens
um pópulo Dei,
emporális peccáti
ucunditátem, ma-
ítias æstimans the-
gyptiórum impro-
Christi; aspiciébat
remuneratiónem.
líquit Ægyptum,
itus animositátem
invisíbilem enim
tanquàm videns sustínuit. Fide celebrávit Pascha, & sánguinis effusiónem; ne qui vastábat primitíva, tángeret eos. Fide transiérunt mare rubrum tanquàm per áridam terram; quod experti Ægyptii devoráti sunt.

℟. Fidélis sermo, *pag. 376.*

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Ann. 816. *libr.* 1. *cap.* 34.

NUllum omnipotenti Deo tale est sacrifícium, quale est zelus animárum, sicut Psalmista ait: Zelus domûs tuæ comédit me. Paulus Apóstolus zelo animárum cruciátus dicébat: Quis infirmátur, & ego non infirmor? Quis scandalizátur, & ego non uror?

FERIA SEXTA.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 11.

FIde muri Jéricho corruérunt, circúitu diérum septem. Fide Rahab méretrix non périit cum incrédulis, excípiens exploratóres cum pace. Et quid adhuc dicam? defíciet enim me tempus enarrantem de Gédeon, Barac, Samson, Jephte, David, Sámuel & Prophétis: qui

per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes, obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii, convaluérunt de infirmitáte, fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum; accepérunt mulíeres de resurrectióne mórtuos suos. Alii autem distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem: álii verò ludíbria, & vérbera experti, ínsuper & víncula, & cárceres: lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt: circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egentes, angustiáti, afflicti; quibus dignus non erat mundus, in solitudínibus errantes, in móntibus, & speluncis, & in cavernis terræ. Et hi omnes testimónio fídei probáti, non accepérunt repromissiónem, Deo pro nobis mélius áliquid providente, ut non sine nobis consummarentur.

℟. Nihil intúlimus, *pag.* 374.

Lectio ij. Cap. 12.

IDeóque & nos tantam habentes impósitam nubem téstium, deponentes omne pondus, & circúmstans nos peccátum, per patiéntiam currámus a pósitum nobis certa aspicientes in auctó dei, & consumma Jesum qui, propósi gaúdio, sustínuit cr confusióne contemp que in déxtera sedis det. Recogitáte eni qui talem sustínuit catóribus adversùm ipsum contradictión ne fatigémini, ánin stris deficientes. N enim usque ad sáng restitistis, adversùs tum repugnantes; & estis consolatiónis q bis tanquàm fíliis tur, dicens: Fili m neglígere disciplína mini, neque fatigér ab eo argúeris. Quer díligit Dóminus ca flagellat autem omn lium quem récipit.

℟. Tempus brev *pag.* 374.

Lectio iij.

IN disciplína pers te. Tanquàm fílii offert se Deus: qui fílius quem non c pater? Quòd si extra plínam estis, cujus p pes facti sunt omnes adúlteri, & non fíli Deindè patres quide nis nostræ eruditór búimus, & revere eos: non multò ma temperábimus Patr

émus? Et illi
ıpore paucó-
, secundùm
suam erudié-
autem ad id
, in recipien-
tiónem ejus.
ı disciplína,
uidem vidé-
gaúdii, sed
eà autem fru-
imum exerci-
reddet justí-
quod remissas
olúta génua
gressus rectos
ıs vestris; ut
ns quis erret,
sanétur. Pa-
ni cum óm-
nctimóniam,
emo vidébit

oriátur, *pag.*

O N.

Tridentíno.

le Reform.

. I.

; & pii simul
officium est,
m lénia pri-
ıre fomenta;
bi grávitas ita
ıcrióra & gra-
a descéndere;
c ea quidem
lis submoven-
saltem oves
is perículo li-

nalis,

SABBATO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 13.

CAritas fraternitátis máneat in vobis: & hospitalitátem nolíte oblivísci; per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio receptis. Mementóte vinctórum, tanquàm simul vincti; & laborántium, tanquàm & ipsi in córpore morantes. Honorábile connúbium in ómnibus, & thorus immaculátus: fornicatóres enim, & adúlteros judicábit Deus. Sint mores sine avarítia, contenti præséntibus: ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelinquam: ita ut confidenter dicámus: Dóminus mihi adjútor, non timébo quid fáciat mihi homo. Mementóte Præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Lectio ij.

JEsus Christus herì, & hódiè, ipse & in sécula. Doctrínis váriis, & peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátiâ stabilíre cor, non escis quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo de-

sérviunt. Quorum enim animálium infertur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremantur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portantes: non enim habémus hîc manentem civitátem, sed futúram inquírimus.

Lectio iij.

PEr ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiæ autem, & communiónis nolíte oblivísci: tálibus enim hóstiis promerétur Deus. Obedíte Præpósitis vestris, & subjacéte eis: ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri, ut cum gaúdio hoc fáciant, & non gementes: hoc enim non éxpedit vobis. Oráte pro nobis: confídimus enim quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus benè volentes conversári. Ampliùs autem déprecor vos hoc fácere, quò celériùs restítuar vobis. Deus autem pacis, qui eduxit de mórtuis Pastórem magnum óvium, in sánguine testamenti ætérni, Dóminum nostrum Jesum

Christum, apte
ni bono, ut f
voluntátem, fá
bis quod pláce
per Jesum Ch
est glória in sæ
lórum. Amen.

C A N (
Ex Concílio
nensi.

Ann. 816. *libr.*

TEnébit Sac
supereminе
nis ómnibus
sine qua omnis
hil est. Custos
ctitátis cáritas
autem hujus cu
mílitas est.

S A B B A
Ante Dominica
gesima

A D V E S P

Omnia ut in
150. *exceptis qua*

Ad Magníf.
Dóminus Deus n
terram in fortitú
præparávit orbe
piéntia sua, &
suâ extendit cœ
lúia. *Jerem.* 51.

[*Et deinceps*
Sabbatum sanctu
citur, Allelúia; *s*
dicitur, Laus tib
ne, Rex ætérna
initio omnium H

Oratio, infrà a

AD COMPLET.
Ant. de Sabb. ce
Dominicis.

I I N I C A
uagesimæ.
ut in Psalterio, ua sequuntur. Et i Officio de Tem- ad Feriam IV.

NOCTURNO.
liber Génesis.
j. Cap. 1.

ípio creávit Deus
& terram. Terra
at inánis & vá-
:nebræ erant su-
1 abyssi, & Spí-
ferebátur super
rítque Deus: Fiat
ıcta est lux. Et
; lucem, quòd es-
& divísit lucem
s, appellavítque
em; & ténebras
factúmque est vé-
mane dies unus.
›que Deus: Fiat
tum in médio a-
& dívidat aquas
. Et fecit Deus
tum, divisítque
æ erant sub fir-
, ab his quæ erant
ıamentum. Et fa-
ita: vocavítque
mamentum Cœ-
actum est véspere
ies secundus. Dixit
ıs: Congregentur
: sub Cœlo sunt, in
ıum, & appáreat
factum est ita: &
)eus áridam Ter-
›ngregationésque

aquárum appellávit Mária. Et ait: Gérminet terra herbam virentem, & faciéntem semen, & lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et vidit Deus quòd esset bonum: & factum est véspere & mane dies tértius.

℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram: * Et vidit cuncta quæ fécerat, & erant valdè bona. ℣. Fide intellígimus aptáta esse sécula verbo Dei, ut ex invisibílibus visibília fierent. * Et vidit. *Gen.* 1. *Hebr.* 11.

Lectio ij.

DIxit autem Deus: Fiant lumināria in firmamento cœli, & dívidant diem ac noctem, & sint in signa & témpora, & dies & annos; ut lúceant in firmamento cœli, & illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo lumināria magna: lumināre majus, ut præesset diéi; & lumināre minus, ut præesset nocti; & stellas. Et pósuit eas in firmamento cœli, ut lucérent super terram: & præessent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quòd esset bonum: & factum est véspere & mane dies quartus. Dixit étiam Deus: Pro-

dúcant aquæ réptile ánimæ viventis, & volátile super terram sub firmamento cœli. Et vidit Deus quòd esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite & multiplicámini, & repléte aquas maris; avésque multiplicentur super terram. Et factum est véspere & mane dies quintus.

℟. Ait Deus: Faciámus hóminem ad imáginem nostram, & præsit universæ terræ; & *Creávit Deus hóminem ad imáginem suam. ℣. Omnis viri caput Christus est, vir imágo & glória Dei est. * Creávit Deus. *Gen.* 1. *I. Cor.* 11.

Lectio iij. Cap. 1. 2.

DIxit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam viventem in génere suo, jumenta & reptília, & béstias terræ secundùm spécies suas. Factúmque est ita. Et vidit Deus quòd esset bonum: & ait: Faciámus hóminem ad imáginem & similitúdinem nostram; & præsit píscibus maris & volatílibus cœli, & béstiis, universæque terræ, omníque réptili quòd movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum; másculum & féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, & ait: Créscite & multiplicámini, & repléte terram, & su[bjicite] eam: & dominámin[i píscibus] maris & volatílib[us cœ]li, & univérsis ani[manti]bus quæ moventur [super] terram. Vidítque Deu[s cun]cta quæ fécerat; & [erant] valdè bona. Et fact[um est] véspere & mane dies [sextus.] Igitur perfecti sunt c[œli &] terra, & omnis ornát[us eo]rum: complevítque [Deus] die séptimo opus suu[m quod] fécerat: & requiév[it die] séptimo ab universo [ópere] quod patrárat. Et b[enedi]xit diéi séptimo, & sa[nctifi]cávit illum; quia in i[pso ces]sáverat ab omni óp[ere suo] quod creávit Deus ut f[áceret.]

℟. Deus de terra [plasmávit hómi]nem fecit: creávit e[x ipso] adjutórium símile si[bi] * Disciplínâ intellec[tus re]plévit illos; & mala [et bo]na ostendit illis. ℣. [Non] legistis: quia qui fe[cit hó]minem ab inítio, [mascu]lum & féminam fec[it?] * Disciplínâ. Glória [Patri.] * Disciplínâ. *Eccl[i.] Matth.* 19.

IN II. NOCTUR[NO.]

Ex libro sancti Au[gustíni] Epíscopi de Civitát[e Dei.] *Libr.* 14. *cap.* 15.

Lectio iv.

QUia contempt[us est] Deus jubens qu[i crea]verat, qui ad suam [imági]nem fécerat, qui céte[ris a]nimálibus præposúe[rat]

díſo conſtitúerat,
m ómnium cópiam
ıe præſtíterat, qui
is nec plúribus, nec
us, nec difficílibus
rat; ſed uno bre-
atque levíſſimo ad
tiæ ſalubritátem ad-
àverat, quo eam
.m, cui líbera sér-
pedíret, ſe eſſe Dó-
:ommonébat; juſta
io ſubſecúta eſt: ta-
amnátio; ut homo
odiendo mandátum
fíıerat étiam carne
s, fieret étiam men-
ılis: & qui ſuâ ſu-
ibi placúerat, Dei
ſibi donarétur; nec
ſua eſſet omnímo-
ſtáte, ſed à ſe ipſe
diſséntiens, ſub
›eccando conſenſit,
rtáte quam concu-
luram miſerámque
:rvitútem; mórtuus
volens, & córpore
us invítus: deſertor
vitæ, étiam æternâ,
tia liberáret, mor-
ıátus.
:æcépit Deus hómi-
ɪs: Ex omni ligno
cómede: de ligno
ciéntiæ boni & ma-
ımedas; * In quo-
enim die comédе-
o, morte moriéris.
éndia peccáti mors.
ocumque enim die.
Rom. 6.

Lectio v.

QUiſquis hujúſmodi damnatiónem, vel nímiam, vel injuſtam putat, metíri profectò neſcit, quanta fúerit iníquitas in peccando, ubi tanta erat non peccandi facílitas. Sicut enim Abrahæ non immeritò magna obediéntia prædicátur, quia ut occíderet filium, res difficíllima eſt imperáta; ita in paradíſo tantò major inobediéntia fuit, quantò id quod præceptum eſt, nullíus difficultátis fuit. Et ſicut obediéntia ſecundi hóminis eò prædicabílior, quò factus eſt obédiens uſque ad mortem; ita inobediéntia primi hóminis eò deteſtabílior, quò factus eſt inobédiens uſque ad mortem. Ubi enim magna eſt inobediéntiæ pœna propóſita, & res à Creatóre fácilis imperáta, quiſnam ſatis explicet, quantum malum ſit non obedíre in re fácili, & tantæ poteſtátis império, & tanto terrenti ſupplício?

℟. Dixit ſerpens ad mulíerem: Nequáquàm morte moriémini: ſcit enim Deus quòd in quocumque die comedéritis ex ligno, éritis ſicut dii. * Comédit múlier, dedítque viro ſuo qui comédit. ℣. Adam non eſt ſeductus; múlier autem

ſeducta in prævaricatióne fuit. * Comédit. *Gen.* 3. *I. Tim.* 2.

Lectio vj. §. 2.

DEnique ut bréviter dicátur : in illíus peccáti pœna, quid inobediéntiæ nisi inobediéntia retribúta est ? Nam quæ hóminis est ália miséria, nisi adversùs eum ipsum inobediéntia ejus ipsíus, ut quóniam nóluit quod pótuit, quod non potest velit ? In paradíso enim etiamsi non ómnia póterat ante peccátum, quidquid tamen non póterat, non volébat : & ídeò póterat ómnia quæ volébat. Nunc verò, sicut in ejus stirpe cognóscimus, & divína Scriptúra testátur : Homo vanitáti símilis factus est. Quis enim enúmeret, quàm multa quæ non potest velit, dùm sibi ipse, id est, voluntáti ejus ipse ánimus ejus, eóque inférior caro ejus, non obtémperat ?

℟. Sicut per inobediéntiam unius hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita * Et † Per unius obeditiónem justi constituentur multi. ℣. Ait Dóminus ad serpentem : Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum, & semen illíus : ipsa cónteret caput tuum. * Et. Glória. † Per. *Rom.* 5. *Gen.* 3.

IN III. NOCTU

Léctio sancti Eva

secundùm Matth

Lectio vij. Cap.

IN illo témpore Jesus discípulis rábolam hanc : Sí regnum cœlórum patrifamílias, qui é mo mane condúcer rios in víneam su réliqua.

Homília sancti A Epíscopi.

Serm. 87. *de Verb.*

TAnquàm prim vocantur, qu tes ab útero matı piunt esse christián tértiâ púeri, qua júvenes, quasi no gentes in sénium undécimâ omnínò ti : unum tamen vi næ denárium omn ptúri. Sed atténdit tellígite, fratres ı ídeò quisque díffer re ad víneam, quia est, quóniam quan que vénerit, ipsu rium acceptúrus e rus est quidem, q denárius illi pror sed differre non ju

℟. Paterfamíli primo mane condú rários in víneam s circa horam tértia álios in foro otióso xit : * Ite in vínean & quod justum sú

, ℣. Quid adhuc
;? Operámini opus
& Dóminus dabit
ercédem vestram
ore suo. * Ite in
Matth. 20. *Ec-*

iij. Paulò post.
l ille datúrus sit,
quid factúrus sit,
um consílium est:
do vocáris, veni.
nim cunctis æquá-
ttitur: sed de ipsâ
randi magna quæ-
Si enim illi, verbi
qui vocáti sunt ho-
in hac ætáte cór-
stitúti, ubi juve-
ai fervent, sicut
a sexta fervet; si
illi júvenes vocá-
ecta: audívimus
Evangélio, quia
iam mercédem ac-
int: cùm senes fa-
ius, horâ undéci-
mus: tantumdem
, quare ámpliùs
i? Responderetur
cerétur: Laboráre
qui utrùm vivas
senectam, nescis?
râ vocáris, sextâ
ii.
ca undécimam in-
s stantes, & dicit
iid hîc statis totâ
: * Ite & vos in
ieam. ℣. Non dis-
manus vestræ;
merces óperi ve-
stro. * Ite. *Matth.* 20. *II. Paral.* 15.

Lectio ix.

Paterfamílias tibi quidem étiam undécimâ venienti denárium promísit; sed utrùm vivas usque ad séptimam, nemo tibi promísit. Non dico, usque ad undécimam, sed usque ad séptimam. Quare ergo differs vocantem te? certus de mercéde, incertus de die. Vide ne fortè quod tibi ille datúrus est promittendo, tu tibi áuferas differendo. Si hoc rectè dícitur de infántibus, tanquàm ad horam primam pertinéntibus; si rectè dícitur de púeris, tanquàm ad horam tértiam pertinéntibus; si rectè dícitur de juvénibus, tanquàm in horæ sextæ flagrántia constitútis; quantò magìs rectè de decrépitis dícitur: Ecce jam hora undécima est, & adhuc stas? veníre piger es?

℟. Dicit Dóminus víneæ procuratóri suo: Redde operáriis mercédem, incípiens à novíssimis. Primi murmurábant: at ille uni eórum dixit: * Non fácio tibi injúriam: volo huic novíssimo dare sicut & tibi. ℣. Ego miserébor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placúerit. * Non fácio. Glória. * Non fácio. *Matth.* 20. *Exod.* 33.

Ab hac die usque ad Pascha non dicitur Te Deum. *nisi in Festis.*

Ad Bened. *Ant.* 8 g. Nonne ex denário convenisti mecum? Tolle quod tuum est, & vade. An óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? *Matth.* 20.

Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus, Dómine, clementer exaudi: ut qui justè pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Aquisgranensi. *Ann.* 816. *libr.* 1. *cap.* 13.

SOlerter se quisque metiátur, ne locum régiminis assúmere aúdeat, si adhuc in se vítium damnabíliter regnat: ne is quem crimen deprávat próprium, intercessor fieri áppetat pro culpis aliórum.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Erunt novíssimi primi, & primi novíssimi; multi enim sunt vocáti, pauci verò electi. *Matth.* 20.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 2.

NOn plúerat Dóminus Deus super terram, & homo non erat qui operarétur terram: sed fons ascendébat è terra írrigans universam superficiem terræ. Formávit igitı nus Deus hóminen terræ, & inspiráv ciem ejus spiráculı & factus est hom mam viventem. I rat autem Dómin paradísum voluı princípio, in qu hóminem quem ı rat. Produxítque] Deus de humo (gnum pulchrum ad vescendum su gnum étiam vitæ, paradísi, lignúmq tiæ boni & mali. I egrediebátur de luptátis ad irrigan radísum, qui indè in quátuor cápita.

℟. In princípio

Lectio ij.

TUlit ergo] Deus hóminei suit eum in parad ptátis, ut operarét stodíret illum :] que ei dicens : Ex gno paradísi cóm ligno autem scién & mali ne cóm quocumque enim c deris ex eo, mon ris. Dixit quoque nus Deus: Non es esse hóminem sol ciámus ei adjutóri le sibi. Formátis íg minus Deus de hu ctis animántibus t universis volatílib

ad Adam, ut vi-
l vocáret ea; om-
quod vocávit A-
æ viventis, ipsum
n ejus. Appella-
dam nomínibus
ta animántia, &
volatília cœli &
stias terræ.
Deus. *pag.* 436.
ectio iij.
verò non invenie-
r adjútor símilis
mísit ergo Dómi-
s sopórem in A-
nque obdormísset,
n de costis ejus, &
carnem pro ea. Et
t Dóminus Deus
uam túlerat de A-
mulíerem; & ad-
ı ad Adam. Dixít-
m: Hoc nunc os
s meis, & caro de
a: hæc vocábitur
quóniam de viro
est. Quamobrem
: homo patrem
matrem, & adhæ-
ori suæ: & erunt
arne una. Erat au-
que nudus, Adam
uxor ejus; & non
bant.
eus de terra. *pag.*

A N O N.
ílio Nicæno secun-
Œcuménico.
7. *Act.* 8. *Can.* 16.
nis jactántia & or-
túra corporális alié-
na est à sacráto Ordine...
Omne quippe quod non propter necessitátem suam, sed propter venustátem accípitur, elatiónis habet calúmniam.

FERIA TERTIA.

De libro Genesis.

Lectio j. Cap. 3.

SEd & serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respondit múlier: De fructu lignórum quæ sunt in paradíso, véscimur; de fructu verò ligni quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus; & ne tangerémus illud, ne fortè moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquàm morte moriémini; scit enim Deus quòd in quocumque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri, & éritis sicut dii sciéntes bonum & malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum óculis, aspectúque delectábile: & tulit de fructu illíus, & comédit, dedítque viro suo qui comédit. Et aperti sunt óculi ambórum.

℟. Præcépit Deus. *pag.* 437.

Lectio ij.

CUmque cognovissent se esse nudos, consuérunt fólia ficûs, & fecérunt sibi perizómata. Et cùm audissent vocem Dómini Dei deambulantis in paradíso ad auram post merídiem, abscondit se Adam & uxor ejus à facie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, & dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso, & tímui, eò quòd nudus essem, & abscondi me. Cui dixit; Quis enim indicávit tibi quòd nudus esses nisi quòd ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedisti? Dixítque Adam: Múlier quam dedisti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens decépit me, & comédi.

℟. Dixit serpens. *p.* 437.

Lectio iij.

ET ait Dóminus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus es inter ómnia animántia & béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, & terram cómedès cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tu[um, & tu] insidiáberis calc[aneo ejus.] Mulíeri quoque [dixit: Mul]tiplicábo ærumn[as tuas, &] conceptus tuos: [in dolore] páries filios, & [sub viri] potestáte eris; & [ipse do]minábitur tuí. [Adæ vero] dixit: Quia audi[sti vocem] uxóris tuæ, & co[medisti de] ligno ex quo pr[æceperam] tibi ne coméder[es: male]dicta terra in ópe[re tuo: in] labóribus cómed[es ex ea] cunctis diébus [vitæ tuæ.] Spinas & tríbulos [germina]bit tibi, & cóm[edes her]bam terræ. In sud[ore vultus] tui vescéris pane, [donec] revertáris in terra[m de qua] sumptus es; quia p[ulvis es,] & in púlverem r[everteris.] Et vocávit Adan[nomen] uxóris suæ Eva; [eo quod] mater esset cunct[orum vi]véntium.

℟. Sicut. *pag.* [...]

CANO[NES]

Ex Concílio Mo[guntino] primo.

Ann. 813. *Can*[...]

CLérici usúris [...] quàm incumb[...] que túrpium occu[...] lucrórum fraudísq[ue ...] quam stûdium áp[...] amórem pecúniæ [...] matériam cunctóru[m cri]minum, fúgiant; [...] ria officia negotía[...] jíciant.

A QUARTA.
libro Génesis.
ctio j. cap. 3.
Dóminus Deus Adæ
óri ejus túnicas pel-
& índuit eos, &
e Adam quasi unus
s factus est, sciens
& malum; nunc
: fortè mittat ma-
um, & sumat étiam
o vitæ, & cómedat
t in æternum. Et
um Dóminus Deus
díso voluptátis, ut
tur terram, de qua
est. Ejecítque A-
collocávit ante pa-
voluptátis Chéru-
lámmeum gládium
ersátilem, ad custo-
n viam ligni vitæ.
n princípio. p. 435.
ctio ij. cap. 4.
am verò cognóvit
órem suam Evam;
oncépit & péperit
cens: Posédi hó-
per Deum. Rursúm-
perit fratrem ejus
uit autem Abel pa-
um, & Cain agrí-
ctum est autem post
dies ut offerret Cain
ibus terræ múnera
o. Abel quoque ób-
primogénitis gre-
& de adípibus eó-
t respexit Dóminus
l, & ad múnera e-
Cain verò & ad
illíus non respexit.

Iratúsque est Cain vehementer, & cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum: Quare irátus es? & cur cóncidit fácies tua? Nonne si benè égeris, recípies; sin autem malè, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus ejus, & tu domináberis illíus.

℟. Ait Deus. pag. 436.

Lectio iij.

DIxítque Cain ad Abel fratrem suum: Egrediámur foràs. Cúmque essent in agro, consurrexit Cain adversùs fratrem suum Abel, & interfécit eum. Et ait Dóminus ad Cain: Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit: Néscio: Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum: Quid fecisti? Vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cùm operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus & prófugus eris super terram.

℟. Deus de terra. p. 436.

CANON.

Ex Concílio Parisiensi sexto.

Ann. 829. libr. 1. cap. 15.

CUm nullus Christiánus thesauros in terra, sed

pótiùs, secundùm Dómini senténtiam, in cœlo recóndere débeat: cavendum summópere Sacerdótibus est, ut ab avarítiæ peste quæ est idolórum sérvitus, & cupiditáte quæ radix ómnium malórum est, suósque sectatóres à regno Christi exclúdunt, se compescant.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 4.

DIxit Cain ad Dóminum: Major est iníquitas mea, quàm ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie à facie terræ, & à facie tua abscondar, & ero vagus & prófugus in terra; omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus: Nequáquàm ita fiet: sed omnis qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Cain à fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Præcépit. *pag.* 437.

Lectio ij.

COgnóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit & péperit Enoch: & ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nomine filii sui Enoch. Porrò Enoch génuit Irad, & Irad génuit Mavíael, & Mavíael génuit Mathúsael, & Mathúsael génuit Lamech, qui accépit duas úxores, nomen uni Ada, & nomen álteri Sella; genuítque Ada Jabel qui fuit pater habitántium in tentóriis atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canéntium cítharâ & órgano. Sella quoque génuit Tubálcain qui fuit malleátor & faber in cuncta ópera æris & ferri.

℟. Dixit serpens. *p.* 437.

Lectio iij.

DIxítque Lamech uxóribus suis Adæ & Sellæ: Audíte vocem meam, uxóres Lamech: auscultáte sermónem meum: Quóniam occídi virum in vulnus meum, & adolescéntulum in livórem meum: séptuplum últio dábitur de Cain, de Lamech verò septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam, & péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel quem occídit Cain. Sed & Seth natus est fílius quem vocávit Enos: iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Sicut. *pag.* 438.

' A N O N.
ynodo Ebroïcensi.
576. apud Laur. Bo-
Decr. Eccl. Gall.
imis cáveant omnes
siásltici ab illis ví-
opter quæ præcípuè
r Deus, & nomen
lasphemátur inter
, atque Ecclésia Dei
ur. Sint mores eó-
ie avarítia; pro quo-
e offício contenti
e sibi vel jus ipsum,
idábilis consuetúdo
uit: ac ne quidem
; sive inhumániùs,
bi debétur, éxigant;
n ómnibus pauperió-
tiónem hábeant.
. I A S E X T A.
e libro Génesis.
ctio j. Cap. 5.
: est liber generatió-
is Adam. Vixit au-
lam centum triginta
& génuit ad imági-
similitúdinem suam,
tque nomen ejus
Et facti sunt dies
, postquàm génuit
octingenti anni; ge-
e filios & filias. Et
i est omne tempus
vixit Adam, anni
nti triginta, & mór-
t. Vixit quoque Seth
a quinque annis, &
Enos. Vixítque Seth,
àm génuit Enos,
entis septem annis,
que filios & filias. Et

facti sunt omnes dies Seth nongentórum duódecim annorum, & mórtuus est. Vixit vero Enos nonaginta annis, & génuit Caïnan: post cujus ortum vixit octingentis quíndecim annis, & génuit filios & filias. Factíque sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni, & mórtuus est.

℞. In princípio. *p.* 435.

Lectio ij.

Vixit quoque Cáïnan septuaginta annis, & génuit Maláleel. Et vixit Cáïnan, postquàm génuit Maláleel, octingentis quadraginta annis; genuítque filios & filias. Et facti sunt omnes dies Cáïnan nongenti decem anni, & mórtuus est. Vixit autem Malálcel sexaginta quinque annis, & génuit Jared. Et vixit Maláleel, postquàm génuit Jared, octingentis triginta annis: & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingenti nonaginta quinque anni, & mórtuus est. Vixítque Jared centum sexaginta duóbus annis, & génuit Enoch. Et vixit Jared, postquàm génuit Enoch, octingentis annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Jared, nongenti sexaginta duo anni, & mórtuus est. Porrò Enoch vixit sexaginta quinque an-

nis, & génuit Mathúsalam. Et ambulávit Henoch cum Deo : & vixit postquàm génuit Mathúsalam, trecentis annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Enoch trecenti sexaginta quinque anni. Ambulavítque cum Deo; & non appáruit, quia tulit eum Deus.

℟. Ait Deus. *pag.* 436.

Lectio iij.

VIxit quoque Mathúsala centum octoginta septem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquàm génuit Lamech, septingentis octoginta duóbus annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala nongenti sexaginta novem anni, & mórtuus est. Vixit autem Lamech centum octoginta duóbus annis, & génuit filium, vocavítque nomen ejus Noë, dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus & labóribus mánuum nostrárum, in terra cui maledixit Dóminus. VixítqueLamech,postquàm génuit Noë, quingentis nonaginta quinque annis; & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingenti septuaginta septem anni, & mórtuus est.

℟. Deus de terra. *p.* 436.

C A N O N

Ex Concílio Mogu

Ann. 1549. *cap.*

EXecrábilis quor Sacerdótum ava que ad Sacramentó sórum contemptum júriam nonnunquàm pit; dum sine nu prétio conferre Sacr detrectant.

S A B B A T

De libro Génel

Lectio j. Cap. 5.

NOë cùm qui rum esset an génuit Sem, Cham pheth. Cúmque c hómines multiplicá terram, & filias pr sent, videntes filii lias hóminum quò pulchræ, accepéru uxóres ex ómnib elégerant. Dixítque Non permanébit meus in hómine i num, quia caro est que dies illíus cen ginti annórum. G autem erant super in diébus illis. P enim ingressi sunt ad filias hóminum que genuérunt: i potentes à século mósi.

Lectio ij.

VIdens autem quòd multa hóminum esset in t cuncta cogitátio co

t ad malum omni
, pœnítuit eum
minem fecisset in
tactus dolóre cor-
ſecùs: Delébo, in-
ninem quem creá-
e terræ, ab hómi-
ad animántia, à
ſque ad vólucres
nitet enim me fe-
Noë verò invénit
coram Dómino.
generatiónes Noë.
justus atque per-
it in generatióni-
cum Deo ambu-
rrupta est autem
am Deo, & replé-
quitáte.

Lectio iij.

que vidisset Deus
m esse corruptam,
us ad Noë: Finis
carnis venit co-
repléta est terra
e à fácie eórum, &
rdam eos cum ter-
bi arcam de lignis
: mansiúnculas in
es, & bitúmine lí-
ínsecùs & extrín-
cce ego addúcam
úvii ſuper terram,
iciam omnem car-
ua ſpíritus vitæ est
œlum: universa
erra ſunt, consu-
ponámque fœdus
cum; & ingredié-
n tu & fílii tui,
& uxóres filiórum
tecum. Et ex cunctis animántibus universæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum; masculíni ſexûs & feminíni.

CANON.

Ex Concílio Arelatensi ſecundo.

Ann. 452. Can. 14.

SI quis Cléricus pécuniam déderit ad usúram, aut conductor aliénæ rei volúerit esse, aut turpis lucri grátiâ áliquod negotiatiónis exercúerit, depósitus à communióne aliénus fiat.

AD VESPERAS.

Omnia ut in Psalt. pag. 150.

Ad Magníf. *Ant.* 5. C. Noë vir justus atque perfectus fuit in generatiónibus ſuis; cum Deo ambulávit. *Gen.* 6.

Oratio, infrà ad Laudes.

DOMINICA Sexagesimæ.

IN I. NOCTURNO.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 6. & 7.

FEcit Noë ómnia quæ præcéperat illi Deus. Dixítque Dóminus ad eum: Ingrédere tu & omnis domus tua in arcam; te enim vidi justum coram me in generatióne hâc. Ex ómnibus animántibus mundis tolle ſepténa & ſepténa, máſculum & féminam: de animántibus verò immúndis duo & duo, máſculum

& féminam. Sed & de volatílibus cœli septéna & septéna, másculum & féminam; ut salvétur semen super fáciem universæ terræ. Adhuc enim & post dies septem ego pluam super terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus; & delébo omnem substántiam quam feci, de superficie terræ. Fecit ergo Noë ómnia quæ mandáverat ei Dóminus.

℟. Dixit Deus ad Noë: Finis universæ carnis venit coram me; repléta est terra iniquitáte à fácie eórum, * Et ego disperdam eos cum terra. ℣. Non est intélligens, non est requírens Deum: omnes declinavérunt. * Et ego. *Gen.* 6. *Rom.* 3.

Lectio ij.

CUmque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noë, mense secundo, séptimo décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cœli apertæ sunt: & facta est plúvia super terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus. In artículo diéi illíus ingressus est Noe, & Sem & Cham & Japheth, filii ejus, uxor illíus, & tres uxóres filiórum ejus cum eis, in arcam; ipsi & omne

ánimal secundùm
suum, univérsaque ju
in género suo, &
quod movétur super t
in género suo, cuncti
volátile secundùm
suum: universæ ave
nésque vólucres in
sunt ad Noë in arca
na & bina ex omni ca
qua erat spíritus vi
quæ ingressa sunt, 1
lus & fémina ex omn
introiérunt, sicut pr
rat ei Deus, & inclúl
Dóminus déforis.

℟. Noë inventus e
fectus, justus, &, in t
re iracúndiæ, factus
conciliátio. * Testa
séculi pósita sunt a
lum, ne deléri poss
vio omnis caro. ℣
Noë, responso acce
iis quæ adhuc non vi
tur, métuens aptá
cam in salútem domi
* Testamenta. *Ecc*
Hebr. 11.

Lectio iij.

FActúmque est di
quadraginta diél
per terram: & multi
sunt aquæ, & eleva
arcam in sublíme à
Vehementer enim i
vérunt, & ómnia r
runt in superfície
porrò arca ferebátu
aquas. Et aquæ pr
runt nimìs super t

sunt omnes mon-
sub universo cœ-
lecim cúbitis ál-
qua super montes
rúerat: consúm-
t omnis caro quæ
ır super terram,
ı, animántium, be-
omniúmque reptí-
reptant super ter-
ıversi hómines, &
quibus spiráculum
in terra, mórtua

ctum est dilúvium
inta diébus super
: aquæ prævalué-
:rtíque sunt omnes
& * Delévit Deus
ubstántiam quæ e-
terram. † Reman-
Noë, & qui cum
in arca. ℣. Deus
Noë justítiæ præ-
custodívit, dilú-
ındo impiórum in-
* Delévit. Glória.
ısit solus. *Gen.* 7.
·. 2.

NOCTURNO.

ı sancti Augustíni
pi de catechizan-
is rúdibus.

o iv. Cap. 18.

dquid homo féce-
, laudábilem in suis
venit Deum: si re-
it, laudábilem ín-
: justítiam præmió-
peccáverit, laudá-
ıvenit per justítiam
›rum: si peccáta
confessus ad rectè vivendum redíerit, laudábilem ínvenit per misericórdiam indulgentiárum. Cur ergo non fáceret Deus hóminem, quamvis eum peccatúrum prænósceret, cùm & stantem coronáret, & cadentem ordináret, & surgentem adjuváret; semper & ubíque ipse gloriósus bonitáte, justítiâ, eleméntiâ: máximè quia & illud præsciébat, de propágine mortalitátis ejus futúros sanctos?

℟. Recordátus Dóminus Noë cunctorúmque animántium quæ erant cum eo in arca, * Adduxit spíritum super terram, & imminútæ sunt aquæ, & clausi sunt fontes abyssi & cataractæ cœli. ℣. Quóniam miséricors Dóminus est & miserátor. * Adduxit. *Gen.* 8. *Jac.* 5.

Lectio v. Cap. 19.

PRænuntiabátur dilúvii sacramento quo per lignum justi liberáti sunt, futúra Ecclésia quam Rex ejus & Deus Christus mystério suæ Crucis, ab hujus séculi submersióne suspendit. Neque enim Deus ignorábat quòd étiam ex illis qui fúerant in arca serváti, nascitúri erant mali: sed tamen & exemplum futúri judícii dedit, & Sanctórum liberatiónem ligni mysté-

& féminam. Sed & de volatílibus cœli ſepténa & ſepténa, máſculum & féminam; ut ſalvétur ſemen ſuper fáciem univerſæ terræ. Adhuc enim & poſt dies ſeptem ego pluam ſuper terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus; & delébo omnem ſubſtántiam quam feci, de ſuperfície terræ. Fecit ergo Noë ómnia quæ mandáverat ei Dóminus.

℟. Dixit Deus ad Noë: Finis univerſæ carnis venit coram me; repléta eſt terra iniquitáte à fácie eórum, * Et ego diſperdam eos cum terra. ℣. Non eſt intélligens, non eſt requírens Deum: omnes declinavérunt. * Et ego. *Gen.* 6. *Rom.* 3.

Lectio ij.

CUmque tranſiſſent ſeptem dies, aquæ dilúvii inundavérunt ſuper terram. Anno ſexcentéſimo vitæ Noë, menſe ſecundo, ſéptimo décimo die menſis, rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ, & cataractæ cœli apertæ ſunt: & facta eſt plúvia ſuper terram quadraginta diébus & quadraginta nóctibus. In
diéi illíus ingreſſu
& Sem & Cham
filii ejus, ux
uxóres fil
cis, in

ánimal
ſuum,u
in géne
quod m
in géne
volátile
ſuum:
néſque
ſunt ad
na & bi
qua er
quæ in
lus & fé
introié
rat ei D
Dómin

℟. N
fectus,
re irací
concili
ſéculi
lum, n
vio or
Noë,
iis quæ
tur, n
cam in
* Teſt
Hebr.

FAct
qua
per ter
ſunt a

sunt omnes mon-
sub universo cœ-
decim cubitis al-
qua super montes
fuerat: consum-
est omnis caro quæ
tur super terram,
m, animantium, be-
, omniúmque repti-
i reptant super ter-
niversi hómines, &
a quibus spiráculum
: in terra, mortua

factum est dilúvium
ginta diébus super
, & aquæ prævalué-
opertique sunt omnes
s; & * Delévit Deus
m substántiam quæ e-
per terram. ✠ Reman-
ius Noë, & qui cum
ant in arca. ℣. Deus
rum Noë justitiæ præ-
m custodívit, dilú-
mundo impiórum in-
ns. * Delévit. Glória.
mansit solus. *Gen.* 7.
Petr. 2.

II. NOCTURNO.

ibro sancti Augustíni
scopi de catechizan-
dis rudibus.

ctio iv. Cap. 18.

Dilquid homo fécé-
[illegible] in suis
[illegible]

confessus ad recte [illegible]
dam redeunt, laudabilem
invenit per misericordiam
indulgentiarum. Cur ergo
non faceret Deus hominem,
quamvis eum peccaturum
præsciret, cum & stan-
tem coronaret, & caden-
tem ordinaret, & surgen-
tem adjuvaret; semper &
ubique ipse gloriosus boni-
tate, justitia, cleméntia:
maxime quia & illud præ-
sciebat, de propágine mor-
talitatis ejus futuros san-
ctos?

℟. Recordatus Dominus
Noë cunctorúmque ani-
mántium quæ erant cum eo
in arca, * Adduxit spíritum
super terram, & imminútæ
sunt aquæ, & clausi sunt
fontes abyssi & cataractæ
cœli. ℣. Quóniam miséri-
cors Dóminus est & mise-
rator. * Adduxit. *Gen.* 8.
Jac. 5.

Lectio v. Cap. 19.

Prænuntiabatur diluvii
sacramento quo per li-
gnum justi liberáti sunt,
futúra Ecclésia quam Rex
ejus & Deus Christus my-
stério suæ Crucis, ab hujus
séculi submersióne suspen-
dit. Neque enim Deus igno-
rabat quod étiam ex illis
qui fuerant in arca [illegible]
nascitúri erant mali [illegible]
& exemplum [illegible]

rio prænuntiávit. Nam & post hæc non cessávit repullulláre malítia per supérbiam, & libídines, & illícitas impietátes... Neque tunc sanè defuérunt justi quos Christi ventúra humílitas per Spíritum reveláta sanávit. Horum Sanctórum qui præcessérunt témpore nativitátem Dómini, non solùm sermo, sed étiam vita & conjúgia, & filii & facta, prophetía fuit hujus témporis, quo per fidem Passiónis Christi ex géntibus congregátur Ecclésia.

℟. Egressus Noë de arca ædificávit altáre Dómino, & óbtulit holocausta : * Benedixítque Deus Noë & fíliis ejus. ℣. Justítiæ quæ per fidem est, Noë hæres est institútus. * Benedixítque. *Gen.* 8. & 9. *Hebr.* 11.

Lectio vj.

PEr illos sanctos Patriarchas & Prophétas carnáli pópulo Israel & visibília benefícia ministrabantur, quæ carnáliter à Dómino desiderábant; & coercitiónes pœnárum corporálium, quibus pro témpore terrerentur, sicut eórum duritiéi congruébat. Et in his tamen ómnibus mystéria spirituália significabantur, quæ ad Christum & Ecclésiam pertinérent : cujus Ecclésiæ membr[a] étiam illi Sancti, q[ui] in hac vita fuerin[t] quàm secundùm [...] Christus Dóminus n[...] tur. Ipse enim uni[...] Dei Fílius, Verbum æquále & coætemum per quod facta sunt homo propter nos est, ut totíus Ecclési[æ] quàm totíus córpor[is] esset. Sed velut tot[...] dum náscitur, etia[m] num in nascendo [...] tat, tamen univers[...] ri sub cápite conju[...] que compacta est; q[uem]admodùm étiam non ipsis Patriarchis, a[...] ipsíus rei signum ma[...] missâ nati sunt : ita sancti qui ante Dóm[inum] stri Jesu Christi n[...] tem in terris fuérunt vis antè nati sunt, universo córpori c[...] caput est, sub cápit[e] sérunt.

℟. Dixit Deus : [...] meum ponam in n[...] & erit signum fœde[ris] me & inter terram : Non erunt ultrà aq[uæ] vii ad delendum un[...] carnem. ℣. Cœli [...] eódem verbo repósi[ti] igni reserváti in die[m] cii & perditiónis im[piorum] hóminum.* Et non. † Non. *Genes.* 9. *II.*

. NOCTURNO.
sancti Evangélii
ndùm Lucam.
io vij. *Cap.* 8.
o témpore : Cùm
plúrima conveni-
de civitátibus pro-
ad Jesum, dixit
túdinem : Exiit qui
, semináre semen
t réliqua.
a sancti Gregórii
Papæ.
15. *in Evang.* §. 1.
o sancti Evangélii
m modò, fratres
, audistis, exposi-
n índiget, sed ad-
ne. Quam enim per
am Véritas expó-
ıc discútere humá-
litas non præsúmit.
quod sollícitè in hac
ositióne Domínicâ
debeátis : quia si
is semen verbum,
nundum, vólucres
a, spinas divítias
ıre dicerémus ; ad
um nobis mens fór-
ltra dubitáret. Un-
em Dóminus per se-
m dignátus est ex-
quod dicébat ; ut
rerum significatió-
rere in iis étiam quæ
ıetipsum nóluit ex-
.
Dixit Jesus per simi-
m : Exiit qui sémi-
ináre semen suum :

& áliud * Semen cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum. ℣. Sic erit verbum quod egrediétur de ore meo, prosperábitur in his ad quæ misi illud. * Semen. *Luc.* 8. *Isai.* 55.

Lectio viij.

QUis enim mihi unquàm créderet, si spinas divítias interpretári voluissem, máximè cùm illæ pungant, istæ delectent? Et tamen spinæ sunt : quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant, & cùm usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflicto vúlnere cruentant. Quas benè hoc in loco, álio Evangelistâ attestante, nequáquàm Dóminus divítias, sed falláces divítias appellat.

℟. Semen est verbum Dei : qui autem secùs viam, hi sunt qui aúdiunt : * Deindè venit diábolus, & tollit verbum de corde eórum, ne credentes salvi fiant. ℣. Honórem vocis audiérunt aures illórum. * Deindè. *Luc.* 8. *Eccli.* 17.

Lectio ix. §. 1. & 2.

FAlláces enim sunt, quæ nobiscum diù permanére non possunt : falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expellunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt,

quæ nos dívites virtútibus fáciunt Si ergo, fratres caríssimi, dívites esse cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen ver honóris quæritis ad cœleste regnum téndite. Si glóriam dignitátum diligitis, in illâ supernâ Angelórum cúriâ ascríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei: & quasi acceptus cibus stómacho languente rejícitur sic sermo, quando audítus in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis alimenta non rétinet, hujus profectò vita desperátur.

℟. Qui custódit legem, beátus est.* Verbum custódiens filius, extra perditiónem erit. ℣. Beáti qui aúdiunt verbum Dei, & custódiunt illud. * Verbum. Glória. * Verbum. *Prov.* 29. *Luc.* 11.

Ad Bened. *Ant.* 1. G. Qui supra petram, hi sunt qui cùm audíerint, cum gaúdio suscípiunt verbum: & hi radíces non habent, quia ad tempus credunt, & in témpore tentatiónis recédunt. *Luc.* 8.

Oratio.

DEus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus, concéde propítius, ut co
sa ómnia, grátiæ
ctióne muniámu

C A N
Ex Concílio Ca
tértio
Ann. 397.

PLácuit ut E
Presbyteri,
vel Clérici non
ctóres, neque p
neque ullo tur
nesto negótio
rant; quia resp
scriptum esse
tans Deo, impl
tiis sæculáribus

Ad Magníf.
Semen quod in
ram cécidit, h
corde bono &
dientes verbum
fructum ásferu
tia. *Luc.* 8.

FERIA SE
De libro
Lectio j.

REcordátu
cunctorú
mántium, &
mentórum qu
eo in arca, a
tum super ter
minútæ sunt a
sunt fontes ab
ractæ cœli:
sunt plúviæ de
sæque sunt aq
euntes & re
cœpérunt mi

ginta dies.
arca mense
imo séptimo
per montes
verò aquæ
:ébant usque
ıensem : dé-
:nse, primâ
·aruérunt ca-
ım.
eus ad Noë.

ij.
ınsissent qua-
dies, apé-
estram arcæ
dimísit cor-
diebátur, &
átur donec
ıæ super ter-
oque colum-
, ut vidéret si
aquæ super
)uæ cùm non
requiésceret
sa est ad eum
æ enim erant
àm terram.
nanum, &
íntulit in ar-
s autem ultrà
áliis, rursùm
ɔam ex arca.
d eum ad vé-
s ramum olí-
fóliis in ore
t ergo Noë
ıt aquæ super
ctavítque ni-
em álios dies,
mbam, quæ
non est reversa ultrà ad eum.

℟. Noë inventus est. *p.* 448.

Lectio iij.

MEnse secundo, séptimo & vigésimo die mensis arefacta est terra. Locútus est autem Deus ad Noë dicens: Egrédere de arca, tu & uxor tua, filii tui & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia quæ sunt apud te, ex omni carne, tàm in volatílibus quàm in béstiis & universis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredímini super terram: créscite & multiplicámini super eam. Egressus est ergo Noë & filii ejus, uxor illíus & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & ómnia animántia, jumenta & reptília quæ reptant super terram, secundùm genus suum, egressa sunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino; & tollens de cunctis pecóribus, & volúcribus mundis, óbtulit holocausta super altáre: odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, & ait: Nequáquàm ultrà maledícam terræ propter hómines: sensus enim & cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua.

℟. Factum est. *pag.* 449.

CANON.

Ex Concílio Venetensi.

Ann. 465. *can.* 13.

ANte ómnia à Cléricis vitétur ebríetas quæ ómnium vitiórum fomes ac nutrix est: nec quis potest líberum córporis sui ac mentis habére judícium, cùm captus vino à sensu probétur aliénus, & proclívis ad vítium mente labefactátâ ducátur, ac plerumque possit peccátum aut crimen, dum nescit, incúrrere.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 9.

BEnedixit Deus Noe & fíliis ejus: & dixit ad eos: Créscite & multiplicámini, & repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ, & super omnes vólucres cœli, cum univérsis quæ moventur super terram. Omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt; & omne quod movétur & vivit, erit vobis in cibum: quasi ólera viréntia trádidi vobis ómnia; excepto quòd carnem cum sánguine non comedétis: sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum, & de manu hóminis, de manu viri & fratris ejus requíram ánimam hóminis. Quicumque effúderit humán nem, fundétur líus; ad imágin Dei factus est h

℟. Recordátu

Lectio

HÆc quoque ad Noe, ejus cum eo: Ec tuam pactum m cum, & cum sér post vos: & ad nimam vivente vobíscum, tam bus quàm in jun cúdibus terræ ct egressa sunt de a versis béstiis terr pactum meum & nequáquàm u ciétur omnis ca lúvii, neque e dilúvium díssip Dixítque Deus gnum fœderis ter me & vos, & ánimam vivent vobíscum in g sempiternas. Ar ponam in núbil signum fœderis inter terram. C dúxero núbibus parébit arcus n bibus: & recorc ris mei vobíscu omni ánima v carnem végeta erunt ultrà aqu delendum univ nem.

℟. Egressus.

O N.
is Aposto-
m. 53.
:us in caupó-
is depiehen-
egétur ; præ-
. público di-
i, propter ne-
vérterit.
UINTA.
Génesis.
Cap. 13.
a inter pastó-
n Abram &
em témpore
: Pherezæus
terra illa. Di-
am ad Lot:
t júrgium in-
eos & pastó-
res enim su-
niversa terra
recéde à me,
ad sinistram
xteram tené-
teram elége-
inistram per-
s itaque Lot
omnem circà
rdánis, quæ
abátur, ánte-
eret Dóminus
Gomorrham,
s Dómini, &
s veniéntibus
gitque sibi Lot
ca Jordánem,
Oriente.
látus. p. 449.
io ij.
abitávit in ter-
aan: Lot verò
nalis.

morátus est in óppidis quæ erant circa Jordánem, & habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, & peccatóres coram Dómino nimìs. Dixítque Dóminus ad Abram, postquàm divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, & vide à loco in quo nunc es, ad Aquilónem & merídiem, ad Orientem & Occidentem. Omnem terram quam cónspicis, tibi dabo & sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ: si quis potest hóminum numeráre púlverem terræ, semen quoque tuum numeráre póterit. Surge, & perámbula terram in longitúdine, & in latitúdine sua; quia tibi datúrus sum eam.

℟. Egressus. *pag.* 450.

Lectio iij: Cap. 14.

CUm audísset Abram, captum.... Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecentos decem & octo; & persecútus est usque Dan. Et, divísis sóciis, írruit super (quátuor Reges) nocte: percussítque eos, & persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damasci. Reduxítque omnem substántiam, & Lot fratrem suum cum substántia illíus, mulíeres quoque & pópulum. Egressus est autem rex Sodomórum in oc-

cursum ejus, postquàm reversus est à cæde Chodorláhomor, & regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At verò Melchísedech rex Salem, próferens panem & vinum, erat enim Sacerdos Dei altíssimi, benedixit ei, & aio: Benedictus Abram Deo excelso, qui creávit cœlum & terram: & benedictus Deus excelsus, quo protegente, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Dixit Deus: Arcum. pag. 450.

CANON.

Ex Concílio Lateranensi quarto, Œcuménico.

Ann. 1215. cap. 15. & 16.

A Crápula & ebrietáte omnes Clérici diligenter abstíneant. Undè vinum sibi témperent, & se vino: nec ad bibendum quíspiam incitétur; cùm ebríetas & mentis indúcat exílium, & libídinis próvocet incentívum... Tabernas prorsùs evítent, nisi, fortè causâ necessitátis, in itínere constitúti.

FERIA SEXTA.

De libro Genésis.

Lectio j. Cap. 17.

POstquam Abram nonaginta & novem annórum esse cœperat, appáruit ei Dóminus, dixítque ad eum: Ego Deus ... tens: ámbula cor... esto perfectus. P... fœdus meum inter ... & multiplicábo ... menter nimìs. C... bram pronus in fa... xítque ei Deus: E... & pactum meum ... erísque pater ... géntium. Nec ult... tur nomen tuum ... sed appelláberis A... quia patrem mult... tium constítui te; fa... te crescere veheme... & ponam te in gén... gésque ex te egred...

℟. Dixit Deus ... pag. 448.

Lectio ij.

DIxit íterùm ... Abraham: Et ... custódies pactum m... semen tuum post te ... ratiónibus suis. Ho... ctum meum quod ... bitis inter me & vo... men tuum post te: ... cidétur ex vobis o... sculínum, & circu... carnem præpútii ve... sit in signum fœde... me & vos. Infans o... rum circumcidétur ... bis, omne máscul... generatiónibus vest... vernáculus quàm e... circumcidétur, & q... que fúerit de stirpe ... erítque pactum me... carne vestra in fœd...

is cujus præ-
cumcísa non
:ur ánima illa
o : quia pa-
·ritum fecit.
inventus est.

' iij.
que Deus ad
a : Sáraï uxó-
i vocábis Sá-
n : & benedí-
illa dabo tibi
benedictúrus
in natiónes,
lórum orien-
.dit Abraham
n, & rísit di-
suo : Putásne
scétur filius ?
:nária páriet ?
Deum : Uti-
vat coram te.
d Abraham :
páriet tibi fí-
sque nomen
: constítuam
: illi in fœdus
& sémini ejus
super Ismael
lívi te. Ecce
, & augébo &
eum valdè :
es generábit :
m in gentem
actum verò
n ad Isaac,
ibi Sara tém-
inno áltero.
est dilúvium.

C A N O N.

Ex Concílio Nicæno primo Œcuménico.

Ann. 325. *can.* 3.

INterdixit per ómnia magna Synodus, non Epíscopo, non Presbytero, non Diácono, nec alícui omnínò qui in Clero est, licére subintroductam habére mulíerem : nisi fortè aut matrem, aut sorórem, aut ámitam, vel eas tantùm persónas quæ omnem suspiciónem effúgiunt.

S A B B A T O.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 19.

VEnérunt duo Angeli Sódomam vésperè, & sedente Lot in fóribus civitátis. Qui, cùm vidisset eos, surrexit & ivit óbviam eis, adoravítque pronus in terram, & dixit : Obsecro, Dómini, declináte in domum púeri vestri, & manéte ibi : laváte pedes vestros, & manè proficiscémini in viam vestram. Qui dixérunt : Mínimè, sed in platéa manébimus. Cómpulit illos óppidò ut divérterent ad eum : ingressísque domum illíus, fecit convívium & coxit ázyma, & comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitátis vallavérunt domum à púero usque ad senem, omnis pópulus simul. Vocaverúnt-

que Lot, & dixérunt ei: Ubi sunt viri qui introiérunt ad te nocte? Educ illos huc, ut cognoscámus eos.

Lectio ij.

VImque faciébant Lot vehementíssimè: jámque propè erat ut effríngerent fores. Et ecce misérunt manum viri, & introduxérunt ad se Lot; clausérúntque óstium: & eos qui foris erant, percussérunt cæcitáte à mínimo usque ad máximum, ita ut óstium inveníre non possent. Dixérunt autem ad Lot: Habes hic quémpiam tuórum? génerum, aut filios aut filias? omnes qui tui sunt, educ de urbe hac: delébimus enim locum istum, eò quòd incréverit clamor eórum coram Dómino qui misit nos, ut perdámus illos. Egressus itaque Lot, locútus est ad géneros suos qui acceptúri erant filias ejus, & dixit: Súrgite, egredímini de loco isto: quia delébit Dóminus civitátem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. Cúmque esset mane, cogébant eum Angeli dicentes: Surge, tolle uxórem tuam & duas filias quas habes: ne & tu páriter péreas in scélere civitátis. Dissimulante illo, apprehendérunt manum ejus, & manum uxóris ac duárum ejus; eò quòd pá[r] minus illi: edu[xerunt] eum, & posuérunt [...] vitátem.

Lectio iij

IGitur Dóminus [...] per Sódomam [...] rham sulphur & [...] Dómino de cœlo [...] vertit civitátes ha[s] [...] nem circà región[em] [...] versos habitatóres [...] & cuncta terræ vir[...] spiciénsque uxor [...] se, versa est in státu[am] [...] Abraham autem [...] gens manè, ubi [...] priùs cum Dómin[o] [...] tus est Sódomam [...] rham, & universa [...] regiónis illíus: [...] ascendentem fav[illam] [...] terra quasi fornáci[s] [...] Cùm enim subvért[eret] [...] civitátes regiónis i[llius] [...] cordátus Abrahæ, [...] Lot de subversión[e] [...] in quibus habitáv[erat].

C A N O[N]

Ex Concílio Tri[dentino] *Sess. 25. de Refor[m.]*

PRóhibet sanct[a] [...] dus quibuscúm[que] [...] ricis, ne mulíeres [...] possit habéri sus[picio] [...] domo vel extrà [...] aut cum iis ullam [...] túdinem habére [...] alióquin pœnis à [...] nónibus, vel státi[...]

impósitis, punian-

VESPERAS.

Magníf. *Ant.* 7. G.
m in tentatióne in-
est fidélis: ídeò ju-
do dedit illi Deus
a in gente sua. *Ec-*
.
o, infrà ad Laudes.

)MINICA
uinquagesimæ.

NOCTURNO.
e líbro Génesis.

ctio j. Cap. 21.

itávit Dóminus Sa-
m sicut promíserat,
évit quæ locútus est.
pítque, & péperit fi-
i senectúte sua, tém-
quo prædíxerat ei
Vocavítque Abra-
omen filii sui quem
ei Sara, Isaac; &
cídit eum octávo
sicut præcéperat ei
cùm centum esset an-
: hâc quippe ætáte
natus est Isaac. Di-
Sara: Risum fecit mi-
s; quicumque audíe-
rridébit mihi. Rur-
: ait: Quis audi-
créderet Abraham
Sara lactáret filium
éperit ei jam seni?
rmo Dómini factus
Abram dicens: Qui
tur de útero tuo,
habébis hærédem:
stellas, si potes,
emen tuum. * Cré-
didit Abram Deo, & repu-
tátum est illi ad justítiam.
℣. Non considerávit cor-
pus suum emórtuum, cùm
jam ferè centum esset an-
nórum; sed confortátus
est fide, dans glóriam Deo.
* Crédidit Abram Deo.
Gen. 15. *Rom.* 4.

Lectio ij. Cap. 22.

Tentávit Deus Abra-
ham, & dixit ad eum:
Abraham, Abraham. At
ille respondit: Adsum. Ait
illi: Tolle filium tuum uni-
génitum, quem díligis, I-
saac, & vade in terram vi-
siónis; atque ibi ófferes
eum in holocaustum super
unum móntium quem mon-
strávero tibi. Igitur Abra-
ham de nocte consurgens,
stravit ásinum suum, du-
cens secum duos júvenes,
& Isaac filium suum. Cúm-
que concidísset ligna in ho-
locaustum, ábiit ad locum
quem præcéperat ei Deus.
Die autem tértio, elevátis
óculis, vidit locum procul,
dixítque ad pueros suos:
Expectáte hîc cum ásino:
ego & puer illuc usque pro-
perantes, postquàm adora-
vérimus, revertémur ad
vos. Tulit quoque ligna
holocausti, & impósuit su-
per Isaac filium suum; ipse
verò portábat in mánibus
ignem & gládium.

℟. Visitávit Dóminus Sa-
ram sicut promíserat: &

dicentur. Glória. * Benedicentur. *Gen.* 28. *Gal.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore: Assumpsit Jesus duódecim, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabuntur ómnia quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 359. *Aliàs* 52.

MIserére meî, Fili David; clamábat cæcus, Christo transeunte: metuébat enim ne transíret, & non sanáret. Et quantùm clamábat, ut turbâ prohibente non tacéret? Vicit contradictórem, ténuit Salvatórem. Obstrepéntibus turbis, & clamáre prohibéntibus, stetit Jesus: vocávit eum, & dixit ei: Quid vis tibi fieri? Dómine, inquit, ut vídeam. Réspice; fides tua te salvum fecit.

℞. Cæcus quidam sedébat secùs viam, mendícans: dixérunt autem ei quòd Jesus transíret, & clamávit dicens: * Jesu fili David, miserére meî. ℣. Dóminus firmamentum virtútis & adjutórium casûs, exaltans ánimam, & illúminans óculos. *Luc.* 18. *Eccli.* 34

Lectio viij

AMáte Christu[m] ... deráte lumen ... Christus. Si defide... lumen córporis: ... plùs lumen cordis ... ráre debétis? Ad e... vócibus, sed móri... mémus: vivámus ... mundum contem... nihil nobis sit om... transit. Reprehens... nos, quando sic vi... quasi dilectóres no... mines seculáres, ... terram, sapientes ... rem, nihil de cœl... tes: reprehensúri ... procul dúbio, a... ctúri, si víderint ... humána, ista terr... témnere: Quid ... quid insánis? T... est contradícens, ... clamet.

℞. Stans Jesus ... cum addúci ad s... terrogávit eum ... Quid tibi vis fác... ille dixit: * Dó... vídeam. ℣. Deus ... lúmina ténebras ... Dómine. *Luc.* 18

Lectio ix. §. 5.

ET aliquanti ... sunt, qui pró... vere christiánè: q... turba cum Chris... lábat, & vocifera...

hristum ac lu-
ıntem, ab ip-
beneficio pro-
ıt tales Chri-
incámus illos :
ıè, & ipsa vita
a ad Christum.
. stat. Nam &
n magnum est.
at ille, quando
t : quando sa-
ıit. Tránsitus
ıtos nos fáciat
im.
dixit illi : Ré-
tua te salvum
ıfestìm vidit,
itur illum ma-
ıum. ℣. Statìm
t, dicebátque :
, Dómine Deus
,t sequebátur.
,t sequebátur.
ℓ. 11.
l. *Ant.* 8. g.
sus duódecim,
Ecce ascéndi-
ymiam, & con-
ır ómnia quæ
per Prophétas
ıinis. *Luc.* 18.

atio.

ıstras, quæsu-
mine, clemen-
atque à pecca-
ulis absolútos
os adversitáte
Dóminum no-
m Christum,

CANON.

Ex Concílio Nannetensi.

Ann. 1264. *cap.* 3.

QUia nullum venatórem invenímus sanctum, præcípimus ut Præláti solíciti sint & intenti in puniendo Cléricos venatóres, & præcípuè Presbyteros & religiósos, de quibus majus scándalum generátur.

Ad Magníf. Ant. 6. F. Fílius hóminis tradétur géntibus & illudétur, & flagellábitur & conspuétur : & postquàm flagelláverint, occídent eum : & tértiâ die resurget. *Luc.* 18.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 25.

HÆ sunt generatiónes Isaac filii Abraham. Abraham génuit Isaac: qui, cùm quadraginta esset annórum, duxit uxórem Rebeccam, fíliam Bathuélis Syri de Mesopotámia, sorórem Laban. Deprecatúsque est Isaac Dóminum pro uxóre sua, eò quòd esset stérilis : qui exaudívit eum, & dedit concéptum Rebeccæ. Sed collidebantur in útero ejus párvuli, quæ ait : Si sic mihi futúrum erat, quid necesse fuit concípere ? Perrexítque ut consúleret Dóminum. Qui respondens

ait: Duæ gentes sunt in útero tuo, & duo pópuli ex ventre tuo dividentur: populúsque pópulum superábit, & major sérviet minóri. Jam tempus pariendi advénerat, & ecce gémini in útero ejus reperti sunt. Qui prior egressus est, rufus erat, & totus in morem pellis híspidus: vocatúmque est nomen ejus Esaü. Prótinùs alter egrédiens plantam fratris tenébat manu; & idcircò appellávit eum Jacob. Sexagenárius erat Isaac, quando nati sunt ei párvuli. Quibus adultis, factus est Esaü vir gnarus venandi, & homo agrícola: Jacob autem vir simplex habitábat in tabernáculis. Isaac amábat Esaü, eò quòd de venatiónibus illius vesceretur: & Rebecca diligébat Jacob.

℟. Sermo Domini factus est ad Abram dicens: Qui egredietur de útero tuo, ipsum habébis hærédem: númera stellas, si potes, sic erit semen tuum. * Crédidit Abram Deo, & reputátum est illi ad justítiam. ℣. Non considerávit corpus suum emórtuum, cùm jam ferè centum esset annórum; sed confortátus est fide, dans glóriam Deo. * Crédidit Abram Deo. *Gen. 15. Roman. 4.*

Lectio ij. Cap. 27.

SEnuit autem Isaac, & caligavérunt óculi [illegible] & vidére non póterat: [illegible] cavítque Esaü filium [illegible] majórem, & dixit ei: [illegible] mi. Qui respondit: Ad[illegible] Cui pater: Vides, in[illegible] quòd senúerim, & ign[illegible] diem mortis meæ. [illegible] arma tua, pháretram [illegible] arcum, & egrédere fo[illegible] cúmque venátu áliquid [illegible] prehénderis, fac mihi [illegible] dè pulmentum sicut [illegible] me nosti, & affer ut [illegible] medam: & benedícat [illegible] ánima mea ántequàm [illegible] riar. Quod cùm audi[illegible] Rebecca, & ille abiísset [illegible] agrum ut jussiónem pa[illegible] impléret, dixit fílio suo Ja[illegible] cob: Audivi patrem tuum loquentem cum Esaü fra[illegible] tre tuo, & dicentem ei: Affer mihi de venatióne tua, & fac cibos ut cóme[illegible] dam, & benedícam tibi coram Dómino ántequàm móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiesce consíliis meis: & pergens ad gregem, af[illegible] fer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo quibus libenter véscitur: quas cùm intu[illegible] leris & comúderit, benedí[illegible] cat tibi priusquàm moria[illegible] tur.... Abiit, & áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat

Et véstibus
.is quas apud
›mi, índuit
ısque hædó-
lit mánibus,
›rotexit. De-
tum : & pa-
at, trádidit.
, dixit: Pa-
: respondit :
; tu, fili mi?
ɔ: Ego sum
:uus Esaü.
Dóminus Sa-
míserat : &
locútus est.
:a, & péperit
:túte sua. ℣.
lem crédidit
:promíserat.
ıra. *Gen.* 21.

iij.

:aac: Accéde
ıgam te, fili
ı utrùm tu sis
aü, an non.
patrem: &,
dixit Isaac:
ɔx Jacob est;
anus sunt E-
ɔnóvit eum,
anus simili-
ris expréffe-
:ns ergo illi
s meus Esaü?
go sum. At
ihi, inquit,
ióne tua, fili
ícat tibi áni-
s cùm oblátos

comedisset, óbtulit ei étiam vinum: quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, & da mihi ósculum, fili mi. Accessit, & osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi ait: Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam frumenti & vini. Et sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, & incurventur ante te filii matris tuæ: qui maledíxerit tibi, sit ille maledictus: & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Fide óbtulit Abraham Isaac, cùm tentarétur, * Et unigénitum offerébat qui suscéperat repromissiónes, árbitrans quia & à mórtuis suscitáre potens est Deus. ℣. Extendit manum, & arrípuit gládium ut immoláret filium suum. * Et. Glória. * Et. *Hebr.* 11. *Gen.* 22.

CANON.

Ex Concílio Cabillonensi secundo.

Ann. 813. *can.* 9.

AB ómnibus oculórum auriúmque illécebris Sacerdótes abstinére debent; & canum, accípi-

rum, falcónum, vel ceterárum hujúsmodi rerum curam parvi péndere; & histriónum sive scurrónum, sive túrpium seu obscœnórum jocórum insoléntiam, non solùm ipsi réspuant; verùm étiam fidélibus respuenda percénseant.

FERIA TERTIA.

[*Si Festum S. Matthiæ venerit in Quadragesima, de eo fiet hodie Officium per anticipationem.*]

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 27. & 28.

ODerat semper Esaü Jacob pro benedictióne quâ benedíxerat ei pater: dixítque in corde suo: Vénient dies luctûs patris mei, & occídam Jacob fratrem meum. Nuntiáta sunt hæc Rebeccæ: quæ mittens & vocans Jacob filium suum, dixit ad eum: Ecce Esaü frater tuus minátur ut occídat te. Nunc ergo, fili mi, audi vocem meam, & consurgens fuge ad Laban fratrem meum in Haran: habitabísque cum eo dies paucos, donec requiescat furor fratris tui, & cesset indignátio ejus, obliviscatúrque eórum quæ fecisti in eum: póstea mittam, & addúcam te indè huc. Cur utróque orbábor filio

in uno die? Dixi[t]
becca ad Isaac: T[æ]
vitæ meæ propt[er]
Heth: si accéper[it]
uxórem de stirpe h[ujus]
ræ, nolo vívere.
ítaque Isaac Jacob
nedíxit eum, præ[cepit]
ei dicens: Noli
cónjugem de gén[ere]
naan: sed vade,
císcere in Mesop[otamiam]
Syriæ, ad domum
patris matris tuæ:
tibi indè uxórem d[e]
Laban avúnculi t[ui]
autem omnípoten[s]
cat tibi, & créscer[e]
atque multíplicet,
turbas populórum

℟. Vocávit Ang[elus]
mini Abraham de
cens: Quia non p[epercisti]
filio tuo unigénit[o]
me, * Benedicent[ur]
mine tuo omnes g[entes]
ræ. ℣. Abrahæ di[ctæ sunt]
promissiónes, & s[emini e]
jus. * Benedicent[ur in se]
mine tuo. *Gen. 22.*

Lectio ij. Cap

IGitur egressus J[acob de]
Bersábee pergé[bat Ha]
ran. Cúmque ve[nisset ad]
quemdam locum,
in eo requiéscere [post]
occúbitum, tulit [de lapidi]
bus qui jacébant,
nens cápiti suo do[rmivit in]
eódem loco. Vi[dit]

ftantem su-
cacúmen il-
:œlum; An-
Dei ascen-
:ndentes per
ium innixum
n sibi: Ego
Deus Abra-
ii, & Deus
in qua dor-
io & sémini
semen tuum
:rræ. Dilatá-
entem & O-
ptentriónem
: & benedi-
& in sémine
bus terræ. Et
; quocumque
redúcam te
c: nec dimit-
plévero uni-
i.
it Isaac Dó-
: Benedícam
juramentum
di Abraham
:t benedicen-
: tuo omnes
℣. Non om-
rael sunt, ii
; neque qui
rahæ, omnes
Isaac vocábi-
. * Et bene-
. 26. *Rom.* 9.

Cap. 35.

iutem íterùm
ob, postquàm
le Mesopotá-

mia Syriæ, benedixítque ei dicens: Non vocáberis ultrà Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et appellávit eum Israel, dixítque ei: Ego Deus omnípotens: cresce & multiplicáre: gentes & pópuli natiónum ex te erunt, reges de lumbis tuis egredientur: terrámque quam dedi Abraham & Isaac, dabo tibi & sémini tuo post te. Et recessit ab eo... Erant autem filii Jacob duódecim. Fílii Liæ: primogénitus Ruben & Símeon, & Levi & Judas, & Issachar & Zabúlon. Fílii Rachel, Joseph & Bénjamin. Fílii Balæ ancillæ Rachélis, Dan & Néphthali. Fílii Zelphæ ancillæ Liæ, Gad & Aser. Hi sunt filii Jacob qui nati sunt ei in Mesopotámia Syriæ. Venit étiam ad Isaac patrem suum in Mambre, civitátem Arbee: hæc est Hebron in qua peregrinátus est Abraham & Isaac. Et compléti sunt dies Isaac centum octoginta annórum. Consumptúsque ætáte mórtuus est, & appósitus est pópulo suo senex & plenus diérum: & sepeliérunt eum Esaü & Jacob filii sui.

℟. Vidit Jacob Dóminum dicentem sibi: Erit semen tuum quasi pulvis

terræ : & * Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. ℣. Non dicit : Et semínibus quasi in multis, sed quasi in uno, qui est Christus : * Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Glória. * Benedicentur in te & in sémine tuo. *Gen.* 28. *Gal.* 3.

CANON.

Ex Concilio Senon
Ann. 1528. *cap.*

CLérici neque in
co ludant pilâ, a
ludis, máximè cum
A ludo aleárum, ali
qui à sorte pendent,
neant : neque lud
fautóres, spectatór
testes existant.

TUS PROPRII
CLESIÆ S. QUINTINI.

ıocumque Officio Mariæ Virginis, Dómine, lábia : Deus, in ad- meum .... *can-). Celebrante vel* ℣. Ave, María, na, Dóminus te- *respondetur à Cho-* dicta tu in muliébenedictus fructus ii. *Luc.* 1.

licitur tamen ℣. ría, *ad Hòras quæ is ejusdem Officii rvallo succedunt, s, in quocumque & Completorium, semiduplici & su-*

quàm D. Celebrans arius cecinit ℣. adjutórium meum *Chorus uno teno-* : Dómine, ad adm... Glória... Si- ....

Quotiès Responso- itatur in I. Vesp. Festi sivè à duo- iè à quatuor Cano- otiès illius initium r, post Glória Pa- *D. Cantoribus, vel*

IV. *In omni Officio duplici, duplicantur Antiphonæ ad* Benedictus, *& ad* Magníficat : *id est, antè & post utrumque Canticum cantantur integrè.*

V. *In Responsoriis Brevibus, V. G.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis, *aut :* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum, *primus ille versiculus totus canitur à Pueris aut Vicariis, & totus recinitur à Choro, etiamsi duplex addendum sit* Allelúia.

VI. *Quandò plures Orationes dicendæ sunt, ad Laud. aut Vesperas, primæ Orationis clausula semper est :* Per Dóminum nostrum, *aut :* Qui tecum vivit & regnat in unitáte...... *aut* Qui vivis & regnas cum Deo Patre... *posteáque dicitur*, Dóminus vobiscum. Benedicámus Dómino....

Secundæ verò aut alterius Orationis, quæ non est ultima, clausula brevior : Per Christum...... Qui tecum vivit & regnat Deus; *aut* Qui vivis & regnas Deus.

Ultima demùm eadem est clausula quàm prima, scilicèt: Per Dominum... *aut* Qui tecum vivit & regnat in unitáte, *aut* Qui vivis & regnas cum Deo Patre... *iterúmque dicuntur:* Dóminus vobíscum & Benedicámus Dómino.

VII. *In Feriis Adventûs fit Comm. B. M. Virginis ad Laud. & Vesp. ut sequitur.*

Ad Laud. Ant. Spíritus sanctus supervéniet in te (María;) ideóque & quod nascétur ex te, Sanctum, vocábitur Filius Dei. *Luc.* 1.

℣. Ipse invocábit me; Pater meus es tu; ℟. Deus meus, & susceptor salútis meæ. *Ps.* 88.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti; præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum.

Ad Vesperas, Ant. Ne tímeas, María; invenisti grátiam apud Deum; ecce concípies & páries filium. *Luc.* 1.

℣. Et ego primogénitum ponam illum, ℟. Excelsum præ régib[...] *Ps.* 88.

Oratio, ut s[...]

VIII. *Sabatis pos[...] tationem Domini, Completorii, loco* Ave, Regína co[...] *canitur in Choro P[...] sequitur.*

Prosa.

INviolata, in[...]
casta es, Ma[...]
Quæ es effecta ful[...]
li porta;
O Mater alma
caríssima,
Súscipe pia laud[...]
cónia.
Nostra ut pura pé[...]
& córpora,
Te nunc flágitan[...]
corda & ora
Tua per precáta du[...]
Nobis concédas vé[...]
sécula;
O benigna! ô be[...]
benigna!
Quæ sola invioláta
sisti.

℣. Ora pro nobis Dei Génitrix,

℟. Ut digni ef[...] promissiónibus Ch[...]

Oratio.

ADjuvet nos, [...]mus, Dómin[...] tæ Maríæ semper[...] nis intercéssio ven[...] &, à cunctis perícul[...] lútos, in tuâ fáciat p[...] dentes; Per Chris[...]

OPRIUM
.NCTORUM.

'ntu, fit Officium Feftorum Semiduplicium 'm Commemoratione Feriæ. De Simplicibus Comm. in I. Vefp. & Laud. cum iij. Feriis (tribus de Script. contractis in duas), one in Feftis novem Lectionum, non autem 's.

Tempore Adventûs, non fit de ulla Vigilia, 'iam Nativitatis Domini.]

STA NOVEMBRIS.

XXVI.

E de Sabbato . Adventûs, ut le Tempore,

tulum, inchoa- Decano ℟. *fe-*

e, cœli, défu- es pluant Ju- eriátur terra, & alvatórem; *& itur fimul. ℣. us factus eft no- à Deo, & jufti- nptio. *Aperiá- ℟. Roráte. *Ifai.* '. 1.

.S. Acharii No- copi, Ant. Ip- git. *ut in Comm.* '. pag. xxvj.

Oratio.

DIrige, Dómine, oves tuas in viam falútis ætcrnæ, quam beáti Pontificis Achárii vita cum doctrína monftrávit; & fac nos, eódem intercedente, fic ejus fúbfequi veftígia, ut cum ipfo coronári mereámur; Per Dóminum.

DIE XXVII.

AD LAUD. Pro Comm. S. Acharii Noviom. Epifc. Ant. Sacerdótes. ℣. Véritas. *in Comm. SS. Pontif.* *pag.* xxxij. *Oratio,* Dírige, *ut fuprà.*

AD VESP. Pro Comm. ejufd. S. Acharii, Ant. Beatificávit. ℣. Magna eft, *pag.* xxxiv. *Oratio,* Dírige. *ut fuprà.*

Deindè, pro Comm. S. Maximi Episc. Ant. Ipsum. ℣. Elégit, *pag.* xxvj. *Oratio*, Da nobis. *ut infrà.*

DIE XXVIII.

SANCTI MAXIMI, Reiensis Episcopi.

Commemoratio.

Lectio iij.

MAximus, Cornéti, in Diœcési Reiensi natus, mirâ à téneris annis morum innocéntiâ effulsit. In cœnóbio Lirinensi, vitam monásticam professus, tanto divíni amóris cultu succensus est, ut in loco Honoráti Lirinensis Abbátis à frátribus suffectus fúerit. Mox virtútibus & miráculis clarus, Epíscopus Reiensis ordinátus est. Collapsam Ecclesiásticam disciplinam ad formam Apostólicæ vitæ instauráre desíderans, Clero & gregi suo semper invigilávit, exemplísque & documentis præluxit. Sedit in Concíliis multis, Arelatensi secundo, Arausicáno, Arelatensi tértio, Reiensi demùm, quod anno Christi quadringentésimo trigésimo nono celebrátum est. Epístolam sancti Leónis Papæ ad Flaviánum Constantinopolitánum, cum magnâ reveréntiâ accépit, & per Gállias univérsas disseminávit. Labóribus ac vigíliis confectus obdormívit in I anno salútis quad simo sexagésimo

AD LAUD. A dótes. ℣. Vérita xxxij.

Oratio.

DA nobis, qua Dómine, inte beáto Máximo P ut mémores virtút verbo & exemplo vit, ipsíus perenne tium ássequi me Per Dóminum.

Deindè Comm. Ant. Spíritus. ℣ *Oratio*, Deus, qu tæ. *ut suprà, pag.* 4

AD VESP. Com turnini Episc. & Ant. Qui vícerit. stus, *pag.* ix. *Orat* nípotens, *pag.* xv

Deindè Comm. Ant. Ne tímeas. ℣. *Oratio*, Deus, qui tæ. *ut suprà, pag.*

DIE XXI

S. SATURN primi Tolosatium copi & Marty

Commemorati

Lectio iij.

SAturnínus à R Pontífice, unà c áliis Epíscopis, m Gállias, & Tolósæ P constitútus, anno c tûs Décii & Grati, ab idólis ad Christ

dæmónibus qui ibi
itur adeò terríbilis,
rà sacrifíciis pécu-
ocáti, orácula réd-
ssáverint. Tam in-
:o siléntio commó-
es, ímpetu facto,
ium in Capitólium
ixérunt, comminá-
imam mortem, nisi
io more, sacra fáce-
od cùm renuísset,
is tauro alligârunt,
tum Præsulem per
Capitólii gradus
n, collíso cápite,
sque discerptis,
it. Corpus ejus à
muliéribus in alta
cónditum, inven-
pósteà ab Hilário
io, qui sacras vé-
commovére relí-
túmulum super-
t, & oratórium
.

LAUDES. Ant.
℣. Cantábo. *Ora-*
mnípotens, *pag.*
xv. *Deindè Com-*
. *M. V. Ant.* Spí-
℣. Ipse. *Oratio,*
ut suprà, p. 472.
BRÆ de sequenti.
DIE XXX.
In Festo
TI ANDREÆ,
Apostoli.
uplex majus,
III. Classis.
de Comm. SS. Apo-
, p. j. *exceptis quæ*
ur.

IN PRÍMIS VESPERIS.

Ad Magníf. *Ant.* 2. D. Joannes respíciens Jesum ambulantem, dixit: Ecce Agnus Dei; & audiérunt duo discípuli loquentem, & secúti sunt Jesum. Erat autem Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui secúti fúerant eum. *Joann.* 1.

Oratio, infrà ad Laudes.

Commemoratio Feriæ Advent ûs.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANdréas, Joannis seu Jonæ fílius, Simónis qui póstmodùm Petrus dictus est, frater, Bethsáidæ in Galilæa natus, unus fuit ex duóbus discípulis Joannis Baptistæ, qui audiérunt eum de Jesu dicentem: Ecce Agnus Dei, & secúti sunt Jesum. Sciscitáti ambo ubi manéret, invitáti cómites venére; apud quem cùm mansíssent die illâ, invénit Andréas, primùm fratrem suum Simónem, & dixit ei: Invénimus Messíam, & adduxit eum ad Jesum. Ambos fratres, jam discípulos suos, nondùm tamen itínerum vitæque perpétuos sócios, cùm ámbulans pósteà Jesus, juxta mare Galilææ, vidísset mittentes rete in mare, his vocávit verbis: Veníte post me,

& fáciam vos fieri piscatóres hóminum. Qui contínuò, relictis rétibus secúti vocantem, ita ei adhæsérunt & placuérunt, ut inter duódecim quos è discípulis suis elégit, & Apóstolos nominávit, primùm Simónem, quem cognominávit Petrum, mox Andréam fratrem ejus, Matthæus & Lucas recénseant.

Lectio v.

QUærenti Christo, undè emerentur panes, ut manducáret multitúdo máxima quæ vénerat ad eum, dixit Andréas: Est puer unus hìc qui habet panes quinque hordeáceos, & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Jesum, paucis antè Passiónem diébus, sedentem in monte Olivárum, & subversiónem templi prædicentem, interrogavérunt separátìm Petrus & Jacóbus, Joánnes & Andréas: Dic nobis, quandò ista fient, & quod signum erit quandò hæc ómnia incípient consummári? Quos ille, cùm, ne seducerentur, monuisset, ac prænuntiasset eis bella, terræ motus per loca, & fames, inítia dolórum; subjunxit statìm: Vidéte vos-metipsos: tradent enim vos in Concíliis; & in Synagógis vapulábitis, & ante Præsides & Reges stábitis propter me, in

testimónium illis: & i
nes gentes primùm o
prædicári Evangéliur
dréas, ut quod suum e
pléret, post Christi l
nem ac Resurrectió
sortítur Scythiam: ci
in Græciam pervei
quàm-plúrimos ab
rum cultu ad Christi
lendum adduxit.

Lectio vj.

PAtras civitátem A
célebrem fecit, &
quam óbiit cruci affi
túmulo. Hinc Const
circa annum trecent
quinquagésimum se
impérii verò sui
mum, ut æmulam
Constantinópolim A
licis corpóribus m
sanctórum Andréæ
córpora tránstulit,
cum córpore sancti
thei, à se jam ann
rióre transláto, in
sanctórum Aposto
quam Constantínus
verat, ut in ea Im
res humarentur,
vit. Toto itínere,
omnes vias quà san
pora transiére, divi
num mira signa o
fuisse testátur sanc
línus. Anno autem
mo ducentésimo d
post Constantinó
Gallis captam, co
dréæ Petrus Cap
Apostólicæ sedis
Amalphim, pátri

io Neapolitáno, de-
irávit.

I. NOCTURNO.

sancti Evangelii
idùm Matthæum.
tio vij. Cap. 4.
) témpore: Ambu-
'esus juxta mare Ga-
ridit duos fratres, Si-
i qui vocátur Pe-
: Andréam fratrem
nittentes rete in ma-
:éliqua.
a S. Gregórii Papæ.
n. 5. in Evang.
istis, fratres carís-
i, quia, ad unius
s vocem, Petrus &
s, relictis rétibus,
unt Redemptórem.
erò hunc fácere ad-
rácula víderant; ni-
:o de præmio retri-
s æternæ audíerant:
n ad unum Dómi-
:eptum, hoc quod
e videbantur, obliti
ıanta nos ejus mirá-
lémus? quot flagel-
gimur? quantis mi-
ısperitátibus deter-
& tamen vocantem
ıntémnimus. In cœ-
sedet, qui de con-
e nos ádmonet: jam
dei colla géntium
t, jam mundi gló-
avit, jam ruínis cre-
tibus, districti sui
diem propinquan-
:núntiat: & tamen
, mens non vult hoc
spontè desérere quod quotidiè
perdit invíta.

Lectio viij. §. 2.

SEd fortassè áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicet: Ad vocem Domínicam uterque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui penè nihil hábuit? Sed hâc in re, fratres caríssimi, affectum debémus pótiùs pensáre, quàm censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit: multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certè nos & hábita cum amóre possidémus, & ea quæ mínimè habémus, ex desidério quærimus. Multum ergò Petrus & Andréas dimísit, quandò uterque étiam desidéria habendi derelíquit.

Lectio ix. §. 4.

QUia ergò, fratres caríssimi, beáti Andréæ Apóstoli Natalitia celebrámus, debémus imitári quod cólimus. Ostendat nostræ obséquium devotiónis immutátæ solémnitas mentis: despiciámus quæ terréna sunt: relictis temporálibus, mercémur ætérna. Si autem necdùm póssumus relínquere própria, saltèm non concupiscámus aliéna: si necdùm mens nostra accénditur igne caritátis, in ambitióne suâ hábeat frænum timóris, ut profectûs sui pássibus vegetáta, dùm ab

alienórum appetítu compéscitur, quandóque ad própria contemnenda perducátur, adjuvante Dómino nostro Jesu Christo.

Te Deum.

Ad Bened. *Ant.* 7. a. Invenit Andréas primùm fratrem suum Simónem, & dicit ei: Invénimus Messíam, quod est interpretátum Christus: & adduxit eum ad Jesum. *Joann.* 1.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus, ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas éxtitit prædicátor & rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor; Per Dóminum.

Commemoratio de Adventu.

Vesperæ de sequenti.

FESTA DECEMBRIS.

DIE I.

IN FESTO S. ELIGII,

Noviomensis Episcopi,

ET DIŒCESIS PATRONI.

Duplex II. Classis.

In primis Vesperis.

Psalmi de Feria.

Antiphona, 1. *toni*, D.

NOn fuit ei símilis in terra; vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 2.

Ant. 3. a. Proficiébat atque crescébat, & placébat tàm Deo quàm homínibus. *I. Reg.* 2.

Ant. 4. E. Ipse enim quasi vir verax & timens Deum, plùs céteris videbátur. *II. Esdr.* 7.

Ant. 2. D. Cùm venisset ad Regem, fecit omne opus ejus. *III. Reg.* 7.

Ant. 5. C. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiórum suórum habébit amícum Regem. *Prov.* 22.

Capitulum. Eccli. 50.

QUasi stella matutína in médio nébulæ, & quasi luna perfecta in diébus suis lucet, & quasi sol refulgens; sic ille effulsit in templo Dei.

℟. Ecce ego locútus sum, & vocávi eum. * Adduxi

irecta est via ejus.
pprehendi déxte-
ubjíciam ante fá-
s gentes. * Ad-
ria. ℟. Ecce ego.
45.
Hymnus.
times sacris, ve-
:ande Præsul,
:acram redimíre
:em ?
›oscit; fácilis pre-
ûm
: votis.
T; læti cecinére
;;
Urbs; oris nova
serénis
›s fausti radiasse

s ortus.
'egis curas, tre-
nte dextrâ,
haud cessat vigi-
Pastor;
ne quid, rábie lu-
um,
rege perdat.
TE non asper, fá-
, benignus,
n solâ docet: ipsa
ûs
majestas pietátis
um
t amórem.
›bat patrem, do-
imperítos
:istes, inopésque
:it;
llæsum vigilando
tor
at ovíle.

NOSTRA te summum
célebrent Parentem
Ora, te summo Génitum
Parente;
Par sit ambórum tibi laus
per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

Ad Magníf. *Ant.* 6. C. Sicut Pastor gregem suum pascet, in bráchio suo congregábit agnos, & in sinu suo levábit. *Isai.* 40.

Oratio, infrà ad Laudes.

Pro Commem. S. Andreæ, Ant. Vidit Jesus Simónem & Andréam fratrem ejus, mittentes rétia in mare; & dixit eis: Veníte post me; & fáciam vos fieri piscatóres hóminum. Et prótinùs, relictis rétibus, secúti sunt eum. *Marc.* 1.

℣. Nimìs, *pag.* vij. *Oratio*, Majestátem, *ut suprà, pag.* 478.

Comm. Feriæ Adventûs.

AD MATUTINAM.

Invitat. Deum qui dedit nobis Pastórem juxta cor suum, * Veníte, adorémus. *Jerem.* 3.

Hymnus, Quid times, *ut in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Constituisti, Dómine, sanctum tuum super ópera mánuum tuárum. *Ps.* 8.

Ps. Dómine Dóminus noster, *Psalter.* pag. 36.

Ant. 4. E. Salvum fecit Dóminus Christum suum, & exaudívit eum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ps. Exáudiat te Dóminus, *Psalt.* 68.

Ant. 8. G. Glóriam & magnum decórem imposuisti super eum, Dómine. *Ps.* 20.

Ps. Dómine, in virtúte tua. *Psalt. pag.* 99.

℣. Pósui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi Eléctum de plebe mea. *Ps.* 88.

Lection. de Script. occurr.

℟. *j.* Dividébat unicuíque prout póterat. * De facultátibus suis esurientes alébat, nudísque vestiménta præbébat. ℣. Timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, & déprecans Deum semper. * De facultátibus suis. *Tob.* 1. *Act.* 20.

℟. *ij.* Beátus dives qui inventus est sine mácula; & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúniâ & thesáuris. * Quis est hic? Et laudábimus eum; fecit enim mirabília in vita sua. ℣. Qui probátus est in illo, & perféctus est, erit illi glória ætérna. * Quis est hic? *Eccli.* 31.

℟. *iij.* Qui pronus est ad misericórdiam, benedicétur; * De pánibus enim suis dedit paúperi. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. * De pánibus. Glória. * De pánibus. *Prov.* 22. *II. Cor.* 9.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Impinguasti in óleo caput meum, ut inhábitem in domo tua, Dómine. *Ps.* 22.

Ps. Dóminus regit me. *Psalt.* pag. 68.

Ant. 6. E. Circúmdabo altáre tuum, Dómine, ut enarrem universa mirabília tua. *Ps.* 28.

Ps. Júdica me, Dómine, quóniam ego. *Psalt.* p. 124.

Ant. 3. a. Apud me orátio Deo vitæ meæ; dicam Deo: Susceptor meus es. *Ps.* 41.

Ps. Quemádmodùm desíderat cervus. *Psalt.* p. 104.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hereditátem suam. *Ps.* 77.

Lectio iv.

ELígius Lémovix, aurifaber indústrius, relictâ pátriâ, in Fránciam se cóntulit; ubi perítiæ famâ Clotário secundo innótuit. Sanctióris vitæ desidério incensus, ómnium ab adolescéntia delictórum exomologésim fecit coram sacerdóte; &, peractâ gravi pœniténtiâ, de reconciliatióne suâ divínitùs cértior

ſt. Ex eo témpore
pietátis omni ſtú-
ibuit. Nam étiam
em exercébat, ſu-
ſacros códices in-
: óculos: ità ut
eo vacáret, dùm
úſibus ſerviébant
. Quidquid verò
comparábat, illud
ovendis egénis, &
, rerum étiam ſibi
iárum diſpéndio,
dis, erogábat. Hinc
ad eum paúperum
us, ut quærenti do-
ígii dicerétur: Ubi
m cœtum conſpéxe-
c & Eligium repé-
tra domum autem
oratióni cum fa-
us, qui diu noctú-
ejus cámera canó-
urſum fidéliter ad-
nt.

. Fecit ei Rex, ſi-
erant ei qui ante
érunt. * Et exaltá-
in conſpectu óm-
micórum ſuórum.
líto eo, multa fa-
& libenter audié-
n. * Et exaltávit
Mach. 11. *Marc.* 6.

Lectio v.

ário acceptus fúe-
non minùs accep-
Dagoberto: à quo
noricórum Regem,
omponendæ causâ
Reges ambos felíci
ſociávit. Vária ejus
& impenſis extru-
cta ſunt templa & monaſté-
ria. Solemniacenſe in Le-
movícibus Cœnóbium cón-
didit; Paríſiis Monaſtérium
Vírginum, ad quarum cór-
pora ſepelienda Eccléſiam
ſancti Pauli extruxit. Inſtau-
rávit ibídèm Basílicam ſan-
cti Martiális, in quam cùm
ſancti Epiſcopi Relíquiæ
deportarentur, procede-
réntque juxta cárcerem,
ex Elígii consílio, pſallén-
tium chori, óſtia obſeráta
vinctis cœlitùs patuérunt.
Plúrima diverſis tempóri-
bus, auro, argento &
gemmis ornávit ſepulchra
ſanctórum, Germáni vi-
délicèt, Severíni Agau-
nenſis, Martíni, Quintí-
ni, Genovéfæ & aliórum;
& Mauſolæum imprímis
Mártyris Dionyſii miro ar-
tifício decorávit. De Ecclé-
ſiæ diſciplína ſollícitus, Si-
moníacam labem, quæ al-
tas in Gállia radíces ége-
rat, junctis cum Audoëno
ſtúdiis extirpávit; effecít-
que cum eo, ne quis dein-
ceps Epíſcopus eligerétur,
niſi qui integritáte morum
céteris præfulgéret.

℞. v. Audíta eſt cáritas
tua, & fides quam habes
in Dómino Jeſu, & in om-
nes Sanctos. * Víſcera San-
ctórum requievérunt per
te. ℣. Communicátio fi-
dei tuæ évidens facta eſt
in agnitióne omnis óperis
boni. * Víſcera. *Philem.* ℣. 5

Lectio vj.

TOt in Ecclésiam méritis clarus, mórtuo Achário, Diœcési Noviomensi præpósitus est. In eo órdine, non modò salúti gregis sibi commissi consúluit; sed & Flandros & Frísios aliósque ad septentriónem pópulos non sine magno labóre & vitæ discrímine ad Christum addúxit. Noviómi extruxit monastérium, ubi & congregatiónem magnam, & vitæ institutiónem districtam índidit. Sed & ália multa monastéria tùm ejus ópere, tùm à discípulis ejus constrúcta intra Gállias noscuntur. Nam multi ex discípulis ejus Ecclésias condidérunt; multi monastéria salúbriter rexérunt: multi étiam in régimen Episcopále sublimáti Ecclésiis præfuérunt. Sedit in Concílio Cabilonensi, sub Clodovéo secundo. Multa præcláre scripsit: ejécit dæmones: futúra prædixit; áliis miráculis illustris Noviómi óbiit septuagenárius. Ejus funus Regína Bathildis pedes, nec sine lácrymis, cum líberis & totâ famíliâ, prosecúta est. Caput ejus pósteà Calam allátum, ibídem huc usque religiósè à Moniálibus servátur. Unum verò ex óssibus bráchii ab Epíscopo & Capítulo Noviomensi Ecclésiæ Parisiensi do[...] est, anno millésimo [...] tésimo duodécimo.

℟. vj. Víscera ejus [...] dántiùs in vobis sunt [...] miniscentis ómnium [...] strûm obediéntiam; * [...] modò cum timóre [...] móre excepistis illum [...] dícium patris audíte, [...] & sic fácite ut salvi [...] Deus enim honorá[...] trem. * Quómodò. [...] * Quómodò. *II.* [...] *Eccli.* 3.

IN III. NOCTUR[...]

Ant. 4. E. Beátus [...] elegisti & assumpsist[i] [...] habitábit in átriis [...] *Ps.* 64.

Ps. Te decet hy[mnus] Deus, in Sion. [...] *p.* 96.

Ant. 2. D. Conc[upiscit] & déficit ánima [...] átria tua, Dómine. [...]

Ps. Quàm dilecta [taber]nácula tua, Dómine. [...] *p.* 106.

Ant. 1. a. Custod[iébant] testimónia ejus, & [præce]ptum quod dedit ill[is] [...] 98.

Ps. Dóminus reg[návit] irascantur pópuli. *P*[...] 143.

℣. Os meum apé[rui, &] attraxi spíritum;

℟. Quia mandát[a tua] desiderábam. *Ps.* 11[8]

ſancti Evangélii
ìm Matthæum.
tio vij. c. 24.
émpore: Dixit Je-
cípulis ſuis: Vigi-
a neſcítis quâ ho-
nus veſter ventú-
Et réliqua.
ia ſancti Elígii
Epíſcopi.
oen. in ejus vita.
ibr. 2. c. 15.
deráte, Fratres,
oportet me ſine
ne, veſtras ánimas
endum Dei judí-
& ad deſiderandum
præmium excitáre;
iſcum páriter mé-
Angelórum conſór-
pétuâ pace gaudére.
e rogo ut diem ju-
mper pertimeſcátis;
ortis ſuſpectum quo-
nte óculos habeátis.
leráte quales éritis
tandi conſpéctibus
órum, vel qualem
éritis viciſſitúdinem
úri; ſi potuéritis in
e illibátum referre,
ín Baptiſmo promi-
Mementóte quia
pactum cum Deo fe-
; & abrenuntiáre vos
lo & ómnibus opéri-
jus in ipſo Baptiſmi
mento promiſiſtis.
ij. Abſit à me hoc pec-
in Dóminum, ut ceſ-
oráre pro vobis: * Et
o vos viam bonam &
m. ℣. Dabo óperam
& frequentèr habére vos
poſt óbitum meum, ut
horum memóriam faciátis.
* Et docébo vos. I. Reg.
12. II. Pet. 1.

Lectio viij.

Ecce prædixi vobis ſim-
plíciter, ut intellígere
poſsítis, quæ ſunt unicuí-
que ventúra: Nemo jam ſe
de ignoránti a excuſáre pó-
terit; quóniam vita & mors
prænuntiáta ſunt. Jam ve-
rò in arbítrio veſtro con-
ſiſtit elígere quod teneátis;
unuſquiſque enim quod hìc
concupíverit & aſſecútus
fúerit, hoc útiquè illic
poſſidébit. Vitam ergò
æternam toto niſu concu-
píſcite, nec emendatió-
nem veſtram diútiùs diffe-
rátis, ſed ad lucranda cœ-
léſtia regna, ultrò ipſi re-
línquite, quod in lucis
iſtíus fine perdendum eſt.
Surgat jam, quæſo, qui-
cumque peccáti caténâ aſ-
trictus tenétur, & experge-
factus à ſomno ſuæ mor-
tis evígilet; recurrat ad
confeſſiónem & agat pœ-
niténtiam.

℟. viij. Audíte, fílii
mei, patrem veſtrum;
* Servíte Dómino in veri-
táte, & inquírite ut faciá-
tis quæ plácita ſunt illi.
℣. Ut fílios meos caríſſi-
mos móneo. * Servíte Dó-
mino. Glória. * Servíte.
Tob. 14. I. Cor. 4.

Lectio ix.

HÆc nos, Fratres, diébus ac nóctibus memória resóveat; hæc nos præcepta frequentèr sollícitent. Débitum vitæ finem jamjámque affutúrum putémus: vicinúmque sperémus mortis diem, quem longinquum esse nescímus. Modò emendémus quod delíquimus, ne tunc pœnitére incipiámus, quandò jam non valébimus. Erit quidem & in inferno pœniténtia: sed omnínò infructuósa. Erit ibi pœniténtia dolórem habens, sed jam medicínam non habens: ibíque nullátenùs póterit à Deo promeréri quod petit, qui hìc audíre nolúerit, quod Deus jussit.

Te Deum.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Antiphona 1. *toni* D.

HIc est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis. *Act.* 7.

Ant. 6. F. Vir amátor civitátis & benè aúdiens, pro affectu pater appellabátur. *II. Mac.* 14.

Ant. 7. b. Símilem illum fecit Dóminus in glória Sanctórum: glorificávit illum in conspectu Regum, & ostendit illi glóriam suam. *Eccli.* 45.

Ant. 5. C. Curávit.

Canticum. Eccl

DEdit mihi I linguam m meam, * & in ips bo eum.

Appropiáte ad docti, * & congreg in domum disciplí

Quid adhuc ret & quid dícitis in h mæ vestræ sítiun menter.

Apérui os meum tus sum; * compa bis sine argento.

Et collum vestr jícite jugo, & i ánima vestra discip in próximo est eni níre eam.

Vidéte óculis ves módicùm laborávi invéni mihi mul quiem.

Assúmite discipl multo número ar & copiósum auru déte in ea.

Lætétur ánima misericórdia ejus, confundémini in ipsius.

Operámini opus ante tempus, * vobis mercédem in témpore suo.

Glória Patri, &

Ant. Curávit suam, & liberávi perditióne; & ade glóriam in conve gentis. *Eccli.* 50.

Ant. 3. a. Im

benedictiónibus, & viden- illum laudábunt. Eccli. 37.

Capitulum. Eccl. 39.

NOn recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem: sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Hymnus.

O Qui pro grégibus das
ánimam tuis,
Alto consílio quàm benè
próvidum
Caro ponis ovíli
Quem tu, Christe, vo-
cas ducem!

FACTUS forma gregis,
quæ pópulos doces,
Eligi, sóciis móribus ex-
primis;
Dum mandas, amor
urget,
Si damnas, amor árguit.

DUM tu corda sacris lé-
gibus ímbuis,
Discussis ténebris, stat fi-
dei decus,
Sese pandit aperta
Toto lúmine véritas.

IN te turpis opum nil pó-
tuit fames;
Thesaurus pótior péctora
móverat;
Æris pródiga dextra
Sparsit, quæ méteret
polo.

FUIT sola tibi cura, sa-
lus gregis;
Fuit sola quies, contínuus
labor;
Tibi vívere, Christus;
Tibi grande lucrum
mori.

CHRISTI frugífero ví-
nea pálmite
Tuis crescat adhuc culta
labóribus:
Tanto nata satóre
Cœlo sémina flóreant.

QUA nos duxit amans
Elígius viâ,
Hanc fac, summe Deus,
discípulos sequi;
Duc, ne lóngiùs errent,
Serva, ne péreant, oves.

ÆTERNUS sit honos in-
génito Patri,
Sit par unígenæ glória Fílio,
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi,
Spíritus.
Amen.

℣. In justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine;

℟. Satiábor cùm apparúerit glória tua. *Ps.* 16.

Ad Bened. *Ant.* 6. C. Impléte gáudium meum ut idem sapiátis, eamdem caritátem habentes. *Philipp.* 2.

Oratio.

DEus, Sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Pontíficis Elígii assumptióne consecrasti; da Ecclésiæ tuæ in ejus natalítio exultanti, ut apud misericórdiam tuam, & exemplis ejus, & méritis adjuvétur; Per Dóminum.

Commemoratio Feriæ.

AD HORAS.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Hic est.

CANON.

Ex sancto Eligio Epíscopo Noviomensi,

In ejus vita à S. Audoeno scripta. Libr. 2. c. 16.

EGo, quantùm ad me áttinet, absolvo coram Deo consciéntiam meam; testésque super hoc ínvoco cœlum & terram, quòd præbúerim vobis opportúnum ministérium, atque annuntiáverim vitam & mortem. Cæterùm in præsenti vobis innotesco quòd, si sprevéritis verba mea, méque contemnentes audíre noluéritis, équidem véniens coram Redemptóre meo, accusábo pertináciam vestram.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Vir amátor.

Capitulum. Eccli. 50.

IN accipiendo autem partes de manu Sacerdótum, & ipse stans juxta aram, & circa illum coróna fratrum, quasi plantátio cedri in Líbano; sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ.

℟. *br.* Introíbo in domum tuam in holocaustis: * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Reddam tibi vota mea. * Allelúia, all. Glória. Introíbo.

℣. Holocausta [m]edu[l]láta ófferam tibi, ℟. [cum] incenso aríetum. *Ps.*

AD SEXTA[M].

Ant. 7. b. Símilem

Capitulum. Rom.

HAbeo ígitur glóri[am in] Christo Jesu ad [Deum], non enim aúdeo á[liquid] loqui eórum quæ p[er me] non éfficit Christus [in] obediéntiam géntiu[m] [ver]bo & factis, in virt[úte si]gnórum & prodigi[órum,] in virtúte Spíritûs [sancti].

℟. *br.* Veníte, & [vidéte] ópera Dómini: * Al[lelúia,] allelúia. Veníte ℣. [Quæ] pósuit prodígia sup[er ter]ram. * Allelúia, al[lelúia.] Glória. Veníte. *Ps.*

℣. Voluntátem [timén]tium se fáciet, ℟. [Et de]precatiónem eórum [exau]diet. *Ps.* 144.

AD NONA[M].

Ant. 3. a. Implé[...]

Capitulum. Eccli.

AMplificátus est [in mi]rabílibus suis; [...] potest sic gloriári [...] Beáti qui te vidéru[nt ...] amicítia tua decorát[i ...]

℟. *br.* In memór[ia æter]na erit Justus: * Al[lelúia,] allelúia. In memória. [℣. Ab] auditióne mala non [timé]bit. * Allelúia, all. [Glória.] In memória.

℣. Justítia ejus [manet] in séculum séculi; ℟. [Cor]nu ejus exaltábitur [in gló]ria. *Ps.* 111.

II. VESPERAS.

Psalmi de Dominica, ...to ultimo, cujus loco ...ur: Meménto, Dómi- David. *cum sua divi- ..., pag.* III.

Ant. I *toni*, G.
...mbulávit in conspéctu ...uo, Dómine, (servus ...) in veritáte & justí- ...& recto corde. *III.* ... 3.
...nt. 8. g. Réliquum vi- ...æ in gáudio fuit, & ...bono profectu timó- Dei perrexit in pace. ... 14.
...nt. 6, F. Mórtuus est ...nectúte bona, plenus ...m & divítiis & glóriâ. ...ar. 29.
...nt. 4. E. Memória ejus ...compositiónem odóris ..., opus pigmentárii; ...omni ore quasi mel in- ...ibitur. *Eccl.* 49.
...nt. 5. C. Jucundábitur ...liis suis, & in diébus ...onis suæ exaudiétur. ... 3.
...*pitulum.* Philipp. 4.
...atres, quæ & didicistis, ... accepistis, & audi- ...& vidistis in me, ...ágite; & Deus pacis ...vobiscum.

Hymnus.

...ESCIUS mortis propè
jam futúræ,
...ovas vires, animós-
que sumat,
Páscitur Christo, solidá-
que fortis
Fervet ab esca.

FLEBAT astantis pia tur-
ba Cleri;
Ipse gaudébat properáre
cœlo,
Et siti longâ cúpidè petí-
tum
Vísere Numen.

IN Deum toto tua major
orbe
Mens anhelábat; tua vo-
ta, cœlum:
Hic opes fluxas benè con-
didisti
Próvidus hospes.

SAT datum terris; tua
nunc Olympo
Te gravem virtus méritis
repóscit:
Rédditas tandem fídei
triumphans
Necte corónas.

DE tuis, si te mala no-
stra tangunt,
Sédibus, terras húmiles
tuére;
Nec tuam, quæ te studet
æmulári,
Déspice prolem.

SUMMA laus Patri, simul
æqua Nato,
Et tibi compar utriusque
vinclum,
Spíritus, custos & orígo
sancti
Fons & amóris.
Amen.

℣. Dómine, dilexi de-
córem domûs tuæ, ℟. Et
locum habitatiónis glóriæ
tuæ. *Ps.* 25.

...cus, T
...abrúpit,
...ignatio sociur
... Tùm sancti
... profitéri cœ
...iis modò,
corporis afflictatió
pauperum, præse
firmorum, curâ,
xenodochiis mini
sed & singulári R
propagandæ studio
in Episcopos & T
...vantia,
...

Lectio III.

P...

st menses quín-
grum & incor-
uanquàm calce
et consp ersum,
epultum, Goam
t. Hunc Indiá-
olum toto orbe
, ipsis étiam
Hæréticis com-
m, Gregórius
quintus Sanctis
nno post mortem
no.
s, *post Hymnum.*
tiam tuam, Dó-
abscondi in cor-
. Veritátem tuam
tuum dixi. *Ps.* 39.
edict. *Ant.* 1. G.
Evangélium,
nominátus est
sicut scriptum
is non est annun-
eo, vidébunt.

Oratio.
, qui Indiárum
es, beáti Fran-
rii prædicatióne
is, Ecclésiæ tuæ
voluisti; con-
ítius, ut cujus
érita venerámur,
quoque imitémur
Per Dóminum.
moratio Feriæ.
ESPERAS, *post*
:
untiávi & locú-
℟. Multiplicáti
númerum. *Ps.* 39.
gnif. *Ant.* 2. D.
acuum cucurri, neque in vácuum laborávi. *Philipp.* 2.

Oratio, Deus, *ut suprà. Deindè comm. Feriæ.*

DIE III.

VESPERÆ de Sancta Barbara, in Communi SS. Virg. & Mart. Comm. de Adventu.

DIE IV.

In Festo

SANCTÆ BARBARÆ

Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. SS. Virg. & Martyr. exceptis quæ sequuntur. Orat. Deus, qui inter cétera. *p.* lxxv.

AD NOCTURNUM.

Lectio j. de Script. occurr. de tribus una.

Lectio ij.

BArbara, pro confessióne Christi, gravíssimis cruciáta supplíciis, in persecutióne Júlii Maximíni, Nicomédiæ, ut tráditur, passa, cápite truncáta est, prídie Nonas Decembris. Ejus memóriam Oriente toto jam indè célebrem, post décimum séculum impénsiùs veneráta est Ecclésia Occidentális. Parísiis Patróna est Collégii pietáte, móribus litteríque florentíssimi.

Lectio iij.

Quóniam hódiè. *de Communi. SS. Virg.* p. lxxviij.

Oratio, Deus, qui inter cétera. *p.* lxxv.

Commemoratio Feriæ ad Laudes & ad Vesperas.

DIE VI. DECEMBRIS.

IN FESTO
SANCTI NICOLAI
MYRENSIS EPISCOPI.

DUPLEX II. CLASSIS, seu Annuale minu

Omnia de Comm. SS. Pontificum, pag. xxv. *e: quæ sequuntur.*

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Job. 29.

AUris aúdiens beatificábat me, & óculus videns testimónium reddébat mihi, eò quòd liberassem paúperem vociferantem, & pupillum cui non esset adjútor.

℟. Justítiâ indútus sum; & vestívi me sicut vestimento & diadémate, judício meo. Oculus fui cæco, & pes claudo: pater eram paúperum. ℣. Quid prodest si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? numquid póterit fides salváre eum? * Oculus. Glória. ℟. Justítiâ. *Job. 29. Jac. 2.*

Hymnus.

TANTA quæ virtus tua, Nicoláe,
Tránstulit nomen géminos ad axes!
Sol tuos surgens videt occidénsque
Semper honóres.

MOLLE qui corpu
immolábas,
Súbtrahens certis t
diébus,
Póntifex, qualis gre
tuendo
Víctima fies!

O TUAS dicat qui
ris artes,
Nube qui densâ ben
celas,
Vírginum custos, p
relictis
Tutor egénis?

REBUS angustis
inquiétus,
Mox suas prodet pa
natas;
Turpe venális préti
dóris
Allicit aurum.

NOCTE tu cæcâ
giens vidéri,
In domum patris, p
ta claustra,
Cautus injecto dúbi
dórem
Asseris auro.

erat damnum malè
tuta virtus,
s auri pretiósa
lamna:
dotátus pudor im-
nolandos
vat honóres.
Deus, sic nos té-
nebras amáre
semper placeámus
uni!
t quondàm, rete-
gente Christo,
ória factis.
Amen.
utuábitur peccátor,
solvet; ℟. Justus
niserétur, & tríbuet.

agníficat. *Ant.* 6. F.
ellam meam comé-
s, & non comédit
s ex eâ; si non de
ous óvium meárum
tus est, húmerus
adat, & bráchium
confringátur. *Job.*

, *infrà ad Laudes.*
memoratio Feriæ.
MATUTINUM.
Hymnus.
TA res Sanctos vo-
it ecce Patres,
omnes tenet unus
ardor:
ur Pastor, modò
qui relictum
scat ovíle.
ITIT præses Deus,
afflat omnes;
ui primo reseráta
templa

Primus intrábit, properá-
te, sacrâ
Cíngite mitrâ.
EXCUBANT portis stúdio
videndi
Quem Deus poscat sibi;
longiórem
Increpant noctem, nimiúm-
que tardi
Lúmina solis.
LIMEN ut tangit pede
Nicoláus,
Involant omnes, rápitur
Sacerdos;
Pugna fit, magnum timet
imminentis
Pondus honóris.
QUID reluctáris? Deus
approbávit,
Ipse dux facti Deus inso-
lentis;
Sic vocas dignos pópulis
regendis,
Christe, Ministros.
TUQUE Pastórum bonus
ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio
cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant
opíma
Páscua vitæ.
Amen.

IN I. NOCTURNO.
Lectiones de Script. occurr.
IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

NIcoláus, Myræ, quæ Lyciæ Metrópolis est, Epíscopus, pópulis ómnibus véteri & vulgátâ famâ notus est. Quanto honóre hábitus semper fúerit à Græcis, testátur precátio

Litúrgiæ, quæ sancti Joannis Chrysóstomi dícitur, inserta. Multæ sub ejus invocatióne Constantinópoli constructæ sunt Basílicæ: quarum hæc celebérrima, quæ à Justiniáno Imperatóre ad Blaquernas ædificáta; deindè verò combusta, ab Heráclio spléndidè fuit restauráta. Illìc præsentem opem sensísse se Theodórus, qui Myrensem ejus sedem tenébat, in Nicæna Synodo secunda professus est; quo suo facto asséruit, & coram Pátribus confirmávit, quam primò impugnáverat, débitam Sanctórum imagínibus veneratiónem.

Lectio v.

CUm anno octingentésimo tértio, Dux quidam Arabum, Chumid nómine, Myrâ occupátâ, sacram urnam, in quâ sancti Nicolái corpus asservabátur, confríngere tentáret, & in vicínam ex terróre vim & ictus inferret; eum, ut scribit Theóphanes, manifestâ ultióne exagitávit sanctus Thaumaturgus. Extemplò, inquit, immánis ventórum procella, marinórum flúctuum ímpetus, tonítruum fulgurúmque tempestas ádeò classem Arabum jactávit, ut pleræque naves conquassátæ submergerentur: ipseque Dei hostis,

Chumid, sancti
expertus, vix eff

Lectio vj

EX Nicolái sepu
Elábat óleum q
cillo exceptum e
fidélibus distríbu
in vásculis. Eór
nullis in Occiden
tis, cœpit nómi
culorúmque sanct
cis fama claréscer
no século in U
Adónis Martyroló
dicári. Indè factu
sicut pro ætáte su
Theóphanes, null
cus vel beneficiór
expers, vel ab e
britáte aliénus. Pa
ad annum milléſin
gésimum Basílicar
parâ sub nómine
colái condíderat I
Rex. Aucta est a
primis per Európa
Præsulis venerátio
devastátâ à Turcis
corpus ejus in
Barienses quidam
Vénetis eódem ten
celerióres, abstu
anno salútis millé
togésimo séptimo.

IN III. NOCTU

Homilia & Lect.
Comm. SS. Pontif.

AD LAUD

Capitulum. I. Joa

IN hoc cognóscit
ritus Dei: omnis
qui confitétur Jesu
stum in carne veni

& omnis spíritus
Jesum, hic est
us.
ymnus.
e dudùm stúduit
re,
tentis manifesta
tus,
ensæ facis, emi-
it
r ab alto.
is cæco, cólu-
n labanti
egro, mísero le-
men,
cinget latus indi-
ntûm
a satelles.
uis vertes simu-
ra templis;
tristes ululáre
gùm
visi, sua dum
bentur
uere regna.
apit sese tua fa-
a, Præsul,
regáles penetrá-
t aulas;
nomen metuen-
Reges
a retractant.
E damnátos, pre-
ter vocantes,
bsens: per opáca
ctis
Regem; tua Rege
ajor
ret imágo.
UIT nautas: fu-
iébat urbem
mento, redit acta
avis

In tuos portus, recreátque cives
Messis egénos.

TUQUE Nicæni nova lux senátûs
Asseris vindex, érebo fremente,
Par Patri Verbum, Genitúmque summo
Númine Numen.

SUMMA laus Patri, tibi summa, Nate,
Cujus æternum benè Nicoláus
Víndicat regnum; tibi par, superni
Nexus amóris.
Amen.

℣. Confitébor Dómino nimìs in ore meo, ℟. Et in médio multórum laudábo eum. *Psalm.* 108.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ æternæ habes. Et nos credídimus & cognóvimus quia tu es Christus Fílius Dei. *Joann*. 6.

Oratio.

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorasti miráculis; quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónum suárum salutárem consequantur effectum; Per Dóminum.

Commemoratio Feriæ.

IN II. VESPERIS.

Capitulum. I. Cor. 15.

EVigiláte, justi, & nolíte peccáre: ignorántiam enim Dei quidam habent;

ad reveréntiam vobis loquor.

Hymnus. Illa quæ dudùm, *ut in Laud.*

℣. Confiteantur (pópuli) nómini tuo magno, Dómine; ℟. Quóniam terríbile & sanctum est. *Ps.* 98.

Ad Magníf. *Ant.* 8. g. Fides cooperabátur opéribus illíus, & ex opéribus consummáta est, & amícus Dei appellátus est. *Jac.* 2.

Oratio, ut suprà.

Comm. S. Ambrosii. Ant. Sápiens. ℣. Beátus. *Oratio, ut infrà ad Laud. deindè Comm. Feriæ.*

Die VII.

In Festo SANCTI AMBROSII, Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex.

Omnia de Comm. SS. Doctorum, pag. xxxiv. *exceptis quæ sequuntur.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in Ecclésiâ, & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

Lection. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Sciéntia sapientis tanquàm inundátio abundábit, & consílium ejus sicut fons vit[æ] manet. *Eccli.* 21.

℣. Beátus vir qu[i] [...]net sermónes suos [...] dício, ℟. In ætern[um non] commovébitur. *Ps.* [...]

Lectio iv.

Ambrósius, patr[e] [Am]brósio Galliáru[m præ]fecto in Gállia nat[us...] berálibus disciplíni[s...] mæ excultus, in A[...] rio præfectúræ præt[o...] summa cum laude [...] dixit. Póstea Ligú[riæ et] Emíliæ à Probo p[...] præpósitus, venit [Medio]lánum, ubi Aux[entio] Ariáno præsule, m[ortuo] Cathólici & hæré[tici] successóre deligend[o...] se dissidébant. Qua[re] ingressus Ecclésiam [Am]brósius, multa ad [se]dam seditiónem p[...] dixisset, derepentè [...] Ambrósium Epíscopu[m] clamante, univers[i...] vox erúpit Amb[rosium] Epíscopum depos[cens...] Recusante illo, & [...] tum onus váriis [...] atque étiam fugâ, [...]nante, ardens pópu[li stu]dium ad Valentin[ianum] imperatórem delátum [...] cui gratum fuit à [se] lectos júdices ad Sac[erdo]tium postulári. Pro[...] étiam jucundum [...] qui Ambrósio profici[scenti] quasi vatícinans dix[it:] Vade, age, non ut j[...]

:opus. Itaque
sacrísque ini-
vo post Bap-
qui fuit sépti-
bris, Epísco-
itus est. Tùm
, usufructu
;orori reservá-
:clésiæ, cétera
r Ecclésiam &

'io v.

it ómnibus ad
is. Litigántium
iâ cum patién-
áte dirimébat.
que illi áliquis
idam pœnitén-
s suos confes-
:a flebat, ut &
flere compél-
.via quæ ad se-
:tyrum fiébant,
Clerum intra
límites contí-
.uárum múnera
ohíbuit. Plúri-
s, aliósque hæ-
dem convertit,
m imprímis Ec-
i, Augustínum
erit. Multa pas-
stínâ, Valenti-
is matre, quam
rerant; eíque,
lasílicæ Medio-
:ntur, fórtiter
.c occasióne in-
:, ut Antiphó-
& Hymni jux-
)rientálium ca-
quò pia plebs
éxcubans, &
'nt. Pars Hiem.

cum Epíscopo mori pará-
ta, mœróris tædio non con-
tabésceret. Tunc étiam Am-
brósio divínitùs indicátum
est, quo loco Mártyrum
Gervásii & Protásii córpo-
ra delitéscerent.

Lectio vj.

Egit apud Valentiniá-
num juniórem, ne
Symmacho urbis Præfecto
aram Victóriæ instaurandi
fáceret potestátem. Ab eó-
dem Valentiniáno missus
ad Máximum interfectó-
rem Gratiáni, nullum
cum Máximo communió-
nis consórtium habére vó-
luit. Theodósium Impera-
tórem propter cædem Thes-
salónicæ factam, ingressu
Ecclésiæ prohíbuit. Cui,
cùm ille obténderet David
quoque adúlterum & homi-
cídam fuisse, respondit Am-
brósius: Qui secútus es er-
rantem, séquere pœniten-
tem. Quare Theodósius im-
pósitam sibi ab eo públicam
pœniténtiam humíliter e-
git; & quod priváti jam non-
nulli erubescébant, non
erúbuit Imperátor. Máxi-
mis pro Ecclésia labóribus
perfunctus, multis étiam
libris egrégiè conscriptis,
morbo correptus est. Ei
Honorátus Vercellensis E-
píscopus corpus Dómini
óbtulit; quo accepto, sta-
tìm emísit spíritum, in per-
vigilio Paschæ, anno Chri-
sti trecentésimo nonagési-

mo séptimo, Episcopátûs autem vigésimo tértio.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quæsivi sapiéntiam palàm in oratióne mea, & effloruit tanquàm præcox uva. *Eccli.* 51.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ; quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. in Ps. 118, *Serm.* 54. §. 7.

LUceat tibi semper lucerna, verbum Dei: lúceat & lucerna córporis tui, óculus tuus. Consciéntia tua lucens benè in hoc córpore lucernæ lux est; quia ipsa est óculus tuus. Sit purus óculus tuus. Si consciéntia tua munda sit, munda est caro tua. Si autem tenebrósa est consciéntia tua, étiam corpus tuum consciéntiæ nocte tenebrósum est. Lucernæ ergò & nos sumus, toto operti córpore, vix áliquid exíguum habentes, undè lucére possímus.

Lectio viij. §.

SIt fides tibi itíne[...] via: sit tibi ite[...] túra divína. Bonus [...] lestis ductus elóq[...] hâc lucernâ accen[...] lucernam; ut lúcea[...] rior óculus tuus, [...] cerna est córporis t[...] tas habes lucernas [...] de omnes: quia di[...] tibi: Sint lumbi ve[...] cincti, & lucernæ [...] ardentes. Quia mul[...] ténebræ, multæ [...] cernæ necessáriæ, [...] ritórum nostrórum [...] tis ténebris lumen [...]

Lectio ix. §.

LUceat ergò sem[...] lucerna tua. Arg[...] stus étiam eos qui [...] lucernâ, si non sem[...] tur, dicens: Sint [...] vestri præcincti, [...] næ ardentes. Non [...] ram exultémus in [...] ad horam exultat [...] dit verbum in Ec[...] gaudet; egressu[...] oblivíscitur quod [...] & négligit. Iste e[...] lucerna in domo [...] bulat: ideò in tén[...] bulat, qui ópera [...] rum facit; in co[...] nibus & ebrietá[...] cubílibus & imp[...] in contentiónibu[...] latiónibus; indú[...] menta diáboli, n[...] stum. Hæc fiunt [...] verbi lucerna non

Oratio.
..is, qui beátum Am-
..ósium Pontíficem ca-
..e fídei propugnató-
..fícere dignátus es,
, quǽsumus, ut, ipso
..dente pro nobis, meteámur errórum vitáre discrímina, & de veritáte numquàm erubéscere; Per Dóminum.

Commemoratio Feriæ.

VESP. De Festo sequenti.

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO

..ONCEPTIONIS

B. M. VIRGINIS.

..UPLEX I. CLASSIS, *seu Annuale majus.*

..I. VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 8. g.

..ulíere inítium factum ..st peccáti, & per il-..omnes mórimur. *Eccli.*

..nt. 6. F. Dixit Dómi- ..ad mulíerem: Quare ..fecísti? Quæ respon- Serpens decépit me. .. 3.

..nt. 3. a. Ait Deus ad ser-..tem: Quia fecísti hoc, ..icítias ponam inter te ..mulíerem, & semen ..m, & semen illíus. ..3.

..nt. 1. D. Ipsa cónte- caput tuum, & tu in- ..iberis calcáneo ejus. .. 3.

..nt. 2. D. Dómine, erit hoc memoriále nóminis tui, cùm manus féminæ dejécerit eum. *Judith.* 9.

Capitulum. Sophon. 3.

LÆtáre & exulta in omni corde, fília Jerúsalem: ábstulit Dóminus judícium tuum; avertit inimícos tuos. Rex Israel Dóminus in médio tuî.

℟. Ecce draco magnus stetit ante mulíerem quæ erat paritúra fílium qui rectúrus erat omnes gentes; * Et projectus est draco ille magnus, serpens antíquus qui sedúcit universum orbem. ℣. Per manum féminæ percussit illum Dóminus Deus noster. * Et projectus est. Glória Patri. ℟. Ecce. *Apoc.* 12. *Judith.* 13.

Hymnus.

HUc adsint hilares Aligerûm chori :
Plausu turba fremens ócyùs ádvolet ;
Concordésque simul læta ferens sonos
Laudet cármine Vírginem.

MONSTRUM colla tumens hórrida síbilis,
Intentánsque truces lúminibus minas,
Omnes pestífero pólluit hálitu,
Virus lethíferum vomens.

HÆRENS indè tenax víscéribus malum
Fœdam progéniem cum pátribus necat.
Quæ monstrum nova vis fórtior ópprimet,
Infandum caput átterens ?

UNAM tanta manet glória Vírginem :
Victrix illa premit corda ferócia ;
Exultánsque super terga terit pede :
Nec jam dira nocet lues.

PATRI máxima laus, máxima Fílio ;
Sit par, alme, tibi glória, Spíritus,
Sponsam munéribus qui décoras tuis,
Ut sit digna Deo parens.
Amen.

℣. Super áspidem & basiliscum ambulábis
conculcábis leónem
cónem *Ps.* 90.

Ad Magníf. *An*
Noli metúere ; non
ris ; non enim pro
pro ómnibus hæc
stitúta est. *Esth.* 1
Oratio, infrà ad

Pro Comm. S. A
Ant. Qui docti
℣. Ignítum, *p.* xl
tio, ut suprà.

Deindè Comm.

AD COMPLETO

Psalmi de Fe

Ant. 8. c. Ec
minus audítum f
extrémis terræ ; di
liæ Sion : Ecce
tuus venit. *Is.* 62

Hymn. Virgo,
nitrix, *pag.* xciv.

Ad Nunc dim
Ant. 6. F. Propt
salem non quiescar
egrediátur ut sple
stus ejus, & salváto
lampas accendátur.

AD MATUTIN

Invitat. Deum,
parátur habitátio,
te, adorémus. *I. P*
Psalm. Veníte,

Hymnus.

HYMNIS alta sa
pla resulten
Vestros, ô Súperi,
cantus :
Cœli dives adest
Virgo,
Extolli módulis d
pernis.

Vix concepta novi fœderis arca,
Antíquo mélius manna recondit :
Lex perfecta latet corde sub imo,
Æterni dígito scripta Tonantis.

Quo formátur opus grande, suprémo
Patri divus Amor cónsecrat hospes :
Mentem luce suâ Fílius ornat ;
Et cor innócuum grátia complet.

Tu mox quanta Deo dona rependes !
Natum concípies Fília Patris ;
Verbi Mater eris ; péctore templum
Quæ jam Spirítui, Virgo, ministras.

Sit laus summa Patri, súmmaque Nato :
Compar Spirítui glória sancto ;
Quos in corde foves Vírginis æstus,
Nostris, alme Deus, córdibus affla. Amen.

Psalmi de Officio parvo, pag. cj.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. d. Hæc est domus Dei : talis esse debet ut in cunctis regiónibus nominétur. *I. Paral.* 22.

Ant. 3. c. Opus grande est : neque enim hómini præparátur habitátio, sed Deo. *I. Paral.* 29.

Ant. 2. D. Glória Dómini implévit tabernáculum testimónii. *Exod.* 40.

℣. Hæc réquies mea in séculum séculi ; ℟. Hic habitábo quóniam elégi eam. *Ps.* 131.

De Isaía Prophéta. *Cap.* 44.

Lectio j.

Laudáte, cœli, quóniam misericórdiam fecit Dóminus : jubiláte, extréma terræ : resonáte, montes, laudatiónem, saltus & omne lignum ejus ; quóniam redémit Dóminus Jacob, & Israel gloriábitur. Hæc dicit Dóminus, redemptor tuus ex útero : Ego sum Dóminus fáciens ómnia ; extendens cœlos solus, stabíliens terram, & nullus mecum. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, & salvi éritis. *Nihil respondetur.*

℟. *j.* Veníte ad sanctuárium Dómini, * Quod sanctificávit in ætemum. ℣. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. * Quod. *II. Paral.* 30. *Apoc.* 4.

Lectio ij. Cap. 45.

Ego Dóminus, & non est alter, formans lucem, & creans ténebras, fáciens pacem, & creans malum : ego Dóminus fáciens ómnia hæc. Roráte, cœli, désuper ; & nubes pluant Justum : aperiátur terra, & gérminet Salvatórem ; &

justítia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum. Hæc dicit.

℟. *ij.* Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus. * Deus in médio ejus: non commovébitur. ℣. Implétum est a majestáte Dei, & de virtúte ejus. * Deus. *Ps.* 45. *Apoc.* 15.

Lectio iij.

HÆc dicit Dóminus: Labor Ægypti, & Sábaïm viri sublímes ad te transibunt, & tui erunt; post te ambulábunt, vincti mánicis pergent, & te adorábunt. Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israel salvátor. Confúsi sunt & erubuérunt omnes: simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum. Israel salvatus est in Dómino salúte æternâ. Hæc dicit.

℟. *iij.* Elégit Dóminus, * Elégit eam in habitatiónem sibi. ℣. Crescit in templum sanctum in Dómino, in habitáculum Dei in Spíritu. * Elégit eam. Glória. * Elégit eam. *Ps.* 131. *Ephes.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Benedicta es tu, Fília, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram. *Judith.* 13.

Ant. 8. G. Dóminus fáciens & formans te ab útero auxiliátor tuus. *Is.* 44.

Ant. 7. G. Deus ostendet splendórem suum in te, omni qui sub cœlo est. *Baruch.* 5.

℣. Concupiscet Rex decórem tuum, ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi

De natura & gratia, C. 36.

Lectio iv.

CUm de peccátis ágitur, de sancta Vírgine María, propter honórem Dómini, nullam prorsùs habére volo quæstiónem; indè enim scimus quòd ei plus grátiæ collátum fúerit, ad vincendum omni ex parte peccátum, quòd concípere ac párere méruit eum quem constat nullum habuisse peccátum. Hac ergò Vírgine exceptâ, si omnes illos sanctos & sanctas qui in Scriptúris sanctis, non modò non peccasse, verùm étiam justè vixisse referuntur cùm hìc viverent, congregáre possémus: & interrogáre utrùm essent sine peccáto, quid fuisse responsúros putámus? Quantálibet fúerit in hoc córpore excelléntia sanctitátis, si hoc interrogári potuissent, unâ voce clamassent illud, quod ait Joannes Apóstolus: Si dixérimus

:átum non habé-
ipsos sedúcimus,
in nobis non est.
)uàm pulchri sunt
i, Filia Príncipis!
ılchra es! & quàm
:aríssima in delí-
ve, grátiâ plena:
tecum. * Quàm
;. *Cant.* 7. *Luc.* 1.
sancti Anselmi
:píscopi.
onceptu Virginali
cato Originali.
Lectio v.
ris de mundíssi-
írgine Fílius Dei
:onceptus sit, non
ɔc eâ necessitáte
t, quasi de pec-
rente, justa pro-
ıabíliter generári
nodi propagatió-
ıíret: sed, quia
ɪt illíus hóminis
› de matre puríssi-
:. Nempè decens
eâ puritáte qua
b Deo nequit in-
'irgo illa nitéret,
Pater únicum Fí-
m, quem de cor-
quálem sibi géni-
anquàm seipsum
, ità dare dispo-
t naturáliter esset
mque commúnis
is & Vírginis Fí-
quam ipse Fílius
áliter fácere sibi
eligébat, & de
tus sanctus volé-
eratúrus erat, ut
conciperétur & nascerétur ille de quo procedébat.

℟. v. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, quia * Complácuit Dómino in te: & gaudébit super te Deus tuus. ℣. Invenisti grátiam apud Deum. * Complácuit. *Is.* 62. *Luc.* 1.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 10. *in Nat. Dom.*

Lectio vj.

Electæ. Vírgini de sémine Abrahæ ac de radíce Jesse per prophéticas voces & per mystica signa promissæ, denuntiátur ab Archángelo, sine damno pudóris beáta fœcúnditas, sacram virginitátem nec conceptu violatúra nec partu. Superveniente quippe Spíritu sancto, & Altíssimi obumbrante virtúte, incommutábile Dei Verbum de incontamináto córpore hábitum sibi humánæ carnis assumpsit, quæ & nullum contágium de concupiscéntia carnis tráheret, & nihil eórum quæ ad ánimæ corporísque natúram pértinent, non habéret.

℟. vj. Benedixit te Dóminus in virtúte sua, quia * Per te ad níhilum redégit inimícos nostros. ℣. Fecit poténtiam in bráchio suo: dispersit superbos mente cordis sui. * Per te. Glória. * Per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. C. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Fructificávi suavitátem odóris: & flores mei fructus honóris & honestátis. *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. Dóminus interfécit in manu mea hostem pópuli sui. *Judith* 13.

℣. Adjuvábit eam Deus, ℟. Manè dilúculo. *Ps.* 45.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac: Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 2. *in Matth.* §. 2.

ADmodùm stupendum est audíre Deum ineffábilem, inenarrábilem, incomprehensíbilem, Patri æquálem, ex muliere nasci dignátum esse, avósque habére Davídem & Abrahámum. Et quid dico Davídem & Abrahámum? étiam mulíeres adúlteras, Thamar & uxórem Uríæ. Hæc cùm audis, ánimum érige, nec quidquam vile suspicéris.

℟. *vij.* Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo; * Quia índuit me vestimentis salútis, & indu justítiæ circúmdedit Exultávit spíritus m Deo salutári meo. * *Is.* 61. *Luc.* 1.

Lectio viij.

ILlud máximè m quòd Fílius, & ge Dei sine princípio e tis, se fílium Davi díre passus sit, ut te Dei fílium: passus patrem habére serv tibi servo patrem Dóminum. Vides f princípio quænam vangélia? Quòd si dúbitas, ab iis ipsum spectant, credas, inducáris. enim difficílius est tùm ad humánum ctum pértinet, D minem fíeri, quàn nem Dei fílium e

℟. *viij.* Beátam m omnes generatión * Fecit mihi magna tens est. ℣. Venít te, & narrábo, on timétis Deum, qua ánimæ meæ. * Fec ria. * Fecit. *Luc.* 1

Lectio ix.

CUm ígitur audi Dei fílium ess dis & Abrahæ, jam désine, te fíli fílium Dei futúr Neque enim frus cassùm seipsum i liasset, nisi nos ex esset. Natus est eni

ıem, ut tu nasce-
andùm spíritum :
ex muliere, ut tu
; fílius esse mulíe-
que duplex gene-
t, & quæ símilis
sset, & quæ no-
:uperáret. Etenìm
íere nasci nobis
: nasci autem non
iine, non ex vo-
'iri & carnis, sed
u sancto, genera-
nos exuperantem
m prænúntiat, quæ
u nobis conceden-

:um, *pag.* 9.

L A U D E S.

:i de Dominica.

tiphona 1. G.
pulchra es, amíca
, & mácula non
:. *Cant.* 4.
5. a. Tu glória Je-
: tu lætítia Israel ;
orificéntia pópuli
Judith. 15.
6. F. Propter angú-
tribulatiónem gé-
ĩ, subvenísti ruinæ
nspectum Dei no-
dith. 13.
3. a. In omni gente.
:cum. Judith. 16.
te Dómino in tym-
: * cantáte Dómi-
:ymbalis.
ulámini illi psal-
ovum : * exaltáte,
cáte nomen ejus.
ıinus cónterens bel-
minus nomen est illi:

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut erí-
peret nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis suæ :

Cujus multitúdo obturávit torrentes ; * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit se incensúrum fines meos, * & júvenes meos occisúrum gládio.

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum : * & trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum.

Glória Patri.

Ant. In omni gente, quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israel. *Judith.* 13.

Ant. 7. d. Erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam, & Deus tuus in glóriam tuam. *Is.* 60.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum appáruit in cœlo : Múlier amícta Sole, & Luna sub pédibus ejus ; & in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Hymnus.

Afflicta quid ploras, Sion ?
Depóne cultus lúgubres :
Antíqua cessat sérvitus :
Testáre plausu gáudia.

Frustra profundi gúrgitis
Tyrannus intentat minas :
Victus recédet, & gravi
Pressus caténâ cóncidet.

Primis negáta séculis,
Pax alma terris rédditur:
María lætos dat dies,
Rerúmque mutat órdinem.

Qualem, María, te canam,
O Virgo! flos ô vírginum?
Hebræa quas tellus tulit,
Tu sola vincis filias.

Vix dùm parentis in sinu
Jàm plena vivébas Deo;
Castúmque pectus cœperat
Ardére sacris ígnibus.

Sit laus Patri, laus Filio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Dignam Deo qui Vírginem
Formans ab ortu præparas.
Amen.

℣. Magna est glória ejus,
℟. In Salutári tuo, Dómine. *Ps.* 20.

Ad Bened. *Ant.* 4. E. Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut Luna: elécta ut Sol? *Cant.*

Oratio.

Deus, qui propter honórem Dómini nostri Jesu Christi, beátam Vírginem Maríam matrem ejus ab omni labe peccáti præservasti; quæsumus, ut nos ejus Conceptiónem puríssimam recolentes, ab omni iniquitáte mundos grátiâ tuâ effícere dignéris; Per eumdem Dóminum.

Commemoratio Feriæ.

AD HORA
Hymnorum Doxolo
Sit laus Patri, laus
Sit par tibi laus, Spí
Dignam Deo qui Vír
Formans ab ortu præ
Amen.

Psalmi de Domin

AD PRIMA

Ant. 1. G. Tota
chra es.

In ℟. *br.* Qui na
de María Vírgine. *Ma*

CANON.

Ex Concílio Triden
Sess. 5. *in fine Decr*
Peccato Origina

Declárat sancta
dus, non esse
tentiónis compreh
in decréto, ubi de p
originali ágitur,
& immaculátam Vi
Maríam, Dei genit
sed observandas esse
tutiónes felícis reco
nis Sixti Papæ quan
pœnis in eis Constit
bus contentis, qua
vat.

AD TERTI

Ant. 5. a. Tu gl
Capitulum. Judith

Nomen tuum D
ita magnificáv
non recédat laus tua
hóminum qui m
fúerint virtútis Dó
æternum.

℟. *br.* Vultum tu
precabuntur: * Al
allelúia. ℣. Omnes
plebis. * Allelúia, a

:. Vultum. Ps. 44.
oriósa dicta sunt
. Cívitas Dei. Ps.

; E X T A M.
. F. Propter an-

um. Judith. 13.
ctus Dóminus ,
reávit cœlum &
qui te direxit in
cápitis príncipis
um nostrórum.
Deus præcinxit
e : * Allelúia, al-
Et pósuit imma-
viam meam. * Al-
lelúia. Glória. ℟.
. 17.
hoc cognóvi quó-
uisti me, Dómine,
uiam non gaudé-
us meus super me.

N O N A M.
. d. Erit tibi Dó-

lum. Baruch. 5.
e decóre & honó-
, quæ à Deo tibi
mpiternæ glóriæ :
ibit te Deus di-
stítiæ, & impónet
ápiti honóris ætér-

In Deo salutáre
: Allelúia, allelúia.
ória mea. * Alle-
lelúia. Glória. ℟.
Ps. 61.
ómine, in volun-
, ℟. Præstitisti de-
o virtútem. Ps. 29.

A D II. V E S P E R A S.

Psalmi de Officio parvo B. M. pag. cxiv.

Antiphona, 8. toni g.

ECce tu pulchra es, amíca mea: ecce tu pulchra es : óculi tui columbárum. *Cant.* 1.

Ant. 2. D. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. *Cant.* 2.

Ant. 1. f. Hortus conclusus soror mea sponsa : hortus conclúsus, fons signátus. *Cant.* 4.

Ant. 5. a. Fons hortórum : púteus aquárum viventium quæ fluunt ímpetu de Líbano. *Cant.* 4.

Ant. 6. F. Pulchra es, amíca mea : suávis & decóra sicut Jerúsalem. *Cant.* 6.

Canticum. Genes. 22.

POssidébit semen tuum portas inimicórum suórum : & benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ.

Hymnus. Ave, maris Stella, *pag.* xciij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; ℟. Proptéreà benedixit te Deus in ætérnum. *Ps.* 44.

Ad Magníf. Ant. 5. G. Quàm pulchra es, amíca mea! quàm pulchra es! Favus distillans lábia tua, sponsa : mel & lac sub lingua tua; & odor vestimentórum tuórum, sicut odor thuris. *Cant.* 4.

Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominicâ; Reliqua ut heri, p. 498.

DIE IX.

DE OCTAVA.

Semiduplex.

Ex Libro secundo sancti Ambrósii, de Virgínibus. N. 2.

Lectio ij.

SIt vobis tanquàm in imágine depicta Virgínitas, vitaque beátæ Maríæ: de qua velut in spéculo refulget spécies castitátis, & forma virtútis. Hinc sumátis licet exempla vivendi: ubi tanquàm in exemplári, magistéria expressa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, ostendunt. Primus discendi ardor nobílitas est magistri. Quid nobílius Dei Matre? quid splendidius eâ, quam splendor elégit? Quid cástius eâ quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

De Sanctâ Leocadiâ.

Lectio iij.

BEátæ Leocádiæ Vírginis & Mártyris, memóriam ex institúto majórum, hódiè recólimus. Illa Toléti apud Hispános nata, circa finem tértii séculi, dùm in Christiános sævírent Diocletiánus & Maximiánus, in víncula, jubente Daciáno Tarraconensis Províncîæ præfecto, conjecta est; & in cárcere forsan morti addicta. Fidei tamen illustre ádeò testimónium réddidit, ut præclárum Confessóris nomen, viris ipsis inv[illegible] dum, consecúta sit in Concílio Toletáno quarto, ubi duóbus & septuaginta Epíscopis præsidébat sanctus Isidórus.

Comm. Feriæ: Deindè S. Leocadiæ, Ant. Casta. ℣. Deus: *p.* lxv. *Oratio.* Omnípotens: *p.* lxvj.

AD VESP. *Comm. Feriæ & S. Eulaliæ, Virg. & Mart. Ant.* Infirma. ℣. Hæréditas: *p.* lxix. *Orat. prop. ut ad Laud. seq.*

DIE X.

DE OCTAVA.

Semiduplex.

Ex Libro secundo sancti Ambrósii, de Virgínibus. N. 2.

Lectio ij.

VIrgo erat María non solùm córpore, sed étiam mente; quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret affectum. Corde húmilis, verbo gravis, ánimo prudens, loquendi párcior, legendi studiósior: non in incerto divitiárum, sed in prece paúperis spem repónens: intenta ópeti,

la sermóne : árbi-
nris sólita non hó-
ed Deum quærere:
ædere, bene velle
; assúrgere majó-
u, æquálibus non
: fúgere jactán-
tiónem sequi, amá-
em.

Sanctâ Eulaliâ.

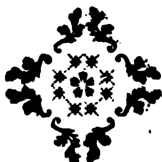
Lectio iij.

a Virgo apud Emé-
r, tum Lusitániæ
ùm esset annórum
n, furóri Deciáni
, qui Christiános
ólis sacrificandum,
ecem quærébat, à
ærepta, aliquám-
procùl ab urbe de-
coacta est. Verùm
tu fúgiens, per ín-
pres carpens iter,
stipáta choro, ip-
cem præbente, ma-
n ingréditur; sta-
ad tribúnal pro-
e Christiánam esse
; idóla se protérere
pédibus exclámans, ac deos nil esse. Quibus audítis, accensus Prætor, cùm nec minis nec blandítiis Eulá-liam à fide Christi deterrére posset, jubet eam supplíciis óbrui. Tum péctori & utríque Vírginis láteri admótis fácibus, voráces flammas ore párvulo haurire visa est, spiritúmque sub spécie columbæ læta sponso réddere. Ejus corpus Eméritæ magnâ religióne magnóque suffragiórum cultu cólitur.

Ad Laud. Comm. Feriæ. Deindè S. Eulaliæ, Ant. Casta. ℣. Deus. *p.* lxxv.

Oratio.

Deus, sanctæ puritátis amátor, qui beátæ Euláliæ castum Virginitátis propósitum infudisti : da nobis, quæsumus, sic ejus agónem gloriósum venerári, ut perpétuis ejúsdem mereámur fovéri præsídiis. Per Dóminum.

DIE XI. DECEMBRIS.

IN FESTO
SS. VICTORICI, FUSCIANI ET GENTIANI MARTYRUM.

Duplex II. Classis.

Omnia de Communi SS. Martyrum, exceptis sequentur.

AD I. VESPERAS.

Capitulum. Apoc. 7.

HI qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, & undè venérunt? Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℟. Absterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, * Et mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt. ℣. Justi in perpétuum vivent, & cogitátio illórum apud Altíssimum. * Et mors. Glória. ℟. Absterget. *Apoc.* 21. *Sap.* 5.

Hymnus.

O Qui tuo Victóriam,
Fers haud ináni nómine,
Invícte Victor dæmonum,
Veríque vindex Núminis:
Gentes tuis labóribus
Christo subáctas réspice,
Et Templa servà, c...
poris
Tui benignus hóspita.
Tu Mártyris nostri ...
mes,
Et Martyr ipse, noste...
Et civis & custos, Deo
Favente, jampridèm di...
Vos una vivos cári...
Vos una spes conj...
Mors una junxit, & lo...
Vos jungit unus ...
Quot Christian...
tibi
Debent salútem míllia;
Et Fusciáno, qui Cru...
Tecum Morinis íntulit!
Quos Roma victri...
néscios
Vinci viros agnóverat,
Vos fortióres Cæsare
Christi jugo submíttitis.
Hinc vos pares Apo...
stolis
Facti memor gens æstimat,
Et prima post Christum
refert.

rum præmia.
inus & unus

us summo Pa-

ıto, nec minor
ue Flámini.
.
ırbáti sunt om-
ébant eos. ℟.
omnis homo.

ıíf. *Ant.* i. A.
n throno habi-
illos; Agnus,
o Throni est;
& dedúcet eos
ntes aquárum.

ıfrà ad Laudes.
'ct. & Feria.
CUTINUM.
ymnus.
ıs terris tibi,
áne,
t sóciis sacráta,
nobis quoque
nostros
cantus.
s, ut subdas
egna Christo,
nmat! Tibi cedit

ncto cómiti la-

riumphi.
; junctis simulá-
rúm
fanis, & adhuc
tes
ıssim pécudum

aras.

Caritas urget; malè
contumáces
Increpant ambo simul, &
Tonantis
Asserunt Natum, nece qui
piávit
Crímina mundi.
Mórtuum ligno crucis
in probróso
Bárbarus ridet; resonáre
Christum
Nec tamen cessant, cúpidi
vicissim
Fúndere vitam.
Numinis spreti decus
ut suprémum
Víndicent, morbos, médi-
co stupente,
Et necem, Christi semel
invocáto
Nómine, pellunt.
Victus aspectu, peni-
túsque mentem
Spíritu sancto penetrante
ductus,
Ad tui fontes própérat la-
vácri,
Christe, Morínus.
Laus tibi, lapsi Repa-
rátor orbis,
Quos redemisti, memor
usque serva:
Æqua laus Patri, tibi laus
nec impar,
Spíritus alme.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Victóricus & Fusciánus unà cum Quintíno aliís-que novem sodálibus, quos

Me mentis arcánum simul
In se recondit hóspitem.
EN Gentiánus ádvenas
Suscépit; ad mortem peti
Vix audit, ad mortem volat,
Et Martyr ánteit duces.
MARTYR beáte! dívitum
Tu forma, ductor & decus:
Hospes benignus páuperum,
Cœlíque raptor ímpiger.
CUJUS patébant ádvenis
Et corda semper & domus,
Cœlestis ecce nunc tibi
Regni patescunt átria.
PRO veste nudis trádita,
Vestit suo te lúmine;
Pro pane, pro lymphâ, tibi
Appónit ipsum se Deus.
SIC tu duos dùm cólligis
Quos nesciébas, páuperes;
Apóstolos, Christum, tuam
Demùm salútem cólligis.
SIT laus Patri, laus Filio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Quo Gentiánus áuspice
Per vim brevem cœlum rapit. Amen.

℣. Judícia Dómini vera, ℟. Desiderabília super aurum. *Ps.* 18.

Ad Benedict. *Ant.* 2. D. Distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. In occisióne gládii mórtui sunt. *Hebr.* 11.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, sicut beátos Victorícum & Fusciánum ad Martyrii palmam per verbi tui prædicatiónem, Gentianúmque per hospitalitátis méritum perduxisti, ità nos verbum tuum móribus saltèm prædicémus, & hóspitem te in paupéribus collígere mereámur: Per Dóminum.

Comm. Octav. & Feriæ.

AD II. VESPERAS.

Capitulum. I. Cor. 4.

NOs Deus Apóstolos novíssimos ostendit, tamquàm morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus. O qui tuo Victóriam. *ut suprà, ad I. Vesp.*

℣. In generatiónem & generatiónem, ℟. Annuntiábimus laudem tuam, Dómine. *Ps.* 88.

Ad Magníf. *Ant.* 5. Factæ sunt voces in cœlo dicentes: Grátias ágimus tibi, Dómine, quia advénit tempus réddere mercédem servis tuis. *Apoc.* 11.

Oratio ut suprà. Comm. Octav. & Feriæ. Deinde S. Valarici, Abb. Ant. Egrédere. ℣. Potens. *p.* lij. *Oratio.* Da nobis, *p.* lviij.

II. NOCTURNO.
o sancti Evangélii
cundùm Marcum.
Lectio vij. c. 13.
llo témpore: Dixit
us Discipulis suis:
Reges & Præsides
s propter me in te-
nium illis. Et réliqua.
ilia sancti Joannis
Chrysóstomi.
1. 40. in SS. Juvent.
& Max.
cléſiam infestârunt
ranni, cùm adhuc
Religiónis scintilla
; eam tamen non ex-
unt: illam non fre-
t; sed ipsi pótiùs con-
sunt. Augebátur quò-
scintilla hæc, in su-
ferebátur, & om-
indiquè orbem inva-
. Cùm occidebantur
s, ad gládium sicut
orônam & diadéma
bant: omníaque tor-
órum génera ità sper-
it, ut ea non solùm
er & strénuè ferrent,
ácriter étiam, & cum
otáte.

Lectio viij.

' verò sicut plantæ ri-
átæ magìs crescunt,
c fides nostra oppu-
a magìs floret: & ve-
, majóra sumit incre-
a. Neque horti irri-
tà gérminant, ut Ec-
e, si Mártyrum sán-
e irrigentur. Quid ju-
autem vívere, dicé-
bant inter se Mártyres, quid juvat spiráre, solem intuéri, sacris légibus ità conculcátis, creaturárum Dómino ità contempto? ómnia sacrifíciis referta spúriis; neque áerem, proh dolor! póssumus purum dúcere.

Lectio ix.

IMpiè quidèm agébant tyranni. Mártyres autem zelo urebantur, quasi mundo dati essent tutóres universo. Quo circa nos, inquiébant, viriliter stábimus, & pro istórum ruína avertenda, in sacrifícium nos offerémus. Benignus & misericors nobis Deus esse solet: accepto potest uno sacrificio toti mundo reconciliári: atque ut olim tres púeri dixérunt, in spíritu humilitátis suscipiámur à te, Dómine; ita illi studébant Deo pro ómnibus offerri, & Angélicis choris adjungi.

AD LAUDES.

Capitulum. Apoc. 6.

VIdi subtus altáre ánimas interfectórum propter Verbum Dei, & clamábant voce magnâ dicentes: Usquequò, Dómine, non víndicas sánguinem nostrum?

Hymnus.

AUDITE Christum: Qui meos,
Inquit, ministros súscipit,

cibus interpellans; Per ipsam, inquit, te déprecor, quæ te servávit, ne tu mihi sponsum nómines, nec de mea posteritáte fructum immortalitátis inquíras; sed ómnia quæ mihi eunti ad corruptiónis meæ auctórem hóminem moritúrum eras datúra, da mihi eunti ad integritátis meæ auctórem Dóminum nostrum Jesum Christum. Matre ígitur consentiente, fit rerum repentína distráctio, arcárum cistellæ reserántur, mancórum marsúpia replentur, sponsália erogantur crepúndia, & cœli comparantur triclínia; ac dùm carnále dissipátur patrimónium, spirituále exercétur matrimónium.

Lectio iij.

VErùm pro hujúsmodi negótio sponsus iracúndiæ fácibus inflammátur. Pascháśius Consul, tribunítiâ potestáte fretus, facti angóre afficitur, eò quòd Christi tirúncula, nec sermónum severitáte castigáta, nec lenónum falláci lenocínio trádita, à rígido virginitátis propósito pénitus inflecti váluit. Quamvis réstibus constrictam, ad detestábile prostíbulum & invísum lupánar scortórum trúdere niterentur Sanctam; sed ab omni magórum máchinâ illæsam, & arúspicum superstitióne incontaminátam Cl téla protexit. Postr ribundus Consul vomis assandam trádidit; ità ut at & resínæ foment scintillante óleo, r incéndia cumulár hæc divínæ potest bribus sopíta, dict tabuérunt. Igitur b cia, salvo pudóris lo, & consummá curriculo, gloriósu tyrii triumphum dum mucróne co máluit purpúreum nem fúndere, qu tiósam pudicítiam

Oratio.

INtercéssio nos, mus, Dómine, Lúciæ Mártyris tu confóveat; ut eju natalítia & tem frequentémus, & ciámus ætema: P

Comm. Octav.

VESP. de S. Luciâ pit. de seq. Comm. S deindè Oct. Deniqu

DIE XIV

SS. NICAS

Remensis Episcopi ciorum Marty

Semiduplex

Omnia de Com Mart. p. xvij.

Lectio ij.

NIcásius Sevérc Remensi eo suffectus est, quo cum áliis ferócibus

várias in te-
, ferro & igne
ılàbantur. Hi,
:mániâ , pro-
ıs, Remórum
lio tunc desti-
idióne cinxé-
nque diripué-
.s occurrit Ni-
men Basílicæ
: ibíque post
gregis salúte
.tióne prostrá-
percussus est,
versículum ré-
:sit pavimento
vivífica me se-
ıum tuum. Ad-
i certáminis &
iam Eutrópia
um córpora in
ancti Agrícolæ
Nicásii
nstructa
nt & álii
glorióśam pro
ırtem oppetié-

ncti Joannis
sóstomi.
S.Juv.&Max.
tio iij.
unc non moriá-
ıoriendum tan-
:st, & non mul-
:. Sátius igitur
ıant Mártyres,
ıgelórum mori,
Rege terréno.
› Rege Angeló-
:rit mori, certi
:ántius nos cor-
:os; majóri gló-

riâ conspícuos fore, majóra labórum acceptúros præmia. Arripiámus proindè arma spirituália: non opus jáculis aut sagittis: Mártyris lingua sufficit. Sunt enim & ora sanctórum pháretræ, undè crebra & contínua tela in diáboli caput conjiciuntur.

Oratio.

DEus, fidélium insuperábilis fortitúdo, qui inter mundánæ conversatiónis adversa, Sanctórum tuórum nos glorificatióne consoláris; fortem illam quæ in beátis Martyribus Nicásio & sóciis ejus flagrávit dilectiónem, benignus in nobis aspíra; Per Dóminum.

Comm. Octav. & Feriæ.

DIE XV.

OCT. CONCEPTIONIS B. M. V.

Duplex.

Pridiè ad I. Vesp. omittitur Responsorium, cætera ut in die. Comm. SS. Nicasii & Sociot. Ant. Ecce. ℣. Exultent. *p.* xxv. *Oratio ut suprà.*

Deindè Comm. Feriæ.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Andréæ, Creténsis Archiepíscopi.

De S. Annuntiatione.

Lectio iv.

BEnedícta tu inter mulíeres. Verè benedícta!

Nam benedixit te Deus tabernáculum suum, quandò paternâ exímiè plenum glóriâ Jesum Christum, hóminem Deúmque, in útero gestasti. Benedícta inter mulíeres, quæ cœlestem thesaurum, in quo sunt omnes thesauri sapiéntiæ & sciéntiæ abscónditi, in virginitátis tuæ thálamo complexa es. Benedícta inter mulíeres, quæ sola benedictiónem hæreditáte consecúta es, quam Deus per Abraham géntibus promíserat.

Lectio v.

BEnedícta tu in muliéribus, quam omnes generatiónes beátam dicunt, quam príncipes venerantur, cujus vultum dívites plebis deprecantur: & post quam Vírgines, quà sequentes, quà præeuntes, in Regis æterni templum contendunt. Benedícta tu, quam Isaïas prophéticis óculis videns, prophetissam & Vírginem appellávit. Verè benedícta, quam Ezéchiel orientem prænuntiávit; & portam clausam, per quam Deus solus tránseat, & quæ íterùm clausa máneat.

Lectio vj.

SOla benedícta, quam montem magnum Dániel, vir desideriórum vidit, montémque umbrósum Hábacuc ille admirábìlis : quam præ
vid, avus tuus,
Dei, montem p
montem coagulát
tem dénique in q
plácitum sit Deo
prophéticè decan
nedícta, quam
vidit candelábrum
septem lucernis,
infusóriis spléndi
ptem nempè divi
charismátibus ún
minátum.

Homilia & I
Nocturni ut in d
B. M. V.

Ad Laudes
Feria.

Ad II. Vesp
seq. Ant. Ipsum
p. xxvj. *Oratio.*
sumus, p[illegible] xxx

Dein[illegible]m.

D[illegible] V

Aut proximâ
impeditâ

S. SYLVESTRI
Semiduplex

Omnia ut in Co
Pontif. exceptis
quuntur.

Lectio j. de Scrip
ex tribus una.

Lectio ij. Sylve
proprio de Tempor

Sermo sancti Leon
Serm. 4. in anni
Assumptionis

Lectio iij.

SOlíditas illa q
petrâ Christo
ipse petra factus

ue tránſiit hæ-
bicumquè áli-
itur firmitátis,
appáret tanti
ſtóris. Nam ſi
ique Martyri-
rum toleránti
oc ad ipſórum
feſtanda doná-
ut opem ferre
us, mortem
nundos ſpíritus
innúmeros poſ-
languóres; quis
tàm imperítus
n ínvidus æſti-
i ullas Eccléſiæ
illíus ſollici-
, non ipsíus
augéri? Viget
vivit in Apo-
íncipe, illa Dei
e diléctio,
clauſtra cárce-
aténæ, non po-
etus, non minæ
rruérunt: illa
is fides, quæ
on ceſſit, vin-
tépuit.
Feria ad Laud. &
p.
XXI.
I THOMÆ,
poſtoli.
II. Claſſis, ſeu
ex Majus.
de Comm. Apo-
p. j. *exceptis quæ*

ESPERAS.
ymnum, ℣. An-
r Dómino gene-
rátio ventúra; ℟. Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur. *Pſ.* 21,

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Dixit Thomas, qui dícitur Dídymus, ad condiſcípulos: Eámus & nos, ut moriámur cum Jeſu. *Joann.* 11.

Oratio. Da nobis. *infrà*, *p.* 520.

Fit Commem. Feriæ per Antiph. O.

IN I. NOCTURNO.

Lection. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

THomas, qui & Dídymus, id eſt, gemellus, unus fuit è duódecim quos Chriſtus è diſcípulis ſuis elégit, & Apóſtolos nominávit. Cùm Chriſtus Lázarum ſuſcitatúrus pérgeret in Judæam, ubi lapidáre eum Judæi nuper volúerant, dixit Thomas ad condiſcípulos: Eámus & nos, ut moriámur cum eo. Quâ nocte Chriſtus Euchariſtiam inſtítuit, cùm dixiſſet diſcípulis ſuis: Vado paráre vobis locum, & quò ego vado ſcitis, & viam ſcitis. Reſpondit Thomas: Dómine, neſcímus quò vadis; & quómodò póſſumus viam ſcire? Qui ſtatìm his à Dómino verbis edóctus eſt: Ego ſum via, & véritas & vita: nemo venit ad Patrem niſi per me. Octávo poſt reſurre-

ctiónem die, vidit Dóminum in médio discipulórum; & qui priùs céteris Apóstolis eum resurrexisse & visum à se fuisse narrántibus non credíderat, præsentem intúitus exclamávit: Dóminus meus, & Deus meus. Erat étiam cum Petro, Nathanaéle, & filiis Zebedæi & áliis discípulis duóbus, cùm manifestávit se íterùm Jesus ad mare Tiberíadis.

Lectio v.

EVangélium annuntiávit apud Parthos, qui tùm Médiam, Pérsidem & regiónes álias plures occupábant. Apud Indos occísum esse ab incrédulis & iníquis, cùm regnum Dei & justítiam prædicáret, scribunt sanctus Gaudéntius & plerique véteres. Diffúsam undequáquè ejus fidem ac famam, his verbis ad ejus túmulum prædicábat, ineunte quinto século, auctor quidam in sermóne qui habétur inter divi Chrysóstomi ópera: Bárbari Thomam honóre affíciunt; omnes gentes Festum hódiè célebrant, ejúsque dictum Dómino tanquàm donum ófferunt: Dóminus meus, & Deus meus. Calaminæ seu in illo Indiæ loco, in quo corpus ejus primùm cónditum fuit, extructum est monastérium & templum miræ magnitú-

dinis, in quo De[...] miráculis Apóstol[...] riam declarávit.

Lectio vj[...]

INdè tamen E[...] Mesopotámia [...] longè antè fuer[...] Apóstoli relíquiæ [...] partículas áliquas [...] & Mediolanensis [...] teste sancto Pa[...] Brixiána Basílica, [...] cto Gaudéntio, [...] quarti finem a[...] Eódem século, [...] bris erat quæ su[...] sancti Thomæ di[...] sæ fúerat Basílic[...] ut in ea, propte[...] ctitátem, Collec[...] termissióne cele[...] Ejus spectandæ [...] lens Imperátor [...] Edessam profectu[...] edixit ne pulsi a[...] Cathólici in eam [...] aut in campum j[...] tátem convenír[...] venérunt enim, [...] Sócrates & So[...] pósterâ die, un[...] eò missus cum in[...] litum número [...] præfectus, cunct[...] parátos ad morte[...] subeundam.

IN III. NOCT[...]

Léctio sancti E[...] secundùm Joa[...]

Lectio vij. C[...]

IN illo témpore [...] unus ex duóde[...] dícitur Dídymus, [...]

quandò venit Je-
:runt ergò ei álii
Vídimus Dómi-
:éliqua.
a sancti Gregórii
Papæ.
6. in Evang. §. 7.
ectio vij.
fratres caríssimi;
inter hæc anim-
; ? Numquid casu
:éditis, ut electus
ulus tunc deesset,
:m véniens audí-
ens dubitáret, dú-
alpáret, palpans
? Non hoc casu,
nâ dispensatióne
st. Egit namque
do superna cle-
ut discípulus ille
, dùm in magistro
:ra palpáret carnis,
vúlnera sanáret
tis. Plùs enim no-
næ infidélitas ad
luàm fides credén-
:ipulórum prófuit:
ı ille ad fidem pal-
:edúcitur, nostra
omni dubitatióne
:â, in fide solidátur.
ctio viij. §. 8.
vit, & exclamávit:
inus meus, & Deus
icit ei Jesus: Quia
ie, Thoma, credi-
ùm Paulus Apósto-
t: Est autem fides
árum substántia re-
gumentum non ap-
ım: profectò liquet,
des illárum rerum
argumentum est, quæ ap-
parére non possunt. Quæ
étenim appárent, jam fi-
dem non habent, sed agni-
tiónem. Dum ergò vidit
Thomas, dum palpávit,
cur ei dícitur: Quia vidisti
me, credidisti? Sed áliud
vidit, áliud crédidit. A
mortáli quippe hómine di-
vínitas vidéri non pótuit.

Lectio ix. §. 8 & 9.

Hominem ergò vidit, & Deum confessus est dicens: Dóminus meus, & Deus meus. Vidcndo ergo crédidit, qui considerando verum hóminem, hunc Deum esse quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valdè quod séquitur: Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. In quâ nimírùm senténtiâ nos speciáliter signáti sumus, qui eum quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus: sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim verè credit, qui exercet operando quod credit.

AD LAUDES.

Post Hymnum,

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Ad Bened. *Ant.* 7. a. Dicit Thomæ Jesus: Ego sum via, & véritas & vita; nemo venit ad Patrem nisi per me. *Joann.* 14.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ festivitáte gloriári; ut ejus semper, & patrocíniis sublevémur, & fidem cóngruâ devotióne sectémur; Per Dóminum nostrum.

Commemoratio Feriæ.

AD II. VESPERAS.

Post Hymnum,

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus; ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum: & noli esse incrédulus, sed fidélis. Respondit Thomas, & dixit: Dóminus meus, & Deus meus. *Joann.* 20.

Fit Commem. Feriæ per Antiph. O.

DIE XXXI.

Commemoratio

SANCTÆ COLUMBÆ, Virginis & Martyris.

AD I. VESPERAS.

Ant. Infirma. ℣. Hærédi-tas, *pag.* lxix. *Oratio, ut infrà*, Indulgéntiam.

Lectio iij.

CElebris est hó Sénonas pássi Columbæ Vírginis, reliáno Júdice vel pro fidei & casti fensióne, ignibus tormentis superá dio cæsa est. In e be insigne hábet nis monastérium, ctus Sénonum Ant pus, séptimo sé pedes sanctæ Már parávit sepulchru licam sub ejus tít siis dicátam comm in vitâ sancti Elí ctus Audoénus. ejus invénit, cu ejus per Itáliam & niam, nec in Gá tùm, sparsit Vénil nonensis Præsul, q latióni sancti Ca hâc Ecclésiâ, secu præfuit.

AD LAUD. Ant

℣. Deus. *p.* lxxv.

Oratio.

INdulgéntiam nob mine, beáta C Virgo & Martyr in ut ejus exempla se & fide tibi & casti ceámus; Per Dómi

FESTA JANUARII.

DIE I.

IN FESTO CIRCUMCISIONIS DOMINI.

Duplex II. Classis, seu Annuale minus.

Omnia ut in Proprio de Tempore, pag. 295.

Die II.

In Festo Sancti Basilii, Cæsariensis Episcopi & Doct. Eccl.

Semiduplex.

Omnia ut in Proprio de Tempore, pag. 315.

Vesperæ de sequenti.

Die III.

IN FESTO INVENTIONIS S. QUINTINI, Martyris, A S. ELIGIO.

Duplex I. Classis, seu Annuale majus.

AD I. VESPERAS.

Psalmi de Feriâ.

Antiph. ton. 1. J.

QUómodò cécidit potens, qui salvum faciebat populum suum? *I. Mac.* 9.

Ant. 2. D. Versus est in luctum chorus nóster: cécidit coróna cápitis nostri. *Thren.* 5.

Ant. 3. a. Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis; pupilli facti sumus absque patre. *Thren.* 5.

Ant. 4. E. Proptéreà mœstum factum est cor nostrum; ídeò contenebráti

sunt óculi nostri. *Thren.* 5.

Ant. 5. 2. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominaréris nostrî, neque invocarétur nomen tuum super nos. *Is.* 63.

Capitulum. I. Mac. 3.

JEjunavérunt in die illâ; induérunt se cilíciis, & cínerem imposuérunt cápiti suo, & clamavérunt voce magnâ in cœlum.

℟. Tunc Elíachim, Sacerdos Dómini magnus, circuívit omnem Israel, allocutúsque est eos dicens: * Scitóte quóniam exaudiet Dóminus preces vestras, si manentes permanséritis in jejúniis & orationibus in conspectu Dómini. ℣. Sciéntes quia tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia probatiónem, probátio spem; spes autem non confundit: *Scitóte. Glória. *Repetitur* Tunc Elíachim. *usque ad* ℣. Sciéntes. *Judith.* 4. *Rom.* 5.

Hymnus.

ALta nocte sacer quis fragor ínsonat?
Aras, templa faces undè tot ámbiunt?
Inter multíplici lúmine flámmeas
Quæ surgit pyra lámpades?

ULTOR nempè Deus córpora Mártyrum
Condi pulvéreo non pátitur situ,

Dulces exúvias, ...
brium necis,
Sacris pensat hon...
INVENTUM sub a...
te palústribus,
Multâ corpus hum...
na téxerat:
Rursùs detégitur; ...
tegit piis,
Se celáverat imp...
Ut terram férüt ...
lábilem
Fossor, diríguit ...
ligónibus.
Hæsit sacrílegis; ...
perhórruit
Fœdis pútrida v...
SCRUTANS ipsi...
dum benè pé...
Crebro pulsat hu...
bere Póntifex
Vibrat terrífici fu...
minis
Elísum túmuli ...
NOCTI qui rú...
fóciat dies,
Circumfúsus agi...
tat íncolas;
Quâ se lux áperi...
nùs ádvolant
Cantu Templ...
giunt.
ERRAMUS mís...
malè crédulo...
Ludunt mortífe...
imágines;
Da nos, Christe ...
mine plénius
Mentes páscere ...
PATRI máxim...
máxima Fíli...
Amborúmque sa...
ma Flámini,

:sídio prælia súſ-
t,
fúnere, Mártyres.
.men.
:ondit me Dómi-
ie malórum; ℟.
ne in abſcóndi-
nácuh ſui. *Pſ.*

ıgníf. *Ant.* 8. g.
ſt pópulus valdè,
ıt diem illam in
agnâ, & conſtí-
ómnibus annis
ım tértiâ menſis.
'.
ıt infrà, ad Laud.
OMPLET. *Pſalmi*

C. Oriétur in té-
t tua: & ténebræ
ıt ſicut merídies.

'mn. *Doxologia.*
t & Trino Deo
laus, ſummum de-

qui nos ad ſuæ
ocávit glóriæ.
Doxologia dicetur
die ad Hymnos
ıetri.
ınc dimittis. *Ant*
nſurgam cùm sé-
énebris: Dóminus
eſt. *Mich.* 7.
ATUTINUM.
r. Deum qui fecit
ris lucem ſplendé-
' Veníte, adoré-
Cor. 4.

Hymnus.

CORPUS quis lácerum, quis caput æſtimet,
Pluſquàm luſtra decem, poſſe palúſtribus
Immergi ſub aquis, lúrida nec pati
Mœſtæ tela putrédinis.

AT quos ignis, aquâ mobilior, levem
Morſus in páleam conjíciat, Deo
Obſiſtente? tribus quid púeris mali
Fornax íntulit ígnea?

MULTO pòſt, éadem pígnora, tempore,
Ignóto túmulo pérdita, répperit,
Agnovítque videns, & cóluit piâ
Palpans Elígius manu.

QUIN hanc ipſe fidem trádere póſteris
Certus, Templa ſacro ditiâ córpore
Auxit, Relliquias & várias, rei
Teſtes, próvidus ábſtulit.

ET tu prodigii teſtis idóneus,
Audoéne, tuis, Elígii comes,
Scriptis vivis adhuc; vivit & in ſuis
Martyr ſpléndidus ártubus.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini.

Quo, flammas & aquas & túmuli situm
Vincunt, áuspice, Mártyres.
Amen.

Psalmi de Dominicâ in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Deus ómnium, osténde nobis lucem miseratiónum tuárum; immitte timórem tuum in gentes quæ non exquisiérunt te. *Eccli.* 26.

Ant. 8. g. Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum, Civitáti sanctificatiónis tuæ. *Ibid.*

Ant. 1. J. Innova signa: immúta mirabília: glorífica manum & bráchium dextrum. *Eccli.* 26.

℣. Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine? ℟. Memor esto oppróbrii servórum tuórum. *Ps.* 88.

Lectiones de Epist. B. Pauli ad Rom. in Proprio de Tempore. p. 315.

℟. *j.* Ne irascáris, Dómine, & ne memíneris ultrà iniquitátis nostræ: *Ecce, réspice, pópulus tuus omnes nos. ℣. Genus electum, regále Sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis. * Ecce. *Isai.* 64. *I. Petr.* 2.

℟. *ij.* Cívitas Sancti tui facta est desoláta. * Domus sanctificatiónis & glóriæ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem. ℣. Tu es Ch[...] Fílius Dei vivi; Dóm[...] quem íbimus? * D[...] *Isai.* 64. *Matth.* 16.

℟. *iij.* Omnia de[...] bília nostra versa s[...] ruínas. Numquid su[...] continébis te, Dó[...] * Tacébis, & afflíg[...] vehementer? ℣. Q[...] quandò non pópulus [...] autem pópulus Dei [...] non consecúti mis[...] diam, nunc autem [...] córdiam consecúti. [...] cébis. Glória. *Tacéb[...] 64. *I. Petr.* 4.

IN II. NOCTU[...]

Ant. 1. F. Oculi [...] super metuentes eu[...] tector poténtiæ, firm[...] tum virtútis. *Eccli.* [...]

Ant. 7. a. Tégim[...] dóris & umbráculu[...] diáni, deprecátio o[...] nis & adjutórium [...] *Ibid.*

Ant. 5. a. Exalta[...] mam, & illúminans [...] dans sanitátem, & [...] & benedictiónem. *I[...]*

℣. Exaltas me, D[...] de portis mortis, [...] annúntiem omnes la[...] nes tuas in portis fili[...] *Ps.* 9.

Lectiones de bea[...] doeno, p. 316 & 31[...] *tâ tamen desinente a[...] verba*: Anno autem [...] simo.

℟. *iv.* Si non m[...] in tabernáculo tuo

nc leváre pótcris fá-
iam absque mácula.
iasi meridiánus ful-
rget tibi ad véspe-
. Certa bonum cer-
idei, & apprehende
æternam in quâ vo-
s. * Et. *Job.* 11.
6.
. Cùm te consum-
utáveris, oriéris ut
, & * Habébis fidú-
& defossus, secú-
nies. ℣. Nemo mihi
is sit: Ego enim stí-
Dómini Jesu in cór-
o porto. * Habé-
b. 11. *Gal.* 6.
vj. Misériæ, quasi
n quæ præteriérunt,
beris: Requiesces,
erit qui extérreat;
precabuntur fáciem
lúrimi. ℣. Ut justi-
rátiâ [Christi Salva-
ostri] hærédes si-
ecundùm spem, vitæ
. * Deprecabuntur.
* Deprecabùntur.
. *Tit.* 3.
I. NOCTURNO.
1. F. Mansit in spe-
& ecce sermo Dó-
eum: Quid hîc agis?
eg. 19.
4. E. At ille respon-
lo zelátus sum pro
o Deo exercítuum.

2. D. Et ait ei Dó-
: Egrédere & sta in
coram Dómino.

℣. Sic in sancto appárui tibi, Dómine, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Ps.* 62.

Homilia in Evangelium, p. 318 & 319.

℟. *vij.* Hæc dicit Dóminus: In témpore plácito exaudívi te, & in die salútis auxiliátus sum tuî, & servávi te, & * Dedi te in fœdus pópuli, ut díceres his qui sunt in ténebris: Revelámini. ℣. Exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. * Dedi te. *Is.* 49. *I. Tim.* 4.

℟. *viij.* Qui mihi minístrat, me sequátur; &, ubi sum ego, illìc & miníster meus erit. * Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. ℣. Descendit cum illo in fóveam; & non derelíquit illum, donec afferret illi sceptrum & poténtiam. * Si quis. Glória. * Si quis. *Joann.* 12. *Sap.* 10.

Te Deum.

AD LAUDES.

Antiphona 5. a.

DEscendens [Sacerdos magnus] éxtulit manus suas in omnem congregatiónem, dare glóriam Deo à lábiis suis. *Eccli.* 50.

Ant. 6. F. Præcépit ut die ac nocte Dóminum invocárent, quò, sicut semper, & nunc adjuváret eos. *II. Mach.* 12.

Ant. 3. a. Omnibus ítaque cum fletu & jejúniis per tríduum contínuum prostrátis, hortátus est eos ut se præparárent. *II. Mach.* 13.

Ant. 6. F. Volens osténdere.

Canticum. Eccli. 50.

SAcerdos magnus qui in diébus suis corroborávit Templum, * & ingressum domûs & átrii amplificávit.

Quasi sol refulgens, * sic ille effulsit in templo Dei.

In ascensu altáris sancti glóriam dedit, * sanctitátis amictum.

Porrexit manum suam in libatióne, * & libávit de sánguine uvæ.

Effúdit in fundamento altáris odórem divínum, * excelso Príncipi.

Tunc exclamavérunt fílii Aaron, * & tubis ductílibus sonuérunt;

Et audítum fecérunt vocem magnam, * in memóriam coram Deo.

Tunc omnis pópulus simùl, * cecidérunt in fáciem super terram,

Adoráre Dóminum Deum suum, * & dare preces omnipotenti Deo.

Et amplificavérunt psallentes in vócibus suis, * & in magnâ domo audítus est sonus suavitátis plenus.

Et rogávit pópulus Dóminum, usque dùm [...]ctus est honor Dómi[...] munus suum perfecé[...]

Glória Patri.

Ant. Volens ost[...] virtútem Dei, qui [...] fecit in terrâ, & se[...] biscum secundùm [...] córdiam suam. *Eccli*[...]

Ant. 7. a. Etiamsi [...]derit me Dóminu[...] ipso sperábo, & i[...] Salvátor meus. *Job.*

Capitulum. Eccli.

COnfitébor nómi[...] Dómine, quón[...] jútor & protector fa[...] mihi, & liberasti [...] meum à perditióne.

Hymnus.

O Nox, ô rádiar[...]
nebris jubar[...]
Quem tot vota [...]
éxere Mártyre[...]
Tantam funéreo[...]
lóngiùs
Lucem sit pudor[...]
PORTENTUM pópu[...]
me stupéntibu[...]
Pulchrum corpus [...]
crúdaque vúln[...]
Quæ nec vermis ec[...]
violáverit
Ævi lenta rapá[...]
PLEBI busta pat[...]
sacra pígnora[...]
Palpat, qui méruit [...]
Póntifex;
Tristes Martyrii [...]
perit notas,
Tot fletu rigat [...]
TACTUS Virgín[...]
sit & óscula;

Stillans purpúreis vulnéribus cruor
Per castas iterùm Pontíficis manus
Sese fundit & ímmolat.
URNAM, sancte, tui córporis hóspitam
Struxit píetas Præsulis ártifex:
Hinc aurum rútilat, spléndidus hinc lapis
Telis fulgurat ígneis.
POMPAM tempus erit, cùm tibi nóbilem
Princeps Borbónii sanguinis ínstruet:
Pompæ festa dies ritè dicábitur
Sæclis æqua perénnibus.
PATRI máxima laus, máxima Filio,
Ambórumque sacro máxima Flámini,
Quo, flammas, & aquas, & túmuli situm
Vincunt, áuspice, Mártyres.
Amen.

℣. Lux orta est justo.
℟. Et rectis corde lætitia.
Ps. 96.

Ad Benedictus. Ant. 6. F. Omnis cívitas exultávit: nova lux oriri visa est: gáudium & honor apud omnes; in tantùm, ut plures altérius gentis eórum religióni & cæremóniis jungerentur. Esth. 8.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, Sanctórum tuórum custos mirábilis, qui ad devótam hódiè sancti Pontíficis Elígii instántiam, beáti Mártyris tui Quintíni corpus revelasti; concéde, quæsumus, ut qui pretiósæ hujus Inventiónis memóriam solémniter celebrámus, ambórum méritis & précibus, perpétuam apud te grátiam inveníre mereámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant 5. a. Descendens.

CANON.

Ex sermóne sancti Leónis, Papæ.

In Oct. SS. Apostolorum Petri & Pauli.

PUdet dícere, sed necesse est non tacére: plùs honóris impénditur dæmóniis, quàm Apóstolis. Majórem óbtinent insána spectácula frequéntiam, quàm sancta Martyria. Quis hanc urbem reformávit salúti? quis à captivitáte éruit? quis à cæde defendit? Ludus Circénsium, an cura Sanctórum? Horum útiquè précibus divínæ censúræ flexa senténtia est; ut qui merebámur iram, servarémur ad véniam. Ne ergò ingratórum nota vobis, dilectíssimi, possit ascríbi. Tu autem.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Præcépit.

Capitulum. I. Cor. 15.

CAro & ſanguis regnum Dei non poſſidébunt : neque corrúptio incorruptélam poſſidébit.

℟. *br.* In Deo ſperávit cor meum. * Allelúia, all. In Deo. ℣. Et reflóruit caro mea. * Allelúia, allel. Glória. ℟. In Deo.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me; ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 27.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Omnibus.

Capitulum. Rom. 8.

SI quis ſpíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus : ſi autem Chriſtus in vobis eſt, Spíritus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra.

℟. *br.* Omnia oſſa mea dicent : * Allelúia, allel. Omnia. ℣. Dómine, quis símilis tibi? * Allelúia, all. Glória. ℟. Omnia.

℣. Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, ℟. Egénum & páuperem à diripiéntibus eum. *Pſalm.* 34.

AD NONAM.

Ant. 7. a. Etiamſi.

Capitulum. Rom. 8.

SI ſecundùm carnem vixéritis, moriémini; ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis.

℟. *br.* Bénedic,
mea, Dómino. * Al
allel. Bénedic. ℣. (
dimit de intéritu
tuam. * Allel. all. (
℟. Bénedic.

℣. Qui replet in
deſidérium tuum; ℟
novábitur, ut áquil
ventus tua. *Pſ.* 102.

AD II. VESPER

Antiphona 1.

ECce non eſt abb
manus Dómini,
váre néqueat; neq
graváta auris ejus,
exáudiat. *Iſ.* 59.

Ant. 2. D. Erumpe
manè lumen tuum,
tas tua cítiùs oriét
58.

Ant. 3. a. Anteíl
ciem tuam juſtítia t
glória Dómini cólli
Iſ. 58.

Ant. 5. a. Dómir
plébit ſplendóribu
mam tuam, & oſſa
berábit. *Ibid.*

Ant. 8. g. Ecce
vincens ſciéntiam n
in mánibus abſcon
cem, & præcipit ei
sùs advéniat. *Job.* 3
Capitulum. Joann

QUi benè agit, v
lucem, ut mani
tur ópera ejus, quia
ſunt facta.

Hymn. Altâ noct
I. Veſperas.

℣. Quantas oſtendiſ
tribulatiónes multas

: de abyssis terræ
uxisti me, Dó-
70.
gnif. *Ant.* 3. E.
in nobis est do-
per multos grá-
ır Deo; spero
d usque in finem
s, quòd glória
vestra sumus, sicut & vos
nostra. *II. Cor.* 1.

Oratio, ut suprà, ad Laudes.

Extra chorum, Comm. S. Genovefæ & S. Titi, ut notatur p. 319. *Propr. de Tempore.*

DIE VI.

EPIPHANIA DOMINI.

x I. Classis, seu Annuale majus.

in Proprio de Tempore, additis sequentibus.

MPLETORIUM.
a. Béthlehem, ex
tur qui sit Domi-
srael, & egressus
nítio, à diébus
s. *Mich.* 5.
nc dimittis. *Ant.*
mináre, Jerúsa-
nia venit lumen
c glória Dómini
orta est. *Is.* 60.
omnia usque ad
ut habentur in
Temp. usque ad

IE XIV.
In Festo
TI HILARII,
iensis Episcopi
lesiæ Doctoris.
Duplex.
de Communi SS.
n, p. xxxiv. *exce-*
equuntur.

Pridiè ad Vesp. Comm. S. Remigii, Episc. Ant. Ipsum. ℣. Elégit. *Oratio, ut infrà, ad Laudes.*

Deindè, Comm. S. Felicis, Nolani, Presb. ut habetur, pag. 363.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

Ant. 1. g. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te ut evellas, & déstruas, & disperdas, & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam; ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem; & bellá-

Lectio iij. §. 3.

Audis: Ego & Pater unum sumus: Quid discindis & distrahis Filium à Patre? Unum sunt: scílicet is qui est, nihil habens quod non sit étiam in eo à quo est. Cùm audis Filium dicentem: Ego & Pater unum sumus, persónis rem accómmoda, gignenti & génito professiónis suæ permitte senténtiam. * Sint unum, ut sunt, qui génuit & qui génitus est. Cur natúram exclúdis? cur veritátem intérimis? Audis: Pater in me, & ego in Patre: & hoc de Patre & Filio, Filii ópera testantur. Non corpus per intelligéntiam nostram córpori immíttimus, neque ut aquam vino infúndimus: sed eamdem in utróque & virtútis similitúdinem & deitátis plenitúdinem confitémur. Omnia enim Filius accépit à Patre, & est Dei forma, & imágo substántiæ ejus.

De S. Felice, Nolano.

Lectio ix.

Felix, Présbyter Noláus, à Máximo Epíscopo, qui declinandæ persecutiónis causâ, juxta Dómini præceptum, secésserat, pascendi gregis curam ad tempus accépit. Quo múnere dum fúngitur, ab iis qui Pontíficem quærébant, conjícitur in cárcerem: sed, ab Angelo edúctus, Máximum in monte latitantem adit, exánimem penè & humi jacentem érigit, uvâ divínitùs repertâ refocillat, revectúmque húmeris commendat ánui, quæ sola ex Præsulis famulítio supérerat. Felix domum reversus, in ea látuit donec pax Ecclésiæ redderétur. Exortâ rursùs persecutióne, ab iis étiam qui eum quærébant ad necem, concionantémque audiébant & alloquebantur, agnosci non pótuit; atque inter dírutos paríetes per angustum ingressus est áditum, quem repentè ex rúdere córruens agger præclúsit; & aránea sic telis obtexit, ut némini recentis látebræ suspício relícta sit. In siccâ deindè cisternâ sex menses delitescentem Christus, ministério cujusdam mulíeris, mirabíliter pavit. Amplíssima sua prædia fisco addícta, rédditâ Ecclésiæ pace, paupertátis amóre repétere nóluit. Oblátum sibi post Máximi mortem Episcopátum constanter recusávit: tandémque virtútibus insignis migrávit in cœlum. Ejus sepulcrum crebris nobilitátum est miráculis. ¶ Insuper & hisce diébus Natalem beáti Remígii Pontíficis Remensis, Ecclésia célebrat, & nos memóriam ejus ideò recólimus, quia ille Laudúni natus, & san-

uintíni mérita ac
ila apprímè edoctus,
ptam à se beáti Már-
generatiónem Clodo-
iagno, suo & Regi
ophyto, inspirávit.
& nos Herimundi
in Remensi agro,
us forsan Clodovéi
céntiâ donávit: cu-
dem beneficii Ecclé-
stra non ímmemor
iiam sub invocatióne
Præsulis Basílicæ Re-
nè contíguam à mul-
rò séculis erexit.

Oratio.

sit nobis, Dómine,
iti Pontíficis Hilárii
solémnitas: ut, sicut
bstantiális tibi Verbi
per universas Gállias
it illæsam, ita nos
tercessióne in eâdem
ibiles permanére va-
s; Per eumdem.

Comm. S. Remigii,
acerdótes. ℣. Véri-
xxxv.

Oratio.

is, qui beátum Remí-
um Pontíficem, grá-
e ad Francórum sa-
miniſtrum, selegisti;
le, quæsumus, ut
nórum suórum vó-
os esse partícipes in
, misericórdiæ tuæ
nobis apprecétur in
, Per Christum.

Comm. S. Felicis,
. Apprehende vitam
m in qua vocátus es,
confessus bonam confessió-
nem coram multis téstibus.
I. Tim. 6.

℣. Propter verba labió-
rum tuórum, Dómine, ℟.
Ego custodívi vias duras.
Ps. 16.

Oratio.

EXcita in Ecclésia tua, Dómine, Christiánæ spíritum paupertátis, quem sanctus Présbyter Felix, tui nóminis Conféssor, religiósè cóluit; ut, ejus intercedéntibus méritis, promissa paupéribus spíritu præmia felíciter consequámur; Per.

Comm. Virginis Deiparæ.

VESPERÆ *de sequenti.*

DIE XV.

In Festo

SANCTI JOSEPH,

Sponsi B. M. Virginis.

Duplex majus,

Seu III. Classis.

AD I. VESPERAS.

Psalmi de Feriâ.

Antiphona 3. a.

JAcob génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus qui vocátur Christus. *Matth.* 1.

Ant. 2. D. Oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus. *Eccli.* 11.

Ant. 8. g. Benedictiónes confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum. *Gen.* 49.

Ant. 7. d. Sapiéntia probatiónem indúcet super illum, donec tentet eum, & credat ánimæ illíus. *Eccli.* 4.

Ant. 5. a. Lætificábit illum, & denudábit absconsa sua illi, & thesaurizábit super illum sciéntiam, & intelléctum justítiæ. *Eccli.* 4.

Capitulum. Eccli. 27.

SI sequáris justítiam, apprehendes illam: & índues quasi podérem honóris, & inhabitábis cum ea, & próteget te in sempitérnum.

Hymnus.

REGUM progénies, Isácidum decus,
Festo te célebrent cármine cónjuges;
Certatímque ferant cándida vírgines
Sponso lília vírgini.
TU Josèphe, novi lux nova fœderis,
Tu custos sóciæ Vírginis ínteger:
Tu sanctæ thálamo cónjugis ábstinens,
Christi díceris & pater.
ALTO Progéniem quàm benè créditam
Servas consílio depósitum Dei!
Tecum pervígiles Cœlítuum Pater
Curas júraque dívidit.
ARTUS inválidum tu púerum foves,
Infantíque Deo pábula súfficis;
Et formáta Dei, te sine, de tuis
Crescunt membra labóribus.
SINT qui mille tubis úndique pérsonent,
Adventasse Deum qui pópulos regat;
Tu commissa tibi non violábili
Velas sacra siléntio.
SIT laus summa Patri, summaque Fílio:
Sit par, alme, tibi, glória, Spíritus,
Qui fœcunda facis víscera Vírginis,
Illábens útero Deus.
Amen.

℣. Super salutáre tuum, Dómine, ℟. Exultábit veheménter. *Ps.* 20.

Ad Magnif. *Ant.* 1. J. Dixit Rex ad Joseph: Numquid sapientiórem & consímilem tuî inveníre pótero? Tu eris super domum meam. *Gen.* 41.

Oratio, infrà, ad Laudes.

Commemor. S. Hilarii.

Ant. Qui docti. ℣. Ignítum, *p.* xlij. *Oratio.* Profit. *suprà, p.* 533.

Deindè S. Mauri, Abb.

Ant. Egrédere. ℣. Potens, *pag.* lij. *Oratio*, Da nobis, *p.* lviij.

AD MATUTINUM.

Invitat. Jesum paréntibus súbditum, * Veníte, adorémus. *Luc.* 2.

Hymnus.

TE, Joseph, célebrent ágmina cœlitum:
Te cuncti résonent Christiadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es inclytæ
Casto fœdere Vírgini.
Almo cùm túmidam gérmine cónjugem
Admirans, dúbio tángeris ánxius;
Afflatu súperi Fláminis Angelus
Conceptum púerum docet.
Infantem Dóminum tollis ad éxteras
Ægypti prófugum, sollícitus, plagas:
Amissum Sólymis quæris & ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.
Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, súperis par, frúeris Deo,
Mirâ sorte beátior.
Nobis, summa Trias, parce precántibus:
Da Joseph méritis sídera scándere;
Ut tandèm líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Cùm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. *Matth.* 1.

Ant. 2. D. Joseph vir ejus, cùm esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Hæc Joseph cogitante, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis ei. *Matth.* 1.

℣. Non dabit in ætérnum Dóminus, ℟. Fluctuatiónem justo. *Ps.* 54.

Lect. de Script. occurr.

℟. *j.* Angelus appáruit dicens: Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: * Quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. ℣. Ecce Virgo páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. * Quod. *Matth.* 1. *Is.* 7.

℟. *ij.* Páriet María Fílium; & * Vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Accipe púerum istum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercédem tuam. * Vocábis. *Matth.* 1. *Exod.* 2.

℟. *iij.* Exurgens Joseph à somno, * Fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem suam. ℣. Mens justi meditábitur obediéntiam. * Fecit. Glória Patri. * Fecit. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Exiit edíctum à Cæsare, ut describerétur universus orbis: & ibant omnes, ut profiterentur singuli in suam civitátem. *Luc.* 2.

Ant. 5. a. Ascendit Joseph in civitátem David, eo quòd esset de domo David; ut profiterétur cum Maríâ desponsátâ sibi uxóre prægnante. *Luc.* 2.

Ant. 6. F. Cùm essent ibì, péperit María Filium suum primogénitum, & reclinávit eum in præsépio. *Luc.* 2.

℣. Lætificábis eum in gáudio, ℟. Cum vultu tuo, Dómine. *Ps.* 20.

Sermo sancti Bernardi, Abbátis.

Hom. 2. *super* Miss. §. 16.

Lectio iv.

QUis & qualis homo fúerit iste Joseph, cónjice ex appellatióne quâ, licèt dispensatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus & créditus sit. Simul & memento magni illíus quondàm Patriarchæ vénditi in Ægypto: & scito ipsíus istum non solùm vocábulum fuisse sortítum, sed & castimóniam adeptum, innocéntiam assecútum & grátiam.

℟. iv. Pastóres venérunt festinantes; & * Invenérunt Maríam, & Joseph, & Infantem pósitum ... sépio. ℣. Sapiénti benedictos benedic Invenérunt. *Luc.* 2. 24.

Lectio v.

SIquidèm ille Josep... ternâ ex invídiâ ... tus & ductus in Ægyp... Christi venditiónem ... gurávit: iste Joseph ... diánam invídiam fug... Christum in Ægyptum ... távit. Ille dómino su... dem servans, dómina ... luit commiscéri: iste ... minam suam, Dómini ... matrem, Vírginem ... scens, & ipse cóntin... fidéliter custodívit. Illi ... ta est intelligéntia in ... stériis somniórum: isti ... tum est cónscium fieri ... que partícipem cœlésti... sacramentórum.

℟. v. Angelus Dómi... appáruit in somnis Joseph ... dicens: * Surge, & acci... púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum; fu... túrum est enim ut Heródes quærat púerum ad perdendum eum. ℣. Dirigi... tur dolus in manu Regis; & occídet plúrimos; & contra Príncipem príncipum consúrget. * Surge. *Matth.* 2. *Dan.* 8.

Lectio vj.

ILle Joseph fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum è cœlo servandum accépi...

toti mundo.
m quin bonus
no fúerit iste
nater despon-
tóris: fidélis,
is & prudens,
uit Dóminus
látium, suæ
um; solum
rris, magni
jutórem sibi

nsurgens Jo-
púerum &
nocte, * Et
Egyptum; &
ad óbitum
it illi Deus:
Ægyptum:
tecum illûc,
dúcam te re-
Et secessit.
† Secessit.
. 46.
CTURNO.
Defuncto He-
s appáruit in
, dicens: Sur-
púerum &
Matth. 2.
Vade in ter-
defuncti sunt
erébant áni-
Matth. 2.
Consurgens
t púerum &
& venit in
Matth. 2.
ejus in corde
non supplan-
us ejus. *Ps.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. cap. 1.

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequàm conveníreut, inventa est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De Nuptiis & Concupiscentia, libr. 1. §. 12.

Non falláciter ab Angelo dictum est ad Joseph: Noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. Conjux vocátur ex prima fide desponsatiónis, quam concúbitu nec cognóverat, nec fúerat cognitúrus: nec períerat, nec mendax mánserat cónjugis appellátio, ubi nec fúerat, nec futúra erat carnis ulla commíxtio. Erat quippe illa virgo, ídeò & sánctiùs & mirabíliùs jucunda suo viro, quia étiam fœcunda sine viro, prole dispar, fide compar.

℟. vij. Aúdiens Joseph quòd Archeláüs regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illò ire: * Et admónitus in somnis secessit in partes Galilææ. ℣. Dóminus erat cum illo, & ómnia ópera ejus dirigébat. * Et. *Matth.* 2. *Gen.* 39.

Lectio viij.

PRopter quod fidéle conjúgium Parentes Christi vocári ambo meruérunt, & non solùm illa mater, verùm étiam ille pater ejus, sicut conjux matris ejus, utrumque mente, non carne. Sive tamen ille pater solâ mente, sive illa mater & carne, parentes tamen ambo humilitátis ejus, non sublimitátis; infirmitátis, non Divinitátis. Neque enim mentítur Evangélium, ubi légitur: Et erant pater ejus & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo; &, álio loco: Et ibant parentes ejus per omnes annos in Jerúsalem.

℟. *viij.* Véniens Joseph * Habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur. ℣. Cùm requíreret Dóminum, direxit eum in ómnibus. * Habitávit. Glória Patri. * Habitávit. *Matth.* 2. *II. Paral.* 26.

De S. Mauro.

Lectio ix.

MAurus Diáconus, qui jam à multis séculis, ut ex libro miraculórum sancti Benedicti constat, is créditus est, quem jussu ejusdem patris Benedicti super aquas cucurrisse, ut púerum Plácidum eríperet, narrat in Diálogis beátus Gregórius. Cùm in venisset, Glanno monastérium in vénsium solo ad sub título Salvató struxit. Cœnóbiu Theodebertus, A rum Rex, ejúsque Theodevaldus, tùn rius primus, multi locupletârunt. Cù Maurus annis plúri nachos ibi sanctís xisset, suffecto i suum Bertulfo, ábi minum, & in ea è Basílicis quæ sanc ni dicebátur, sepul austrálem altáris Post translatiónes tandem in Ecclé Germáni à Pratis a tétiam sancti Ma quiæ requiescunt tur.

Te Deum.

AD LAU

Antiphona. 1

IBant parentes omnes annos in lem, in die soler chæ. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. As bus illis, remansit sus in Jerúsalem, cognovérunt pare *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Vené diéi, & non inve regressi sunt in Je &, post tríduum, in illum in templo. *I*

Ant. 8. g. Dixit

Canticum. Sapient. 8.
Ntrans in domum meam, * conquiescam cum (sapientia).
Non enim habet amaritudinem * conversátio illius.
Nec tædium convictus ejus, * sed lætitiam & gaudium.
Hæc cógitans apud me & commémorans in corde meo, * quóniam immortálitas est in cognatióne sapiéntiæ.
Et in amicítia illíus delectátio bona, * & in opéribus mánuum illius honestas sine defectióne;
Et in certámine loquélæ illíus sapiéntia, * & præclaritas in communicatióne sermónum ipsíus.
Circuíbam quærens * ut mihi illam assúmerem.
Glória Patri.
Ant. Dixit mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus & ego dolentes quærebámus te. *Luc.* 2.
Ant. 5. a. Descendit Jesus cum eis, & venit Názareth, & erat súbditus illis, *Luc.* 2.

Capitulum. Tob. 10.

CŒpit contristári nimis ipse & uxor ejus cum eo, & cœpérunt ambo simul flere eo quòd mínimè reverterétur filius eórum ad eos.

Hymnus.

MATRIS intactæ veneránde conjux,
Testis & custos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere sponsam?

ANXIUM cœlo tibi missus Ales
Firmat; hinc Virgo tibi visa major:
Mente sedátâ, modò nascitúrum
Numen adóras.

VIX puer natus: redit ecce præpes
Núntius: Patri, Fuge, dixit; Infans
Quæritur: Matrem Puerúmque tutas
Transfer in oras.

TU nihil contrà; per opáca noctis
Prótinus Matrem Puerúmque transfers:
Dírigit gressus aperítque calles,
Dum silet, Infans.

ORA mox solvet; Sólymam per urbem
Quem dolens quæres, comitante Matre,
Hunc Senes inter, Púerum stupébis
Mira loquentem.

NOSTRA te summum célebrent Parentem
Ora, te summo Génitum Parente;
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. Ps. 34.

Ad Bened. *Ant.* 4. D. Argentum & aurum nullíus concupívi; quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. *Act.* 20.

Oratio.

CUstódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joseph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini Matri custódem providisti; Per eumdem.

Pro Comm. S. Mauri, Abbatis. Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. *p.* lvij & lviij. *Oratio,* Da nobis, *p.* lviij.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ibant.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Ascendéntibus.

Capitulum. Deut. 16.

APparébit omne masculinum tuum in conspectu Dómini Dei tui, in loco quem elégerit, in solemnitáte Azymórum.

℟. *br.* Vota mea Dómino reddam * In conspectu omnis pópuli ejus, ℣. In átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúsalem. * In conspectu. Glória. ℟. Vota. *Ps.* 115.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion, ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúsalem. *Ps.* 64.

AD SEXT

Ant. 2. D. Ve

Capitulum. Sa

SApiéntia vidét qui díligunt ea venítur ab his qui illam.

℟. *br.* Exquisív num, * Et exaudi ℣. Et ex ómnibus tiónibus meis erí * Et exaudívit me. ℟. Exquisívi. *Ps.* ℣. Non derel ℟. Quærentes te mine. *Ps.* 9.

AD NON

Ant. 5. a. Desc

Capitulum. Sa

IMmortálitas est gnatióne sapiént amicítia illíus d bona, & in opéri nuum illíus hone defectióne.

℟. *br.* Glória & * In domo ejus, ℣ stítia ejus manet lum séculi. * In. G tri. * Glória. *Ps.* ℣. Magna est gló ℟. In salutári tu mine. *Ps.* 20.

AD II. VESPE

Antiph. 1.

FIdélis servus & quem constítui nus super famíliam *Matth.* 24.

Ant. 3. a. Amen bis: Super ómnia b constítuet eum. *M*

Ant. 6. F. Qui c

lorificábitur.

Lætificábis
ɔ cum vultu

)abis eum in
ı, in séculum

Sap. 10.
ıstum dedu-
s rectas, &
gnum Dei,&
ıtiam sanctó-
ıvit illum in
complévit la-

m.*ad I. Vesp.*
it eum dómi-
æ, ℟. Et prín-
possessiónis

: *Ant.* 1. J.
m coram Dó-
: ministrábat
ɔósitus ómni-
ɔat créditam
& universa
dita fúerant.

Fursei. Ant.
Potens. *p.* iij.
:ujus, *p.* 542.
Marcelli,
ssoris Christi.
confitébitur
nínibus, con-
ɔ eum coram
i in cœlis est.

s mihi adjú-
go despíciam
s. *Ps.* 117.
, pro, *p.* 543.

DIE XVI.

In festo
S. FURSEI, ABBATIS.

Semiduplex.

Omnia de Com. SS. Abb. exceptis quæ sequuntur.

Lectio j. de Script. occurr. de tribus una.

Lectio ij.

FUrséus, in Hibérnia régio génere natus, cùm & in pietáte & in sacris lítteris multùm profecisset, valerétque dicendo plúrimùm, venit in ínsulam quidam Hibérniæ vicínam, ibíque monastérium ædificávit: sed, inimicórum invídiæ cedens, venit in Angliam orientálem, ubi álterum extruxit monastérium, cui Foïllánum fratrem præfécit; ipse verò in erémum ad Ultánum álterum fratrem secessit. Cùm ibì jam annum se duríssimis pœniténtiæ labóribus dedisset, vexántibus ea loca bárbaris, tránsiit in Gálliam, Romam petitúrus. Cùm per Pontívum iter habéret, Ducis Haïmónis fílium ad vitam revocávit; undè brevì in notítiam Erchinoaldo palátii præfecto venit, per quem ei non lícuit Romam pérgere. Hujus ópibus adjútus Latiniáci, quod oppídulum est ad Mátronam, tértium monastérium pósuit, quod brevì discípulis

plúrimis & piissimis replevit. Vóluit pósteà eas Ecclésias, quibus olim verbum Dei impertiverat, fratrésque suos Ultánum & Foillánum revísere. Eo consilio cùm in quemdam Pontivi vicum ad Altéiam flúvium pervenísset, Macérias nómine, mortalitátem éxuit anno sexcentésimo & quinquagésimo. Mórtui corpus Erchinoaldus Perónam deferendum curávit, ubi post septem & trigínta dies sepultum est. Quadriénnio pòst à sanctíssimis Epíscopis Elígio Noviomensi & Autberto Cameracensi repertum est incorruptum, & in thecam repósitum, ac multò pòst coram sancto Ludovíco, Francórum Rege, tribúsque Epíscopis in elegantióri theca recónditum.

De S. Marcello.

Lectio iij.

Marcellus, Présbyter Románus, cùm, ob persecutiónis acerbitátem, triénnio vacásset Romána sedes, Marcellíno suffectus, omnem óperam in eo potíssimùm pósuit, ut quidquid delíctum erat, emendarétur, & in prístinum nitórem grex suus restituerétur. Hinc sanctus Dámasus, in epitáphio ejus memóriæ pósito, eum vocat doctórem verídicum, & ejus méritum indè commendat, quòd d... Ecclesiásticæ erga... tes vindex acerri... eos peccáta deflér... corde, & pœniténti... ta Cánones legítim... ágere, invíctâ co... volúerit. Quæ res... tórum ódia conflávi... ut solúto omni paci... re lites, sedítio, fu... des dénique hinc ort... ípseque Póntifex in e... abíre jussus sit, quasi... turbárum illárum au... quas quidam Christi... post negátum in pace... stum ùt in Ecclésiam... pœniténtiâ reciperéntur... críminis cúmulum exc... verat. Expléto in Pont... cátu anno uno, ménsi... septem & diébus vigin... Conféssor óbiit, & in c... metério Priscíllæ, viâ Sa... riâ, sepúltus est, anno d... mo supra trecentésimum.

Oratio.

Deus, cujus míne... beátus Furséus Abb... multíplici glóriâ sanct... conversatiónis emícuit... præsta, quæsumus, sic... ejus, mérita venerári, ... ejúsdem valeámus sub... vári suffrágiis; Per.

Commem. S. Marcelli...

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne, & in conspectu astántium...

factus es mihi
cli. 51.
minùs consum-
ne in terra; ℟.
non derelíqui
a. *Ps*. 118.
ratio.
o cujus nómine
Marcellus Pón-
nfessor tuus tri-
& angústias in-
stínuit; da nobis
o magis elígere
c século, quàm
peccáti habére
m; Per.
e Virgine Dei-
Proprio de Tem-
306.
PER. *à Capitulo*
Comm. præce-
idè S. Sulpitii,
Ipsum. ℣. Elé-
Oratio. Exau-
xiij. *Ultimò de*
i-parâ. p. 308.
XVII.
Festo
ANTONII,
bbatis.
iduplex.
e Communi SS.
pag. lj. *exceptis*
ur.
is, cujus. *infrà*.
ctio ij.
s, nóbilis Æ-
s, cùm circa
atis vigésimum
cclésiam, ex E-
udiisset: Si vis
se, vade, ven-
uæ habes, & da
nt. *Pars Hiem*.

paupéribus; tanquàm ea si-
bi dicta essent, amplíssima
quæ habébat prædia par-
títus est inter vicános; to-
tiúsque vénditæ supelléctī-
lis prétium paupéribus ero-
gávit: ac primùm secessit
haud procul à vico suo ubi,
rebus ómnibus abdicátis,
non déstitit ex labóris emo-
lumento assuétis eleemósy-
nis paúperes fovére, non
áliud sibi servans ad vi-
ctum, quàm undè panem
émeret, quo non ante solis
occásum vescebátur, adhí-
bito tantùm sale ad condi-
mentum, & aquâ ad sitim
temperandam. Arctióris
posthàc solitúdinis desidé-
rio, in monumento occlú-
sus remansit, familiári cuí-
dam mandans, ut panem
sibi, statútis diébus, affer-
ret. Anno ætátis trigésimo
quinto erémum pétiit; un-
dè post annos propè vigin-
ti, Spíritus sancti impulsu
éxiit, ut cœnobítas mode-
rarétur. Tantam sibi vene-
ratiónem conciliávit, ut ab
ipsis gentílibus Homo Dei
nuncuparétur. Magnum A-
thanásium ab Ariánis penè
oppressum, crebrò invísit:
ejus grátiâ ad Constantí-
num non semel scripsit.
Ab hæreticórum congressu
semper abhórruit. Ariános,
ejus auctoritáte se tuentes,
público sermóne damnávit.
Dæmones quorum con-
flíctibus jam indè ab adole-

ſcéntia frequenter laceſſítus fúerat, vicit ſemper ac fugávit : & docens quibus armis illi ſuperarentur : Mihi crédite, dicébat, fratres ; pertimeſcit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, miſericórdiam & humilitátem, máximè verò ardéntem amórem in Chriſtum, cujus único ſanctíſſimæ Crucis ſigno debilitátus aúfugit. Morti próximus inter ália mónita, hæc frátribus inculcávit: Cuſtodienda eſt pia fides in Chriſtum, & Patrum ſervanda tradítio. Paulum Anachoretárum primum, quem ſenex adíerat, cum pſalmis ſepelívit. Vixit annos quinque ſupra centum. Scripſit Ægyptiacè ſeptem Epíſtolas, quæ in Græcam linguam tranſlátæ ſunt.

De S. Sulpitio.

Lectio iij.

SUlpítius, à púero pietáti déditus, cùm Eccléſiis & Monaſtériis conſtruendis, & miſericórdiæ opéribus eſſet intentus, ab Auſtregíſilo Bituricenſi Epíſcopo ad Diaconátum promótus eſt, ut in Eccléſia offícium docendi exercéret. Présbyter factus, à Clotário ſecundo poſtulátus eſt ut in ejus caſtris Abbátis offício fungerétur ; Regémque ipſum graviſſimo morbo laborantem, ſeptem diérum

oratióne & je reſtituit. Aui ceſſor datus, lis partes imp sánas ſæpè Sy dùm étiam Pr lebrávit. Jud Biturígibus d Chriſti fiden baptizávit. C ſiam noctu, sâ, veníret, débat quàm brum íntegr Indicto tríd ſuis précibu Dagoberto, sólitum quod cenſi imposú ret. Sedit in menſi, ſub ſcopo. Coad ſenectúte, ex gis, Volfole vit : túncque dit levandis paupéribus. diérum quiév die décimâ ſ rii, circa annu mum quadra tum ; & in u ſepultus eſt.

Ad Laudi
Quid tu, r
Communi, p

Or

DEus, cu rìs ſona intùs move tus Antónius

ıia relíquit : da
'angélicæ perfe-
ingressis sic cúr-
ıvíum æternæ fe-
ɔrehendant : Per.
ı. S. Sulpitii,
. Sacerdótes. ℣.
ag. xxxij. *Orat.*
ıg. xxxiij. *deindè*
B. Virg. Deip.
de sequenti;
præcedentis.
: XVIII.
n Festo
IFICATUS
EDRÆ S. PETRI,
iochiæ primùm,
Romæ sedit.
ıajus, seu III.
Classis.
ni de Feria.
IN I. VESPERIS,
e de Communi
if. pag. xxv.
m. I. Paral. 11.
dixit Dóminus
tuus : Tu pasces
meum Israel, &
nceps super eum.
Hymnus.
ıs potestas! Pe-
quis terris ho-
!
Christus ipse con-
: sua :
ligábis, quidquid
lves solo,
igábit, solvet &
Deus.
robáto cordis af-
ı, suum
ıprémus crédidit
gregem :

Serva, tuére; pa ce nos,
Pastor bone :
Illíus & nos, Petre, pars
gregis sumus.
PATRI suprémo sit supréma glória;
Tibíque laudes totus orbis
cóncinat,
Æterne Fili, splendor æterni Patris;
Compar sit almo laus decúsque Flámini.
Amen.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere Jacob hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Magníf. *Ant.* 1. J. Salvábo gregem meum, & non erit ultrà in rapínam: ego autem Dóminus ero eis in Deum, & servus meus princeps in médio eórum: ego Dóminus locútus sum. *Ezech.* 34.

Oratio, Deus, *infrà ad Laudes, pag.* 550.

Commem. S. Antonii.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum super petram ædificantem Ecclésiam suam, * Veníte, adorémus. *Matth.* 16.

Hymnus. Qualis potestas, *ut in I. Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. g. Fáciam eos in gentem unam in terra: & Pastor unus erit ómnium eórum. *Ezech.* 37.

Ant. 1. G. Præparábitur in misericórdia sólium: & sedébit super illud in veritá-

te in tabernáculo David. *Is.* 16.

Ant. 4. d. Státuam eum in domo mea & in regno meo usque in sempitcrnum: & thronus ejus erit firmíssimus in perpétuum. *I. Paral.* 17.

℣. Ponam in séculum séculi semen ejus, ℟. Et thronum ejus sicut dies cœli. *Ps.* 88.

Lectiones de Script. occurr.

℟. *j.* Vocábo servum meum, & potestátem dabo in manu ejus: & * Dabo clavem domûs David super húmerum ejus: & aperiet, & non erit qui claudat; & claudet, & non erit qui apériat. ℣. Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet clavem David; qui áperit, & nemo claudit; claudit, & nemo áperit. * Dabo. *Is.* 22. *Apoc.* 3.

℟. *ij.* Oculi tui vidébunt tabernáculum * Quod nequáquàm transferri póterit: nec auferentur clavi ejus, & omnes funiculi ejus non rumpentur. ℣ Talem habémus Pontíficem qui minister est tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo. * Quod. *Is.* 33. *Hebr.* 8.

℟. *iij.* Erit quasi pater habitántibus Jerúsalem, & dómui Juda; & figam illum paxillum in loco fidéli, *Et † Erit in sólium dómui Patris ejus. ℣. ei sedére mecum in t meo. * Et erit. Gló Erit. *Is.* 22. *Apoc.*

IN II. NOCTUR

Ant. 8. c. Specula dedi te dómui Isra aúdies de ore meo ve & annuntiábis eis e *Ezech.* 3.

Ant. 3. a. Spíritus qui est in te, & verb quæ pósui in ore tuc recédent de ore tuo ore séminis tui ámo que in sempiternum.

Ant. 2. D. Tu jud domum meam, & dies átria mea, Sa magne. *Zach.* 3.

℣. Véritas mea & ricórdia mea cum ips Et in nómine meo ex tur cornu ejus. *Ps.* 8

Ex Epístola sancti céntii Papæ ad Al drum Epíscopum tiochénum.

Epist. 18. *Lectio*

REvolventes auct tem Nicénæ Sy quæ una ómnium p bem terrárum éxplica tem Sacerdótum de chénâ Ecclésiâ, sup césim suam prædict cléstam, non super ál províncíam, recog mus constitútam. U

us non tam pro ci- magnificéntia hoc attribútum, quàm rima primi Apóstoli esse monstrétur, ubi ien accépit Relígio ána; & quæ conven- postolórum apud se lebérrimum méruit; e urbis Romæ Sedi deret, nisi quòd illa situ méruit, ista sus- 1 apud se consum- ique gaudet.

. Dixit Jesus discípu- : Quem me esse díci- respondens Petrus di- u es Christus Fílius vi. ℣. Quis ascendit in 1, atque descendit? nomen est ejus, & nomen Fílii ejus? si * Respondens Pe- Matth. 16. Prov. 30.

sancti Leónis, Papæ. erm. 80. Cap. 3.

Lectio v.

n duódecim Apósto- , acceptâ per Spíri- anctum ómnium lo- ie linguárum, im- um Evangélio mun- distribútis sibi terrá- ártibus, suscepissent, ìmus Petrus Princeps ólici órdinis ad arcem ni destinátur Impé- lux veritátis, quæ nium géntium reve- r salútem, efficáciùs pso cápite per totum corpus effúnderet. autem natiónis hó- mines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquàm gentes ignorárent quod Roma didicisset? Hîc conculcandæ philosóphiæ opiniónes, hîc dissolvendæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes: hîc confutandus dæmonum cultus, hîc ómnium sacrificiórum impíetas destruenda, ubi diligentíssimâ superstitióne habebátur colléctum, quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum.

℟. v. Beátus es, Simon Barjóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed * Pater meus qui in cœlis est. ℣. Est Deus in cœlo revélans mystéria, qui revelávit tibi sacramentum hoc. * Pater meus. *Matth.* 16. *Dan.* 2.

Lectio vj.

AD hanc ergo urbem, tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis, & consorte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, & turbulentíssimæ profunditátis océanum, constántior, quàm cùm supra mare graderéris, ingréderis.... Jam pópulos qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras; jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primùm Christiáni nóminis dígnitas est orta, fundá-

veras; jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam atque Bithyniam légibus Evangélicæ prædicatiónis impléveras; nec aut dúbius de provectu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum Crucis Christi Románis árcibus inferébas, quò te divínis præordinatiónibus antéibant & honor potestátis, & glória passiónis.

℟. *vj.* Ait Dóminus: Simon, ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua; * Et tu, aliquandò convérsus confirma fratres tuos. ℣. Convertam te, & ante fáciem meam stabis; & quasi os meum eris. * Et tu. Glória.* Et tu. *Luc.* 22. *Jer.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Magnificávit eum Rex, & scripsit eum inter primos amícos; & pósuit eum ducem & partícipem principátûs. *I. Machab.* 10.

Ant. 6. F. Exaltávit eum in conspectu ómnium amicórum suórum. *I. Mach.* 11.

Ant. 7. d. Státuit ei principátum sacerdótii, & fecit eum príncipem amicórum. *I. Mach.* 11.

℣. Constítuit eum dóminum domûs suæ, ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ. *Ps.* 104.

Léctio sancti Ev
secundùm Joan
Lectio vij. Cap

IN illo témpore
Simóni Petro Jes
mon Joannis, díl
plus his? Dicit ei:
Dómine: tu scis qu
te. Dicit ei: Pasc
meos. Et réliqua.

Homília sancti Au
Epíscopi.
Serm. 296. *n.*

RESurgit Dómin
páret discípuli
jam Petrus vivent
morienti timúerat
non Dóminum oc
sed mortem in Dón
císam. Jam ergo cc
tus exemplo carni
Dómini, mortem
usque ádeò metu
docétur amáre. Mc
est ut amet, jam v
mino vivo post n
modò amet, modò
amet, secúrus quia
rus. Dóminus ergo
amas me? Et ille
Dómine. Et íterùm
tértiò hoc, ut ter
terétur amor, quo
gáverat timor. Vid
cípite: díscite. N
quàm Amas, inter
nòn áliud quàm A
spondet. Respon
citur, Pasce oves

℟. *vij.* Tu es Pe
super hanc petram
bo Ecclésiam mea
portæ ínferi non

versùs eam. ℣. Urbs
linis nostræ Sion;
r ponétur in ea mu-
: antemuràle. * Et
Matth. 16. *If.* 26.

Lectio viij.

mendátis Petro óvi-
suis, & commen-
i Petro cum óvibus
am prænúntiat pas-
, & dicit: Cùm esses
ingébas te, & ibas
lles: cùm autem sé-
ctus fúeris, alter te
& feret quò tu non
oc autem dicébat,
ngelista, signíficans
rte clarificatúrus es-
im. Vidétis hoc per-
ad pascendas oves
i, ut non recusétur
ro óvibus Dómini.
ves meas. Commen-
s idóneo; an minùs
? Primò quas oves
ndat? Pretiósas,
non auro, non ar-
, sed sánguine. Si
is homo commen-
rvo suo oves suas,
dúbio cogitáret u-
cúlium servi illíus
n esset prétium ó-
iárum; & díceret:
derit, si dissipáverit,
mpserit, habet un-
it. Commendáret er-
o idóneo oves suas,
i facultátes in pe-
uæreret pro óvibus
cúniâ comparávit.
iij. Simon Joannis,
e? Dómine, tu ómnia
nosti: tu scis quia amo te.
Dixit ei: * Pasce oves
meas. ℣. Dixit Dóminus:
Tu pasces pópulum meum,
& tu eris dux super Israel.
* Pasce. Glória. * Pasce.
Joann. 21. *II. Reg.* 5.

Lectio ix.

Nunc verò Dóminus Jesus Christus, quia servo commendat oves quas sánguine comparávit, idoneitátem servi in passióne sánguinis quærit. Tanquàm díceret: Pasce oves meas, commendo oves meas: quas oves? quas emi sánguine meo. Mórtuus sum pro eis: amas me: mórere pro eis. Et quidem servus ille hóminis homo pecúniam rédderet pro consumptis óvibus; Petrus réddidit sánguinem pro óvibus conservátis. Eia, fratres, áliquid pro témpore volo dícere. Quod Petro commendátum est, quod Petro mandátum est, non Petrus solus, sed étiam álii Apóstoli audiérunt, tenuérunt, servavérunt, maximéque ipse consors sánguinis & diéi Paulus Apóstolus: audiérunt ista, & ad nos audienda transmisérunt. Páscimus vos, páscimur vobíscum. Det nobis Deus vires sic amandi vos, ut possímus étiam mori pro vobis aut effectu aut affectu.

Te Deum, *pag.* 9.

AD LAUDES.

Antiphona. 3. toni, b.

DEdit illi Deus in præceptis suis potestátem, docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israel. *Eccli.* 45.

Ant. 2. D. Zelando zelum Dei, accépit testamentum sacerdótii æterni. *I. Mach.* 2.

Ant. 8. g. De omni corde suo laudávit Dóminum, & dilexit Deum qui fecit illum. *Eccli.* 47.

Super Cant. Sacerdos. *in Comm. Pontif. pag.* xxxj.

Ant. 4. A. Lex veritátis fuit in ore ejus: & iníquitas non est inventa in lábiis ejus. *Malach.* 2.

Ant. 1. a. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avertit ab iniquitáte. *Malach.* 2.

Capitulum. I. Petr. 5.

SEnióres qui in vobis sunt óbsecro, consénior & testis Christi passiónum, qui & ejus quæ in futúro revelanda est, glóriæ communicátor: Páscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum.

Hymnus.

A Patre Christus quod sibi jus tráditum,
Tibi relíquit, astra dum victor redit:
Quibus ligámur, solve vincla críminum;
Datis reclúde clávibus cœli fores.
PATRI suprémo sit supréma glória;
Tibíque laudes totus orbis cóncinat,
Æterne Fili, splendor æterni Patris;
Compar sit almo laus decúsque Fláminı. Amen.

℣. Pósui adjutórium in potente; ℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Ps.* 88.

Ad Bened. *Ant.* 7. G. Dedit illi Deus contra inimícos poténtiam: exaltávit in æternum cornu ejus, & dedit illi sedem glóriæ in Israel. *Eccli.* 47.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœlestis, ánimas ligandi atque solvendi pontifícium tradidisti; concéde ut, intercessiónis ejus auxílio, à peccatórum nostrórum néxibus liberémur; Qui vivis.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ. Capitula autem & ℟℟. ℟. brev. ut in Comm. SS. Pontif. pag. xxxiij.

AD II. VESPERAS.

Antiphonæ de Communi SS. Pontificum. p. xxxiij.

Capitulum. Act. 15.

VIri fratres, vos scitis quóniam ab antiquis diébus Deus elégit per os

ıdíre gentes ver-
ıgélii, & crédere:
vit corda Deus, te-
n perhíbuit, dans
:um ſanctum ſicut

. A Patre, *ſuprà.*
ıltent eum in Ec-
bis, ℟. Et in cá-
ſeniórum laudent
: 106.
agníf. *Ant.* 5. C.
i Dóminus teſta-
æternum, & de-
cerdótium gentis,
icávit illum in gló-
i. 45.
ıemor. de ſequenti,

IE XIX.
In Feſto
ULATIONIS
QUINTINI,
orici & Caſſiani.
Duplex.
ia de Comm. plur.
um, exceptis qua
ır.
ad Veſp. pro Comm.
ıtionis.
Non propter lo-
ɟentem, ſed prop-
ıtem locum elégit
us: ideóque locus
eſt párticeps pópu-
rum, póſtcà autem
fiet bonórum. *II.*
5.
n Deo faciémus vir-
, ℟. Et ipſe ad ní-
dedúcet tribulantes
ſ. 59.
ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

AN DECET ſanctos hómines, Deóque
Próximos, belli pavor imminentis?
An decet capſas fuga, protegente
Fúlmine, tutas?

ARTIS eſt quandò fuga non timóris;
Haud duces illos inhoneſtat unquàm,
Multa quos fortes ánimo manúque
Vúlnera monſtrant.

FUGIT Heródem puer, ipſe Chriſtus,
Et fugâ vicit, súpero triumphans
Ille vel nutu, cui terra, cœlum
Paret, & orcus.

IMPIAS rumpunt, ſine clade, turmas,
Hóſtium vitæ, fugiendo, ſancti
Cónſulunt; à ſe ſuperáta mortis
Spícula temnunt.

SANCTA ſed nobis data ſanctitátis
Grátiâ, vitæ nequióris ergò
Par fuit tolli; melióris in ſpem
Réddita vitæ.

QUOS patrum tandem píetas reduxit,
Noſtra ne rursùm procul ire cogat

Víderat sanctos hómines recondi
Ritè sepulchro.
UNDÈ cur solus gemit hîc Sacerdos?
Quò suos olim cóluit Patrónos,
Cívitas quid-nì vetus ad sepulchrum
Cónvolat omnis?
HAC memor quondam tumuláta cryptâ
Sacra Quintíni venerétur ossa;
Hîc simùl dignos Túmuli sodáles
Fida precétur.
PRISCA nostrórum píetas avórum
Fluxit ex illo! rediviva crescat!
Quisquis hîc orat, sibi mox probábit
Numen amícum.
QUÆ fuit vivo tibi cura, Martyr,
Hanc licèt vectus super astra, serves,
Et tuos, nostræ bone Tutor urbis,
Réspice natos.
NOSTRA te summum célebrent Parentem
Ora, te summo Génitum parente,
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum; ℟. Et Deus excelsus Redemptor eórum est. *Ps.* 77.

Ad Benedict. *Ant.* I. J. Omnes benedixérunt cœli Dóminum, dicentes: Benedictus qui locum suum incontaminátum servávit. *II. Mach.* 15.

Oratio.

DEus, qui sanctórum hujus Ecclésiæ Patronórum córpora servando, illam ipsam ab impiórum deprædatióne vindicasti, & piórum donis instaurasti; nostras benignus áccipe gratiárum actiónes, eadémque nobis misericórdiæ tuæ pígnora custódi; Per Dóminum.

Comm. de B. V. Deiparâ.

AD II. VESPERAS.

Capitulum. II. Mach. 5.

LOcus qui derelictus est in irâ omnipotentis Dei, íterùm in magni Dómini reconciliatióne cum summâ glóriâ exaltábitur.

Hymnus. Illa lux, *ut in Laudibus.*

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

Ad Magníf. *Ant.* I. J. Sacerdótes psallébant hymnos, úsquequò consumptum esset sacrifícium; quod ut factum est, flamma accensa est, sed ex lúmine quod refulsit ab altári, consumpta est. *II. Mach.* I.

Oratio, ut suprà ad Laud.

Comm. S. Fabiani Papæ & Mart. Ant. Qui vícerit. ℣. Justus, *pag.* ix.

Omnípotens, *p.* xv.
S. Sebastiani, Mart.
›num. ℣. Cantábo.
Vide , Dómine ,
ı *Laud. seq.*
:. *de B. V. Deiparâ.*

DIE XX.

In Festo
ABIANI,
›æ & Martyris.

Semiduplex.

ia de Comm. unius
:. *exceptis quæ se-*
:.

Lectio ij.

ınus , post mortem
:rótis , ad Pontifi-
ivínitùs vocátus est.
ıt refert Eusébius ,
electióne Románi
:is agerétur , ac ne-
Fabiáno cogitáret ,
ıa repentè è sublími
in cápite illíus inse-
ıtur : quo spectácu-
nóti , omnes simul
avérunt Fabiánum
ı esse ; statímque
:áli Cáthedræ impo-
:. Per lítteras ácri-
ırehendit Privátum
:um , in Concílio
nta Epíscopórum A-
rum ob multa &
delícta condemná-
ıd ipsum Orígenes
am de sua fide con-
. Passus est autem
ecutióne Décii. Fa-
:reduntur Gálliæ de-
erosque Epíscopos , à quibus Evangélii lumen suscepérunt. Huic suffectus est Cornélius , cùm ob persecutiónis acerbitátem ferè biénnio vacasset Romána Sedes.

De S. Sebastiano.

Lectio iij.

Sebastiánus , Mediolanensis , patre Narbonensi , carus fuit Diocletiáno , & ab eo dux primæ cohortis constitútus. Christiánam fidem amplexátus , moriendi pro Christo desidério flagrans , Medioláno Romam profectus est. Ibi cùm fidéles adjuváret facultátibus , Confessoréśque ac Mártyres cohortatiónibus confirmáret , ad Diocletiánum est delátus. Quem cùm ille nec pollicendo , nec terrendo à Christi fide potuisset avértere , ad palum alligátum sagittis confígi jussit. Quem cùm omnes créderent mórtuum, Iréne, pia vídua, noctu venit , ut corpus ejus auferret ac sepelíret : sed vivum repertum in domo sua curávit. Itaque, paulò pòst , confirmátâ valetúdine , Diocletiáno óbviàm factus , ejus impietátem libériùs accusávit. Cujus aspectu cùm ille primùm obstupuisset , quòd mórtuum créderet , rei novitáte & acri Sebastiáni reprehensióne excandescens , eum in hippódromum palátii duci,

ac tandiu fuſtibus cædi juſſit, donec animam exhalaret. Sebaſtiáni corpus in cloacam dejectum eſt; ſed Lucína, à Sebaſtiáno in ſomnis admonita ubi eſſet corpus, & quo loco humári vellet, ad catacumbas ſepelivit, in aditu cryptæ, juxta veſtigia Apoſtolórum: neque à loco ſancto per dies triginta receſſit. Ibi poſtmodum ſancti Sebaſtiáni nómine célebris Eccleſia eſt ædificáta. Ejus oſſa témpore Ludovíci Pii, annuente Eugénio ſecundo, Papâ, précibus Hilduíni Abbátis Sancti Dionyſii, Româ in Gállias alláta, Sueſſióne in Baſilica Sancti Medardi multà cum divínæ virtútis oſtenſióne repóſita ſunt.

Ad Bened. *Ant.* Bonum. ℣. Cantábo. *Orat.* Omnípotens, *pag.* xv. & xiv.

Pro Commem. S. Sebaſtiani.

Ant. Juſtum. ℣. Dóminus, *pag.* xvj.

Oratio.

VIde, Dómine, infirmitátes noſtras; &, intercedente beáto Sebaſtiáno, Mártyre tuo, céleri nobis pietáte ſuccurre; Per Dóminum.

VESP. à Capitulo de ſeq. Comm. præced. & B. Virg. Deip.

DIE XX

In Feſt

SANCTÆ AG

Virginis & M

Semidupl

De Comm.

Martyris, pag

Ex libro ſancti

Epíſcopi, de V

Lectio

HOdiè Natál

ctæ Agnes

trédecim annó

tyrium feciſſe tr

deteſtabílior

quæ nec minúſ

cit ætáti: immò

fidei, quæ éti

teſtimónium inv

Fuít-ne in illo

vúlneri locus? I

hábuit quò ferr

ret, hábuit quò

ceret... Hæc i

tas carníficum

manus; hæc

grávibus immól

bus catenárum

rentis mucróni

tum offerre co

adhuc néſcia,

vel ſi ad aras i

rétur, téndere

ter ignes manu

ipſis ſacrílegis

phæum Dómini

ctóris; nunc fe

manúſque amb

néxibus: ſed nu

núia membra p

xus inclúdere. N

is ! Nondùm idó-
e, & jam matúra

Lectio iij.

o terróre egit cár-
t ut timerétur ?
landítiis ut ſua-
tantórum vota ut
ptias perveníret ?
Et hæc Sponſi in-
expectáre placi-
Qui me ſibi prior
cípiet. Quid, per-
noráris ? Péreat
uod amári poteſt
bus nolo. Stetit,
ervícem inflexit.
trepidáre carníſi-
aſi ipſe addictus
émere percuſsó-
um, pallére ora
nentis periculo,
la non timéret
ctis ígitur in una
lex martyrium,
t religiónis: &
nanſit, & marty-
nuit.

Oratio.

otens ſempiter-
eus, qui infirma
gis, ut fórtia quæ-
indas; concéde
ut qui beátæ A-
ginis & Márty-
émnia cólimus,
e patrocínia ſen-
per Dóminum.

à *Capitulo de*

e. *Virg. Deip.*

Die XXII.
In Feſto
SANCTI VINCENTII,
Diaconi & Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, pag. viij. *exceptis quæ ſequuntur.*

Lectio ij.

Vincéntius à Valério, Cæſaraugustáno Præſule, Diáconus ordinátus, ab eódem Præſule qui erat linguæ impeditióris, verbi miniſtérium accépit. Hunc, in perſecutióne Diocletiáni & Maximiáni, Daciánus Valéntiam in Hiſpánia vinctum addúci præcépit. Se Chriſtiánæ religiónis cultórem Vincéntius coram præſide profeſſus, vinctus retortis bráchiis extenſus eſt, donec oſſa ſédibus ſuis ſíngula moverentur: mox férreis únguibus ſemel atque íterùm excarnificátus eſt. Ipſe, ſpretis tormentis, addúci non pótuit ut thus idólis adoléret, neque ut libros ſacros tráderet; quapropter cratículæ, ſubjectis ardéntibus prunis, impónitur: applicantur membris láminæ, decurrit inter candentis ferri aſperitátem liquor, ſtridens flamma arvínâ reſpérgitur, ſalis ígnibus ſparſi crepitantes minútiæ per membra diſsíliunt: intéreà Martyr immótus, erectis in cœlum óculis, Dóminum precabátur.

Lectio iij.

POst hæc in cárcere testáceis fragmentis ſtrato diſténditur, ut teſtárum acúlei vúlnerum dolórem exaſperárent. Verùm illuſtráto cœlitùs cárcere, Angelórum fovétur obséquio, allóquio mulcétur, ſolútis néxibus deámbulans pſallit, cónſonat vocis Angélicæ moduláta ſuávitas: quod per rimas cuſtódes cárceris conſpicientes & ſtupefacti, relicto gentilitátis erróre, Chriſtiánæ religióni fidéliter ſeſe dedunt. Eductus indè Vincéntius molli cúlcitræ impónitur, ut aliquántulùm recreátus ácriùs dénuò torquerétur: ſed pretióſam reſolútus in mortem, cœlo ſpíritum réddidit. Circumſtántium frequéntia Sancti veſtígia deoſculando prolambit, vúlnera totíus láceri córporis piâ curioſitáte palpat, ſánguinem línteis éxcipit ſacrâ veneratióne póſteris profutúrum. Contendit adhuc cum mórtuo córpore Daciánus; ſed iſtud fruſtrà feris óbjicit, fruſtrà prójicit in mare. Quod omnínò non apparére cupíerat & ſatégerat; nutu divíno ſemper próditur corpus; ut religióſiùs humandum, inquit Auguſtínus, venerandúmque demonſtrarétur.

Oratio.

DA nobis, quæſ[...] omnípotens De[...] verſa mundi invict[...] tis conſtántiâ tranſc[...] qui beátum Levítan[...] céntium nec minis t[...] nec pœnis paſſus es ſ[...] ri; Per Dóminum.

Commem. Virg.

DIE XXIV

In Feſto

SANCTI TIMOT[...]

Epheſini Epiſco[...]

& Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Commun[...] Martyris, pag. vi[...] *ceptis quæ ſequuntur.*

Pridie IN VESPE[...]

Poſt Hymnum, [...] ſtus, cùm cecíderit, n[...] lidétur; ℟. Quia Dó[...] ſuppónit manum ſu[...] 36.

Ad Magníf. *Ant.* Hæc dicit qui tenet [...] ſtellas in déxtera ſ[...] tiéntiam habes, [...] ſtinuiſti propter [...] meum, & non de[...] vincenti dabo édere [...] gno vitæ, quod eſt i[...] díſo Dei mei. *Apoc.*

Oratio, Deus, q[...] tum. *infrà.*

Commem. Virg.

Lectio ij.

TImótheus, Ly[...] Lycaónia natus [...] trem hábuit gentíle[...] trem Judæam, nómi[...] nícen, & áviam L[...]

non fictam
.us. Par &
Timótheo
ntia sacras
:at : & qui
: Icónii fra-
.li testimó-
t. Hinc fa-
lum Paulus
assúmpserit
.ónis cómi-
:atiónis só-
>ter Judæos
conversos,
móthei pa-
ílem, eum
iantùm sub
) profécerit
ína, in om-
& in Apo-
estátur ipse
n vocat fí-
:tum, & scri-
nses, se né-
: sibi tàm
uasi, ut ait
, factus esset

iij.
Ephesum
& Paulus
compulsus
exire, ibi
:edentes de
>hetías, per
nánuum E-
m ordiná-
gubernáret
iò & in tota
e ad fidem
pertinébant
. eum Apó-
duas Episto-

las scripsit; primam è Macedónia, álteram Româ, quibus eum tanquàm plebis Christiánæ doctórem instítuit de iis quæ seu ágere, seu docére debéret. Hìnc Augustínus omnes Epíscopos & Ecclésiæ minìstros hortátur, ut has Epístolas contínuè legant, & meditentur tanquàm sibi scriptas. Scripsit Timótheus unà cum Paulo Epístolas tres; scílicet álteram ad Corínthios, unam ad Colossenses, & unam ad Philippenses. Ambo quoque cum Sylváno scripsérunt utramque ad Thessalonicenses Epístolam. Cùm Ephesi in quadàm celebritáte dæmónibus immolarétur, Timótheus ab hac impietáte pópulum removére conátus, fústibus & lapídibus, ut fert Græcórum tradítio, óbrutus, inter discipulórum manus paulò pòst expirávit, sub Nerva Príncipe, anno Æræ Christiánæ círciter nonagésimo séptimo.

Post Hymn. ℣. Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam; ℟. Et exultábo manè misericórdiam tuam. *Ps.* 58.

Ad. Bened. *Ant.* 7. d. Néminem hábeo tàm unánimem quàm Timótheum: omnes enim quæ sua sunt, quærunt, non quæ sunt Jesu Christi: sicut patri fílius, mecum servívit in Evangélio. *Philipp.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Timótheum fidélem Evangélii miniſtrum effeciſti, & in ómnibus exemplum eſſe voluiſti fidélium; da nobis ſic ejus ſequi veſtígia, ut cum ipſo juſtitiam ſectantes, vitam æternam apprehendámus; Per.

Commem. Virg. Deip.

Vesperæ de ſequenti.

Die XXV.

In Feſto

CONVERSIONIS S. Pauli, Apoſtoli.

Duplex majus, ſeu III. Claſſis.

AD I. VESPERAS.

Antiphona 1. *toni*, D.

FActa eſt perſecútio magna in Ecclésia quæ erat Jeroſólymis. *Act.* 8.

Ant. 2. D. Omnes diſperſi ſunt præter Apóſtolos: Saulus autem devaſtábat Ecclésiam. *Act.* 8.

Ant. 3. a. Per domos intrans, & trahens viros ac mulíeres, tradébat in cuſtódiam. *Act.* 8.

Ant. 4. E. Spirans minárum & cædis in diſcípulos Dómini, acceſſit ad príncipem ſacerdótum. *Act.* 9.

Ant. 6. F. Pétiit ab eo epíſtolas in Damaſcum ad Synagógas; ut ſi quos inveniſſet hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúſalem. *Act.* 6.

Capitulum. Iſ. 44.

HÆc dicit Dóminu[s] demptor tuus & máto[r] tuus ex útero: [...] ſum Dóminus fáciens [...] nia, convertens ſapie[ntes] retrorsùm, & ſcient[iam] eórum ſtultam fáciens.

Hymnus.

QUos in hoſtes, Sa[ule,] tendis?
Quo furóre pércitus?
Immoláre quid tot ard[es]
Innocentes víctimas?
Inſequendo quem lace[ſſis]
Sénties mox víndicem.

Christus inſtat; in[ſtan]tentem
Cæcat, urget, déjicit;
Ille cedit imperanti,
Séque totum súbjicit:
Inſecútor antè Chriſti,
Præco Chriſtum pérſo[nat].

Ante plenus qui mi[na]rum
Præparábat víncula,
Nunc tremens, nec jam [...] bellis,
Per manus dedúcitur:
Qui lupus rapax furéba[t]
Nunc in agnum vértitur.

Dura, Chriſte, qu[i] potenti
Corda verſas dexterâ!
Qui tuum delére nomen
Vult tuórum sánguine,
Univerſum mox per orb[em]
Ipſe clarábit ſuo.

Sit ſupréma laus Patr[i]
Qui creávit ómnia;
Filióque qui redémit
Morte nos volens ſuâ;

li cujus almo
ur hálitu. Amen.
quequò, Deus, im-
it inimicus? ℟.
lversárius nomen
finem? Ps. 73.
agníf. Ant. 5. a.
ı lupus rapax:
omedet prædam,
rè dívidet spólia.

, Illa, quæsumus,
Laudes.
ommem. S. Timo-

Depósitum custó-
tans profánas vo-
itátes, & opposi-
alsi nóminis scién-
Timoth. 6.
meum annuntiábit
ı tuam, ℟. Totâ
áre tuum. Ps. 70.
, Deus, qui beá-
suprà, pag. 560.
lè Commem. S.
Episc. & Mart.
i vícerit. ℣. Justus.
Oratio, Fac nos,

MATUTINUM.
Deum qui vocávit
per grátiam suam,
, adorémus. Gal. 1.
. Veníte, pag. 2.
Hymnus.
ORE percusso, mi-
s
: & cædes lupus,
ıque vastábat gre-
n,
hriste, Saulus né-
ens.

Et jam caténas stríngere
Ferox parábat, jam cruces:
Sed ô! repentè stérnitur,
Verbóque perculsus ruit.

Quid, Saule, Saule, quid struis?
Agnosce victrícem manum:
Cœlo reluctári nefas:
Absiste Jesum pérsequi.

Jam tendit imbelles manus,
Jam colla submittit jugo:
Stupens jacet, clamat tremens;
Quid, Christe, quid victor jubes?

Ex hoste miles, ex lupo
Agnus, gregi se dévovet:
Et raptor ipse nóbili
Raptus triumpho dúcitur.

O, celsa cedrórum, Deus,
Qui voce vertis cúlmina!
O qui potenti súbjicis
Mentes superbas grátiæ!

Tu, Pastor, infensas tuo
Vires ovíli cóntere:
Et nostra, si quid dévium,
Ad te reflecte péctora.

Uni sit & Trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Ego sum vir Judæus: natus in Tarso Cilíciæ, secùs pedes Gamáliel erudítus juxta veritátem paternæ legis. Act. 22.

Ant. 2. D. Ego de tribu Bénjamin, secundùm legem Pharisæus, secundùm

æmulatiónem pérsequens Ecclésiam Dei. *Philipp.* 3.

Ant. 1. f. Existimáveram me adversùs nomen Jesu Nazaréni debére multa contrária ágere: quod & feci Jerosólymis. *Act.* 26.

℣. Singuláris ferus depastus est víneam tuam, Dómine; ℟. Réspice de cœlo, & vide. *Ps.* 79.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accessit ad Príncipem sacerdótum, & pétiit ab eo epístolas in Damascum ad Synagógas: ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et, cùm iter fáceret, contigit ut appropinquáret Damasco: & súbitò circumfulsit eum lux de cœlo. Et cadens in terram, audívit vocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit: Quis es, Dómine? Et ille: Ego sum Jesus quem tu perséqueris: durum est tibi contra stímulum calcitráre. Et tremens ac stupens dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, & ingrédere civitátem; & ibi dicétur tibi, quid te opórteat fácere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, némi-

nem autem v
rexit autem
ra, apertísq
vidébat. Ad
illum trahen
runt Damas
ibi tribus d
dens; & n
neque bibit.

℟. j. Dix
Quis es, Dó
* Ego sum
perséqueris
contra stími
℣. Hoc est
locútus est
eum: Cui
quem blas
ctum Israe
Jesus. *Act.*

Li

ERat aut
discípulus
mine Anan
illum in vis
nanía. At ill
Dómine. E
eum: Surge
cum qui v
& quære i
Saulum nó
sem: ecce
vidit virum
mine, intro
ponentem
visum recíp
autem Anar
audívi à mul
quanta mal
ctis tuis in
hic habet
Princípibus
ligandi omn

ɪum. Dixit autem Dóminus : Vade, vas electiónis est, ut portet nomen ɔram géntibus, & & filiis Israel. Ego endam illi quanta eum pro nómine i.
Exurge, & sta super- ɔs : * Appárui tibi, ɪtuam te ministrum ɪ eórum quæ vidi- órum quibus appa- i. ℣. Intéllige ver- ego loquor ad te : ɪtúere. * Appárui. . Dan. 10.

Lectio iij.

ɪiit Ananías, & in- ɪit in domum; & ɪs ei manus, dixit; ater, Dóminus mi- Jesus qui appáruit via quâ veniébas, s, & impleáris Spí- ɪcto. Et confestim ɪnt ab óculis ejus ɪ squamæ, & vi- cépit : & surgens ɪus est. Et cùm ac- cibum, confortátus ɪ autem cum discí- ɪi erant Damasci, áliquot. Et contí- synagógis prædicá- ɪum, quóniam hic ɪs Dei.
Non fui incrédulus * Sed † In omnem m Judææ, & gén- ɪnuntiábam ut con- ɪtur ad Deum, di- gna pœniténtiæ ópera faciéntes. ℣. Dóminus apéruit mihi aurem; ego autem retrorsùm non ábii. * Sed in ómnem. Glória. † In ómnem *Act.* 26. *Is.* 50.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Ego respondi : Quis es, Dómine? Dixítque ad me : Ego sum Jesus Nazarénus quem tu perséqueris. *Act.* 22.

Ant 7. d. Qui mecum erant, lumen quidem vidérunt; vocem autem non audiérunt ejus qui loquebátur mecum. *Act.* 22.

Ant. 4. f. Dixi : Quid fáciam, Dómine? Dóminus autem dixit ad me : Surgens vade Damascum, & ibi tibi dicétur de ómnibus, quæ te opórteat fácere. *Act.* 22.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Ps.* 142.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *in Conv. S. Pauli.*

Lectio iv.

MEritò quidem, dilectíssimi, Convérsio Doctóris géntium ab universitáte géntium festívis gáudiis hódie celebrátur : multos enim ab hac radíce ramos prodiisse vidémus. Conversus Paulus conversiónis minister factus est universo mundo. Et multos quidem olim in carne adhuc, sed non jam secun-

dùm carnem ámbulans, prædicatiónis officio convertit ad Deum : nunc quoque in ipso felíciùs vivens, & apud ipsum ne adhuc quidem cessat ab hóminum conversióne : dico autem exemplo, oratióne, doctrínâ. Proptéreà dénique conversiónis ejus memória frequentátur, quòd & ipsa quoque memorántibus útilis inveniátur. In hac enim memóriâ & peccátor spem véniæ cóncipit, ut provocétur ad pœniténtiam, & qui jam pœnitet, perfectæ conversiónis áccipit formam.

℟. iv. Ego sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus; quóniam * Persecútus sum Ecclésiam Dei : grátiâ autem Dei sum id quod sum. ℣. Hæc mutátio déxteræ Excelsi : quis Deus magnus sicut Deus noster ? * Persecútus. *I. Cor. 15. Ps. 76.*

Lectio v.

SUbitò, ait Lucas, circumfulsit eum lux de cœlo. O verè inæstimábilis divínæ dignátio pietátis ! Illustrat cœlesti fulgóre vel à foris, intùs adhuc lúminis incapácem. Qui necdùm infundi póterat, divínâ saltem circumfúnditur claritáte. Et vox facta est : Saule, Saule, quare me perséqueris ? Et ille : Quis es, Dómine ? Hinc

profectò d
quia verè c
illi cláritas
Audiébat I
Dómini, se
ni non vidé
erudiebátur
ipse pósteà c
audítu. Qu
Ignótum en
tur, & ídeo
misericórdia
rans in inc
fecit. Dísci
stum júdice
modò quid
ánimo fiat,
cavéte dei
parva réput
parva scien
videátur.

℟. v. C
sanguis Stép
* Ego altá
sentiébam,
vestimenta
illum. ℣. I
extra civitát
bus interfec
Act. 22. III

Lec

QUis es
Dómin
Ego sum Je
quem tu pe
sum salváto
sequendo pe
de quo in
prædictum, c
plétum : (q
vocábitur.)
ne, quid m
Hæc planè,

ónis est forma.
reve, sed ple-
vum & éfficax,
omni acceptió-
auci inveniun-
rfectæ obedién-
qui suam ita ab-
intátem,ut non
ed quid Dómi-
omni horâ re-
entes sine inter-
Dómine, quid
e? Sic enim de-
nnínò dignum
eam à te, sed à
ræri & fieri vo-

imascum pergé-
ddúcerem indè
erúsalem,ut pu-
ante me, médiâ
le cœlo circum-
ux copiósa; &
in terram,† Au-
dicentem mihi:
e, quid me per-
. Audiens jacé-
mátus super fá-
, & vultus meus
ræ. * Décidens.
i. † Audivi vo-
2. *Dan.* 10.
OCTURNO.
. Cùm non vi-
laritáte lúminis
ianum dedúctus
scum. *Act.* 22.
c. Erat quidam
Damasci, nómi-
: & dixit ad il-
1 Dóminus: A-
le ait: Ecce ego,
ct. 9.

Ant. 4. A. Dóminus ad eum: Surge, & quære Saulum nómine, Tarsensem: ecce enim orat. *Act.* 9.

℣. A Dómino factum est istud: ℟. Et est mirábile in óculis nostris. *Ps.* 117.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non vos me elegistis; sed ego elégi vos, & pósui vos ut eátis, & fructum afferátis; & fructus vester máneat. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 86. *in Joann. Evang.* §. 2.

AUdi, ingráte, ingráte, audi: Non vos me elegistis; sed ego elégi vos. Non est ut dicas: Ideò electus sum, quia jam credébam. Si enim credébas in eum, jam elégeras eum. Sed audi: Non vos me elegistis. Non est ut dicas: Antequàm créderem, jam bona operábar: ideò electus sum. Quid enim est boni óperis ante fidem, cùm dicat Apóstolus: Omne quod non est ex fide, peccátum est? Quid ergo dictúri sumus audiendo: Non vos me elegistis; nisi quia mali erámus, & electi sumus, ut boni per grátiam nos eligentis essémus? Non est enim grátia, si præcés-

ferant mérita. Est autem grátia; hæc ígitur non invénit, sed effécit mérita.

℟. vij. Dixit ad Ananíam Dóminus: * Vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus; ego enim ostendam illi, quanta opórteat eum pro nómine meo pati. ℣. Abiit vagus in via cordis sui: vias ejus vidi, & sanávi eum, & reduxi eum. * Vas. *Act.* 9. *Is.* 57.

Lectio viij.

Serm. 168. *de Verb. Apost.*

DIcit Apóstolus: Misericórdiam consecútus sum. O conféssio? Non ait: Misericórdiam consecútus sum, quia fidélis eram; sed: Ut fidélis essem, misericórdiam consecútus sum. Veniámus ad ejus primórdia: videámus Saulum sævientem: spectémus furentem: spectémus ódia anhelantem, sanguinémque sitientem. Spectémus, fratres, eum: magnum spectáculum! Ecce post Stéphani necem, post effúsum Testis Dei lapídibus sánguinem, ubi vestimenta servábat lapidántium, ut & in eórum étiam mánibus lapidáret, tunc dispersi sunt fratres; & ille sæviens, cui parum erat vidisse & fudisse sánguinem Stéphani, accépit líttera[s] cípibus sacerdótum Damascum, & quos ibi inveníret Chri[sti] vinctos addúceret. Hæc Pauli via era[t] via nondum erat C[hristi] adhuc Sauli, nond[um] li. Ibat. Quid hab[ebat in] corde? Quid nisi [...] Date mihi mérita [...] mérita quæris, da[...] nis sunt, non libe[...] Ibat ergo sævíre in [...] Christi: ibat sán[guinem] fúndere; ibat lup[...] stor futúrus: sic [...] cùm sic ámbulat, [...] anhélat cædes: ecc[e de] cœlo: Saule, Saul[e, quid] me perséqueris? E[...] re dixit: Miseri[córdiam] consecútus sum, u[t fidélis] essem. Erat infidél[is ...] rum est, erat in ips[a infide]litáte crudélis; se[d mise]ricórdiam consecú[tus est,] ut fidélis esset.

℟. viij. Véniens a[...] nanías dixit: Saule [...] Deus præordinávit [...] videres Justum, & [audi]res vocem ex ore ej[us, ...] eris testis illíus: * [...] quid moráris? † E[xurge,] baptizáre, & áblu[e pecca]ta tua, invocáto [nómine] ipsíus. ℣. Insíliet i[n te spí]ritus Dómini, & pr[ophetá]bis, & mutáberis [in vi]rum álium. * Et. G[loria. †] Exurge. *Act.* 22. [...] 10.

Prajecto.

o ix.

Arvernus ad-
onus Cássii,
natoliáni &
a conscripsit,
martyrio co-
Candidinensi
lice Arvernó-
o præpósitus
ter ordinátus.
è vitâ functo
atus unánimi
o & Regis as-
astóris munus
Nosocomíum
monastéria:
conquisívit
rpora, ut ea in
atiórem trans-
egem Childe-
lum profectus,
æ bona contra
Iassíliæ Patrí-
ret, diversátus
io Doroangen-
, ubi Amarí-
m à febre libe-
um secútus est
s revertentem.
rex in Hécto-
vertisset, Agrí-
primóres civi-
jectum excitá-
e à sicáriis apud
quæreréntur,
Amarínus ab iis
st. Ille, ne coró-
i fraudarétur,
us se ultrò ób-
Hic est, inquit,
ritis: impléte

quod vobis imperátum est. Eórum statìm alter pugiónem in pectus ipsi adégit, alter verò cérebrum excussit invocanti ac dicenti: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum, quia nésciunt quid fáciunt. In eo pósteà loco Avitus Epíscopus basílicam & monastérium cóndidit.

Te Deum, *pag.* 9.

AD LAUDES.

Antiphona, 8. g.

BAptizátus est Saulus; fuit autem cum discípulis qui erant Damasci, per dies áliquot; & contínuò in synagógis prædicábat Jesum. *Act.* 9.

Ant. 7. c. Consílium fecérunt in unum Judæi ut eum interfícerent: notæ autem factæ sunt Saulo insídiæ eórum. *Act.* 9.

Ant. I. G. Custodiébant Judæi portas die ac nocte: accipientes autem eum discípuli nocte, per murum dimisérunt eum, submitténtes in sporta. *Act.* 9.

Ant. 2. D. Cùm venisset.

Canticum. II. Reg. 22.

TOnábit de cœlo Dóminus: * & Excelsus dabit vocem suam.

Misit sagittas, & dissipávit eos; * fulgur, & consumpsit eos.

Et apparuérunt effusiónes maris, * & reveláta sunt fundamenta orbis.

Ab increpatióne Dómini, * ab inspiratióne spíritûs furóris ejus.

Misit de excelso, & assumpsit me: * & extraxit me de aquis multis.

Glória Patri.

Ant. Cùm venisset in Jerúsalem, omnes timébant eum; non credentes quòd esset discípulus: Bárnabas autem apprehensum illum duxit ad Apóstolos. *Act.* 9.

Ant. 3. c. Narrávit illis Bárnabas quómodò in via vidisset Dóminum, & quia locútus est ei; & quómodò in Damasco fiduciáliter égerit in nómine Jesu. *Act.* 9.

Capitulum. I. Tim. 1.

FIdélis sermo, & omni acceptióne dignus: Quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum.

Hymnus.

QUÆ gloriósum tanta, cœlis évocat
Te, Christe, causa? Tú-ne rursùm vísere
Mundum redemptor? Túne judex séculi?
Novúm-ne prodis ultor hostem pérdere?

HEU! quàm cruentus persecútor! quàm ferox
Insurgit! horret ac fugit grex quâ premit:
Humána tanto nulla par hosti manus:
Te, Christe, sparsi...
cem poscunt c...

HUNC ergo voc...
unâ súbjicis:
Totum sed uno i...
Saulo tibi,
Vincísque mundu...
nis, ut mox ...
Agnísque prædam
lupus tuis.

SIT Trinitáti s...
na glória,
Honor, potestas a...
bilátio,
In Unitáte, quæ gu...
ómnia,
Per cuncta regnat
rum sécula. A...

℣. Misericórdia ...ni, ℟. In ætern... tábo. *Ps.* 88.

Ad Bened. *An...* Misericórdiam De... cútus sum, quia i... feci in incredulit... perabundávit aute... Dómini nostri cu... dilectióne quæ est ... sto Jesu. *I. Tim.*

Oratio.

ILla, quæsumus ...ne, grátia cor... ad te convertat, ... tum Apóstolum t... lum de persecu... electiónis effécit ...

Comm. S. Pra... Bonum. ℣. Cantá... Fac nos, *pag.* xv...

AD PRIM...

Ant. 8. g. Bapti...

ERTIAM.
:. Consílium fe-
um. Act. 26.
i incrédulus cœ-
iſióni; ſed his
amaſci primùm,
ymis & in om-
nem Judææ, &
nnuntiábam ut
m ágerent.
Intónuit * De
inus, ℣. Et Altíſ-
t vocem ſuam.
Dóminus. Gló-
ónuit. Pſ. 17.
nus es tu, Dó-
ciens mirabília;
eus ſolus. Pſ. 85.

EXTAM.
:. Cuſtodiébant.
m. Galat. 1.
nótus fácie Ec-
udææ quæ erant
: tantùm autem
abébant, quó-
i perſequebátur
ıdò, nunc evan-
em quam ali-
pugnábat: & in
ábant Deum.
onitátem * Feci-
vo tuo, Dómi-
cundùm verbum
Feciſti. Glória.
em.
itávi vias meas,
verti pedes meos
ia tua. Pſ. 118.

NONAM.
c. Narrávit illis.

Capitulum. Act. 9.

STupébant omnes qui audiébant, & dicébant: Nonne hic eſt qui expugnábat in Jeruſalem eos qui invocábant nomen iſtud?

℟. br. Exultábo * In miſericórdia tua, Dómine; ℣. Quóniam reſpexiſti humilitátem meam. * In miſericórdia tua, Dómine. Glória. ℟. Exultábo. Pſ. 30.

℣. Poteſtas Dei eſt; ℟. Et tibi, Dómine, miſericórdia. Pſ. 61.

AD II. VESPERAS.

Antiph. 1. D.

DIſſipátum eſt vas quod figulus faciébat è luto mánibus ſuis: converſúſque fecit illud vas álterum. Jerem. 18.

Ant. 3. a. Bona in mala convertens inſidiátur, & in electis impónet máculam. Eccli. 11.

Ant. 8. g. Vidit Deus præſumptiónem cordis ejus, quóniam mala eſt: adimplévit propitiatiónem ſuam in illo, & oſtendit ei viam æquitátis. Eccli. 18.

Ant. 4. E. Tu revertéris & audies vocem Dómini Dei tui. Deut. 30.

Ant. 5. C. Laudábis Deum, & gloriáberis in miſeratiónibus illíus. Eccli. 17.

Capitulum I. Tim. 1.

IDeò misericórdiam consecútus sum; ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum qui creditúri sunt illi in vitam ætcrnam.

Hymnus, Pastóre percusso, *pag.* 561.

℣. Psallam tibi in natiónibus, Dómine; ℟. Quia magna est super cœlos misericórdia tua. *Ps.* 107.

Ad Magnif. *Ant.* 6. F. Cùm plácuit ei qui me segregávit ex útero matris meæ, & vocávit per grátiam suam ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus; contínuò non acquiévi carni & sánguini. *Galat.* 1.

Deindè fit Commemoratio S. Polycarpi, Episcopi & Martyris.

Ant. Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus & novíssimus; qui fuit mórtuus; & vivit: Scio tribulatiónem tuam & paupertátem tuam; sed dives es. *Apoc.* 2. 8.

℣. Justus, cùm cecíderit, non collidétur; ℟. Quia Dóminus suppónit manum suam. *Ps.* 36.

Oratio, Deus, mundi, *infrà*, pag. 572.

DIE XXV

In Festo

S. POLYCAR

Smyrnensis Episco

& Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Martyris, pag. viij *ceptis quæ sequuntur.*

Ex libro sancti Hierć

Presbyteri, de Scri

ribus Ecclesiástic

Lectio ij. Cap. 2

POlycarpus, Joann póstoli discípulu ab eo Smyrnæ Epís ordinátus, totíus Asia ceps fuit. Quippe qui nullos Apostolórum, rum qui víderant I num, magistros ha & víderit. Hic propter dam super die Pascha stiónes, sub Impe Antoníno Pio, Ecc in urbe regente Ani Romam venit; ubi mos credéntium, M nis & Valentíni per ne deceptos, reduxi dem. Cúmque ei fo óbviam fuisset Márci diceret: Cognoscis respondit: Cognosc mogénitum diáboli. verò, regnante Mar toníno, & Lúcio A Cómmodo, quartâ p rónem persecutióne, næ, sedente Procó & universo pópulo phitheátro adversùs personante, igni tr

sit ad Philippen-
útilem Epístolam
ae hódie in Asiæ
légitur.
ola Ecclésiæ Smyr-
d Ecclésias Ponti.
s. *Hist. Eccl. l.* 4.
Lectio iij.
arpus, cùm ad tri-
Procónsulis ad-
isset, instábat Pro-
icebátque: Jura,
iùs te dimittam:
cia adversùs Chri-
olycarpus respon-
& octoginta con-
nnos ei ministrá-
ullâ me unquàm
júriâ: & quómo-
m ímpiè loqui ad-
egem meum, Au-
ae salútis meæ?
rursùs Procónsu-
licente: Jura per
Cæsaris; Polycar-
t: Síquidem am-
contendis ut ego
ium quem vocas
, jurem, símulans
ire quis sim, audi
ofitentem: Chri-
ùm. Quo audíto,
niversa multitúdo
n ac Judæórum
li furóre acclamá-
Polycarpus vivus
rétur. Extructo ígi-
o, Polycarpus,
epósitâ, cùm eum
figere vellent: Sí-
inquit: qui enim
s dat ad ignis sup-
fórtiter sustinen-
dum, idem dabit ut immótus rogo insistam. Proindè, omissis clavis, vínculis duntaxat eum astrinxérunt. Ille ígitur manus post tergum connectens, & ad palum revinctus, oráre cœpit. Cujus oratióne complétâ, ministri rogum accendunt. Cúmque ingens flamma exarsisset, mira res visa est... Ignis enim fórnicis spéciem præbens, tanquàm velum navis ventórum flatu sinuátum, circum corpus Mártyris stetit: quod quidem in médio pósitum, non ut caro assa videbátur, sed velut aurum aut argentum, quod in fornáce excóquitur. Cernentes autem ímpii ac profáni hómines corpus flammis non posse consúmi, confectórem própiùs accédere, ensémque altè in corpus adígere jussérunt. Quo facto, tanta vis sánguinis effluxit, ut ignis prorsùs extingueretur... Porrò cùm Centúrio pertináciam Judæórum animadvérteret, corpus in médio collocátum concremávit. Atque ita nos demùm ossa illíus gemmis pretiosíssimis cariora, & quovis auro puriora colligentes, utì decébat, condídimus.

AD LAUD. *post Hymn.*
℣. Cepérunt ánimam meam; ℟. Irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

Ad Benedict. *Ant.* 1. G.
Nihil horum tímeas quæ passúrus es: esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. *Apoc.* 2.

Oratio.

DEus, mundi creátor & rector, qui hunc diem beáti Pontíficis Polycarpi martyrio consecrasti; concéde propítius, ut omnes qui martyrii ejus mérita venerantur, intercessiónibus ejus, ab æternis gehennæ incéndiis liberentur; Per Dóminum.

Commem. Virg. Deip.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti.

Pro Commem. S. Polycarpi.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F.
Qui habet aurem aúdiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vícerit, non lædétur à morte secundâ. *Apoc.* 2.

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus, ℟. Corónam de lápide pretióso. *Ps.* 20.

Oratio, ut suprà.

Deindè Comm. V. Deip.

DIE XXVII.

In Festo

SANCTI JOANNIS CHRYSOSTOMI, Constantinopolitani Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Semiduplex.

Pridiè in Vesp. Commem. S. Juliani Episcopi. Ant. Ipsum. ℣. Elégit, *p.* xxvj. *Oratio*, Exaudi, *p.* xxxiij.

Lectio ij

JOannes, Anti
tus, in adolescé
zátus à sancto M
scopo, per ann
in solitúdine vi
Quinto post susc
conátum anno,
Antiochénæ Ecc
viáno creátus,
hábuit ad pópu
cum eloquéntiâ
Chrysóstomus
tus. Exactis eo
annis duódecim
subductus, in
stantinopolitán
Nectário, invítu
Forma gregis fa
cuit sumptus in
cléfiæ ac família
lis; & quod indè
in paúperum c
convertit, præ
mórum, quibu
comía construx
Epíscopos ab A
phesíno per sim
dinátos, in Ep
nodo exauctorá
ánimi fortitúdi
ne Ariánis, G
Gothórum præs
Basílica conced
dem in Scythia
dam, idolórum
Phœnícia dirue
Cùm autem vita
set ásperam &
depravátos óm
num mores cor
rétur, multóru
vídiam, Eudóxi

ıis; quæ concionan-
ɔa quædam quasi in
umeliósa indignè fe-
Quare hábita est
Quercum, Chalcé-
súbúrbium, Episco-
áliquot Chrysósto-
:ensórum tumultuá-
ıodus; in qua, agen-
óphilo Alexandríno,
ıte Eudóxiâ, depó-
ıectus est in exílium;
pópulus incredíbili
, nocte licèt urgen-
;è prosecútus est. Sed
ɔòst, facto terræ mo-
:oortâ seditióne ple-
b exílio revocátur.
ıutem pérditos mo-
úere non desísteret,
ırgénteam Eudóxiæ
n in foro sanctæ
: erectam histriónes
, & à vulgi cla-
ıs divínam psalmó-
nterturbári mínimè
ur, ídque públicâ
ıe reprehendisset;
scopórum conven-
íterùm damnátus
uòd in sedem suam
novæ synodi judí-
iisset: &, ipsâ nocte
tis, Ecclésiâ pulsus,
i imperatóris jussu,
pòst ménsibus Cu-
in Arméniam aman-

Lectio iij.

ısum tandem, quò
andátus fúerat: per-
ibíque hyemis incle-

méntiâ penè enectus, Arméniæ paúperes frumento & cœlesti verbo páscere non déstitit. Hinc, propter crebras Isaurórum incursiónes, Arabissum munítius óppidum, non sine perículo, translátus est, deindè Pityuntem; ut assíduis itínerum labóribus conficerétur. Comána cùm adventasset, pernoctávit in Ecclésia sancti Basilisci; ubi beátus Martyr sic eum in somnis affátus est: Confide, frater Joannes; cras enim simul érimus. Sumptis postrídiè cœléstibus Sacramentis, consignans se in modum crucis, ánimam Deo réddidit, décimâ quartâ die Septembris, anno quadringentésimo séptimo. Corpus ejus, post áliquot annos, Theodósius Arcádii fílius Constantinópolim tránstulit insigni pompâ, sexto Calendas Februárii; ejúsque relíquias venerátus, pro paréntibus véniam precátus est. ¶ Hâc ipsâ die Sanctus Juliánus à Cenómanis tanquàm primus eórum Epíscopus & Apóstolus cólitur. Apud eos urbis príncipem cui nomen Defensor, cum totâ domo, Christiánâ fide ímbuit, & pópulum cui salientis in ætérnum aquæ fontem aperúerat, aquæ étiam elemen-

táris, quâ indigébant, rivis ex áridâ terrâ eductis refóvit; ac Religióni quæ tantam Ministris suis potestátem dabat, magis addixit. Corpus ejus in Ecclésiâ quam ipse condidisse fertur sepultum, in Cathedrálem tránstulit Aldricus, sedis ejusdem Epíscopus, anno sæculi noni trigésimo séptimo. Dúplici miráculo, Parísiis claruérunt áliquot ejus Relíquiæ, quas Paderburnensi Epíscopo Aldrícus idem transmittébat: indéque forsàn apud nos coli cœpit sanctus Póntifex, cui sácellum dicávimus.

AD LAUDES.

Oratio.

DA Sacerdótibus tuis, in sacro ministério, Dómine, spíritum sapiéntiæ & fortitúdinis, quo beátus Joannes Chrysóstomus peccantes argúere non déstitit, & multíplices ærumnas pro tui nóminis amóre superávit; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Pro Commemoratione S. Juliani. Ant. Sacerdótes. ℣. Véritas. *Oratio*, Exaudi. *in Communi*, p. xxxij. & xxxiij.

Vesperæ de seque
Commemoratio præce
& S. Paulæ Viduæ.
Exultávit. ℣. Avert
Communi, pag. lxx
Deinde Beatæ M
Virginis Deiparæ.

Oratio, ut infr
Laudes.

DIE XXVII

In Festo

SANCTI CARO

Imperatoris.

Duplex.

AD I. VESPE

Psalmi de Feria;
in toto Officio.

Antiphona, 8.

BEáta terra cuju
nóbilis est, &
príncipes vescuntur
ficiendum & non ad
riam! *Eccl.* 10.

Ant. 1. f. Cùm v
Rex coram Dómino
Quis ego sum, Dó
ut præstáres mihi
I. Par. 17.

Ant. 4. E. Dixisti
fácite, præbéte iter
náte de sémitâ,
offendícula de via
mei. *Is.* 57.

Ant. 6. F. Fec
spectábilem super
hómines: propter
tuum secundùm co
fecisti omnem mag
tiam hanc. *I. Par.*

Ant. 7. a. Déxtera tua magnificáta est in fortitúdine, & in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos. *Exod.* 15.

Capitulum. II. Par. 29.

REgnáre cœpit, fecítque quod erat plácitum in conspectu Dómini, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus.

Hymnus.

PAUPERES si quis, tua, Christe, membra,
Díligit, si res tibi consecrátas,
Si tuæ palmas fidei decóras,
Lætus adesto.
DISSITOS jungit pópulos, amando,
Et suis addit, miserando, regnis:
Invidet soli, rádiis fovére,
Cárolus, orbem.
NOMEN hinc magni, decus indè sancti
Quot Deo partæ retulére gentes,
Digna, vos, Regis monumenta tanti,
Dícite, Templa.
GALLIAS regno ténuit, patrísque
Et suis clarus méritis volentes;
Te piis, Saxo, dómuit triumphis,
Hostis amícus.
CEU comam quercus gráviter retortam
Altiùs tollit sibi restitúta,
Quid caput sævâ túmidum superbus
Erigis irâ?
NON sibi victor tua regna vovit,
Te Deo vicit; juga ter rebellem
Te Dei coget sacra ferre, veri
Núminis ultor.
QUI creas Reges, populósque subdis
Régibus, regno súperans utrosque,
Súpplices da nos benè Christiáno
Rege potíri. Amen.

℣. Percussisti omnes adversántes mihi sine causâ.
℟. Dentes peccatórum contrivisti, Dómine. *Ps.* 3.

Ad Magníf. *Ant.* 1. J. Dómine, Deus meus, sancte meus, in judícium posuisti eum; & fortem, ut corríperes, fundasti eum. *Hab.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Regum & Dóminum Dominántium, * Veníte, adorémus. *I. Tim.* 6.

Hymnus.

QUI Petri sedem tenet eminentem,
Præsulum præsul columénque fratrum,
Hic vices Christi gerit atque cœli
Límina pandit.

BARBAROS contra, Petrus alter, hostes
Cároli dextram vocat Adriánus;
Audit vocantem, ciet arma princeps,
Tránsvolat Alpes.
LONGOBARDORUM, fuge, Rex; manúmque
Impiam sacris rémove sépulchris.
Quis furor sancto cíneri, Deóque
Bella movére?
EN adest qui te, cruce fretus, artes
Qui tuas, aris & iníqua tela
Cónterat, spretæ tua dedítúrus
Regna Tiáræ.
E TUIS frustrà tibi surgit ultor
Ossibus: Regem vocet Adriáni
Liberatórem Leo, liberábit
Ille Leónem.
VINDICEM cœli mémorat, suúmque,
Cárolum grato nova Roma plausu:
Orbis, exclámant, caput hic tuétur;
Imperet orbi.
O Pater, quo non mélior, supernam
Pródigus nobis sóbolem dedisti:
Et tuo Reges populósque præsens
Flámine dona.
Amen.

IN I. NOCTUR

Ant. 1. J. Dómini titúdo mea, ponet meos tanquàm cerv & super excelsa d me victor. *Hab.* 3.

℣. Benedictus Dó Deus meus, ℟. Qui manus meas ad pr *Ps.* 143.

Lectiones de Scrip

℟. j. Tu fecisti c tre meo misericórdi constituisti me Reg eo. * Nunc ergo, ne Deus, da mihi tiam & intelligénti ingrédiar & egrédia pópulo tuo. ℣. Om tum óptimum d est, descendens à lúminum. * Nunc e *Par.* 1. *Jac.* 1.

℟. ij. Semen Ab amíci mei, appreh ab extrémis terræ, ginquis vocávi te. vus meus es tu; e ℣. Ab Oriente & dente vénient, & bent cum Abrahan gno Cœlórum. * *Is.* 41. *Matth.* 8.

℟. iij. Dómin tuus transíbit ante se delébit omnes has in conspectu possidébis eas. ℣. stodíerit usque i ópera mea, dabo testátem super ge tanquàm vas figi

:ur. * Ipse. Glória.
'eut. 31. Apoc. 2.
. NOCTURNO.
8. g. Quis Deus
)ó.inum, qui ac-
ıe fortitúdine,com-
quasi arcum æreum
: mea? II. Reg. 22.
It liberentur dilecti
)mine, ℟. Salvum
terá tuâ, & exaudi
f. 59.
Lectio iv.
ıo patre, CároliMar-
i filio, alteróque Re-
ancórum instauratό-
s est Cárolus ille, cui
eclára belli pacísque
Magni cognómen
re. Magistros hábuit
manióribus litteris
n Pisánum, in divinis
n Diáconum: eo-
ıe institutióne ádeò
:t, ut præter pá-
idióma, Latinè, Græ-
Hebráicè, Syriacè
sciret: sibíque cum
)rum príncipum le-
interpres atque orá-
ufficeret. Lectiónis
s, inter epulandum
quàm cibo plùs de-
i se fatebátur. Jeju-
m Ecclésiæ obser-
, si quando illis dié-
ante solis occásum
:rétur; id in grátiam
:rósi comitátus pari-
ıe jejunantis præstá-
Christiáni optimíque
s officiis addictus, li-
ı sancti Augustini de

Civitáte Dei inscriptum, pulvinári per noctem substrátum, evolvébat. Paupéribus levandis intentus, eleemósynas in omnes Európæ partes, diffúndere, atque in Africâ ad Ægypti íncolas, in Asiâ ad Syros Palæstinósque transmittébat. Veræ demùm Religiónis propagandæ stúdio incensus, hac potissimùm de causâ, bellum adversùs Sáxones a patre susceptum, per tres & triginta annos perégit. Alpes ter quatérque, Pyrenæos étiam montes semel aut bis trajécit.

℟. iv. Inivit omnis multitúdo pactum in domo Dei cum Rege, dixítque: * Ecce filius Regis; regnábit. ℣. Non est potestas nisi a Deo; quæ autem sunt à Deo, ordináta sunt. *Ecce. II. Par. 23. Rom. 13.

Lectio v.

ROmam enim, Románósque Pontífices, Adriánum primum, contra Desidérium Regem Longobardórum, & Adalgísum hujus fílium; Leónem tértium, contra degéneres ac seditiósos Adriáni nepótes, tutátus est. Sedem Apostólicam iis étiam ópibus ditávit ac provinciis, quæ ipsius domínium temporále constituunt. Hinc illum primò inter patrítios urbis referre Románi; dein verò in Nativitáte

Dómini rei ſacræ aſtantem, Altári siſtere, Imperatórem renuntiáre, ac diadémate cíngere; profiténtem ſe, id ſi reſciſſet, ad Eccléſiam mínimè ventúrum. In Hiſpániâ & Saracenórum inſultus repreſſit; & Elipandi Toletáni Feliciſque Urgelitáni erróres, tùm ſcriptis ipſe impugnávit, tùm per congregátos Francofurti Epíſcopos condemnávit. Capitulária Eccléſiæ Gallicánæ imprímìs utília édidit; quæ, ut Canónibus ſacris conſentánea, plúrium Conciliórum ſuffrágio comprobáta ſunt. In his condendis adjutórem ex Británniâ majóri accívit Alcuínum, quem Abbátiâ ſancti Martíni Turonenſis donávit. Quin & ſanctórum Evangeliórum códices ad exemplárium Græcórum normam delineáre, in delíciis jam ſenex hábuit; sícque inter Patres Latínos aſcríbi pótuit, ſicut inter Græcos, Conſtantínus.

℟. *v.* Coram altári impoſuérunt ei Diadéma, unxítque illum Póntifex: imprecatíque ſunt ei, atque dixérunt: * Vivat Rex! ℣. Qui fidéles habent Dóminos, magis ſérviant, quia fidéles ſunt, & dilecti, & benefícii partícipes. * Vivat Rex. *II. Par.* 23. *I. Tim.* 6.

Lectio vj.

QUantùm dénique univerſâ de Eccléſiâ benè méritus ſit, ſatis probant innúmera Templa ab ipſo cóndita, aut reſarcíta, miniſtríſque ac prædiis inſtructa. Illum pro ſecundo Basílicæ hujus fundatóre majóres noſtri ſemper agnovére, ut pote qui Fulrádi Abbátis opus aut promóverit, aut perfécerit, aut étiam dírutum reparáverit. Hæc habet de eo Necrológium noſtrum: Obiit glorióſus Rex Cárolus hujus Eccléſiæ conſtructor, qui dedit nobis Fontánas cum appendítiis, & plúrima Eccléſiæ ornamenta: vidélicèt, ut álibi ferunt Chartæ noſtræ, Sacrum Régium, Capellam Regis, cálicem aúreum habentem triginta ſex markas; textum Evangeliórum auro multo gemmíſque coopertum, píxidem aúream, duo candelábra máxima, & crucem quæ diù nomen Cároli datóris retínuit. Quis verò, príncipem tot tantíſque bellis, negótiis, curíſque diſtentum, cilício carnem afflixiſſe putet, niſi illud in eo pœniténtiæ veſtimentum mors ipſa prodidiſſet? Pluſquàm ſeptuagenárius tamen

.quiſgráni mórtuus
no reparátæ ſalú-
gentéſimo décimo
aut quinto. Diem
us à trecentis propè
lebrat Stúdium Pa-
univerſum : céle-
ritèr Eccléſiæ Rhe-
Rothomagenſis,
anenſis ; & vigéſi-
távam Július diem,
inſlátæ ſunt olim
Relíquiæ, pro álte-
feſto habent Tre-
.
. Tu es Rex qui in-
, * Et † Magnitúdo
it uſque in cœlum,
tas tua in términos
℣. Ait Dóminus :
pauca fuiſti fidélis,
ılta te conſtítuam.
ıgnitúdo tua. Gló-
lagnitúdo. *Dan.* 4.
25.
. NOCTURNO.
8. g. Clamábunt
inum à fácie tri-
, & mittet eis pro-
rem qui liberet eos.

a impérium tuum
o, Dómine, ℟. Et
fac filium ancillæ
. 85.
ſancti Evangélii
ndùm Lucam.

ctio vij. c. 3.
témpore : Dicébat
es ad turbas : Fá-
ctus dignos pœni-
Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

L. 22. *contra Fauſt. Man. n.* 74.

NOcendi cupíditas, ulciſcendi crudélitas, implacátus atque implacábilis ánimus, féritas rebellandi, libido dominandi, & ſi quæ ſimília, hæc ſunt quæ in bellis jure culpantur. Sed adversùs violéntiam, ſivè Deo, ſivè áliquo legítimo império jubente, gerenda ipſa bella ſuſcipiuntur à bonis; cùm in eo rerum humanárum órdine inveniuntur, ubi eos vel jubére tale áliquid, vel in tálibus obedíre juſtè, ordo ipſe conſtringit. Alióquìn Joannes, cùm ad eum baptizandi mílites venírent, dicentes, Quid nos faciémus? reſpondéret eis : Arma abjícite, milítiam deſérite. Sed quia ſciébat eos non eſſe homicídas, ſed miniſtros legis; non ultóres ſuárum injuriárum, ſed ſalútis públicæ defensóres; reſpondit eis : Néminem concuſſéritis; nulli calúmniam faciátis; ſufficiat vobis ſtipéndium veſtrum.

℟. Impetum fecit contra gentem hoſtilem, & in deſcenſu pérdidit contrários : * Ut cognoſcant gentes quia contra Deum pugnáre non eſt fácile. ℣. Data eſt ei coróna, & exívit vincens ut vínceret. * Ut

Oratio.

REx Regum, Dómine, Deus omnípotens, qui beáti Cároli arma & scripta multárum Géntium conversióne sanctificasti; concéde, ut quem, ad nóminis tui glóriam, victóriis & império decorasti in terris, Ecclésiæ tuæ, quam tantóperè diléxit atque defendit, patrocinétur in cœlis: Per Dóminum.

Pro Comm. sanctæ Paulæ.

Ant. Benedicta es. ℣. Anima mea. *p.* lxxxv.

Oratio.

DEus, qui dignè tibi serviéntium nos imitári præcipis famulátum; da nobis flammâ tuæ caritátis accensis, ut beátæ Paulæ, quæ tibi plácuit, mereámur obtinére consórtia: Per Dóminum.

Commem. Virg. Deip.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Habens.

AD TERTIAM.

Ant. 6. f. Et dedit ipsi Dóminus.

Capitulum. II. Par. 29.

IPse anno & mense primo regni sui, valvas domûs Dómini instaurávit; addu-xítque Sacerdótes & Levítas, & congregávit eos.

℟. *br.* Dómine, dilexi * Decórem domûs tuæ: Dómine. ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. * Decórem. Glória. Dómine.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam
℟. Et cum viris sáng
vitam meam. *Ps.* 25

AD SEXTA

Ant. 3. a. Vidit p

Capitulum. II. Pa

DIxit ad Sac
& Levitas: Fil
nolíte neglígere: v
git Dóminus ut steti
eo, & ministrétis i
latísque eum, & c
ei incensum.

℟. *br.* Benedícite
num, * Qui statis i
Dómini. Benedícit
nóctibus extóllite
vestras in sancta.
statis. Glória. Ber
Ps. 133.

℣. Quia ego
quòd magnus est D
℟. Et Deus noster
nibus diis. *Ps.* 134.

AD NONA

Ant. 5. a. Ist
meus.

Capitulum. II. R

BEnedictus I
Deus, qui
hómines qui le
manus suas contr
num meum Regem

℟. *br.* Dabis eu
nedictiónem * In
seculi. Dabis eum.
tificábis eum in
cum vultu tuo. *
lum. Glória. Dabis

℣. Quóniam R
in Dómino, ℟. Et
ricórdia Altíssimi n
movébitur. *Ps.* 20

VESPERAS.
de Laudibus.
ulo de sequenti,
-aced. & Virg.
infrà.
E XXIX.
In Festo
ANCISCI
LESII,
ensis Episcopi.
Duplex.
de Comm. SS.
i, p. xxv.
VESPERAS.
mm. S. Caroli.
ortis in bello,
s secundùm no-
., invocávit Al-
potentem in op-
inimícos undi-
adivit illum ma-
nctus Deus. *Eccli.*

úcos ejus índuam
e; ℟. Super ip-
n efflorébit san-
mea. *Ps.* 131.
, ut suprà ad

m. Virg. Deip.
NOCTURNO.
e Script. occurr.
NOCTURNO.
Lectio iv.
cus, in Castro Sa-
undè famíliæ co-
piis & nobílibus
s natus, à téne-
morum innocén-
vitáte cláruit. A
erálibus discipli-
tus; mox Philo-sóphiæ & Theológiæ Parísiis, deindè utríque Juri Patávii óperam dedit. In æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridèm se Parísiis obstrínxerat, innovávit; à cujus virtútis propósito nunquàm pótuit dimovéri.

Lectio v.

IN pátriam redux, recusátâ in Sabaúdiæ senátu amplíssimâ dignitáte Clericáli milítiæ nomen dedit. Tum Sacerdótio initiátus, & Genevensis Ecclésiæ præpositúrâ decorátus à Granério Epíscopo, vindicandis ab hæresi Calviniána Chaballicénsibus, aliísque finítimis pópulis divíni verbi præco destinátur. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, aspérrima quæque perpessus est. His in locis, Thunóne máximè, cùm sacrum fácere non licéret, in arcem Ablingiánam quátuor milliáribus distantem se recípere cogebátur. Plúrimos ab hæresi ad Cathólicam fidem redúxit: undè ab hæréticis, calúmniis impetítus, sæpè étiam ad necem conquisítus est. Suscepto regímine paróchiæ, quam Thunóne eréxerat, cùm eam regiónem dira lues depopularétur, ómnibus ómnia córporis & ánimæ subsídia amanter, constanter atque indústriè procurávit.

Lectio vj.

IN Coadjutórem à Granério ascítus, Annecéii Seminárium Clericórum instítuit. Granério mórtuo, Epíscopus consecrátus, coégit Synodum, & Ecclesiásticæ disciplínæ leges Clero sanxit. Libros conscripsit Dei amórem spirantes. Instítuit Congregatiónem Moniálium, à Visitatióne Beátæ Maríæ dictárum. Recusáto Coadjutóris Parisiensis múnere, dum ad diœcésim revértitur, Lugdúni apopléxiâ correptus, munítus Ecclésiæ Sacraméntis, óbiit die vigésimâ octávâ Decembris, anno ætátis quinquagésimo sexto, Christi millésimo sexcentésimo vigésimo secundo. Quem miráculis clarum Alexander séptimus Sanctórum albo inséruit: & ejus memóriam státuit colendam die vigésimo nono Januárii, quo die Annecéii sepultus fúerat.

IN III. NOCTURNO.

Lect. de Comm. SS. Pontif.

Oratio.

DEus, qui ad animárum salútem, beátum Franciscum Salésium Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluisti: concéde propítius, ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis, ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur; Per Dóminum.

Commem. Vi

AD II. VES

Comm. S. Aldeg

Ant. Córpora. ...

tur, *p.* lxx. *Orat.*

infrà. Deindè S.

Viduæ. Ant. Ex

Averte, *p.* lxxx.

in quem. *p.* lxxx

Comm. Virgini

DIE X

In Fes

S. ALDEGU

Virgini

Semidup.

Omnia de C

Virginum, *p.*

ptis quæ sequunt

Lectio

ALdegundis, bilíssimis pa opulentíssimis & Bertiláne, in I cùm uni spon adhærére statui nis qui ejus nú tíerat, ámbitu villa Curtisolra bitábat mater c fugit in secessu steà Malbódii n nemóribus cóns vium Sabim; ill scio némine, cù diù delituísset, & Autbertum, ctitáte conspícu nóbio Altimont acceptóque ab velámine, Mal diit. Nec mora mam, quæ ei c patre, hæreditát

Monastério con-
juod sanctíssimæ
:ríci Maríæ per
a Epíscopum di-
. Eò ipsa servó-
:illárum Dei má-
nultitúdinem ad
dam religiósam
lexit; quibus, ut
:m caritatémque
ios suo exemplo
áret, nihil ex iis
iribus affluébat,
uíssimum victum
vestítum sibi ser-
idos étiam quàm
sibi à matre reli-
éribus erogávit,
ita: Sátius est vel
dum própriâ ma-
ribus dare, quàm
ost mortem relín-
villa sua Curti-
imónio quondàm
n monastérii sui
sitat, decessit &
t. Nec ita multò
ódium transláta.
Ecclésia Parœciá-
Collegiáta, sub
ne sanctiMártyris
erecta est & conse-
ò sacra & antiqua
Canónicas Malbo-
& Ecclésiam no-
:céssitúdo & pre-
etas.

ncta Bathilde.

Lectio iij.

dis, in Anglia Sá-
n génere orta est;
Erchinoaldo ma-
ûs régiæ véndita

esset, ab eo ad porrigenda sibi pócula adhíbita est, ac demùm, mórtuâ cónjuge, in uxórem expetíta. Quibus illa dùm se núptiis subtrahit, ad Clodovéi secundi conjúgium insperátò pertráhitur. Mórtuo Clodovéo, trium filiórum Clotárii, Childeríci & Theodoríci, quorum natu máximus vix quintum annum attígerat, tutélam gessit: regnúmque sapienter moderáta est. Fuit in consílio prudens, benigna in pópulum, in egénos liberalíssima. Simoníacas ordinatiónes abolévit, prohíbuit ne éxteris venderentur Christiáni, plúrimos à servitúte redémit: effécit ut in Monastério sancti Germáni Autissiodorensis, & multis áliis, reguláris disciplína aut servarétur, aut restitueréntur. Corbéiæ ad Sumónam cœnóbium extruxit, álterum Calæ ad Mátronam; in quo, relictâ Clotário jam adulto regni administratióne, ipsa, suscepto religiónis hábitu, sub obediéntia Bertillæ Abbatissæ, tantâ humilitáte vixit, ut nec à vilióribus offíciis abhorréret. Cùm ómnibus & exemplo & admiratióni fuisset, mórtua est anno ætátis quinquagésimo quinto.

AD LAUDES.

Ant. Exultábit. ℣. Lætábor, *p.* lxxvj.

Oratio.

INterveniat pro nobis, quæsumus, Dómine, beáta Virgo Aldegundis, quæ pro tui nóminis amóre virginitátis laudandæ propósitum, intemeráto semper córpore & corde Per Dóminum.

Comm. S. Bat

Benedicta es. mea. *Oratio.* D speraт. *p.* lxx

Comm. Virg. L

FESTA FEBRUAR

DIE I.

In Festo

SANCTI IGNATII,

Antiocheni Episcopi, & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, pag. viij. *exceptis quæ sequuntur.*

Oratio, Omnípotens. *p.* xv.

Lectio ij.

IGnátius, qui & Theóphorus, Apóstoli Joannis discípulus, Antiochénæ Ecclésiæ post Evódium Petri successórem fuit Epíscopus. Vir ille planè Apostólicus, divínæ lámpadis instar, fidélium mentes enarrandis Scriptúris illuminávit. Sub príncipe Domitiáno à multárum persecutiónum procellis Ecclésiam suam oratiónibus & jejúniis defénderat: véritus ne quem eórum qui pusillánimes & magis símplices erant, persecútio prostérneret. Sed, quia ipsi nondùm contigerat ut ánimam suam pro Christo póner se nondùm a Dei caritáten Itaque volens ductus est, cùn tiochíæ festír thos; à quo cù tum ad bésti dixit exultans tibi, Dómine fectâ tuî carit dignátus es. Romam mitti vigans Smyrn ubi Polycar Joannis erat Epístolas scri unam ad Eph ad Magnesiár ad Trallenses ad Romános Tróadem veni tres scripsit, ladelphienses Smyrnæos, té Polycarpum, chénam Eccl mendábat. Hc nébat in prim pravis hæretic nibus cavéret

ostolórum tra-
ænáciter inhæ-
s prætéreà Epí-
licam de Incar-
Euchariſtiâ do-
ertis verbis ex-

tio iij.
primis eſt quod
rtyrii deſidério
Romános his
nàm iis béſtiis
ihi parátæ ſunt,
m opto ut quàm
véniam! Palpa-
as, ut me celé-
ent, neu metu
mihi parcant,
dum nonnullis
t. Quòd ſi for-
unt, ego eas vi
gnóſcite mihi,
iid mihi proſit
Nunc tandem in-
hriſti diſcípulus.
ilium moror, ni-
ilium, ut Jeſu
ſſim potíri. Ignis,
crux, beſtiárum ímpetus, óſſium diſtráctio, confráctio membrórum ac totíus córporis contúſio, diáboli dénique ſupplícia in me unum cumulentur, dúmmodò Chriſto frui mihi líceat. Jam datus ad béſtias, cùm audíret leónes rugientes, ardóre patiendi ait: Frumentum ego ſum Dei, & ferárum déntibus molor atque commínuor, ut panis mundus effíciar. Paſſus eſt anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíam relátæ ſunt; in quarum Tranſlatiónis Anniversário ſanctus Joannes Chryſóſtomus elegantem hábuit oratiónem.

Oratio, Omnípotens, *ut in Communi unius Martyris, pag.* XV.

AD LAUD. *Comm. Virg. Deiparæ.*

VESPERÆ de ſequenti, ſine ulla Commem.

DOMINI,

E T

PURIFICATIO

B. MARIÆ VIRGINIS

DUPLEX I. CLASSIS, seu Annuale n

AD I. VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Antiph. 1. D.

STatìm véniet ad templum suum Dominátor quem vos quæritis, & Angelus testamenti quem vos vultis. *Malach.* 3.

Ant. 1. D. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum: & quis stabit ad videndum eum? ipse enim quasi ignis conflans. *Malach.* 3.

Ant. 3. a. Purgábit filios Levi, & colábit eos quasi aurum & quasi argentum. *Malach.* 3.

tur illíus: voc
rúsalem Sólium
Jerem. 3.

Capitulum. I

ADdúcam eos
tem sanctu
& lætificábo eo
oratiónis meæ:
sta eórum & ví
rum placébunt
altári meo.

℟. Véniet. D
cunctis géntibu
plébo domum ist
* Magna erit gl
istíus novíssimæ

us.
gentes : fit
tia.
Légifer óbli-
tor nunc re-
labe Mater.
atrum Virgo
os abstínuit
m quid pa-
is ipsa tem-..
nâ se vovet
iórem virgi-
nolat
os , parva
, seniórque
t enses trans-
uum
altis nata do-
iem gestas in
sacer Agnus
futúro , cor-
ic tener ,
fans víctima
ũso vir cruóre
móriens piá-
a Patri , súm-
'ilio ,
sancto glória
:

Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Benedictiónem dabit Legislátor ; ℟. Vidébitur Deus deórum in Sion. *Ps.* 83.

Ad Magníf. *Ant.* 6. F. Præparáre in occursum Dei tui , Israel ; quia ecce formans montes , & creans ventum , & annúntians hómini elóquium suum : Dóminus Deus exercítuum nomen ejus. *Amos.* 4.

Orat. infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Fèria.

Ant. 6. F. In ipso vita erat , & vita erat lux hóminum , & lux in ténebris lucet. *Ev. S. Joann.* 1.

Hymnus. Virgo Dei génitrix. *p.* xciv.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 7. G. Lauda & lætáre Fília Sion , quia ecce ego vénio , & habitábo in médio tuî , ait Dóminus. *Zach.* 2.

In Sabbatis à Purificatione B. M. V. ad Sabbat. antè Dominicam Passionis, dicitur loco Ant. Ave , Regína Cœlórum , *Antiph. sequens* ,

INvioláta , íntegra & casta es, María :
Quæ es effécta fúlgida Cœli porta :
O Mater alma Christi , caríssima ,
Súscipe pia laudum præcónia ;

Nostra ut pura péctora
sint & córpora,
Te nunc flágitant devóta
corda & ora;
Tua per precáta dulcí-
sona,
Nobis exóres véniam per
sécula;
O benígna! ô benígna! ô
benígna!
Quæ sola invioláta per-
mansisti.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix, ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

Adjúvet nos, quæsumus, Dómine, beátæ Maríæ semper Vírginis intercessio veneranda, & à cunctis perículis absolútos, in tua fáciat pace gaudentes: Per Christum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Venientem ad templum suum Dominatórem & Angelum testamenti, * Veníte, adorémus. *Malach.* 3.

Psalm. Veníte, *p.* 2.

Hymnus.

Templi sacrátas pande,
Sion, fores;
Christus sacerdos intrat &
hóstia:
Cedant inánes Veritáti
Quæ se ánimis áperit, fi-
gúræ.

Non immolandi jam pé-
cudum greges:
Fumábit ater m
ámpliùs:
En ipse placando
Ipse suis Deus as
Virgo latent
Núminis,
Demissa vultus,
perit Deum,
Hunc gestat ulm
rúmque
Múnera fert; t
lúcres.

Hic omnis æt
& ástitit
Sexus, propinqu
plénior;
Christúmque anh
annos
Nunc fidei préti
tant.

Testes tot in
gnánimo, D
Tibi litábat, fida
Verbi silentis mu
Quanta ánimo
alto!

Sit summa Pa
maque Fílio
Sit summa sanct
Flámini:
Sanctæ litémus Tı
Perpétuo pia cord
Amen.

IN I. NOCTU

Psalmi de Offic

Ant. 1. a. Péper
& adduxit eum a
Dómini: puer au
adhuc infántulus.

Ant. 2. D. Asc
ejus, ut immolár
no hóstiam solem
Reg. 1.

. *a*. Obtulérunt
& adoravérunt ibì
1. *I. Reg.* 1.
io mea, Dómine,
, custodíre legem
. 118.
libro Exodi.
o j. Cap. 13.
s est Dóminus ad
en dicens : San-
hi omne primogé-
od áperit vulvam
rael, tàm de ho-
quàm de jumentis:
enim ómnia. Et
s ad pópulum:....
odúxerit te Dó-
erram Chananæi,
rit tibi & pátribus
léderit tibi eam;
omne quod áperit
Dómino, & quod
m est in pecóri-
quidquid habúe-
líni sexûs, consé-
mino. Primogéni-
. mutábis ove :
on redémeris, in-
Omne autem pri-
im hóminis de fi-
, prétio rédimes.
interrogáverit te
us cras dicens :
hoc? respondébis
ianu forti eduxit
inus de terra Ægy-
domo servitútis.
m indurátus esset
& nollet nos di-
occídit Dóminus
mogénitum in ter-
ti, à primogénito
usque ad primogé-
)uint. Pars Hiem.

nitum jumentórum; idcircò ímmolo Dómino omne quod áperit vulvam masculíni sexûs, & ómnia primogénita filiórum meórum rédimo.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen dicens : * Sanctífica mihi omne primogénitum in filiis Israel: mea sunt enim ómnia. ℣. Postquàm impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. * Sanctífica mihi. *Exod.* 13. *Luc.* 2.

De libro Levítici.
Lectio ij. Cap. 12.

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens : Lóquere filiis Israel, & dices ad eos : Múlier, si suscepto sémine pepérerit másculum, immunda erit septem diébus, juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus : ipsa verò triginta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in sanctuárium, donec impleantur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immunda erit duábus hebdomádibus, juxta ritum fluxûs ménstrui; & sexaginta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Cúmque expléti fúe-

rint dies purificatiónis suæ, pro filio sive pro filia déferet agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii; & tradet sacerdóti qui ófferet illa coram Dómino, & orábit pro ea; & sic mundábitur à proflúvio sánguinis sui. Ista est lex parientis másculum aut féminam. Quòd si non invénerit manus ejus, nec potúerit offerre agnum, sumet duos túrtures, vel duos pullos columbárum, unum in holocaustum, & álterum pro peccáto: orabítque pro ea Sacerdos; & sic mundábitur.

℟. Múlier, cùm expléti fúerint dies purificatiónis suæ, * Si non potúerit offerre agnum, sumet duos túrtures, vel duos pullos columbárum: orabítque pro ea sacerdos; & sic mundábitur. ℣. Dedérunt hóstiam secundùm quod dictum est in lege Dómini. * Si non. *Levit.* 12. *Luc.* 2.

De Aggæo prophéta.

Lectio iij. Cap. 2.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc unum módicum est, & ego commovébo cœlum & terram, & mare & áridam. Et movébo omnes gentes: & véniet Desiderátus cunctis géntibus: & domum istam g... cit Dóminus e... Meum est arg... meum est aurum... minus exercítuu... erit glória de... novíssimæ plus... mæ: & in loc... pacem, dicit... exercítuum.

℟. Majestas ... gressa est tem... * Ecce repléta ... Dómini domus... plum cùm indú... rum Jesum pa... * Ecce. Glóri... *Ezech.* 43. *Luc*...

IN II. NOC...

Ant. 4. E... mundum Chri... Hóstiam & obl... luisti; corpus a... mihi. *Hebr.* 10.

Ant. 5. a. Ho... ta non tibi plac... plácita sunt ti... cundùm legem... *Hebr.* 10.

Ant. 6. F. Di... nio, ut fáciam... luntátem tuam.

℣. Scriptum ... ut fácerem ... tuam: ℟. Deus ... lui, & legem t... dio cordis mei.

[*Benedicti*... *Noct. Domini*...

[San]cti Bernardi,
[Ab]bátis.
[In] Purificatione.
[Lec]tio iv.
[Purificat]iónem Beátæ
Vírginis hódiè
quæ secundùm
[Mo]ysi facta est,
Nativitáte Dó-
[quadr]aginta diébus.
[I]n scriptum erat
[q]uæ suscepto sé-
[pepeci]sset filium, im-
[esse]t septem diébus
[oc]tavo circumcideré-
[d]ehìnc ablutióni
óni intenta abs-
ingressu templi
[trigint]a [tri]bus diébus; qui-
[is]ti offerret filium
um munéribus.
n advertat libe-
ò matrem Dó-
oc præcepto?
pus purificatió-
bstinéret ab in-
li, cujus úterus
rum, Templum
Spíritûs sancti?
grederétur tem-
e péperit Dómi-
li! Nihil in hoc
nihil in partu
[f]uit: nihil pur-
cùm proles ista
átis sit, & pur-
vénerit fácere
[su]i. Quid in ea le-
icet observátio,
ima facta est in
immaculáto?
óre tabernáculo
[consecr]atum, hóstiæ

non possunt perfectum fá-
cere servientem: * Nunc
autem ad destitutiónem
peccáti, per hóstiam suam
Christus appáruit. ℣. Num-
quid placári potest Dómi-
nus in míllibus aríetum,
aut in multis míllibus hir-
córum pínguium? * Nunc
autem. *Hebr.* 9. *Mich.* 6.

Lectio v.

Verè, ô beáta Virgo!
verè non habes cau-
sam, nec tibi opus est pu-
rificatióne; sed numquid
Fílio tuo opus erat circum-
cisióne? Esto inter mulíe-
res tanquàm una eárum:
nam & Fílius tuus sic est in
número puerórum. Circum-
cídi vóluit, & non multò
magìs volet offerri? Offer
Fílium túum, Virgo sacrá-
ta, & benedictum fructum
ventris tui Dómino repræ-
senta. Offer ad nostram
ómnium reconciliatiónem,
hóstiam sanctam, Deo pla-
centem. Omnínò acceptá-
bit Deus Pater oblatiónem
novam, & pretiosíssimam
hóstiam, de qua ipse ait:
Hic est Fílius meus dile-
ctus, in quo mihi benè
complácui.

℟. Sacrifícium & obla-
tiónem noluisti, aures au-
tem perfecisti mihi: * Ho-
locaustum & pro peccáto
non postulasti; tunc dixi:
Ecce vénio. ℣. Impossíbile
est sánguine taurórum &
hircórum auferri peccáta.

* Holocaustum. *Psal.* 39. *Hebr.* 10.

Lectio vj.

SEd oblátio ista, fratres, satis delicáta vidétur, ubi tantùm sistitur Dómino, redimitur ávibus, & illicò reportátur. Véniet quandò non in templo offerétur, nec inter bráchia Simeónis, sed extra civitátem inter bráchia Crucis. Véniet quandò non redimétur aliéno, sed álios rédimet sánguine próprio: illud erit sacrifícium vespertínum; istud est matutínum. De utróque tamen potest accípere quod Prophéta prædixit: Oblátus est, quia ipse vóluit. Nam & modò oblátus est; non quia opus hábuit, non quia sub legis edicto fuit, sed quia ipse vóluit. Et in cruce nihilóminùs oblátus est; non quia méruit, non quia Judæus pótuit, sed quia ipse vóluit... Sed quid, fratres, nos offérimus? aut quid retribúimus illi pro ómnibus quæ rétribuit nobis? Ille pro nobis óbtulit hóstiam pretiosiórem quam hábuit, nimírùm quâ pretiósior esse non pótuit. Et nos ergo faciámus quod póssumus, óptimum quod habémus offerentes illi; quod sumus útique nosmetipsi. Duo minúta hábeo, Dómine: corpus & ánimam dico: útinam hæc tibi perfectè possim in [...] laudis offerre!

℟. Christus, [...] ritum sanctum [...] óbtulit immacul[...] novi testamenti [...] est, * Ut repr[...] accípiant, qui [...] ætérnæ hæredit[...] tera transiérunt; [...] sunt ómnia no[...] Glória. * Ut re[...] nem. *Hebr.* 9. *I*[...]

IN III. NOC[...]

Ant. 2. D. A[...] tas, & ingrediát[...] sta, custódiens [...] *Is.* 26.

Ant. 7. d. [...] erat in Jerúsale[...] men Símeon: Sp[...] ctus erat in eo; [...] spíritu in templu[...]

Ant. 8. g. An[...] tissa, ipsâ hor[...] niens, confitebá[...] no. *Luc.* 2.

℣. Vidérunt [...] tuos, Deus: ℟. [...] Dei mei, Regis [...] in sancto. *Ps.* 67.

Léctio sancti E[...] secundùm Lu[...]

Lectio vij. C[...]

IN illo tempor[...] quàm impléti [...] purgatiónis Mar[...] dùm legem Móy[...] runt Jesum in Je[...] ut sísterent eum [...] sicut scriptum e[...] Dómini. Et réliqu[...]

ia sancti Ambrósii, Epíscopi.

s. Evang. sec. Luc. Cap. 2. §. 55.

ecce homo erat in rúsalem, cui nomen n: & homo iste ju-: timorátus, expe-consolatiónem Israel. olùm ab Angelis & ėtis, à Pastóribus & ibus, sed étiam à se-is & justis generátio ii áccipit testimó-Omnis ætas, & uter-xus, eventorúmque ıla fidem ástruunt. génerat: stérilis pa-nutus lóquitur: Elí-prophétat: Magus: útero clausus exul-idua confitétur: ju-pectat.

imeon, homo justus orátus, expectans atiónem Israel, * Re-m accéperat à Spíri-cto, non visúrum se n, nisi priùs vidéret um Dómini. ℣. Be-o Dómini super ca-ti: expectátio justó-títia. * Responsum. . Prov. 10.

o viij. §. 58 & 59.

bene justus, qui non m sed pópuli grá-requirébat: cúpiens rpóreæ vínculis fra-s absolvi, sed expe-vidére promissum; enim quia beáti ócu-um vidérent. Nunc, inquit, dimitte servum tuum. Vide justum velut corpóreæ cárcere molis in-clúsum velle dissolvi, ut in-cípiat esse cum Christo; dissolvi enim, & cum Chri-sto esse, multò mélius.

℟. Cùm indúcerent púe-rum Jesum parentes ejus, ut fácerent secundùm con-suetúdinem legis pro eo; Símeon * Accépit eum in ulnas suas. ℣. Desidérium cordis ejus tribuisti ei, Dómine; & voluntáte la-biórum ejus non fraudasti eum. * Accépit. Glória. * Accépit. Luc. 1. Ps. 20.

Lectio ix. §. 59 & 60.

SEd qui vult dimitti, vé-niat in templum, vé-niat in Jerúsalem, expe-ctet Christum Dómini, ac-cípiat in mánibus Verbum Dei, compleetátur quibus-dam suæ fidei bráchiis: tunc dimittétur, ut non ví-deat mortem, qui víderit vitam. Vides in omnes úbe-rem grátiam Dómini gene-ratióne diffúsam, & pro-phetíam incrédulis negá-tam esse, non justis. Ecce & Símeon prophétat in ruí-nam & resurrectiónem plu-rimórum venisse Dóminum Jesum; ut justórum ini-quorúmque mérita discer-nat, & pro nostrórum qua-litáte factórum judex verus & justus aut supplícia de-cernat aut præmia.

Te Deum, *pag.* 9.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Antiph. 1. *toni*, a.

EXulta & lauda, habitátio Sion; quia magnus in médio tuî Sanctus Israel. *Is.* 12.

Ant. 6. F. Dóminus in templo sancto suo: síleat à fácie ejus omnis terra. *Habac.* 2.

Ant. 3. E. Descendisti, Dómine: occurristi lætanti & facienti justítiam. *Is.* 64.

Ant. 4. E. Sion.

Canticum. Sophon. 3.

LAuda, fília Sion: júbila, Israel: * lætáre & exulta in omni corde, fília Jerúsalem.

Abstulit Dóminus judícium tuum: * avertit inimícos tuos.

Rex Israel Dóminus in médio tuî: * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jerúsalem: Noli timére; * Sion, non dissolvantur manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tuî: * fortis, ipse salvábit.

Gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua: * exultábit super te in laude.

Glória Patri.

Ant. Sion, non dissolvantur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in médio tuî: fortis, ipse salvábit. *Sophon.* 3.

Ant. 5. C. Ecce nímus ad te; tu Dóminus Deus nos rè in Dómino Dec salus Israel. *Jer.* 3.

Capitulum. Ezec

SCient gentes Dóminus san Israel, cùm fúerit cátio mea in médi in perpétuum.

Hymnus.

FUMANT Sabæi vapóribus:
Nos sacra poscu præit hóstia:
Sequámur omnes cissim
Puro ánimo méme mus.

LUMEN ministr dídior Fides;
Ministret ignes Cáritas,
Spes thura; nec de res,
Quos óperum bo fundat.

VITÆ nocentis himus moras
Sit fas beáto c cómmori;
Ut quem sub ari látum
Vídimus, hoc éti mur.

SIT summa Pat maque Fílio
Sit summa sanct Flámini:
Sanctæ litémus T
Perpétuo pia cord Amen.

Annúntient in Sion
Dómini, ℟. Et lau-
us in Jerúsalem. *Ps.*

Bened. *Ant.* 7. G.
icáti sumus per obla-
ı córporis Jesu Chri-
br. 10.
Oratio.
.nípotens sempiter-
: Deus, majestátem
súpplices exorámus
ut Unigénitus Filius
odiernâ die cum no-
arnis substántia in
ı est præsentátus, ita
.cias purificátis tibi
ıus præsentári; Per
m.
D HORAS.
norum Doxologia,
natus es de Vírgine,
tibi sit glória,
'atre & almo Spíritu,
piterna sécula.
lmi de Dominica.
D PRIMAM.
. 1. a. Exulta.
℟. *br.* Qui natus es
ría Vírgine.
CANON.
ncílio Mediolanensi
tértio.
lnn. 1573. *tit.* 5.
'od pietátis & Dei
onóris causâ, à san-
ıtre Ecclésiâ institú-
t, ut, Festo die Puri-
nis beátæ Mariæ Vír-
candélæ & palmæ
.væ, (proùt locórum
:túdo est,) Domínico
i de Palmis dicitur,
in Ecclésia solemni ritu be-
nedicantur; hæque candé-
læ statis illo témpore Pro-
cessiónibus circumferantur;
(non sine sanctíssima myste-
riórum significatióne) id,
ut instirúti rátio póstulat,
ita religiósè celebrári debet.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dóminus.

Capitulum. Hebr. 3.

MOyses fidélis erat in tota domo Dei tanquàm fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: Christus verò tanquàm filius in domo sua.

[*Post Septuag. omittuntur in* ℟. *br. duo* Allelúia].

℟. *br.* Suscépimus, Deus, * Misericórdiam tuam, * Allelúia, allelúia. ℣. In médio templi tui. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. Suscépimus.

℣. Sicut audívimus, sic vídimus, ℟. In civitáte Dómini virtútum. *Ps.* 47.

AD SEXTAM.

Ant. 3. E. Descendisti.

Capitulum. Sap. 2.

SApiéntia dignos se círcuit quærens, & in viis osténdit se illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis.

℟. *br.* Lux * Orta est justo, * Allelúia, allelúia. ℣. Et rectis corde lætitia. * Allelúia, allelúia. Glória. ℟. Lux. *Ps.* 96.

℣. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum,

℟. Omnibus invocántibus eum in veritáte. *Ps.* 144.

AD NONAM.

Ant. 5. C. Ecce.

Capitulum. II. Tim. 1.

GRátia manifestáta est nunc per illuminatiónem salvatóris nostri Jesu Christi, qui illuminávit vitam & incorruptiónem.

℟. *br.* Protector noster, * Aspice, Deus, * Allelúia, allelúia. ℣. Et réspice in fáciem Christi tui. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. ℟. Protector. *Ps.* 83.

℣. Lætábimur in salutári tuo, Dómine; ℟. Et in nómine Dei nostri magnificábimur. *Ps.* 20.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de parvo Officio.

Antiph. 1. D.

ERat pater Jesu & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. *Luc.* 2.

Ant. 7. G. Benedixit illis Símeon, & dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam, & in resurrectiónem multórum in Israel. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. *Luc.* 2.

Ant. 4. E. Loquebátur de Jesu Anna Prophetissa ómnibus qui expectábant redemptiónem Israel. *Luc.* 2.

Ant. 5. C. Mater ejus conservábat ómnia verba hæc in corde suo. *Luc.* 2.

Capitulum. Hebr. 8.

CUm essent qui offerent secundùm legem múnera, nunc Christus mélius sortítus est ministérium, quantò & melióris testamenti mediátor est, quod in melióribus repromissiónibus sancítum est.

Hymnus, Stupéte. *in I. Vesperis, pag.* 589.

℣. Magnus Dóminus & laudábilis nimìs, ℟. In civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. *Ps.* 47.

Ad Magnif. Ant. 1. D. Ut perfecérunt ómnia secundùm legem Dómini, reversi sunt in Galilæam in civitátem suam Názareth. *Luc.* 2.

Orat. ut suprà, ad Laud.

AD COMPLETORIUM.

Psal. & Capit. de Domin.

Ant. ut herì. Hymn. Virgo, Dei Génitrix, *pag.* xciv.

DIE III.

In Festo

SANCTI BLASII,

Sebasteni Episc. & Mart.

Simplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, pag. viij.

Oratio, Fac nos, *p.* xv.

Lectio iij.

BLásius, Epíscopus Sebasténus in Arménia, vixit tempóribus Diocletiáni Imperatóris. Plúrima sub eo, pro defensióne fidei, suóque grege tuendo, perpessus est. Verùm in per-

Licínii Impera-
:piscopos potíssi-
ɪíssimè desævien-
, jussu Agrícolæ,
iæ & minóris Ar-
:fecti, pro Chri-
: occúbuit. Illius
ad Orientáles Ec-
lebérrimum jàm
; tempóribus fuis-
vetustíssimis có-
lógiis. Non mi-
is fuit per omnes
s, & máximè Gal-
:léſias Sancti Blá-
a, pópulis úndi-
jus patrocínium
tibus; ex eo má-
pore quo Sancti
:eliquiæ hûc illûc
n & Gálliam vá-
tæ sunt. Ragúsiæ
ia diéi illíus Festi
s, tanquam Pri-
tátis & totíusRei-
tróni, per quátuor
ros quotannis ce-

.

D I E V.

In Festo

Æ AGATHÆ,

is & Martyris.

miduplex.

de Comm. SS.
. lxviij. *Oratio*,
:ns, *p.* lxxvj.

Lectio ij.

ı, Cátanæ in Si-
sub Imperatóre
ıdice Quintiáno,
as & cárcerem,
leum & torsiónes,
illárum abscissió-

nem, post volutatiónem in téstulis ac carbónibus, tandem martyrio in cárcere consumpta est. Carmen de ea scripsit sanctus Dámasus Papa, in quo testátur beátæ Mártyris ope servátos ab Ætnæ montis ígnibus cives Catanenses, oppósito scílicet flammis erumpéntibus velo, quo sacer Vírginis túmulus obtegebátur. Cátanæ velum illud unà cum exímiæ Mártyris relíquiis religiósè asservári créditur: mósque solemnis ac pius civitátis háctenùs persevérat, ubi Ætna mons ignes évomit, flammis erumpéntibus id velum objícere, quo non semel sedátæ leguntur.

Lectio iij.

Quóniam hodie, *ut in Comm.* pag. lxxviij.

D I E V I.

In Festo

SANCTI AMANDI,

Trajectensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi SS. Pontificum, pag. xxv. *exceptis quæ sequuntur.*

Oratio, infrà, p. 600.

Pro Comm. S. Vedasti, Atrebatensis Episc. Ant. Sacerdótes. ℣. Véritas. *Orat.* Da, quæsumus, *in Communi SS. PP.* pag. xxxij.

Lectio ij.

AMandus, in agro Nannetensi natus, sacris litteris à pueritia erudítus,

ſeceſſit in Ogiam ínſulam, nunc diœcéſis Rupellenſis; unde Turónes petens ſancti Martíni ſepulcrum veneratúrus, tonſis capillis Clero aſcriptus eſt. Hinc Bitúrigum, deindè Romam pétiit. Unde reverſus in Gálliam, non ad certam Diœcéſim gubernandam, ſed ad fidem géntibus nondùm Chriſtiánis prædicandam, Tréviris ordinátus eſt Epíſcopus. * Primùm Brabantínis, deindè Sclavis Evangélium annuntiávit. In exilium pulſus à Rege Dagoberto, ob reprehenſam vivendi licéntiam, Vaſcones Chriſto acquisívit: mox à Rege revocátus, conſentiente Epíſcopo Noviomenſi, Gándavis prædicávit fidem. Undè, promovente Sigiberto qui ab eo baptiſmum ſuſcéperat, ad Trajectenſem ſedem aſſumptus eſt anno ſexcentéſimo quadragéſimo nono. ** Ob depravátos Cleri mores, quibus reprimendis impar ſibi videbátur, de ſede deſerendâ cógitans, ſcripſit ad ſanctum Martínum Papam, qui, miſſis decrétis quæ concílium Lateranenſe contra Monothelítas nuper edíderat, eum ad perſeverántiam hortátus eſt. Sed Romam iterùm profectus, & liber à ſede Trajectenſi dimiſſus várias, prædicandi causâ, regiónes peragrávit. Dénique ſénio confect[...] clarus miráculis á[...] Deo réddidit.

De S. Vedaſt[...]

Lectio iij.

Vedaſtus, relict[...] adoleſcéntia p[...] bus & prædiis amplíſ[...] ſolitáriam Tulli Leu[...] vitam ducébat; cùm [...] dovéus, devictis Ger[...] Remos ad beátum [...] gium baptizandus vé[...] eum ſibi cómitem ad[...] ut in itínere fidei ru[...] tis ab ipſo imbueré[...] mis aliquándiù com[...] tus, atque à Remígi[...] batenſis Epíſcopus f[...] multos éthnicos C[...] péperit, multas Ec[...] erexit, in quibus co[...] Presbyteros & Diá[...] Exactis in Pontificát[...] quadraginta, febre [...] ptus, & Sacro Córp[...] Sánguinis Chriſti [...] confirmátus, clarus [...] culis obdormívit i[...] mino.

Oratio.

Miſericórdiam [...] nobis, quæſ[...] Dómine, ſancti [...] Pontíficis intercéſſi[...] concíliet; ut qui i[...] bili culpâ offéndimu[...] dem aſsíduis précib[...] omni reátu liberém[...]

Ad Laud. pro S. Vedaſti, Epiſcop[...] Beatificávit. ℣. Ma[...] *pag.* xxxiv. *Oratio*

. *in Comm.* pag.

ie IX.
n Festo
APOLLONIÆ,
& Martyris.
Duplex.
de Comm. SS.
. lxviij. *Oratio*,
i inter cétera,

NOCTURNO.
ectio iv.
a sancti Dionysii,
íni, ad Fábium
iochénum.
Lib. 6. Cap. 41.
quàm ex Décii
ratóris edícto
apud nos cœpta
ntegro anno an-
. Nam infaustus
ites ac poéta com-
exándriæ adver-
entílium turbas.
gitur stimuláti,
m pietátem, cul-
emonum suórum
ant, si cædibus
nostros sævírent.
lmirandam illam
jam ætátis Vir-
pollóniam tunc
ndérunt; & ma-
dem ejus percu-
unctos ei dentes
it. Accenso au-
a urbem rogo,
ur vivam se illam
ros, nisi unà cum
a verba pronun-
illa véniam de-
aulisper visa, at-

que interim dimissa, celériter in ignem insiliit, & conflagravit.

Lectio v. & vj.

Sermo sancti Ambrósii, *ut in Comm.* pag. lxxviij.

Lectiones III. Nocturni, pag. lxxiij.

Hoc Festum anticipatur quando in Quadrag. occurr.

DIE X.

In Festo
STÆ SCHOLASTICÆ,
Virginis.
Simplex.

Omnia de Communi SS. Virginum, pag. lxviij.

Orat. Omnipotens, *infrà.*

Lectio iij.

SCholástica, Benedícti Abbátis soror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem semel in anno veníre consuéverat, ut ejus sacris collóquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extra jánuam in possessióne Monastérii descendébat. Quàdam verò die cùm diútiùs eum apud se retinére vellet, & ille non acquiésceret; insertas digitis manus ad oratiónem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem inflécteret. Tanta súbitò tonitrui vis & inundátio plúviæ erúpit, ut Benedictus pedem extra limen efferre non posset; sicque factum est, ut totam noctem pervígilem in spiritáli collóquio transígerent. Reversus ad cellam

Benedictus, post triduum elevátis óculis vidit ejusdem sorōris suæ ánimam in columbæ spécie cœli secréta penetráre. Quâ ex visióne óbitum ejus intélligens, prótinùs fratres misit qui corpus ejus ad Monastérium suum deferrent, & in sepulchro quod sibi paráverat, pónerent.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui mundi contemptum te diligéntibus inspirasti; da nobis in festivitáte beátæ Scholásticæ Vírginis, ejus intercessióne, terréna despícere, & tibi soli firmiter adhærére; Per Dóminum.

Die XIII.

In Festo SANCTI GILBERTI, Meldensis Episcopi.

Duplex.

Si occurrat in Quadrag. anticipatur ad diem proximè non impeditam ante Feriam iij. Quinquagesimæ.

Omnia de Comm. SS. Pontif. pag. xxv. *exceptis quæ sequuntur.*

AD I. VESPERAS.

Ad Magníf. *Ant.* 8. G. Ministrábat ante fáciem Dómini puer accinctus Ephod líneo, & placébat tàm Dómino quàm homínibus. *I. Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laud.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

EPíscopos Ecclésia sancti Quintíni, postquàm étiam sancti Medardi discessu viduáta est, plúrimos sanè prótulit. Otgérum nempè & Franciscum dedit Ambianénsibus; Guidónem, Milónem & Joannem Belvacénsibus; Laudunénsibus Bartholomæum, Cárolum & Joannem alterum; Novioménsibus, præter Medardum ipsum, Simónem & Joannem: Guarínum & Petrum Sylvanecténsibus; Joannem Aversanénsibus; Hugónem de Bisuntio; Odónem, Stéphanum, Guillelmum, & álterum Stéphanum & Joannem Parisiénsibus: Gáufridum & Nicoláum Ebroicénsibus; Nicoláum álterum Matisconénsibus; Lemovicénsibus Gilbertum de Malâ-morte nuncupátum; Tornacénsibus Michaélem; Andegavénsibus Hugónem; Alánum Gónterum Macloviénsibus; Petrum Tolosátibus; Petrum álterum Rothomagénsibus; Bartholomæum & Joannem Nivernénsibus; Gerardum de Dainvillâ Atrebátibus: Joannem à sancto Justo, & Franciscum Cabillonénsibus: Guillelmum de Melodúno, Henrícum de Savoísio, Ludovícum de Melodúno Se-

; ; Guidónem de
.obertum à Bris-
.heménsibus. Ro-
ne, & Milónem,
ue de Dorman-
elmum de sanctâ
Matthæum Fer-
etrum de Ara-
imónem de Lan-
ránciæ Cancel-
ibi vidit : Guil-
: Bráïo, Gaúfri-
rro, Michaélem
Bartholomæum
bério, Milónem
nno, & Stépha-
irísiis, Románis
ıus accenséri; &
le Briâ ad ipsam
i sedem, sub nó-
:íni secundi éve-
ne maternæ cu-
:títiæ sensu au-

ectio v.

lus horum óm-
piæ matri accép-
ı Gilbertus sivè
s, seu quia nul-
juniórem gré-
fovendum insti-
ue accépit; seu
iè ómnium san-
donátus fúerat,
is & tenax &
:t. Hic enim Ful-
Gillâ nobilíssi-
tibus apud Viro-
ıatus, alumnús-
ım, mox Canó-
Ecclésiæ à Cómi-
datus, eâ pietáte,
morúmque inte-

gritáte splendórem géne-
ris superávit, ut Hercan-
rádus Meldénsium Epísco-
pus illum sibi Archidiáco-
num selégerit : ipsique
Hercanrádo, conspiránti-
bus ómnium votis, suf-
fectus sit, anno Dómini
nongentésimo octogésimo
nono.

Lectio vj.

RESpondit quippè Cleri Legátis Odo, Trecárum & Meldárum Comes, se non assentiri tantùm, sed & sibi gratulári, quòd eum præsulem Deus designasset, quem in aulâ piíssimi & consanguínei sibi Cómitis, Alberti, virtútibus vel à téneris florentem vídeat. Nec spem fefellit Gilbertus : gregem suum verbo, exemplo, oratióne, eleemósynis pavit; animámque ultrò pro suis óvibus datúrum se professus est. Meldensis Ecclésiæ opes primus duas in partes divísit, exemplo Eliziardi Parisiensis Epíscopi ductus, postulationibúsque Cleri sui victus. Prior pars in fábricæ pauperúmque ac Præsulis jus; áltera in Canonicórum usum cessit. Concílio Cellæ hábito, dum regnáret Robertus, subscripsit : Episcopatúsque múniis per sex & viginti annos exímiè functus, mortem præséntiens, vocátos ad se Leothéricum

Senonensem, & Fulbertum Carnotensem, sic est allocútus: Immortáles vobis habémus grates, sacra Galliárum cápita ac lúmina, si extrémos amíci vestri hálitus vestrâ benedictióne coronétis; si collégam vestrum, cum morte ac mortis príncipe colluctantem salutári Viático recreétis: si túmulo dénique cadáver exangue componátis, & Christiánis précibus ánimam prosequámini. Sepultus est in Ecclésiâ sancti Stéphani; vir exímiâ sanctitáte, & miraculórum glóriâ insignis à scriptóribus coævis appellátus.

AD LAUDES.

Ad Bened. *Ant.* 8. G. Omni pópulo plácuit, ut esset dux gentis & sacerdótum: & Rex státuit illi summum sacerdótium. *I. Mach.* 14.

Oratio.

Deus, qui beátum Gilbertum Pontíficem eas in hâc Ecclésiâ virtútes haurire fecisti, quas oportet Epíscopos habére; da nobis, ipso pro nobis intercedente, ut illam virtútum hereditátem, à majóribus acceptam, pósteris tradámus in terris, & tibi in cœlis referámus illibátam; Per Dóminum.

AD II. VESPERAS.

Ad Magníf. *Ant* 6. F. Habentes mystérium fidei

in consciéntiâ pu
benè ministráveri
dum bonum sibi ac
& multam fidú
Christo Jesu. *I.*
Oratio, ut suprà
Comm. seq. An
cerit. ℣. Justus,
Orat. Præsta, *pa*

DIE X

In Festo

S. VALEN

Presbyt. &

Simplex

Omnia de Co
Martyr. pag. vi

Lectio ij

Valentínus Ec
mánæ Présby
lo tértio flóruit
cepti óneris lab
tyrio consummáv
siam sub ejus inv
Theodórus Papa
míniâ extruxit,
dium séptimi séc
que deinceps orná
ti summi Pontífic
tániis in die san
destinavérunt.

DIE XV

In Festo

S. SIMEO
Hierosolymitani
& Martyr

Simplex

Omnia de Comm
Martyris, pag.
ceptis quæ sequunt
Oratio, ut infrà

ꝥio iij.
ꝉinto Commen-
ſancti Hegeſip-
iógraphi.
b. Hiſt. libr. 3.
cognátus Dó-
lius Cléophæ,
paſſus ab hæré-
ſátus eſt coram
ıſulári : &, per
es excruciátus,
ectus eſt; ita ut
a modum mira-
ſe quoque Con-
uómodò is qui
iginti annos at-
ilia pertuliſſet.
rò ſenténtiâ ju-
affixus eſt. Ad
émpora Eccléſia
a & incorrupta
t, obſcúro ad-
delitеſcéntibus
ectam ſalutáris
iis régulam de-
tebantur. Poſt-
n ſacer Apoſto-
:us vário mortis
inctus eſt, ef-
jam ætas hó-
ɔrum qui diví-
Sapiéntiam ſuis
:cultáre merúe-
demùm exorta
rróris conſpirá-
idélicet ámpliùs
s ſupérſtite.
Oratio.
ui beáto Simeó-
riſto configi in
iiſti; præſta,
, eódem inter-

cedente, ut, terréna in nobiſmetipſis deſidéria crucifigentes, tibi firmiter adhærére valeámus; Per.

DIE XXIV.

[*In anno biſſext.* Die xxv.]

In Feſto

SANCTI MATTHIÆ, Apoſtoli.

Duplex maj. ſeu III. Claſſis.

¶ *Si hoc Feſtum venerit in Quadrageſima, anticipatur, fitque de eo Feriâ III. Quinquageſimæ.*

Omnia de Communi SS. Apoſtolorum, pag. j. *exceptis quæ ſequuntur.*

AD I. VESPERAS.

Ad Magníf. *Ant.* 5. a. Oportet ex viris qui nobiſcum ſunt congregáti, teſtem reſurrectiónis Jeſu nobiſcum fieri unum ex iſtis. Et ſtatuérunt duos, Joſeph qui cognominátus eſt Juſtus, & Matthíam. *Act.* 1.

Oratio, ut infrà, p. 609.

IN I. NOCTURNO.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

IN diébus illis, exurgens Petrus in médio fratrum dixit; (erat autem turba hóminum ſimul ferè centum viginti:) Viri fratres, oportet impléri Scriptúram quam prædixit Spiritus ſanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jeſum, qui connumerátus erat in nobis, & ſortítus eſt ſortem miniſtérii hujus. Et hic

quidem posſédit agrum de mercéde iniquitátis, & suſpensus crépuit médius, & diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, linguâ eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commóratio eórum desérta, & non sit qui inhábitet in ea; &, Episcopátum ejus accípiat alter.

Lectio ij.

OPortet ergo ex his viris qui nobiſcum sunt congregáti in omni témpore quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joannis usque in diem quâ aſſumptus est à nobis, testem resurrectiónis ejus nobiscum fieri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, & Matthíam.

Lectio iij.

ET orantes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nostri ómnium, ostende quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus & Apostolátûs de quo prævaricátus est Judas ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis; & cécidit sors super Matthíam, & annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysóstomi in Actus Apostolórum.

IN diébus illis exurgens Petrus, tanquàm is cui à Christo grex commissus fúerat, & tanquàm chori Princeps, ubíque primus íncipit loqui: Viri fratres, oportébat impléri Scriptúras. Illud consídera quòd Petrus agit ómnia ex commúni senténtia; nihil ex auctoritáte, nihil cum império. Oportet ígitur ex viris nobiscum congregátis in omni témpore. Cur commúnicat hoc cum illis? Ne delaberentur in contentiónem; nam si his ipsis hoc áccidit, multò magìs accidisset illis. Proptéreà ait: Viri fratres, oportet eligere è nobis. Multitúdini permittit judicium; simul eos qui eligebantur reddit venerandos, & seipsum líberat ab ódio ceterórum. Ex quibus autem facienda sit eléctio, ipse interpretátur dicens: Ex viris nobiscum congregátis in omni témpore. Etenim si dixisset, Modestos oportet adesse, céteros affecisset contumélià.

o v.
ınt duos, Jo-
. vocabátur
. cognominá-
& Matthíam.
ıltos? Ne ma-
nórum dejé-
ꝫs in multos
Et verò om-
ter precantur
, Dómine, qui
nnium, osten-
unt, non nos.
ı cognitórem
ınc enim erat
ıda, non ab
Neque dixé-
sed, Ostende
est, quem tu
entes ómnia
à Deo.

o vj.
ıt eis sortes.
judicábant se
ıt rem ipsi si-
ꝫnt; ideóque
ɔ signo edocé-
. illîc ubi nec
, neque viri
n valuit sors,
ı ánimo fieret
multò magìs
chorum, ac
.em. Nec alter
ıon enim ce-
:oli próprios
le ipsis primó-
·iti sunt díce-
.bi commóti
ıatióne, ídque
d sæpiùs. Hos
mitémur. Non

jam ómnibus loquor; sed his tantùm qui principátum affectant. Si credis Dei esse electiónem, ne indignéris; illi enim indignáris, & irritáris adversus illum: ille est qui elégit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore: Respondens Petrus dixit Jesu: Ecce nos relìquimus ómnia, & secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. 14. inter Hiem. de Sanctis.

AUdiens à Dómino Petrus, quia dives difficilè intráret in regnum cœlórum, sciénsque se cum suis condiscípulis ad íntegrum mundi fallentes sprevisse delícias, vóluit agnóscere quid vel ipsi vel céteri mundi contemptóres, pro majóre mentis virtúte, majóris præmii speráre debérent. Et respondens Dómino ait: Ecce nos relìquimus ómnia, & secúti sumus te. Ubi solerter intuendum quòd non solùm se ómnia reliquisse, sed & Dóminum sequi gloriátur: quia stultum profectò est, juxta Platónem & Dióge-

Oratio.

FAmulos tuos, quæsumus, Dómine, interveniente beáto Albíno Pontífice, tibi fácias toto corde subjectos; ut tuæ caritátis Spíritu repléti, à terrénis mundémur cupiditátibus, & cœlesti beatitúdine, te donante, digni efficiámur; Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

D i e III.

In Festo

SANCTI VINDICIÀNI,

Cameracensis Episcopi.

Simplex.

Omnia de Communi SS. Pontificum, pag. xxv. *exceptis quæ sequuntur.*

Oratio, Da, *infrà.*

Lectio iij.

VIndiciánus, in agro Atrebatensi natus, magnos in lítteris ac pietáte progressus fecit, ex eo præsertim témpore quo sancti Elígii Novioménsium ac Tornacénsium Epíscopi disciplínæ tráditus est. Inter Cléricos Atrebatenses à sancto Autberto qui Atrebatensem & Cameracensem Ecclésiam regébat, ascriptus, doctrínâ & sanctitáte sic refulsit, ut à beáto Antístite in partem sollicitúdinis vocátus, speciálem Diœcésis Atrebatensis administratiónem suscéperit. Eo mórtuo, utriusque gregis commúnibus votis designátus Epíscopus, quid-

quid à suo p
sustentatión
vel ad relig
tum salúbr
erat, sédulò
quid incho
stúdio per
rum iras
Theodoríc
piscopórun
de iniqua
rii nece dé
gem addux
lere quod
administer
Idololatría
ge suo pén
nórum ope
tem, quai
cogitábat
decessit o
pultúsque
verat, in
gii, non lo

DA, qu
potent
dente be
Pontífice,
tiæ quibu
Ecclésiæ t
ctu sanctá
gaúdia æt
Per... in

D i

I

Sanctæ

V

S

Omnia d
ginum, pag
quæ sequun
Orat. Int

iij.
Pippini Ma-
trásiæ , sub
agoberto &
ibus, ac beá-
grándior fa-
lii Ducis Au-
rectávit; uní-
hristo adhæ-
it. Defuncto
, cùm velum
ando , relu-
: propinquis ,
tque Nivigel-
n ædificasset ;
ɔtondit in si-
corónæ , &
ginibus velan-
tibus óbtulit.
tátem virtúti-
, primò cum
ɔnastérium re-
è, matre mór-
sæ offício fun-
: Româ, san-
nias sacrósque
e afferri curá-
ibérnia erudí-
ctræ legis cán-
enè memóriâ
tur, sibi suís-
ros , accersí-
; multis in lo-
sque Vossuen-
ium ad ripam
Foilláno & Ul-
urséi frátribus
extruxit. Tri-
tum ménsibus,
ationibus, jejú-
ri stúdio sese
de hora mortis
præmónita, per-

cepto Córporis & Sánguinis Christi Viático, cœlo recepta est, anno salútis sexcentésimo quinquagésimo nono, ætátis suæ trigésimo tértio.

Oratio.

INtervéniat pro nobis, quæsumus, Dómine, beáta Virgo Gertrúdis, quæ, pro tui nóminis amóre, Virginitátis propósitum illibátâ mente servávit; Per.

Vesp. de Feria. A Capitulo de S. Alexandro, Episc. & Mart. ut in Comm. unius Martyris, pag. viij.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui beáto Alexandro dignam Mártyre atque Pontífice fidem & fortitúdinem tribuísti; fac nos ejus méritis, vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te, qui solus vera vita es, pervenire; Per.

DIE V.

In Festo

SANCTI ALEXANDRI, Hierosolymitani Episc. & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p viij. *exceptis quæ sequuntur.*

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iij.

ALexander, Epíscopus Cappadóciæ, cùm, desidério sanctórum locórum,

Jerosólymam pérgeret, & Narcissus Epíscopus ejusdem urbis jam senex régeret Ecclésiam; Narcisso & multis Clericórum ejus revelátum est álterâ die manè intráre Epíscopum qui adjútor Sacerdotális Cáthedræ esse debéret. Itaque, re ita complétâ, ut prædicta fúerat, cunctis in Palæstína Epíscopis in unum congregátis, adnitente quoque ipso vel máximè Narcisso, Jerosolymitánæ Ecclésiæ cum eo gubernáculum suscépit. Hic, in fine cujusdam Epístolæ quam scripsit ad Antinoítas super pace Ecclésiæ, ait: Salútat vos Narcissus qui ante me hîc ténuit Episcopálem locum; & nunc mecum eumdem oratiónibus regit, annos natus círciter centum séxdecim, & vos mecum precátur ut unum idémque sapiátis. Scripsit & áliam ad Antiochenses per Clementem Presbyterum Alexandrínum, necnon ad Orígenem, & pro Orígene contra Demétrium, eò quòd, juxta testimónium Demétrii, eum Presbyterum constitúerit. Sed & áliæ ejus ad diversos feruntur Epístolæ. Séptimâ autem persecutióne sub Décio, quo témpore Bábylas Antiochíæ passus est, ductus Cæsaréam, & clausus in

cárcere ob co[...]
Christi, martyr[...]
tur. Hunc Alexa[...]
qui in Cánone M[...]
Ignátium Márt[...]
tiochénum, inv[...]
ipse invocatió[...]
quàm passiónis [...]
& certa fides [...]
álii hujus nómi[...]
tit, sufficienter [...]

D I E V[...]
In Fes[...]
SANCTARUM PE[...]
ET FELICIT[...]
Martyr[...]
Simple[...]

Omnia de Co[...]
Mulierum, pag[...]
ceptis quæ sequu[...]

PRIDIE Ad M[...]

Ant. 1. G. T[...]
mini, cum eleć[...]
gráditur, & cu[...]
fidélibus agnós[...]
mamentum est [...]
timéntibus eum[...]
Ps. 24.

℣. Deus nostε[...]
& virtus: ℟. N[...]
mus dum turbáb[...]
Ps. 45.

Oratio.

DEus, fortitú[...]
tium & palm[...]
rum, qui fámula[...]
pétuam & Felicit[...]
tra tormentórum[...]
tátem mirâ virtú[...]
sti; quæsumus ut [...]
rum nos triumpho[...]
itâ semper supplic[...]
fendas; Per Dóm[...]

Lectio iij.

·étua & Felícitas, in ſecutióne Sevéri Im-tis, Carthágine in A-unà cum Revocáto, íno & Secúndulo, ehenſæ ſunt, & in icóſum cárcerem de-, quibus ultrò adjun-Sátyrus. Erant adhuc húmenæ; ſed paulò ıptizátæ ſunt. Paucis interjectis, è cárce-forum deductæ cum, poſt gloriόſam con-em, ab Hilariáno atóre damnantur ad. Inde hilares de-nt ad cárcerem, ubi viſiónibus recrean-: ad martyrii palmam luntur. Perpétuam, ıtris sénio penè con-terátæ preces & lá-:, nec erga filium em pendentem ad maternus amor, nec cii atrócitas, à Chri-le dimovére unquàm runt. Felícitas verò, te ſpectáculi die, cùm am menſes prægnans in magno erat luctu ferrétur: leges quippe ant prægnantes ſup-áffici. At précibus nártyrum acceleráto, enixa eſt filiam. que in partu labórans :t, ait illi quidam ex :ris: Quæ ſic modò, quid fácies objecta ; Cui illa: Modò ego pátior quod pátior; illìc autem álius erit in me, qui patiétur pro me; quia & ego pro illo paſsúra ſum. In amphitheátrum, toto in-ſpectante pópulo, produ-cuntur tandem generóſæ mulíeres Nonis Mártii. Ac primùm flagellis cæduntur: tum à ferociſſima vacca aliquándiu jactátæ, plagis concíſæ, & in terram eliſæ ſunt: demùm cum sóciis qui à váriis béſtiis vexáti erant, gladiatórum énſibus conficiuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Infirma mundi elégit Deus ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. *I. Cor.* 7.

℣. Exultavérunt filiæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Pſ.* 96.

Oratio, ut ſuprà.

DIE IX.

In Feſto

SS. QUADRAGINTA

Militum Sebaſtenſium, Martyrum.

Simplex.

Omnia de Communi plur. Martyrum, pag. xvij. *exceptis quæ ſequuntur.*

Oratio.

Martyrum tuórum ſolémnia recenſentes, súpplices te, Dómine, deprecámur ut ipſis intercedéntibus, in tua caritáte radicáti & fundáti, paſſiónes hujus témporis, invicto

Q Milites magnitudine córporis, & ætátis flore ac virtúte céteris ómnibus præcellentes, ad militáres órdines regendos promóti sunt; &, propter militárem experiéntiam animíque fortitúdinem, jam primos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edictum denuntiátum est ne quis Christum profiterétur; tunc horum quílibet in médium procédens: En, ait, Christiánus sum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm considerasset regiónis natúram quòd esset frigida, & anni tempus quòd hibernum, & noctem in qua bóreas máximè spiráret, jussit omnes nudos sub dio in média civitáte congelandos mori. Qui, loco summâ cum lætitiâ conspecto, últimum étiam amictum alácriter abjicientes, ad mor-

rum preces irri
permísit. Nam
tyrum cùm eve
váret, mirum
culum, Virtút
è cœlis descen
tanquàm à R
dona milítibus
tes: quæ áliis q
nibus dona div
num verò solu
tum dimisérunt
dolóres detrect
versários trans
autem ut illum
dit, & ad báln
risse, seipsum i
locum substitu
ciens vestes, n
junxit, eamdé
Sanctis vocem
stiánus sum. H
suscépit; non
à própria fide
qua, sed in p
guine. Sícque,
die, adhuc sp

OFFICIUM
. QUINTINI,
;LESIÆ ET URBIS PATRONI,
PER HEBDOMADAM.

Semiduplex.

extra Adventum) in omni Feriâ quartâ non per Vigiliam quamcumque, aut Diem intra :, vel Festum Semiduplex aut suprà.

VESPERAS.

i de Feriâ; & sic in cio.

. G. Dilectus Deo
ıibus, cujus me-
benedictióne est.

:lum. Eccli. 49.
i ore quasi mel in-
tur ejus memória:
irectus divínitus in
iam gentis, & tulit
:iónes impietátis.

Hymnus.

Roma suum jam
: víndicet,
Patríciis dicat ho-
bus;
ım répetit, jurè
ıt suum,
: Gállia Mártyrem.
. cum júvenum vé-
t hùc manu;
pátriâ, ceu tot
ıstoli,

Cæcis in stygiâ nocte jacéntibus
Portant lúmina Gálliis.
Illis ludus erant propósitæ neces,
Audébant vel oves crédere se lupis;
Omnes unánimâ terríbiles fide
Christo sub duce mílitant.
Urbes per médias, sævit ubi furor,
Ardent ire; novos ipsa perícula
Ollis dant ánimos, quis téneat duces
Vitam fúndere pródigos?
Quintinus sócios férvidus émicat
Inter: Christíferi dux erat ágminis;
Vertunt, ædíficant, & bona sémina
Spargunt, & simul írrigant.

Quot mandáta novis sémina méntibus
Fructus illa ferent! témpore débito
Surget læta seges, cùm pluet úndiquè
Cæsis Martyribus cruor.

Patri máxima laus, máxima Filio,
Ambórum tibi par laus quoquè, Spíritus,
Præsens Martyribus, qui velut ébriis
Christi sánguine das mori. Amen.

℣. Manda, Deus, virtúti tuæ; ℟. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis. *Ps.* 67.

Ad Magníf. *Ant.* 7. b. Hæc dicit Dóminus: Prótegam urbem hanc, & salvábo eam propter me, & propter servum meum. *IV. Reg.* 19.

Oratio, ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum qui nos liberávit, & vocávit vocatióne suâ sanctâ: * Veníte, adorémus. *II. Tim.* 1.

Hymnus.

En, Quintíne, tuo lux sacra nómini,
En ditáta tuis exúviis domus;
Quas nos, aúspice te, conférimus preces,
Per te suscípiat Deus.

Præcip
semel i
Pectus ma
júvenc
Cogi limí
ut ómn
Prosit,
tas.

Verbo pe
résona
Et quem s
sonat
Illi totus
sángui
Effúdit

Dum pe
munus
Princeps t
propè
Errantem i
árduun
Ad cœl

Hostem
citat ír
Infert vinc
stra, c
Illinc vuln
pérditu
Huc &
trahit.

Hic terr
plíciis
Plebem Chr
neces s
Extrémos g
& sacr
Hæc url
ligit.

Nunc qui
péperit
Præco, Chr
tis & æ

progéniem sic fó-
...at pater,
: nos partúriat polo.
... ri máxima laus,
...áxima Fílio,
...rum, tibi par laus
...oque, Spíritus,
...os ritè Deo vívere
...æcipis,
...o præcipis & mori.
Amen.

NOCTURNO.

...℟. 2. D. Fide obedí-
...xíre in locum quem
...túrus erat in hæredi-
...i; & exívit nésciens
iret. *Heb.* 13.

...℟. 7. b. Accédens ait:
di me, Dómine, ut
c pópulus iste, quia
Deus. *III. Reg.* 18.

...℟. 8. G. Fide plúri-
hóstiam óbtulit Deo,
r illam defunctus ad-
óquitur. *Heb.* 13.

Benedícam Dómi-
in omni témpore:
Semper laus ejus in
...neo. *Ps.* 33.

...tio j. de Script. occurr. de tribus una.

. *j.* Locútus est óm-
verba quæ díxerat ei
...inus, & fecit signa
m pópulo, * Et cré-
pópulus. ℣. Vir élo-
...s, potens in Scriptú-
& fervens Spíritu lo-
...átur. * Et crédidit pó-
s. *Exod.* 4. *Act.* 8.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio ij.

Quòd adversùs malignantes patiéntia adhibenda sit, audi Apóstolum suadentem: Patiéntia, inquit, vobis necessária est, ut reportétis promissiónes. Hoc attendens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhórruit cárcerem; ad imitatiónem Cápitis sui, tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagella non tímuit; & quot ante mortem pértulit pro Christo supplícia, tot ei de se óbtulit holocausta. Quod enim propinante Apóstolo bíberat, altè retinébat: quia non sunt condignæ passiónes hujus séculi ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis; & quòd momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis. Hujus promissiónis amóre à terrénis suspensus, & prægustátâ supernæ felicitátis suavitáte ineffabíliter affectus, dicébat cum Psalmistâ: Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram, Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum?

℟. ij. Confidens scio quia manébo & permanébo ómnibus vobis, ad profectum vestrum, & gaúdium fidei; ut gratulátio vestra abundet in Christo Jesu, in me. * Tantùm † Dignè Evangélio Christi conversámini, uno spíritu unánimes, collaborantes fidei. ℣. Audite, filii, disciplinam Patris, & atténdite ut sciátis prudéntiam, & legem meam ne derelinquátis. * Tantùm. Glória. † Dignè. *Philip.* 1. *Prov.* 4.

Lectio iij.

Contemplabátur, quantùm infirmitas humána óculum mentis in æternitátem figere potest, quanta sint supernæ civitátis gaúdia: & ea enarráre vix sufficiens, admirando clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcendit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, quâ nobis à conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ, Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perfectæ libertátis contemplatióne, nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplici[...] millies posset mo[...] putábat se hanc di[...] áliquâ ratióne p[...] Te Deum.

AD LAU[...]

Psalmi de F[...]

Ant. 1. g. Dile[...]

Canticum. Ec[...]

Confitébor tib[...] ne rex, * & [...] dábo te Deum s[...] meum.

Confitébor nó[...] * quóniam adjút[...] tector factus es [...]

Et liberasti co[...] à perditióne, à l[...] guæ iníquæ, & à [...] rántium mendác[...] in conspectu ast[...] ctus es mihi ad[...]

Et liberasti me [...] multitúdinem [...] diæ nóminis tui [...] tibus præparáti[...]

De mánibus [...] ánimam meam [...] portis tribulat[...] circumdedérunt [...]

Ant. Dilec[...] no Deo suo, [...] probátus est, [...] est in verbis [...] *Eccli.* 46.

Capitulum. [...]

Et vos, fr[...] niam estis [...] in pópulo Dei [...] bis pendet án[...] ad elóquium [...] da eórum eri[...]

quómodò pater
tátus est, & per
ibulatiónes pro-
nícus Dei effe-

lymnus.

ɔs, Christíadæ,
lígio vocat,
ɔta vocant mú-
júgitèr
: fidei Martyr &
ı
ım vel nece præ-

ɔs ille patres de-
t Jovem,
nta Deum túr-
lúrium;
dedit nóscere
m,
dónaque Númi-

ıs nostra tibi,
:, labóribus
ue salus cónsti-
ıvias,
.us, ut oves erí-
lupo,
passus es ópti-

degéneres, sán-
si tuo
ontè sequi nunc
: viam!
ıémores, ni mé-
ıarem
nus tibi grá-

, rapta neci pí-
; tu, Caput,
mélius córpore
um.

Tu, vel sole, Manus, fervídior, sacros
Ignes súggere méntibus.

Patri máxima laus, máxima Filio,
Ambórum, tibi par laus quoquè, Spíritus,
Plusquàm thuris odor, quem pietas juvat,
Morti cédere néscia.
Amen.

℣. Dicant semper, Magnificétur Dóminus, ℟. Qui díligunt salutáre tuum. *Psalm.* 39.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Benedictus Dóminus Deus Israel, qui misit te; & benedictum elóquium tuum! *II. Reg.* 15.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut beatíssimi Quintíni Mártyris tui veneranda commemorátio perpétuam pópulo tuo cónferat salútem & pacem, & quem sæpiùs venerámur in terris, semper intercessórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Ego ille quondam opulentus, repentè contrítus sum; collégit furórem suum in me, & infrémuit contra me hostis meus. *Job.* 16.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Circúmdedit me lánceis ſuis; convulnerávit lumbos meos; effúdit in terrâ víſcera mea. *Job.* 16.

Capitulum. 2. *Tim.* 2.

LAbóra ſicut bonus miles Chriſti Jeſu; nam & qui certat in agóne, non coronátur, niſi legítimè certáverit.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * Et glória mea. ℣. Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt. * Et. Glória. ℟. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, ℟. Et ſperábo in eum. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Concídit me vúlnere ſuper vulnus; ſatiáti ſunt pœnis meis: membra mea quaſi ad níhilum redacta ſunt. *Job.* 16.

Capitulum. 2. Tim. 1.

PAtior, ſed non confundor; ſcio enim cui crédidi, & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adversùm me caſtra, * Non timébit cor meum. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, in hoc ego ſperábo. * Non. Glória. ℟. Si.

℣. Dóminus illuminátio mea & ſalus mea; ℟. Quem timébo? *Pſ.* 26.

AD NON

Ant. 5. a. Mal Deus in bonum táret me, ſicut & ſalvos fácere pópulos. *Gen.* 5

Capitulum. T

POſt tempeſtá quillum faci ne, & poſt la nem & fletum nem infundis. tuum, Deus Iſra dictum in ſécul

℟. *br.* Factus es * Suſceptor meus fúgium meum in latiónis. * Suſce Glória. ℟. Fact

℣. Tu, Dóm viſti me, ℟. tus es me. *Pſ.*

AD II. VES

Ant. 6. F. Hic amátor, & póp hic eſt qui m pro pópulo & ſanctâ civitáte. 15.

Capitulum. II

VOs, fratres tes cuſtodit piéntium errór excidátis à pró táte; créſcite v tiâ & cognitió noſtri Jeſu Ch

Hymnus. H Chriſtíadæ, *ut bus.*

℣. Hic accíp ctiónem à Dóm

ərdiam à Deo salu-. *Ps.* 23.
Magníf. *Ant.* 4. E. potens est conser-ɒs sinè peccáto, & iere vos ante con-spectum glóriæ suæ immaculátos, soli Deo salvatóri nostro magnificéntia, impérium & potestas! *Finis Ep. S. Judæ.*

Orat. ut suprà ad Laudes.

FFRAGIA SEU INVOCATIONES

SS. QUINTINI,

CTORICI ET CASSIANI.

ost Invocationem Beatæ Mariæ Virginis ut suprà. pag. 157 & 163.

S. QUINTINO.

D LAUDES.

. Ne cesses clamáre obis ad Dóminum nostrum, ut salvet . *Reg.* 7.

ætábimur in salutári ℟. Et in nómine Dei magnificábimur. *Ps.*

Oratio.

mitátem nostram ré-e, omnípotens Deus; ia pondus própriæ is gravat, beáti íni Mártyris tui in-sio gloriósa nos pró-; Per Christum.

Ↄ VESPERAS.

t. Homo Dei, noli ere ánimas nostras; bsecro ut misereáris. Reg. 1.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, ℟. Et bénedic hæreditáti tuæ. *Ps.* 27.

Oratio.

LÆtétur Ecclésia tua, Deus, beáti Quintíni Mártyris tui confísa suffrágiis; atque ejus précibus paternis, & devóta tibi permáneat, & secúra in te consistat; Per Christum.

AD STATIONES.

Ant. Egrégie Martyr Quintíne, súscipe preces nostras; precáre Dóminum pro necessitátibus famulórum, quos nímiùm cómprimunt víncula delictórum.

℣. Ora pro nobis, beáte Martyr Quintíne; ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio. Infirmitátem, *ut suprà.*

DE SS. VICTORICO, CASSIANO ET OMNIBUS SANCTIS.

AD LAUDES.

Ant. Invocavérunt Dóminum misericordem, & expandentes manus suas, extulérunt in cœlum; & sanctus Dóminus Deus audívit citò vocem ipsórum. *Eccli.* 48.

℣. Clamavérunt justi, ℟. Et Dóminus exaudivit eos. *Ps.* 33.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, & quibus fidúciam spectandæ salútis indulges, intercedéntibus beátis Victorico, Cassiáno & ómnibus Sanctis tuis, consuétæ misericórdiæ tribue benignus effectum; Per Christum.

AD VESPER

Ant. Hi sunt an num Dei, & sérv die ac nocte in ejus; & qui sedet i no, habitábit supe *Apoc.* 7.

℣. In æternum bunt, & habitábis ℟. Et gloriabuntu Dómine. *Ps.* 5.

Oratio.

MAjestátem tua mine, súpplic rámus, ut sicut no ter beatórum Vic Cassiáni & ómnium S rum tuórum comm tióne lætificas, ita supplicatióne defend Christum.

Posteà, pro Pace ℣. *& Orat.* p. 1 *Laudes & ad Ves* pag. 164.

Finis Partis Hiemalis.

COMM

)MMUNE
ANCTORUM.

MUNE APOSTOLORUM.

s Vespéris.
Communi & in
ad. I. Vesperas
iper de Feriâ].
phona, 1. G.
cerdótes Dómi-
:abímini, mini-
ostri : fortitúdi-
ium comedétis.

F. Vocabuntur
itiæ, plantátio
glorificandum.

g. Ædificábunt
século, & ruí-
ias érigent, &
nt civitátes dis-
61.
D. Pópulos vo-
hontem : ibi im-
víctimas justí-
33.
l. Omnes qui ví-
, cognoscent il-
isti sunt semen
xit Dóminus. Is.

lum. Is. 66.
licit Dóminus :
nntiábunt gló-
riam meam géntibus, & addúcent omnes fratres ve-
stros de cunctis géntibus donum Dómino.

In Duplicibus secundæ Classis & suprà, ℟. Pósuit Dóminus óculum suum super corda illórum, osténdere illis magnália óperum suórum ; * Ut nomen sanctificatiónis collaudent, & magnália enarrent óperum ejus. ℣. Fecit ut essent duódecim cum illo, & ut mitteret eos prædicáre * Ut nomen. Glória Patri. * Ut nomen. *Eccli.* 17. *Marc.* 3.

[*In Duplic.* 1. *Class. & suprà, post* ℣. Glória Patri. *resumitur, non reclamatio, sed* ℟. *usque ad* ℣.

Et sic pro alio quolibet Communi].

Hymnus.

Cœlestis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bisséna mundi lúmina,
Olim futúri júdices :
Mersis gravi calígine

hiemalis.

a

DE SS. VICTORICO, CASSIANO ET OMNIBUS SANCTIS.

AD LAUDES.

Ant. Invocavérunt Dóminum misericordem, & expandentes manus suas, extulérunt in cœlum; & sanctus Dóminus Deus audívit citò vocem ipsórum. *Eccli.* 48.

℣. Clamavérunt justi, ℟. Et Dóminus exaudivit eos. *Ps.* 33.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, & quibus fidúciam sperandæ salútis indulges, intercedéntibus beátis Victorico, Cassiáno & ómnibus Sanctis tuis, consuétæ misericórdiæ tribue benignus effectum; Per Christum.

AD VESP

Ant. Hi sunt ... num Dei, & ... die ac nocte i... ejus; & qui sed... no, habitábit i... *Apoc.* 7.

℣. In ætern... bunt, & habitá... ℟. Et gloriabu... Dómine. *Ps.* 5.

Oratio

MAjestátem ... mine, súpp... rámus, ut sicu... ter beatórum ... Cassiáni & ómni... rum tuórum co... tióne lætificas, ... supplicatióne de... Christum.

Posteà, pro ... ℣. *& Orat.* ... *Laudes & ad* ... pag. 164.

Finis Partis Hiemalis.

Christe, cœlestes

raves nos éxcitent:
de te lúmina
:enébras méntium.
.t & trino Deo
. laus, summum
ıs,
: qui nos ad suæ
vocávit glóriæ.
en.
Innualibus & Du-
Class. ad Officium
& ad II. Vesperas
le Dominica, nisi
'esignentur.
audes, Horas &
›rium, semper Psal-
›minica.
'uplicib. 2. Class.
, Psalmi Feriales
fficio, & sic in quo-
nmuni].
NOCTURNO.
. a. Erat Jesus per-
in oratióne Dei:
dies factus esset,
discípulos suos.

'. a. Elégit duóde-
psis, quos & Apó-
›minávit. *Luc. 6.*
;. F. Dedit illis vir-
: potestátem super
æmónia, & ut lan-
urárent; & misit il-
icáre regnum Dei.

ıstítues eos prínci-
:r omnem terram:
nores erunt nómi-
Dómine. *Ps. 44.*

Pater noster.

Absolutio & Benedictiones habentur ad calcem Psalterii.

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente, si propriæ non assignentur. [*In Annualibus post repetitam j. iij. vj. & viij. Resp. reclamationem, dicitur* Glória Patri. *Deinde resumitur, non reclamatio, sed Responsor. usque ad* ℣. *In Duplicib. autem 1. Classis, illud idem observatur in ultimo Matutini Responsorio tantùm.*

Et sic in quolibet Communi].

℟. *j.* Non vos me elegistis; sed ego elégi vos, & pósui vos ut eátis, & fructum afferátis, * Et fructus vester máneat. ℣. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plúrimum afferátis. * Et fructus. *Joann. 15.*

℟. *ij.* In viam géntium ne abiéritis; sed pótiùs * Ite ad oves quæ periérunt domûs Israel. ℣. Dispersæ sunt oves meæ, eò quòd non esset pastor; & factæ sunt in devoratiónem. * Ite. *Matth. 10. Ezech. 34.*

℟. *iij.* Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum: * Estóte ergo prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini pruden-

tia & sciéntia ; & próteget gradientes simplíciter. * Estóte. Glória. * Estóte. Matth. 10. Prov. 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine : & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

Ant. 1. G. Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit : qui autem me spernit, spernit eum qui misit me. *Luc.* 10.

Ant. 8. c. Dico vobis amícis meis : Ne terreámini ab his qui occídunt corpus, & post hæc non habent ámpliùs quid fáciant. *Luc.* 12.

℣. Eruet eos Dóminus à peccatóribus, & salvábit eos; ℟. Quia speravérunt in eo. *Ps.* 36.

Pater noster.

Absolutio & Benedictiones habentur ad calcem Psalterii,

Tres Lectiones in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Mementóte sermónis mei, quem ego dixi vobis ; * Non est servus major dómino suo : si me persecúti sunt, & vos persequentur. ℣. Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me. * Non est. *Joann.* 15. *Ps.* 108.

℟. v. Nolíte timére opprobrium hóm[...] blasphémias eó[...] tuátis : * Salus in sempiternum[...] ego ipse cons[...]

℣. Tradémini [...] bus & amícis [...] affícient ex vo[...] ódio ómnibus [...] men meum. * S[...] *Luc.* 21.

℟. *vj.* Cùm [...] nolíte cogitár[...] aut quid loquá[...] enim vos estis [...] ni, sed Spíritu[...] stri qui lóquit[...] ℣. Spíritus me[...] dio vestrûm, n[...] * Non enim. [...] tri. * Non e[...] 10. *Agg.* 2.

IN III. NC[...]

Ant. 4. E. [...] volúerit inte[...] fíeri, sit vest[...] sicut Fílius hó[...] nit ministrári [...] stráre. *Matth.*

Ant. 2. D. [...] & Magister e[...] di vobis, ut [...] dùm ego feci [...] vos faciátis. [...]

Ant. 8. g. [...] ómnia quæ p[...] vobis, dícite [...] les sumus ; qu[...] fácere, fécim[...]

℣. Non nob[...] non nobis ; ℟. [...] tuo da glóriam

ıoster.
tio & Benedictio-
ılcem Psalterii.
elium & Homilia
o Sanctorum.
. Ecce dedi vobis
m super omnem
inimíci:* Verúm-
hoc nolíte gau-
ıdéte autem quòd
vestra scripta sunt
℣. Dabo vos in
in laudem ómni-
lis terræ.* Verúm.
uc. 10. *Soph.* 3.
j. In regeneratió-
sèderit Fílius hó-
sede majestátis
edébitis & vos su-
ı duódecim, ju-
duódecim tribus
. Judícium sedé-
›otestas & magni-
ni detur pópulo
m. * Sedébitis.
Sedébitis. *Matth.*
. 7.
ɛ. Lectionem dici-
ediatè Te Deum.
ıolibet Communi].
L A U D E S.
phona, 6. F.
›cútus est úndecim
ulis dicens: Data
omnis potestas in
in terra; euntes
:éte omnes gentes.
ı8.
8. c. Prædicáte
ıum omni creatú-
tizantes eos, do-
rváre ómnia quæ-
cumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 8. g. Quorum remiséritis peccáta, remittuntur eis: & quorum retinuéritis, retenta sunt. *Joann.* 20.

Ant. 1. G. Accipiétis.

Canticum Is. 52.

QUàm pulchri super montes pedes annuntiantis * & prædicantis pacem;

Annuntiantis bonum, prædicantis salútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox speculatórum tuórum: * levavérunt vocem, simul laudábunt.

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte simul, desérta Jerúsalem; * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem.

Parávit Dóminus bráchium sanctum suum * in óculis ómnium géntium.

Et vidébunt omnes fines terræ * salutáre Dei nostri.

Ant. Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritùs sancti in vos, & éritis mihi testes usque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 3. a. Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem séculi. *Matth.* 28.

Capitulum. Ephes. 4.

CHristus dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas; álios verò Evangelistas, álios autem Pastóres & Doctóres ad consummatiónem sanctórum, in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

Hymnus.

QUI venit in terras Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

OCCISUS Agnus à lupis
Vos misit agnos ad lupos:
Mores ferinos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

QUÆ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.

HOc rore facta pínguior
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit seges!
Et ista nos seges sumus.

QUAM si bonus respéxeris,
Qui das rigátis créscere,
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómi[ni,] ómnibus pópuli[s] ejus. *Ps.* 95.

Duplicatur A[ntiph. ad] Bened. in Festis [...] 2. Class. & supr[à] quolibet Commun[i...]

Ad Benedictus, [...] Prædicábant ut [pœni]tiam ágerent, & [dæmonia] multa ejiciébant [...] bant óleo multos [...] sanábant. *Marc[...]*

Oratio prop[ria...]

[*Ad Horas*, [...] *sumuntur ex Lau[dibus ...] tâ prætermissâ [...] omni alio Comm[...]*

AD PRI[MAM.]

Antiph. 6. F[...]

Capitulum, [...] lórum.

CANON F[...]

Cætera ut in [...]

AD TERT[IAM.]

Antiph. 8. c. [...]

Capitulum. R[...]

PEr Jesum Chr[istum ac]cépimus grá[tiam &] Apostolátum, ad [obedien]dum fídei in ómn[ibus gen]tibus pro nómin[e ejus.]

[*In Duplicib.* 2. [...] *suprà, ac per Octa[vas ...] cumque, (nisi al[iter ...] tur) adduntur [...] vibus Tertiæ, Sex[tæ ...] næ, duo* Allelúia [...] *quolibet Communi[...]*

℟. *br.* In omne[m terram] * Exívit sonus e[órum.] ℣. Et in fines orbis t[erræ.]

' Exívit. Gló-
ımnem.
ſunt loquélæ
ɔnes, ℟. Quo-
ıdiantur voces
18.
·opria eſt.

X T A M.

ı. g. Quorum.
ı. 2. *Cor.* 5.
n nobis Deus
reconciliatió-
:iſto ergo lega-
mur, tanquam
tante per nos.
: pro Chriſto,
ini Deo.
ːníte, * Et vi-
Dómini.℣.Quæ
ígia ſuper ter-
vidéte. Glória.
Pſ. 45.
:it pópulos no-
gentes ſub pé-
is. *Pſ.* 46.

O N A M.

ȝ. a. Ecce.
n. Epheſ. 2.
eſtis hóſpites &
ſed eſtis cives
& doméſtici
ædificáti ſuper
ım Apoſtoló-
ɔhetárum, ipſo
ıgulári lápide
ſu.
In converten-
ıs captivitátem
ıcti ſumus ſicut
℣. Magnificávit
ácere cum eis.

* Facti ſumus. Glória. ℟. In convertendo.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum; ℟. Facti ſumus lætántes. *Pſ.* 125.

AD II. VESPERAS.

Antiphona, 6. F.

INjecérunt manus in Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Cæſis denuntiavérunt, ne omninò loquerentur in nómine Jeſu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conſpectu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. G. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia; & virtúte magnâ reddébant teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Act.* 15.

Capitulum. 1. *Cor.* 4.

DEus nos Apóſtolos noviſſimo[illegible]ſtendit, tanquam mor[illegible] deſtinátos; quia ſpectá[illegible]lum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus, Qui venit in terras, Deus, &c. *ut ad Laudes ſuprà, pag.* vj.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus; ℟.

Nimis confortátus est principátus eórum, *Ps.* 138.

Duplicatur Ant. in Festis Dupl. 2. Class. & suprà. Et sic in quolibet Communi.

Ad Magníficat *Ant.* 5. G. In fundamentis duódecim civitátis sanctæ Jerúsalem

nómina duóde[
lórum Agni. *A*

Oratio ut in

[*In Annualibu*
PLET. *& ad* Nu
Ant. propria u
Complet. post
sic in omni ali

COMMUNE UNIUS MART

IN PRIMIS VESPERIS.

[*In Festis Semiduplicibus, Antiphona unica, eaque prima, nisi aliter notetur: & sic in quolibet Communi*].

Antiphona, 1. *toni*. D.

SI quis venit ad me, & non odit ánimam suam, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14.

Ant. 4. E. Qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis est. *Matth.* 10.

Ant. 2. D. Qui perdíderit ánimam suam propter me, & Evangélium, salvam fáciet eam. *Marc.* 8.

Ant. 3. a. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 3. g. Usque in tempus sustinébit pátiens; & pósteà reddítio jucunditátis. *Eccli.* 1.

Capitulum.

QUi víceri
vestimen
non delébo no
libro vitæ, &
nomen ejus c
meo, & coram A

In Duplici
Classis & suprà
vir qui suffer
nem, quóniam
bátus fúerit,
corónam vitæ q
mísit Deus dili
℣. Pro certo h
qui te colit, Dó
vita ejus, si in
fúerit, coro
Cùm. Glória.
Jac. 1. *Tob.* 3

Hymn

EX quo, sa
lium,
Fluxit sacer D
Homo redemp
Deo litávit sá

NON jam cr
pudet;
Quin surgit in

mórtuum ,
mori Deo.
plenus Spíritu
, ridet neces ;
us déxterâ ,
nptor, mílitat.
ſpectans præ-

œnas volat ;
it ſperet mori,
ortem víncere.
armátas ma-

at júdice ;
is qui cadit,
is ſit fórtior.
ſte, tanti mí-

ta fórtia :
pro tuo
e durum n ó

u Verbi Pater,
par Patri,
ae Spíritus,
ni témpore.

cùm cecíderit,
ur ; ℟. Quia
pónit manum

icat, *Ant.* 3. a.
dabo ei ſedére
rono meo ; ſi-
ci, & ſedi cum
throno ejus.

infrà ad Lau-
pria ſit.
e occurrat Com-
lterius Marty-
Ant. ad Bene-

dictus, *&* ℣. *ex Laudibus, cum ea Oratione quæ in Proprio Sanctorum aſſignata eſt. Quod ſervatur in omni alio Communi.*

[*In Annualibus*, AD COMPLET. (*in quo ſemper dicuntur Pſalm. Feriales.*) *Ant.* 3. c. Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris ; ſed habébit lumen vitæ. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis, *Ant.* 5. a. Ego ad Dóminum aſpíciam ; expectábo Deum Salvatórem meum. *Mich.* 7].

AD MATUTINUM.

Invitat. Chriſtum qui dat vincenti manna abſcónditum, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 2.

Pſalmus, Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam ;
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas, fidem.

PŒNIS victa quibus defíceret fides ?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas :
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.

TE pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere ;
Ne ſuccúmbere poſſis,

Tecum prælia sústinet.
Et nos delícias vana per
ótia,
Gens infída Deo, quæri-
mus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxci-
tat
Semper máxima laus in-
génito Patri;
Semper laus génito máxi-
ma Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

[*In Duplicibus simpliciter dicitur Antiphona unica in unoquoque Nocturno, eaque prima de tribus uniuscujusque Nocturni, si Festum occurrat Feriâ II. aut V. secunda, si Feriâ III. aut VI. & tertia, si Feriâ IV. aut Sabbato. In Semiduplicibus & Simplicibus, tres Antiphonæ ad Nocturnum, Versiculus & duo ℟℟. sumuntur ex uno eodemque Nocturno, juxta Feriam, id est, si Festum occurrat Feriâ II. vel V. tres Antiph. Versiculus & Responsoria* j. *&* iij. *de I. Nocturno: si Feriâ III. aut VI. tres Ant. Versic. &* ℟℟. iv. *&* vj. *de II. Noct. si autem Feriâ IV. aut Sabbato, tres Ant. Versic. &* ℟℟. *de III. Noct. & sic in quolibet Communi*].

Ant. 1. 2. Bonus Dómi-
nus, & conf
tribulatiónis,
rantes in se.
Ant. 3. c.
in Dómino,
nus fidúcia
mébit cùm v
Jerem. 17.
Ant. 2. D.
Deus illum co
liberábit à ma
℣. Parátum
ráre in Dómi
firmátum est
commovébitu
Lectiones
occurrente.
℟. *j.* Probá
minus quasi
per ignem tra
gia ejus feci
meus; viam
vi, & non dec
℣. Omnia det
ci ad cognosce
stum & societ
num illíus,
morti ejus: * V
23. *Philipp.* 3
℟. *ij.* Cer
dedit illi Dóm
vínceret, &
niam ómnium
sapiéntia. ℣.
est fide, da
Deo, * Ut ví
10. *Rom.* 4.
℟. *iij.* Cust
Dóminus ab
Descendit cum
veam, & † In
derelíquit illu

m eo, & erípuit
ómnibus tribula-
ejus. * Descendit.
† In vínculis. *Sap.*
7.
NOCTURNO.
3. c. Non mihi con-
árcere ánimæ meæ
i témpore tribula-
t. *Mach.* 13.
6. F. Víncula & tri-
ıes me manent; sed
›rum véreor. *Act.*

.G. Non fácio áni-
ıeam pretiosiórem
ıe, dúmmodò con-
n cursum meum.
.
ı Deo sperávi; ℟.
mébo quid fáciat
ımo. *Ps.* 55.
sancti Augustíni
Epíscopi.
311. *in nat. Cypr.*
ırt. *Lectio iv.*
nobis festum diem
beatíssimi Márty-
, cujus nos victóriæ
as in istum locum
ímos congregávit.
ebrátio solemnitá-
rtyrum, imitátio
sse virtútum. Fácile
›rem Mártyris cele-
magnum est fidem
atiéntiam Mártyris
Hoc sic agámus,
optémus: hoc sic
nus, ut illud pótius
ıus. Quid laudámus
Mártyris? Quia us-
que ad mortem pro veritáte certávit, & ídeò vicit. Blandientem mundum contempsit, sævienti non cessit: ídeò victor ad Deum accessit.

℟. *iv.* Pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo; * Cùm enim infirmor, tunc potens sum. ℣. In Dómino sperans, non infirmábor. * Cùm enim. 2. *Cor.* 12. *Ps.* 25.

Lectio v.

ABundant in isto século erróres & terróres: beatíssimus Martyr erróres sapiéntiâ, terróres patiéntiâ superávit. Magnum est quod fecit: secútus Agnum, leónem vicit. Quando persecútor sæviébat, leo fremébat: sed quia Agnus sursùm attendebátur, leo deorsùm calcabátur. Cogitáte, fratres, quale fuit mitti hómines per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum resurrexisse, in cœlum ascendisse, & pro ista prædicatióne pérpeti ómnia quæ insániens mundus inferret, damna, exília, víncula, tormenta, flammas, béstias, cruces, mortes.

℟. *v.* Ego non solùm alligári, sed * Et mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu. ℣. Ego áni-

mam & corpus meum tra-do pro pátriis légibus. * Et mori. *Act.* 22. 2. *Mach.* 7.

Lectio vj.

Alius moriebátur, ut álius honorarétur; álius occidebátur, ut álius colerétur. Numquid hoc fácerent, nisi flagrántia caritátis de consciéntia veritátis? Prædicavérunt mórtuum quem sciébant vivum. Sciébant pro qua vita contémnerent vitam; sciébant pro qua felicitáte ferrent transitóriam infelicitátem; pro quibus præmiis ista damna contémnerent. Fides eórum cum toto mundo non appenderétur. Audíerant: Quid prodest hómini, si totum mundum lucrétur, ánimæ autem suæ detriméntum patiátur?

℟. *vj.* Secundùm expectatiónem & spem meam in nullo confundar; sed * Magnificábitur Christus in córpore meo sive per vitam, sive per mortem. ℣. E cœlo membra ista possídeo, sed propter Dei leges hæc ipsa despício. * Magnificábitur. Glória. * Magnificábitur. *Philipp.* 1. 2. *Mach.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Fórtiter vitâ excedendo exémplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. d. Prompto ánimo pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus morte perfungar. 6.

Ant. 6. F. Si supra sacrificium quium fidei, ga ipsum & vos ga congratulámini *Epp.* 2.

℣. Fortitúdin ad te custódiam Deus susceptor *Ps.* 58.

Léctio sancti Ev cundùm Mat

Lectio vij. C

In illo témpore sus discípulis su vult post me ve neget semetipsum crucem suam, & me. Et réliqua.

Homilia sancti Papæ.

Homil. 35. *in Ev*

Quia Dóminu demptor nos homo venit in m nova præcepta d do. Vitæ étenim n teri in vitiis enutr trarietátem oppó tátis suæ. Quid en quid carnális hor rat? nisi sua retiné rápere, si posset píscere, si non p cœléstis médicus quibúsque vitiis tia ádhibet medi Nam sicut arte cálida frígidis, fr

rantur: ita Dómi-
ter contrária oppó-
:dicamenta peccá-
lúbricis continén-
nácibus largitátem,
lis mansuetúdinem,
præcíperet humilitá-

ij. Esto fidélis usque
rtem, & dabo tibi
m vitæ: * Qui ví-
ion lædétur à morte
a. ℣. Usque ad mor-
rta pro justítia, &
epugnábit pro te ini-
tuos. * Qui vícerit.
2. *Eccli.* 4.

Lectio viij.

tè cùm se sequénti-
s nova mandáta pro-
t, dixit: Nisi quis
iáverit ómnibus quæ
t, non potest meus
scípulus. Ac si apertè
Qui per vitam véte-
iéna concupíscitis,
ovæ conversatiónis
n & vestra largími-
id verò in hac le-
dicat, audiámus:
ult post me veníre,
et semetipsum. Ibi
, ut abnegémus no-
hìc dícitur ut abne-
nos. Et fortasse la-
um non est hómini
iere sua: sed valdè
ósum est relinquere
psum. Minus quippe
iegáre quod habet;
autem multum est,
ire quod est.

℟. viij. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo; * Et salvum fáciet in regnum suum cœleste. ℣. In die tribulatiónis exultábo in Deo Jesu meo: super excelsa dedúcet me victor, * Et salvum. Glória. * Et. 2. *Tim.* 4 *Hab.* 3.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicumque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo própriũ póssident? nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisquam cum nudo luctátur, citiùs ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succumbat.

A D L A U D E S.

[*In Semiduplicibus & infrà Antiphona unica, eaque quarta; & sic in quolibet Communi*].

Antiphona, 8. g.

PRopter opus Christi usque ad mortem accessit, tradens ánimam suam. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústi-

mea & salus mea; ℟. Quem timébo? *Ps.* 26.

AD NONAM.

Antiph. 6. F. Hoc modo.

Capitulum. Tob. 3.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Susceptor meus. ℣. Et refúgium meum in die tribulatiónis. * Susceptor. Glória. ℟. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

[*In Semiduplicibus, Antiph. unica, eaque prima, nisi aliter notetur. Et sic in quolibet Communi*].

Antiphona, 4. f.

CUm à morte possem liberári, duros córporis sustíneo labóres; secundùm ánimam verò libenter hæc pátior. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Gaúdeo in passiónibus, & adimpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea. 1.

Ant. 5. a. Replét consolatióne; super do gáudio in omni tr latióne. 2. *Cor.* 7.

Ant. 8. g. Dóminus ástitit, & confortáv & salvum fáciet in re suum cœleste. 2. *Ti*

Ant. 4. f. Eripu de témpore iníquo ptéreà confitébor & dem dicam tibi, & dícam nómini D *Eccli.* 51.

Capitulum. 1. *Jo*

OMne quod n ex Deo, vinci dum; & hæc est v quæ vincit mundum; nostra.

Hymnus, Jam non lácerant, *ut in Laudi pag.* xiv.

℣. Dóminus exaudi eum; ℟. Et de omni tribulatiónibus ejus li vit eum. *Ps.* 33.

Ad Magníficat, *Ant.* Justum à peccatóribus li berávit Dóminus, & non derelíquit illum, & dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.

ᴍUNE PLURIUM MARTYRUM.

[ᴍɪs Vesperis.
ʾphona, 2. D.
t hora ut omnis
intérficit vos, ar-
obſéquium ſe præ-
o. Joann. 16.
3. a. Injícient vo-
us ſuas, & perſe-
trahentes ad reges
les. Luc. 21.
4. f. Occídent
éritis ódio ómni-
.tibus propter no-
um. Matth. 24.
5. a. In mundo
m habébitis; ſed
e, ego vici mun-
an 1. 16.
1. D. In patiéntia
oſſidébitis ánimas
Luc. 21.
ılum. 1. Petr. 4.
robrámini in nó-
Chriſti, beáti éri-
niam quod eſt ho-
glóriæ & virtútis
qui eſt ejus Spíri-
er vos requieſcit.
uplicibus 2. Claſſis
. ℟. Dignè Evan-
hriſti conversámi-
in nullo terreámi-
versáriis; * Quia
; donátum eſt pro
, non ſolùm ut in
dátis, ſed ut étiam
patiámini. ℣. A
iri peccatóris ne
timuéritis: confortámini,
& viríliter ágite in lege.
* Quia. Glória. † Vobis.
Philipp. 1. 1. Mach. 2.

Hymnus.

Fortes cadendo Már-
tyres,
Quos empta fuſo ſánguine
Cœleſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.

Implere vos omnes de-
cet
Paſſo Deo quod défuit:
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.

Quem lictor insánus ſitit,
Quem cæcus effúndit fu-
ror;
Amor fidélis pródigum
Chriſto cruórem cónſe-
crat.

Et ille mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.

Sic, Chriſte, robur Már-
tyrum,
Certáre das & víncere;
Tuóſque múnerans, tua
Æquus corónas múnera.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes
juſtórum; ℟. Et de omni-

bus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Magníficat *Ant.* 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes, nisi sit propria.

In Annualibus, AD COMPLETORIUM. *Ant.* 3. c. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultrà sol tuus. *Is.* 60.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 5. a. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum legítimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. *II. Tim.* 2.

Psalmus Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

QUAM vincla sunt hæc fórtia
Quæ Mártyres Deo ligant!
Non vita, mille non neces
A caritáte séparant.

VIX corpus unum súfficit:
Non est satis semel mori;
Quot scissa membra, tot litant
Deo placentes víctimas.

SÆVIT tyrannus, állicit;
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem c...
ment,
Dum munerantem...
gunt.

ACTI procellis ó...
Sui cruóris flúmin...
Vehuntur; &, Chris...
Portus beátos óccu...

FAC, Christe, ...
mens tibi
Inter cruces adhæ...
Fac dura quæ cor...
munt,
Ad te magis nos ...

ÆTERNE tu Verb...
Æterne Fili par Pa...
Et par utríque Spí...
Laudéris omni tem...
Amen.

IN I. NOCTU...

Ant. 3. c. Ecce ... nes convenérunt ad ... nos, ut nos disp... quómodò potérim... sístere, nisi tu, D... juves nos? 1. *Mac...*

Ant. 5. a. Séqu... in toto corde, & t... te, & quærimus ... tuam: érue nos, & ... riam nómini tuo, ... ne. *Dan.* 3.

Ant. 8. g. Om... ostendunt servis tu... confundantur in ... téntia tua, & scia... tu es Dóminus De... *Dan.* 3.

℣. Da nobis, D... auxílium de tribu...
℟. Quia vana sa... minis. *Ps.* 59.

ones de Scriptura
te.
Nos ſtulti propter
m : maledícimur,
dícimus ; * Perſe-
m pátimur, & ſu-
s ; blaſphemámur,
crámus. ℣. Propter
nine, mortificámur
e : æſtimáti ſumus
es occiſiónis. * Per-
nem. 1. *Cor.* 4. *Pſ.*

j. Quis nos ſepará-
ritáte Chriſti ? tri-
? an angúſtia ? an
an perſecútio ? an
? * Neque mors,
vita póterit nos ſe-
à caritáte Dei. ℣.
mnia venérunt ſu-
s, nec obliti ſumus
ómine. * Neque
Rom. 8. *Pſ.* 43.
ij. Deus omnis grá-
qui vocávit nos in
m ſuam glóriam in
Jeſu, * Módicùm
ipſe perfíciet : ipſi
& impérium † In
ſeculórum. ℣. Rex
defunctos nos pro
ibus in æternæ vitæ
ctióne ſuſcitábit : *
ùm. Glória. † In ſé-
Petr. 5. *II. Mach.* 7.
I. NOCTURNO.
. 7. b. In mortem
ur propter Jeſum,
ita Jeſu manifeſté-
carne noſtra mor-
Cor. 4.

Ant. 5. b. Paráti ſumus mori, magis quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mach.* 7.

Ant. 6. F. Propítius ſit nobis Deus : non eſt nobis útile relínquere legem, & juſtítias Dei, ut eámus álterâ viâ. 1. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus virtútem ; ℟. Et ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Pſ.* 59.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 335. *in nat. Mart.*

Lectio iv.

QUóniam dies ſanctórum Mártyrum eſt, unde pótiùs áliquid delectet nos dícere, niſi de glória ipsórum ? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum. Audívimus paulò ante beátum Apóſtolum Paulum prædicantem : Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti ? (Iſta vox eſt Mártyrum.) Tribulátio ? an angúſtia ? an perſecútio ? an fames ? an núditas ? an perículum ? an gládius ? Sicut ſcriptum eſt : Propter te morte affícimur totâ die ; deputáti ſumus ut oves occiſiónis. Sed in his ómnibus ſuperámus per eum qui dilexit nos. Hæc eſt vox Mártyrum, ómnia toleráre, & de ſe nihil præsúmere : illum dilígere qui glorificátur in ſuis ; ut qui gloriá-

tur, in Dómino gloriétur.

℟. iv. Absit à nobis ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis aliénis: * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Et si sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra, nobis tamen unus Deus. * Dómino. Jos. 24. 1. Cor. 8.

Lectio v.

NOvérunt & illud quod nos cantávimus paulò antè: Lætámini in Dómino, & exultáte, justi. Si justi in Dómino lætantur, injusti non novérunt lætári nisi in século. Sed ipsa est prima ácies debellanda: primò vincendæ sunt delectatiónes, & pósteà dolóres. Quómodò potest superáre mundum sævientem, qui non potest superáre blandientem? Blandítur hic mundus pollicendo honóres, divítias, voluptátes: minátur hic mundus intentando dolóres, egestátes, humilitátes. Qui non contemnit quod pollicétur, quómodò superáre potest quod minátur?

℟. v. Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre, à Deo, iterùm ab ipso resuscitandos. ℣. Sicut abundant passiónes C nobis, ita & per C abundat consoláti * Pótius est. 2. 1 2. Cor. 1.

Lectio vj.

HAbent delect suam divítia nésciat? Sed pl delectatiónis justí lectáre divítiis cu tia. Ubi autem t culus tentatiónis i ut duo hæc vénian tentiónem, divíti stitia, & non possi utrumque; sed si manum ad divíti cesse est ut admitt tiam; si míseris m justítiam, péreant modò élige, mod modò videámus si causa cantasti: I in Dómino, & e justi: modò vid non sine causa Quis nos separábi táte Christi? Et prætermísit ómni blandítur mundu vóluit ea comme quibus sævit mund re? Quia certámi tyrum prænuntiá útique certámina runt persecutión mem, sitim, eg ignomíniam; ad c timórem mortis & sævíssimum.

℟. vj. Exhibeá

›s sicut Dei mini-
n multa patiéntia,
latiónibus, * In ne-
ibus, in angústiis,
gis, in carcéribus.
ines qui placuérunt
er multas tribula-
transiérunt fidéles.
cessitátibus, in an-
, in plagis, in car-
. Glória. * In ne-
ibus. 2. *Cor.* 6. *Ju-*
.

I. NOCTURNO.

. 7. d. Elegérunt
mori, & noluérunt
ere legem Dei san-
& trucidáti sunt. *I.*
1.
. 1. f. Et si coram
ibus torménta passi
pes illórum immor-
: plena est. *Sap.* 3.
. 4. a. Módico nunc
sustentáto, sub te-
ito vitæ ætérnæ effe-
t. *II. Mach.* 7.
Non derelinquet Dó-
sanctos suos; ℟. In
m conservabúntur.
.
o sancti Evangélii
undùm Lucam.
io vij. Cap. 21.
o témpore: Dixit Je-
discípulis suis: Cùm
itis prælia & seditió-
olíte terréri: opor-
nùm hæc fieri, sed
n statim finis. Et ré

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 35. *in Evang.*

AUdítis tot terróribus, turbári póterant infirmórum corda, atque ídeò consolátio adjúngitur: Pónite ergo in córdibus vestris non præmeditári quemádmodum respondeátis. Ego enim dabo vobis os & sapiéntiam, cui non póterunt resístere & contradícere omnes adversárii vestri. Ac si apertè membris suis infirmántibus dicat: Nolíte terréri, nolíte pertiméscere: vos ad certámen accéditis, sed ego prælior: vos verba éditis, sed ego sum qui loquor.

℟. *vij.* Ludíbria & vérbera experti, ínsuper & víncula & cárceres: * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua ne servírent, & ne adorárent omnem Deum, excepto Deo suo. * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

Lectio viij.

SEquitur: Tradémini autem à paréntibus, & frátribus, & cognátis, & amícis, & morte affícient ex vobis. Sed quia dura sunt quæ prædicúntur de afflictióne mortis, prótinùs consolátio súbditur de gáudio resurrectiónis, cùm dícitur:

Capillus de cápite vestro non períbit; vidélicet apertè dicens: Cur timétis ne péreat quod incísum dolet, quando & illud in vobis períre non potest, quod incísum non dolet? Séquitur: In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. Idcircò posséssio ánimæ in virtúte patiéntiæ pónitur, quia radix ómnium custósque virtútum patiéntia est. Per patiéntiam verò possidémus ánimas nostras; quia dum nobis ipsis dominári díscimus, hoc ipsum incípimus possidére quod sumus.

℟. viij. Antíquus diérum judícium dedit sanctis Excelsi; * Et † Regnum obtinuérunt sancti. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes. * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Lectio ix.

ET nos sine ferro esse póssumus Mártyres, si patiéntiam veráciter in ánimo custodímus.... Serváte ergo, fratres, in mente patiéntiam, eamque, cùm res éxigit, exercéte in operatióne. Nullum vestrûm ad ódium próximi contumeliósa verba commóveant, nullum periturarum rerum damna perturbent. Si enim mansúra damna pertiméscitis; da rum transeúntiu non putátis. Si æ tributiónis glóri cupíscitis, de tem júria non dolétis. ergo adversários sed ut fratres dili tolerátis. Ætern pro damnis tem quærite.

A D L A U

Antiphona,

VIdi ánimas ii rum propte Dei, & propter t quod habébant.

Ant. 1. a. Stal thronum in cons gni, & palmæ in eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 2. D. D illis síngulæ stolæ dictum est illis ut cerent. *Apoc.* 6.

Ant. 6. F. Hi s

Canticum. Sa

JUstórum ánima nu Dei sunt, tanget illos tor mortis.

Visi sunt óculis tium mori, * & est afflíctio éxitus

Et quod à nobis extermínium: * i sunt in pace.

Et si coram h tormenta passi sun illórum immortal na est.

In paucis vexát

è disponentur ; *
nDeus tentávit eos,
ıit illos dignos se.
;uam aurum in for-
robávit illos , &
olocausti hóstiam
illos ; * & in tém-
rit respectus illó-

:bunt justi, * & tan-
:intillæ in arundi-
.currcnt.
ábunt natiónes &
buntur pópulis ; *
ıbit Dóminus illó-
perpétuum.
Hi sunt ante thro-
:i, & sérviunt ei die
e in templo ejus.
.
8. c. Non esúrient
ıtient ámpliùs, nec
ıper illos sol, neque
stus. *Ibid.*
itulum. Jac. 1.
ne gaúdium existi-
áte , Fratres mei ,
tentatiónes várias
.tis : sciences quòd
o fídei vestræ pa-
nopcrátur ; patién-
:m opus perfectum

Hymnus.
AM, Christe, signa-
sti viam
, profúsò sánguine,
ıc tui te fórtiter
sequuntur mílites.
ıUs manus , fossus
edes,
ad astra tránsvolas ;
Et membra trunci Mártyres ,
Addunt triumpho se tuo.
OMNES in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt :
Accepta monstrant vúlnera ,
Et per tot ora súpplicant.
AUDIRE si nos réspuis ,
Quos críminum moles gravat ;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te , Mártyres.
FAC , si tyrannus déficit ,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri ,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

℣. Salus justórum à Dómino : ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

Ad Bened. *Ant.* 8. g. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiā, quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

CONcéde , quæsumus , omnípotens Deus , ut sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* quorum celebrámus victórias, participémus & præmiis ; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátiâ sancti Mártyres tui *N.* & *N.* mundi nec blandítiis, nec terróribus devicti sunt; da nobis ut te solum diligentes, prófpera mundi simul & adversa despiciámus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Vidi.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Stabant.

Capitulum. Sap. 3.

TAnquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respectus illórum.

℟. *breve.* Probasti nos, Deus: * Igne nos examinasti. ℣. Sicut examinátur argentum. * Igne. Glória. ℟. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Datæ sunt.

Capitulum. S. p. 10.

REddidit justis Deus mercédem labórum suórum, & deduxit illos in via mirábili, & fuit illis in velamento diéi: tránstulit illos per mare rubrum, & transvexit illos per aquam nímiam.

℟. *br.* Transívimus * Per ignem & aquam. ℣. Et eduxisti nos, Deus, in refrigérium. * Per. Gló
Transívimus. *Ps.* 6

℣. Salvasti nos, ne, de affligéntibu
℟. Et in nómine tu tébimur in séculum
43.

AD NON

Ant. 8. c. Non e

Capitulum. Is.

LÆtabuntur cor sicut qui læta messe, sicut exultan res captâ prædâ, dívidunt spólia.

℟. *breve.* Qui sé in lácrymis, * In tióne metent. ℣. ibant & flebant mi sémina sua. * In. ℟. Qui.

℣. Venientes v cum exultatióne, tantes manípulos su 125.

AD II. VESPE

Antiphona, 5.

LÆtítia sempite per caput eórum dium & lætítiam bunt, & fúgiet dolo mitus. *Is.* 35.

Ant. 3. c. In per vivent, & apud Dó est merces eórum.

Ant. 1. D. Judi natiónes, & domi tur pópulis, & r Dóminus illórum pétuum. *Sap.* 3.

Ant. 4. E. Qui vi habent cítharas Dei

ıticum Agni. *Apoc.*

8. g. Agnus qui io throni est, re- ›s, & dedúcet eos : fontes aquárum. '.

ıitulum. Is. 65. ivióni tráditæ sunt ıgústiæ prióres, & nt in memória prió- ıon ascendent super l gaudébitis & exul- tábitis usque in sempiter- num.

Hymnus. Quam, Chri- ste, *ut in Laudibus, pag. xxiij.*

℣. Exultent justi in con- spectu Dei, ℟. Et dele- ctentur in lætítia. *Ps.* 67.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Ecce quómodò computáti sunt inter fílios Dei, & inter sanctos sors illórum est. *Sap.* 5.

MMUNE SS. PONTIFICUM.

IMIS VESPERIS.

ıtiphona, 5. a.

.tábo super oves ıs Pastórem unum; (cet eas, & ipse erit 'astórem. *Ezech.* 34.

8. g. Elégi eum ex ıs mihi in sacerdó- ıt ascénderet ad al- .eum, & adoléret ıcensum. 1. *Reg.* 2.

. 6. F. Pones tiáram te ejus, & sanctifi- .m ut sacerdótio fun- nihi. *Exod.* 29.

2. D. Juxta cor & ánimam meam & ambulábit coram ›. meo cunctis dié- *Reg.* 2.

3. c. Gestábit judí- liórum Israel in pé- ıo in conspectu Dó- :mper. *Exod.* 28.

rs Hiemalis.

Capitulum. Hebr. 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo tanquam Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut Póntifex fíeret, sed qui lo- cútus est ad eum: Tu es Sacerdos in æternum, se- cundùm órdinem Melchí- sedech.

[*In Duplicibus secundæ Classis & suprà*, ℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixisti: Invéni servum me- um, * Oleo sancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus testimónium pérhi- bens dixit: Invéni virum secundùm cor meum. * O- leo. Glória. † Manus. *Ps.* 88. *Act.* 13].

Hymnus.

CHRISTE, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.

ILLE non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu;
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.

STRENUUM bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuítque sanctam
Páscere gentem.

FIT gregis Pastor, pater atque forma.
Omnium curas levat & labóres;
Lætus impendit sua seque, cunctis
Súfficit unus.

PRO reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrásque pellit.
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hostem.

FAC, ut illíus précibus juvémur,
Christe; fac, Patrem paritérque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno

Omne per ævi
Amen.

℣. Elégit Dó[...] vum suum, ℟. P[...] reditátem suam.

Ad Magníficat.
Ipsum elégit D[...] omni vivente, [...] crifícium Deo, [...] & bonum odóre[...] móriam placáre [...] lo suo. *Eccli.* 45

Oratio, ut inf[...] des, nisi propria

[*In Annualib.* PLETORIUM, *An[...]* nebræ tuæ erunt [...] dies; & réquiem [...] Dóminus semper.

Ad Nunc dim[...]
7. G. Cùm vénerit [...] & pulsáverit, b[...] quos invénerit v[...] *Luc.* 12].

AD MATUT[...]

Invitat. Chris[...] scopum animáru[...] rum, *Veníte, a[...] 1. *Petr.* 2.

Psalmus Veníte

Hymnus

CHRISTE, de[...] tris instit[...]
Póntifex summo [...] gregátos
Ponis, & forma [...] regendis
Ipse minístros.

HUNC juvat fest[...] re cantu,
Qui licèt magni[...] coruscans

us, trepidante
â ,
›nóris.
uantis páteat
.is
ımmos ápices
us ,
as, ſibi raptus

nnes.
vens amor in-
ım.
cari pia cura
: ,
nptus ; mora
:untem
:dat.
'itâ præeunte,
trat ;
'actis ſua dicta
is ,
:anctam bene
e Chriſti
óſte.
co , cólumen
ti ,
ſo, míſero le-
n ,
nctis pater ,
búſque
ctus.
Paſtórum bo-
›ſe Paſtor ,
›aſcis próprio
e ,
:rnæ súbeant
a
:æ.
ı.
CTURNO.
. Vocávit eum
ait : Vidi affli-

ctiónem pópuli mei ; veni, & mittam te ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. G. Dixit ad Deum : Quis ſum ego ut vadam & edúcam fílios Iſrael ? Qui dixit ei : Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tua , & liberábis Iſraël : ſcito quòd míſerim te. *Jud.* 6.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti ; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Póntifex ſuper cujus caput fuſum eſt unctiónis óleum , * Non contaminábitur , ne pólluat ſanctuárium Dómini. ℣. Oportet Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem. * Non. *Levit.* 21. *Tit.* 1.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Iſrael : * Aúdiens ergo ex ore meo ſermónem , annuntiábis eis ex me. ℣. In mente habe quáliter accéperis & audíeris , & ſerva. * Aúdiens ergo. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad altáre , & ímmola pro peccáto tuo : * Offer holocauſtum , & † Deprecáre pro te & pro pópulo. ℣. Debet Póntifex quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro ſemetipſo offerre pro peccátis.

* Offer. Glória. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem, docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israel. *Eccli.* 45.

Ant. 5. a. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide sua probátus est Prophéta, & cógnitus est in verbis suis fidélis. *Eccli.* 46.

Ant. 6. F. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, & legem exquisívit, & ábstulit omnem iníquum & malum, 1. *Mach.* 14.

℣. Invocábant Dóminum sacerdótes ejus : ℟. Ipse exaudiébat eos, & loquebátur ad eos. *Ps.* 98.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 10. *in Epist.* 1. *ad Tim.*

Lectio iv.

SI quis Episcopátum áppetit, non principátûs ac dominatiónis fastu, sed pro cura regíminis & caritátis affectu, non ímprobo: bonum quippe desíderat opus. Quippe & Móyses eamdem rem appetivisse cognóscitur. Verùm ille hujúsmodi poténtiam ambitúmque dominandi nequáquam quæsívit; sed eam rem ita cupívit, ut nec contuméliam audíre refúgeret, cùm illi tur: Quis te constitu cipem & júdicen nos? Si quis ígitu síderat, desíderat piscopátus enim e tur, quòd omnes i cúnctaque specul portet ígitur Epís reprehensíbilem único verbo gen virtútum expressi qui sibi vel levis c scius est, malè facit, eam rem á quâ indignum se ra facit. Non en hujúsmodi régere tiùs regi. Eum qu regendos álios tantâ decet glóri excéllere ut, ins céteros, véluti ignículos, in suo obscúret. Debet di vitam habére látam atque com ut omnes in illu ejus vitam, véluti plum áliquod e intueantur.

℟. iv. Pactur fuit cum eo vitæ & dedi ei timóre muit me. * Lex fuit in ore ejus, & tas non est inven biis ejus. ℣. Fidéli tota domo ejus t fámulus, in testi eórum quæ dicend * Lex. *Malach.* 2.

io v.
m esse necesse
qui non tan-
m habet, ve-
liquórum. De-
vígilem eum
i est, ac spí-
& affectûs sui
éribus ipsis os-
licitúdine at-
à præcéllere;
que exércitum
lustret, labó-
offícii munus
è ímpleat, at-
curam & sol-
gerat. Pudí-
, ornátum, &
; amatórem.
ditis plerum-
Verùm quó-
t eum & ea
tóris habére,
nxit: Aptum
. Hoc quippe
quáquam exí-
ùm illi ante
: debet, qui
épit offícium.
it pópulis le-
blivisceréntur
mini; &, ut
nt méntibus,
* Ne legem
corde suo.
edoctus viam
rvens Spíritu
* Ne legem.
Act. 18.
o vj.
; elégit Deus,
uasi luminá-

ria, ut véluti fermentum evadámus, ut magistri ceterórum efficiámur, ut véluti Angeli cum homínibus versémur in terris, ut tanquam viri cum infántibus & púeris, quasi spirituáles cum animálibus, ut ex contubérnio nostro ingéntia lucra conquírant; ut sémina simus, ut fructum lætíssimũ afferámus. Non opus esset verbis, si in hunc modum vita nostra sanctitátis luce fulgéret. Nihil magistris opus esset, si virtútis probos actus præferrémus. Nemo profectò Gentílis esset, si ipsi, ut oportet, Christiáni esse curarémus; si Dei mónitis ac scitis obtemperarémus; si injúrias perpessi, vicem non referrémus; si maledictis lacessíti, benediceremus; si pro malis bona redderémus. Nemo esset ita fera béllua, ut non statim ad cultum veræ religiónis accúrreret, si vidéret hæc ab ómnibus fieri. Atque ut discas ita esse, unus Paulus qui talis fuit, tot pópulos attraxit ad Dei nótitiam. Si omnes essémus hujúsmodi, quot terrárum orbes & ipsi attráhere possémus?

℟. vj. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avertit ab iniquitáte. * Lábia enim sacerdótis custo-

dient sciéntiam, & legem requírent ex ore ejus, quia † Angelus Dómini exercítuum est. ℣. Oportet Epíscopum amplecti eum qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem, ut potens sit exhortári in doctrína sana. * Lábia. Glória. † Angelus. *Malach.* 2. *Tit.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quæsívit bona genti suæ; & plácuit illis potestas ejus & glória ejus ómnibus diébus. 1. *Mach.* 14.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessiónem Sancto & Excelso in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 1. a. Inventus est perfectus, justus, & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. *Eccli.* 44.

℣. Justítia ejus manet in séculum séculi; ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps.* 111.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc. Homo péregrè profíciscens vocávit servos suos, & trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talenta, álii autem duo, álii verò unum. Et réliqua.

Homília sancti (
Papæ.

Homil. 9. *in E*

LEctio sancti
lii, fratres (
sollícitè consid
ádmonet, ne n(
céteris in hoc n
cepisse áliquid
ab auctóre mur
viùs inde judicé
enim augentur
tiónes étiam cre
nórum. Tantò
humílior, atqu
viendum Deo
quisque debet ex
quantò se obliga
se cónspicit in
ratióne. Ecce h
péregrè profícisc
vos suos vocat,
negótium talent
Post multum ve
ris positúrus cum
nem revértitur: l
rantes pro appon
remúnerat, serv
à bono ópere t(
damnat.

℟. *vij.* Super
Dómini ego sum
giter per diem; &
custódiam meam
stans totis nóct
Nocte & die non
cum lácrymis m
numquemque;
Is. 21. *Act.* 20.

Lectio viij

QUis ítaque il
est, qui pére

nisi Redemptor
ervis suis bona
t, quia fidéli-
pirituália dona
Et uni quidem
ique talenta,
álii verò com-
1.... Sed is qui
enta accéperat,
e lucrátus est....
i unum accépe-
s fodit in ter-
bscondit pecú-
ini sui.
Omnibus óm-
sum, ut omnes
lvos: * Omnia
er Evangélium,
s ejus efficiar.
sum bonum, &
idar; proptéreà
idébo possessió-
nnia. Glória. *
Cor. 9. *Eccli.* 51.
Ctio ix.
im in terra abs-
e est acceptum
erénis áctibus
lucrum spiritá-
rere; cor à ter-
atiónibus nun-
re. Servus qui
alenta rétulit,
laudátur, at-
rnam remune-
tromittitur. Pi-
ervus per pœ-
xterióres téne-
qui per culpam
e in interióres
llic coactus pá-
as ultiónis, qui

hic libenter sustínuit ténebras voluptátis. Sciendum verò est, quòd nullus piger ab hac talenti acceptióne secúrus est. Nullus namque est qui veráciter dicat: Talentum mínimè accépi, non est unde ratiónes pónere cogar. Talenti enim nómine cuílibet paúperi étiam hoc ipsum reputábitur, quod vel mínimum accépit.

AD LAUDES.

Antiphona, 1. f.

SAcerdos magnus in vita sua suffulsit domum, & in diébus suis corroborávit templum. *Eccli.* 50.

Ant. 2. D. Zelando zelum Dei, accépit testamentum sacerdótii æterni. 1. *Mach.* 2.

Ant. 3. a. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit in celebratiónibus decus. *Eccli.* 47.

Ant. 7. d. In ascensu.

Canticum. Eccli. 50.

SAcerdos magnus in ascensu altáris sancti, * glóriam dedit sanctitátis amictum.

In accipiendo autem partes de manu Sacerdótum, * & ipse stans juxta aram.

Et circa illum coróna fratrum, * quasi plantátio cedri in monte Líbano.

Sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ; * &

Ant. 5. C. Quasi sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei. Eccli. 50.

Ant. 8. g. Ad ejus eruditiónem omnis Israel sanctificabátur Dómino. 2. Paralip. 35.

Capitulum. Eccli. 45.

IN bonitáte & alacritáte ánimæ suæ plácuit Deo pro Israel: ideo státuit illi testamentum pacis, príncipem sanctórum & gentis suæ; ut sit illi sa[cerdotii] dígnitas in ætern[um].

Hymnus, Jesu c[oronam] [Confesso]rum decus, ut in La[udibus] pag. xxxij.

℣. Magna est gl[ória ejus] in salutári tuo, ℟. G[lóriam] & magnum decórem [impó]nes super eum. Ps.

Ad Magníficat A[nt.] Beatificávit illum in glória, & ind[uit eum] stolam glóriæ, & [coronávit] eum in vasis [virtútis]. Eccli. 45.

COMMUNE SS. DOCTORUM

In primis Vesperis.

Antiphona, 5. a.

MElior est sapiéntia cunctis pretiosíssimis; & omne desiderábile ei non potest comparári. Prov. 8.

Ant. 4. D. Doctrix est disciplínæ Dei: prudéntiam docet, & justítiam & virtútem. Sap. 8.

Ant. 8. g. Beátus vir qui in sapiéntia morábitur, & in sensu cogitábit circumspectiónem Dei. Eccli. 14.

Ant. 1. D. Danti mihi sapiéntiam, dabo glóriam: dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam, & in ipsa laudábo eum. Eccli. 51.

Ant. 3. a. Quò introíbit sapiéntia, benedícet Deus; qui audit illam, ju[dicábit] gentes. Eccli. 4.

Capitulum. Sap

DEus ipse sapién[tiæ dux] est, & sapi[éntium] emendátor. In man[u enim] illíus & nos & se[rmones] nostri, & omnis sap[iéntia] & óperum sciéntia [& dis]ciplína.

[In Duplicibus] Classis & suprà, ℟. [Dó]minus dat sapiénti[am sa]piéntibus, & sciénti[am in]telligéntibus discipl[ínam] * Ipse revélat profu[nda &] abscóndita; & lux [cum eo] est. ℣. Spíritus ómni[a scru]tátur, étiam profun[da Dei]. * Ipse. Glória. * [Ipse.] Dan. 2. I. Cor. 2].

Hymnus.

O Qui perpétu[i] ... mónitor doc[tor]

:rna Patris Christe,
vicários
:s, pátrias cùm ré-
neas domos,
s quàm bene súffi-
:is!
per vígilant, ne
quid adúlterum
pat fídei virgíneũ
decus.
:l léviter non páti-
:ur fides,
ustódibus íntegra.
A E S ábolent relli-
quias deûm,
ábigunt, crímina
dédocent;
restítuunt, quos
malè crédulos
lax lúserat hæresis.
M canítiem, tot ve-
nerábiles
objíciunt, unde ni-
tet fides.
nt prisca, docent;
uæ nova, súbruunt:
unt depósitum Dei.
réma tibi glória,
Véritas,
er scripta Patrum
quando foris sonas,
vocis egens corda
doces sono,
méntibus ínseris.
Amen.
eátus homo quem
díeris, Dómine;
e lege tua docúeris
/. 93.
agníficat *Ant.* 6. F.
in pópulo hære-
honórem, & no-

men illíus erit vivens in æternum. *Eccli.* 37.

Oratio ut infrà ad Laudes, p. xlj. *nisi sit propria.*

[*In Annualibus*, AD COMPLET. *Ant.* 6. ç. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit. *Sap.* 6.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 2. D. Oriétur in ténebris lux tua. *Is.* 58].

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Fontem sapiéntiæ Verbum Dei, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Psalmus, Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

JAM nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer sidéreum, Relígio,
caput.
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
CUM per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore
Mártyres;
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
QUANDO sparsa lues úndique críminum;
Hi gliscens vítium prótinùs ámputant.
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.
FIRMANT instábiles, & dúbios regunt;

Monstrant tuta procul líttora naúfragis.
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixére tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprime.
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non est multis manifesta; quibus autem cógnita est, pérmanet usque ad conspectum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in Ecclésia; & verba illíus cogitábunt in córdibus suis. *Eccli.* 21.

Ant. 2. D. Vir sápiens plebem suam érudit, & fructus sensûs illíus fidéles sunt. *Eccli.* 37.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam; ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Ps.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Sápiens apériet os suum in oratióne: * Si enim Dóminus ma[...] lúerit, spíritu in[...] tiæ replébit illum[...] quis vestrûm índ[...] piéntiâ, póstulet à [...] dat ómnibus affl[...] * Si enim. *Eccli.* 3[...]

℟. *ij.* Ipse tanq[...] bres mittet elóqui[...] tiæ suæ: ipse * P[...] ciet disciplínam [...] suæ, & in lege te[...] Dómini gloriábitu[...] nus minister Chri[...] enutrítus verbis [...] bonæ doctrínæ. *[...] *Eccli.* 39. 1. *Tim*[...]

℟. *iij.* Omnis s[...] ctus in regno co[...] * Símilis est hómi[...] famílias, qui † Pr[...] thesauro suo nova[...] ra. ℣. In corde p[...] requiescit sapiént[...] doctos quosque [...] * Símilis est. Glóri[...] fert. *Matth.* 13. *I*[...]

IN II. NOCT[...]

Ant. 1. D. Scié[...] pientis tanquam i[...] abundábit, & c[...] ejus sicut fons vita[...] net. *Eccli.* 21.

Ant. 5. a. Beát[...] qui invénit sapién[...] qui áffluit prudén[...] *verb.* 3.

Ant. 7. d. Qui [...] tur sermónes suos & prudens est, & spíritûs vir erudít[...] 17.

eátus vir qui diſpó-
mónes ſuos in judí-
:. In æternum non
ıvébitur. *Pſ.* 111.
:o ſancti Auguſtíni
)i contra Juliánum.
'ibro 2. *Cap.* 10.
Lectio iv.
tos & in ſancta Ec-
a illuſtres Antíſtites
on Platónicis & A-
icis & Zenónicis a-
hujuſcémodi, vel
vel Latínis, quan-
c iſtis áliquos eó-
'erùm omnes ſacris
erudítos, nominá-
t oportébat expreſ-
ımque ſenténtias,
m ſufficere videbá-
e ulla éditas ambi-
digeſſi; ut in eis tí-
on ipſos, ſed illum
eos utília vaſa for-
& ſancta templa
xit: qui tunc de iſta
ıdicavérunt, quan-
nemo poteſt dícere
m cuíquam vel ad-
vel favére potuiſ-
llas nobiſcum vel
ım amicítias atten-
vel inimicítias exer-
: ; neque nobis ne-
bis iráti ſunt; ne-
:,neque vos miſerá-
Quod invenérunt
éſia, tenuérunt:
:idicérunt, docué-
quod à pátribus ac-
ıt, hoc fíliis tradi-

℟. *iv.* Cùm eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, * Conſcripſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos. ℣. Potens exhortári in doctrína ſana, & eos qui contradícunt argúere. * Conſcripſit. *Eccli.* 12. *Tit.* 1.

Long. poſt præd. Lectio v.

Isti Epíſcopi ſunt docti, graves, ſancti, veritátis acérrimi defenſóres advérsùs gárrulas vanitátes; in quorum ratióne, eruditióne, libertáte, quæ tria bona júdici tribuiſti, non potes invenire quod ſpernas. Si epiſcopális ſynodus ex toto orbe congregarétur, mirum ſi tales poſſent illìc fácilè tot ſedére. Quia nec iſti uno témpore fuérunt: ſed fidéles, & multis excellentióres paucos diſpenſatóres ſuos Deus per diverſas ætátes témporum, locorúmque diſtántias, ſicut ei placet atque expedíre júdicat, ipſe diſpenſat. Hos itaque de áliis atque áliis tempóribus atque regiónibus ab Oriente & Occidente congregátos vides, non in locum quo navigáre cogantur hómines, ſed in librum qui navigáre poſſit ad hómines.

℟. *v.* Fuit gratus Deo; & erudítus omni ſapiéntia, & erat potens in verbis & in opéribus ſuis. * Hic eſt

qui accépit verba vitæ dare nobis. ℣. Doctrínam sapiéntiæ & disciplínæ scripsit in códice; renovávit sapiéntiam de corde suo. * Hic est. *Act.* 7. *Eccli.* 50.

Lectio vj.

QUantò tibi essent isti júdices optabilióres, si tenéres cathólicam fidem; tantò tibi sunt terribilióres, quia oppugnas cathólicam fidem; quam in lacte suxérunt, quam in cibo sumpsérunt, cujus lac & cibum parvis magnísque ministravérunt; quam contra inimícos, étiam vos tunc nondum natos, unde nunc revelámini, apertíssimè ac fortíssimè defendérunt. Tálibus post Apóstolos sancta Ecclésia plantatóribus, rigatóribus, ædificatóribus, pastóribus, nutritóribus crevit. Ideò profánas voces vestræ novitátis expávit; & cauta ac sóbria, ex admonitióne apostólica, ne sicut serpens Evam seduxit astútiâ suâ, sic & mens ejus corrumperétur à castitáte quæ est in Christo; cathólicæ fídei virginitáte insídias vestri dógmatis surrepentis exhórruit, & tanquam caput cólubri, calcávit, obtrívit, abjécit.

℟. vj. Qui fécerit & docúerit, hic * Magnus vocábitur in regno cœlórum. ℣. Parávit cor suum ut in vestigáret legem Dómi & fáceret & docéret. * Ma gnus. Glória. * Mag *Matth.* 5. *I. Esdr.* 7.

IN III. NOCTURNO

Ant. 4. f. Propósui piéntiam addúcere mihi convivendum; sciens niam mecum commu bit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi piéntiam palàm in ne mea; & efflóruit quam præcox uva. 51.

Ant. 1. f. Inventi sermónes tui, Dómine, comédi eos; & factum mihi verbum tuum in tiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et medi tio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ: quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

Lib. 1. *de Serm. Domini in Monte. Cap.* 6.

OStendit Dóminus fa tuos esse judicandos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectantes, vel inópiam metuentes, amit

int æterna, quæ nec da-
possunt ab homínibus,
tc auferri. Itaque si sal
fatuátum fúerit, in quo
liétur ? id est, si vos,
er quos condiendi sunt
rodámmodò pópuli, me-
i persecutiónum tempo-
ilium amiséritis regna cœ-
rum; qui erunt hómines,
er quos à vobis error au-
rátur, cùm vos elégerit
eus, per quos errórem
iferat ceterórum ?

℟. *vij.* Super salútem &
péciem diléxi sapiéntiam,
t * Propósui pro luce ha-
ére illam: venérunt au-
em mihi ómnia bona pá-
iter cum illa. ℣. Quæ de-
ursùm est sapiéntia, pu-
ica est, pacífica, plena
isericórdiâ & frúctibus
onis. * Propósui. *Sap.* 7.
ic. 3.

Lectio viij.

Ergo ad níhilum valet
sal infatuátum, nisi ut
iitrátur foràs, & calcétur
hominibus. Non ítaque
lcátur ab homínibus qui
itur persecutiónem; sed
ui persecutiónem timen-
o infatuátur. Calcári
nim non potest nisi infé-
ior: sed inférior non est,
ui quamvis córpore mul-
a in terra sustíneat, cor-
e tamen fixus in cœlo est.

℟. *viij.* Optávi, & da-
s est mihi sensus; & in-
ocávi, & venit in me
spíritus sapiéntiæ: & præ-
pósui illam regnis & sédi-
bus, * Et divítias nihil esse
duxi in comparatióne il-
líus. ℣. Exístimo ómnia
detrimentum esse propter
eminentem sciéntiam Jesu
Christi Dómini mei. * Et
divítias. Glória. * Et diví-
tias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

Lectio ix.

Vos estis lumen mun-
di. Quómodò dixit
supériùs Sal terræ, sic nunc
dicit Lumen mundi. Nam
neque supériùs ista terra
accipienda est, quam pé-
dibus corpóreis calcámus;
sed hómines qui in terra
hábitant vel étiam pec-
catóres quorum condien-
dis & extinguendis putó-
ribus Apostólicum salem
Dóminus misit in mun-
dum. Et hîc mundum,
non cœlum & terram, sed
hómines qui sunt in mun-
do vel díligunt mundum,
oportet intélligi, quibus
illuminandis Apóstoli mis-
si sunt.

AD LAUDES.

Antiphona, 8. g.

Dedit se ad diligén-
tiam lectiónis legis &
Prophetárum, & aliórum
librórum qui nobis à pa-
réntibus nostris tráditi
sunt. *Prolog. Eccli.*

Ant. 4. f. Vóluit & ip-
se scríbere áliquid eórum
quæ ad doctrínam & sa-

piéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 7. d. Dedit illi Sapiéntia sciéntiam sanctórum, honestávit illum in labóribus. *Sap.* 10.

Ant. 1. a. Fuit.

Canticum. Eccli. 15.

CIbábit illum Deus pane vitæ & intellectûs, * & aquâ sapiéntiæ salutáris potábit illum.

Et firmábitur in illo, & non flectétur; * & continébit illum, & non confundétur.

Et exaltábit illum apud próximos suos, * & in médio ecclésiæ apériet os ejus.

Et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ & intellectûs, * & stolâ glóriæ véstiet illum.

Jucunditátem & exultatiónem thesaurizábit super illum, * & nómine ætérno hæreditábit illum.

Ant. Fuit máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, ut consequerétur hæreditátem Israel. *Eccli.* 46.

Ant. 2. D. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in séculum non delébitur. *Eccli.* 39.

Capitulum. Eccli. 51.

A Juventúte mea investigábam sapiéntiam; inclinávi módicè aurem meam, & excépi illam: multam invéni in sapiéntiam, & mult[...] féci in ea.

Hymnus.

VOs succens[...]
splendida lú[...]
Vos sal, nos hómi[...]
sápimus De[...]
Ævum, puri ánin[...]
ribus íntegr[...]
Quo condímur i[...]
rum.

PER vos Rellíg[...]
que Véritas
Per vos virgínei
honóribus.
Per vos Christus a[...]
dere dívite[...]
Thesauros sapiént[...]

VESTRIS un[...]
pura canálil[...]
Christi floret ager
nitet seges.
Lac aptum púeris
lidum viris
Causi sufficitis cil[...]

HI sunt, summ[...]
qui tibi míl[...]
Hi unt, qui stáb[...]
ficant dom[...]
Unâ docta coho[...]
tenet manu
Muros cónstruit [...]

VICISTIS st[...]
quibus hæ[...]
Hæc nos accípi[...]
supérstites.
His pugnámus a[...]
dúbio éxit
His armis quoqu[...]
mus.

ɔréma tibi gló-
Véritas,
ſcripta Patrum
ndo foris ſonas,
is egens corda
es ſono,
ibus ínferis.
en.
, docuiſti me à
mea; ℟. Et uſ-
ɔronuntiábo mi-
. *Pſ.* 70.
dictus *Ant.* 1. J.
& fortitúdo Dó-
Tibi, Deus,
teque laudo,
ntiam & fortitú-
ſti mihi. *Dan.* 2.
)*ratio.*
quæſumus, Dó-
ntercedente beá-
um corda fidé-
acris intenta do-
ſtúdeant amáre
ivit, & ópere
iod dócuit; Per.
a Oratio.
ɔs, quæſumus,
ne, intercedcn-
. véritas ſemper
& ab omni pra-
ndat; Per.

R I M A M.
8. g. Dedit.

E R T I A M.
4. f. Vóluit.

m. Eccli. 24.
nam quaſi pro-
am effundam,
am illam quæ-
piéntiam; & non

déſinam in progénies illórum uſque in ævum ſanctum.

℟. *br.* Os meum annuntiábit * Juſtítiam tuam, Dómine. ℣. Totâ die ſalutáre tuum. * Juſtítiam. Glória. ℟. Os meum annuntiábit. *Pſ.* 70.

℣. Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum, ℟. Quia ómnia mandáta tua æquitas. *Pſ.* 118.

A D S E X T A M.

Antiph. 7. d. Dedit.

Capitulum. Eccli. 51.

ANimam meam direxi ad ſapiéntiam, & in agnitióne invéni eam: poſſédi cum ipſa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

℟. *br.* Bonum mihi * Lex oris tui. ℣. Super míllia auri & argenti. * Lex. Glória. ℟. Bonum.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui; ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118.

A D N O N A M.

Ant. 2. D. Collaudábunt.

Capitulum. Eccli. 39.

NOn recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem: ſapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit Eccléſia.

℟. *br.* Annuntiávi juſtítiam tuam * In eccléſia

magna. ℣. Veritátem tuam & salutáre tuum dixi. * In. Glória. ℟. Annuntiávi. *Psalm.* 39.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum : ℟. Dico ego ópera mea regi. *Psal.* 44.

AD II. VESPERAS.

Antiphona, 2. D.

DOminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Is.* 50.

Ant. 5. a. Doctrínam quasi antelucánum illúmino ómnibus, & enarrábo illam usque ad longínquum. *Eccli.* 24.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri atque majóri, nihil extrà dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act.* 26.

Ant. 6. F. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne Spi[...] & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 4. f. Non ju[...] me scire áliquid inter [...] nisi Jesum Christu[...] hunc crucifixum. 1. *C*[...]

Capitulum. Eccli. 1[...]

BEátus vir qui e[...] tat vias sapié[...] corde suo, vadens [...] lam quasi investig[...] in viis illíus con[...] protegétur sub tég[...] líus, & in glória [...] quiescet.

Hymnus, O qui [...] tuus, *ut in primis* [...] *ris*, *pag.* xxxiv.

℣. Ignítum elo[...] tuum, Dómine; ℟. [...] vus tuus diléxit i[...] 118.

Ad Magníficat *Ant.* [...] Qui docti fúerint, [...] bunt quasi splendor [...] menti : & qui ad justi[...] erúdiunt multos, quasi [...] læ in perpétuas æternit[...] *Dan.* 12.

COMMUNE SS. PRESBYTERORUM.

IN PRIMIS VESPERIS.

Antiphona, 7. d.

LOcútus est Dóminus ad Móysen : Tribum Levi constítue super tabernáculum testimónii, & quidquid ad cæremónias pértinet. *Num.* 1.

Ant. 6. F. Cunctórum consecrábis manus, sanctificabísque illos, ut sacerdótio fungantur mihi. *Exod.* 28.

Ant. 1. a. Stabunt in conspectu meo, ut ófferant mihi ádipem, & custódiant cæremónias meas. *Ezech.* 44.

a. Tuli eos pro
rimogénitis Is-
ërviant mihi pro
tabernáculo fœ-
orent pro eis.

a. Sancti erunt
& non pólluent
s: incensum enim
x panes Dei sui
Levit. 21.
'um. Hebr. 7.
bátio fit præce-
s mandáti pro-
nitátem ejus &
m; nihil enim ad
adduxit lex.
licib. II. Class. &
Jurávit Dómi-
n pœnitébit eum:
acerdos in ætér-
ndùm órdinem
ech. ℣. Non se-
legem mandáti
ictus. * Tu es.
Tu es. *Ps.* 109.

Hymnus.
tis fluxit cruor
rum :
ssent holocausta

aos formas, me-
libant
inistri.
flammas Elías
o :
ic major jubet,
enti
: verbo Deus
aris,
factus.

PINGUE libámen, novus & Sacerdos,
Orbe jam toto Deus immolátur :
Se manu nostrâ litat incruento
Fúnere Christus.

TALE nil priscis pátribus tribútum :
Angelis nusquàm data par potestas.
Se manu nostrâ Deus ipse cunctis
Præbet in escam.

CHRISTE, fac semper tua sacra puro
Corde tractémus, manibusque puris.
Cáritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

LUMINIS splendor, Patris una proles
Christe, te pronus venerétur orbis;
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Israel, non accípiam de domo tua vítulos; ℟. Immola Deo sacrifícium laudis. *Ps.* 49.

Ad Magníficat *Ant.* 5. *a.* Ab ortu solis usque ad occásum, in omni loco sacrificátur & offertur nómini meo oblátio munda, dicit Dóminus. *Malach.* 1.

Oratio, infrà ad Laudes, p. xlix. *nisi sit propria.*

[*In Annualib.* AD COM-

PLET. *Ant.* 3. c. Lucerna pédibus meis verbum tuũ, Dómine. *Ps.* 118.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 6. C. Verbum tuum, Dómine, lumen sémitis meis. *Ps.* 118].

AD MATUTINUM.

Invitat. Sacerdótem in ætérnum Jesum Christum, *Veníte, adorémus. *Heb.* 5.

Psalmus, Veníte, *pag.* 2.

Hymnus, Jam satis fluxit, *ut in I. Vesperis, pag.* xliij.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum, sanctificentur. *Exod.* 19.

Ant. 1. a. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo suo, nec accédet ad ministérium ejus. *Levit.* 21.

Ant. 2. D. Discant bonis opéribus præésse, ut non sint infructuósi. *Tit.* 3.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Notum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, & sanctos applicábit sibi; & * Quos elégerit, appropinquábunt ei. ℣. Hi probentur primùm, & sic ministrent, nullum crimen habentes. *Quos. *Num.* 16. 1. *Tim.* 3.

℟. *ij.* Non erit eis hæréditas; * Ego hæréditas có-

rum: & posséssio[...] dábitis eis in Is[...] enim posséssio e[...] De mundo non [...] & ego non sum [...] *Ego. *Ezech.* 44.

℟. *iij.* Surr[...] ignis, * Et ver[...] † Quasi fácula [...] ℣. Docébat dili[...] quæ sunt Jesu. [...] ria. † Quasi. *Act.* 18.

IN II. NOC[TURNO.]

Ant. 3. a. Im[...] nus vestras Dóm[...] dite, & offert[...] & laudes in do[...] ni. 2. *Paral.* 29[...]

Ant. 8. g. Da[...] glóriam: levá[...] cium, & veníte [...] ctu ejus; & ado[...] num in decóre [...] *Paral.* 16.

Ant. 4. f. Eri[...] legítimum sem[...] ut orétis pro fi[...] & pro cunctis p[...] rum. *Levit.* 16.

℣. Sacrificáte [...] justítiæ, ℟. Et [...] Dómino. *Ps.* 4.

Lectio i[...]

Sermo sancti [...] Papæ [...] 7. *in Ev. ad Ep[...]* *Fonte Later[...]*

DEbémus pe[...] tínuò quo[...] no sanctis dícit[...] lis, & per Apó[...] bis: Vos estis [...]

ſumus, condíre
idélium debémus.
iamque Sacerdó-
ſſe eſt, quæ ſín-
at, unumquem-
liter admóneat:
ıis Sacerdóti jún-
juaſi è ſalis tactu
vitæ ſapóre con-
Sal étenim terræ
ıus, ſi corda au-
ı non condímus.
ofectò condímen-
próximo veráciter
t, qui prædicatió-
um non ſúbtrahit.
Nolíte neglígere;
légit Dóminus ut
ram eo, & mini-
li. ℣. Superædifi-
lomus ſpirituális,
ium ſanctum, of-
irituáles hóſtias,
biles Deo. * Vos.
. 29. 1. *Petr.* 2.

Lectio v.

ınc verè áliis recta
icámus, ſi dicta
exemplis oſténdi-
nos ipſi divíno
compúngimur, &
vitæ quæ ſine cul-
íri nequáquam po-
otidiánas lácrymis
lavámus. Nullum
nto, fratres cha-
ab áliis majus præ-
n quàm à ſacerdó-
lerat Deus; quan-
quos ad aliórum
ónem póſuit, dare
xempla pravitátis

cernit: quando ipſi peccá-
mus, qui compéſcere pec-
cáta debúimus: nulla ani-
márum lucra quærimus,
ad noſtra quotídie ſtúdia
vacámus, terréna concu-
píſcimus, humánam gló-
riam intentâ mente cap-
támus.

℟. v. Miniſtráte in ſan-
ctuário, & ſanctificáti im-
moláte: * Fratres étiam
veſtros, ut poſſint juxta
verba quæ locútus eſt Dó-
minus fácere, præparáte.
℣. Dignè Evangélio Chri-
ſti conversámini, collabo-
rantes fídei Evangélii. *
Fratres. 2. *Par.* 35. *Phil.* 1.

Lectio vj.

Et quia eo ipſo quo
cæteris prælati ſumus
ad agenda quælibet ma-
jórem licéntiam habémus;
ſuſceptæ benedictiónis mi-
niſtérium vértimus ad am-
bitiónis argumentum; Dei
cauſas relínquimus; ad
terréna negótia vacámus:
locum ſanctitátis accípi-
mus & terrénis áctibus im-
plicámur. Implétum eſt in
nobis profectò quod ſcri-
ptum eſt: Et erit ſicut pó-
pulus, ſic ſacerdos. Sacer-
dos enim non diſtat à pó-
pulo, quando nullo méri-
to vitæ ſuæ vulgi tranſcen-
dit actiónem.

℟. vj. Invocávit Dómi-
num omnipotentem * In
oblatióne Agni invioláti.

℣. Debet pro pópulo & pro semetipso offerre pro peccátis * In oblatióne. Glória. * In oblatióne. *Eccli.* 46. *Hebr.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Secundùm eum qui vocávit vos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti sitis. 1. *Petr.* 1.

Ant. 8. g. Qui benè præsunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur; máximè qui labórant in verbo & doctrína. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Qui benè ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, & multam fidúciam in fide quæ est in Christo Jesu. 1. *Tim.* 3.

℣. Qui statis in domo Dómini, ℟. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta. *Ps.* 133.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Designávit Dóminus & álios septuaginta duos; & misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem & locum, quò erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 17. *in Evang. n.* 3.

MIssis prædicatóribus quid Dóminus dicat, audiámus. Messis quidem multa; operárii autem pauci: rogá[te ergo] Dóminum messis, [ut mit]tat operários in me[ssem suam.] Ad messem multa[m operá]rii pauci sunt; q[uod sine] gravi mœróre lo[qui non] póssumus: quia, [etsi sunt] qui bona áudiant, [desunt] tamen qui dica[nt. Ecce] mundus Sacerdót[ibus ple]nus est; sed tamen [in messe] Dei rarus valdè i[nvenitur] operátor; quia [officium] quidem sacerdotál[e susce]pimus, sed opus o[fficii non] implémus. Sed [pensate] fratres caríssimi, [pensate] quod dícitur: Ro[gate Dó]minum messis u[t mittat] operários in messe[m suam.] Vos pro nobis pé[tite, ut] digna in vobis op[erari va]leámus; ne ab ex[hortatió]ne lingua tórpeat; [ne post]quam prædicatión[is locum] suscépimus, apud [justum] júdicem nostra nos [taciturnitas] nitas addícat.

℟. vij. Vos estis l[ux mun]di: * Sic lúceat lu[x vestra] coram homínibus [ut ví]deant ópera vestr[a bona,] & gloríficent Pat[rem ve]strum qui in cœli[s est. ℣.] Justórum sémita q[uasi lux] splendens procédit [& cre]scit usque ad pe[rfectam] diem. * Sic lúceat. *A*[...] *Prov.* 4.

Lectio viij.

SÆpè enim pro [ne]quítia, prædi[...]

'estríngitur : sæpè
subjectórum culpa
ut eis qui præsunt
tiónis sermo sub-
:. Ex sua quippe ne-
prædicántium lin-
ríngitur, sicut Psal-
it : Peccatóri au-
:it Deus : Quare tu
justítias meas ? Et
ex vítio subjectó-
t prædicántium sub-
:, sicut ad Ezechié-
óminus dicit : Lin-
tuam adhæréscere
paláto tuo, & eris
, nec quasi vir ob-
; quia domus exá-
: est. Ac si apertè
Idcircò tibi prædi-
s sermo tóllitur,
um me in suis ácti-
:bs exásperat, non
gna cui exhortátio
is fiat. Ex cujus ergo
prædicatóri sermo
ıátur, non fácilè
:citur ; quia verò
is tacitúrnitas, ali-
o sibi, semper autem
tis, nóceat, certís-
citur.
viij. Sitis sine repre-
ne in médio natió-
:avæ & perversæ ;
r quos † Lucétis sicut
ária in mundo. ℣.
te lumen sapiéntiæ,
; qui præestis pópu-
Inter quos. Glória.
étis sicut. *Philipp.* 2.
5.

Lectio ix. n. 8.

Sed quid nos (quod tamen sine dolóre dícere non possum) quid nos, ô Pastóres, ágimus, qui & mercédem conséquimur, & tamen operárii nequáquam sumus? Fructus quippe sanctæ Ecclésiæ in stipéndio quotidiáno percípimus; sed tamen pro ætérna Ecclésia mínimè in prædicatióne laborámus. Pensémus cujus damnatiónis sit, sine labóre hîc percípere mercédem labóris. Ecce in oblatióne fidélium vívimus; sed quid pro animábus fidélium laborámus? Illa in stipéndium nostrum súmimus, quæ pro redimendis peccátis suis fidéles obtulérunt; nec tamen contra peccáta éadem, vel oratiónis stúdio, vel prædicatiónis, ut dignum est, insudámus. Vix pro sua culpa quémpiam apertâ voce reprehéndimus. Et adhuc (quod grávius est) aliquando si persóna in hoc mundo potens sit, ejus fórsitan erráta laudámus, ne si adversétur, per iracúndiam munus súbtrahat, quod impendébat.

AD LAUDES.

Antiphona, 8. c.

O Homo Dei, sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiã; mansuetúdinem. 1. *Tim.* 6.

Ant. 1. G. Noli negligere grátiam quæ est in te, quæ data est tibi cum impositióne mánuum presbytérii. 1. *Tim.* 4.

Ant. 7. d. Nemo adolescéntiam tuam contemnat: sed exemplum esto fidélium. 1. *Tim.* 4.

Ant. 5. a. Vigila.

Canticum. Malach. 2.

PActum meum fuit cum eo vitæ & pacis; * & dedi ei timórem, & tímuit me, & à facie nóminis mei pavébat.

Lex veritátis fuit in ore ejus, * & iníquitas non est inventa in lábiis ejus.

In pace & in æquitáte ambulávit mecum, * & multos avertit ab iniquitáte.

Lábia enim Sacerdótis custódient sciéntiam, & legem requírent ex ore ejus; * quia Angelus Dómini exercítuum est.

Ant. Vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple: sóbrius esto. 2. *Tim.* 4.

Ant. 7. G. Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, invénerit sic facientem. *Matth.* 24.

Capitulum. 2. *Tim.* 3.

PErmane in iis quæ didicisti, & crédita sunt tibi, sciens à quo didíceris; & quia ab infántia sacras litteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salutem per fidem q[...]
Christo Jesu.

Hymnu[s]

O Sacerdótum [...]
da jura!
Ceu vices Christ[i]
salútis
Arbitri claudunt
, que nobis
Atria cœli.

OMNE pendente[...]
statéra,
Cùm reum solv[...]
ipse solvi[...]
Cùm ligant som[...]
ipse sont[...]
Víncula nectit

QUAM manu[...]
ádhibent [...]
Cùm secant, se[...]
dextra cæd[...]
Cùm fovent, se[...]
lenit unge[...]
Vúlnera dextra

VERBA dum [...]
pópulus fid[...]
Excipit vocem,
docéri:
Nempè divínæ sa[...]
legis
Mente recondi[...]

IRRUENS pro[...]
hibére ful[...]
Stant ab adverso
númque pl[...]
Víndices in nos q[...]
alto
Dépluit iras.

DUM Sacerdóte[...]
cra tractan[...]
Christe, fac sac[...]
applicasti,

...sonent mores; populique fiat
...orma Sacerdos.
...MINIS splendor, Patris una proles,
...riste, te pronus venerétur orbis;
...i Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Voluntáriè sacrificábo ...i, ℟. Et confitébor nó...ni tuo, Dómine. *Ps.* 53.

Ad Benedíctus *Ant.* 1. J. ...ge, serve bone & fidé...; quia super pauca fuisti ...élis, super multa te con...tuam: intra in gáudium ...ómini tui. *Matth.* 25.

Orátio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum ...um *N.* ut Sacerdótio tibi ...ngerétur à pópulo segre...sti; præsta, quæsumus, ...ejus exempla sectántes, ...ále Sacerdótium, gens ...cta, pópulus acquisi...ónis éffici mereámur; ...r Dóminum.

Alia Orátio.

PRæsta, quæsumus, miséricors Deus, ut beáti Sacerdótis tui précibus ...sti, hóstia sancta tibi ...fecrémur; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. O homo Dei.

AD TERTIAM.

Ant. 1. G. Noli.

Capitulum. II. Tim. 1.

ADmóneo te ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi? ℣. Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. * Pro ómnibus. Glória. ℟. Quid.

℣. Vota mea Dómino reddam, ℟. Coràm omni pópulo ejus. *Ps.* 115.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Nemo.

Capitulum. Tit. 2.

IN ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte: verbum sanum, irreprehensíbile; ut is qui ex adverso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. *br.* Dómine, dilexi * Decórem domûs tuæ; ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. * Decórem domûs tuæ. Glória. ℟. Dómine.

℣. Ego in innocéntia mea ingressus sum: ℟. Rédime me, & miserére meî. *Ps.* 25.

AD NONAM.

Ant. 7. G. Beátus.

Capitulum. I. Tim. 4.

EXerce teipsum ad pietátem: nam corporális

exercitátio ad módicum útilis est; píctas autem ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ quæ nunc est, & futúræ.

℟. *br.* Hic accípiet * Benedictiónem à Dómino. ℣. Et misericórdiam à Deo salutári suo. * Benedictiónem. Glória. ℟. Hic. *Ps.* 23.

℣. Beátus quem elegisti & assumpsisti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Ps.* 64.

AD II. VESPERAS.

Antiphona, 8. G.

NAtus est homo firmamentum gentis, rector fratrum, stabilimentum pópuli. *Eccli.* 49.

Ant. 2. D. De omni corde suo laudávit Dóminum; & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit in celebratiónibus decus. *Eccli.* 47.

Ant. 5. a. Operátus est bonum & rectum, & verum coràm Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini; & prosperátus est. *II. Paral.* 31.

Ant. 1. D. Obtulit holocausta super altáre; odoratusque est Dómin[i] rem suavitátis. *Gen*

Ant. 7. d. Confi[...] omnes húmiles póp[...] & legem exquisívit [...] stulit omnem iníqu[...] malum: sancta gl[...] vit. *I. Mach.* 14.

Capitulum. Eccli.

COnsummatión[...] gens in ara, a[...] cáre oblatiónem [...] Regis, porrexit [...] suam in libatióne [...] bávit de sánguine [...] effúdit in fundamen[...] ris odórem divínum [...] so Príncipi.

Hymnus, O Sacerd[...] *ut in Laudibus*, *pag.*

℣. Memor sit D[...] omnis sacrifícii tui [...] holocaustum tuum [...] fiat. *Ps.* 19.

Ad Magníficat. *A[nt.]* In lege Dómini con[...] tiónem judicávit, [...] gnitus est in verbis [...] délis; & invocávit [...] num omnipotentem [...] oppugnando hoste[...] cumstantes úndiqu[e] oblatióne agni inv[...] *Eccli.* 46.

cipes sitis delictó-
s, & de plagis ejus
ipiátis. * Quóniã.
1. *Apoc.* 18.
Fide in cásulis ha-
cum cohærédibus
issiónis ejusdem,
ctábat fundamenta
m civitátem cujus
& cónditor Deus.
sserat in desertum
ibíque inter feras
cum suis agébat.
ctábat. *Hebr.* 11.
h. 5.
ij. Opéruit cilício
suam: * Jejunávit
ívit in sacco, &
vit demisso cápite.
igíliis multis, in
siti, in frígore &
e.*Jejunávit. Gló-
Jejunávit. *II. Reg.*
Cor. 11.
NOCTURNO.
2. D. Ecce nos re-
is ómnia, & secúti
e. *Matth.* 19.
8. g. Esurímus &
, & nudi sumus, &
nus operantes má-
ostris. *I. Cor.* 4.
7. b. Non defíci-
d licèt is qui foris
ter homo, corrum-
tamen is qui intùs
novátur de die in
II. Cor. 4.
Quàm magna multi-
lcédinis tuæ, Dó-
R. Quam abscon-
uéntibus te! *Ps.* 30.

Sermo sancti Paulíni Epíscopi.

Epist. 24. ad Sulpit. Sever. aliàs II. §. 5. 6.

Lectio iv.

Bona quæ nobiscũ non intulerámus in hunc mundum, nec poterámus efferre, quasi mutuáta reddídimus; nec ut cutem à carne distráximus, sed ut vestem à córpore deposúimus. Nunc opus est, ut quæ verè nostra sunt, dependámus Deo: hoc est, cor & ánimam, & córpora nostra exhibentes in hóstiam vivam, ut scriptum est, Dómino; nosque ipsos ædificantes ei in templum sanctum, in ipso lápide angulári, qui nobis sanctificatiónis nostræ fórmulam in semetipso dedit, & ait: Sancti estóte, quóniam ego sanctus sum. Quæ ígitur nobis grátia, si in aliéno tantùm fidéles fuérimus? nisi de próprio serviámus, id est, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde nostro, ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligentes Deum.

℟. *iv.* Exeámus ad Jesum extra castra, impropérium ejus portantes: * Non enim habémus hîc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coràm te, Deus: dies nostri quasi um-

bra super terram. * Non. *Hebr.* 13. *I. Paral.* 29.

§. 7. *Lectio v.*

QUámobrem temporálium, quæ in hoc século habentur, bonórum relíctio, sive distráctio, non decursus stádii, sed ingressus; nec ut meta, sed ut jánua est. Non enim athléta tum vincit, cùm exúitur; qui ídeò nudátur ut incípiat dimicáre, cùm legítimè certáverit coronandus. Et natátor amnem interpósitum superatúrus, exúitur, nec tamen hoc tanto apparátu quòd se despoliáverit, transnatábit, nisi totíus córporis nisu torrentis ímpetum scindat, & labórem natatiónis exhaúriat. Vídeo & in Jacob hujus expeditiónis órdinem prolusisse; cùm illum lego, posteáquàm torrente transmisso, præmissis curárum suárum onéribus, id est, facultátum & necessitúdinum impedimentis, solus in tabernáculi loco remánserat, Deo colluctátum.

℟. v. Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm Spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excelsus Deus, & hábitans cum contríto & húmili spíritu. * Qui autem. *Rom.* 8. *Is.* 57.

Lectio vj.

ITaque ad corripiendum vitæ viam, capiendúmque Dei verbum, & prævalendum in regnum cœlórum, quod à diébus Joannis vim pátitur, & à diripiéntibus obtinétur, idónei esse non póssumus, nisi ómnia quæ vel amóre, vel curâ, si in itínere istíus séculi nobis adhæreant, impédiunt & retardant, ante óbitûs nostri véspe ram præmittámus, & inde per totam hujus séculi noctem apprehéndere & tenére Christum sollícitâ spirituálium óperum ac studiórum contentióne luctémur: nec divellámur à caritáte Christi, sicut Jacob ab ejus amplexu, nisi extorqueámus benedictiónem. Atque útinam ad salutáris insigne luctáminis, nervum fémoris nostri majestátis suæ timóre percútiat; quo obstupescente, infirmábitur virtus carnis, & spiritális grátia convalescet.

℟. vj. Benedictus Deus, qui * Elégit nos ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte. ℣. Dóminus noster pépigit nobiscum fœdus * Elégit. Glória. * Elégit. *Ephes.* 1. *Deut.* 5.

NOCTURNO.
:. c. Omnes erant
antes unanímiter
ıne. *Act.* 1.
:. a. Plorábant &
nt & orábant in
u Dómini. *Bar.* 1.
5. F. Multitúdinis
unum & ánima
quisquam áliquid
e dicébat, sed e-
; ómnia commú-
. 4.
:e quàm bonum &
cundum, ℟. Ha-
ratres in unum !

sancti Evangélii
ùm Matthæum.
› *vij.* Cap. 19.
› témpore : Re-
ens Petrus, dixit
ce nos relíquimus
& secúti sumus te;
o erit nobis ? Et

sancti Hierónymi
'resbyteri.
:. *in Matth. cap.* 19.
ıdis fidúcia. Petrus
átor erat, dives
at, cibos manu &
ɜrébat ; & tamen
confidenter : Re-
ómnia. Et quia
icit tantùm relín-
ıngit (quod per-
ſt) : Et secúti su-
fécimus quod jus-
id ígitur nobis da-
ıii ?
. Sapiéntia direxit

ópera eórum : * Iter fecérunt per desérta quæ non habitabantur ; & in locis desertis fixérunt casas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, angustiáti, afflicti, quibus dignus non erat mundus, in solitudínibus errantes & in cavernis terræ. *Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

Lectio viij.

JEsus autem dixit illis : Amen dico vobis, quòd vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicantes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquístis ómnia; hoc enim & Crates fecit philósophus, & multi álii divítias contempsérunt ; sed : Qui secúti estis me (quod própriè Apostolórum est, atque credéntium) in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, quando & mórtui de corruptióne resurgent incorrupti, sedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnantes duódecim tribus Israel ; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt.

℟. *viij.* Dedisti eis, Dómine, judícia recta & legem veritátis ; & spíritum tuum bonum dedisti qui

docéret eos : * Pavisti eos in deserto, nihilque eis défuit. ℣. Erant perseverantes in doctrína, & communicatióne fractiónis panis & oratiónibus. * Pavisti. Glória. * Pavisti eos. *II. Esdr. 9. Act. 2.*

Lectio ix.

ET omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium; veni enim separáre hóminem à patre suo, & matrem à fília, & nurum à socru; & : Inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias & séculi voluptátes; isti céntuplum recípient, & vitam ætérnam possidébunt.

AD LAUDES.

Antiphona, 8. c.

DEus dixit ad illum: Exi de terra tua, & de cognatióne tua, & tunc éxiit. *Act.* 7.

Ant. 1. a. Majóres divítias æstimans thesauro Ægyptiórum impropérium Christi, fide relíquit Ægyptum. *Hebr.* 11.

Ant. 6. F. Flétibus & lúctui apta indumenta suscépit, cínere implévit caput, & corpus suum humiliávit jejúniis. *Esth.* 14.

Ant. 5. a. Nocte.

Canticum. Thren. 3.

PArs mea Dóminus, dixit ánima mea; * proptéreà expectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, * ánimæ quærenti illum.

Bonum est præstolári cum siléntio * salutáre Dei.

Bonum est viro, * cùm portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Sedébit solitárius, & tacébit; * quia levávit super se.

Ant. Nocte & ante lucem egrediebátur ad oratiónem, & deprecabátur Dóminum. *Judith.* 12.

Ant. 2. A. In loco solitúdinis Dóminus dócuit eum, & custodívit quasi pupillam óculi sui. *Deut.* 32.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gaúdii, sed mœróris : pósteà autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

cto Abbate, Mo-
Cœnobita.

Hymnus.

CHRAS ácies,
traque fórtia,
, una fides, unus
or regit!
ge sub una,
luce militant.
quantis rápiunt
a labóribus!
erpétuis quésti-
æthera.
a longa
poris átterunt.
s unánimes, vi
oque flétuum
& sócias ingémi-
it preces,
dibus armis
simul ínferunt.
is grata Deo: sic
at óptimus
lácrymas, per
nitus, Pater:
reserátur
onditiónibus.
ENT quando die
cta tumúltibus,
rba silet: cétera
a tacent,
atíca rumpunt
nga siléntia.
CET vígiles con-
ius labor;
it óperi non ré-
es manus.
lta colónis
ippéditat suis.
regina suî metus
oque súbditur.

Rectorísque studet nútibus
óbsequi:
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.
ÆTERNUS sit honor
ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória
Fílio.
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.

Pro Sancto Anachoreta & Solitario,

Hymnus.

QUID tu, relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? Quid tu vides,
Solúsque tecum cógitas?
MENTIS voláta líbero
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
PRÆSENS choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo númini,
Totus colendo tu vacas.
QUAM pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gaúdia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

Si sit Abbas, ℣. Veníte, filii, audíte me; ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus *Ant.* 1. *J.* Ecce ego & pueri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Israel à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Is.* 8.

Oratio.

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti *N.* Abbátis comméndet; ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur; Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

DA nobis, quǽsumus, Dómine, beáti Abbátis *N.* intercessiónibus sublevári; ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsídia perpétuæ salútis impendas; Per Dóminum.

Si non sit Abbas, ℣. Cogitávi dies antíquos; ℟. Et annos ætérnos in mente hábui. *Ps.* 76.

Ad Benedictus *Ant.* 4. E. Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. *Galat.* 6.

Oratio.

DEus, qui nos ádmones exemplo beáti *N.* temporália despícere & ad ætérna festináre; da fámulis tuis, ut quæ tibi plácita cognóvimus, ipso pro nobis intercedénte, implére valeámus; Per.

Alia Or

DEus, qui beáti *N.* lætíficas; conc tius, ut cujus n limus, étiam ac témur; Per Dó

AD PRI

Ant. 8. c. D

AD TER

Ant. 1. a. M

Capitulum. B

EXui me st índui autem obsecratiónis, bo ad Altíssimun meis.

℟. *br.* Propte biórum tuórum, stodívi vias dur sice gressus meos tuis. * Ego. Glóri pter. *Ps.* 16.

℣. Induébar Humiliábam i ánimam meam.

AD SEX

Ant. 6. F. F

Capitulum.

NOmen tu moriále t mine, in desidé Anima mea de in nocte; sed & in præcórdiis m ne vigilábo ad

℟. *br.* Clam Dómine; * Di spes mea. ℣. P in terra vivénti Glória. ℟. Cl 141.

In umbra alárum
i sperábo, Dómine,
iec tránseat iníqui-
54.
NONAM.
t. 2. A. In loco.
tulum. Deut. 7.
minus Deus ipse est
ortis & fidélis, cu-
is pactum & miseri-
n diligéntibus se,
qui custódiunt præ-
jus in mille genera-

r. A judíciis tuis *
leclinávi. ℣. Quia
em posuisti mihi.
. Glória. ℟. A judi-

Viam mandatórum
i cucurri, ℟. Cùm
:i cor meum. Ps. 118.
I. VESPERAS.
ntiphona. 5. a.
oce laudis immolá-
bi: quæcumque vo-
dam pro salúte Dó-
Jon. 2.
4. D. Pósui fáciem
id Dóminum Deum
rogáre, & deprecári
niis, sacco & cínere.
. 9.
8. g. Quæ retrò
blivíscens, pérfe-
d bravíum supernæ
onis Dei in Christo
Philipp. 3.
1. D. Curro, non
n incertum; pugno,
uasi áerem vérberrans: sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo, ne réprobus effíciar. *I. Cor.* 9.

Ant. 6. F. Spem habens in Deum, stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum. *Act.* 24.

Capitulum. I. Cor. 9.

Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet: & illì quidem ut corruptíbilem corónam accípiant; nos autem incorruptam.

Hymnus, Felices némorum, *ut in primis Vesperis*, *pag.* lj.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat *Ant.* 1. J. Circa illum coróna fratrum: quasi plantátio cedri in Líbano, sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ. *Eccli.* 50.

Si non sit Abbas, ℣. Abscondit me in tabernáculo suo; ℟. In die malórum protexit me. *Ps.* 26.

Ad Magníficat *Ant.* 7. d. Omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. *Matth.* 19.

COMMUNE JUSTORUM

In primis Vesperis.

Antiphona, 7. a.

TEnébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 2. D. Fortitúdo simplicis via Dómini, justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 6. c. Cor suum tradet ad vigilandum dilúculò ad Dóminum qui fecit illum. *Eccli.* 39.

Ant. 8. c. Quasi virens fólium germinábit; fructus justi, lignum vitæ. *Prov.* 11.

Ant. 3. a. Timenti Dóminum bene erit, & in diébus consummatiónis illíus benedicétur. *Eccli.* 1.

Capitulum. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda vestra.

[*In Duplicibus secundæ Classis & suprà*, ℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus: * Et † Qui díligunt illum, consérvabunt vi[as] illíus. ℣. Qui servat ve[r]bum ejus, verè in hoc [cha]ritas Dei perfecta est. * [Et.] Glória. † Qui dilig[unt.] *Eccli.* 2. *I. Joann.* 2].

Hymnus.

SUmmi pusillus [grex] Patris,
Timóre mentem sólv[ite:]
Sui patérnus vos amor
Vult esse regni cómpo[tes.]

En regnat inter Cœli[tes]
Qui vixit olim sǽculo
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

Angusta pœniténtiæ
Ingressus, & viam Crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet se-
qui.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat siléntio;
In páuperum, parcus sibi,
Abscondit & spargit sinus.

Sapore verbi páscitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil,
Mens cellâ versatur polo.

Hac surgit ad cœlum
viâ;
Et nos eâdem dà, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ.
Amen.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine; ℟.

ustítia tua exalta-
Psalm. 88.
agníficat *Ant.* 8. g.
qui audit verba
: facit ea, assimi-
viro sapienti, qui
it domum suam
tram. *Matth.* 7.
ut infrà ad Laudes.
Annual. AD COM-
nt. 2. A. Vigiláte,
: paráti; quia quâ
horâ Fílius hómi-
úrus est. *Matth.* 24.
unc dimittis. *Ant.*
Oculus non vidit,
absque te, quæ præ-
expectántibus te.

ATUTINUM.

atorium. Diligen-
tos Dóminum, *
adorémus. *Ps.* 145.
r, Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

N parta solo sán-
guine
leatos púrpura:
cruenta, quæ suos
triumphos, præ-
ia.
iste flammas, non
cruces,
itit uncos péctines:
s & durus sibi,
e lentâ cónficit.
tor illi défuit,
a, fustes, úngulæ;
pro Christo mori
upplet omne cári-
tas.

CORPUS subégit cásti-
tas,
Et líberam mentem fides;
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.

VENIS apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpe-
re,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.

DA, Christe, sic nos
vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

ÆTERNE tu Verbi Pa-
ter,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Qui habet mandáta mea, & servat ea, ille est qui díligit me. *Joann.* 14.

Ant. 8. g. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum. *Joann.* 14.

Ant. 4. A. Qui verbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam ætérnam. *Joann.* 5.

℣. Univérsæ viæ Dómini misericórdia & véritas,
℟. Requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus. *Ps.* 24.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. 1. Inítium viæ bonæ

fácere justítiam : * Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas ; & in timóre Dómini declinátur à malo. ℣. Qui vult vitam dilígere & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. * Misericórdiâ. *Prov.* 16. *I. Petr.* 3.

℟. *ij.* Nihil mélius est quàm timor Dei, & nihil dúlcius quàm respícere in mandátis Dómini. * Glória magna est sequi Dóminum. ℣. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris ; sed habébit lumen vitæ. * Glória magna est. *Eccli.* 23. *Joann.* 8.

℟. *iij.* Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem, & claudit óculos suos ne vídeat malum ; * Iste in excelsis habitábit : † Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus. ℣. Qui perspéxerit in legem perfectam libertátis, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis, hic beátus in facto suo erit. * Iste. Glória. † Regem. *Is.* 33. *Jac.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem, current & non laborábunt, ambulábunt & non defícient. *Is.* 40.

Ant. 2. D. Turris fortíssima nomen Dómini ; ad ipsum currit justus, [...] tábitur. *Prov.* 18.

Ant. 5. a. Be[...] Dei in mercédem [...] ſtínat, & in hor[...] procéssus illíus fr[...] *Eccli.* 11.

℣. Gloriabuntu[r] omnes qui dílig[unt no]men tuum, ℟. Q[uoniam] tu benedíces justo.

Ex libro Morálium Gregórii Pap[æ]

Lib. 10. *Cap.* 16. *L*[...]

Deridétur justi[...] citas. Hujus [...] sapiéntia est, cor [...] natiónibus tégere, [...] verbis veláre ; qu[æ] sunt, vera osténde[re ...] vera sunt, fallácia d[emon]stráre. Hæc nimíru[m pru]déntia usu à juvéni[bus ...] tur, hæc à púeris [...] díscitur : hanc qui [...] céteros despiciendo [...] biunt ; hanc qui né[...] subjecti & tímidi [...] mirantur : quia ab [...] éadem duplícitas i[...] tis nómine palliát[a ...] tur, dum mentis [...] tas, urbánitas [...] Hæc sibi obseq[ui ...] præcipit honórum [...] quærere, adeptâ t[...] lis glóriæ vanitát[...] re, irrogáta ab ál[...] multiplícius rédd[...] vires súppetunt [...] resisténtibus céder[...] virtútis possibílita[...]

iid explére per ma-
non valent, hoc
ífica bonitáte simu-

v. In fraude circum-
tium áffuit illi, &
um fecit illum. *
lívit illum ab inimí-
c à seductóribus tu-
llum. ℣. Novit Dó-
pios de tentatióne
e. * Custodívit. *Sap.*
. *Petr.* 2.

Lectio v.

contrà, sapiéntia
istórum est, nil per
ónem fingere, sen-
erbis aperíre, vera
t dilígere, falsa de-
, bona gratis exhi-
mala libéntiùs tole-
uàm fácere; nullam
e ultiónem quærere,
eritáte contuméliam
n putáre. Sed hæc
um simplícitas deri-
quia ab hujus mun-
iéntibus puritátis vir-
túitas créditur. Om-
im quod innocenter
, ab eis procul dú-
tultum putátur: &
uid in ópere véritas
bat, carnáli sapién-
átuum sonat. Quid
ue stúltius vidétur
o, quàm mentem
osténdere; nil cál-
achinatióne simulá-
ullas injúriis contu-
s réddere; pro male-
tibus oráre; pauper-
tátem quærere; possessa relínquere; rapienti non resístere; percutienti maxillam álteram præbére?

℟. v. Oculus Dei respexit illum in bono, & * Erexit eum ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus. ℣. Omnis qui se humíliat, exaltábitur. * Erexit. *Eccli.* 11. *Luc.* 18.

Post pauca. Cap. 16. & 17.

Lectio vj.

Quæ nimírùm justi simplícitas bréviter sed sufficienter exprímitur, cùm prótinùs subinfertur: Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum. Sæpè namque contingit ut eléctus quisque, qui ad ætemam felicitátem dúcitur, contínuâ hìc adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem ostendat, nullà ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: à cunctis verò despicábilis cérnitur, & hujus mundi glóriâ indignus æstimátur: sed tamen ante occulti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis coruscat; honorári métuit, déspici non réfugit; corpus continéntiâ ádficit, solâ in ánimo dilectióne pinguéscit: men-

tem semper ad patiéntiam præparat, & erectus pro justítia de perceptis contuméliis exultat; afflictis ex corde compátitur; de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur; sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat; & inquísitus, quódlibet éloqui dupliciter, ignórat.

℟. vj. Ambulávit in conspectu tuo in veritáte & justítia & recto corde tecum; * Custodísti ei, Dómine, misericórdiam tuam grandem. ℣. Ecce verè Israelíta in quo dolus non est. * Custodísti. Glória. * Custodísti. *III. Reg.* 3. *Joann.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Vetus homo noster crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. *Rom.* 6.

Ant. 4. f. Ipse Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus filii Dei; si autem filii, & hærédes. *Rom.* 8.

Ant. 8. C. Ipsi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum expectantes, redemptiónem córporis nostri. *Rom.* 8.

℣. Anima nostra sústinet Dóminum; ℟. Quia in eo lætábitur cor nostrum. *Ps.* 32.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. Hom. 13.

DOminus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos præcíngimus cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minùs est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat & bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucernæ ardentes in mánibus vestris. Lucernas quippè ardentes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis nostris lucis exempla monstrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut videant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est. Duo autem sunt quæ jubentur, & lumbos restríngere, & lucernas tenére; ut & mundítia sit castitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam

:ſt, ſi aut is qui bona
:, adhuc lúxuriæ inqui-
ıenta non déſerit; aut
ui caſtitáte præéminet,
dum ſe per bona ópera
:rcet.

℟. vij. Hæc eſt cáritas
i, ut mandáta ejus cuſ-
iámus, & * Mandáta
; grávia non ſunt. ℣.
ſtáte & vidéte quó-
m ſuávis eſt Dóminus.
Mandáta.] *I. Joann.* 5.
33.

Lectio viij.

NEc cáſtitas ergo ma-
gna eſt ſine bono ó-
re, nec opus bonum eſt
quod ſine caſtitáte. Sed
ſi utrumque ágitur, re-
t ut quiſquis ille eſt, ſpe
ſupernam pátriam ten-
:, & nequáquam ſe à
iis pro mundi hujus ho-
ſtáte contíneat. Qui etſi
:dam bona aliquandò
honeſtáte inchoat;
ejus tamen intentióne
ı debet permanére, nec
bona ópera præſentis
ndi glóriam quærere;
totam ſpem in redem-
ris ſui adventum con-
uat. Unde & prótinùs
ditur: Et vos símiles
nínibus expectántibus
minum ſuum quando
ertátur à núptiis. Ad
ɔtias quippe Dóminus
it; quia reſurgens à
rtuis, aſcendens in cœ-
a, ſupernam ſibi An-
gelórum multitúdinem no-
vus homo copulávit. Qui
tunc revértitur, cùm no-
bis jam per judícium ma-
nifeſtátur.

℟. viij. Noſtra conver-
ſátio in cœlis eſt, unde ſal-
vatórem expectámus Dó-
minum noſtrum Jeſum
Chriſtum, qui * Refor-
mábit corpus humilitátis
noſtræ, configurátum cór-
pori claritátis ſuæ. ℣. Fí-
lii ſanctórum ſumus, &
vitam illam expectámus
quam Deus datúrus eſt his
qui fidem ſuam nunquam
mutant ab eo. * Reformá-
bit. Glória. * Reformábit.
Philipp. 3. *Tob.* 2.

Lectio ix.

BEne autem de ſervis
expectántibus ſúbdi-
tur: Ut cùm vénerit & pul-
ſáverit, confeſtìm apériant
ei. Venit Dóminus, cùm
ad judícium próperat: pul-
ſat verò, cùm jam per
ægritúdinis moléſtias mor-
tem vicínam eſſe deſignat.
Cui confeſtìm aperímus,
ſi hunc cum amóre ſuſcípi-
mus. Aperíre enim júdici
pulſanti non vult, qui
exíre de córpore trepídat;
& vidére eum quem con-
tempſiſſe ſe méminit, jú-
dicem formídat. Qui au-
tem de ſua ſpe & operatió-
ne ſecúrus eſt, pulſanti
confeſtìm áperit, quia læ-
tus júdicem ſúſtinet; &

enim tempus propinquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

AD LAUDES.

Antiphona, 4. f.

Erat vir ille simplex & rectus, ac timens Deum & recédens à malo. *Job*. 1.

Ant. 7. d. Consérvávit legem Excelsi, & in tentatióne inventus est fidélis. *Eccli*. 44.

Ant. 5. a. Custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob*. 1.

Ant. 2. d. Erat.

Canticum. Eccli. 2.

Qui timétis Dóminum, crédite illi; * & non evacuábitur merces vestra.

Qui timétis Dóminum, speráte in illum; * & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia.

Qui timétis Dóminum, dilígite illum; * & illuminabuntur corda vestra.

Respícite, fílii, natiónes hóminum; * & scitóte quia nullus sperávit in Dómino, & confúsus est.

Quis enim permansit in mandátis ejus, & derelictus est? * aut quis invocávit eum, & despexit illum?

Quóniam pius & miséricors est Deus, & remittet in die tribulati
cáta; * & prot
ómnibus exquir
in veritáte.

Ant. Erat reli
timens Deum,
eleemósynas mul
& déprecans D
per. *Act*. 10.

Ant. 1. a. Non
de universis man
unum quidem
quod jússerat
Josue. 11.

Capitulum. Ec

Erit illi glóri
qui pótuit tr
& non est tran
fácere mala, &

Hymnus

Qui te, D
íntimo
Amans recépit p
Non ille terras á
Suspírat, oblítu

Quid ergo g
ctere
Tristes moras an
Terris retardas é
Cives polo quo

Hinc fervet
amor,
In vota toti díffl
Ad astra festinár
Fit pœna vita lc

Vix iste tard
Pondus molestur
Præ mortis óccu
Ardens Deo se j

Æterne tu Ve
Æterne Fili par
Et par utríque,

s, sit glória.
n.
stítia apparébo
tuo : ℟. Satiá-
paruérit glória
.
lictus *Ant.* 6. F.
hristum ómnia
m feci, ad co-
n illum; si quo
rram ad resur-
, quæ est ex
hilipp. 3.
Oratio.
, Dómine,
icatiónibus no-
in beáti *N.* fes-
férimus; ut qui
stítiæ fidúciam
nus, ejus qui ti-
précibus suble-
er Dóminum.
Oratio.
quæsumus, mi-
s Deus; ut quam
us tuus *N.* accé-
sto júdice coró-
idem & nos, ejus
ne, post consum-
è cursum recípe-
iur; Per.
RIMAM.
f. Erat.
ERTIAM.
l. Consérvávit.
um. Job. 23.
Dei custodívi &
declinávi ex ea;
is labiórum ejus
si, & in sinu meo
verba oris ejus.
e. In via testimo-
niórum tuórum, Dómine, * Delectátus sum. ℣. Sicut in ómnibus divítiis. * Delectátus. Glória. ℟. In via.

℣. A mandátis tuis intellexi; ℟. Proptéreà odívi omnem viam iniquitátis. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Custodívit.

Capitulum. Eccli. 33.

SApiens non odit mandáta & justitias, & non illidétur quasi in procella navis: homo sensátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. *breve.* Beátus vir * Qui timet Dóminum. ℣. In mandátis ejus volet nimis. * Qui. Glória. ℟. Beátus. *Psal.* 111.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non supplantabuntur gressus ejus. *Ps.* 36.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Non prætériit.

Capitulum. Eccli. 51.

AMbulávit pes meus iter rectum, zelátus sum bonum, & non confundar.

℟. *breve.* Confitébor tibi, Dómine, * In directióne cordis. ℣. In eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ. * In. Glória. ℟. Confitébor.

℣. Servávi mandáta tua

& testimónia tua, ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.

AD VESPERAS.

Antiphona, 6. F.

ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquàm factus sum; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 3. a. Semper quasi tumentes super me fluctus, tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

Ant. 7. ç. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam. 3. *Reg.* 3.

Ant. 1. G. Anima mea exultábit in Dó[...] delectábitur supe[...] suo. *Psal.* 34.

Capitulum. G[...]

QUæ seminá[...] mo, hæc [...] quóniam qui sé[...] carne sua, de carn[...] corruptiónem; q[...] séminat in spíritu[...] ritu metet vitam[...]

Hymnus, Sum[...] *I. Vesperis.* p. [...]

℣. In memó[...] erit justus; ℟. C[...] exaltábitur in g[...] 111.

Ad Magnificat[...] Dilectus Deo & [...] bus, cujus memó[...] nedictióne est [...] illum fecit in g[...] ctórum, & os[...] glóriam suam. [...]

COMMUNE VIRGIN[...]

IN PRIMIS VESPERIS.

Antiphona, 8. g.

QUid bonum Dómini est, & quid pulcrum ejus? nisi frumentum electórum & vinum gérminans vírgines? *Zach.* 9.

Ant. 6. F. Qui elégerint quæ ego vólui, & tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum. *Is.* 56.

Ant. 1. f. Dabo eis nomen mélius à fíliis & fíliábus: nomen sem[...] dabo eis. *Is.* 56

Ant. 4. d. Ultrà[...] póterunt; æqu[...] Angelis sunt, & [...] Dei, cùm sint [...] rectiónis. *Luc.* 2[...]

Ant. 7. d. N[...] cápiunt verbum[...] quibus datum e[...] 19.

Capitulum. 1.

UNusquisqu[...] donum hab[...]

ı ſic, álius ve-
autem non nu-
s : Bonum eſt
›ermáneant.
'icibus II. Claſ-
, ℟. Audi, fi-
, & inclína au-
* Oblivíſcere
um, & domum
& concupiſcet
n tuum; † Quó-
eſt Dóminus
℣. Spíritus ubi
, & vocem ejus
livíſcere. Gló-
›niam. *Pſ.* 44.

Martyr,
ymnus.
læta ſonent sí-
cántibus:
:e tubas, súmi-
mpana,
gélici; dícite
inem,
:ite Mártyrem.
ı s illa fuit dé-
cœtibus,
ilis adhuc, nó-
æmula
prímeret, dedí-
: genus,
›oris ímmemor.
.d cogis, amor!
iter ámbiit
gíneum fúndere
;uinem.
ninit tunc benè
›oris,
sítiens necis.
à parte minor,
ſuperéminet,

Immortále genus; quæ
pótuit mori,
Et per damna ſui córpo-
ris íntegram
Teſtári Dómino fidem.
Patri máxima laus,
máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxi-
ma Flámini,
A quo magnánimæ prælia
súſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.
℣. Hæréditas immacu-
latórum in æternum erit:
℟. Non confundentur in
témpore malo. *Pſ.* 36.
Ad Magníficat *Ant.* 4. E.
Infirma mundi elégit Deus,
ut confundat fórtia; ut
non gloriétur omnis caro
in conſpectu ejus. *I. Cor.* 1.
Oratio, infrà ad Laudes.
Si non ſit Martyr,
Hymnus.
VOs ô Virgínei cum
cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis
óptima,
Sponſum Virgíneo progé-
nitum ſinu
Puris tóllite laúdibus.
Hæc eſt ſacra dies, ób-
via quâ ſuo
Cum plena rútilans lám-
pade júngitur
Sponſo, ſtanſque throno
próxima, cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cón-
juge, réſpuit

Mortáles thálamos : ut semel óbligat
Sese fida suo, quem benè déperit,
Ultrò se Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In se, tota sui córporis immemor
Mens, sese récipit; nil óculi vident,
Surdis nil sonat aúribus.
Ægro vix sua sunt pábula córpori :
Ardet mille modis ante diem mori :
Quidquid mors rápiet, jam sibi præripit;
Unus fit Deus ómnia.
Fac, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur, viâ.
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Fac soli tibi vívere.
Da te, summe Pater, tóllere laúdibus;
Da te, Christe, sequi, laúrea Vírginum.
Fac, incensa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

℣. Afferentur Regi Vírgines, ℟. In lætítia & exultatióne. *Ps.* 44.

Ad Magnificat *Ant.* 3. a. Córpora vestra membra sunt Christi : membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est. *I. Cor.* 6.

Oratio, *infrà ad* ...
des.

[*In Annualib.* AD ...
PLET. *Ant.* 2. A. Eg...
mio, & cor meum ...
Cant. 5.

Ad Nunc dimittis ...
5. a. Quæ est expe...
mea ? nonne Dómi...
Ps. 38].

AD MATUTIN...

Invit. Agnum qu...
quuntur Vírgines, * ...
te, adorémus. *Agn*...
Psalmus, Venite ...

Si sit Martyr ...
Hymnus.

Virginum ...
Deus, ...
Sexus imbellis, ...
per enses,
Dum faves, quas non ...
perat viríli
Péctore mortes !
Pro tuis aris ani...
Virgo
Molle dat pœnis lacer...
corpus;
Non suos sentit, me...
ô tuórum,
Christe, dolórum.
Non graves plagæ, ...
lidi nec ictus
Integram possunt viol...
mentem :
Quin sacri crescit mag...
obstinátus
Ardor amóris.
Sponsa dilecto ...
túra Sponso,
Déspicit ruptum lanie...
corpus :

uncis honor ,
uſtas
nembris.
ius Patri , ge-
e Verbo ,
par , utriuſque

emper placcá-
ii
æquis.

ſit Martyr ,
mnus.

TIS aula pán-
;
: omnes óbviæ
o Vírgini ,
ſſæ Vírgines.
ptiális eſt dies,
a poſt ſuſpíria,
is , dat síngulis
s frui Deo.
a vobis gaúdia,
ignes , dícite ;
is púrior
luptas éffluit.
propter unum
t
gum púrpura.
e ſponſo Deo ,
terris ámbiat ?
iáles núptiæ ,
ro ſit ſpíritus !
clum , júngitur
Deo , menti
: !
atri, laus Fílio ;
, laus Spíritus ,
perénnibus
llis fœdera.
a.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui díligit cordis mundítiam , habébit amícum Regem. *Prov.* 22.

Ant. 7. d. Omnis ponderátio non eſt digna continentis ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 3. a. Beáti mundo corde , quóniam ipſi Deum vidébunt. *Matth.* 5.

℣. Beáti immaculáti in via , ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Pſ.* 118.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte ! *Immortális eſt enim memória illíus ; quóniam & apud Deum nota eſt , & apud hómines. ℣. Reddet Deus iis qui incorruptiónem quærunt , vitam ætérnam. *Immortális. *Sap.* 4. *Rom.* 2.

℟. *ij.* Dábitur illi fidei donum electum , & ſors in templo Dei acceptíſſima ; * Bonórum enim labórum gloriósus eſt fructus. ℣. Fructus Spíritûs eſt cáritas , fides , modéſtia , continéntia , caſtitas. * Bonórum. *Sap.* 3. *Galat.* 5.

℟. *iij.* Felix eſt incoinquináta ; * Habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum. ℣. Virgo cógitat quæ Dómini ſunt , ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. * Habébit. Gló-

ria. * Habébit. *Sapient.* 3. *I. Cor.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In caritáte perpétua dilexi te; ídeò attraxi te míserans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. f. Veni de Líbano, sponsa mea: veni, coronáberis. *Cant.* 4.

Ant. 7. *d.* Sponsábo te mihi in fide; & scies quia ego Dóminus. *Os.* 2.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu Dei; ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

[*Si sit Martyr, Lectiones de S. Ambr.* Quóniam. Hæc nubes... Quis ígitur... *ut infrà*].

Ex libro S. Cypriáni Epíscopi & Mártyris, de disciplína & hábitu Vírginum.

Paulò post initium.

Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quò sublímior glória est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornamentum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorruptum; Dei imágo respondens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris glorióſa fœcúnditas: quantóque pl[...] ſa virgínitas núm[...] addit, tanto plus [...] matris augéſcit.

℟. *iv.* Sponsáb[...] in ſempitérnum: * [...]sábo te in miséric[...] in miseratiónibus [...]ctáre justítiam, pi[...] fidem, caritátem, [...]tiam, mansuetú[...] * Et. *Os.* 2. *I. Ti*[...]

Lectio v.

AD has lóquir[...] adhortámur: [...] ne pótiùs quàm p[...] non quòd extrém[...] nimi, & humilitát[...] ádmodum cónſcii [...] ad censúram licér[...] dicémus; ſed quò[...] licitúdinem magi[...] plus de diáboli in[...] ne timeámus. Ne[...] inánis hæc cáutio[...] vana formído q[...] lútis viam cónſul[...] domínica & vitá[...] cepta custódit; ut [...] Christo dicáveri[...] carnáli concupiſc[...] cedentes, tam car[...] mente ſe Deo v[...] consummmnent op[...] magno præmio d[...] nec ornári jam, au[...] cuíquam niſi Dó[...] stúdeant, à quo [...] dem virginitáti[...] ctant, dicente ip[...] omnes cápiunt ve[...] illis quibus datu[...]

ient quia ego
Tene quod ha-
io accipiat co-
i. ℣. Dedi co-
óris in cápite
ofecisti in re-
a perfecta eras
ieo : * Tene.
ech. 16.
tio vj.
Angeli vocem
itiæ munus of-
irgínitas præ-
sunt qui cum
e non coinqui-
vírgines enim
nt. Hi sunt qui
Agnum quo-
t. Quòd si Chri-
éntia séquitur,
i virgínitas de-
id est illis cum
u & cum orna-
ous dum homí-
re géstiunt ,
dunt.
ie me ut signá-
: cor tuum , ut
super bráchiũ
iia † Fortis est
tio. ℣. Neque
ieque fortitú-
creatúra ália
separáre à ca-
* Quia. Gló-
est. *Cant.* 8.

OCTURNO.
Invéni quem
a mea ; ténui
iittam. *Cant.* 3.
. Pater meus ,
iemalis.

dux virginitátis meæ tu es. *Jer.* 3.

Ant. 2. A. Anima mea liquefacta est, ut dilectus meus locútus est. *Cant.* 5.

℣. Cor meum & caro mea , ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus quæ , accipientes lámpades suas , exiérunt óbviam sponso & sponsæ. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 12.

OMnes lámpades habent, sed omnes óleũ non habent ; quia plerumquè bona in se ópera cum electis & réprobi ostendunt : sed soli ad sponsum cum óleo véniunt , qui de his quæ foris égerint , intùs glóriam requírunt. Unde per Psalmistam quoque de sancta electórum ecclésia dícitur : Omnis glória ejus , fíliæ Regis , ab intùs. Moram autem faciente sponso, dormitavérunt omnes & dormiérunt ; quia dum veníre Judex ad extrémum judícium differt , electi & réprobi in mortis somno sopiuntur.

℟. vij. Quàm bonus Is-

rael Deus, his qui recto sunt corde! * Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est. * Mihi. *Psal.* 72. *I. Cor.* 6.

Lectio viij.

Ibidem post pauca.

DE adventu sponsi clamor in média nocte fit; quia sic dies judícii surrépit, ut prævidéri non váleat quando venit. Unde scriptum est: Dies Dómini, sicut fur in nocte, ita véniet. Tunc omnes vírgines surgunt, quia & electi & réprobi à somno suæ mortis excitantur. Lámpades ornant, quia sua secum ópera númerant, pro quibus ætérnam recípere beatitúdinem expectant. Sed lámpades fatuárum vírginum extinguuntur, quia eárum ópera quæ clara homínibus foris apparuérunt, in adventu Júdicis intùs obscurantur: & à Deo retributiónem non invéniunt, qui pro eis recepérunt ab homínibus laudes quas amavérunt.

℟. viij. Dilectus meus electus ex míllibus, totus desiderábilis, * Et † Ipse est amícus meus, filiæ Jerúsalem. ℣. Vivo, jam non ego; vivit verò in me Christus. *Et. Glória. † Ipse. *Cant.* 5. *Galat.* 2.

Lectio ix.

QUid est autem tunc à prud óleum petunt, ni in adventu Júdicis, intùs vácuas invé testimónium forìsq Sed dum irent éme nit sponsus; quæ parátæ erant, intr cum eo ad núptias, sa est jánua. O! si in cordis paláto poss admiratiónis habe dícitur: Venit sp Quid dulcédinis: In runt cum eo ad nú Quid amaritúdinis: E sa est jánua? Tunc jánua lugéntibus c tur, quæ modò qu pœniténtibus aperit rit namque & tunc téntia; sed fructuósi non erit, quia nequá tunc véniam invénie modò aptum véniæ pus perdit.

AD LAUD

Antiphona, 2. I

EGo dilecto meo, lectus meus mihi páscitur inter lília. C

Ant. 3. a. Sub umb lius quem desiderávi sedi; & fructus ejus gútturi meo. *Cant.*

Ant. 7. b. Dilecti ordinávit in me cari *Cant.* 2.

Ant. 8. c. Cantá

um. Ps. 61.
ıs gaudébo in
no, * & exultá-
ıea in Deo meo;
duit me vesti-
tis, * & indu-
tiæ circúmdedit

onsum decorá-
â, * & quasi
:nátam moníli-

n terra profert
m, * & sicut
en suum gér-

inus Deus ger-
ítiam, * & lau-
universis gén-

ábant vírgines
ovum ante se-
Agni. *Apoc.* 14.
ı. Lauda, fí-
ætáre & exulta
de, fília Jerú-
ı. 3.

n. Apoc. 14.
& ecce Agnus
supra montem
ım eo centum
ı quátuor míl-
es nomen ejus
atris ejus scri-
ntibus suis.

Martyr,
mnus.
sacram, Virgo,
erósa Martyr,
ontem dúplices
: ?

Nempe non uno géminum
reportas
Hoste triumphum.

Mollior fregit neque
te voluptas,
Impotens flexit neque te
tyrannus.
Tu graves pœnas, paritérque blandos
Vincis amóres.

Liliis Sponsus récubat,
rosisque;
Tu, tuo semper benè fida
Sponso,
Et rosas Martyr, simul &
dedisti
Lília Virgo.

Summa laus Patri,
genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriusque
Nexus:
Fac, tibi semper placeá-
mus uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Benedictus *Ant.* 8. G. Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti; concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis

& Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta est: da nobis ejus précibus, ita córporis & mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Si non sit Martyr,

Hymnus.

O VIRGO, pectus cui sacrum
Amóris expers ímprobi,
In iis suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus.

NON te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.

SIC ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

BEATA, cui nunc Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gaúdiis.

ÆTERNE sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Lætábor, & exultábo in te: ℟. Psal mini tuo, Altíssi

Ad Benedíctus *A* Exultábit ánima Deo meo, quia i vestiméntis salút sponsam ornátam bus suis. *Is.* 61.

Oratio.

DEus, qui hab tuum in co co constituísti, co qui fidélis sponsa puritátem húmili mur obséquio, pia satiónis sequámu plo; Per Dóminu

Alia Orat.

FIdéles tuos, qu Dómine, int beátâ *N.* vírgine pore & mente pur tuâ inspiratióne cti, nóxias delecta táre prævaleant, eárum non capia cebris, tuâ semp táte pascantur;

AD PRI
Antiph. 2. D.

AD TERT
Ant. 3. a. Su

Capitulum. 1.

DE virgínibu ptum Dómi beo; consílium a tanquam mise consecútus à Dó sim fidélis.

℟. *br.* Fiat c immaculátum *

tuis. ℣. Ut non
* In. Glória.
ſ. 118.
it in te ánima
Quàm multiplí-
ro mea! *Pſ.* 62.
E X T A M.
. Dilectus.
m. 2. *Cor.* 11.
or vos Dei æmu-
ne; deſpondi e-
i viro vírginem
ibére Chriſto.
Quid mihi eſt in
t à te quid vó-
rram. ℣. Deus
, & pars mea
rnum.*Et. Gló-
id. *Pſ.* 72.
e me ſecundùm
uum, &vivam;
confundas me
tióne mea. *Pſ.*

O N A M.
. a. Lauda.
m. 2. *Reg.* 22.
complácui Dó-
, retríbuet mi-
m juſtítiã meam;
ìm mundítiam
meárum reddet

Retríbuet mihi
* Secundùm ju-
eam. ℣. Et ſe-
ritátem mánuũ
Secundùm. Gló-
tribuet. *Pſ.* 17.
ábo nomen Dei
o; ℟. Et magni-
in laude. *Pſ.* 68.

AD II. VESPERAS.

Antiphona, 4. D.

VIrgines accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades ſuas. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit; exíte óbviam ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit ſponſus, & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſequuntur Agnum quocumque íerit; ſine mácula enim ſunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

Capitulum. Apoc. 14.

AUdívi vocem de cœlo; & vocem quam audívi, ſicut citharœdôrum citharizántium in cítharis ſuis: & cantábant quaſi cánticum novum ante ſedem Agni.

Si ſit Martyr., Hymnus Quid ſacram, *pag.* lxxv.

℣. Me propter innocéntiam ſuſcepiſti, ℟. Et confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum. *Pſ.* 40.

Ad Magníficat *Ant.* 2. D. Feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum, eò quòd caſtitátem amáve-

ris; ideò & manus Dómini confortávit te. *Judith*, 15.

Si non sit Martyr, Hymnus, O Virgo, *pag.* lxxvj.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini, ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solius. *Ps.* 148.

Ad Magníficat *Ant.* 6. F. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam Deo; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se. Beáti, qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. *Apoc.* 19.

In Officio S. Virginis & Martyris, dicuntur in II. Noctum. Lectiones quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

De Virgin. ad Marcellinam Soror. Libr. I.

Lectio iv.

QUóniam hódie natális est vírginis, invítat integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus; ne véluti tránsitu quodam præstricta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeò laudábilis virgínitas, quia & in martyribus repéritur: sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec [illegible] túra suis inclúsit légib[illegible] aut quis naturáli voce co[illegible] plecti, quod supra us[illegible] naturæ sit? E cœlo acce[illegible] sívit quod imitarétur i[illegible] terris. Nec immérito vi[illegible] vendi sibi usum quæsívit [illegible] cœlo, quæ sponsum [illegible] invénit in cœlo.

Lectio v.

HÆc nubes, áëra, [illegible] gelos sideráque [illegible] grédiens, Verbum Dei [illegible] ipso sinu Patris invénit, [illegible] toto hausit péctore. Nam quis tantum, cùm invénerit, relinquat boni: Unguentum enim exinanítum est nomen tuum; proptéreà adolescéntulæ dilexérunt te. Postrémò, non meum est illud, quóniam, Quæ non nubunt, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur si Angelis comparentur, quæ Angelórum Dómino copulantur.

Lectio vj.

QUis ígitur neget hanc vitam fluxisse de cœlo, quam non fácilè invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descendit? Tunc in útero Virgo concépit, & Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitûs fuisse permixtu[illegible]

ɔus invenítur. curru raptus ad deò cum Dómi-

no appáret in glória; ídeò domínici ventúrus est præcursor adventûs.

COMMUNE

C T A R U M M U L I E R U M.

:s Vesperis.
ɔhona, 1. J.
ɔrem fortem quis éniet? Procul, & fínibus prétium
ʼ. 31.
f. Domus & di-
:ur à paréntibus;
ɔ autem própriè
ens. Prov. 19.
D. Grátia super múlier sancta &
Eccli. 26.
d. Grátia vere-
ulíeris sensátæ &
:r aurum. *Eccli.* 7.
a. Múlier fortis
virum suum, &
:æ illíus in pace
Eccli. 26.
'*um. Eccli.* 26.
nenta ætérna su-
etram sólidam;
Dei in corde mu-
:tæ.
uplicibus secunda
'uprà, ℟. Virum,
cum timóre tuo,
.ibídine mea con-
ípere: * Sit no-
n, Deus Israel,
ım in sécula. ℣.
ávit nos Deus in

immundítiam, sed in sanctificatiónem: * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. *I. Thess.* 4.

Hymnus.

Adeste, sanctæ Cónjuges:
En illa fortis fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Triumphat inter Cœlites.

Non illa luxu véstium,
Non crine torto splénduit;
Cultu nitens sed símplice,
Puris placébat móribus.

Se sub serénis vúltibus
Austéra virtus ócculit;
Timet vidéri, ne suum,
Dum prodit, amittat decus.

Pascenda cœlesti cibo,
Sacris studébat lítteris;
Templo frequens, sed sédula
Redíbat ad curam domûs.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Laudéris omni témpore.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine, ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magníficat *Ant.* 4. D. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith.* 9.

Oratio, infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem; ℟. In via tua vivífica me. *Ps.* 118.

Ad Magníficat *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum, quia lætáta sum in salutári tuo. *I. Reg.* 2.

Oratio, infrà ad Laudes.

[*In Annualib.* AD COMPLET. *Ant.* 3. c. Non extinguétur in nocte lucerna ejus. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 5. a. Deus ostendet splendórem suum in te. *Baruch.* 5].

AD MATUTINUM.

Invitat. Deum in quo sperant sanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus. *I. Petr.* 3.

Psalmus, Veníte, *pag.* 2.

Hymnus.

ARDET Deo quæ fémina,
Latére frustrà cógitat:
Quot indigentes súblevat,
Tot próditur præcónibus.

PRODESSE quærit ómnibus,
Curis honestis ánxia;
Patróna, custos vírginum,
Secunda mater ó[mnium.]

PANNIS laten[tem vi]libus
Christum fovébat [indigen]tem:
Quas dura subtra[xit manus,]
Opes refundit pró[diga.]

PACEM domi, [Pacem] forìs
Alto colit siléntio;
Lites amat compó[nere,]
Ut una mens sit ó[mnibus.]

ÆTERNE tu V[irgo Pa]ter,
Æterne Fili par P[atri,]
Et par utríque Sp[iritus,]
Laudéris omni té[mpore.]
Amen.

IN I. NOCTU[RNO.]

Ant. 1. a. Iní[tium sa]piéntiæ timor Dó[mini, &] cum electis fémin[is crea]tur. *Eccli.* 1.

Ant. 2. D. Sáp[iens mu]lier ædíficat dom[um, mu]lier gratiósa invé[niet glo]riam. *Prov.* 14.

Ant. 3. a. Pars [bona mu]lier bona: in par[te timen]tium Deum dábit[ur. *Eccli.*] 26.

℣. Ecce sic be[nedicetur] homo, ℟. Qui t[imet Do]minum. *Ps.* 127.

Lectiones de occurrente.

℟. j. Grátia sédulæ delectáb[it virum] suum: * Discipl[ina illius] datum Dei est. filios aut nepóte[s ...] discat domum su[...]

nim acceptum est
eo. * Disciplína.
. *I. Tim.* 5.
Os suum apéruit
e, & lex clemén-
igua ejus; * Con-
sémitas domûs
panem otiósa non
℣. Quod decet
, promittentes
. per ópera bona.
.erávit. *Prov.* 31.
2.
. Fallax grátia &
est pulchritúdo :
timens Dóminum
dábitur. ℣. Non
isecùs capillatúra
imdátio auri aut
itórum cultus. *
lória. † Múlier.
.. *I. Petr.* 3.
NOCTURNO.
. D. Dómine, qui
nnium sciéntiam,
uòd nunquam læ-
ancilla tua nisi in
ine Deus. *Esth.* 14.
℟. 2. Ostende quó-
a derelinquis præ-
s de te; & præsu-
de se, & de sua
gloriantes humí-
ith. 6.
. F. In consílium
im non véniat áni-
, & in cœtu illó-
n sit glória mea.

ambulábam in in-
i cordis mei, ℟. In
omûs meæ. *Ps.* 100.

De Epístola sancti Augu-
stíni Epíscopi ad Probam
víduam.

Epist. 130. §. 3. *aliàs* 121.

Lectio iv.

Debes præ amóre veræ vitæ desolátam te putáre in hoc século, in quantálibet ejus felicitáte versséris. Nam sicut est illa vera vita, in cujus comparatióne ubique ista quæ multùm amátur, quantúmlibet jucunda atque producta sit, nec vita dicenda est: sic est étiam solátium verum, sine quo solátio quæcumque sunt terréna solátia, magis in eis desolátio quàm consolátio repéritur.

℟. iv. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine. * Nosti quia óderim glóriam iniquórum. ℣. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte? * Nosti. *Esth.* 14. *II. Cor.* 6.

Lectio v.

Divítiæ quippe atque fastígia dignitátum, cætéraque hujúsmodi quibus se felíces esse putant mortáles, veræ illíus felicitátis expertes, quid áfferunt consolatiónis, cùm sit eis indigére quàm eminére præstántius; quæ plus excrúciant adepta timóre amissiónis, quàm concupíta adeptiónis ar-

d iv

dóre? Tálibus bonis non fiunt hómines boni; sed aliunde boni facti, bene utendo fáciunt, ut ista sint bona. Non sunt ergo in iis vera solátia, sed ibi pótiùs ubi vera vita.

℟. *v.* Complácui in veritáte tua: * Non sedi cum concílio vanitátis; odívi ecclésiam malignántium. ℣. Corrumpunt mores bonos collóquia mala. * Non. *Ps.* 25. *I. Cor.* 15.

Lectio vj.

HÆc ómnia consíderans, concerta in oratióne víncere hoc séculum: ora in spe, ora fidéliter & amanter; ora instanter atque patienter; ora ut vídua Christi, nondum habens ejus conspectum, cujus precáris auxílium: & licèt sis ditíssima, sicut pauper ora. Nondum enim veras futúri séculi divítias habes, ubi nulla damna formídes. Si ea quæ sursùm sunt quæris & sapis, æterna & certa desideras; quæ quámdiu nondum habes, étiam salvis ómnibus atque obsequéntibus tuis, tanquam desolátam reputáre te debes.

℟. *vj.* Mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia: * Nunquam cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, par-

tícipem me præbu
tias ago Deo, c
in consciéntia pu
quam. Glória. * N
Tob. 3. *II. Tim.*

IN III. NOCT

Ant. 7. d. Acci
titúdine lumbos
roborávit bráchiu
Prov. 31.

Ant. 8. c. Man
misit ad fórtia,
ejus apprehendé
sum. *Prov.* 31.

Ant. 8. g. Qu
nam & linum, &
est consílio mánu
rum. *Prov.* 31.

℣. Anima ejus
demorábitur, ℟.
ejus hæreditábit
Ps. 24.

Léctio sancti Ev
secundùm Matt

Lectio vij. Cap

IN illo tempor
Jesus discipulis
rábolam hanc: S
regnum cœlórum
ro abscóndito in
réliqua.

Homilia sancti G
Papæ.

Homil. 11. *in E*

CŒlórum regn
tres caríssimi,
terrénis rebus sim
tur, ut ex his quæ
novit, surgat ad i
ta quæ non novit
nùs exemplo visib
ad invisibília ráp

uæ usu dídicit,
ıfricátus incalés-
er hoc quod scit
ılígere, discat &
. amáre. Ecce e-
rum regnum the-
scóndito in agro
:ur; quem qui in-
mo, abscondit,
údio illíus vadit,
universa quæ ha-
mit agrum illum.
Confídit in ea
sui: * De nocte
dedítque prædam
is suis, & cibária
uis. ℣. Si quis suó-
máximè domesti-
:uram non habet,
gávit, & est in-
érior. * De nocte.
. I. Tim. 5.

ectio viij.

in re hoc quoque
andum est, quòd
thesaurus abscón-
ıt servétur: quia
cœlestis desidérii
is spirítibus custo-
ı súfficit, qui hoc
ánis laúdibus non
ıt. In præsenti e-
ı quasi in via su-
â ad pátriam pér-
Maligni autem spí-
:r nostrum quasi
latrúnculi óbsi-
:prædári ergo de-
qui thesaurum pú-
ırtat in via. Hoc
ico, non ut pró-
ximi ópera nostra bona non vídeant, cùm scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & glorífícent Patrem vestrum qui in cœlis est: sed ut per hoc quod ágimus, laudes extériùs non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenùs inténtio máneat in occulto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exemplum; & tamen per intentiónem, quâ Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. viij. Erat in ómnibus famosíssima, quóniam * Timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemósynis quas faciébat. * Timébat. Glória. * Timébat. *Judith.* 8. *Act.* 9.

Lectio ix.

Thesaurus autem cœleste est desidérium; ager verò in quo thesaurus abscónditur, disciplína stúdii cœlestis. Quem profectò agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœlestis custódiam calcat; ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorrescat.

cundùm illum est, & columna ut réquies.

℟. *br.* Confitébor tibi, Dómine, * In toto corde meo. ℣. Et glorificábo nomen tuum in æternum. * In. Glória. ℟. Confitébor. *Ps.* 85.

℣. Tu, Dómine, glória mea, ℟. Et exaltans caput meum. *Ps.* 3.

AD VESPERAS.

Antiphona, 5. a.

EO quòd castitátem amáveris, manus Dómini confortávit te; & ídeò eris benedícta in æternum. *Judith.* 15.

Ant. 8. g. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergressa es universas. *Prov.* 31.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith.* 15.

Ant. 6. F. Deus det tibi grátiam, ut sit nomen tuum in número sanctórum & justórum. *Judith.* 10.

Ant. 1. D. Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es & timens I *Judith.* 8.

Capitul um. I. Tim

MUlier salvábit filiórum gene nem, si permánserit de, & dilectióne, & ctificatióne cum s táte.

Hymnus, O jam l *pag.* lxxxiv.

Si sit Martyr, ℣. V qui odérunt me, & fundantur, ℟. Qu tu, Dómine, adjuvi *Ps.* 85.

Ad Magníficat *An* Confitébor nómini Dómine, quóniam tor & protéctor fa mihi, & liberasti meum à perditióne. 51.

Si non sit Martyr, ℣ pter nomen tuum, ne, vivificábis me. æquitáte tua. *Ps.* 14

Ad Magníficat *Ant* Fortitúdo & decor mentum ejus: date fructu mánuum su & laudent eam in ópera ejus. *Prov.* 3

ratio.
ıjus grátiâ vir-
nfirmitáte per-
íre nobis, quæ-
æ *N*. Mártyris
ıum recolénti-
à te accépit ut
:e quoque vin-
m nobis obtí-
'óminum.
Martyr, ℣. A-
Dómino vivet;
meum sérviet

ictus *Ant. 6.* F.
; à Dómino;
mnis pópulus
esse virtútis.

'atio.
æsumus, Dó-
ercedente beá-
ius plebi tuæ;
. non placent
ıórum repleá-
'io mandató-
ominum.

ua, Oratio.
ı quem sperat
ánima quæ,
ris pósita, se
ı sentit ac de-
ue nobis, quæ-
xemplo beátæ
ómnibus & ora-
ste ac die in-
tium consola-
:ámur esse par-
Dóminum.

I M A M.
ı ancilla sua.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Magna.

Capitulum. Eccli. 40.

FIlii & ædificátio civitátis confirmábit nomen, & super hæc múlier immaculáta computábitur.

℟. *br.* Deus meus * Protector est sperántium in se. ℣. Pósuit immaculátam viam meam. * Protector. Glória. ℟. Deus. *Ps.* 17.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos, ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Non discedébat.

Capitulum. I. Tim. 2.

VOlo mulíeres oráre in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ.

℟. *br.* Exultábo & lætábor * In misericórdia tua, Dómine. ℣. Quóniam respexisti humilitátem meã. * In. Glória. ℟. Exultábo. *Ps.* 30.

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar: ℟. Omnem viam iníquam ódio hábui. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Surrexérunt.

Capitulum. Eccli. 36.

QUi póssidet mulíerem bonam, inchoat possessiónem; adjutórium se-

orans pro filiis audítur, peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotanti verò salútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum! ô sacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes humáni géneris custódes! óptimi curárum sócii! precum ac votórum ínvicem suffragatóres! legáti apud Deum potentíssimi! astra mundi, flores Ecclesiárum, vos non terra contexit, sed cœlum excépit. Apertæ sunt vobis paradísi portæ, dignum profectò exercítibus Angelórum, Patriarchis, Prophétis & Justis ómnibus spectáculum.

DIE III.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 1. in c. 2. Ep. Joan. I.

Lectio ij.

JOannes quid dixit? *Si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem Jesum Christum justum.* Sed dicet áliquis: Ergo Sancti non petunt pro nobis? Ergo Epíscopi & Præpóisti non petunt pro pópulo? Sed atténdite scriptúras, & vidéte quia & præpósiti commendant se pópulo. Nam Apóstolus dicit plebi: Orantes simul & pro nobis. Orat Apóstolus pro plebe, [...] pro Apóstolo. Ore[...] vobis, fratres; sed orate pro nobis [...] pro se ómni[...] orent. Caput pro [...] interpellet.

Serm. 280. [...]

BEnedixit Dó[...] fíllos cum [...] nobis parum [...] quòd ejus corp[...] bra sumus, c[...] quibus æquipar[...] sumus. Quia si[...] brum pátitur, [...] tur ómnia mem[...] glorificátur u[...] brum, congau[...] membra. Sicu[...] ánimam suam [...] pósuit, ita & [...] Mártyres áni[...] tribus posuér[...] ista populóru[...] gérminum co[...] tilitas súrgere[...] sánguine irri[...] ctus labóris [...] étiam nos [...] mur eos, m[...] Gratulámur [...] tur pro nobi[...]

DI[...]

Sermo san[...] Ab[...]

In Vig. SS. [...]

Lect[...]

TRia sun[...] vitátibu[...] vigilanter c[...] bémus, aux[...]

ejus, confusió-
am. Auxílium
qui potens in
poténtior est in
fáciem Dómini
enim, dum hîc
nisertus est pec-
& orávit pro
antò ámpliùs,
iùs agnoscit mi-
as, orat pro no-
: quia beáta illa
tátem ejus non
, sed augmentá-
enim quia im-
mnínò, ideò &
bilis factus est.

tio iij.

as étiam attén-
xemplum ejus;
diu in terris vi-
cum homínibus
s est, non de-
ıeque ad déxte-
: ad sinistram;
égiam ténuit,
et ad illum qui
sum via, véri-
Intuémini hu-
óperum ejus,
n verbórum e-
: vidébitis quó-
verbo quàm
xerit inter hó-
lia nobis vestí-
uerit, ut am-
r ea, & non er-
s. Verè, juxta
, sémita justi
ctus callis justi
ıdum.

DIE V.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Vig. SS. Petri & Pauli.

Lectio ij.

Diligentióri intúitu in festivitátibus Sanctórum confusiónem nostram inspiciámus; quia homo ille símilis nobis fuit, passíbilis, ex eódem luto formátus ex quo & nos. Quid ergo est, quòd non solùm difficile, sed & impossíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiscámus. Hómines isti fuérunt, qui præcessérunt nos, qui tam mirabíliter processérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuisse credámus. Sic ergo & gaudére, & confundi debémus: gaudére, quia patrónos præmísimus; confundi, quia eos imitári non póssumus.

Lectio iij.

Ita semper gáudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet; ut semper non solùm extréma, sed & prima gáudii luctus óccupet: quia etsi magna est gaudiórum matéria, sed máxima est dolórum. Verè nobis rubor confusiónis sunt, quos vix audeámus respícere, ne dicam, imitári. Orémus

ergo eos, ut ipsi propítium nobis reddant amícum suũ, júdicem nostrum, qui est Deus benedictus in sécula. Amen.

DIE VI.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

In Festo omnium Sanctorum.

Serm. 2. §. 1. Lectio. ij.

ERit, præstante Dómino, triplex sermónis de Sanctórum felicitáte utílitas; quátenùs ágnita, vel ex parte áliqua, felíci retributióne Sanctórum, abundantióri deinceps sollicitúdine ipsórum inhærére vestígiis, ac ferventióri desidério ad eórum suspiráre consórtia, propensióri quoque devotióne eorúmdem nos commendáre patrocíniis studeámus. Fidélis quippe sermo & omni acceptióne dignus, ut quos solemni veneratióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur. Quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem totâ aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrocíniis.

Lectio iij.

NEc sanè parum fructuósa invenítur memória festíva Sanctórum, languórem, tepórem errorémque depellens: cùm eórum intercessióne juvétur

infirmitas nostra, ... ratióne beatitúdin... tétur negligéntia ... ignorántia quoqu... ipsórum erudiátu... plis.

DIE VI...

Sermo sancti C...

Epíscopi.

Serm. 230. in Ap... apud Augustin...

Lectio ij.

QUando festivi... limus, fratre... mi, diligenter deb... téndere, & totis vi... boráre ut quod vi... cólitur, in nobis i... liter compleátur. ... castitátem custódi... pore, nec puritátem... mente, quóties sa... lemnitátes advéni... córpore vidétur ... gaúdium, in cord... lebrat nisi luctun... enim gaúdium p... bére? in cujus án... tis vítiis occupá... diábolus probátu... quàm Christus. N... fratres caríssimi ... nobis áliqua, ut ... ri, peccáta sul... quantùm póssun... Dei adjutório l... jejúniis, vigíliis... nibus, eleemós... dáre sórdida; u... Dóminus in nol... invéniat quod ... majestátis offen...

c. 4. *Lectio iij.*
omnes famílias
ıdmonéte, fra-
ɔer ut castè &
úbriter vivant:
:os verbis, sed
nplis ad bona
ɔcáte. Ante óm-
ıque fuéritis,
ıo, sive in ití-
n convívio, si-
:ssu, verba túr-
ırióſa nolíte ex
proferre; sed
ıos & próximos
ʒiter admonéte
ʒuod bonum est
m, loqui stú-
forte detrahendo, mala loquendo, & in sanctis festivitátibus choros ducendo, cántica luxurióſa & túrpia proferendo, de lingua sua, unde debúerant Deum laudáre, inde sibi vúlnera videantur infligere. Isti enim infelíces & míseri hómines qui balatiónes & saltatiónes ante ipsas Basílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubescunt: etsi Christiáni ad Ecclésiam vénerint, pagáni de Ecclésia revertuntur; quia ista consuetúdo balandi de paganórum observatióne remansit.

DIE OCTAVA.

ƆCTURNO.
ti Joannis Chry-
ı Epíscopi.
uòd Martyres
andi sunt, aut
laudandi.
ctio iv.
ıctórum mérita
ɔsâ caritáte mi-
ıique Justórum
equenti laude
r, eórum mores
tque justítiam
ʒuóniam quem
ncti alicújus mé-
:ctáre debet par
ıltum obséquiũ.
imitári debet,
,ut laudáre non
ıitári detrectat: ut, qui álium laudat, laudábilem se reddat; & qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur.

Lectio v.

NAm si proptéreà justos fidelesque dilígimus, quòd in ipsis justítiam fidemque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt. Neque enim difficile nobis est, quod ab ipsis géritur, imitári, cùm sine præcedenti exemplo ab antíquis tália gesta conspícimus; ut non ipsi aliórum æmuli redderentur, sed æmulandæ virtú-

tis seipsos nobis præbérent exemplum: ut cùm nos ex ipsis, & ex nobis álii profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur.

Lectio vj.

UNde ab orígine mundi ínnocens Abel occíditur, Enoch Deo placens transfertur, justus Noe invenítur, Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus agnóscitur, Jesus castus, David lenis, Elías acceptus, Dániel sanctus; tres púeri victóres redduntur; Apóstoli, discípuli Christi, credéntium magistri habentur: è quibus erudíti Conféssores fortíssimè pugnant, Mártyres perfecti triumphant, & christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debellant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu, Christiáne, delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exere vires, fórtiter dímica, atróciter in prælio isto concerta. Considera pactum, conditiónem attende, milítiam nosce: pactum quod spopondisti; conditiónem quâ accessisti; milítiam cui nomen dedisti. Hoc enim pacto, quos miráris, cuncti pugnárunt; hâc conditióne univer... runt; hâc milítiâ triumphârunt.

IN III. NOCTU...

Sumuntur in quolib... muni Lectiones qu... fuerunt in die Fest... propria assignentur.

CANON PRO PAT...
ubi deest propr...

Ex Concílio M... nensi tértio sub sa... rolo. *Ann.* 1573. ...

QUò religiósiùs ... uniuscujusqu... chiæ Festum diem ... illius Sancti Sa... cujus patrocínio P... lis Ecclésia dicáta ... hortatiónibus ag... chus, ut ánimo ... tant religiósas e... ctárum virtútum ... tiónes; quarum ... cœlum ille vocá... sempiternâ glóri... tur, pro caritáte ... dat, eórum quo... tis patrocínium ... preces Deo offer... cti qui Paróchia... est & custos, qu... imitatiónem ma... inflammentur, ic... præstet, cùm fi... in Ecclésia pópu... ut ipse aut álius ... stu res ejus sanc... bilitérque gesta ... disciplínam, pi... dia ac virtútes p... Tu autem.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ, IN SABBATO.

Semiduplex.

In omnibus Sabbatis, præter quàm in Adventu, Quadragesima, Vigiliis cujuscumque Festi, intrà Octavas, & nisi occurrat Festum semiduplex aut suprà, ac nisi Officium fieri debeat de Feria propter Officium alicujus Dominicæ eo die ponendum, fit Officium de Beata Maria *sub ritu semiduplici, incipiendo à Vesperis Feriæ VI. & terminando cum Nona.*

Psalmi Feriales in toto Officio.

IN VESPERIS.

Ant. 7. d. Super te oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur. *Is.* 60.

Capitulum. Is. 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet; & requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus.

AVE, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac & castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus summa Patri,
Sit laus summa Nato:
Spirítui sancto
Par laus, par & honor.
Amen.

Ante Præsentationem,
℣. Elégit eam Deus, ℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxisti. *Luc.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Post Præsentationem,
℣. Anima mea exultábit in Dómino; ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magníficat *Ant.* 5. a. Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo; quia respexit humilitátem ancillæ suæ. *Luc.* 1.

Oratio, infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus.

Virgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta Beátam;
Hinc pópuli Matrem te Dominamque colunt.
Tu Mater pietátis: opem te póscimus omnes.
Subvénias fámulis, ô Benedicta, tuis.
Gloria magna Patri, compar sit glória Nato:
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Psalmus, Veníte, *pag.* 1.

Hymnus.

O Quam glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino pectoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu flectitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gaúdia regni.
Divinæ sóboli qui dedit matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus virgo parens, glória Nato:

ında, tibi glória,
ımen. Amen.
g. Appáruit Móy-
us in flamma ig-
dio rubi; & vidé-
rubus ardéret, &
ɔurerétur. *Exod.* 3.
'. *d.* Cùm virgas
Móyses coram
invénit germinas-
ı Aaron. *Num.* 17.
.. D. Abscissus est
monte sine máni-
is autem factus est
ıgnus, & implévit
m terram. *Dan.* 2.
mo natus est in ea;
ɔse fundávit eam
ıs. *Ps.* 86.
ıtio, *II. Mach.* 1.
:mínerit testamen-
od locútus est, &
: oratiónes nostras.
n.
'ictio, Exultet spí-
ster in Deo, quia
humilitátem an-
e. ℟. Amen. *Luc.* 1.
prima de Scriptura
te: ex tribus fit una.
Benedictus Dómi-
creávit cœlum &
. * Quia hódie no-
um ita magnificá-
ıon recédat laus tua
ıóminum. ℣. Ref-
)óminus humilitá-
:illæ suæ. * Quia.
13, *Luc.* 1.
dictio, Nobiscum sit
qui in ancilla sua
:vit misericórdiam

suam, quam promísit dó-
mui Israel. *Judith.* 13.

Pro secunda & tertia Le-ctione leguntur duæ ex sequentibus, pro mensium diversitate, pag. xcviij.

℟. *ij.* Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * Véritas de terra orta est; & Justítia de cœlo prospexit. ℣. De María natus est Jesus qui vocátur Christus. * Véritas. Glória. * Véritas. *Ps.* 84. *Matth.* 1.

Benedictio. Invocet Dóminum, & loquátur Regi pro nobis, & líberet nos de morte. ℟. Amen. *Esther.* 15.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. g. Benedicta es.

Canticum. Judith. 13.

Laudáte Dóminum Deũ nostrum, * qui non deséruit sperantes in se.

Et in me ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israel.

Et interfécit in manu mea * hostem pópuli sui.

Benedicta es tu, fília, à Dómino Deo excelso * præ ómnibus muliéribus super terram.

Benedictus Dóminus qui creávit cœlum & terram; * qui te dírexit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum:

Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, * ut non

recédat laus tua de ore hóminum qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

Ant. Benedícta es tu, filia, à Dómino Deo excelso præ ómnibus muliéribus super terram. *Judith.* 13.

Capitulum. Cant. 6.

Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consurgens? pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Hymnus.

Nunc auróra, novæ
núntia lucis,
Tristes orbe procul díssipat umbras.
Quantò lucídior, nocte
sepultis
Portans ipsa diem, Virgo,
refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera
lucis:
Te si terra dedit munus
olympo,
Quæ non dona memor réddet olympus?
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine
junctum
Ne dedísce genus; nostra
fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.

Divinæ sóboli
matrem
In terris vóluit
Patri;
Cujus Virgo par
ria Nato;
Quo fœcunda, til
Flamen.

Ante Præsenta
tanquàm sponsus
cédens de thála
Ps. 18.

Ad Benedict.
Péperit María Fili
primogénitum, &
nomen ejus Jesu.

Oratio.

Beáta témpor
brantes, quæ
porálem Unigéni
tivitátem & part
ríæ Vírginis conf
quæsumus, Dóm
ejusdem Dei genit
tercessióne, & in
nasci & tanti myst
ctum júgiter in no
serváre mereámu
eumdem.

Post Præsentatio
Sanctificávit tab
suum Altíssimus;
in médio ejus; n
movébitur. *Ps.* 4

Ad Benedictus
Benedícta tu inte
res, & benedict
ventris tui. *Luc.*

Oratio.

Concéde nos
tuos, quæsu
mine Deus, perp

córporis sanitáte gau-
, &, gloriósâ beátæ
iæ semper Vírginis in-
:ssióne, à præsenti li-
ri tristítia, & æternâ
rui lætítiâ; Per.

D HORAS,

Doxologia.

ui natus es de Vírgine,
i, tibi sit glória,
n Patre & almo Spíritu,
empiterna sécula.
Amen.

D PRIMAM.

t. 1. f. Benedíctus Dó-
us qui te direxit in vúl-
. cápitis príncipis ini-
rum nostrórum. *Ju-*
13.

℟. *brevi.* ℣. Qui na-
s de María Vírgine.
h. 1.

TERTIAM.

t. 3. a. Multæ filiæ
regavérunt divítias;
spergressa es univer-
Prov. 31.

pitulum. Genes. 3.

It Dóminus Deus ad
. serpentem: Inimicí-
ponam inter te & mu-
m, & semen tuum &
en illius: ipsa cónteret
t tuum.

r. br. Recordátus est
ninus * Misericórdiæ
: ℣. Et veritátis suæ
mui Israel. * Misericór-
suæ. Glória. ℟. Re-
látus. *Ps.* 97.

. Deus operátus est sa-
m in médio terræ; ℟.

Tu confregisti cápita dra-
cónis. *Ps.* 73.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. In te benedi-
centur univérsæ cognatió-
nes terræ. *Genes.* 12.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi creávit me, requié-
vit in tabernáculo
meo, & dixit mihi: In Ja-
cob inhábita, & in Israel
hæreditáre, & in eléctis
meis mitte radíces.

℟. *breve.* Deus in médio
ejus; * Non commovébi-
tur. ℣. Adjuvábit eam Deus
manè dilúculo. * Non com-
movébitur. Glória Patri.
℟. Deus. *Ps.* 45.

℣. Oriétur in diébus ejus
justítia, ℟. Et abundántia
pacis. *Ps.* 71.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Deus osténdet
splendórem suũ in te omni
qui sub cœlo est. *Baruch.* 5.

Capitulum. Judith. 13.

NOmen tuum Dómi-
nus ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de
ore hóminum qui mémo-
res fúerint virtútis Dómini
in ætérnum.

℟. *breve.* Vultum tuum
* Deprecabúntur. ℣. Om-
nes dívites plebis. * Depre-
cabúntur. Glória. ℟. Vul-
tum.

℣. Concupíscet Rex de-
córem tuum; ℟. Quóniam
ipse est Dóminus Deus
tuus. *Ps.* 44.

LECTIONES sequentes dicuntur suo quaque mense in Officio Beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE JANUARIO.

De Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

Epist. Libr. 1. Epist. 7. Lectio ij.

DEviis à via veritátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non Virgo generávit. Pótuit ergo Virgo concípere; non pótuit Virgo generáre, cùm semper conceptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur Sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Románá intemerátum semper custódit & servat. Audívit María vocem Angeli, & quæ antè díxerat: Quómodò fiet istud, non de fide generatiónis intérrogans, respondit pósteà: Ecce ancilla Dómini; contingat mihi secundùm verbum tuum.

Lectio iij.

HÆc est Virgo, quæ in útero concépit, Virgoque péperit filium. Sic enim scri... ce Virgo in ... piet, & páriet ... enim concepi... modò Virgine ... paritúram Vi... Quæ autem di... Sanctuárii, ... térior ad ori... manet clausa ... (inquit) pertr... eam, nisi solus ... Nonne hæc po... est, per qua... mundum Red... trávit?

MENSE FE...

De Epístola san... Epíscopi ad ... Papa...

Lectio ...

NOn excé... homo e... gine, quando ... prófluum scat... rum super aq... ambulávit ho... quas. Ergo si ... da portávit, ... hóminem Vir... atque hómine... gimus: Et mit... minus hómine... fáciet eos, & ... minus Ægypt... ítaque Testa... Hebræórum ... xit exércitum; ... stamento Virg... la cœlestis ele... lúcem.

olárum ſancti
exandríni.
ſ. p. 1. *c.* 9.
o iij.
:bum caro fa-
:rhibétur, id
t, quàm quòd
nos carni &
nmunicávit,
ɪrpore ſibi ad-
ılíere pródiit;
m, aut ex Pa-
: non abjectâ:
in ipſa quo-
aſſumptióne
rat. Hoc exa-
doctrína ubí-
t, hoc ſanctos
ſſe, eâque de
ım Vírginem
ppelláre míni-
: conſtat; non
ıatúra, ipſiuſ-
ortûs ſui prin-
ancta Vírgine
ſed quòd ſa-
corpus ánimâ
perfectum ex
cui & Dei Ver-
ìm hypóſtaſim
undùm carnem
ur.

M A R T I O.
ſancti Auguſtí-
de ſymbolo ad
ıenos. l. 3. c. 4.
tio ij.
nam mors, per
n vita. Per E-

vam intéritus, per Maríam ſalus. Illa corrupta ſecúta eſt ſeductórem; hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum à ſerpente propinátum libenter accépit, & viro trádidit, ex quo ſimul mererentur occídi; hæc, grátiâ cœleſti déſuper infúsâ, vitam prótulit, per quam caro mórtua poſſit reſuſcitári. Quis eſt qui hæc operátus eſt niſi Vírginis Fílius, & Vírginum ſponſus; qui áttulit matri fœcunditátem, ſed non ábſtulit integritátem?

Lectio iij.

IN Apocalypſi Joannis Apóſtoli ſcriptum eſt hoc; quòd ſtaret draco in conſpectu mulíeris quæ paritúra erat; ut cùm peperiſſet, natum ejus coméderet. Dracónem diábolum eſſe, nullus veſtrûm ignórat: mulíerem illam Vírginem Maríam ſignificaſſe, quæ caput noſtrum íntegra íntegrum péperit: quæ étiam ipſa figúram in ſe ſanctæ Eccléſiæ demonſtrávit, ut quómodò Fílium páriens Virgo permanſit, ita & hæc omni témpore membra ejus páriat, & virginitátem non amittat.

OFFICIUM PARVU

BEATÆ MARIÆ VIRGIN

Non dicitur, quoties fit Officium semiduple supra, aut intra Octavas quascumque, nec à nica I. Adventûs ad Octavam Epiphaniæ, ne minica Passionis ad Dominicam in Albis. Alià dicitur in choro secundùm usum & consuetudine rum, in Festis Simplicibus & Feriis; tuncque tur Suffragium de Beata *in Laudibus & Vespe*
Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc Officium Nocturnum, Laudes & Vesperæ dicu trà Suffragia: Prima post Primam diei, an cium Capituli: Tertia post Benedicamus *Ter sic de cæteris Horis.*

AD MATUTINUM.

DOmine, lábia mea.
Deus, in adjutórium.
Glória Patri.

Invitatorium. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Psalmus, Veníte, *p.* 2.

Hymnus.

DAvidis sóboles, glória Vírginum,
Christi Virgo parens, te pósuit Deus
Partu virgíneo quæ malè súbdoli
Anguis contéreres caput.

Per te quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur áuctiùs.
Tu clausas míseri nímiùm diù
Cœlórum réferas fo

Qui lucis Pater e ria sit Patri
Cujus Virgo pare ria Fílio:
Quo fœcunda, tibi amábilis,
Sit par glória, Spí
Amen.

In Festis Beatæ quibus assignantur prio Psalmi de Of vo, dicuntur in N novem sequentes cum Antiphonis pr
In Officio autem cuntur tantùm tres secundùm ordinen rum, ut infrà no

NOCTURNO.
IA II. & V.
. Tota pulchra es.

Psalmus 8.

ine Dóminus no-
, * quàm admi-
ſt nomen tuum in
terra !
am eleváta eſt ma-
tia tua * ſuper cœ-

e infántium & la-
perfeciſti laudem
inimícos tuos, * ut
inimícum & ultó-

iam vidébo cœlos
era digitórum tuó-
lunam & ſtellas,
fundaſti.
eſt homo, quòd
s ejus? * aut filius
, quóniam víſitas

iſti eum paulò mi-
Angelis; glóriâ &
oronaſti eum, * &
iſti eum ſuper ópe-
um tuárum.
a ſubjeciſti ſub pé-
s, * oves & boves
s, ínſuper & pé-
npi;
res cœli & piſces
* qui perámbulant
maris.
ne Dóminus no-
quàm admirábile
en tuum in uni-
rra!

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei; * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum; * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum; * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad currendam viam: * à ſummo cœlo egréſſio ejus.

Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus; * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum; * & dulcióra ſupel mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea; * in custodiendis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occultis meis munda me; * & ab aliénis parce servo tuo.

Si meî non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Psalmus 23.

DOmini est terra & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles:
introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Re
riæ? * Dóminus fo
potens, Dóminus
in prælio.

Attóllite portas,
pes, vestras; & elev
portæ æternáles, *
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Re
riæ? * Dóminus vi
ipse est Rex glóriæ

Ant. Tota pulch
& mácula non est
Cant. 4.

℣. Dóminus ta
sponsus, ℟. Procéd
thálamo suo. *Ps.* 1

IN II. NOCTUR

FERIA III. &

Ant. 8. c. Suávis

Psalmus 44.

ERuctávit cor meu
bum bonum: *
ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamu
bæ * velóciter scribe

Speciósus formâ
liis hóminum: diffu
grátia in lábiis tuis;
ptéreà benedixit te
in æternum.

Accíngere gládio
per femur tuum, *
tíssime.

Spécie tuâ & pul
dine tuâ intende, *
perè procéde & reg

Propter veritáte
mansuetúdinem, &

dedúcet te mira-
tera tua.
tuæ acútæ , pó-
e cadent , * in
nicórum regis.
ıa , Deus , in sǽ-
ıli : * virga dire-
irga regni tui.
i justítiam , &
uitátem : * pro-
xit te , Deus ,
óleo lætítiæ præ
ıs tuis.
& gutta & cásia
ıtis tuis à dómi-
eis , * ex quibus
unt te fíliæ re-
ınóre tuo.
ɔ *Psalmi* 44.
regína à dextris
in vestítu deau-
rcúmdata varie-

ília , & vide , &
rem tuam : * &
pópulum tuũ ,
patris tui.
ıpíscet rex decó-
: * quóniam ipse
us Deus tuus , &
eum ;
Tyri in munéri-
ıltum tuum de-
ır omnes dívites

glória ejus fíliæ
intùs ; * in fím-
s circumamícta
ıs.
tur regi vírgines
* próximæ ejus
tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne , * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum , * & in sǽculum sǽculi.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei ; * sanctificávit tabernáculũ suum Altíssimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclinata sunt regna; * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera

Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Suávis es & decóra sicut Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta. *Cant.* 6.

℣. Adducentur Regi vírgines post eam, ℟. Próximæ ejus afferentur tibi. *Ps.* 44.

IN III. NOCTURNO.

FERIA IV. & SABBATO.

Ant. 1. D. Quod nascétur.

Psalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illîc.

Numquid Sion dicet : Homo & homo natus est in ea : * & ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit
ptúris populórum &
cipum, * horum q
runt in ea.

Sicut lætántium,
nium habitátio est i

Psalmus 96.

DOminus regná
xultet terra, *
tur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo
cúitu ejus ; * justít
dícium corréctio se

Ignis ante ipsum
det, * & inflamm
circúitu inimícos e

Illuxérunt fúlgu
orbi terræ ; * vidit
móta est terra.

Montes sicut cer
runt à fácie Dómi
fácie Dómini omni

Annuntiavérunt
stítiam ejus, * &
runt omnes pópuli g
ejus.

Confundantur om
adórant sculptília
qui gloriantur in s
cris suis.

Adoráte eum,
Angeli ejus : * aud
lætáta est Sion.

Et exultavérunt fi
dæ * propter judíci
Dómine.

Quóniam tu D
altíssimus super omn
ram ; * nimis exalt
super omnes deos.

Qui diligitis Dóm
odíte malum : *

ánimas ſanctó-
m, de manu pec-
erábit eos.
a eſt juſto, * &
e lætítia.
ıi, juſti, in Dó-
confitémini me-
ctificatiónis ejus.
ılmus 97.
e Dómino cánti-
ıovum, * quia
fecit.
t ſibi déxtera e-
áchium ſanctum

fecit Dóminus
ıum: * in con-
ntium revelávit
ſuam.
átus eſt miſeri-
æ * & veritátis
i Iſrael.
ıt omnes términi
utáre Dei noſtri.
: Deo, omnis ter-
áte, & exultáte
.
Dómino in cítha-
ıara & voce pſal-
ubis ductílibus,
bæ córneæ.
: in conſpectu re-
ni: * moveátur
nitúdo ejus; or-
ım, & qui hábi-
.
plaudent manu:
ıtes exultábunt à
Dómini, * quó-
ıit judicáre ter-

it orbem terrá-
rum in juſtítia, * & pópu-
los in æquitáte.

Ant. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Magna eſt glória ejus,
℟. In ſalutári tuo, Dómine. *Pſ.* 20.

Pater noſter.

Abſolutio, 2. *Mach.* 1. Deus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exaúdiat oratiónes noſtras. ℟. Amen.

Benedictio. Exultet ſpíritus noſter in Deo, quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ. ℟. Amen. *Luc.* 1.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Iſ. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David. Numquid parùm vobis eſt moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum. Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *j.* Creávit Dóminus novum ſuper terram: * Fémina circúmdabit virum.
℣. Quia non eſt impoſſíbile apud Deum omne ver-

bum. * Fémina. *Jerem.* 31. *Luc.* 1.

Benedictio. Nobíscum sit Deus, qui in ancilla sua adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israel. ℟. Amen. *Judith.* 13.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 2. *de Adv. n.* 5.

Lectio ij.

VIrgo régia ipsa est via per quam Salvátor advénit, procédens ex ipsíus útero, tanquam sponsus de thálamo suo. Tenentes ergo hanc viam studeámus & nos, dilectíssimi, ad ipsum per eam ascéndere qui per ipsam ad nos descendit: per eam veníre in grátiam ipsíus, qui per eam in nostram misériam venit.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti creatórem mundi. * Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátiâ plena, Dóminus tecum. * Genuísti.

Benedictio. Invocet Dóminum & loquátur Regi pro nobis, & líberet nos de morte. ℟. Amen. *Esth.* 15.

De Apocalypsi beáti Joannis Apóstoli.

Lectio iij. Apoc. 11 & 12.

APertum est templum Dei in cœlo, & visa est arca testamenti templo ejus; & faé fúlgura & voces, & motus & grando i Et signum magnum ruit in cœlo: Múli cta sole, & luna sú bus ejus, & in cáp coróna stellárum cim.

℟. Sancta & imr ta Virgínitas; quibu dibus éfferam, né Quia quem cœli non póterant, tuo contulísti. ℣. Ben inter mulíeres, & ctus fructus ven * Quia. Glória * Quia.

AD LAUI

℣. Deus, in adj &c.

Ant. 3. c. In an

Psalmus 6

DEus misereát & benedíca * illúminet vult super nos, & n nostrî.

Ut cognoscámi viam tuam, * in géntibus salutár

Confiteantur t li, Deus: * co tibi pópuli omn

Lætentur & exu tes, * quóniam j pulos in æquitát tes in terra dírigi

Confiteantur t li, Deus, confite

nes : * terra de-
n ſuum.
at nos Deus ,
:r ; benedícat nos
& métuant eùm
:s terræ.
ılmus 92.
ıus regnávit, de-
n indútus eſt :
eſt Dóminus for-
, & præcinxit ſe.
firmávit orbem
qui non commo-

ſedes tua ex
ſéculo tu es.
érunt flúmina ,
* elevavérunt
ocem ſuam.
érunt flúmina flu-
: * à vócibus a-
ıultárum.
les elatiónes ma-
irábilis in altis

ónia tua credibí-
únt nimis : * do-
n decet ſanctitú-
ıine, in longitú-
érum.
ılmus 99.
e Deo, omnis ter-
ſervíte Dómino
.
e in conſpectu
exultatióne.
quóniam Dómi-
eſt Deus ; * ipſe
, & non ipſi nos.
ıs ejus , & oves
us , * introíte por-
in confeſſióne ,

átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus , quóniam ſuávis eſt Dóminus: in æternum misericórdia ejus , * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Canticum. Judith. 13.

LAudáte Dóminum Deũ noſtrum , * qui non deséruit ſperantes in ſe :

Et in me ancillâ ſuâ adimplévit miſericórdiam ſuam , * quam promíſit dómui Iſrael.

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Benedícta es tu, fília , à Dómino Deo excelſo , * præ ómnibus muliéribus ſuper terram.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus láudet Dóminum.

Ant. In ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suam. *Judith.* 13.

Capitulum. Gal. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Hymnus.

O Glorióſa Cœlitum
Regína! cœlis púrior:
Quanto, María, fœnore
Reddis quod Eva pérdidit!

CUNCTIS Deum Virgo paris
Desiderátum géntibus.
Vitam datam per Vírginem
Gentes redemptæ plaúdite.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ,
℟. Et veritátis suæ dómui Israel. *Ps.* 97.

Ant. 4. A. Benedicta tu.

Canticum. Luc. 1.

BEnedicta tu inter mulíeres, * & benedictus fructus ventris tui.

Et unde hoc mihi, * ut véniat mater Dómini mei ad me?

Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ, in áuribus meis, * exultávit in gaúdio infans in útero meo.

Et beáta quæ credidisti, * quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Hymnus.

SALUTIS auctor, sis memor
Nostri quòd olim córporis
De puríssima Vírginum
Nascendo formam súmpseris.

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et, mortis horâ, súscipe.

QUI natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

Ant. 2. D. Benedictiónem.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * &

:e tua júdica me.
exaudi oratiónem
* aúribus pércipe
·is mei.
iam aliéni insurre-
.dversùm me, &
tæsiérunt ánimam
· & non proposué-
ım ante conspe-
ım.
·nim Deus ádjuvat
Dóminus suscè-
ánimæ meæ.
: mala inimícis
& in veritáte tua
illos.
:áriè sacrificábo ti-
:onfitébor nómini
ómine, quóniam
st.
iam ex omni tri-
e eripuisti me; * &
mícos meos despe-
ıs meus.
salmus 95.
áte Dómino cán-
m novum, * can-
ıino, omnis terra.
te Dómino, & be-
nómini ejus; *an-
de die in diem
ejus.
ıtiáte inter gentes
ejus, * in ómni-
ılis mirabília ejus.
iam magnus Dó-
laudábilis nimis;
lis est super om-
.
ım omnes dii gén-
nónia; * Dómi-
m cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspectu ejus; * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Divisio Psalmi 95.

AFferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli, & exultet terra; commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte; * & pópulos in veritáte sua.

Glória Patri.

Ant. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. *Eccli.* 44.

Capitulum. Genes. 22.

POssidébit semen tuum portas inimicórum suórum, & benedicentur in

sémine tuo omnes gentes terræ.

℣. Benedicentur in ipso omnes tribus terræ; ℟. Omnes gentes magnificábunt eum. *Ps.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus.

AVe, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

SIT laus summa Patri,
Sit laus summa Nato:
Spirítui sancto
Par laus, par & honor.
Amen.

Ant. 4. d. Sanctificávit.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspectu ejus malígnus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me, * ánimam meam convértit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, & si ambulávero in médio umbræ mortis, * non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in do-

nini, * in longitú-
diérum.
Psalmus 127.
:i omnes qui timent
minum, * qui ám-
in viis ejus.
›res mánuum tuá-
ıia manducábis, *
ɛs, & benè tibi erit.
tua sicut vitis abun-
in latéribus domûs

tui sicut novellæ
m * in circúitu
tuæ.
sic benedicétur ho-
ıi timet Dóminum.
dícat tibi Dóminus
ı; * & vídeas bona
em ómnibus diébus
ıæ.
ideas fílios filiórum
ı, * pacem super If-

Sanctificávit taber-
m suum Altíssimus:
ı médio ejus. *Ps.* 45.
itulum. Eccli. 24.
ſi creávit me, re-
uiévit in tabernácu-
, & dixit mihi: In
nhábita, & in Israel
táre, & in electis
iitte radíces.
légit eam Dóminus,
habitatiónem sibi.
I.
Oratio.
us, qui salútis æter-
æ, beátæ Maríæ vir-
e fœcundâ, humá-
ıeri præmia præsti-
tisti: tríbue, quæsumus, ut
ipsam pro nobis intercé-
dere sentiámus, per quam
merúimus auctórem vitæ
suscípere Dóminum no-
strum Jesum Christum Fí-
lium tuum; Qui tecum.

AD SEXTAM.

Hymnus.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
MONSTRA te esse ma-
trem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
SIT laus summa Patri,
Sit laus summa Nato:
Spirítui sancto
Par laus, par & honor.
Amen.

Ant. 5. a. Tu glória.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, ira-
scantur pópuli: * qui
sedet super Chérubim, mo-
veátur terra.
Dóminus in Sion ma-
gnus, * & excelsus super
omnes pópulos.
Confiteantur nómini tuo
magno, quóniam terríbi-
le & sanctum est; * & ho-
nor regis judícium díligit.
Tu parasti directiónes:
* judícium & justítiam in
Jacob tu fecisti.

Divisio Psalmi 98.

EXaltáte Dóminum Deũ
nostrum, & adoráte

ſcabellum pedum ejus, * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in cólumna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deũ noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Pſalmus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſrael, * niſi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitàn aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertransívit ánima noſtra: * fórſitàn pertranſiſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de láqueo venántium:

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Tu glória Jeruſalem, tu lætítia Iſrael, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith.* 16.

Capitulum. Eccli. 24.

ET ſic in Sion firmáta ſum: & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jeruſalem poteſtas mea.

℣. Magna eſt glória ejus, ℟. In ſalutári tuo. *Pſ.* 20.

Oratio.

COncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium: ut, qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio, à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem Dóminum.

AD NONAM.

Hymnus.

VIRGO ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos
Mites fac & caſtos.

VITAM præſta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.

SIT laus ſumma Patri,
Sit laus ſumma Nato;
Spirítui ſancto

, par & honor.
:n.
:. g. In omni.
almus 84.
ixisti, Dómine,
m tuam; * aver-
vitátem Jacob.
isti iniquitátem
e; * operuisti óm-
.ta eórum.
isti omnem iram
avertisti ab ira
ónis tuæ.
:rte nos, Deus sa-
oster; * & averte
m à nobis.
uid in æternum
nobis? * aut ex-
:am tuam à gene-
n generatiónem?
sio Psalmi 84.
, tu conversus vi-
cábis nos, * &
lætábitur in te.
le nobis, Dómi-
:ricórdiam tuam,
táre tuum da no-

m quid loquátur
óminus Deus, *
loquétur pacem
m suam;
er sanctos suos,
os qui convertun-
or.
itamen prope ti-
eum salutáre ip-
t inhábitet glória
nostra.
ivisio Psalmi 84.
:ricórdia & véri-
obviavérunt si-

bi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Dóminus Deus Israel. *Judith.* 13.

Capitulum. Judith. 13.

NOmen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum qui fúerint mémores virtútis Dómini in æternum.

℣. Mémores erunt nóminis tui, ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Oratio.

COncéde, quæsumus omnípotens Deus, ut fidéles tui qui colunt nomen sanctíssimæ Vírginis Maríæ, ejusdem piâ intercessióne, à cunctis malis eruantur in terris, & ad gaúdia ætérna pervéniant in cœlis; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. 3. c. Quàm pulchra es!

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion; * dominâre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum; * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus; * & [illegible] per cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus D[illegible] noster qui in altis hábi[illegible] * & humília réspicit in [illegible] lo & in terra?

Súscitans à terra [illegible] pem, * & de stércore [illegible] gens páuperem.

Ut cóllocet eum [illegible] princípibus, * cum [illegible] pibus pópuli sui.

Qui habitáre faci[illegible] lem in domo, * m[illegible] filiórum lætantem.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his [illegible] dicta sunt mihi: * [illegible] domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes [illegible] stri * in átriis tuis, Je[illegible] salem;

Jerúsalem quæ ædificá[illegible] tur ut cívitas, * cujus pa[illegible] ticipátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini:

Quia illîc sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

:r domum Dómini
:ri, * quæsívi bo-

falmus 126.
Dóminus ædificá-
rit domum, * in
laboravérunt qui
t eam.
Dóminus custodíe-
:tem, * frustrà ví-
i custódit eam.
n est vobis ante
ırgere: * súrgite
m sedéritis, qui
átis panem doló-

lédérit diléctis suis
ı: * ecce hæréditas
fílii, merces, fru-
ıtris.
sagittæ in manu
:, * ita fílii excus-

s vir qui implévit
ım suum ex ipsis:
ınfundétur cùm lo-
nimícis suis in por-

falmus 130.
nine, non est exal-
um cor meum; *
láti sunt óculi mei.
e ambulávi in ma-
neque in mirabíli-
:r me.
n humíliter sentié-
: sed exaltávi áni-
:am;
ablactátus est su-
re sua, * ita retri-
ı ánima mea.
t Israel in Dómi-
no * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Quàm pulchra es, & quàm decóra; caríssima in delíciis! *Cant.* 7.

Capitulum. Eccli. 24.

EGo mater pulchræ dilectiónis & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei.

Hymnus.

QUÆ nunc, Virgo, colis lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus!

INTER perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus; nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.

DIVINÆ sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Vultum tuum deprecabuntur, ℟. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

Ant. 8. g. María.

Canticum. Luc. 1. 30.

NE tímeas, María; * invenisti enim grátiam apud Deum.

Ecce concípies in útero, & páries fílium, * & vocábis nomen ejus Jesum.

Hic erit magnus, * & Fílius Altíssimi vocábitur.

Et dabit illi Dóminus Deus * sedem David patris ejus.

Et regnábit in domo Jacob in æternum; * & regni ejus non erit finis.

Ant. María, invenisti grátiam apud Deum. *Luc.* 1.

Oratio.

CORdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente sanctíssimâ Dei Genitríce Maríâ, córpora nostra castitáte, mentes nostras humilitáte & caritáte sanctífica; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 4. f. Oculi.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Divisio Psalmi

DOminus custó[...] Dóminus pro[...] tua * super manum [...]ram tuam.

Per diem sol no[...]te, * neque luna p[...]ctem.

Dóminus custódi[...] omni malo: * cu[...] ánimam tuam Dón[...]

Dóminus custód[...]tróitum tuum & [...] tuum, * ex hoc n[...] usque in séculum.

Psalmus 122.

AD te levávi [...] meos, * qui [...] in cœlis.

Ecce sicut óculi [...]rum * in mánibus d[...]rum suórum;

Sicut óculi anc[...] mánibus dóminæ [...] ita óculi nostri ad [...]num Deum nostrum [...] misereátur nostrî.

Miserére nostrî, [...]ne, miserére nostrî; [...] multùm repléti sun[...]spectióne.

Quia multùm rep[...] ánima nostra; * [...]brium abundántibu[...] spéctio superbis.

Ant. Oculi nostr[...]minum Deum nostr[...] nec misereátur nos[...] 122.

Hymnus.

MARIA, mater [...] Mater miseri[...]

.b hoste prótege ,
tis horâ , súscipe.
natus es de Vír-
ne ,
bi sit glória ,
tre & almo Spí-
u ,
iterna sécula.
nen.
ılum. Esther. 15.
moráre diérum hu-
ilitátis tuæ , & ín-
ominum : & lóque-
pro nobis , & libe-
de morte.
ra pro nobis , san-
génitrix , ℟. Ut di-
ciámur promissió-
hristi.
. 7. d. Sub tuum
um.
nticum. Luc. 2.
nc dimittis servum
ıum , Dómine , * se-
cundùm verbum tuum in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum ,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum ;

Lumen ad revelatiónem géntium , * & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Sub tuum præsídium confúgimus , sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus , sed à perículis cunctis líbera nos semper , Virgo gloriósa & benedicta.

Oratio.

Beátæ Maríæ semper Vírginis , quæsumus , Dómine , intercéssio gloriósa nos prótegat , & ad vitam perdúcat ætérnam ; Per Dóminum.

OFFICIUM SANCTI ELIGII

PER HEBDOMADAM

IN ECCLESIA CATHEDRALI TANTUM.

Semiduplex.

[In omni Feria III. (Extra Adventum) quæ non est impedita per vigiliam cujuscumque Festi, aut per diem intra quamcumque Octavam, vel per Festum Semiduplex, aut suprà, fit de S. Eligio, sub ritu Semiduplici, incipiendo à Vesperis Feriæ II; nisi in hac Feria II. fiat de Festo Semid. aut suprà; tunc enim Vesperæ integræ dicentur de Festo, cum Comm. de S. Eligio. Et pariter si occurrat Feriâ IV. Festum Semid. aut suprà, tunc in Feria III. Vesperæ erunt integræ de sequenti cum Commem. de S. Eligio].

Omnia de Communi SS. Pontificum p. xxv. *exceptis quæ sequuntur.*

Psalmi Feriales in toto Officio.

AD I. VESPERAS.

Capitulum. I. Machab. 14.

VIr amátor civitátis, & benè áudiens pro affectu Pater appellabátur.

Hymnus.

ELIGI, Regis populíque votis
Te vocat Christus; Dómino jubente,
Mille virtútum præeunte cœtu,
Scandis ad aras.

AD sacras ædes áditus nefandos
Cuncta perrumpens sibi fecit aurum:
Una te virtus tulit ad suprémi
Culmen honóris.

PRODIGUS vitæ, cupidusque mortis,
Ausus insános abolére cultus,
Et reluctantes stygios ubíque
Cónteris hostes.

QUIS gregem pavit dape lautióri?
Páuperes fovit potióre curâ?
Quis labor, quæ vis, teneríque quantus

amóris!
:ns verbo, rege
s Magister;
pompam fugien-
. ævi.
. verum per opá-
noctis
:e lumen.
: A te summum
rent Parentem
summo génitum
rente;
nbórum tibi laus
r omne
s ævum.
nen.
ıíte, fílii, audíte
Timórem Dómi-
o vos. *Ps.* 33.
gníficat *Ant.* I. f.
hi est Deus, quó-
ıpiam omnes vos
ibus Christi. *Phi-*

infrà ad Laudes.
. *Januarii ad Præ-*
em Domini, fit
ratio de B. V.
notatur in Pro-
empore, & sic ad
& II. Vesp.
CTURNUM.
us Eligi. *p.* cxviij.
sancti Elígii
Epíscopi.
Audoen. L. 2. *vit.*
ligii. c. 15. *n.* 3.

Lectio ij.
simi, ídeò Chri-
ıi facti estis, ut
ópera Christiáni

faciátis, id est ut castitátem amétis, luxúriam & ebrietátem fugiátis, humilitátem teneátis, supérbiam detestémini; quia Dóminus Jesus Christus humilitátem & ostendit exemplis, & dócuit verbis, dicens: Díscite à me, quia mitis sum, & húmilis corde, & inveniétis réquiem animábus vestris: invídiam étiam respuátis, caritátem ínvicem habeátis, & semper de futúro século, & de æterna beatitúdine cogitétis, & plùs pro ánima quàm pro córpore laborétis: quia caro pauco témpore erit in hoc mundo, ánima verò, si benè égerit, sine fine regnábit in cœlo; at si malè, sine misericórdia ardébit in inferno. Qui verò non cógitat nisi de ista tantummódò vita, animálibus & béstiis símilis est. Non ergo vobis súfficit, caríssimi, quòd Christiánum nomen accepistis, si ópera Christiána non fácitis. Illi enim prodest quòd vocátur Christiánus, qui semper Christi præcepta, & mente rétinet, & ópere pérficit... qui néminem lædit vel odit, sed omnes sicut semetípsum díligit, qui inimícis suis malum pro malo non reddit, sed magis pro ipsis orat; qui lites non cóncitat, sed

discordes ad concórdiam révocat.

Lectio iij.

SEmper præcepta Christi & cogitáte in mente, & impléte in operatióne. Redimite ánimas vestras de pœna, dum habétis in potestáte remédia. Eleemósynam juxta vires fácite, pacem & caritátem habéte. Discordes ad concórdiam revocáte, mendácium fúgite, perjúrium expavéscite..... Ad Ecclésiam frequéntiùs conveníte, sanctórum patrocínia humíliter expétite. Diem Domínicam pro reveréntia resurrectiónis Christi absque ullo ópere servíli cólite, sanctórum solemnitátes pro affectu celebráte. Próximos vestros sicut vosmetipsos dilígite. Quod vobis vultis ab áliis fieri, hoc & vos áliis fácite: quod vobis non vultis fieri, nulli faciátis. Caritátem ante ómnia hábete, quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Estóte hospitáles, húmiles, omnem sollicitúdinem vestram projicientes in Deũ, quóniam ipsi cura est de vobis. Infirmos visitáte, carcerátos requírite, peregrínos suscípite, esurientes páscite, nudos vestíte. Sit vobis æquálitas in póndere & in mensúra.... Quod si observavéri[...] Christi in die judicii a[...] búnal æterni júdi[...] nieates dicétis: Da, [...] ne, quia dédimus [...] rére, quia miseric[...] fécimus; nos impl[...] quod jussisti, tu [...] quod promisisti.

AD LAUD[...]

Capitulum. Phili[...]

COnfidens hoc [...] quia qui cœpi[...] bis opus bonum, [...] ciet usque in diem [...] Jesu: sicut est mihi [...] hoc sentíre pro ó[...] vobis: eò quòd [...] vos in corde, in d[...] ne & confirmatión[...] gélii, sócios gáu[...] omnes vos esse.

Hymnus.

ASTRIS, Elí[...]
jam révocat [...]
Quem terris plácid[...]
búerat ducem
Tellus orba dolet, [...]
at novo
Exultat polus hósp[...]
QUI tot largu[...]
fudit egéntibu[...]
Thesauris fruitur n[...]
piéntiæ:
Spretis delíciis gáud[...]
cipit;
Spretis regnat hon[...]
QUI tot virgínit[...]
stítuit domos,
Admísitque suis [...]
ádvenas,

hriste, memor,
:â domo,
récipis sinu.
máxima laus,
ma Fílio,
. tibi par laus
ue Spíritus;
Elígio sub duce,

ræmia cónsequi.
ì.
ı abscondi mise-
tuam, & veri-
m, ℟. A concí-
. *Ps.* 59.
edictus *Ant.* 6. F.
m patet ad vos;
ım dilatátum est
I. Corint. 6.
Oratio.
, qui beátum Elí-
ı, Pontíficem no-
isericórdiæ viscé-
olevisti; quæsu-
ıem, tuâ grátiâ,
ı patrem effeci-
sti, benignum pro nobis intercessórem júgiter esse largiáris; Per Dóminum.

AD II. VESPERAS.

Capitulum. Hebr. 13.

MEmentóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus, Eligi. *ut in I. Vesperis, p.* cxviij.

℣. Transíbo in locum tabernáculi admirábilis, ℟. Usque ad domum Dei. *Ps.* 41.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. *a.* Memória ejus in benedictióne est. Magnificávit eum Deus; glorificávit illum, & ostendit illi glóriam suam. *Eccli.* 45.

Oratio. Deus qui. *ut suprà ad Laudes.*

.LMI PŒNITENTIALES.

ómine.

salmus. 6.

ne, ne in furóre
.rguas me, * ne-
tua corrípias me.
re meî, Dómine,
infirmus sum: *
, Dómine, quó-
turbáta sunt ossa

ma mea turbáta
est valde: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo; lavábo per síngulas noctes

lectum meum, * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubescant valde velóciter.

Psalmus 31.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes; * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum; * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injustítian Dómino; * & tu r impietátem peccát

Pro hac orábit a nis sanctus * in t opportúno.

Verúmtamen in aquárum multáru eum non approxi

Tu es refúgium à tribulatióne quæ dedit me: * exultá érue me à circum me.

Intellectum tibi & ínstruam te in quâ gradiéris: * super te óculos me

Nolíte fíeri sicu & mulus, * quibus intellectus.

In camo & fræno las eórum constrin non appróximant

Multa flagella p ris; * sperantem a Dómino misericór cúmdabit.

Lætámini in Dó exultáte, justi; * & mini, omnes recti

Psalmus 37.

DOmine, ne in tuo árguas me que in ira tua corripi

Quóniam sagitt infixæ sunt mihi, * firmasti super me tuam.

Non est sánitas i mea à fácie iræ t non est pax óssibus

:atórum meórum.
ıiam iniquitátes
:rgressæ sunt caput
& sicut onus gra-
tæ sunt super me.
runt & corruptæ
tríces meæ, * à
piéntiæ meæ.
factus sum, &
sum usque in fi-
otâ die contristá-
·diébar.
iam lumbi mei im-
: illusiónibus, * &
sánitas in carne

us sum & humi-
n nimis, * rugié-
émitu cordis mei.
ne, ante te omne
m meum; * &
meus à te non est
ıtus.
.eum conturbátum
·elíquit me virtus
c lumen oculórum
, & ipsum non est

mei & próximi
ıdversùm me ap-
uavérunt & steté-

i juxta me erant,
: stetérunt, * &
ébant qui quæré-
mam meam.
inquirébant mala
ɔcúti sunt vanitá-
& dolos totâ die
antur.
ıtem tanquam sur-
audiébam, * &

sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exaúdies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaúdeant mihi inimíci mei; * & dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum, * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus; * ne discésseris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 50.

Miserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuá-

rum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea; * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti; * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium & lætítiam, * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum sanctum tuum ne aúferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iniquos tuas, * & ímpii ad vertentur.

Líbera me de san bus, Deus, Deus meæ; * & exultáb gua mea justítiam t

Dómine, lábia me ries, * & os meu nuntiábit laudem t

Quóniam si volui crifícium, dedisse que: * holocaustis n lectáberis.

Sacrifícium Deo s contribulátus: * co trítum & humili Deus, non despícies

Benígnè fac, Dómi bona voluntáte tua S ut ædificentur mur salem.

Tunc acceptábis s cium justítiæ, obla & holocausta: * tu pónent super altáre vítulos.

Psalmus 101

DOmine, exau tiónem meam clamor meus ad te

Non avertas fácie à me: * in quacum tríbulor, inclína aurem tuam.

In quacumque d cávero, * velócite me.

Quia defecéru fumus dies mei, mea sicut crémi runt.

ssus sum ut fœnum, :or meum; * quia ùm comédere pa- um.

:e gémitûs mei * os meum carni

:s factus sum peli- litúdinis: * factus t nycticorax in do-

ávi, * & factus it passer solitárius

die exprobrábant míci mei; * & qui nt me, adversum bant.

cínerem tanquam nanducábam; * & neum cum fletu mi-

ie iræ & indigna- ıæ; * quia élevans me.

nei sicut umbra de- tunt: * & ego sicut árui.

utem, Dómine, in n pérmanes: * & ále tuum in gene- m & generatió-

xurgens miserébe- ; * quia tempus di ejus, quia venit

am placuérunt ser- lápides ejus: * & ıs miserebuntur.

nébunt gentes no- ım, Dómine; * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion; * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium; * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit:

Ut audíret gémitus compeditórum; * ut sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniendo pópulos in unum, * & reges, ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundasti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes; * & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt; * & semen eórum in sǽculum dirigétur.

Psalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam; áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; * exaudi me in tua justítia:

Et non intres in judícium cum servo tuo; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam; * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi; * & anxiátus est super me spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos:

Et perdes omnes qui tri-

it ánimam meam, *
iam ego servus tuus

ir. Dómine, memor
meî, & ne vindíctam
s de peccátis meis,
e reminiscáris delícta
, vel parentum meô-
Tob. 3.

. I T A N I Æ
N C T O R U M.

Yrie, eléison.
Christe, eléison.
:, eléison.
te, audi nos.
te, exaudi nos.
de cœlis, Deus, mi-
ére nobis.
redemptor mundi,
us, miserére nobis.
us sancte, Deus, mi-
ére nobis.
a Trínitas, unus Deus,
serére nobis.
a María, ora pro
bis.
a Dei génitrix, ora.
a Virgo vírginū, ora.
e Míchael, ora.
e Gábriel, ora.
e Ráphael, ora.
es sancti Angeli & Ar-
ingeli, oráte.
es sancti beatórum
rituum órdines, oráte.
e Joannes Baptista,
pro nobis.
e Joseph, ora.
e Jóachim, ora.
es sancti Patriarchæ
Prophétæ, oráte.
e Petre, ora.

Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb*). ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Line, ora.
Sancte Clete, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Xyste, ora.
Sancte Cornéli, ora.
Sancte Cypriáne, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Blasi, ora.
Sancte Leodegári, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Cosma, ora.
Sancte Damiáne, ora.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora.
Sancte Maurici cum sóciis tuis, ora.
Sancte Nicási cum sóciis tuis, ora.
Sancte Quintíne cum sóciis tuis, ora.

Sancte Hippólyte cum sóciis tuis, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Leo, ora.
Sancte Grégori, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Medarde, ora.
Sancte Achári, ora.
Sancte Elígi, ora.
Repetitur.
Sancte Elígi, ora.
Sancte Mommoléne, ora.
Sancte Eunúci, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Germáne, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Albíne, ora.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francisce Salési, or.
Omnes sancti Pontífices, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Fursæe, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Hermelande, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte pro nob.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Vanenge, ora.
Sancte Roche, ora.

Omnes sancti Justi,
Sancta Anna,
Sancta María Magd
ora pro nobis.
Sancta Felícitas,
Sancta Perpétua,
Sancta Agatha,
Sancta Lúcia,
Sancta Agnes,
Sancta Cæcília,
Sancta Catharína,
Sancta Godeberta,
Sancta Hunegundis
Sancta Therésia,
Sancta Bathildis,
Sancta Radegundis
Sancta Clotildis,
Sancta María Ægyp
Omnes sanctæ Vír
Víduæ & Pœnit

Omnes Sancti & S
Dei, intercédite pr
Propítius esto; parc
bis, Dómine.
Propítius esto; exau
Dómine.
Ab omni malo, líber
Dómine.
Ab omni peccáto,
nos, Dómine.
Ab insídiis diáboli, l
A damnatióne perp
líbera nos, Dóm
A subitánea & imp
morte, líbera nos
mine.
A fúlgure & tempe
líbera nos, Dóm
A spíritu fornicatió
bera nos, Dómi
Ab omni immundíti

ɔrporis , líbera
ɔmine.
ódio , & omni
luntáte , líbera.
·ium ſanctæ In-
nis tuæ , líbera.
itátem & Cir-
nem tuam , lí-

num & ſanctum
n tuum , líbera.
nem & Crucem
líbera.
am Reſurrectió-
ım , líbera.
ıbilem Aſcenſió-
m , líbera.
um Spíritûs ſan-
cléti , líbera.
ícii , líbera.
, Te rogámus ,
s.
& ſanitátem no-
s , te rogámus.
am tuam ſanctá
ɛ conſerváré di-
te rogámus.
ım Apoſtólicum
es gradus Eccle-
in ſancta reli-
ɔnſerváre digné-
rogámus.
íficem noſtrum
ıni congregatió-
ommiſſa conſer-
gnéris , te rogá-
udi nos.
ı noſtrum in ſa-
ópuli conſerváre
s , te rogámus.
m pópulum Chri-
ı tuo pretióſo

sánguine redemptum ré-
gere & conſerváre di-
gnéris , te rogámus , au-
di nos.

Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te.

Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.

Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.

Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te.

Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te.

Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempiterna bona retríbuas, te.

Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum ab ætérna damnatióne erípias, te.

Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te.

Fili Dei, te.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *usque ad* Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis, ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro Pastóre nostro. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro. ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen sanctum tuum vitam ætemam. 2. *Paral.*

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Réquiem ætemam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ, ℟. Quam possedisti ab inítio. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Psalm. Deus in adjutórium, *pag.* 119.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos & omnes fámulos tuos quos delictorum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis clementer absolvat.

Exaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam clementer ostende: ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpas delinquéntium districtè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúses; ut, qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus,

ſtuæ grátiam ſentiá-

Mnípotens ſempiter-
e Deus, miſerére fá-
:uo Pontífici noſtro
dírige eum ſecun-
uam cleméntiam in
alútis ætérnæ : ut, te
:e, tibi plácita cú-
& totâ virtúte perfí-

æſumus, omnípo-
ns Deus, ut fámu-
is Rex noſter *N.* qui
iiſeratióne ſuſcépit
;ubernácula, virtú-
:iam ómnium percí-
ncrementa; quibus
er ornátus, vitiórum
ra devitáre, (hoſtes
re); & ad te, qui
éritas & vita es, gra-
váleat perveníre.
us, à quo ſancta de-
déria, recta consília,
a ſunt ópera : da ſer-
s illam, quam mun-
ıre non poteſt, pa-
ut & corda noſtra
itis tuis dédita, &,
m ſublátâ formídi-
:mpora ſint tuâ pro-
ıe tranquilla.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis; te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui.

℣. Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace.

℟. Amen.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ,

ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
Sancta María, ora pro eo [*vel* ea].
Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro eo [*vel* ea].
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora pro eo [*vel* ea].
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes-Baptista, ora pro eo [*vel* ea].
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Grégori, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Medarde, ora.
Sancte Elígi, ora.
Omnes sancti Pontífices, oráte.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo [*vel* ea].
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto; líbera eum [*vel* eam], Dómine.
Propítius esto; líbera eum [*vel* eam], Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.

c Passiónem
líbera.
Sepultúram
líbera.
Resurrectió-
líbera.
m Ascensió-
líbera.
íritûs sancti
líbera.
, líbera.
e rogámus,

te rogámus.
.
on.
n.
n agone sui
ur anima,
ur:
, ánima chri-
hoc mundo
Patris omni-
: creávit; in
Christi Fílii
ro te passus
ne Spíritûs
effúsus est;
gelórum &
n, in nómi-
n & Domi-
óminc Prin-
otcstátum,
rubim & Sé-
nine Patriar-
phetárum,
tórum Apo-
Evangelistá-
e sanctórum
Confcssó-
e sanctórum,
& Eremitá-

rum, in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion; Per Christum Dóminum nostrũ. ℟. Amen.

Oratio.

DEus misericors, Deus clemens, Deus, qui secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminũ culpas véniâ remissiónum evácuas, réspice propítius super * hunc fámulum tuum *N.* [*vel* hanc fámulam tuam *N.*] & remissiónem ómnium peccatórum suórum totâ cordis confessióne poscentem deprecátus exaudi. Rénova in * eo [*vel* ea] piíssime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corruptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum est; & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annecte. Miserére, Dómine, gemítuum; miserére lacrymárum ejus; & non habentem fidúciam nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admitte; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

COmmendo te omnipotenti Deo, * caríssime frater [*vel* caríssima só-

ror,] & ei, cujus es creatúra, committo: ut, cùm humanitátis débitum persólveris, ad eum qui te de limo terræ formávit, revertáris. Egredienti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occurrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Confessórum turma circumdet; jubilántium te Vírginum chorus excípiat; Beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te complexus adstringat; mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspectus appárcat, qui te inter assistentes sibi júgiter interesse decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in adventu tuo, te comitántibus Angelis, contremiscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & dissipentur inimíci ejus, & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei; & justi epulentur, & exultent in conspectu Dei. Confundantur ígitur & erubescant omnes tartáreæ legiónes, & ministri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est: líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnoscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absolvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semperque assistens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. * Constitútus [vel Constitúta] ígitur inter ágmina Beatórum contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Suscipe, Dómine, * servum tuum [vel ancillam tuam] in locum sperandæ sibi salvatiónis à misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Enoch & Elíam de commú-

: mundi. ℟. Amen.
a, Dómine, áni-
us, ficut liberafti
dilúvio. ℟. Amen.
a, Dómine, áni-
us, ficut liberafti
n de Ur Chaldæó-
Amen.
a, Dómine, áni-
us, ficut liberafti
paffiónibus fuis.
n.
a, Dómine, áni-
us, ficut liberafti
: hóftia, & de ma-
is fui Abrahæ. ℟.

a, Dómine, áni-
jus, ficut liberafti
Sódomis, & de
ignis. ℟. Amen.
a, Dómine, áni-
us, ficut liberafti
ı de manu Pharaó-
s Ægyptiórum. ℟.

a, Dómine, áni-
jus, ficut liberafti
m de lacu leónum.
n.
a, Dómine, áni-
us, ficut liberafti
ros de camíno ignis
;, & de manu re-
ui. ℟. Amen.
a, Dómine, áni-
us, ficut liberafti
ım de falfo crímine.
n.
ra, Dómine, áni-
jus, ficut liberafti
le manu regis Saül,

& de manu Góliæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ficut liberafti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ficut beatíffimam Theclam vírginem & mártyrem tuam de tribus atrocíffimis tormentis liberafti, fic liberáre dignéris ánimam hujus * fervi tui [*vel* ancillæ tuæ,] & tecum fácias in bonis cœléftibus congaudére. ℟. Amen.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ,] precamurque te, Dómine Jefu Chrifte, Salvátor mundi, ut eam, propter quam ad terram defcendifti, Patriarchárum tuórum sínibus infinuáre non rénuas. Agnofce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, fed à te folo Deo vivo & vero; quia non eft álius Deus præter te, & non eft fecundùm ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in confpectu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum quas fufcitávit furor mali defidérii. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum fanctum non negávit, fed crédidit; & zelum Dei in fe hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Oratio.

DElicta juventútis, & ignorántias ejus, quǽsumus, ne memíneris, Dómine : sed secundùm magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiantur ei Cœli ; collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam súscipe. Suscípiat eam sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant eam in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eam beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eam beátus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro ea sanctus Joannes, electus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro ea omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligandi atque solvendi. Intercédant pro ea omnes Sancti & Electi Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sǽculo sustinuérunt ; ut vínculis carnis exúta, pervenîre mereátur ad glóriam regni cœléstis, præstante Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Psalmus Confitémini Dómino, quóniam bonus, quóniam, *pag.* 15. *& totus Psalmus* Beáti immaculáti, *per Horas Dominica distributus, pag.* 16.

Egressâ autem animâ, dicitur : ℟. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : accélera ut éruas me. In manus tuas comméndo spíritum meum : * Redemísti me, Dómine Deus veritátis : illústra fáciem tuam super * servum tuum [*vel* ancillam tuam], * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. * Redemísti me. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò Pater noster.

Altâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancilla tua], Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

ómine, exaudi ora-
meam; ℟. Et cla-
eus ad te véniat.
.
Dóminus vobiscum.
cum spíritu tuo.

Oratio.

i, Dómine, com-
endámus ánimam *
tui [*vel* fámulæ
N. ut * defunctus
[*vel* defuncta] século, ti-
bi vivat; & quæ per fra-
gilitátem humánæ conver-
satiónis peccáta commísit,
tu véniâ misericordíssimæ
pietátis absterge; Per Chri-
stum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

Tum aspergitur Corpus aquâ benedictâ.

FFICIUM DEFUNCTORUM.

libet Hora sequentis incipitur absolutè.

VESPERAS.

. 3. c. O Dómine.

Psalmus 114.

exi; quóniam exaú-
iet Dóminus * vo-
ratiónis meæ.
a inclinávit aurem
nihi, * & in diébus
nvocábo.
umdedérunt me do-
nortis, * & perícula
invenérunt me.
oulatiónem & doló-
ivéni, * & nomen
ni invocávi.
Dómine, líbera áni-
neam: * misericors
nus & justus, & Deus
miserétur.
Custódiens párvulos Dó-
minus; * humiliátus sum,
& liberávit me.
Convértere, ánima mea,
in réquiem tuam, * quia
Dóminus benefécit tibi.
Quia erípuit ánimam
meam de morte, * óculos
meos à lácrymis, pedes
meos à lapsu.
Placébo Dómino * in re-
gióne vivórum.

In hoc Officio, in fine omnium Psalmorum & Canticorum dicitur:

Réquiem ætérnam dona
eis, Dómine; * & lux per-
pétua lúceat eis.

Ant. O Dómine, líbera
ánimam meam.

Ant. 2. D. Heu mihi!

Psalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguã dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Heu mihi, quia íncolátus meus prolongátus est!

Ant. 8. d. Auxílium.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non ur[...]
* neque luna per noć[...]
Dóminus custódit [...]
omni malo: * cust[...]
ánimam tuam Dómin[...]

Dóminus custódia[...]
tróitum tuum & éx[...]
tuum, * ex hoc nu[...]
usque in séculum.

Ant. Auxílium me[...]
Dómino, qui fecit cœ[...]
& terram.

Ant. 8. g. Si iniqui[...]

Psalmus 129.

DE profundis cla[...]
ad te, Dómin[...]
Dómine, exaudi v[...]
meam.

Fiant aures tuæ i[...]
dentes * in vocem [...]
catiónis meæ.

Si iniquitátes obser[...]
ris, Dómine, * Dóm[...]
quis sustinébit?

Quia apud te pro[...]
tio est, * & propter l[...]
tuam sustínui te, Dó[...]

Sustínuit ánima m[...]
verbo ejus, * sperávi [...]
ma mea in Dómino.

A custódia matutí[...]
que ad noctem, * [...]
Israel in Dómino.

Quia apud Dóm[...]
misericórdia, * & c[...]
apud eum redémptio[...]

Et ipse rédimet Isra[...]
ómnibus iniquitátibu[...]

Ant. Si iniquitátes [...]
váveris, Dómine; [...]
ne, quis sustinébit?

Ant. 2. D. Opera.

Psalmus 137.
fitébor titi, Dómi-
in toto corde meo,
iam audisti verba
.
ıspectu Angelórum
tibi: * adorábo ad
a sanctum tuum, &
or nómini tuo,
misericórdia tua &
tua; * quóniam
:asti super omne
̄anctum tuum.
acumque die invo-
e, exaudi me: *
cábis in ánima mea
ı.
teantur tibi, Dó-
ımnes reges terræ;
audiérunt ómnia
:is tui.
ntent in viis Dó-
ᶠ quóniam magna
ia Dómini.
iam excelsus Dó-
& humília réspi-
& alta à longè co-

bulávero in médio
ónis, vivificábis
: super iram inimi-
neórum extendisti
tuam, & salvum
déxtera tua.
nus retríbuet pro
ómine, misericór-
n séculum; ópera
ı tuárum ne despí-

ˈpera mánuum tuá-
lespícias.
zuò dicitur:

Ad Magníficat *Ant.* 1. a.
Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foras. *Joann.* 6.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò Pater. *Clarâ voce*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In memória ætcrna erunt justi; ℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Ps.* 111.

℣. A porta ínferi, ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. *Ps.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra vivéntium. *Ps.* 26.

Psalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea, * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium

injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos, * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pupillum & víduam suscípiet, * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula; * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Réquiem.

℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Defuncti.

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuã súpplices deprecámur, ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc século migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & sanctórum tuórum júbeas esse consortem; Per Dóminum nostrum.

Pro Diacono, post litteram N. *additur* Diáconi.

In depositione Defunctæ.

Oratio.

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam in æternæ salvatiónis partem restítue; Per Dóminum.

In depositione Sacerdotis.

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* Sacerdotáli fecisti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio; Per Dóminum nostrum.

Pro Episcopo, loco Sacerdotáli *dicitur* Pontificáli.

In Anniversariis dicuntur tres Orationes; scilicet. 1. Deus indulgentiárum, 2. Deus, véniæ largítor *vel* Miserére, 3. Fidélium.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ* fámuli tui *N.* [Sacerdótis, *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N*]. cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ salútis a-

, quæsumus clemén-
uam, ut nostræ con-
:iónis fratres, pro-
os & benefactóres,
t hoc século transié-
beátâ Maríâ semper
ie intercedente cum
ous sanctis tuis, ad
:uæ beatitúdinis con-
m perveníre concé-
.

Orat. pro Benefact.
Iserére, quæsumus,
Dómine, animábus
ım benefactórum no-
:m defunctórum; &
ıeficiis quæ nobis lar-
ınt in terris, æterna
ia consequantur in

omnibus Defunctis.
élium, Deus, ómniũ
nditor & redemptor,
ıbus famulórum fa-
·umque tuárum re-
ınem cunctórum trí-
eccatórum; ut indul-
ım quam semper op-
ınt, piis supplicatió-
consequantur; Qui
& regnas in sécula
ırum. ℟. Amen.
ıliud Officium non se-
·, *hæc Oratio finitur*
ım conclusionem: Qui
& regnas cum Deo
in unitáte Spíritûs
Deus, per ómnia sé-
eculórum. ℟. Amen.
quiescant in pace.
nen.

[*Privatim pro patre & matre. Oratio.*

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepisti, miserére clementer animábus patris mei, ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte; meque eos in æternæ claritátis gaúdio fac vidére; Per Dóminum].

AD VIGILIAS.

Invitatorium. Deum cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Psalmus, Veníte, *pag.* 2.

Vigiliæ dicuntur cum tribus Nocturnis in depositione corporis, & in omnibus Anniversariis, ritu duplici celebrandis. In iis verò quæ ritu simplici fiunt, ubi dicitur unicum Nocturnum, Feriâ II. & V. dicitur primum; Feriâ III. & VI. secundum; Feriâ IV. & Sabbato tertium.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Dómine.

Psalmus 5.

VErba mea aúribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, * Dómine, manè exaúdies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo, *quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuã; *adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eórum; linguis suis dolósè agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * co
nos.

Ant. Dómine,
me in justítia tua:
inimícos meos dír
conspectu tuo viam

Ant. 8. g. Salvum

Psalmus 6.

DOmine, ne in
tuo árguas me
que in ira tua corrípi

Miserére meî, Dó
quóniam infirmus s
sana me, Dómine
niam conturbáta su
mea.

Et ánima mea turb
valde: * sed tu, Dó
úsquequò?

Convértere, Dó
& éripe ánimam n
* salvum me fac p
misericórdiam tuam

Quóniam non
morte qui memor s
* in inferno auten
confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu
lavábo per síngulas
lectum meum, * lá
meis stratum meum
bo.

Turbátus est à
óculus meus: * in
vi inter omnes in
meos.

Discédite à me,
qui operámini in
tem; * quóniam e
vit Dóminus vocem
meî.

Exaudívit Dómi

ıem meam : * Dó-
rationem meam

'cant & contur-
:hementer omnes
ıei : * convertan-
.bescant valde ve-

alvum me fac pro-
:ricórdiam tuam,
. non est in morte
ıor sit tuî.
;. c. Illúmina.

'salmus 12.

ıequò, Dómine,
.ivíscceris me in fi-
úsquequò avertis
ıam à me?
ıdiù ponam consí-
ıima mea, * do-
n corde meo per

equò exaltábitur
; meus super me?
e, & exaudi me,
Deus meus.
ina óculos meos,
am obdórmiam in
* nequandò dicat
; meus : Præválui
s eum.
ríbulant me, exul-
si motus fúero, *
'em in misericór-
speravi.
ábit cor meum in
tuo : cantábo Dó-
ıi bona tríbuit mi-
& psallam nómini
altíssimi.
. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi; ℟. Et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Secretò. Pater. *Deinde altâ voce* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Absolutione, & sine Benedictionibus

De libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

Milítia est vita hóminis super terram; & sicut dies mercenárii dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, & sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui; sic & ego hábui menses vácuos, & noctes laborióſas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam : Quando consurgam? & rursum expectábo vésperam, & replébor dolóribus usque ad ténebras. Indúta est caro mea putrédine & sórdibus púlveris; cutis mea áruit & contracta est. Dies mei velóciùs transiérunt quàm à texente tela succíditur, & consumpti sunt absque ulla spe. Memento quia ventus est vita mea; & non revertétur óculus meus, ut vídeat bona : nec aspíciet me visus hóminis.

In fine Lectionum non additur Tu autem, *nec quidquam aliud.*

℟. *j.* Velóciter exaudi me, Dómine; quia defecérunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita? Vapor est ad módicum parens. * Dies mei. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Cap. 17.

Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm post ténebras spero lucem. Si sustinúero, infernus domus mea est, & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es: Mater mea, & soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, & patiéntiam meam quis consíderat? In profundíssimum infernum descendent ómnia mea: putasne saltem ibi erit réquies mihi?

℟. *ij.* Peccávi valde; sed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui; quia stultè egi nimis. ℣. Deus, propítius esto mihi peccatóri. * Precor, Dómine. *II. Reg.* 24. *Luc* 18.

Lectio iij. Cap. 19.

Pelli meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum; & derelícta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini meî, miserémini meî, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tribuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. *iij.* Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine; * Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. ℣. Si justus vix salvábitur, ímpius & peccátor ubi parébunt? * Quia non justificábitur. *Ps.* 142. *I. Petr.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In médio.

Psalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit; * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis edu cávit

ıe , * ánimam
vertit.
me super sémi-
.* propter no-

i ambulávero in
ıræ mortis , non
la , * quóniam
es.
ıa , & báculus
a me consoláta

ı conspectu meo
adversùs eos qui
ıe.
asti in óleo ca-
* & calix meus
ıuàm præclárus

icórdia tua sub-
ne * ómnibus
e meæ ;
ıábitem in domo
in longitúdinem

médio umbræ
ı timébo mala,
tu mecum es,
Ps. 22.
g. Delicta.
lmus 24.
Dómine, levá-
ımam meam : *
, in te confído,
scam.
trídeant me iní-
, * étenim uni-
ustinent te, non
tur.
ıntur omnes iní-
es* supervácuè.
s, Dómine, de-
Hiemalis.

monstra mihi ; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me, * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus ; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício, * docébit mites vias suas.

Ant. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris. *Ps.* 24.

Ant. 4. a. Vide.

Divisio Psalmi 24.

UNiversæ viæ Dómini misericórdia & véritas * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo ; * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis de-

morábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum; * & testamentum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére meî, * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt; * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum, * & dimitte universa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me: * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Ant. Vide humilitátem meam, & labórem meum, & dimitte universa delicta mea. *Ps.* 24.

℣. Ne avertas fáciem tuam à me; ℟. Ne declínes in ira à servo tuo. *Ps.* 26.

Pater noster. *secretò.*

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. de Dormient. Edit. Bened. §. 1. & 2. *Lectio iv.*

DEus corpus dissolvit, & in illo habitantem ánimam priùs edúcit ceu ex domo quápiam; ut pòst in eamdem magnificéntiùs constructam domum ánimam cum majóri glória redúcat..... Ne itaque intueáris eum cujus clausi sunt óculi, qui mutus jacet; sed eum qui resurget, & accípiet glóriam ineffábilem & stupendam mirabilemque: atque à præsenti hujúsmodi aspectu cogitatiónes transfer in spem futúram. At ejus consuetúdinem requíris, ideóque ingemiscis ac luges... Et quómodo, ínquies, homo cùm sim, possim non mœrére? Neque ego id póstulo: non mœrórem veto, sed mœróris vehemétiam. Mœrére namque natúræ est; sed ultra modum mœrére furóris, insániæ, muliebrísque ánimi. Mœre, lacrymáre; sed ne ægrè molestéque feras, ne indignéris. Grátias age ei qui ábstulit, ut defunctum exornes, ejúsque fúneri hæc justa splendidè persolvas, ipsíque mittas.

℟. *iv.* Deus meus, ne síleas à me: * Ne simul tradas me cum peccatóribus; & cum operántibus iniquitátem

ne perdas me. ℣.
lórum erit in stagno
i igne & súlphure.
mul. *Ps.* 27. *Apoc.* 21.
ctio v. §. 2. & 3.
Ors quies est, & à su-
dóribus curisque se-
ius liberátio. Cùm
ex propinquis áli-
vídeis hinc abeun-
e indignè feras: sed
ngere, ad teipsum
conscientiam scrutá-
c considera brevi pa-
bi subeundum esse
Temperántior esto,
rius morte timére
Ignáviam omnem
e, facta tua expen-
áta córrige, ópti-
ac morum mutatió-
Cógita ad quem
, & consolatiónem
Eò scílicet ubi Pau-
, ubi Petrus, ubi
rum chorus omnis.
quómodo resurre-
it, cum quanta gló-
lendóre. Animo ré-
te fletu & lácrymis
la nihil immutatú-
vel emendatúrum;
i ipsi damnum in-
llatúrum. Cógita,
facis, quos imité-
fuge consórtium in
; hujúsmodi. Quos
iitáris? Quos æmu-
nfidéles, qui spem
bent; quemádmo-
Paulus dixit: Ut
ntristémini sicut &

céteri qui spem non habent.

℟. ℣. Ego ad Dóminum aspíciam, expectábo Deum salvatórem meum: consurgam, cùm sédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei.
℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit.
* Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

Lectio vj. Homil. 41.
in I. Cor.

SI amícus tuus excessit, oportet, quoad fieri potest, te ei succúrrere, non lácrymis, sed précibus, sed eleemósynis, sed oblatiónibus. Non sunt enim hæc témerè excogitáta, neque frustrà eórum qui excessérunt, in divínis mystériis meminimus, & pro ipsis accédimus rogantes Agnum propósitum, qui mundi peccátum tulit; sed ut inde eis áliqua sit consolátio. Nec abs re is qui astat altári, dum veneranda peraguntur mystéria, clamat: Pro ómnibus qui in Christo dormiérunt, & iis qui ipsórum célebrant memóriam. Proptéreà fidenter pro orbe terræ tunc rogámus, & eos cum Martyribus nominámus, cum Confessóribus, cum Sacerdótibus. Etenim unum corpus omnes sumus, etiamsi sint membra membris splendidióra; & fieri potest, ut véniam eis om-

ni ex parte conciliémus, & à précibus, & a donis quæ pro iis offeruntur, & ab iis qui cum ipsis nominantur. Cur ergo doles? Cur luges & lamentáris? Quando defúncto potest tanta conciliári vénia.

℟. vj. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium: * Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo. ℣. Jesu, Fili David, miserére meî. * Educ. *Ps.* 141. *Marc.* 10.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Unam pétii.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea & salus mea: * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * à quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocentes, * ut edant carnes meas;

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram; * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo; * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo & psalmum dicam Dómino.

Ant. Unam pétii à Dómino, hanc requíram; ut inhábitem in domo Dómini. *Ps.* 26.

Ant. 4. f. Credo.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te; * miserére meî & exaudi me.

Tibi dixit cor meum: Exquisívit te fácies mea; * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelinquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & dirige

ge me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Ps.* 26.

Ant. 8. d. Sitívit.

Psalmus 41.

Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum, * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confessiónis, * sonus epulantis.

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es meî, * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum:

quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? *Ps.* 41.

℣. Quare tristis es, ánima mea, & quare conturbas me? ℟. Spera in Deo quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 41.

Pater noster. *secretò.*

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 15.

SI Christus prædicátur quòd resurrexit à mórtuis, quómodò quidam dicunt in vobis: Quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non est; neque Christus resurrexit. Si autem Christus non resurrexit, inánis est ergo prædicátio nostra, inánis est & fides vestra: invenímur autem & falsi testes Dei; quóniam testimónium díximus adversùs Deum, quòd suscitáverit Christum quem non suscitávit, si mórtui non resurgunt. Nam si mórtui non resurgunt, neque Christus resurrexit. Quòd si Christus non resurrexit, vana est fides vestra: adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergo & qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hac vita tantùm in Christo sperantes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurrexit à mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.

℟. *vij.* Scio quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum meũ. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. * Et. *Job.* 19. *I. Cor.* 15.

Lectio viij.

SEd dicet áliquis: Quómodò resurgunt mórtui? qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi priùs moriátur? Et quod séminas, non corpus quod futúrum est, séminas, sed nudum granum, ut puta trítici, aut alicújus ceterórum: Deus autem dat illi corpus sicut vult; & unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro éadem caro: sed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora cœléstia, & córpora terréstria: sed ália quidem cœléstium glória, ália autem terréstrium: ália clá-

ritas solis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas stellárum; stella enim à stella differt in claritáte. Sic & resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne: seminátur in ignobilitáte, surget in glória: seminátur in infirmitáte, surget in virtúte: seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℟. viij. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium. ℣. Procédent qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ: qui verò mala egérunt, in resurrectiónem judícii. * Evigilábunt; álii. *Daniel.* 12. *Joann.* 5.

Lectio ix.

Ecce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In momento, in ictu óculi, in novíssima tuba, canet enim tuba, & mórtui resurgent incorrupti: & nos immutábimur. Oportet enim corruptíbile hoc indúere incorruptióné, & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? Ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus verò peccáti, lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilecti, stábiles estóte & immóbiles: abundantes in ópere Dómini semper, sciéntes quòd labor vester non est inánis in Dómino.

℟. ix. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me. Non absórbeat me profundum; neque úrgeat super me púteus os suum. * Exaudi me, quóniam * Benigna est misericórdia tua: * Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine, fili David: Dómine, ádjuva me. * Exaudi me. ℣. Dómine Deus, Rex seculórum, solus pius es. * Benigna est. ℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo. * Intende ánimæ. *Ps.* 68. *Matth.* 15. *Apoc.* 15. *Apoc.* 5.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Secundùm.

Psalmus 50.

Miserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab ini-

quitáte mea ; * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci, * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti ; * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestasti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor : * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium & lætítiam, * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum sanctum tuum ne aúferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocaustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes & holocausta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meá. *Ps.* 50.

Ant. 8. g. Exaudi.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti & assumpsisti ! * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis do-

mus tuæ : * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter ; * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis : * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam : * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis : paraſti cibum illórum ; * quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus ; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ, * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt ; étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet. *Pſ.* 64.

Ant. 4. E. Propter.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam : áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua ; * exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo ; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam ; * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos sǽculi, * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus ; in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine : * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me, * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere

voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua dísperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meã, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me. *Ps.* 142.

Ant. 2. D. Miserére.

Canticum. Baruch. 3.

Domine omnípotens, Deus Israel, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te.

Audi, Dñe, & miserére, * quia Deus es miséricors.

Et miserére nostrî, * quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos peribímus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Israel, * audi nunc oratiónem mortuórum Israel.

Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui, * & agglutináta sunt nobis mala.

Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum; * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto.

Quia tu es Dóminus Deus noster, * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére nostrî, Dómine, quia peccávimus ante te. *Bar.* 3.

Ant. 7. b. Omnis.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis bene sonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum. *Ps.* 150.

Ad Benedictus *Ant.* 1. 2. Ego sum resurréctio, & vita: qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joann.* 11.

Pater. *& cetera ut suprà in Vesperis, excepto quòd loco Psalmi* Lauda, ánima, *dicitur Psal.* De profundis.

IN ANNIVERSARIIS DEFUNCTORUM.

Omnia ut in Officio præcedenti, exceptis quæ sequuntur.

AD VIGILIAS.

In Anniversariis solemnibus, si fiunt cum tribus Nocturnis, Lectiones dicentur ut infrà.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

PArce mihi; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi? nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: & si manè me quæsíeris, non subsístam.

℟. j. Velóciter exaudi me; *p.* cxliv.

Lectio ij. Cap. 10.

MAnus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu; & sic repentè præcípitas me? Memento, quæso, quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me? & sicut cáseum me coagulásti? Pelle & cárnibus vestísti me: óssibus & nervis compegísti me. Vitam & misericórdiam tribuísti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. ij. Peccávi valde, *p.* cxliv.

Lectio iij. Cap. 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta? scélera mea & delicta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod coméditur à tínea.

℟. *iij.* Non intres in judícium, *p.* cxliv.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. Cap. 109.

NEque negandum est defunctórum ánimas pietáte suórum vivéntium relevári, cùm pro illis sacrifícium Mediatóris offertur, vel eleemósynæ in Ecclésia fiunt. Sed eis hæc prosunt, qui, cùm viverent, ut hæc sibi póstea possent prodesse, meruérunt. Est enim quidam vivendi modus, nec tam bonus, ut non requírat ista post mortem: nec tam malus, ut non ei prosint ista post mortem. Est verò talis in bono, ut ista non requírat: & est rursus talis in malo, ut nec his váleat, cùm ex hac vita transíerit, adjuvári. Quocircà hîc omne méritum comparátur, quo possit post hanc vitam relevári quíspiam, vel gravári. Nemo autem se speret, quod hic negléxerit, cùm obíerit, apud Deum promeréri.

℟. *iv.* Deus meus, ne síleas, *p.* cxlvj.

Ex libro primo Officiórum sancti Isidóri, Hispalensis Epíscopi.

Lectio v. Cap. 18.

SAcrifícium pro defunctórum fidélium réquie offerri, vel pro eis orári, quia per totum hoc orbem custoditur, crédimus quòd ab ipsis Apóstolis tráditum sit. Hoc enim ubíque Cathólica tenet Ecclésia: quæ nisi créderet fidélibus defunctis dimitti peccáta, non pro eórum spirítibus vel eleemósynam fáceret, vel Deo sacrifícium offerret. Nam & cùm Dóminus dicit: Qui peccáverit in Spíritum sanctum, non remittétur ei, neque in hoc século, neque in futúro, demonstrat quibusdam illîc dimittenda peccáta, & quodam purgatório igne purganda.

℟. *v.* Ego ad Dóminum aspíciam. *p.* cxlvij.

Ex Testamento sancti Ephrem, Diáconi Edesséni.

Lectio vj. Ex Edit. Rom. anni 1743. *tom.* 2. *p.* 395.

VOs volo, Fratres mei, commonefácere, docére atque adhortári, ut memóriam meî in vestris oratiónibus ac précibus faciátis... Ne me cum aromátibus sepeliátis, non enim hic mihi honor prodest: neque mecum suáves odóres ponátis; non enim decet me glória: sed thura date in sanctuário; me autem oratiónibus vestris comitémini. Arómata offerte Deo, & psalmis me

iámini. Pro odóri-
romátibus meî me-
ı in vestris depre-
bus perágite : quid
ıórtuo próderit suá-
ır jam sensu caren-
. Accédite, Fratres,
ndentes compónite
. Viáticum suppe-
nihi in oratiónibus,
nis, & oratiónibus.
ındo diem trigési-
ɔmplévero, meî me-
n, Fratres, fácite;
enim eâ oblatióne
ır quam viventes
.... Si viri Matha-
qui in mystério res
gestas detinébant,
eórum qui in bello
ant, cùm essent opé-
ıis gentílium labe in-
i, in oblatiónibus
runt; quantò magis
ótres Fílii Dei in san-
latiónibus suis., &
recatiónibus linguá-
árum, mortuórum
sólvere póterunt.

Clamávi, *p.* cxlviij.

I. NOCTURNO.

pístola beáti Pauli
toli ad Romános.

tio vij. *Cap.* 8.

Iòd si Spíritus ejus
ui suscitávit Jesum
uis, hábitat in vo-
ui suscitávit Jesum
ım à mórtuis, vivi-
& mortália córpora
propter inhabitan-
íritum ejus in vobis.
Ergo, Fratres, debitóres
sumus non carni, ut secun-
dùm carnem vivámus. Si
enim secundùm carnem vi-
xéritis, moriémini : si au-
tem spíritu facta carnis
mortificavéritis, vivétis.
Quicumque enim Spíritu
Dei aguntur, ii sunt fílii
Dei.

℟. *vij.* Scio quòd, *p.* cl.

Lectio viij.

NOn sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat. Vanitáti enim creatúra subjecta est non volens, sed propter eum qui subjécit eam in spe : quia & ipsa creatúra liberábitur à servitúte corruptiónis in libertátem glóriæ filiórum Dei. Scimus enim quòd omnis creatúra ingemiscit, & párturit usque adhuc. Non solùm autem illa, sed & nos ipsi primítias spíritûs habentes; & ipsi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes, redemptiónem córporis nostri : spe enim salvi facti sumus. Spes autem quæ vidétur, non est spes : nam quod videt quis, quid sperat? si autem quod non vidémus sperámus, per patiéntiam expectámus.

Ex Libro sancti Epiphánii Epíscopi, de hærésibus.
Lectio ij. Hæres. 75. Sect. 7. & 8.

QUod spectat ad ritum illum, quo mortuórum nómina pronuntiantur, quid eo esse potest utílius? Quid opportúnius, aut admiratióne dignius? Nempe ut qui adsunt, certíssimè sibi persuádeant mórtuos vívere, nec in níhilum redactos esse; sed exístere adhuc, atque apud Dóminum vívere; tùm ut religiosíssimum illud dogma prædicétur, quo qui pro frátribus precantur, benè de illis speráre constat quasi péregrè profectis. Céterùm quæ pro mórtuis concipiuntur preces, iis útiles sunt, tametsi non omnes culpas extinguant... Nam & justórum páriter & peccatórum mentiónem fácimus: peccatórum quidem, ut iis à Dómino misericórdiam implorémus: justórum autem, ut Dóminum Jesum Christum singulári quodam honóre prosequentes, ab ceterórum hóminum órdine segregémus..... Necessàriò fácere illud Ecclésiam dico, quæ tráditum sibi ritum illum à majóribus accéperit.

℟. ij. Ego ad Dóminum, pag. cxlvij.

De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
Lectio iij. Cap. 5.

SCimus, fratres, quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cælis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superindui cupientes..... Audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præséntes esse ad Dóminum. Et ídeò conténdimus, sive absentes, sive præséntes placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquisque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. iij. Clamávi, p. cxlviij.

FERIA IV. ET SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.
Lectio j. Cap. 37.

FActa est super me manus Dómini, & edúxit me in spíritu Dómini; & dimísit me in médio campi qui erat plenus óssibus; & circumduxit me per ea in gyro. Erant autem multa valdè super fáciem campi, siccaque vehementer. Et dixit ad me: Fili hómi-

putasne vivent offa
Et dixi : Dómine
tu nosti. Et dixit ad
Vaticináre de óssibus
& dices eis : Ossa ári-
udite verbum Dómi-
æc dicit Dóminus
ossibus his : Ecce ego
nittam in vos spíri-
& vivétis ; & dabo
vos nervos, & suc-
re fáciam super vos
, & superextendam
ois cutem, & dabo
píritum & vivétis, &
quia ego Dóminus.
. Scio quòd, p. cl.
oro quarto Dialogó-
sancti Gregórii
Magni.
ctio ij. Cap. 39.
quibusdam lévibus
ulpis esse ante judí-
ourgatórius ignis cre-
s est, pro eo quòd
s dicit : Si quis in
um sanctum blasphé-
díxerit, neque in
culo remittétur ei,
in futúro. In qua
tia datur intélligi,
um culpas in hoc sé-
quasdam in futúro
laxári. Quod enim
o negátur, cónse-
intellectus patet,
quibusdam concédi-
d tamen hoc de par-
ninimisque peccátis
osse credendum est.
cuncta étiam post
m gravant, si adhuc
in hac vita pósitis mínimè fúerint relaxáta.

℟. ij. Qui dórmiunt, pag. clj.

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Lectio iij. Cap. 4.

Nolumus vos ignoráre, Fratres, de dormiéntibus, ut non contristémini sicut & céteri qui spem non habent. Si enim crédimus quòd Jesus mórtuus est & resurrexit, ita & Deus eos qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos qui vívimus, qui resídui sumus in adventum Dómini, non præveniémus eos qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descendet de cœlo : & mórtui qui in Christo sunt, resurgent primi. Deinde nos qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in æra ; & sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

℟. iij. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me. Non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum: Exaudi me, quóniam be-

nigna est misericórdia tua: * Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine, Fili David: Dómine, ádjuva me. * Intende ánimæ meæ. *Ps.* 68. *Matth.* 15.

Ad Laudes ut suprà, *pag.* clj. *& seq.*

COMMENDATIONES DEFUNCTORUM.

Quando pro pluribus fiunt, dicuntur Orationes in plurali.

℟. Dómine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israel, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrũ nostrórum, sed * Meménto manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo. * Meménto. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

Absolutè sine Orémus.

Oratio.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus (*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta) século tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alia Oratio.

Misericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquam sufficimus. Tamen de tua confisi gratúita pietáte & ineffábili bonitáte, clementiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* ad te reverténtem cum benignitáte suscípias. Adsit ei Angelus testaménti tui Míchael, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos & electos tuos, in sinu Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quátenùs liberáta de príncipibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis, seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis, & sanctæ beatitúdinis réquie perfruátur; ut cùm magni judícii dies advénerit, inter sanctos & electos tuos * resuscitátus (*vel* resuscitáta) glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus In éxitu Israel de Ægypto, *pag.* 30, *in cujus fine*, Réquiem, &c. *& posteà dicitur :*

2. D. Qui timent
um, speravérunt in
o ; adjútor eórum
tector eórum est.
3.

Oratio.

lnípotens sempiter-
e Deus, qui humá-
pori ánimam ad si-
linem tuam inspi-
gnátus es ; dum, te
:, pulvis in púlve-
vértitur, tu imági-
am, cum sanctis &
uis, sédibus æternis
as sociári ; eamque
vertentem de Ægy-
tibus blandè leni-
suscípias, & Ange-
s sanctos ei óbviam
: viamque illi justí-
nonstra, & portas
tuæ áperi. Repelle,
nus, Dómine, ab ea
príncipes tenebrá-
& agnosce depósi-
éle quod tuum est.
:, Dómine, creatú-
am, non à diis alié-
itam, sed à te solo
ivo & vero ; quia
t álius Deus præter
nine ; & non est se-
n ópera tua. Lætífi-
mentíssime Pater,
n ejus, & clarífica
multitúdine mise-
æ tuæ. Ne meméne-
æsumus, iniquitá-
is antiquárum, quas
vit furor mali desi-
icèt enim peccáve-
rit, tamen te non negávit ; sed signo fidei insigníta, te, qui ómnia, & eam inter ómnia fecisti, fidéliter adorávit ; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Psal. Dilexi, *pag.* 150. Crédidi, 110. Laudáte Dóminum, omnes gentes, 142. Confitémini, 15. *Totus Psalmus*, Beáti immaculáti, *in Horas Dominica distributus*, 16. *In fine ultimi Psalmi*, Réquiem, &c. *& posteà dicitur :*

Ant. 8. g. Circumdedérunt me dolóres mortis ; & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Ps.* 114.

Oratio.

DIri vúlneris novitáte perculsi, & quodámmodo córdibus sauciáti, misericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus ; ut ánimam * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, revertentem blandè leniterque suscípias ; & quas ex carnáli contagióne contraxit máculas, tu, Deus, inólitâ bonitáte clementer déleas, piè indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas : atque hanc, laudem tibi cum céteris reditúram, & ad corpus próprium quandòque reversúram, Sanctórum tuórum

cœtibus aggregári præcípias; Qui cum Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus, per ómnia sǽcula seculórum. ℟. Amen.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

Altâ voce, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine: dixi: Tu es spes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Ps.* 141.

℣. Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo; ℟. Me expéctant justi, donec retríbuas mihi. *Ps.* 141.

℣. Custódi ánimam meã & érue me, ℟. Non erubéscam, quóniam sperávi in te. *Ps.* 24.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam: ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* vitamque ætérnam habére mereátur in cœlis; Per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem; præsta, quæsumus, ut ánima * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* terrénis exúta contágiis in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Requiescant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus. ℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine; & tu das illis escam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Oratio.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, Domne, benedícere.

lictio. Mensæ cœ-
.rtícipes fáciat nos
:rnæ glóriæ.
men.
e Lectionis dicitur:
.utem, Dómine,
: nostrî.
eo grátias.
IARUM ACTIO
›st prandium.

benedixit mensam,
: ℣. Confiteantur ti-
nine, ómnia ópera
. Et sancti tui bene-
:ibi. *Ps.* 144.
lória Patri. ℟. Si-
t. *Posteà dicit:*
imus tibi grátias,
nnípotens Deus, pro
is benefíciis tuis;
'is & regnas in sécu-
.órum. ℟. Amen.
:de alternatim dici-

Psalmus 116.

láte Dóminum, om-
gentes: * laudáte
›mnes pópuli.
niam confirmáta est
ıos misericórdia e-
& véritas Dómini
in æternum.
ia Patri, &c.
e, cléison. Christe,
. Kyrie, eléison.
r noster. *secretò us-*
℣. Et ne nos indú-
:ntatiónem ℟. Sed
nos à malo.
persit, dedit paupé-
℟. Justítia ejus ma-

net in séculum séculi. *Ps.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Aúdiant mansuéti, & læténtur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ℟. Ex hoc nunc & usque in séculum. *Ps.* 110.

Retribúere dignáre, Dómino, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen sanctum tuum vitam æternam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Submissiori voce: Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante cœnam.

Benedícite. ℟. Dóminus. ℣. Edent paúperes & saturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò Pater noster, &c.

Clarâ voce ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Oratio.

BEnedic, Dómine, dona † tua quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum.

Ad Lect. Benedict. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO post cœnam.

Qui benedixit mensam, dicit:

MEmóriam fecit mirabílium suórum, & *alii prosequuntur*, Miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. *Posteà dicit:*

BEnedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis; Qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus, Laudáte Dóminum, omnes gentes, &c. *ut suprà. pag.* clxv.

IN JEJUNIIS.

Ad refectionem fit Benedictio mensæ, & Gratiarum actio, ut notatum est pro cœna.

ITINERARIUM.

Viator in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat in singulari, si cum sociis, in plurali, ea quæ sequuntur.

Canticum, Benedíctus Dóminus, *pag.* 14.

Ant. 5. C. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & misericors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salúte & gaúdio revertámur ad própria.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperántes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto, ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis; ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedíctus Dóminus

die, ℟. Prófpe-
fáciat nobis Deus
m noftrórum. Pf.

ıs tuas, Dómine,
:a nobis; ℟. Et sé-
ıs édoce nos. Pf.

tinam dirigantur
ræ, ℟. Ad cufto-
uftificatiónes tuas.

unt prava in dire-
Et áfpera in vias
If. 40.
ngelis fuis Deus
it de te, ℟. Ut cu-
te in ómnibus viis
90.
ómine, exaudi,

Oratio.
;, qui filios Ifrael
maris médium fic-
gio ire fecifti, qui-
;is iter ad te, ftellâ
ındifti; tríbue no-
æfumus, iter pró-
, tempufque tran-
; ut, Angelo tuo
ómite, ad eum quò
ıs locum, ac de-
æternæ falútis por-
veníre felíciter va-

;, qui Abraham púe-
n tuum de Ur Chal-
ı eductum, per om-
æ peregrinatiónis

vias illæfum cuftodifti; quæfumus, ut nos fámulos tuos cuftodíre dignéris. Efto nobis, Dómine, in procinctu fuffrágium, in via folátium, in æftu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in laffitúdine vehículum, in adverfitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prófperè perveniámus, & demùm incólumes ad própria redeámus.

Adefto, quæfumus, Dómine, fupplicatiónibus noftris; & viam famulórum tuórum in falútis tuæ profperitáte difpóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo femper protegámur auxílio.

Præfta, quæfumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam falútis incédat; & beáti Joannis præcursóris hortamenta fectando, ad eum, quem prædixit, fecúra pervéniat, Dóminum noftrum Jefum Chriftum Fílium tuum; Qui tecum,

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM.

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Ps. 83. Quàm dilecta, *pag.* 106.

Ps. 84. Benedixisti, *p.* 98.

Ps. 85. Inclína, *p.* 154.

Ps. 115. Crédidi, *p.* 110.

Ps. 129. De profundis, *p.* 130.

Ant. Dómine, memor esto meî; & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, &c. Et ne nos indúcas, &c.

℣. Ego dixi; Dómine, miserére meî; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam, ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 13.

℣. Ab occultis meis munda me, Dómine, ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 110.

Oratio.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, *inclína* précibus nostris, & grátiâ sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque æternâ caritáte diligere mereámur.

DEus, qui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perfectè diligere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne sancti Spiritûs renes nostros, & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit, illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti, quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adversis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus; Per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Cant. 3. puer. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol & luna, Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æstus, Dómino: * benedícite, frigus & æstus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, universa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ & pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dño.

Benedícite, spíritus & ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Mísael, Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hic, loco Glória Patri, *dicitur :*

Benedicámus Patrem & Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus, & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli ; * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis ;* omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto,

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum.

Amen.

Ant. Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : laudáte & superexaltáte eum in sécula.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, qui es in cœlis : sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra : panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris : & ne nos indúcas in tentatiónem ; sed líbera nos à malo. Amen.

℣. Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

℣. Exultábunt sancti in glória ; ℟. Lætabuntur in cubílibus suis. *Ps.* 149.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providísti ; sed, cum diviní frequentatióne mystérii, crescat nostræ salútis effectus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus, ut, qui officium Sacerdotále suscépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & consciéntia bona, famu valeámus: &, si non pó mus in tanta innocéntia tæ conversári, ut debén concéde nobis tamen di flere mala quæ fécimus in spíritu humilitátis ac næ voluntátis propósito bi fervéntiùs de cétero servíre; Per Christum I minum nostrum.

Amen.

LITANIÆ

[SA]NCTISSIMI NOMINIS JESU.

[Ky]rie, eléison.
[C]hriste, eléison.
[Kyrie], eléison.
[Jesu,] audi nos.
[Jesu,] exaudi nos.
[Pater] de cœlis, Deus, mi[seré]re nobis.
[R]edemptor mundi, [De]us, miserére nobis.
[Spirit]us sancte, Deus, mi[seré]re nobis.
[Sanct]a Trínitas, unus [De]us, miserére nobis.
[Jesu,] Fili Dei vivi,
[Jesu,] splendor Patris,
[Jesu,] candor lucis ætér[næ],
[Jesu,] Rex glóriæ,
[Jesu,] sol justítiæ,
[Jesu,] Fili Maríæ Vírgi[nis],
[Jesu, a]dmirábilis,
[Jesu,] Deus fortis,
[Jesu,] Pater futúri sécu[li],
[Jesu], magni Consílii [An]gele,
[Jesu,] potentíssime,
[Jesu,] patientíssime,
[Jesu,] obedientíssime,
[Jesu,] mitis & húmilis [cor]de,
[Jesu,] amátor castitátis,
[Jesu], amor noster,
[Jesu], Deus pacis,
[Jesu], auctor vitæ,

Miserére nobis.

Jesu, exemplar virtútum,
Jesu, zelátor animárum,
Jesu, Deus noster,
Jesu, refúgium nostrũ,
Jesu, Pater páuperum,
Jesu, thesáurus Fidélium,
Jesu, bone Pastor,
Jesu, lux vera,
Jesu, sapiéntia ætérna,
Jesu, bónitas infiníta,
Jesu, via & vita nostra,
Jesu, gáudium Angelórum,
Jesu, Rex Patriarchárum,
Jesu, magister Apostolórum,
Jesu, doctor Evangelistárum,

Miserére nobis.

Jesu, fortitúdo Mártyrum, miserére nobis.
Jesu, lumen Confessórum, miserére nobis.
Jesu, púritas Vírginum, miserére nobis.
Jesu, coróna Sanctórum ómnium, miserére nob.
Propítius esto, parce nobis, Jesu.
Propítius esto, exaudi nos, Jesu.
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.

Ab omni peccáto, líbera nos, Jesu.

Ab ira tua, líbera nos, Jesu.

Ab insídiis diáboli, líbera nos, Jesu.

A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Jesu.

A morte perpétua, líbera nos, Jesu.

A neglectu inspiratiónum tuárum, líbera nos, Jesu.

Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos, Jesu.

Per Nativitátem tuam, líbera nos, Jesu.

Per Infántiam tuam, líbera nos, Jesu.

Per diviníssimam vitam tuam, líbera nos, Jesu.

Per labóres tuos, líbera.

Per agóniam & passiónem tuam, líbera nos, Jesu.

Per crucem & derelictiónem tuam, líbera nos.

Per languóres tuos, líbera nos, Jesu.

Per mortem & sepultúram tuam, líbera nos, Jesu.

Per Resurrectiónem tuam, líbera nos, Jesu.

Per Ascensiónem tua líbera nos, Jesu.

Per gáudia tua, lí nos, Jesu.

Per glóriam tuam, lí nos, Jesu.

Agnus Dei, qui tollis cáta mundi, parce bis, Jesu.

Agnus Dei, qui tollis cáta mundi, exaudi Jesu.

Agnus Dei, qui tollis cáta mundi, *miser* nobis, Jesu.

Jesu, audi nos.

Jesu, exaudi nos.

℣. Confitébimur ti Deus, ℟. Et invocábi nomen tuum. *Ps.* 74.

Oratio.

DOmine Jesu, c Nomen nemo dí potest nisi in Spíritu cto: concéde, quæsum ut, in eódem Spíritu sa tíssimum Nomen tuum vocantes, salvos fácia peccátis; Qui vivis & gnas cum Deo Patre, unitáte Spíritûs sanc Deus; Per, &c.

LITANIÆ

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Yrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
:, eléiſon.
ſte, audi nos.
ſte, exaudi nos.
: de cœlis, Deus, mi-
:érc nobis.
Redemptor mundi,
:us, miſerére nobis.
tus ſanĉte, Deus, mi-
érc nobis.
ta Trínitas, unus Deus,
ſerére nobis.
:a María, Ora pro
bis.
ta Dei Génitrix,
ta Virgo Vírginum,
:r Chriſti,
:r divínæ grátiæ,
:r puriſſima,
:r caſtiſſima,
:r invioláta,
:r intemeráta,
:r amábilis,
:r admirábilis,
:r Creatóris,
:r Salvatóris,
o prudentiſſima,
o veneranda,
o prædicanda,
o potens,
o clemens,
o fidélis,
ulum juſtítiæ,
s Sapiéntiæ,
à noſtræ lætítiæ,
ſpirituále,

Ora pro nobis.

Vas honorábile, ora pro nobis.
Vas inſigne devotiónis, ora pro nobis.
Roſa myſtica,
Turris Davídica,
Turris ebúrnea,
Domus aurea,
Fœderis arca,
Jánua cœli,
Stella matutína,
Salus infirmórum,

Ora pro nobis.

Refúgium peccatórum, ora pro nobis.
Conſolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Chriſtianórum, ora pro nobis.
Regína Angelórum, ora pro nobis.
Regína Patriarchárum, ora pro nobis.
Regína Prophetárum, ora pro nobis.
Regína Apoſtolórum, ora pro nobis.
Regína Mártyrum, ora pro nobis.
Regína Confeſſórum, ora pro nobis.
Regína Vírginum, ora pro nobis.
Regína Sanctórum ómnium, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

℣. Ora pro nobis, Sancta Dei génitrix, ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

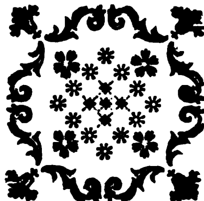
Oratio.

DEus, qui salútis æternæ, beátæ Maríæ Virginitáte fœcundâ, humano géneri præmia præstitisti, tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quem meruímus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Amen.

INDEX PSALMORUM.

INTONATIONES,

MEDITATIONES, TERMINATIONES ET NEUMATA OCTO TONORUM.

INTONATIONES,

MEDIATIONES, TERMINATIONES

ET NEUMATA OCTO TONORUM.

IN hocce Breviario, ad Antiphonas quisque Tonus suo numero notatur: variæ etiam cujusque Toni Terminationes seu Modi suis litteris designantur. Duplex Modus, completus scilicet & incompletus. Modus completus ille est qui in singulis Psalmi versibus desinit in legitimam Toni sui finalem; incompletus verò, qui, non in Psalmi versibus, sed in sola Antiphona perfectè terminatur.

In singulis Tonis tria sunt observanda: Intonatio, Mediatio & Terminatio.

INTONATIO in Psalmis adhibetur tantùm ad primum Versum; reliqui Versus à nota dominante in directum inchoantur: In Canticis verò *Benedictus* & *Magnificat* (quando pulsantur Organa,) Versus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

MEDIATIO fit in omnibus Versibus Psalmorum & Canticorum eodem modo quo fit in primo Versu, nisi dictio sit monosyllaba, vel Hebræa non declinata; tunc enim fit ut notatur in sequenti Tonorum Tabula.

TERMINATIO in omnibus Versibus, tam Canticorum quàm Psalmorum, semper eadem est ac in primo Versu. Omnis Terminatio ideò per litteras alphabeticas designatur, quia hæ litteræ notis Cantûs respondent, ut sequens earum ordo indicat.

A	B	C	D	E	F	G
Mi	Fa	Sol	La	Si	Ut	Re
La	Si	Ut	Re	Mi	Fa	Sol

JUBILUM eſt ſonus quidam ſignificans cor parturire quod dicere non poteſt. Et quem decet iſta jubilatio, niſi ineffabilem Deum? Ineffabilis enim eſt, quem fari non potes: & ſi eum fari non potes, & tacere non debes, quid reſtat niſi ut jubiles? ut gaudeat cor ſine verbis, & immenſa latitudo gaudiorum metas non habeat ſyllabarum?

Benè cantate ei in jubilatione.

S. Aug. Enarr. II. in Pſalm. 32.

Nunquam fit Neuma, ſeu Jubilum, niſi:

1° In Annualibus & Duplicibus primæ, ſecundæ & tertiæ Claſſis, poſt ultimam Antiphonam ſeu Veſperarum, ſeu cujuſque Nocturni, ſeu Laudum, & poſt Antiphonas Canticorum Evangelicorum;

2° In aliis Duplicibus & Semiduplicibus, poſt Antiphonas eorumdem Canticorum.

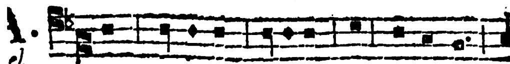

TONUS

TONUS I.

'uæ claves, ſic & duæ litteræ, ſignificant Tonum duplici modo oculis ſubjici poſſe.

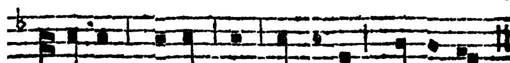
Intonatio.

el

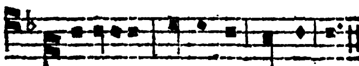
). IN e-xi-tu Iſ-rael de Ægypto,

Mediatio. *Terminatio.*

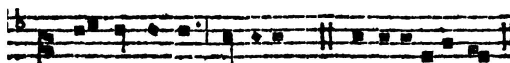

* domûs Ja-cob de po-pulo barba-ro.

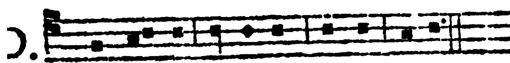
ı Monoſyllabis, 'ebræiſque vo-'bus non declin.

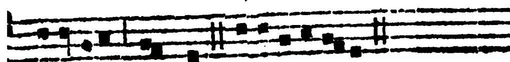
Adjiciat Dominus ſuper vos.

MAgni-fi-cat * anima, &c. e u o u a e.

LAu-da-te Dominum, omnes gentes, &c.

Spiri-tui ſancto. e u o u a e.

JUBILUM est sonus quidam significans cor parturire quod dicere non potest. Et quem decet ista jubilatio, nisi ineffabilem Deum? Ineffabilis enim est, quem fari non potes: & si eum fari non potes, & tacere non debes, quid restat nisi ut jubiles? ut gaudeat cor sine verbis, & immensa latitudo gaudiorum metas non habeat syllabarum?

Benè cantate ei in jubilatione.

S. Aug. Enarr. II. in Psalm. 32.

Nunquam fit Neuma, seu Jubilum, nisi:

1° In Annualibus & Duplicibus primæ, secundæ & tertiæ Classis, post ultimam Antiphonam seu Vesperarum, seu cujusque Nocturni, seu Laudum, & post Antiphonas Canticorum Evangelicorum;

2° In aliis Duplicibus & Semiduplicibus, post Antiphonas eorumdem Canticorum.

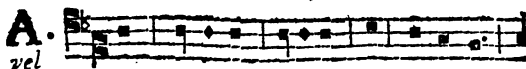
TONUS

TONUS I.

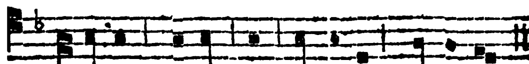
Duæ claves, sic & duæ litteræ, significant Tonum duplici modo oculis subjici posse.

Intonatio.

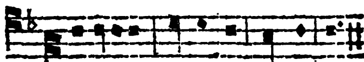
A. *vel* D.

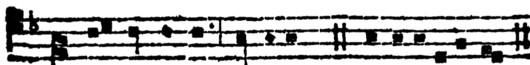

Mediatio. *Terminatio.*

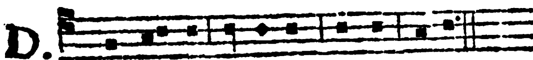

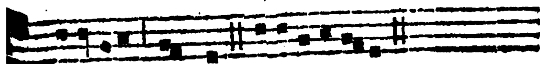
In Monosyllabis, Hebræisque vocibus non declin.

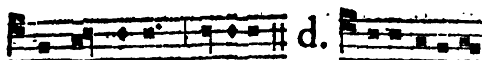

D.

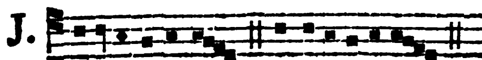

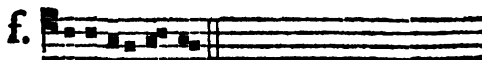

MAgni - ficat * a-nima, &c. e u o u a

Sequens desinit pariter in D. majusc. sed cùm ult syllabam reddat caudatam, sitque de primo, ca rum defectu, notatur per J. caudatum.

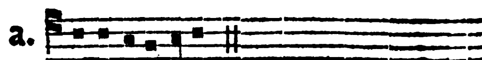
i i u i a o. e u o u a e.

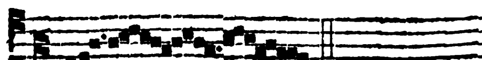
e u o u a e.

e u o u a e. e u o u a e.

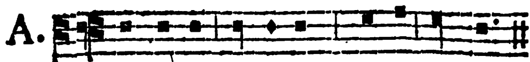
e u o u a e.

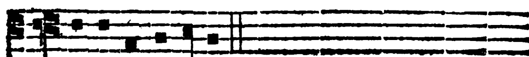
Neuma I. Toni.

In Tonis imparibus, qui & Authenti dicuntur, l natio Canticorum Evangelicorum eadem est ac l morum; in Plagiis verò, seu paribus, differt, u locis notatur.

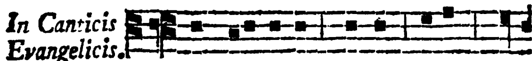
I I.

A.

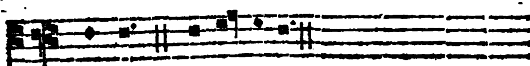
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

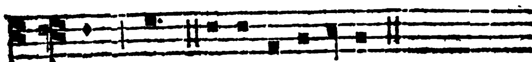
NUnc dimittis servum tuum, Do-

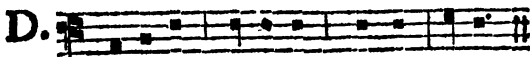
mi-ne. Magni-ficat, &c.

In Monosyllabis, Hebræisque vocibus non declin.

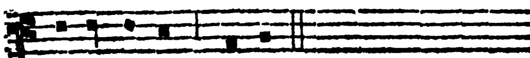
CRe-di-di, propter quod lo-cu-

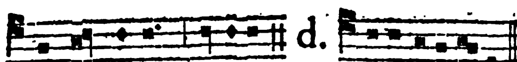
tus sum. e u o u a e.

D.

LAu-da-te Do-minum, omnes gentes.

Spi-ri-tu-i san-cto.

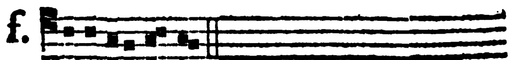
d.

MAgni-ficat * a-nima, &c. e u o u a e.

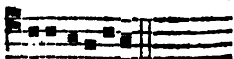
Sequens desinit pariter in D. *majusc. sed cùm ultimam syllabam reddat caudatam, sitque de primo, caracterum defectu, notatur per* J. *caudatum.*

J.

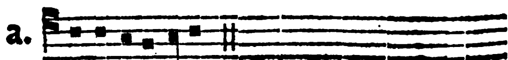
i i u i a o. e u o u a e.

f.

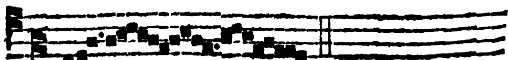
e u o u a e.

G. g.

e u o u a e. e u o u a e.

a.

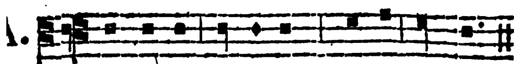
e u o u a e.

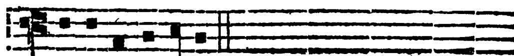
Neuma I. Toni.

In Tonis imparibus, qui & Authenti dicuntur, Intonatio Canticorum Evangelicorum eadem est ac Psalmorum; in Plagiis verò, seu paribus, differt, ut suis locis notatur.

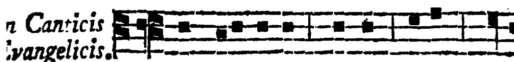
I I.

A.

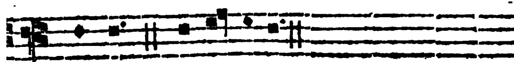
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

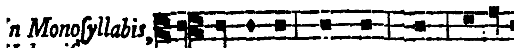
e u o u a e.

n Canticis Evangelicis.

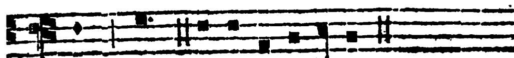
NUnc dimittis ſervum tuum, Do-

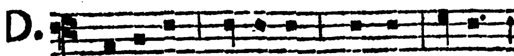
mi-ne. Magni-ficat, &c.

In Monoſyllabis, Hebræiſque vocibus non declin.

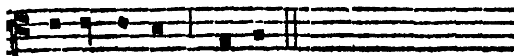
CRe-di-di, propter quod lo-cu-

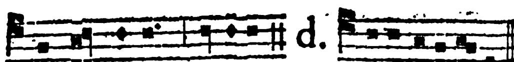
tus ſum. e u o u a e.

D.

LAu-da-te Do-minum, omnes gentes.

Spi-ri-tu-i ſan-cto.

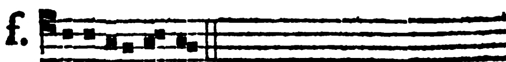

MAgni - ficat * a-nima, &c. e u o u a e.

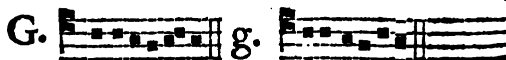
Sequens desinit pariter in D. *majusc. sed cùm ultimam syllabam reddat caudatam, sitque de primo, caracterum defectu, notatur per* J. *caudatum.*

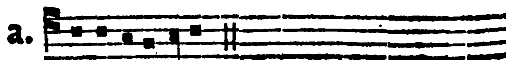
i i u i a o. e u o u a e.

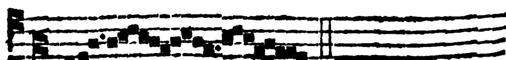
e u o u a e.

e u o u a e. e u o u a e.

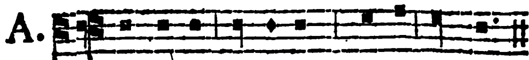
e u o u a e.

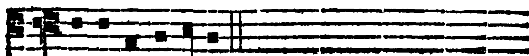
Neuma I. Toni.

In Tonis imparibus, qui & Authenti *dicuntur, Intonatio Canticorum Evangelicorum eadem est ac Psalmorum; in Plagiis verò, seu paribus, differt, ut suis locis notatur.*

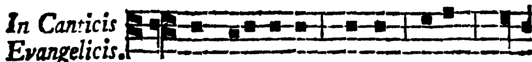
II.

A.

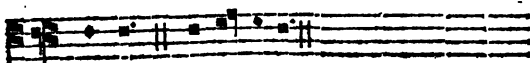
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

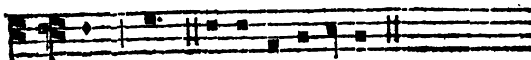
NUnc dimittis ſervum tuum, Do-

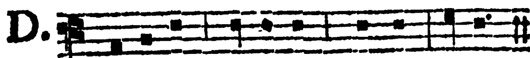
mi-ne. Magni-ficat, &c.

In Monoſyllabis, Hebræiſque vocibus non declin.

CRe-di-di, propter quod lo-cu-

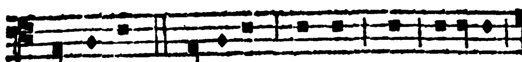
tus ſum. e u o u a e.

D.

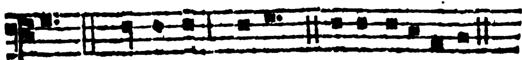
LAu-da-te Do-minum, omnes gentes.

Spi-ri-tu-i ſan-cto.

Be-ne-dic. Credi-di, propter quod locutus

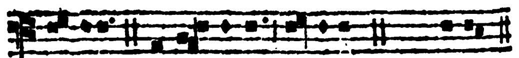

ſum. Domine David. e u o u a e.

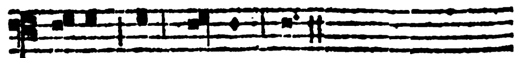
In Canticis Evangelicis.

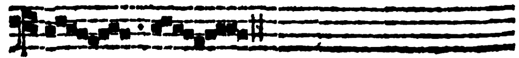
BE-ne-di-ctus Do-minus De-us

Iſ-ra-el. Magni-ficat* a-ni-ma, &c. mi-hi

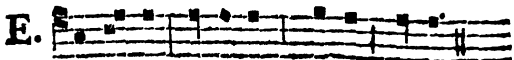

ma-gna qui po-tens eſt, &c.

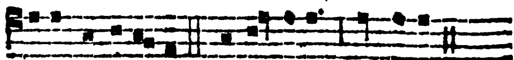

Neuma.

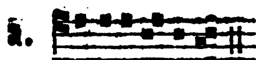
III.

E.

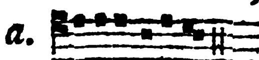
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

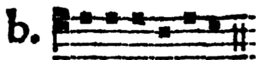
e u o u a e. Magni-fi-cat* a-ni-ma, &c.

a.

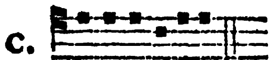
e u o u a e.

a.

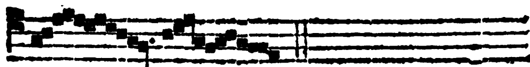
e u o u a e.

b.

e u o u a e.

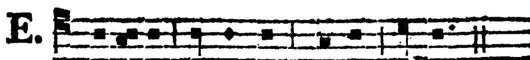
c.

e u o u a e.

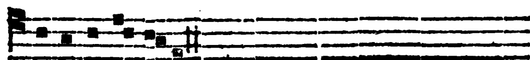

Neuma.

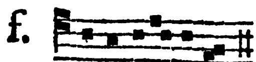
I V.

E.

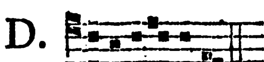
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

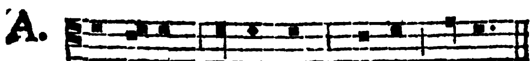
e u o u a e.

f.

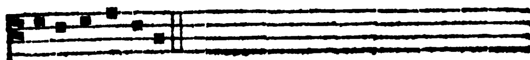
e u o u a e.

D.

e u o u a e.

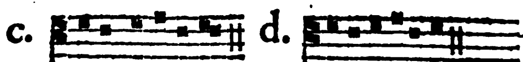
A.

LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

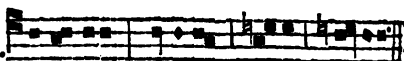
e u o u a e.

c. d.

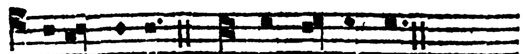

eu o u a e. eu o u a e.

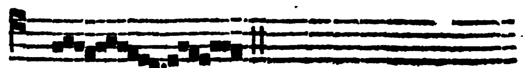
In Canticis Evangelicis.

BEnedictus Dominus Deus Israel.

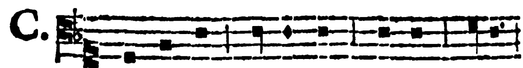
MAgni-fi-cat. Ma-gni-fi-cat.

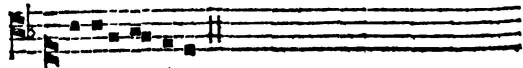
Neuma.

V.

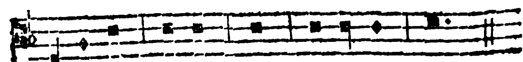
C.

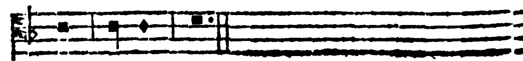
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

e u o u a e.

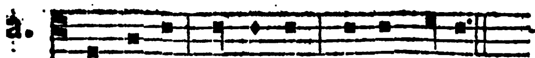

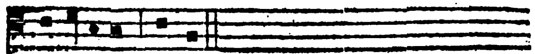
CRe-di-di, propter quod lo-cu-tus sum.

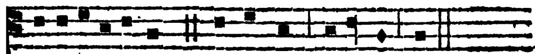

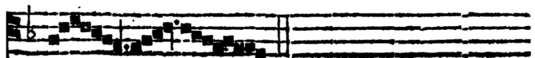
qui potens est.

a.

LAu-da-te Dominum, om-nes gentes.

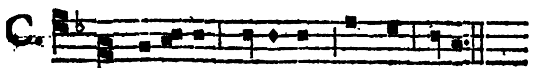

Spi-ritui ſan-cto.

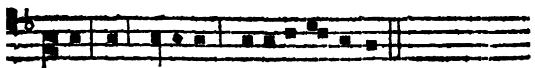

e u o u a e. frumenti ſa-ti-at te.

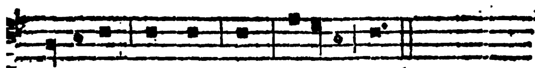

Neuma.

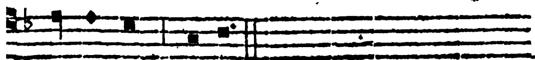
V I.

C.

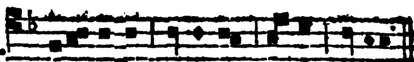

LAudate Dominum, omnes gentes.

& in ſe-cula e u o u a e.

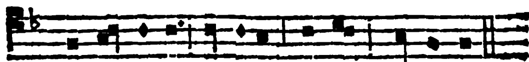

CRe-di-di, propter quod locutus ſum.

Do-mi-ne David.

In Canticis Evangelicis.

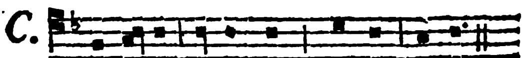

BEne-dictus Dominus Deus Israel.

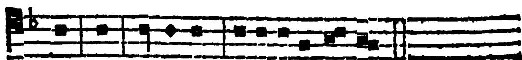

MAgnificat * a-nima me-a Dominum.

C.

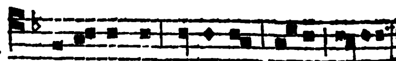

LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

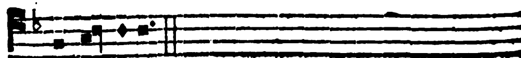

& in se-cu-la. e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

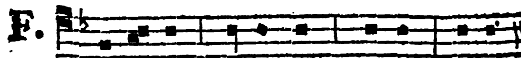

BE-ne-dictus Dominus Deus Israel.

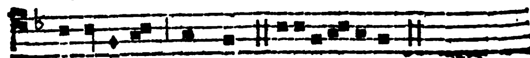

MA-gnificat.

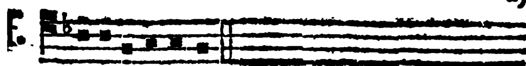
F.

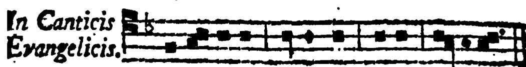
LAu-da-te Dominum, omnes gen-tes.

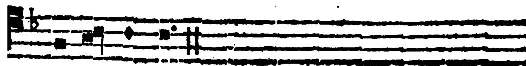
Spi-ritu-i san-cto. e u o u a e.

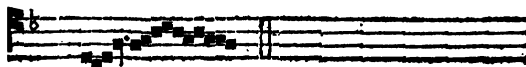
e u o u a e.

BE-nedictus Dominus Deus Israel.

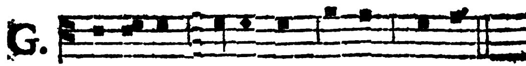

MA-gni-fi-cat.

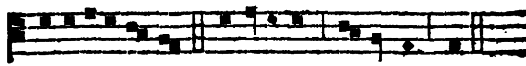

Neuma.

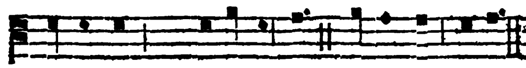
V I I.

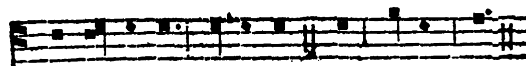
LAu-da-te Dominum, omnes gentes.

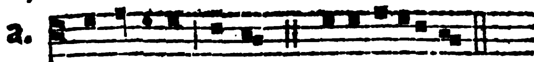
e u o u a e. lu-ci-ferum ge-nu-i te.

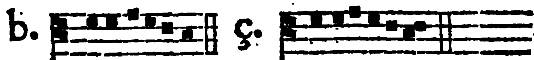

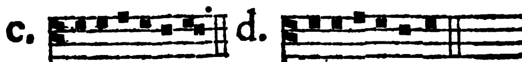
CRe-di-di . . . . lo-cutus sum. Domine, David.

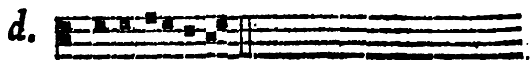

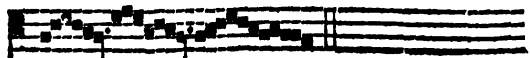
MAgni-fi-cat * a-ni-ma. qui po-tens est.

a.

b. ç.

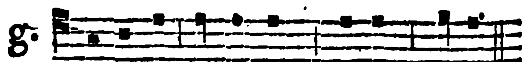
c. d.

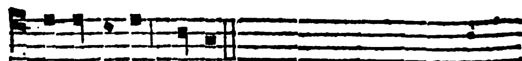
d.

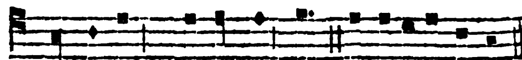

Neuma.

VIII.

g.

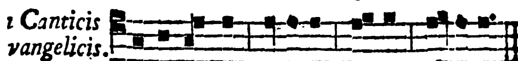

g. c.

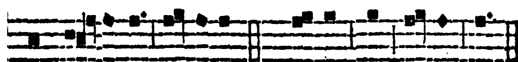
e u o u a e. Spi-ri-tu-i ſan-cto.

 d.

e u o u a e. e u o u a e.

ı Canticis vangelicis.

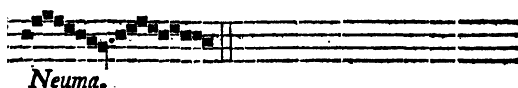
BEnedictus Dominus Deus Iſ-rael.

MAgni-fi-cat * anima, &c. magna qui potens eſt.

læc quatuor verba cuntur ſub eodem ıntu in ſecundo Iodo.

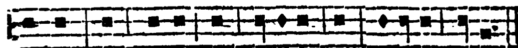
Quod pa-ra-ſti.

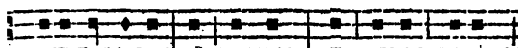
Neuma.

Aodus cantandi Abſolutiones & Benedict.

:elebrans. *Abſolutio.*

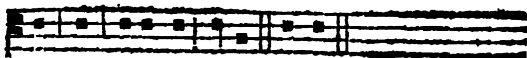

DE-us det nobis cor omnibus ut colamus eum:

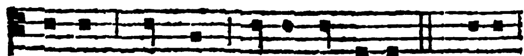
a-da-pe-ri-at cor noſtrum in le-ge ſu-a,

Chorus.

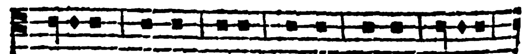

& in præceptis ſuis. Amen.

Lector. *Celebrans.*

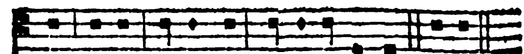

JU-be, Do-mne, be-ne-di-ce-re. De-us

Domini no-ſtri Je-ſu Chriſti, Pater gloriæ;

℟.

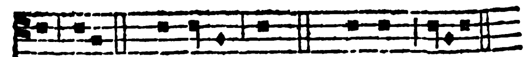

det no-bis ſpi-ri-tum ſa-pi-en-ti-æ. Amen.

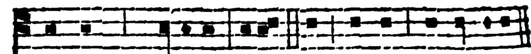
(*Sic de aliis Abſolutionibus & Benedictionibus.*)

Modus cantandi Lectiones ſecundùm varias punctuationes.

Lector : In Monoſyllabis : In Hebræis vocibus non declinatis.

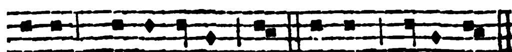

Et dixit : . . . locutus ſum : . . . Sanctus Iſrael : . . .

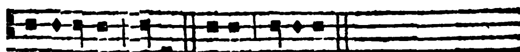
Numquid . . . uteri ſui ? O ſacrum convivium !

In Monosyllabis. *In Hebræis vocibus non decl.*

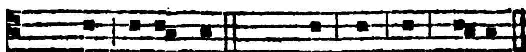

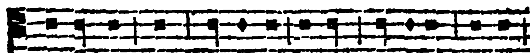
℟.

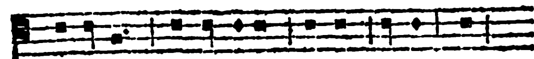

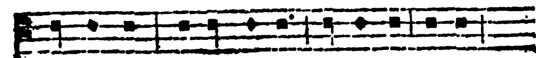
Cùm verò non dicitur : Tu autem, Domine, &c. *postrema Lectionis verba sic cantantur.*

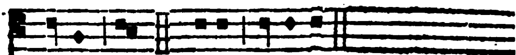
Modus cantandi Capitula.

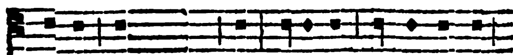

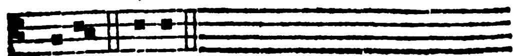
In Monosyllabis, Hebræisque vocibus non declin. ℟.

propè est. Deo gra-tias.
Is- ra- el.

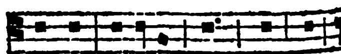
REgi se .... in se-cu-la se-cu-lorum, in Christo ℟.

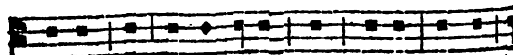
A-men. Deo, &c.
Je-su.

Mediatio.

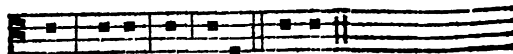
In Monosyllabis, Hebræisque vocibus non declin.

DEus ca-ri-tas est : & qui

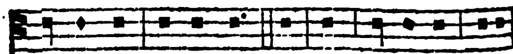
ma-net in ca-ri-ta-te, in De-o ma-net,

& De-us in e-o. De-o, &c.

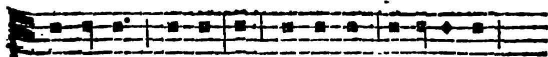
Modus cantandi Orationes Tono recto.

Celebrans. ℟.

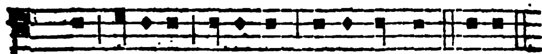
DOmi-nus vo-biscum. Et cum spi-ri-tu tu-o.

Celebrans.

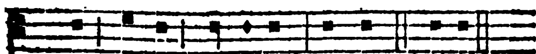
OREmus. Deus, qui be-atum E-li-gium, &c.

℟.

... Per omnia ſe-cu-la ſe-cu-lo-rum. Amen.

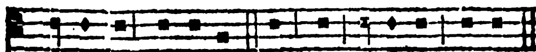
Celebrans. ℟.

vel Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

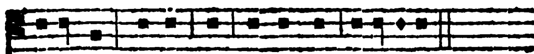
Modus cantandi Orationes Tono depreſſo.

Celebrans. *Chorus.*

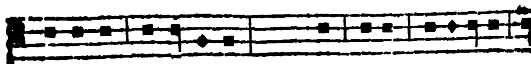

DOminus vobiſcum. Et cum ſpi-ri-tu tu-o.

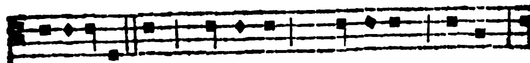
Celebrans.

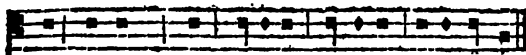
ORemus. Deus, qui be-a-tum Eligium ....

concede pro-pitius: ... cùm ipſo coronari

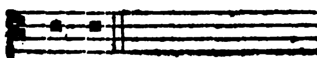

mereamur. Per Dominum... Fi-lium tuum:

qui tecum .... Per omnia ſe-cula ſe-culorum.

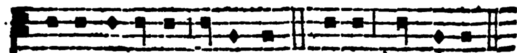
Chorus.

Dominus vobiſcum; *ut ſuprà.*

A-men.

Celebrans. *Chorus.*

BE-ne-di-camus Domino. De-o gra-ti-as.

II. PRIVILÉGE DU ROI.

LOUIS, par la grace de Dieu, Roi de France & de Navarre: A nos amés & féaux Conseillers les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de notre Hôtel, Grand-Conseil, Prévôt de Paris, Baillis, Sénéchaux, leurs Lieutenans Civils & autres nos Justiciers qu'il appartiendra : SALUT. Notre très-cher & bien-amé Cousin le Sieur CHARLES DE BROGLIE, Evêque-Comte de Noyon, Pair de France, Nous a fait exposer qu'il auroit besoin de nos Lettres de Privilége pour l'Impression des Usages de son Diocèse. A CES CAUSES, voulant favorablement traiter notredit Cousin, Nous lui avons permis & permettons, par ces Présentes, de faire imprimer, par tel Imprimeur qu'il voudra choisir, tous les *BREVIAIRES*, *Diurnaux*, *Missels*, *Rituels*, *Antiphoniers*, *Manuels*, *Graduels*, *Processionaux*, *Epistoliers*, *Pseautiers*, *Demi-Pseautiers*, *Directoires*, *Heures*, *Catéchismes*, *Ordonnances*, *Mandements*, *Statuts Synodaux*, *Lettres-Pastorales & Instructions* à l'usage de son Diocèse, en tels volumes, forme, marge & caractères, conjointement, ou séparément, & autant de fois que bon lui semblera, & de les faire vendre & débiter par tout notre Royaume pendant le temps de *six années* consécutives, à compter du jour de la date desdites Présentes, sans toutefois, qu'à l'occasion des Livres ci-dessus spécifiés, il puisse en être imprimé d'autres qui ne soient pas de notredit Cousin. FAISONS défenses à toutes sortes de personnes, de quelque qualité & condition qu'elles soient, d'en introduire d'impression étrangère dans aucun lieu de notre obéissance; comme aussi à tous Libraires & Imprimeurs d'imprimer, ou faire imprimer, vendre, ou faire vendre & débiter lesdits Livres, en tout, ou en partie, & d'en faire aucunes traductions ou extraits, sous quelque prétexte que ce puisse être, sans la permission expresse & par écrit de notredit Cousin, ou de ceux qui auront droit de lui; à peine de confiscation des Exemplaires contrefaits, & de trois mille livres d'amende contre chacun des contrevenans, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, & l'autre tiers à notredit Cousin, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts. A LA CHARGE que ces présentes seront enregistrées tout au long sur le Registre de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, dans trois mois de la date d'icelles; que l'impression de ces Livres sera faite dans notre Royaume, & non ailleurs, en bon papier & beaux caractères, conformément aux Réglemens de la Librairie; qu'avant de l'exposer en vente, les Manuscrits ou Imprimés qui auront servi de copie à l'impression desdits Livres, seront remis ès mains de notre très-cher & féal Chevalier, Chancelier, Garde des Sceaux de France, le Sieur DE MAUPEOU, & qu'il en sera remis en-

suite deux Exemplaires dans notre Bibliothéque publique, un dans celle de notre Château du Louvre, & un dans celle de notredit Sieur DE MAUPEOU : le tout à peine de nullité des Présentes. DU CONTENU desquelles VOUS MANDONS & enjoignons de faire jouir notredit Cousin, & ses ayans causes, pleinement & paisiblement, sans souffrir qu'il leur soit fait aucun trouble ou empêchement. VOULONS que la copie des Présentes, qui sera imprimée tout au long, au commencement, ou à la fin dudit Ouvrage, soit tenue pour dûement signifiée ; & qu'aux copies collationnées par l'un de nos amés & féaux Conseillers-Secrétaires, foi soit ajoutée comme à l'original. COMMANDONS au premier notre Huissier, ou Sergent sur ce requis, de faire, pour l'exécution d'icelles, tous actes requis & nécessaires, sans demander autre permission, & nonobstant clameur de Haro, Chartre Normande, & Lettres à ce contraires : CAR tel est notre plaisir. DONNÉ à Paris le *trente-unième* jour du mois d'*Août* de l'an de Grace *mil sept-cent soixante-dix*, & de notre Régne le cinquante-cinquiéme. PAR LE ROI EN SON CONSEIL.

Signé, LE BÉGUE.

Registré sur le Registre XVIII. de la Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, *N°* 1276, Fol. 224, *conformément au Réglement de* 1723, *qui fait défenses*, Art. IV, *à toutes personnes, de quelques qualité & condition qu'elles soient, autres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, débiter, faire afficher aucuns Livres pour les vendre en leur nom, soit qu'ils s'en disent les Auteurs, ou autrement, & à la charge de fournir à la susdite Chambre huit Exemplaires, prescrits par l'*Art. 108. *du même Réglement : A Paris, ce* 4 *Septembre* 1770.

Signé, A. M. LOTTIN, *aîné*, Adjoint.

M. DCC. LXXIV.

